

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 1/13, helmikuu 2013-huhtikuu 2013, 12. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

"Ahneudelle on pantava heti stoppi"

Lue myös:
Pääomapakoa kriisimaista s. 3
Fortum pakoilee s. 5
Stalingrad käännekohta s. 12

Yhteiskunta kuohuu. Meillä on 400000 työtöntä. Euroopassa näitä pääoman uhreja on 20 miljoonaa. EK:n ja oikeiston yritykset työelämän romuttamiseksi voimistuvat. Työtä syntyy kuitenkin vain, jos ihmiset voivat hyvin. Järjestys on palautettava.

Sivut 3, 5 ja 10

Haluamme kehittää julkista terveydenhuoltoa

Kolme vuotta sitten Helsingissä torjuttiin ns. "Pajusen lista" julkisten peruspalveluiden supistamiseksi. Nyt on vuorossa uusi kamppailu terveyskeskusten rajuja vähennyksiä vastaan. Kokoomus esittää esim. Helsingissä terveyskeskusten vähentämistä 26:sta neljään. Oikeiston ajama KUPRU-ohjelma ajaa kaikkien julkisten palveluiden yksityistämistä ja suurkuntia. Katastrofi tulee estää.

Sivut 2,6 ja 8

Kansanäänestys EU:sta-askel kohti muutosta?

Kansalaisjärjestöt keräävät allekirjoituksia aloitteeseen kansanäänestyksen järjestämiseksi Suomen EU-jäsenyydestä. EU onkin kovan markkinakapitalismin synonyymi. Suuryritysten ylivallan sijaan pääomat tulee saattaa yhteiskunnallisen säätelyn piiriin. Olennaista tulee olemaan kykenemkö muodostamaan kansanäänestyksestä alun, joka johtaa irtaantumiseen uusiokeistolaisesta yhteiskuntapolitiikasta.

Sivut 2, 5 ja 7

Sivut 2-3

- Jäännöshyvinvointiyhteiskunta
- Kansanäänestys pelottaa
- Pääomapakoa kriisimaista
- Väestö nuortuu ja köyhtyy

Sivut 4-5

- Kansainvälinen työväenliike
- Fortum pakoilee
- Hyvinvointivaltion murros

Sivut 6-7

- Oikeisto karsii
- Turvallisuuspolitiikka
- Kansanäänestys EU:sta

Sivut 8-9

- "Kuntaudistus"-KUPRU
- Anne 60 vuotta
- Vuosisadan huijaus
- Tulot ja tulonsaajat 2011

Sivut 10-11, keskiaukeama

- Raamit natisivat
- Eläkepommi suutariksi
- Valheesta totuuteen
- Kansan ääni 10 vuotta

Sivut 12-13

- Stalingrad käännekohta
- Bäckmanin väitöskirja

Sivut 14-15

- Uusi gravitaatioteoria
- Parlamentti ja demokratia
- Pohjois-Korean ydinase
- Kaikuja Valko-Venäjältä

Sivut 16-17

- Käärmeen vuosi
- Kirja äärioikeistosta
- Putin ja "konnien laki"

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Pääoman uhrit muistuttavat
- Ei unohdeta fasismia
- Kreikan human. kriisi

Muista 14.3.-13
Ay-väen
toimintapäivä

Kaikkien maiden proletaarit-liittyykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki 25.2.2013

Jäännöshyvinvointiyhteiskunta

Pääministeri Jyrki Kataisen valtiopäivien avajaispuheessa vilahteli sana ”hyvinvointiyhteiskunta” teoreettisesti ja käytännöllisesti keltomissa yhteyksissä. Se oli residuaalin, jäännöksen osassa, että sillekin (hyvinvoinnille) jää osa, jos kaikki muu, yritykset ja työpaikat onnistuvat ”yksityisellä sektorilla”. Tuntui kuin puhuja ei olisi ymmärtänyt hyvinvointiyhteiskunnan teoreettista merkitystä kasvun ja työpaikkojen luojana, kysynnän kasvattajana. Vaihtoehtoisesti hän aliarvioi kuulijansa ja tarjoili kokoomusideologian hyvinvointiin verhoiltuna, muodossa jossa välittäminen ei ole ensisijaista vaan jäännös, residuaali, jos sitä syntyy.

Hyvinvoinnin peruselementti, 30-luvun laman synnyttämänä ja Keynesin yleiseksi teoriaksi muotoilemana, oli riittävän kysynnän ylläpitäminen, kaikista kansalaisista ja kansoista (sodat hävinneistäkin) huolehtiminen. Kysynnän vaiheen hyvinvointiyhteiskunta koki palmelaissa Ruotsissa 70-luvulla,hyvinvoinnin ja hoivan yhteiskunnallisia rakenteita kehittämällä, jossa yksityinen pääoma löysi terveitä (tu-kemattomia) sijoituskohteita kysynnän kasvaessa. Markkinatalous lakkaa toimimasta, jos tarjontaa yksipuolisesti tuetaan ja unohdetaan kysynnän merkitys kuten ns. vasemmistopuolueidenkin toteuttamassa hallitusohjelmassa.

Hyvinvointiyhteiskunta pitää sisällään ne ”yhteiskunnalle ulkoistetut” (mm. UM päätoimittaja taannoin) palvelut, joista ei haluta kenenkään voittoa keräävän. Nämä palvelut ovat perinteisesti liittyneet sosiaali- ja terveydenhuoltoon sekä koulutukseen, yhteiskunnan tekni-seen huoltoon sen kuljetustarpeisiin sekä sisäiseen- että ulkoiseen turvallisuu-teen. Nykyään tähän kategoriaan voidaan lukea myös ympäristöpalvelut. Nyt saatamme havaita, että yksityisellä pääomalla kerätään voittoa kaikilla mainituilla alueilla, monesti vielä yhteiskunnan erityisillä tuilla. Kysyntä ei ole synnyttänyt ”palmelaista”, tervettä yrittäjyyttä, vaan yhteiskunnan, yhteisöllisen tehtäväpoolin hajautumisen yksityisiin, rahastaviin käsiin.

Kuntatalous on hyvinvointiyhteiskunnan merkittävin tukipylväs. Vähin erin sen kykyä suoritua velvoitteistaan ovat valtionosuussää-dökset supistaneet. Siis kunnallista työntekoa ei ole voinut tukea, mut-ta yksityistä yritteliäisyyttä ja voiton tavoittelua – monesti etiikan har-maalla alueella – on kasvavassa määrin tuettu. ”Jäännöshyvinvointia” on entistä niukemmin, koska verotuloja kertyy ”yritysyhteiskunnasta” entistä vähemmän. Tämä tuntuu ihmisten arjessa neuvolapalveluis-ta saattohoitoon ja kaikessa siltä väliltä, jonka ajattelimme olevan yh-teisöllistä, yhteisin ponnistuksin ylläpidettyä ilman voitontavoittelua.

Valtiopäivien avajaiset ”titaanien taisteluineen” ei todellakaan ol-lut mikään väitöstilaisuus, ei edes informatiivinen yhteenotto, vaan ”sirkushuveja kansalle”, vaikka sille ei leipää riittäisikään kuin Pelastus-armeijan leipäjonosta. Jos jotain syytetään ”populistiksi” niin tuleeko kaikkien olla ”populisteja”? ”Hyvinvointi” on mitä irvokkain klisee ja mitä irvokkainta populismia Kataisen suussa. Valtiopäivien avajaiset ovat olleet arvokas ja informatiivinen tilaisuus kansalaisillekin, mutta ”helpon- ja halvan demokratian” tulo ja siihen liittyvät kliseet eivät ra-kenna parempaa tai vauraampaa Suomea puhumattakaan sen oikeu-denmukaisuudesta.

Pääkirjoituksen toimitti:

Hannu Ikonen

Iloiset veronmaksajat vpj.

Liljendal

Tilaan

K

ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilaus-maksun pankkitilille FI0855411420027966, laita viesti-osaan eh-dottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä si-nulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpos-tilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Häkämies kaasuttaa

Sitä EK:n toiminta on viime aikoina ollut. Tulee kuitenkin muistaa, että tämä on kuvakieltä eikä sika ole tehnyt kekellekään vahinkoa.

Suomalaisen kapitalismin edunvalvojan Jyri Häkämiehen mukaan Suomella on kolme haastetta: kilpailukyvyyn palauttaminen, julkisen talouden kohottaminen ja uusien työpaikkojen luominen. Ministerikaudellaan Häkämies oppi tekemällä oppien, kuinka valtiota hyödynnetään luokkaherruuden välineenä. Hänen nykyiseen toimenkuvaansa kuuluu kapitalistien omaisuuden turvaaminen ja yksityisomistukseen perustuvan tuotantotavan edistäminen Suomessa.

Ensinnäkin Häkämiehen mukaan pääsyy maamme vientiteollisuuden kilpailukyvyyn heikkene-miseen ovat kohonneet palkkakus-tannukset. Kuinka vientiteollisuuden palkkakustannukset ovat voi-neet kasvaa kohisten, kun merkittä-vä osa Suomen vientiteollisuudes-ta on lakkautettu, myyty ulkomai-sille sijoittajille tai siirtynyt toimi-maan Aasiaan? EU:n neljän perus-vapauden – pääomien, työvoiman, tavaroiden ja palveluiden liikkumi-nen – on toteutettu lakkauttamal-la ja yksityistämällä valtion liikeyri-tyksiä ja valtioenemmistöisiä osake-yhtiöitä, luopumalla valtion kannat-tavista tytäryhtiöistä sekä antamal-la maan luonnonvarat kansainvä-listen sijoittajien käyttöön. Valtion tuotantosektorin tuhoaminen on kasvattanut olennaisesti pysyvää pitkäaikaistyöttömyyttä Suomes-sa. Keiden palkkoja pitäisi alentaa ja työaikoja pidentää?

Toiseksi Häkämies narisee

väestömme ikääntymisestä ai-heutuvia kustannuksia. Hän-tä eivät huolestuta kuitenkaan vanhuspalvelujen huono tola ja vanhusväestön elämän vähäinen kunnioitus. Julkista kestävyysvajet-ta voisi hänen mukaansa lieventää työntekijöiden työuria ja viikkotyö-aikaa pidentämällä. Ylijohtaja Ju-hana Vartiaisen mukaan ikääntyvil-le työntekijöille voisi maksaa lisäk-si heikompa palkkaa. Eläkevaroja halutaan sijoittaa mieluummin yri-tystoiminnan tukemiseen ja pörssi-toimintaan kuin eläköityvien työn-tekijöiden toimeentulon turvaami-seen. Kapitalistit eivät soisi eläkera-hastoista muodostuvan tuottamat-tomien kansalaisten eurovarastoja.

Kolmanneksi Häkämies ha-luusi yksityistää julkisen palve-lutuotannon sosiaali- ja terveys-alalla. Näin luotaisiin uusia työpaik-koja ja yrityksiä. Yhteiskunnan suo-mia palveluita lakkautettaessa näi-tä tuottavat työntekijät irtisano-taan. Kuinka työpaikkojen ja työn-tekijöiden määrä voi kasvaa, jos ky-seiset palvelut toteutetaan täyden jälkeen entistä harvemman yrityk-sen toimesta ja entistä pienemmal-lä työvoimalla.

Uusliberalismiin olennaises-ti kuuluva valtion tarjoamien pe-ruspalveluiden supistaminen ja sosiaalipolitiikan tiukat säästöohjel-mat ovat jo synnyttäneet maaham-me yli 900 000 köyhyysrajan ala-puolella elävän ihmisjoukon. Mark-kinatalouden elementtejä on tuo-tu mukaan julkishallintoon kunta-

konserneina. Maamme alueellisen itsehallinnon tuhoaminen kunta-teurastuksen avulla saattaa tämän uusliberalismi-projektin vallitsevak-si olotilaksi.

Häkämies haaveilee sosiaa-listen markkinoiden luomisesta Suomeen. Tämä tarkoittaisi sitä, että terveyspolitiikassa siirryttäisiin säätiöiden ylläpitämiin sairaaloi-hin, julkiset terveysasemat siirtyisi-vät yhteiskunnallisten yritysten hal-tuun, vapaaehtoistoiminnan osuut-ta lisättäisiin sosiaalipalveluissa, ympäristövastuuta vyörytettäisiin asukkaille ja yhdistyksille. Poliisin ylin johto, oikeuslaitos, puolustus-laitos ja pakolliset viranomaispalve-lut jäisivät julkisen sektorin haltuun. Muista palveluista huolehdittaisiin – mikäli niistä ylimalkaan huolehdi-taan – sosiaalisten markkinoiden ja vapaaehtoisvoimien toimesta.

Neljänneksi Suomen voimas-oleva perustuslaki ei kiellä val-tiota harjoittamasta omaa kannat-tavaa yritystoimintaa ja hyödyn-tämästä maamme luonnonvaroja. Omistajaohjauslain mukaan edus-kunta päättää, missä yhtiöissä val-tio voi luopua yksinomistuksestaan tai määräysvallastaan. Eduskunta myös päättää määräysvallan hank-kimisesta valtiolle, jos kysymykses-sä on merkittävä yritys. Valtioneu-vosto päättää valtionomistuksesta eli osakkeiden ostamisesta ja myy-misestä ja omistajaohjauksesta vas-taava ministeriö useimmista omis-tajaohjaukseen ja omistajavallan käyttöön liittyvistä kysymyksistä.

Jyri Häkämiestä tällainen vaihtoehto ei kiinnosta, koska hän ajaa kapitalistien hyvinvointivaltio-ta. Aikaisemmin valtion omistamil-la yrityksillä ja tuotantolaitoksilla lii-kenteen, kuljetuksen, tieteen ja tut-kimuksen, metalli-, kemian- ja kai-vosteollisuuden, laivanrakennuk-sen ja energiatuotannon parissa oli suuri merkitys maamme taloudessa ja työllisyydessä.

Häkämies on hajuton, mau-ton ja väritön kaasumies, jonka toiminta tappaa monelta tule-vaisuuden.

Matti Laitinen

Miksi kansanäänestys pelottaa presidenttiä?

Presidentti Niinistö torjuu kan-sanäänestyksen järjestämisen EU-jäsenyydestä. Niinistön mu-kaan kansanäänestykseen ei ole mitään aihetta. Savon Sanomil-le antamassaan haastattelus-sa presidentti toteaa, että ”Yksi kansanäänestys on jo järjestet-ty. Ellei olisi eurooppalaisuutta, niin mitäs me olisimme?”

Presidentti siis vetää yhteen EU-jäsenyyden ja eurooppalaisuu-den. Mitäs olisimme ilman sitä? Olisimmeko kenties aasialaisia tai afrikkalaisia? Voiko presidentti olla noin yksinkertainen? Vai onko ky-symys jostakin muusta? Jokainen lukutaitoinen tietää, että ilman EU-jäsenyyttä pärjäävät hyvin mm. lähinaapurimme Nor-ja ja Islanti sekä keskellä Euroop-paa sijaitseva Sveitsi. Suomi on ai-noa Pohjoismaa, joka on luopunut omasta rahastaan ja käyttää kriis-i-sä olevaa euroa.

Niinistö on tuonut aiemmin-kin esille vaihtoehdottoman EU-näkemyksensä. 21.8.2012 hän sanoi, että ”Liittyminen EU:hun oli peruuttamaton valinta”.

Mitä tulee siihen, että yksi neuvoa-antava kansanäänestys on jo järjes-tetty, onko niin, että 1976 jälkeen syntyneillä ei ole eikä tule olemaan oikeutta päättää asiasta? Samaa ajatuskulkua seuraten voi sanoa, että vaalit on jo pidetty, mitä tur-hia enää jatkossa vaaleja pitämään. Presidentti tviittaa kintaalla sil-le, että EU on aivan toisenlainen, kuin kansalaisille luvattiin ennen v. 1994 neuvoa-antanutta kansanää-nestystä. EU:n piti tuoda työpaikko-ja ja sijoituksia, oman rahan piti säi-lyä, hyvinvoinnin lisääntyä jne Jos presidentin vaihtoehdoton-ta ajattelua toteutetaan, syyttömä-nä tuomittu ei saa uutta käsittelyä. Kun yksi päätös on jo tehty.

Niinistön kansanäänestys-kammoon on ilmeisiä syitä. Pre-sidentti löytää edestään, sen mi-tä on taakseen jättänyt. Kansanää-nestystä edeltävä julkinen keskus-telu nostaa esille päätökset ja pe-rustelut, joilla Suomi vietiin EU:iin ja euroon. Ja nuo päätökset eivät kestä päivänvaloa. Sen presidentti lakimiehenä tietää.

Lipposen ensimmäisen halli-

tuksen oikeusministeri Niinistö lau-sui mm., että ”EU-liitos teki Suomen perustuslakiin euron mentävän aukon”. Tässä hengessä toimittiin niin, että perustuslakiin kirjattiin Suomen markka vaihdettiin euroksi ilman eduskunnan asiasta säätämää la-kia eduskunnan yksinkertaisella (!) enemmistöllä. Eduskunta ei siis ole koskaan säätänyt lakia euron käyt-töönottamisesta eikä markasta luo-pumisesta.

Oma tärkeä lukunsa on, et-tä Suomen perustuslain mukaan maamme on itsenäinen ja ylin val-ta maassa kuuluu Suomen kan-salle. Miten on tultu tilantee-seen, jossa EU:n lait ovat ylim-pänä ja ylin valta kaikissa EU:lle kuuluvissa asioissa - joita on ko-ko ajan enemmän - on Brysseli-sä? Presidentti ei ilmeisesti halua kuulla julkista keskustelua asiasta.

Suomessa on vakava de-mokratian kriisi. President-ti pahentaa sitä toimillaan. Yh-teiskunnallinen ja taloudellii-nen kehitys voi tuskin näissä oloissa olla kestäväällä pohjalla.

Antti Pesonen

Rajua pääomapakoa Euroopan kriisimaista

Pekka Tiainen
10.2.2013

Pääomapako Euroopan velkamaista oli yli 800 miljardin euron 2 vuodessa 8 kuukaudessa vuodesta 2010 elokuuhun 2012. Ranskan vallankumouksen aikaan kuningas lastasi kultansa hevosvaljakon kyytiin ja yritti pakoa Pariisista Englantiin. Matka katkesi ja kuningas otettiin kiinni.

Tänä päivänä tämä tapahtuu toisin.

Vuosina 2010-2011 ja elokuuhun 2012 mennessä kahden vuoden kahdeksan kuukauden aikana euroalueen velkamaista Espanjasta, Portugalista, Irlannista ja Kreikasta virtasi sijoitusvaroja pois 816 miljardia euroa Financial Timesin tiedoista (29.1.2013) lasketuin luvuin. Se vastaa noin 30 % näiden maiden yhteenlasketusta BKT:sta. Puolet summasta virtasi ulos vuoden 2012 8 ensimmäisen kuukauden aikana. Tämä yksistään on yhtä paljon kuin näihin maihin virtasi pääomia vuosina 2007-2009 yhteensä.

Pääomat pakenivat turvaan sen varalta, että euro hajoaa. Varmistettiin, ettei käy niin, että rahoja ei saa enää ulos näistä maista. Euro syöksyi alimmilleen heinäkuussa 2012, jolloin 1,21 dollarilla sai euron. Tästä se on vahvistunut puolessa vuodessa tammikuun 2013 loppuun mennessä yli 1,35 dollariin eurosta. Velkamaiden korot laskivat, kun paniikki ainakin toistaiseksi rahoittui. Vuoden 2012 neljän viimeisen kuukauden aikana varoja virtaisi kuitenkin takaisin 92,7 miljardia euroa. Se kattaa vain osan poisvirtauksesta.

Uuden pääomapaon mahdollisuus?

Siitä ei ole täsmällistä käsitystä,

Kansalaisjärjestöjen itsenäisyyspäivän tilaisuudessa Kiasmalla pekka Tiainen totesi: "Ainoa syy ei ole eurokriisi, joka on johtanut siihen, että EU:sta on tullut pankkitukiunioni. EU:ssa olemme nettomaksajia. Maksamme enemmän kuin saamme. Huikkeimmat summat, mitä menetämme, tulevat siitä, että olemme lisääntyvästi kotimaisen tuotannon sijaan siirtyneet tuontielintarvikkeiden varaan. Nyt uutta on se, että EU on valjastettu organisoimaan pankkitukia".

paljonko palanneesta rahasta on poliittista rahaa eli muiden valtioiden ja eläkerahastojen poliittisella ohjauksella tehtyjä sijoituksia. Kannettu vesi ei kaivossa pysy. Eli olen-naista on, paljonko on pohjavettä eli näissä maissa pääomien palaa-mista erillään poliittisesta rahasta. Tällä on merkitystä sen kannalta, ettei käy niin, että muiden valtioiden ja eläkerahastojen rahat eivät jää ansaan niin, että niitä ei saada takaisin ainakaan kaikkia. Onko uhkana uusi pääomapako. Se riippuu talouden kehityksestä.

Espanjassa tuotannossa oli vahva kasvu ennen finanssikriisiä. Romahduksessa BKT oli vuonna 2009 miinuksella -4 %, vuonna 2010 lähellä nollaa, vuonna 2011 lievästi plussalla, mutta vuoden 2012 tuotanto painui taas -2 %:n alenemismauhtiin. Vuonna 2013 tuotanto on

supistumassa ja siten näköpiirissä on, että uudesta taantumasta tulee ainakin 1 ½ - 2 vuoden mittainen. Tuotannon laskun takia velan osuus leikkauksista huolimatta kasvaa. Samaan aikaan sosiaalinen kriisi on erittäin paha. Työttömänä on joka neljäs ja nuorista työvoimaan kuuluvista vähemmän kuin joka toisella on työtä. Pääministerin lähipiirijä koskevat korruptioepäilyt sekoittavat asioita lisää.

Espanjan tauti on vielä paljon suurempi kysymys kuin Kreikan velkaongelma maan suuremman koon takia. Varuillaan ollaan myös Italian suhteen, Englanti horjuu taantuman rajamailla ja Saksankin tuotanto painui miinukselle vuoden 2012 lopulla.

Tämän päivän kuninkaita ovat Wall Streetin ja muun maailman pankkiirit, jotka va-

paata pääoman liikkuvuutta käyttäen liikuttelevat pääomia maasta toiseen. Suomessa pullon pahahenki päästettiin avaamalla pullon korkki. Yleinen johtopäätös on, että pääomaliikkeiden hallitsematon vapauttaminen oli iso tekijä lamaromahduksessa. Nyt vain vastaava toistuu maailman taloudessa. Saksan entinen liittopresidentti Köhler sanoi elokuussa 2008, että hirviö pitää saada takaisin paikoilleen. Pullon pahahenki pitää saada takaisin pulloon.

Laman pahentaminen leikkauksilla: Euroopan kotoperäinen lama

Sekin yhdistää Suomen 1990-luvun lamaa ja Euroopan nykykriisiä, että silloin Suomessa pahennettiin tilannetta leikkaamalla kysyntää. Samalla tavoin meneteltiin virheellisesti 1970-luvun laman aikana, jonka

takia sitä kutsuttiin kotoperäiseksi lamaksi. Ei se yksistään sitä ollut, mutta kysynnän leikkauksilla vieden laskettua pahennettiin tilannetta. Yhtä hyvällä syyllä Euroopan lama on kotoperäinen.

Kuinka ihmeessä voi olla niin, että kun on työttömyyttä, tuotantokapasiteettia ja resursseja käytetään liian vähän, tilanne kohenisi siitä, että resursseja käytetään leikkausten takia vielä vähemmän. Vaaditaan, että velkamaat leikkaavat menojaan eli kysyntää voidakseen maksaa velkansa. Leikkaukset kuitenkin supistavat kysyntää ja tuotantoa ja vähentävät velan maksukykyä. Massatyöttömyysongelman taustalla on kysyntävajetta, jota leikkauksilla pahennetaan. Kreikan, Espanjan ja muiden velkamaiden suhteen toistetaan vastaavaa virhettä kuin Suomessa 1970- ja 1990-lukujen lamoissa. Kreikan kansan syytely asiasa on kuin yhden lajin rasismia, jossa syytetään rodun sijasta toisen maan kansaa. Sitä pitää arvostella, että Kreikan ökyrikkaat siirtävät varoja salaisille pankkitileille Sveitsiin.

Mistä valtioiden velkojen nousu sai alkunsa?

Ei Irlannin valtio ollut lainkaan velkainen, mutta velkaantui kun romahtaneet pankit kaatuivat Irlannin valtion syliin ja se joutui maksamaan pankkien velkoja. Pankkituki on velkaongelman taustalla. Siinäkin toistetaan Suomen 1990-luvun virhettä. Suomessa ei edes otettu pankkien osakkeita valtiolle pankkituen vastineeksi, kuten Norja teki. Norja sai pankkien pelastamisen jälkeen pankkituet takaisin, kun osakkeiden kurssit nousivat. Suomen valtio ei vain leikannut ja kan-

Jatkuu sivulla 4

Väestö nuortuu ja köyhtyy

Maailma on täynnä asioita, joita pidetään itsestäänselvyyksinä. Niitä ovat paitsi uskomukset yliluonnollisiin myös asiat, jotka ovat tietoisesti ja taidolla rakennettuja valheita. Oikeita emävalheita ovat tilastot ja niistä suurimmat ovat ennusteita. Niiden kyseenalaistamista tai valheellisuuden paljastamista pidetään suorastaan pyhänhäväistyksenä.

Viimeisessä Tilastokeskuksen väestöennusteessa näyttäisi maastamuutto olevan vähäinen, mutta se töihin houkuteltuja runsaasti niin, että maahan tulisi vuosittain keskimäärin 17 500 enemmän kuin maasta lähtisi. Näin kaudella 2011–2055 maahan tulisi 788 tuhatta maahan muuttajaa. Tällä valtaisalla muuttoliikkeellä vuonna 2055 maan väkiluku olisi pyöreästi 6,2 miljoonaa.

Kaudella 1901–45 Suomessa syntyi 3,7 miljoonaa lasta. Vuonna 2010 heistä oli yli 64 vuotiaina elossa 941 tuhatta (25,3 %). Kaudella 1946–90 syntyi enää 3,4 miljoonaa. Jos hyvin käy ja talous kehittyy nykynäkymiä paremmin, niin maasta poismuutosta (yli 500 tuhatta!) huolimatta vuonna 2055

heitä olisi elossa 900 tuhatta (26,2 %). Jos kaikki 48 tuhatta samaan aikaan syntynyttä maahanmuuttajaa on elossa, niin ikääntyneiden määrä olisi vain 948 tuhatta.

Vuonna 2010 meillä oli 65 vuotta täyttäneitä 17,6 prosenttia väestöstä. Tilastokeskus ennustaa, että maahanmuuttajien vuoksi vuonna 2055 määrä onkin 1,69 miljoonaa, 27,4 prosenttia väestöstä. Siis; jokainen maahanmuuttaja olisi vanhus eli 65 vuotta täyttänyt!

Kun oletetaan, että Tilastokeskuksen ennuste pitää paikkansa vain väestömäärän suhteen, niin 2055 meillä olisi ikääntyneitä (948 tuhatta) vain 15,4 prosenttia väestöstä. Ilmeisesti maahanmuutto kuitenkin jää puoleen ja myös väestömäärä korkeintaan 5,7 miljoonan paikkeille. Siihen verraten ikääntyneiden määrä olisi 16,5 prosentin tietämillä. Väki siis nuorenee ja ennustettu huoltosuhde paranee.

Kun viimeinenkin väestöennuste on pötyä, sitä pidetään totena ja itsestäänselvyytenä, jota kukaan ei uskalla asettaa kyseenalaiseksi. Siksi vaaditaan eläkemaksuja ylös eläkeitä alas, pidempiä työuria, sote-uudistusta, kuntien yhdistämistä ja niin edelleen loputtomiin, loputtomiin, vaikka hyvin tiedetään, että työllisyys koko ajan heikkenee, työtunnit vähenevät ja työttömyys li-

sääntyy.
o o o

Hallitus voivottelee suuria menoja. Siksi se taas uhkailee, että menoja pitää leikata ja nostaa veroja. Meille jokaiselle lienee itsestään selvää, että kaikki menot ovat liian suuria jos ei ole tuloja. Menojen leikkaaminen on aina pois pienituloisilta ja verojen korottaminen aina tarkoittaa eri tavoin verotuksen siirtämistä suurituloisilta pienituloisille. Jo neljännessä vuosikymmenessä hallituksen kiehtonut vain leikkaaminen – ensin tulojen sitten menojen.

Viimeisen verotilaston (2011) mukaan luonnollisten henkilöiden veroprosentti aleni 21,9 prosentista 21,3 prosenttiin. Kun kaikissa tuloluokissa tulot ja veroprosentit muuttuivat eri tahdissa, niin myös todellinen verojen menetys oli keskimääräistä prosenttia suurempi.

Alle 35 000 euron tuloluokassa ovat eläkeläiset. Siinä ovat myös 1,3 miljoonaa pätikätylöistä, joiden vuosipalkka oli 8 658 euroa. Tähän tuloluokkaan kuului 76 prosenttia tulonsaajista. Heillä korkein tulo oli 2 900 euroa kuukaudessa, mutta keskimäärin vain 1 395 euroa. Tässä luokassa vero laski 0,7 prosenttiyksikköä joten veropotti pieneni 433,8 miljoonaa euroa. Vero laski keskimäärin henkeä kohden 10,33 euroa kuukaudessa. Vaikutus julkis-

selle taloudelle oli tuntuva, mutta pienituloisille veronmaksajalle olematon.

Seuraavissa suurempien tulojen veroluokissa, joihin kuului noin 24 prosenttia tulonsaajista, verot laskivat 1,1–4,0 prosenttiyksikköä ja verosumma pieneni 1 018,8 miljoonaa euroa. Esimerkiksi niille, joiden tulot vähintään 300 000 euroa, tulo oli keskimäärin 69 421 euroa kuukaudessa. Heidän (4 389 tulonsaajaa, 0,1 % kaikista) veroasteensa laski 32,5 prosentista 28,5 prosenttiin. Se teki 2 775 euroa kuukaudessa, joka on kaksi kertaa alimman tuloluokan vuoden bruttopalkka. Suurituloisten verohelpotusten vaikutus oli julkiselle taloudelle todella tuntuva, mutta sitä se oli itse suurituloisillekin.

Ilman näitä verohelpotuksia valtion tulot olisivat olleet noin 1,5 miljardia suuremmat.

o o o

Jos hallitus haluaisi, se saisi yli 55 000 euron tuloista (7,5 % tulonsaajista) helposti 1,5–2,0 miljardia euroa verotuloja ilman, että tulonsaajat joutuisivat ahdinkoon. He voisivat edelleen elää herroiksi 4 900 - 5100 euron kuukauden nettotuloilla.

Rahasta ei ole puutetta. Vuodesta 1990 vuoteen 2012 tuotantopääoma on kasvanut 47,5 pro-

senttia, mutta pääomien vienti kasvoi 2 432,7 prosenttia. Vinoutuma syntyi siitä, kun tuotannon rajasuojat poistettiin. Siitä aiheutui hurja talouden rakennemuutos. Tuonti lähes kaksinkertaistui ja tuotanto omaan käyttöön romahti. Samalla romahti myös työllisyys. Kapitalisteille se teki hyvää. Sijoitetun pääoman tuotto kasvoi 15 prosentista 25 prosenttiin ja tuloterot kasvoivat huimaavasti.

Ulkomailla olevat pääomat ovat mukana maailman finanssipelissä, jossa koko ajan paisuu katteeton kupla. Kun se lopulta todella, ihan oikeasti puhkeaa, silloin miljardit haihtuvat taivaan tuuliin.

Suurpääoman kokoomus määrää hallituksessa politiikan suunnan ja vauhdin. Kun suurituloisten pienen joukon pitää edelleen rikastua vauhdilla, niin heidän tuloihin ei kosketa. Leikkaukset kohdistetaan aina menoihin ja korotukset veroihin, jotka molemmat kurjistavat väestön pienituloista enemmistöä.

Kaikki tämä on paitsi rumaa myös raakaa peliä ihmisten tulevaisuudella. Sen paljastamista pidetään suorastaan pyhänhäväistyksenä, joten kaikkia virallisia ja virattomiaakin tahoja on käsketty niistä vaikenemaan ja ne myös vaikenevat!

Kai Konturi

Rajua pääomapakoa Euroopan kriisimaista....

Jatkoa sivulta 3

sa maksoi pankkituet kuten Euroopan nykykriisissä.

Kyse on siis pankkikriisistä, jossa pankkiirit siirtyivät taaleritehdastalouteen, jossa tehdään rahaa tyhjästä. Ilmaisia lounaita ei ole eikä kultaa voi valmistaa, vaikka alkemistit niin uskoivat. Espanja rikastui ryöstämällä Etelä- ja Väli-Amerikan inkujen ja muiden kullan löytöretkien jälkeen. Tämän ajan eriarvoisuuden kasvu ja pankkiirien rikastuminen perustuu kansojen varallisuuden ryöstämiseen huijaamisella, joka on rakennettu niin monimutkaisella tavalla, että tiedetään rahojen lompakosta häviävän, muttei kunnolla miten.

Rahan kiertokulku on välttämätön osa talouden toimintaa kuten verenkierto ihmisillä ja eläimillä. Vaara piilee siinä, että rahavarojen ja pääomien liikuttelu mahdollistaa pankkiireille myöskin saalistamisen, henkilökohtaisen rikastumisen, huijaamisen ja petostoituminnan, jos ei jää kiinni. Poliittista tukea voidaan ostaa vaalirahoituksella. Rahavarojen liikuttelun ja rahan teon seuraamuksista ei piitata.

Kreikassa työkansa on vastustanut kriisiä lakoilla ja mielenosoituksilla. Tässä metallialan lakkotapahtuma kesällä 2012. Suomessa liitot eivät ole Etelä-euroopan hädälle ”korvaansa lotkauttaneet”.

Tätä kutsutaan moraalikadoksi.

Tämän päivän finanssialkemia ja taaleritehtailu johtaa siihen, että varoja ei tahdo löytyä investointeihin, työpaikkoihin, työhön ja tuotantoon perustuvaan yritystoimintaan eikä yhteiskunnan toimivuuden kannalta välttämättömiin hyvinvointipalveluihin. Tämän päivän vihollinen ei ole jokin toinen

maa tai kansa eikä maailmansotaa käydä kansojen välillä, vaikka asiat viedään maiden, kansanryhmien ja uskonnollisten ryhmien väliseksi kiistoiksi.

Kansat ovat veljet ja sisaret keskenään, pankkien tulee olla renki, ei huono isäntä

Todellinen suuri jakolinja on rahan

vallan ja kansojen välillä. Angela Merkel kuvasi asian siten, että toisella puolella ovat nämä pääomapiirit ja toisella puolella demokraattisesti valitut hallitukset, joiden tehtävänä on puolustaa niitä, joiden rahoilla pankit ja muu finanssiala elävät. Hyvin ajateltu, vaikka ei Merkelkään ole tämän mukaan toiminut, kun on vaatinut Kreikkaa ja muita leikkaamaan, että nämä voisi-

vat maksaa velat Saksan pankeille. Suomikin vedettiin maksajavaltioksi. Unohdetaan, että tämä maksu on sen lisäksi, että Suomi on muutenkin nettomaksaja EU:lle. Velkamaiden yhteisvastuullinen velkojen maksu, joka on tosiasiaa pankkitukea, tulee laskea mukaan Suomen nettomaksuun EU:lle, jolloin nettomaksun hurjuus paljastuu. Loogista se olisi jo aikanaan ollut ja vieläkin voidaan tehdä kuten Norja. Eli rahoittaa Saksan pankkeja, mutta ottaa vastineeksi niiden osakkeita. Eli kansallistaa niitä osittain tai kokonaan ja antaa Kreikalle pitkät maksuajat lainoihin ja alhaiset korot verrattuna nykyisiin ylikorkeisiin kirstyskorkoihin.

9. päivä helmikuuta 2013 oli Kiinan uusi vuosi ja alkoi käärmeen vuosi. Käärme edustaa Kiinassa viisautta. Kansatkin tarvitsevat käärmeen viisautta suojautumisessa pakenemalla ja torjumalla uhka sähinällä ja vaaran uhatessa myrkyhampailla. 80 vuotta sitten kansat eivät osanneet suojautua Hitleriltä eivätkä tänä päivänä rahanvallalta. Rahan valtaan on ajoissa puututtava, ettei se hivuttavalla vallan ottamisella pääse ottamaan kansoilta valtaa ja ottamaan otteeseensa demokratiota.

Pekka Tiainen

Ilman kansainvälisyyttä ei ole työväenliikettä

Nykyinen globaali, uusliberalistinen kapitalismi asettaa työväenliikkeelle kovia haasteita. Hiljattain paljastui, että kahden suuren kauppaketjun, S- ja K-ryhmän omista merkeistä löytyy tuotteita, joiden tuottamisessa poljetaan räikeästi työntekijöiden oikeuksia. Thaimaalainen Natural Fruit -ananastehdas valmistaa mehutiivistettä, josta valmistetaan Suomessa Pirkka-, Rainbow- sekä Eldorado-mehuja. Työnantaja on takavarikoinut tehtaan ulkomaisten työntekijöiden passit. Johtaja saattaa luovuttaa passin tunnistamiselle työntekijälle, joka haluaa pistäytyä kotimaassaan perhettään tapaamassa – jos tämä maksaa panttina viiden vuorokauden palkan. Tehtaalla tehdään kymmentuntista työpäivää ja työntekijöiden joukossa on myös alaikäisiä.

Vastaavantyyppisiä ongelmia löytyi myös tonnikalatehtailta, jotka tekevät kauppojen omien merkkien tonnikalatuotteita. Thai Union Manufacturing sekä Unicord Public Company Limited-yhtiöissä työskentelee alaikäisiä ja vain harvalla on työsopimus. Nämä tapaukset ovat varmasti vain jäävuoren huippu kehittyvien ja kolmannen maailman maiden työntekijöiden riistossa.

Palkkataso ei määritä tuotteen hintaa

Suomessa on satoja tuhansia pienituloisia, työttömiä jne., jotka elävät EU:n määrittämän köyhyysrajan alapuolella. Köyhän on pakko säästää kaikista menoista, myös ruokamenoista. Kauppojen halpamerkit auttavat tällöin osaltaan jokapäiväisessä selviytymiskamppailussa. Mitä tulisi siis suhtautua siihen, että halpamerkkien taustalta löytyy räikeää työläisten riistoa ja ihmisoi-

Työväenliike on perustavalta luonteeltaan kansainvälinen liike. Kansainvälinen solidaarisuus ja kansojen yhteinen kamppailu oikeuksiensa puolesta ovat työväenliikkeen syvintä olemusta. Meillä Perussuomalaiset esiintyvät mielellään työväenliikkeenä – tosin ilman sosialismia. Kyseessä ei kuitenkaan voi olla työväenliike, koska se on luonteeltaan kansallismielinen, nationalistinen ja joiltain osin jopa rasistinen. Saksassa nousi 1930-luvulla valtaan ”työväenpuolue ilman sosialismia” tunnetuin seurauksin. Oikean työväenliikkeen tulee olla internationalistinen ja sen tulee pyrkiä pääoman vallan rajoittamiseen ja viime kädessä sen kumoamiseen sekä työläisten aseman parantamiseen koko maailmassa.

”Kommunistinen Manifesti” päättyy sanoihin: ”Kaikkien maiden proletaarit liittykää yhteen”. Marx ja Engels ymmärsivät luokkataistelulla maailman kaikkien työväenliikkeen yhteistä taistelua maailman porvaristoa vastaan. Siksi he perustivat I:n ja II:n Internationaalen. Kommunistiset ja työväenpuolueet kehittivät 1990-luvulle saakka yhteistä kapitalisminvastaista luokkataistelutaktiikkaa. Tänään suurpääoma toimii maailman työväenliikettä vastaan globaalein markkinataloudellisin keinoin. Kansan äänen järjestöjen piirissä olemme painottaneet, että keskeisin tehtävämme on jälleen luoda marxilaiseen yhteiskuntatieteeseen perustuen työväenluokalle uudelleen maailmanlaajuinen kapitalisminvastainen luokkataistelutaktiikka.

keuksien polkemista?

Globaalin kapitalismin oloissa rikkaat länsimaat kilpailuttavat armotta kehitysmaita ja näiden tuotantolaitoksia siitä, kuka kykenee halvimmalla järjestämään tuotantoa. Tästä seuraa luonnollisesti työläisten riistoa monessa muodossa. Aasialaisissa hikipajoissa väsähtää kurjissa olosuhteissa t-paito-

ja ja kenkiä meidän halpakettujemme hyllyille. Jälleen kerran suomalaisen köyhän ja kehitysmaan riistetyöläisen edut näyttäisivät olevan vastakkain.

Pitäisikö kenties kehitysmaiden hikipajojen ja tehtaiden palkat pitää alhaisina, jotta voisimme edelleenkin nauttia halvoista

elintarvikkeista, vaatteista jne.? Ei missään tapauksessa. Tällainen ajatus on räikeässä ristiriidassa Marxin opetusten kanssa. Palkan suuruus ei näet määritä tuotteen hintaa. Se määrittää ainoastaan sen, kuinka suuren siivun työläisten työllä tuotetusta kakusta nappaa kapitalisti, ja kuinka suuren osan siitä saa työläinen. Palkkojen alentamisvaati-

mukset ovat viime aikoina rantautuneet jo vauraiisiin länsimaihin. Tämä on luonnollinen seuraus globalisaatiosta ja uusliberalistisen kapitalismin viime vuosien voittokulusta, sekä työväenliikkeen nykyisestä heikkouden tilasta.

Tarvitaan kansojen välistä solidaarisuutta

Kapitalistit pyrkivät tietoisesti asettamaan työläiset toisiaan vastaan niin valtioiden sisällä kuin niiden välillä. Tämä näkyy myös eurokriisin yhteydessä. On esimerkiksi pidetty yllä tietoisesti virheellistä mielikuvaa kreikkalaisista ”laiskoina” ja korostettu pohjoiseurooppalaisten ”ahkeruutta”. Tällä tavoin on yritetty ohjata huomiota pois kriisin oikeista syillisistä eli häikäilemättömistä pankkiireista, pörssi-pelureista ja kapitalisteista. Myös Perussuomalaisen eteläisen Euroopan tavallista kansaa syyllistävä retoriikka eurokriisin yhteydessä on ollut sävyllään vähintäänkin puolirasistista ja se on vienyt huomion epäolennaisuuksiin.

Työväen- ja ammattiyhdistysliikkeen on tuettava omiensa lisäksi myös muiden maiden, erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevien kehitysmaiden työläisten kamppailuja oikeuksiensa puolesta. Näissä maissa operoivilla suurilla monikansallisilla yhtiöillä on yllin kyllin varaa maksaa työntekijöilleen kunnollisia palkkoja. Työläisten oikeuksien ja palkkojen polkeminen johtuu ainoastaan näiden yhtiöiden ahneudesta ja pyrkimyksestä voittojensa maksimointiin. Viime kädessä kyse on aina työn ja pääoman sovittamattomasta ristiriidasta.

Tommi Lievemaa

Fortum pakoilee vastuuta

Onko oikein, että perustarpeesta on tehty kilpailutus ja rahastuskohde? Viime päivien yksi huolestuttavimmista uutisista on Fortumin kaavailut myydä sähkönsiirto ulkopuoliselle toimijalle. Pitkässä juoksussa näen uhkana muidenkin sähköyhtiöiden ulkoistavan sähkönsiirron ja sen jälkeen ollaankin kansallisesti todella kalliin sähkön kuluttajia. Tähän sopii taas hyvin sananlasku ”mitä isot edellä, sitä pienet perässä”. Perustarpeella rikastuminen on mielestäni hyvin arveluttavaa bisnestä ja sotii kansalaisoikeuksia vastaan.

Suomessa on kova talvi, mutta siitä huolimatta sähkön kokonaishinta tulee harmonisoida koko maassa kuluttajalle saman suuruiseksi. Energiasta huolehtimaan tarvitaan oma valtion yhtiö.

Sähkönsiirto kallistuu vuosi vuodelta

Yle uutiset uutisoivat 12.1.2013 sähkön siirtohintojen rajusta noususta, minkä mukaan kuluttajat joutuvat maksamaan sähkönsiirrosta nyt liki 40 prosenttia enemmän kuin neljä vuotta aiemmin. Osa korotuksista menee veronkorotuksien piikkiin. Sähkönsiirron veroton hinta on kuitenkin noussut neljässä vuo-

dessa 23 prosenttia eli lähes neljänneksen. Korotuspainetta on jatkossakin, koska huonosti hoidettujen sähkölinjojen korjaukset ja parannukset antavat mahdollisuuden rahastaa kuluttajilta korjauksiin menevät kulut. Verkko-yhtiöt ovat investoineet kiihtyvällä nopeudella etäluentaan, joka omalta osaltaan on vaikuttanut siirtohintojen nousuun. Onkin hyvä kysyä, miksi kuluttaja joutuu maksamaan sähköver-

kon kunnan parantamiseksi? Eikö sähköyhtiön pitä huolehtia verkkonsa kunnosta ja oman toiminnan helpottamiseksi tehdyistä investoinneista omalla kustannuksellaan? Vastaus mielestäni pitäisi olla kyllä! Kuluttajana en hyödy etäluettavasta mittarista mitenkään. Sähköyhtiö sitä vastoin pystyi vähentämään henkilökuntaansa useiden mittarin lukijoiden verran. Samalla yhtiö kykenee rahastamaan reaaliaikaisesta käytöstä. Tämä aiheuttaa monelle perheelle vaikeuksia taloudelliseen tilanteeseen verrattuna aikaisempiin kuukausittaisiin tasamaksuihin.

Fortum haluaa keskittyä ydinosaamiseen

Mikä sitten on Fortumin ydinosaamista? Käsittääkseni Fortum on monesta pienestä yhtiöstä kasvatettu kokonaisuus, jolla on ydinosaamista niin sähköntuotannon kuin sähkönsiirronkin alalta. Miten sitten yhtäkkiä Fortumin osaaminen onkin romahtanut? Olisikohan sitenkin menty pyly edellä puuhun ja unohtettu tärkein eli siirtoverkon kunnosta huolehtiminen? Viimeiset ja sitä edeltäneet myrskyt ovat koetelleet Fortumin osaamista todenteolla ja tulos ei ole ollut mairitteleva. Nyt sitten verkkoa

korjataan ja mukamas nykyaikastetaan ja tähän on varat kerättävä kuluttajilta. Sähköalan työntekijöitä edustava Sähköliitto on moittinut voittoa tavoittelevia energia-yhtiöitä sähköverkon päästämisestä huonoon kuntoon. Kunnosapito on kilpailutettu niin kannattamattomaksi, ettei työntekijöitä ole tarpeeksi. Fortum ihan selkeästi pesee kätensä tällä osa-alueella ja sen vuoksi pyrkii verhoutumaan teennäisen ydinosaamisen verhon taakse.

Yhtiö tahkoaa voittoa, mutta mihin rahat valuvat?

Fortumin liikevoitto sähkön tuotannolla ja tukkumyynnillä oli viime vuodelta 1,1 miljardia euroa. Myynnin kohteena oleva sähkönsiirto tuotti Suomessa ja Ruotsissa yhteensä 317 miljoonan euron voiton. Tämä tulos kertoo muun muassa siitä, että Fortumin sähkönsiirtoon sijoitetun pääoman tuotto oli 8 – 9 %, joka ei kuitenkaan riitä yhtiölle. Kaukolämmön myynti näissä maissa tuotti 266 miljoonaa euroa. Toisin sanoen kyseessä on hyvinkin tuottoisa bisnes. Sijoittajille Fortumin tulos on hyvin antelias. Yhtiö on suomen pörssi-yhtiöiden paras osingon maksaja 888 miljoonalla eurolla (1 euro per osake). Kaiken lisäksi Fortumin sähkö tuotetaan tänä päivänä pääosin vedestä ja ydinvoimasta. Nämä tuotantolaitokset ovat käyttööllään vanhoja, joten rahoituskulut on jo aikapäiviä sitten kuoletettu. Tästä joh-

tuen tulos muodostuu väkisinkin korkeaksi, koska kallein sähkön tuotantotapa määrittelee sähkön markkinahinnan.

Kyseenalaista pörssipeliä

Ihmettelenkin: Miten on mahdollista jakaa osinkoja yrityksestä jonka tuottoon selkeästi vaikuttaa siirtoverkon kunto? Eiköhän näillä 888 miljoonalla eurolla oltaisi peruskunnostettu verkkoa huomattavasti. Uskoisin myös yrityksen kokonais-kunnan olevan sijoittajalle merkinä hyvin hoidetusta yhtiöstä. Sähkö on myös perustarve, jota ilman ei tällä pallonpuoliskolla ole mahdollista tulla toimeen. Koko Suomi on riippuvainen toimivasta sähköntuotannosta ja sen siirrosta. Siksi minun mielestäni on väärin ja suorastaan rosvoamista kerätä sähkön tuotannosta ja siirrosta voittoa ja lihottamaan yksityisen sijoittajan taskuja.

Jos sähkön siirto aiotaan myydä

Ainoa oikea ostaja tälle liiketoiminnalle on valtio tai jopa kuntataso. Näin siirryttäisiin takaisin alkulähteille tältä osin ja tehtäisiin sähkönsiirrosta voittoa tavoittelematon yhtiö. Näin toteutettuna sähkönsiirrosta kertynyt voitto sijoitettaisiin verkon ylläpitoon ja riittävän henkilöstömäärän palkkaamiseen. Tällä menettelyllä parannettaisiin kansalaisten työllistymistä ja varmistettaisiin rahavirran pyöriminen omassa maassa.

Reijo Rytkönen

Työmarkkinat – ja hyvinvointivaltio murroskohdassa

Suomen työmarkkinoilla on viime aikoina ollut vilkasta, vaikka yksikään työehtosopimus ei ole ollut katkolla eikä yhtään lakkoa ole käyty. Vilkkaus on johtunut työnteittäjien röyhkeästä asenteesta ja vielä röyhkeämmistä vaatimuksista.

EK ei hyväksynyt teke-määnsä sopimusta

Puolitoista vuotta sitten syksyllä -11 sovittu ns. raamisopimus myytiin liittojen hallinnoille, ainakin osittain ns. kolmen koulutuspäivän oikeudella. On jopa väitetty, että koko raamia ei olisi syntynyt ilman kolmea koulutuspäivää, jonka sanottiin työntekijäkeskusjärjestöjen suulla vahvistavan osaamista ja siten myös yritysten kilpailukykyä. Jostain syystä Elinkeinoelämän keskusliito (EK) ei tämänkaltaisesta kilpailukyvyn lisäämisestä juuri perustanut. Heti kun raamisopimus oli alikirjoitettu, syntyi kiista siitä, mitä koulutuspäivistä oli sovittu. Asia annettiin kolmikantatyöryhmän neuvoteltavaksi. Se saikin sopimuksen aikaiseksi. Sitten alkoikin taas tahtua: EK ei hyväksynytkään sopimusta, jota sen omat neuvottelijat olivat olleet vääntämässä! Sen jälkeen on EK tehnyt oman esityk-

sensä - jota SAK ei hyväksynyt, hyvä niin, vaan teki oman uuden esityksensä aiheesta.

Koulutuspäivät pakko ottaa vaikka väkisin

Alkuperäisestä raamissa sovitusta koulutuspäiväoikeudesta on jo luovuttu. Jos se joskus toteutuu, on kyseessä täydellisesti vesitetty versio. Vaikka työpaikoilla koko koulutusiasia on koettu turhana, - kaiken maailman kurssia ja koulutusta on liiankin kanssa jo nyt- on yleinen mielipide kuitenkin se, että sovittu on pidettävä kiinni. Jos nyt annetaan periksi, niin samantien työntantajat seuraavan sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen, ettei me mistään palkankorotuksista sovittu? Aiheellinen kysymys, johon vastaus taitaa ikävä kyllä olla myönteinen. Siksi suoraselkäisimmät AY - aktiivit ovatkin vaatineet koulutuspäivien ottamista vaikka väkisin.

Rajut heikennykset EK:n toivelistalla

Pääministeri Jyrki Katainen on esittänyt toiveen, että työmarkkinajärjestöt sopisivat uusista työehtosopimuksista jo tänä keväänä vaikka ensimmäiset sopimukset päättyvät vasta lokakuun lopussa. EK vas-

tasi Kataisen toiveeseen toteamalla, että sopia voidaan kunhan sovi-taan nollakorotuksista. EK:n toivomuslistalla ovat myös eläkeiän nosto, työajan pidentäminen ilman ansiokompensaatiota ja työttömyys-turvan heikentäminen. Unohtaa ei sovi työnteittäjien puheita palkan-alennuksista ja matalalopalkka alojen kasvattamisesta sekä yhteisöveron alentamisesta 15 prosenttiin.

SAK:n esitettävä omat vaatimuksensa

SAK on puolestaan vaatinut, että ensin on vietävä loppuun raamisopimuksessa sovitut asiat kuten kolmen päivän koulutusoikeus. Vasta sen jälkeen SAK:n mielestä voitaisiin jatkaa neuvotteluja uusista sopimuksista. SAK on esittänyt, että raamia jatkettaisiin yhdellä vuodella siten, että vain palkkoista sovittaisiin. Hyvää esityksessä on, että sopimusta jatkettaisiin vain vuodel-la. Vielä kun esitetään vaatimus 10 prosentin korotuksista, työajan lyhentämisestä ja eläkeiän alentamisesta niin ollaan oikealla tiellä.

Cameron ja Soini läh-dös-sä iltalypsyille

Englannin pääministeri David Cameron piti puheen, jossa hän vä-läytti maansa järjestävän kansan-äänestyksen EU jäsenyydestä, kun-han jäsenyysehdot on ensin neuvoteltu uusiksi. Tästä puheesta myös suomalaiset ”EU kriitikot” innostui-vat Timo Soini etunenässä. Camero-nin puheen ja sen taustojen lähem-pi tarkastelu paljastaa sen ”EU kriti-kin” todellisen karvan. Englanti ni-mittäin haluaa saada myönnytyk-siä EU:n työelämä-, ympäristö- ja finanssisäätelyyn. David Camero-nin mukaan EU:n monimutkainen työelämläainsäädäntö ei ole luon-

nonlaki eikä myöskään yritysten sääntely.

Cameron tavoittelee heikennyksiä koko EU:n työehtoihin

Englannin ammatillinen keskusjär-jestö TUC on huolissaan siitä, että muiden maiden hallitukset antavat liikaa myönnytyksiä EU:n työelä-män standardeihin ja vetoaa mui-den maiden ammattiyhdistysliik-keisiin, jotta nämä eivät hyväksyisi moisia vaatimuksia. Englannin por-varihallitus on jo heikentänyt työn-tekiöiden irtisanomissuojaa, työ-tapaturmakorvauksia ja työnteki-jöiden oikeusturvaa. Nyt se haluaa päästä kiinni EU:n työelämläin-säädäntöön, joka sitoo myös Eng-lantia. Porvareiden ja kapitalistien tulilinjalla ovat mm. palkalliset lo-mat, työsuojelusäännökset, yhden-vertainen kohtelu ja työntekijöiden oikeudet yrityssiirroissa. TUC:n mu-kaan David Cameronin hallitus ei yritä pelkästään irti EU:n työelämlä-ultottuvuudesta, vaan yrittää vaikut-taa siihen heikentävästi jo pelkäs-tään uhkailemalla Englannin läh-döllä EU:sta. On helppo kuvitella, miten EK:n pamput taputtavat Cam-eronin puheille Timo Soinin ohel-la. EU:ta voi ja pitää vastustaa ja siitä pitää pyrkiä irti. Mutta David Came-ronin ja Timo Soinin kaltaisten ”EU-kriitikoiden” edesottamuksia ja pu-heita tulee seurata vähintään yhtä suurella mielenkiinnolla ja huolella kuin EU:iin täysin kriitikittömästikin suhtautuvia.

Osallistumme yleiseuroop-palaiseen toimintapäivään 14.3. työläinsäädännön ja sopimusten puolesta

Torstaina 14.3.2013 järjestetään Suomessa mielenosoituksia työeh-

tojen heikennyksiä ja eläkeiän nos-toja vastaan. Järjestäjänä ei suin-kaan ole virallinen AY-liike, vaan Vastavoima ja kriittinen AY – ver-kosto. Toivottavasti mielenosoituk-siin osallistutaan suurella joukol-la. Sillä tavoin saadaan painetta AY-liikkeen johtoon ja hallintoon sekä näytetään EK:lle ja hallitukselle, että olemme tosissamme. Mielen-osoituksia ja lakkoja on järjestet-ty ympäri Eurooppaa pitkin talvea – ja tullaan järjestämään pitkin ke-vättä. Joka puolella Eurooppaa on menossa sama taistelu olemassa olevan työläinsäädännön ja sopi-musten puolesta. EU ja IMF kiristä-vät Kreikkaa, Espanjaa ja Portugalia heikentämään työehtoja ja sosiaali-lainsäädäntöä lainansaannin ehto-na. Englannin ja Suomen kapitalis-tit vaativat samoja asioita ja porva-rihallitukset myötäilevät.

Hyvinvointivaltio murrok-sessa. Työväenliikkeestä riippuu tulevan kehityksen suunta

Työmarkkinat ja hyvinvointivaltio ovat todellakin jonkinlaisessa tai-te- tai murroskohdassa niin Euroopassa kuin Suomessakin. Kapitalis-tit ovat järjestäytyneet yhtenäiseen luokkataistelurintamaan. Euroopan työväenliike ei sitä vielä ole tehnyt. Työväenliikkeen järjestäytymisestä ja taistelukykyvystä kuitenkin riippuu, mihin suuntaan meneillään olevan murroksen jälkeen kehitys kääntyy. Siksi on tärkeätä, että kevään aika-na käytävään kamppailuun osallis-tuisi mahdollisimman paljon poruk-kaa kaikkialla Euroopassa, jotta ke-hityksen suunta saadaan käännet-tyä työväenluokalle edullisempaan suuntaan.

Markku Nieminen

Oikeisto karsisi terveydenhoidosta - vanhustenhoito esimerkkinä

Maassamme on jo yli miljoona yli 65-vuotiaasta ja peräti kolmannes heistä tuntee itsensä yksinäiseksi. Tulevaisuus pelottaa. Tilastokeskuksen mukaan joka toinen päivä yksi yli 65-vuotias Suomessa päättää päivänsä oman käden kautta. Seuraavassa keskitytään Helsingin kaupungin strategia-suunnitelmiin vanhusten ja perusterveydenhuollon kysymyksissä. Olemme lainanneet Helsingin Pro Kuntapalvelujen aineistoa omien kommenttien lisäksi.

Vanhukset – eliitin rahasampo ja ongelmajäte

Suomalaiset vanhukset kuuluvat Suomessa kahteen kastiin. Vanhustenhoidosta on tehty tuottavaa yksityistä liiketoimintaa. Yksityiset kapitalistitahot ovat pyrkineet maksimoimaan tuottoonsa ja minimoimaan kulusa.

Vanhukset vaalien jälkeen

Helsingin kaupunki on teettänyt selvityksen ”Vanhenemiseen varautuva kaupunki”, jonka on tehnyt Harriet Finne-Soveri. Raportti löytyy kokonaisuudessaan osoitteesta (www.hel.fi/static/helsinki/.../Selvitys_vanhenemiseen_varautuva_kaupunki.pdf.). Raporttia on syytä arvioida huolellisesti, koska sitä todennäköisesti käytetään uudessa sosiaali- ja terveysvirastossa perusteluna vanhusten hoidon tuleville linjauksille. Finne-Soveri on kirjoittanut raporttinsa ”Vanhuuteen varautuva Helsinki” päätteeksi ehdotuksia tai avauksia, joiden avulla vanhusten hoitoa linjataan tuleville vuosille. Tässä hänen ehdotuksensa ja avauksensa rajusti tiivistettynä: **1.** Tietojärjestelmät yhteensopiviksi. **2.** Sosiaali- ja terveyspalveluiden päätöksentekoprosessit ja niiden johtaminen saatetaan kuntoon. **3.** Vanhusten kasautuminen sairaaloiden päiväystyksiin ehkäistään selvittelemällä heidän yleistilansa laskun syitä kotona eli vanhuksia ei turhaan lähetetä sairaalaan yleistilan heikentyessä. **4.** Puuttuvaa kotihoidon resurssointia lisätään laitoshoidoa edelleen vähentämällä. Kotihoidon kevythoitoisimpien asiakkaiden siirtäminen tilapäisiksi ja sitä kautta terveysaseman asiakkaiksi. **5.** Asumispalveluiden, palveluasumisen kokonaisvaltainen kilpailutus. **6.** Palvelusetelin arvo sidotaan palvelutarpeeseen.

Pro kuntapalvelut esittävät:

Vanhusten ja heidän läheistensä ääntä on kuultava ja heidän ilmaisemansa tarpeet on otettava hoidon järjestämisen lähtökohdaksi. Kysely- ym. tutkimuksilla olisi seurattava vanhusten ja heidän omaistensa kokemaa palveluiden laatua ja riittävyyttä.

Helsingin tulee rakentaa tarvetta vastaava määrä uusia, esteettömiä ja edullisia vuokra-asuntoja vanhusväestön tarpeisiin. Mm. ryhmäasumista ja muita uusia asumismuotoja tulee tukea. Kaavoituksessa kaikille uusille asuntoalueille täytyy varata riittävä määrä tällaisia asuntoja vanhenevien asukkaiden käyttöön.

Vanhoja asuinalueita tiivistäessä on niille rakennettava myös esteettömiä asuntoja. Näin ikääntyviltä kunnoltaan heikkeneviltä vapautuisi asuntoja esimerkiksi kaupunkiin muuttavalle nuorille.

Terveys ja sosiaalipalvelujen lisäksi myös muiden lähipalvelujen kehittäminen on välttämätöntä vanhusten liikkumiseen, ruokailuun ja sosiaaliseen osallisuuteen liittyen. Nyt kaikki vanhusten ja eläkeläisten edulliset ruokapalvelut on keskitetty vanhusten palvelukeskuksiin. Eläkeläisillä ei myöskään ole ilmaista matkalippua. Asukastalojen palveluja alueilla pitäisi kehittää ja leikkipuistojen ruokapalveluja laajentaa koskemaan myös vanhuksia. Ruoan kotiinkuljetus yksinäisille vanhuksille aiheuttaa monenlaisia ongelmia. Yksinäisyys sairastuttaa ja ruokapalvelun ruoka voi viivästyä, olla kylmää, yksipuolista yms. eikä autojen ajelu ympäri kaupunkia ole ekologista.

Finne-Soverin raportti tulee torjua

Terveyden edistäminen ja lähipalveluiden kehittäminen ovat vanhusten ja heidän omaisten kannalta ensisijaisia tarpeita. Pro kuntapalvelut -verkoston mielestä selvityksen esille nostamia ongelmia ei voida ratkaista raportin ”ehdotusten ja avausten” avulla. Ne eivät sisällä yhtään uutta avausta vaan jatkavat nykyistä, laajasti kritisoitua linjaa. Vanhusten hoidon ongelmat pyritään ratkaisemaan hoitopaikkoja vähentämällä, hoitoon pääsyä vaikeuttamalla ja siirtämällä palve-

Kolme vuotta sitten asukkaat torjuivat Pajusen karsintalistan. Onko Pajunen joukkoinen yrittämässä revanssia. On oltava valppaana.

luja yhä lisää yksityisten yritysten hoidettavaksi.

Pro kuntapalvelut esittävät:

Vanhusten ja heidän läheistensä ääntä on kuultava ja heidän ilmaisemansa tarpeet on otettava hoidon järjestämisen lähtökohdaksi. Kysely- ym. tutkimuksilla olisi seurattava vanhusten ja heidän omaistensa kokemaa palveluiden laatua ja riittävyyttä.

Helsingin tulee rakentaa tarvetta vastaava määrä uusia, esteettömiä ja edullisia vuokra-asuntoja vanhusväestön tarpeisiin. Mm. ryhmäasumista ja muita uusia asumismuotoja tulee tukea. Kaavoituksessa kaikille uusille asuntoalueille täytyy varata riittävä määrä tällaisia asuntoja vanhenevien asukkaiden käyttöön.

Vanhoja asuinalueita tiivistäessä on niille rakennettava myös esteettömiä asuntoja. Näin ikääntyviltä kunnoltaan heikkeneviltä vapautuisi asuntoja esimerkiksi kaupunkiin muuttavalle nuorille.

Terveys ja sosiaalipalvelujen lisäksi myös muiden lähipalvelujen kehittäminen on välttämätöntä vanhusten liikkumiseen, ruokailuun ja sosiaaliseen osallisuuteen liittyen. Nyt kaikki vanhusten ja eläkeläisten edulliset ruokapalvelut on keskitetty vanhusten palvelukeskuksiin. Eläkeläisillä ei myöskään ole ilmaista matkalippua. Asukastalojen palveluja alueilla pitäisi kehittää ja leikkipuistojen ruokapalveluja laajentaa koskemaan myös vanhuksia. Ruoan kotiinkuljetus yksinäisille vanhuksille aiheuttaa monenlaisia ongelmia. Yksinäisyys sairastuttaa ja ruokapalvelun ruoka voi viivästyä, olla kylmää, yksipuolista yms. eikä autojen ajelu ympäri kaupunkia ole ekologista.

Kotiavun kohdistaminen vain entistä huonokuntoisempiin ja heidän siirtämisensä yritysten hoidettavaksi on heikentänyt vanhusten mahdollisuuksia saada apua jokapäiväisiin askareisiin, kaupassakäyntiin, siivoukseen ja muihin ras-kaimpiin kotitöihin. Näiden tehtä-

vien palauttaminen takaisin osaksi vanhusten peruspalveluja on kotona asumista tukevaa, ennalta ehkäisevää toimintaa. Välttämättömien arkiaskareiden tuen tulisi olla kaikille kuuluva peruspalvelu, johon varakkaampi väestönosa voi hankkia täydennystä niin halutessaan käytettävissä olevien tulojensa mukaisesti.

Henkilökunnan riittävyyteen tulevana vuosina vaikuttaa työn sisällön ja työolosuhteiden kehittäminen. Liian vähäisillä henkilöresursseilla työstä tulee kiireistä ja kuormittavaa eikä alalle haluta hakeutua.

Kotihoidon on vaikea toimia nykyisillä resursseilla haasteiden kasvaessa?

Yleislääketieteen erikoislääkäri Göran Lindén kommentoi dosentti Harriet Finne-Soverin selvitystä

”vanhenemiseen varautuva kaupunki”: ”Oma kokemuksen on, että kotihoito toimii alimitoitetuilla resursseilla. Laitoshoidon on kaksi kertaa pitempi jono kuin strategias- ssa luvataan. Se tarkoittaa, että kotihoito on viimeinen vastuunkantaja. Jos henkilökunta on alimitoitettu, hoitavat ihmiset väsyvät ja hakeutuvat muualle. Samalla rekrytointi vaikeutuu. Pula työnhakijoista nyt eletävän taantuman aikana on merkki tästä!

Otan esimerkiksi Maunulan kotihoidon. Sieltä on siirretty kaksi tiimiä (14 työntekijää) Itä-Helsinkiin, jossa huonokuntoisten vanhusten määrä on kasvussa. Maunulan jäljellä olevat työntekijät joutuvat nyt priorisoimaan työtehtäviään ja jättämään heidän mielestään tärkeitä asioita tekemättä. Tämä jos mikä stressaa hoitajia ja on burn-outin klassinen syy.

Selvityksessä on myös maininta pyrkimyksestä siihen, että hoidetaan enemmän muistisairaita kotona. Tällä hetkellä hoide- taan kuitenkin karkailevia (eli hyvin liikkuvia) muistisairaita kotona niin, että ulko-ovi pannaan takalukkoon hoitajan lähtiessä pois. Tämä on tulipalon sattuessa tietysti vaarallista ja ongelma poistetaan ainoastaan sillä, että on riittävästi dementia- potilaille tarkoitettuja hoitopaikkoja. Kotona laitospaikkaa jonottavien

odotusaika on kaksi kertaa pitempi kuin strategias- ssa luvataan ja näiden kotona jonottavien potilaiden tila on monesti huonompi kuin mikä on sivistyneessä yhteiskunnassa kohtuullista.

Remonteissa ei huomioida liikuntarajoitteisten asumista

Göran Linden nostaa esiin tärkeän asian: ”Ilmeisesti on unohdettu, että Helsinkiin rakennettiin 70-luvulla runsaasti laitospaikkoja (lähinnä ympärivuorokautisia hoivapaikkoja) sen vuoksi, että oli tapahtunut itsemurhia hoitavien omaisten keskuudessa. Mm. Kannelkottisaatiö, missä Helsingin kaupunki oli mukana, perustettiin tähän aikaan. Helsinkiin muutti paljon väkeä 50- ja 60-luvuilla ilman omaisia. Moni hankki pienen arava-asunnon, missä he asuvat edelleen. Näissä taloissa ei ole hissiä. Sen ajan aravanormien mukaan kylpyhuoneen oven piti olla 59 cm leveä eli pyörätuoli ei mahdu ovesta. Kylpyhuoneessa on todennäköisesti tehty putki-remontti, jolloin lattiaa on korotettu toistakymmentä senttimetriä. Näissä asunnoissa on vaikeata, ellei mahdotonta, hoitaa liikuntarajoitteisia potilaita, joilla ei ole omaisia”.

Toimittivat:
Antero Nummiranta
Juhani Valo

Jos kovan oikeiston suunnitelmat toteutuvat, niin pian Helsingissä on 26 terveysaseman sijasta vain neljä. Vantaalle ja Espooseen terveysasemia jäisi kolme. Tällä vahvistettaisiin yksityistä terveysbisnestä.

Oikeiston tavoite terveysasemien lopettamiseksi torjutaan

SKP:n ja Helsinki-listojen järjestämässä asukastapaamisessa Malmitalolla 7.2.13 käsiteltiin mm. apulaiskaupunginjohtaja Rädyn kaupunginvaltuuston strategiaseminaarin alla esiin nostamia terveystoimen leikkaussuunnitelmia. Tilaisuudessa puhuivat valtuutettu Yrjö Hakanen, sosiaali- ja terveyslautakunnan jäsen Anna Vuorjoki sekä Kaupunginhallituksen jäsen Tarja Tenkula.

Kokoomuslainen apulaiskaupunginjohtaja Rätty on vetänyt esiin ajatuksen, että Helsingissä tulisi vähentää terveysasemien määrää 26:sta neljään isompaan asemaan. Kokoomus aina ajoittain vetää esiin tämän 4+3+3 mallinsa. Sen mukaan Helsingissä olisi neljä terveysasemaa ja Espoossa sekä Vantaalla kummassakin kolme. Lisäksi olisi näitä terveyskioskeja, joiden luonteesta kukaan ei tiedä mitään. Vastoin yleistä luuloa 70 % hesalai-

sista käyttää kunnallisia palveluita, eivätkä siis pelkästään vain lapset ja ikäihmiset. Terveyskeskuksissa on liian vähän työntekijöitä, että ehdittäisiin tehdä yhteistyötä terveyskeskusten välillä. Kaupungin virkamiesten ja kokoomuksen linjauksella on se, että kaupunki ei saa kasvattaa menojaan suuremmaksi kuin mitä on verotuloja eikä työntekijöiden ja tilojen määrää saa kasvattaa. Näin esitetään siitä huolimatta, että Helsingillä on rahaa ja talousvoitollinen. Taustalla kummittelee kolme vuotta sitten asukkaiden toimesta torpattu Pajusen lista, jolla pyrittiin kovalla kädellä leikkaamaan lähipalveluja. Sitä halutaan nyt uudestaan muodossa nostaa tapetille.

Kokoomus perustelee terveyskeskusten vähentämistä sillä, että näin saataisiin varoja jäljellejäävien terveyskeskusten kehittämiseen. Yrjö Hakanen toi esiin tutkimustuloksia, joiden mukaan pienet terveysasemat tuottavat palvelunsa jopa edullisemmin kuin suu-

ret ja keskisuuret. Tästä voi tehdä johtopäätöksen, että taloudellisista syistä terveyskeskuksia ei tarvitse vähentää. Keskeinen syy ongelmiin ei Hakasen mukaan ole terveysaseman koko, vaan henkilökunnan vajuus.

Kysymykseen, miksi kokoomus aina ajoittain vetää esiin 4+3+3 - mallinsa, katsoi Malmitalolle kokoontunut väki johtuvan ideologisista syistä. Halutaan vähentää julkisia palveluita ja siirtää ne yksityisen bisnestoiminnan piiriin. Malmitalolle kokoontuneen väen kanta oli, että 4+3+3 malli tulee kaupunkilaisten toimesta torpata kuten aikoinaan Pajusen listakin ja nykyistä terveyskeskusjärjestelmää tulee kehittää nykyisen mallin ja käytännön mukaan. Kantanaan myös Anna Vuorjoki ja Tarja Tenkula selkeästi esittivät, että terveyskeskusjärjestelmää ei tule karsia vaan kehittää.

KÄ/HM/toim.

Suomen turvallisuus - ja puolustuspolitiikka

Rauhaton maailma

Maapallon ihmisistä 1,5 miljardia elää valtioissa, jotka kärsivät yhteiskunnallisista konflikteista ja rikollisesta väkivallasta. Kylmän sodan päätyttyä v. 1991 maailmassa on käyty 128 aseellista konfliktia, joista ainoastaan kahdeksan oli maiden välisiä. Valtaosa väkivaltaisista konflikteista on käyty Etelä-Aasiassa, Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja Lähi-idässä. Kyseisenä aikana USA ja sen liittolaiset ovat osallistuneet kymmeniin sotilaallisiin operaatioihin, jotka ovat kohdistuneet yli 30 eri valtiota vastaan. Osa sotatoimista jatkuu yhä edelleen.

YK:n turvallisuusneuvoston luonne muuttui Neuvostoliiton hajomisen jälkeen. Siitä tuli sotilasliitto Naton aloittamien hyökkäyssotien valtuutuselin. Varsovan liiton purkamisen jälkeen sotilasliitto Nato on edistänyt maailmanrauhaa ja aseidenriisuntaa hyökkäämällä Jugoslaviaan, Afganistaniin ja Libyaan. USA:lla ja sen liittolaisilla on näppinsä pelissä lisäksi Afganistanissa, Malissa ja Syyriassa. Nato on laajentunut 22 valtion aggressiiviseksi sotilasliitoksi, joka on integroinut itseensä sotilaallisen kriisinhallinnan nimissä lukuisia sitoutumattomiksi itseään kutsuvia valtioita Suomi mukaan lukien.

Suomen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tärkeimmät tehtävät

Valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustuspoliittisessa selonteos- sa todetaan, että ”Suomen turvalisuus- ja puolustuspolitiikan tärkeimmät tehtävät ovat itsenäisyyden, alueellisen koskemattomuuden ja perusarvojen turvaaminen, väestön turvallisuuden ja hyvinvoinnin edistäminen sekä yhteiskunnan toimivuuden ylläpitäminen.”

Tästä strategisesta linjauksesta voi päätellä, että Suomen sotilaallinen liittoutumattomuus ei ole enää maamme hallituksen turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa keskeinen asia. Liittoutumattomuuden hylkääminen merkitsee käytännössä hivuttautumista sotilaallisen liittoutumisen aikakauteen.

Suomi sotilasliittoon kuulumaton, muttei sitoutumaton maa

Suomalainen ulkopolitiikka on nykyään kuin kaksitilainen kiikki. Suomi on sotilasliittoon kuulumaton maa, joka osallistuu samaan aikaan aktiivisesti sotilasliitto Naton sotakumppanuuteen. Kansalaisten Nato-vastaisuutta rauhoitetaan vakuuttamalla Suomen varautuvan edelleen sotilaallisten uhkien torjumiseen ilman ulkopuolista tukea ja ylläpitävän tämän vuoksi kaikkia puolustusjärjestelmänsä osa-alueita.

Virallisen liturgian mukaan Suo-

mi on sotilasliittoon kuulumaton maa, joka harjoittaa yhteistyötä Pohjois-Atlantin liiton kanssa sekä ylläpitää mahdollisuutta hakea Nato-jäsenyyttä. Suomi ei valmiste- le tämän vaalikauden aikana Nato-jäsenyyden hakemista. Kokoomuk- sen johtama hallitus ei miellä enää maatamme sitoutumattomaksi valtioksi, koska ”Suomen turvallisuus- ja puolustuspoliittista toimintalin- jaa luonnehtivat jatkuvuus, avoi- muus ja vahva sitoutuminen eu- rooppalaiseen ja kansainväliseen yhteistyöhön, joka näkyy aktiivi- sena osallistumisena EU:n turvalli- suus- ja puolustuspolitiikan kehit- tämiseen, Naton kumppanuuteen, pohjoismaiseen yhteistyöhön sekä kansainväliseen kriisinhallintaan.”

YK:n turvallisuusneuvoston asema hyökkäyssoti- en valtuuttajana korostuu

Selonteossa arvioidaan yhteisesti hyväksytyjen sääntöjen ja (impe- rialististen) toimintatapojen mer- kityksen kasvavan ja Yhdistynei- den kansakuntien merkityksen ai- noana maailmanjärjestönä koros- tuvan. YK:n turvallisuusneuvostol- la tulee olemaan keskeinen asema kaikkia valtioita sitovien kansainvä- listen ratkaisujen kuten sotilaallisen kriisinhallinnan (sotien) ja humani- taarisen väliintulon oikeuttajana.

Kansainvälisen pääoman yhtei- sesti hyväksymät säännöt tarkoitta- vat käytännössä pullikoiijien nitistämistä sotilaallisin keinoin. Sotilaalli- nen invaasio voidaan toteuttaa joko kohdemaan hallituksen tai sen vas-

Mielenosoitus Kalastajatorpalla 4.3.-10 natoherrain organisoimaa ja Stubbin, Vanhasen, Häkämiehen isännöimää Nato:n taktiikka-palaveria vastaan

tustajien kutsumana. Libyaassa Na- to oli kaatamassa laillista hallitusta. Malissa ranskalaisjoukot (Nato) saa- puivat 11.1.2013 tukemaan hallitus- ta taistelussa islamistikapinallisia vastaan. Myöhemmin USA ja Rans- ka ovat pommittaneet Malin maa- perää. YK:n turvallisuusneuvosto valtuutti jälkikäteen 3 300 sotilaan joukon lähettämisen Maliin. Sotilai- den kuljetuksiin osallistuvat Nato- maat Britannia, Saksa, Tanska ja Bel- gia. Lisäksi Nigeria, Burkina Faso, Ni- ger, Senegal, Togo ja Benin ovat lä- hettäneet joukkojaan Maliin. Rans- kalaiset ovat kiinnostuneita Malin ja sen naapurivaltion Nigerin uraani- ja öljyvaroista. Sota on laajentunut sisällissodaksi.

USA:lla ja sen liittolaisilla on käytössään YK:n turvallisuusneu- vostossa kahdeksan ääntä (USA, Ranska, Britannia, Azerbaidžan, Ma- rokko, Australia, Luxemburg ja Ete- lä-Korea). Entä jos turvallisuusneu- vostossa siirrytään enemmistöpää- töksiin?

Suomi ja EU

”Euroopan unioni on Suomelle pe- rustavanlaatuinen arvovalinta, jol- la on myös vahva turvallisuuspoliit- tinen ulottuvuus. Suomelle on tär- keää, että unionin asema Euroopan vakauden ylläpitämisessä ja merki- tys turvallisuusyhteisönä säilyvät. Unionin yhteisen ulko- ja turvalli- suuspolitiikan sekä yhteisen tur- vallisuu- japuolustuspolitiikan ke- hittäminen, joiden vahvistamiseen Suomi on sitoutunut, tukevat tätä tavoitetta.”

Tämä perustavanlaatuinen ar- vovalinta on johtanut Suomes- sa uusliberalistiseen talouspolitiik- kaan, josta on seurannut kaiken tuotantotoiminnan kapitalisoitu- minen, yhteiskunnan tarjoamien palveluiden yksityistämistä ja kil- pailuttamista sekä valtiollisen itse- näisyytemme menettäminen. Val- taosa EU:n jäsenmaista on sotilas- liitto Naton jäsenmaita. Tästä joh- tuen USA:n johtaman Naton vaiku- tus EU:n yhteiseen ulko- ja turval- lisuuspolitiikkaan on hyvin merkit- tävä – määräävä. Suomi on sitou- tunut EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämi- seen. Maamme sisä- ja ulkopoliiti- ka ovat oikeistolastuneet olennai- sesti EU:iin liittymisen jälkeen.

Suomi ja Nato

Vuonna 2010 uudistettu Na- ton strateginen konsepti määritte- lee sotilasliitolle kolme ydintehtä- vää, jotka ovat 1) yhteinen puolus- tus, 2) kansainvälinen kriisinhallinta sekä 3) kumppanuus ja yhteistyö ul- kopuolisten maiden ja kansainvälis- ten järjestöjen kanssa.

Suomi on integroinut syvälle sotilasliitto Natoon, koska maam- me osallistuu sotilasliiton kahteen ydintehtävään: Naton johtamaan kriisinhallintaan sekä Nato-kumpp- anuuteen ja Nato-yhteistoimin- taan. Selonteon mukaan kumppa- nuus-yhteistyö Naton kanssa on tärkeää. Tämän vuoksi maamme osallistuu laaja-alaiseen kumppa- nuuspolitiikan kehittämiseen ja so- tilaalliseen kriisinhallintaan aktiivi-

sesti. Tämä vahvistaa Suomen ase- maa ja osoittaa selkeää halua osal- listua kansainväliseen vastuunkan- toon. Naton aloittaessa YK:n tur- vallisuusneuvoston valtuuttamana sotatoimet esim. Afrikassa tai Lähi- Idässä istuva hallituksemme osal- listui vastuunkantoon hyväksymäl- lä napisematta nämä sotatoimet.

Kohentaakseen sotilaallista val- miuttaan ”Suomi kehittää kriisin- hallintavalmiuksiaan osallistumal- la EU:n, YK:n sekä Naton ja sen jä- sen- ja kumppanuusmaiden järjes- tämään monikansalliseen koulu- tus- ja harjoitustoimintaan. Selon- teossa todetaan peittelemättä, et- tä turvallisuuspolitiikassa transat- lanttisen suhteen kulmakivi on Na- to, jolla on turvallisuutta ja vakaut- ta edistävä vaikutus Euroopassa.”

Nato-integraatio syventyy

Johtopäätöksenä Suomen ja Naton suhteista voidaan todeta, et- tä maamme poliittinen ja taloude- linen eliitti jatkaa Nato-integraation syventämistä välittämättä lainkaan suomalaisten ehdottoman enem- mistön mielipiteestä Natoon liitty- mistä vastaan. Tätä tosiasiaa ilmen- tää myös se, että Suomessa on täl- lä hetkellä vallassa Nato-myöntei- nen, oikeistolainen pääministeri ja presidentti.

Hallituksen selonteko lupaa, että laaja-alaista yhteistyötä Naton kanssa kehitetään edelleen. Puo- lustussektorin lisäksi yhteistyötä harjoitetaan useilla valtionhallin- non sektoreilla, kuten siviili- ja pe- lastuspalvelutoiminnassa sekä va- rautumiseen liittyvässä suunnitte- lussa. Yhdysvallat ryhtyy myös aja- maan transatlanttisen vapaakaup- pa-alueen perustamista, joka liittäi- si USA:n taloudellisesti tiukemmin Eurooppaan.

Suomessa on järjestettävä kan- sanäänestys Natoon liittymises- tä, ennen kuin maamme on inte- groitunut sotilasliittoon niin syvälle, että kansanäänestys menettää ko- konaan merkityksensä. Kuinka va- semmistolaisiksi puolueiksi itsensä mieltävät demarit ja vasurit voivat osallistua tällaisia oikeistolaisia ta- voitteita ajavaan hallitukseen?

Matti Laitinen

Lähde: Valtioneuvoston selon- teko Suomen turvallisuus- ja puo- lustuspolitiikasta v. 2012: Valtio- neuvoston kanslian julkaisusarja 5/2012

Kansalaisaloite Suomen EU-jäsenyydestä

Suomen perustuslain muutos mahdollistaa kansalaisaloitteen jättä- misen eduskunnalle. Kansalaisaloite on lakiehdotus, johon eduskun- ta joutuu ottamaan kantaa, kun aloitteen taakse kerätään 50 000 ni- meä puolen vuoden aikana. Tammikuun 1. 2013 on alkanut kansa- laisaloitekeräys, jolla esitetään kansanäänestyksen järjestämistä Suo- men eroamisesta Euroopan Unionin jäsenyydestä. Aloitteen yksi tar- koitus on herättää keskustelua myös julkisuudessa.

Keräystyötä Tikkurilassa

Nimen voi kirjoittaa netissä – <https://www.kansalaisaloite.fi/fi/aloite/11> tai täyttämällä paperilo- makkeen, joita voi tilata puh. 040-734 1919 tai sähköpostilla jake- neva@yahoo.com. Lomakkeet voi palauttaa os. Jarmo Nevalainen,

Riutojankatu 1 E 28, 20360 Turku. Keräyslomakkeita on kirjastoissa ja erilaisissa laitoksissa. Jos sinulla on ehdotuksia, mihin keräyslomakkei- ta voi toimittaa ota yhteyttä.

Keräysaikaa on heinäkuun en- simmäiseen päivään asti. Keräys-

ryhmiä syntyy eri puolille Suomea. Helsingin keskustaan suunnitellaan päivittäistä nimienkeräystoimintaa. Seuraa tietoa nettisivuilta.

Kansalaisaloitteella on myös omat kotisivut, joista löytää mm. tietoja keräystapahtumista eri paik- kakunnilla, www.aanestyseusta.fi

Aloitteen sisältö

Suomen eroamisesta Euroopan unionin jäsenyydestä toimitetaan neuvoa-antava kansanäänestys.

Kysymyksenasettelu ja vastausvaihtoehdot

Kansanäänestyksessä esitetään ää- nestäjien vastattavaksi seuraava ky- symys: ”Tuleeko Suomen erota Eu- roopan unionin jäsenyydestä?”. Ää- nestäjän tulee vastata kysymykseen joko ”KYLLÄ” tai ”EI”.

Perustelut

Suomen asema Euroopan unionin jäsenenä on aivan toinen kuin Suo- men valtiojohdon taholta luvattiin

v. 1994 ennen neuvoa-antavaa kan- sanäänestystä Euroopan unioniin liittymisestä. Suomi on mm. luopu- nut omasta rahastaan ilman, että kansalaiset ovat voineet asiaan vai- kuttaa kansanäänestyksessä. Lisäksi EU:sta on Lissabonin sopimuksella tullut oikeushenkilö, joka voi solmia kansainvälisiä sopimuksia jäsenval- tioiden puolesta.

Vuoden 1976 jälkeen synty- neet kansalaiset eivät ole voi- neet kertoa kantaansa EU-jäse- nyyteen minkäänlaisessa kansan- äänestyksessä. Heilläkin on kui- tenkin oikeus vaikuttaa tulevaisuu- teensa. Ns. edustuksellinen demo- kratia ei riitä kansalaisten tahdon toteuttamiseen. Tästä kertoo mm. laskeva äänestysaktiivisuus.

Euroopan unionin liittoval- tiokehitys etenee nopeasti. Kan- sailaisilla tulee olla mahdollisuus ottaa osaa keskusteluun maamme tulevaisuudesta ja valtiollisesta ase- masta. Kansanäänestyksen järjestä- minen mahdollistaa laajan kansa-

laiskeskustelun.

Suomen perustuslain ydin on maamme ”täysivaltaisuus”, siis valtiollinen itsenäisyys ja ”val- tiovallan”, siis ylimmän vallan kuu- lumenin maassamme Suomen kansalle. On vähintään kyseen- alaista toteutuuko perustuslain ydin Suomen ollessa Euroopan unionin jäsen. Kansanäänestyksen järjestäminen tarjoaa hyvän mah- dollisuuden ottaa kantaa tähän laillisuuden ja demokratian toteu- tumisen kannalta keskeiseen kysy- myksenasetteluun.

Mikäli eduskunta ennen eh- dotetun lain säätämistä hyväksyy lain, joka mahdollistaa sitovan kan- sanäänestyksen järjestämisen, on sellainen järjestettävä myös Suo- men eroamisesta Euroopan unio- nin jäsenyydestä.

Kansanäänestys voidaan jär- jestää tulevien eduskuntavaalien yhteydessä kuitenkin viimeistään v. 2015.

Lea Launokari

Hallituksen kuntauudistus: – uudistuu – ei uudistu – uudistuu...

Matti Vanhasen hallitus aloitti vuonna 2007 ns. Paras-hankkeen, joka tähtäsi suurkuntien muodistamiseen. Kuntaministerit Hannes Manninen ja Mari Kiviniemi ajoivat jättikuntien muodostamista Vanhasen hallituksissa. Paras-laki edellytti perusterveydenhuollossa vähintään 20 000 asukkaan alueita. Niihin piti liittää viimeistään 1.1.15 myös miltei kaikki sosiaali- ja terveydenhuollon (sote) tehtävät. Kiviniemi käytti pakkokeinoja sote-alueiden tai kuntaliitosten runnomiseksi. Kuntien valtionosuuksia leikattiin, kun taas yhdistyneille kunnille luvattiin porkkanarahoja. Kuntien määrä väheni 431:sta 320:een.

Jyrki Kataisen hallitus jatkoi uudistusta entistä tolkkuttomampana kuntaministeri Henna Virkkusen johdolla. Ensin asetettiin tavoitteeksi kuntien määrän pudottaminen 70:een. Kuukausia myöhemmin alettiin miettiä sosiaali- ja terveystoimen järjestelyä. Viimeksi alettiin selvittää, mitä tehtäviä kunnilla tänään on. Hanketta alettiin toteuttaa takapuoli edellä -menetelmällä. Järkevä tapa olisi ollut päinvastainen.

Kokoomuksen Katainen ja Virkkunen ilmoittivat ensin ajavansa pakkoliitoksia. Kuntavaalien edellä muut puolueet irtisautoutuivat niistä ja he sanovat, että pakkoa käytetään vain kriisikuntiin. Hallituksen valtionosuuksiuudistus tuonee ”talouspakotteita”. Virkkunen pilaillee, että kuntien koon kasvattaminen ratkaisisi huoltosuhteen heikkenemisen aiheuttaman ongelman. Kuntakenttä kritisoi Virkkusen öykkärointiä ja karttatarhoituksia. Järki on uusiutuva luonnonvara ja järjetön hanke on vielä kaadettavissa.

Hallituksen Kupru-hanke roskakoriin

Kunta- ja sote-uudistuksia perustellaan väestön vanhenemisella. Tavoite on keventää julkista sektoria. Isoissa kunnissa sote-kustannukset ovat korkeammat ja palvelut useimmiten huomommat kuin pie-

Kolme viime hallitusta on ajanut kunta- ja palvelurakenneuudistusta (KUPRU) kuin käärmettä pyssyyn. Mammuttikuntien puolesta on esitetty asioita, joihin kuntakoolla ei ole vaikutusta - väestön ikääntyminen, kuntien velkaantuminen ja kuntapalvelujen saata-vuus sekä terveydenhoitohenkilökunnan värväys syrjäkulmille jne. Jokainen täysipäinen tietää, että ihmiset vanhenevat kuntarajoista riippumatta ja syrjäseudut pysyvät syrjäseutuina kuntarajaveivauksesta riippumatta.

Olenmaisinta on, kyetäänkö kunnalliset palvelut säilyttämään

nissä kunnissa. Tilastojen mukaan sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset ovat yli 100 000 asukkaan kunnissa keskimäärin 2454 € / asukas ja 10 000-40 000 asukkaan kunnissa 2190 € /asukas. Opetus- ja kulttuuritoimessa ero on pienempi, mutta samansuuntainen. Toteutuisa kuntaliitoksissa kulut ovat nousseet niin, että sekä keskuskunnissa että liitoskunnissa on jouduttu verojen korotuksiin. Ruotsissakin kuntaliitokset johtivat menojen kasvuun.

Tarkoitus on yksityistää kunnan palvelut ja poistaa progressiivinen verotus

Hallitukset ovat alentaneet suurituloisten verotusta. Vähävaraisten verotusta on kiristetty arvonlisäveroilla, energia- ym. kulutusveroilla. Progressiivinen verotus on painettu jo reilusti alle 10 prosenttiin kaikista verotuloista. Nyt halutaan, että alueet vastaisivat sote-huollosta, jolloin valtionosuuksia voitaisiin vähentää. Valtion tuloveron alasajo

merkitsee hyvinvointivaltion alasajoa.

Pääomapiirit haluavat ulkoistaa kuntapalvelut. Yksityistämistavoite kuorrutetaan jaloilla pyrkimyksillä. Oikeiston kannattaa tarjota virkoja ja etuja vasemmiston johtajille, jotta nämä ovat petoksen panttina hallituksissa.

Himmelihässäkkä

Kuntakarttatarhoituksen ohessa hallitus lähti suuresti uhoten toteuttamaan sote-palvelujen uudistusta. Uudistuksen tavoite on koota kuntia yhteen siten, että näin muodostuvat kaupungit olisivat riittävän vahvoja pystyäkseen hoitamaan peruspalvelut ja vähemmän vaativan erikoissairaanhoidonkin. Näin piti päästä eroon epädemokraattisista ”himmeleistä”, joita kunnat ovat perustaneet suoriutuakseen palveluista. Erikoissairaanhoidosta huolehtivat sairaanhoitopiirit ja muut kuntayhtymät piti lopettaa.

Nyt koko uudistus on lässähtänyt kokoon. Siitä ei tule edes

pannukakkua vaan muurinpohjaan hiiltynyt repaleinen läty. Miljardisäästöt muuttuvat isoiksi remonttikustannuksiksi. Syntyy sekamelska, jossa erilaisia himmeleitä ja kuntien välisiä sopimuksia on nykyistäkin enemmän. Hallituksen linjaama ensisijainen ratkaisu - palvelujen ostaminen isäntäkunnalta - jää poikkeukselliseksi. Sen sijaan kuntayhtymämalli tulee jatkossakin olemaan pääsääntö. Mikäpä kunta haluaisi olla ”isäntäkuntansa” äänetön yhtiömiös.

Kupru-hanke on saanut aikaan kuntakentässä suuremman sekasotkun kuin yksikään hanke tätä ennen. Vuonna 2011 hallitus vakuutti, että kuntauudistus tehdään vahvojen peruskuntien varaan. Poikkeuksia ei sallita. Sairaanhoidopiirit luvattiin lakkauttaa ja kiellettiin tekemästä kuntien välistä yhteistyötä sairaanhoidossa ja sosiaalitoimessa (!). Marraskuussa Virkkunen teki lehmänkäännöksen ja suorastaan vaati kuntia yhteistyöhön sote-palveluihin järjestämisessä, mikäli kuntien oma väestöpohja on alle 20 000 asukasta. Maria Guzenina-Richardson oli lopettamassa sairaanhoitopiirit, kunnes julisti, että hänet on ymmärretty väärin.

Hallitus ei enää puhu 70 kunnan mallista, mutta sen tavoite on edelleen suurkunnat. Kuntien ei ole ole pakko liittyä yhteen, mutta lainsäädäntö tukee vahvoja kuntia.

Ministerien puheet muuttuvat jopa päivittäin. Kataisen mukaan kuntauudistus tuo valtavat säästöt; sitten hän toteaa, ettei mitään säästöjä edes haeta.

Kunnilta patistetaan kuntaliitospäätöksiä aprillipäivään 2014 mennessä. Asiaa helpottaisi, jos tiedettäisiin mistä sote-uudistuksessa on kysymys. Poukkoilu ei anna hyvää pohjaa valtuustojen työn aloitukselle.

”Kaaos uhkaa kuntakenttää ”

Kuntauudistus on pm Jyrki Kataisen hallituksen kärkihanke. Tutkijoiden ja kuntapäätäjien vastus-

tuksesta huolimatta epäonnistunut Virkkunen on ajanut hanketta kuin jänöjussin mäenlaskutyylillä. Yliopistoväki on lähes poikkeuksetta tyrmännyt kuntauudistushankkeen. Hallitus on kuuro, kunnissa on kaaos.

Lainsäädäntötutkimuksen professori Anssi Keinäsen mielestä kuntauudistuksen suurin ongelma on vaihtoehdottomuus. - Hallitus ei ole vaivautunut edes selvittämään, mitä Suomen kaltaisissa muissa länsimaissa kuntarintamalla tapahtuu.

- **Vilkaisu Ruotsiin säästäisi kuntauudistajat** monelta työtaturmalta. Kuntauudistuksen valmistelu on esimerkinä, miten ei tule toimia. On kuitenkin hyvä huomata, kuinka vähäisellä tietopohjalla lainvalmistelua Suomessa harjoitetaan.

”Käsillä ovat hyvät farssin ja katastrofin ainekset.”

Sananlasku tietää, mitä hosumisella saadaan aikaan. Sosiaali- ja terveysministeriön entinen kansliapäällikkö Kari Välimäki sanookin, että kiire ajoi sote-uudistuksen karille. Kunnallisanal tutkijat pitävät kuntauudistusta epäonnistuneena lakihankkeena. Kuntauudistusjyräyksen jatkuessa edessä on katastrofi.

”On ihan höpöpuhetta, että kuntauudistuksella saataisiin miljardiluokan säästöjä”, sanoo Reijo Vuorento. ”Kuntajako on tässä toissijainen asia. Eivät menot vähene rajoja siirtelemällä”, muistuttaa professori Matti Viren. Professori Asko Uotin mukaan valtiovalta on suuttuttanut kunnat ylimielisellä vaikuttavalla sormenheristyksellä. - Mikähän on hallituksen suhtautuminen kuntien itsehallinnolliseen asemaan. - Voi kysyä, miten laajaa itsehallinto on, kun kunnalla pitäisi olla voimavaroja tehdä muutakin kuin lakisääteisiä tehtäviä.

Tehdyn selvityksen mukaan kunnilla on 535 lakisääteistä tehtävää. Kuntia tulee kuulla ja Kuprukohelluksen voi lopettaa.

Juhani Tanski

Anne Luukkonen 60 vuotta

Anne Luukkonen vietti 60-vuotis juhlapäiväänsä 24.1.2013. Hän syntyi Pöytyällä Auvaisten alueella 24.1.1953. Ollessaan 5-vuotias Annen perhe muutti Turkuun t. silloiseen Maariaan. Siellä Moision koululla Anne kävi kansakoulun. Vanhemmat olivat työläisiä. Isä kävi töissä sata-massa jo perheen asuessa Pöytyällä. Äiti oli työssä rakennuksilla , osuuskaupan kahvilassa yms. Perhe oli muutoinkin työläismielinen. Isä oli käynyt Sirola-opiston ja toimi Maarian kunnanvaltuustossa viisi kautta. Vanhemman sisarensa kanssa Annekin toimi ja harrasti erilai-

sia asioita Moision Nuorissa Pio-neereissa.

Näiltä ajoilta ja vuosilta ovat jääneet mieleen monet juhlat, askarteluillat ja varsinkin pioneerien kesäleirit, joita järjestettiin mm. Turun saariston Kaksikerrassa. Pioneerit kokoontuivat yleensä Moision koululla, mutta järjestöväen yhteiset juhlat ja tilaisuudet pidettiin järjestöväen talkootyönä rakentamalla ”Saramäen parakilla”. Mieleen on jäänyt alueen työväen urheiluseura Maarian Reipas, joka tuki pioneeri-toimintaa.Vastavuoroisesti urheiluseura sai sitten jäseniä nuorista pioneereista. Kaikki yhteiskunnallisesti merkittävät asiat jäivät lapsuudessa mieleen mm. noottikriisi ja ensimmäinen tekokuu ja Kennedyn murha. Kotona seurattiin Suomen työväenlehtiä sekä Neuvostoliittolaisia lehtiä.

Kansakoulun jälkeen oli vuorossa silloinen kaksivuotinen kansalaiskoulu, joka käytiin Turun Rautistulassa. Välittömästi sen jälkeen Anne kävi kauppakoulun. Ensimmäiset työpaikat olivat mm. paperikaupassa ja Kestilän varastolla. Suoritettuaan vapaa-ajallaan kauppa-opiston Anne työskentelikin ensin rannikkotyöstörykmentin toimistossa ja 14 vuotta yliopistolla ja oli järjestäytynyt ammatillisesti VAL-

JHL-liittoihin.

Mutta työväenliike on lyönyt leimansa Annen elämään. Perustettuaan oman perheen Anne toimi aktiivisesti asuinalueellaan Turun Pahaniemessä. SKP:n Turun Pahaniemen osaston sihteerinä hän toimi 20 vuotta. Pahaniemen Demokraattisissa naisissa hän toimi ensin sihteerinä ja sittemmin myös monet vuodet Jyrkkälän- Härkämäen dem. naisten puheenjohtajana. Näistä ajoista Anne muistuttaa eniten siitä, miten aktiivista ja luokkakantaista toiminta silloin oli. Ihmisten hyväksi tehtiin paljon työtä. Kaiken ohella Anne ehti toimia myös paikallisen sairaus- ja tapaturmainvalidien johtokunnassa sekä asukastoiminnassa. Asukasliike olikin aktiivista. Mieleen muistuu mm. kamppailu, jossa alueen sähkön kulutus yritettiin periä asunnon asukkaiden ja neliömetrien perusteella. Vasta kovan kamppailun jälkeen saatiin asuntoihin sähkömittarit ja sähkö alettiin periä todellisen kulu-tuksen mukaan. Anne muistuttaa olleensa myös innokas raittiustyön kannattaja. Täyttäessään 50 vuotta hänelle ojennettiin 25 vuoden toiminnasta Kansan Raittiussliiton kunniakirja ja viiri.

Mutta 80-luvulta alkoi tapahtua muutoksia ja mullistuksia.

Neuvostoliitto hajosi ja Euroopasakin puhkesi sotia. Neuvostoliiton kauppa loppui ja sen ohella moni työ, jota se oli antanut. Näin kävi mm. Kestilän toiminnalle, joka oli ollut Annen ensimmäisiä työpaikkoja. E-liike ja lähikaupat loppuivat. Mutta kaiken tämän seurauksena ja ohella revisionistiset virtaukset ja hajotustoiminta tulivat työväenliikkeeseen. Mutta kaiken tämän jälkeen Anne ei menettänyt uskoaan työväenliikkeeseen. SKDL:n ja SKP:n lakkauttamisen jälkeen toiminta on jatkunut nyt 25 vuoden ajan ensin Kommunistisen Työväenpuolueen (KTP) ja Työkansan sanomien piirissä ja sitten Kansan äänen julkaisijajärjestöjen piirissä. On pidetty yllä uskoa ja luottamusta työväenliikkeen tulevaisuuteen. Näinä vuosina Anne on ollut mukana erilaisissa mielenkeräys kampanjoissa sekä kaikissa kunnallisissa ja valtiollisissa vaaleissa. Hän oli STP:n ehdokkaana Turussa myös viime syksyn kunnallisvaaleissa.

Anne sanoo, että pysyäkseen kunnossa täytyy pitää yllä taistelumieltä, uskoa työväenliikkeen tulevaisuuteen ja harrastaa liikuntaa. Anne harrastaa tanssia ja kesäisin pyöräilyä. Annen mukaan suurin virhe oli Suomen liittyminen EU:iin. Linja-autoliikenne on vähentynyt ja

monet palvelut ovat uhattuina. Jopa työvoimatoimiston toiminta on uhattujen listalla. Mutta taistelun tulee jatkua, toteaa hän lopuksi.

KÄ/toimitus
Kansan ääni, Kansan äänen järjestöt, järjestöväki, toverit ja ystävät onnittelevat Annea merkkipäivän johdosta.

Esko luukkonen
Olavi tirronen
Matti Järvinen
Markus Uutela
Jarmo Vikman
Galina Rintala
Mauri Rintala
Paavo Heikkinen
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Esko Koivisto
Juha Kieksi
Reijo Katajaranta
Risto Koivula
Kalevi Wahrman
Kaija Siippainen
Juhani Tanski
Timo Nieminen
Jaakko Ahvola
Kai Kontturi
Pekka Tainen
Tommi Lievemaa
Matti Laitinen
Hannu Kautto
Timo Kangasmaa

Vuosisadan julma huijaus:

Taulukko 1							
Väestöennuste 28.9.2012, 1000 henkeä							
	Väestö vuosikymmenen lopussa						
	0-14 v		15-64 v	Työvoiman osuus 80%*	65 v ja yli		Väestö henkeä
Vuosi	henkeä	%	henkeä		henkeä	%	henkeä
1940	996	26,9	2 464	1971	236	6,4	3 696
1950	1 209	30,0	2 554	2043	267	6,6	4 030
1960	1 340	30,1	2 778	2223	328	7,4	4 446
1970	1 119	24,3	3 052	2442	427	9,3	4 598
1980	965	19,9	3 245	2596	577	12,4	4 788
1990	964	19,3	3 361	2689	673	13,4	4 998
2000	936	18,1	3 468	2774	777	14,3	5 181
2010	888	16,5	3 547	2837	941	17,6	5 375
2020	933	16,6	3 426	2740	1 273	22,9	5 631
2030	937	16,1	3 415	2732	1 496	26,1	5 848
2040	923	15,5	3 495	2796	1 567	26,9	5 985
2050	941	15,6	3 516	2812	1 639	27,6	6 096
2060	949	15,4	3 524	2819	1 755	28,8	6 228
* Vuonna 2025-30 työvoiman osuuden Työministeriö arvio olevan 81,5-83,1 %							
Lähde: Tilastokeskus. Työvoimalaskelma Ksi Kontturi.							

Taulukko 2							
Väestöennuste, 1000 henkeä							
	Väestö vuosikymmenen lopussa						
	0-64 vuotiaat		Työvoiman osuus 80%*		Yli 64 vuotiaat		Väestö henkeä
Vuosi	0-14 v	Nettomuutto	15-64 v	psuus 80%*	arvio***	%	henkeä
1940	996	-	2 464	1971	236	6,4	3 696
1950	1 209	-	2 554	2043	267	6,6	4 030
1960	1 340	-	2 778	2223	328	7,4	4 446
1970	1 119	-	3 052	2442	427	9,3	4 598
1980	965	-	3 245	2596	577	12,1	4 788
1990	964	-	3 361	2689	673	13,5	4 998
2000	936	-	3 468	2774	777	15,0	5 181
2010	888	-	3 546	2837	941	17,5	5 375
2020	933	307	3 732	2986	966	17,2	5 631
2030	937	506	3 921	3137	990	16,9	5 848
2040	923	688	4 282	3346	779	13,0	5 984
2050	941	739	4 280	3404	875	14,4	6 095
2060	949	850	4 413	3530	905	14,4	6 266
* Muuttovoitto 2011-2060 on 850 tuhatta, 17 000 vuodessa.							
** Vuonna 2025-30 työvoiman osuuden Työministeriö arvio olevan 81,5-83,1 %							
*** Suomessa syntyneet maassa ja elossa olevat. Lakelma ja arvio Kai Kontturi							

Taulukko 3							
Väestöennuste ilmeinen, 1000 henkeä							
	Väestö vuosikymmenen lopussa						
	0-14 v		15-64 v	Työvoiman osuus 80%*	65 v ja yli**		Väestö henkeä
Vuosi	Henkeä	Nettomuutto*	Henkeä	osuus 80%*	Henkeä	%	henkeä
1940	996	-	2464	1971	236	6,4	3696
1950	1208	-	2555	2044	267	6,6	4030
1960	1339	-	2780	2224	328	7,4	4446
1970	1119	-	3052	2442	428	9,3	4598
1980	952	-	3245	2596	595	12,4	4792
1990	963	-	3356	2685	667	13,4	4986
2000	936	-	3490	2792	739	14,3	5165
2010	964	-	3546	2837	941	17,3	5451
2025	936	250	3709	2967	990	17,6	5635
2040	888	350	3809	3047	779	14,2	5475
2055	933	430	3889	3111	900	15,7	5722
2070	937	450	3909	3127	841	14,8	5686
* Muuttovoitto 2011-2060 on 450 tuhatta, 60 vuodessa keskimäärin 8000 vuodessa.							
** Vuonna 2025-30 työvoiman osuuden Työministeriö arvio olevan 81,5-83,1 %							
*** Suomessa syntyneet maassa ja elossa olevat. Lakelma ja arvio Kai Kontturi							

EU:n nettomaksut nousevat rajusti

Viimepäivien puheet EU-mak-suista osoittavat, että Suomessa hallitsijat ovat niin syvältä kuin kuvitella saattaa, vaikka he yrittävät sen kaikki keinon salata. Lienee selvää, että edessä on päivä, jolloin kaikki muuttuu ja nykyisenkaltaiset hallitsijat saavat mennä.

Jokaisella suomalaisella on sen verran laskutaitoa, että huomaavat sen, mikä pääministeri Jyrki Katai-selta (kok) ja valtionvarainministe-ri Jutta Urpilaiselta (sd) on jäänyt huomaamatta. Nimittäin jos jul-kisuuteen annetut tiedot pitävät paikkansa, niin nettomaksun peri-aate on progressiivinen, asteittain nouseva.

Maksun peruste on bruttokan-santulo (BKTL), jossa on ulkomai-nen "vaihtosuhtevaikutus". Mieli-valtaisuuden vuoksi sitä ei pirukaan pysty ennakoimaan. Se voi olla tu-losta lisäävä tai supistava. Esimer-kin vuoksi onkin yksinkertaisem-paa käyttää perusteena bruttokan-santuotetta (BKT). Lopputuloksessa eroa ei edes huomaa.

EU:n mukaan kaudella 2014–2020 Suomen vuoden keskimää-räinen BKT on 208 miljardia euroa, josta nettomaksuksi tulee 645 mil-joonaa euroa, 0,31 % BKT:stä. Vuo-den 2011 tasoon verraten siinä olisi kasvua 30 %, joka on 4,3 % per vuo-

si. Suomen omien laskelmien mu-kaan keskimääräinen BKT olisi 192 miljardia euroa, josta nettomaksuk-si tulee 520 miljoonaa euroa, 0,27 % BKT:stä. Sen mukaan olisi kasvua 20 %, joka on 2,9 % per vuosi.

Jos julkisuudessa esitellyt tie-dot ovat tosia, kuten pääministe-ri Katainen vakuuttaa, niin 2007–2013 Suomen nettomaksut olivat 406 miljoonaa ja 2014–2020 keski-määrin 520 miljoonaa euroa. Näin seuraavan seitsemän vuoden aika-na vuotuiset nettomaksut nousevat 28 %, vaikka saman ajan EU:n bud-jettia supistettiin 3,4 prosenttia!

EU:n nettomaksu jo sellaise-naan on hanurista. Elinkeinoelämä (EVA) on laskenut, että EU:n palau-tuksista puolet on turhia, joten eu-ron arvo puolittuu. Syynä on se, että EU sanoo, mihin palautettavat eu-rot on käytettävä, oli niistä hyötyä tai ei. Näin takaisin tulevien euro-jen arvo on vaivaiset 50 senttiä jo-ten todellinen nettomaksu kasvaa hurjasti.

Näitä ministerit Katainen-Urpi-lainen eivät ymmärtäneet tai niistä välittäneet – jos ymmärsivät, niin antoivat itseään jallittaa ja nyt syy-listyvät tietoisena sumutukseen. Siit-tä lankeaa valtava lasku sinun ja mi-nun maksettavaksi.

Jo yksin näistä syistä EU:sta on erottava ja heti!

Kai Kontturi

Väestöennusteessa kaikki maahanmuuttajat ovat vanhuksia

Sanotaan, että kertaus on opintojen äiti. Aiemmin Kansan Äänessä on jo kerrottu, että vuonna 2009 väestön ikääntymisennuste on pelkkää vakuutusyhtiöiden ja EU:n sanelemaa keinottelua. Asiaan on edelleen aiheellista palata, kun vastikään 28.9.2012 julkaistiin virallinen ennus-te. Tässä ennusteeseen olen lisännyt työvoiman kehityksen, jonka mu-kaan työvoimaa olisi työikäisistä 80 prosenttia. Työministeriön (Työ-voima 2025) ennakkoinnin mukaan työvoimaa olisi vastaisuudessa tä-täkin enemmän eli 81,5–83,1 prosenttia työikäisistä. Näin työvoimas-ta ei tulevaisuudessa olisi puutetta.

Asiallisesti vuoden 2012 ennus-te on sama kuin 2009 ennuste, jos-sa oli järkyttävä väite väestön ikään-tymisestä. Tilastokeskuksesta sano-taan, että väestön ikääntymiseen vaikuttaa maasta- ja maahanmuut-to. Aikaisempina vuosikymmeninä maasta muutti ulkomaille enem-män kuin ulkomaalaisia muutti Suomeen. Muuttoliike oli tappiol-liista. Nyt ennustetaan, että vuo-teen 2060 mennessä muuttovoitto on 850 000, vuosittain keskimää-rin 17 000. Näistä jokainen on mer-kitty vanhusväestöksi, jota vuonna 2040 olisi 26,9 prosenttia ja vuonna 2060 peräti 28,8 prosenttia väestös-tä. Taulukko 1.

Tässä on vuosisadan raa-ka huijaus!

Todellisuus on toisenlainen. Kantäväestön syntyvyyden olete-taan säilyvän suunnilleen nykyta-solla, mutta elinajan uskotaan pi-dentyvän. Näin ollen, kun vuosien 1960–75 maastamuutto oli valta-va 331 858 ja maahanmuutto ole-maton, niin vuonna 2040 on yli 64 vuotiaita (1931–1960 syntyneistä 3 581 788) elossa ja maassa 779 285, se on 21,8 prosenttia ja tuntuvasti pienempi kuin vuonna 2010.

Mikäli Tilastokeskuksen en-

nuste koko väestön suhteen pi-täisi paikkansa, niin vuonna 2040 väestö olisi 5 984 000. Se jakaan-tuisi 923 000 alle 15 vuotiaiseen ja 779 285 yli 64 vuotiaiseen (13,0 % väestöstä). Jos nettomaahanmuut-toa olisi tässä vaiheessa 688 000, niin työikäisiä olisi 4 282 000 ja työ-voimaa huikeat 3 346 000. Vuonna 2060 väestö olisi jo pöyristytättävät 6 266 000! Taulukko 2.

Tässä on kaksi elämää suurem-paa ongelmaa. Ensinnäkin se, että mitkään ennusteet tuotannon ke-hityksestä eivät viittaa sinne päin-kään, että työvoiman tarve kasvai-si hurjaa vauhtia. Päinvastoin. Kaikki viittaa siihen suuntaan, että tuotan-non hitaan ja sitä nopeamman työn tuottavuuden kasvun seurauksena työn tarve vähenee koko ajan. Kan-täväestön työllistämisen muuttuu päivä päivältä vaikeammaksi. Maahanmuuttajat olisivat vielä huo-nommassa asemassa.

Toinen ongelma on sosiaali- ja terveydenhuollon sekä sairaanhoi-don (sote) uudistussuunnitelmat. Terveysasemien lakkauttaminen ja niiden keskittäminen harvoin suuryksiköihin merkitsee vääjää-mättä näiden palvelujen karkaa-mista enemmistön ulottumatto-miin. Sote uudistus on selkeä tap-

polinja. Veikko Vennamo puhui ai-koinaan talonpojan tappolinjasta. Sitä sanottiin huuhaa populismiksi. Nyt tiedetään, että maataloista on Vennamon ajoista kadonnut yli sa-tatuhatta maatilaa. Jäljellä on enää neljännes.

Vaikka maailmantilanne vie-lä pahenisi ja kasvattaisi pakolais-virtaa ja vaikka yrityksille sallittai-siin rajaton halpatyövoiman haa-liminen, niin maasta- ja maahan-muuton nettovoitto vuoteen 2070 mennessä tuskin olisi enempää kuin 9 000. Silloin väestön määrä olisi enintään 5 686 000, jossa yli 64 vuotiaita on 841 000, vain 14,8 pro-senttia väestöstä. Taulukko 3.

Jos hyvin käy, niin vuonna 2070 on yli 64 vuotiaita (1961–2005 syn-tyneistä 2 930 166) maassa ja elos-sa 840 948, peräti 28,7 prosenttia, kun 2010 vastaava luku oli 25,3 pro-senttia.

Mikäli käy niin, että maahan-muutto painuu lyhyessä ajassa nol-laan tai lähelle sitä, väestön ja työ-voiman määrä pysyy nykytasolla. Se ei kuitenkaan nykytiedeton va-lossa pelasta työttömyyden jatku-valta kasvulta. Siihen tarvitaan po-litiikassa perustavaa laatua olevia muutoksia.

Kaikki porvariston suunnittelemat valheet ja petokset menevät sen ylivoimaisen propagandako-neiston, median, ansiosta helpos-ti läpi ja ilman kritiikkiä. Siksi työ-väenliikkeelle jää valheiden paljas-tamisessa todistamisen taakka. Sik-si työväenliikkeessä kertaus ja va-kuuttaminen ovat kaikkien onnis-tumisten ehto.

Kai Kontturi

Tulot ja tulonsaajat vuonna 2011

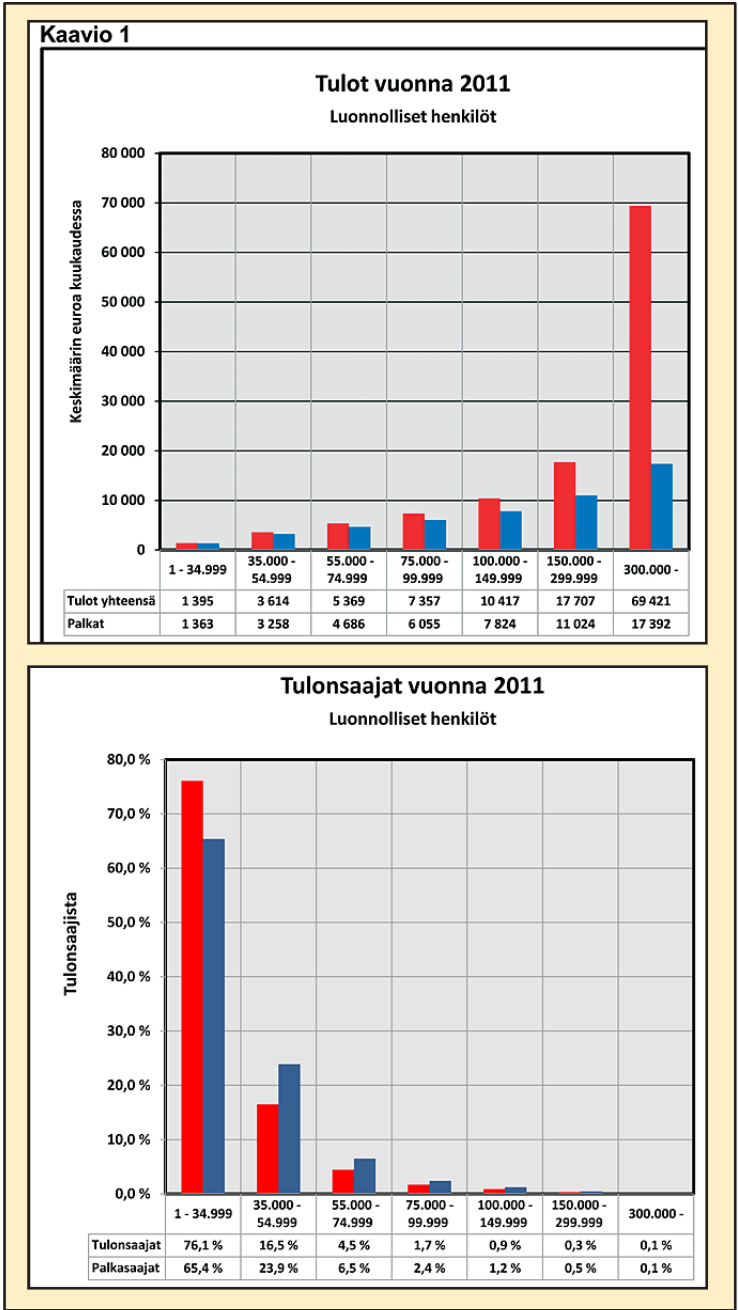
Luonnollisten henkilöiden tulot, tulonsaajat ja tu-loerot kuvastavat parhai-ten yhteiskunnallisen po-liittisen vaikutusvallan ja-koa. Mitä suuremmat ovat tulot, sitä suuremmat ovat myös palkat ja yhteiskun-nallinen omistus. Pääomien omistus merkitsee omista-jilleen valtaa ja tuloja.

Suurimmat pääomat omistavat 4 389 tulonsaajaa, 0,1 % kaikista tulonsaajista. Tämä joukko muodostaa ka-pitalismin ytimen. Se sanelee omistuksensa suomalla voi-malla hallitusten linjan. Tar-vittaessa se pystyy pääomil-laan kiristämään hallituk-selta haluamansa lait ja ase-tukset. Heillä vuosituloja oli 2011 vähintään 300 000 eu-roa, 25 000 euroa kuukaudes-sa ilman ylärajaa. Heillä kuu-kausitulo oli keskimäärin 69 421 euroa.

Karkeasti ottaen omista-mattomia oli 3 501 975 tu-lonsaajaa, 76,1 % kaikista tu-lonsaajista. Heillä vuositulo-jen yläraja on 35 000 euroa, 2 917 euroa kuukaudessa. Tämän suuren enemmistön keskimääräinen kuukausitu-lo oli vaatimaton 1 395 euroa.

Tulot ja tulonsaajat ovat kaavioissa 1 ja 2

Kai Kontturi

"Raamit natisivat" Eduskuntatalolla ja Etelärannassa

Työnantajapuolen sopimustoiminnan jarrutukseen ja perusteettomiin vaatimuksiin kyllästytneenä järjestettiin Helsingissä 30.1.2013 "Raamit natisee-oleskelullinen yhteiskuntatapahtuma" suomalaisen työn, hyvinvoinnin, toimeentulon ja sopimusten pitävyyden puolesta, palkka-alea, alipalkkausta, veronkiertoa ja muuta harmaata taloutta vastaan. Tilaisuudessa kokoonnuttiin Eduskuntatalolle, josta yhdessä marssittiin Etelärantaan. "Perustetaan "ihan tavallisten ihmisten" kansanliike, joka kertoo EK:lle ja porvaristolle perustotuksia ja reaali-kaavoja palkansaajien arjesta ... Ihmisten tulee saada tehdä työtä, josta he ansaitsevat toimeentulonsa ja edellytyksen elää ihmisarvoista elämää." sanoi Jukka Hämäläinen, AKT:n valtuuston jäsen, ammattiosaston puheenjohtaja, pääluottamusmies ja kaupunginvaltuutettu Jyväskylästä RAAMIT NATISEE -mielenosoituspuheessaan EK:n edustalla Eteläranta 10:ssä.

Hyvät Toverit

Koska minulla ei ole varaa lähteä hiihtelemään Rukalle, niin hiihtäessäni kotona Jyväskylässä Jyväsjärven hangilla sain aivan fantastisen idean. Siis aivan fantastisen! Perustetaan "ihan tavallisten ihmisten" kansanliike, joka kertoo EK:lle ja porvaristolle perustotuksia sekä reaali-kaavoja palkansaajien arjesta. Ja myös-kin se, ettei vastakkainasettelun aika ole todellakaan ohi, mikäli se on kiinni EK:sta ja sitä tukevista tahoista.

Haluamme tuoda omat näkemyksemme oikeistolaista julistusta vastaan ja esittää vastalauseemme suomalaisen järkevien työehtojen ja palkkojen romutusyrityksille. Ihmisten tulee saada tehdä työtä, josta he ansaitsevat toimeentulonsa ja edellytyksensä elää ihmisarvoista elämää. Tällainen työ on ihmisen perusoikeus ja sitä täytyy saada tehdä kaikkien siihen kykenevien ja sitä haluavien.

Yhteiskunta ei luo työpaikkoja sallimalla harmaata taloutta monessa muodossa kuten veronkiertona ja alipalkkauksella. On käsittämätöntä, kuinka oikeisto tu-

kee tätä toimintaa torpaten systemaattisesti harmaata taloutta torjuvat toimenpiteet yhteiskunnassamme samalla nakertaen rehellisten yrittäjien mahdollisuuksia hoitaa yrityksiään ja työllistää työntekijöitä lakien sekä sopimusten mukaisilla ehdoilla. Työpaikkoja ei myöskään synny rahavirtojen ohjautuessa yhä harveneviin taskuihin ja veroparatiiseihin.

Työpaikkoja syntyy, kun yhä useammalla on varaa voida hyvin ja kantaa oma osuutensa sekä vastuunsa yhteiskunnasta. Tällä hetkellä järkevän toimeentulon eteen on yhä useamman tehtävä järjetön määrä työtä ja järjestömillä ehdoilla. Kaikille ei siis jää mahdollisuutta tehdä työtä ollenkaan. Kaikista käsittelemättömiä on se, että jonkun mielestä hänen yliverntaisuuten-

sa arvo tulee olla kymmeniä kertoja arvokkaampaa kuin jonkun toisen työpanoksen. Johtajat, jotka irtisanoivat satoja, jopa tuhansia ihmisiä, ansaitsevat miljoonien eurojen bonuksia ja kannustimia tekemisistään. Ja senkin jälkeen tullaan vielä kertomaan, että pienipalkkaisten työntekijöiden tulisi tinkiä palkastaan, jotta siitä säästyneillä varoilla voitaisiin maksaa näille yritysjohtajille bonuksia. Yhtälö on paitsi käsittämätön, myös täysin sietämätön.

Röyhkeydelle ja ahneudelle on pantava stoppi. Pohjoismaainen hyvinvointi, siis sekä herrojen että narrien osalta, on aina perustunut

oikeudenmukaisuuteen ja kohtuuteen. Toisista välittäminen ja yhteisvastuu ovat olleet suomalaisia ohjaavia hyveitä, joilla olemme selvinneet erittäin vakavista kriiseistä. Nyt näyttää ikävä kyllä siltä, että tietyt tahot ovat unohtaneet nämä arvot ja tilalle on tullut lyhytnäköinen pikavoittoja haaliva tie. Tie, jonka päässä on loppujen lopuksi kaikkien pahoinvointi. Esimerkkejä maailmalta löytyy liian paljon.

Työmarkkinapolitiikkamme perustuu vahvaan sopimiseen. Suomalaiseen sopimuskulttuuriin on tullut ikäviä piirteitä, kun toinen sopijaosapuoli ryhtyy vetäytymään sopimusvastuistaan kesken sopimuskauden. Ensin EK vetäytyi raamisopimukseen kirjatusta työryhmästä, jonka tarkoituksena oli ratkaista tämä kysymys. Vuoden alussa EK nimesi "yhden miehen työryhmän" eli johtaja Lasse Laatusen selvittämään, siis sanelemaan, kolmen päivän koulutus-oikeutta. Odotetusti kyseessä oli vain ajan peluu ja täysin käsittämättömiä ehdotuksia, jotka olivat kaukana raamisopimukseen kirjatusta tavoitteista. Tällainen venkoilu, mitä EK on harastanut esimerkiksi kolmen päivän koulutusvapaa oikeuden kanssa, ei kuulu suomalaiseen sopimuskulttuuriin ja jatkuessaan horjuttaa työrauhaa.

Työntekijäpuolta on usein myös syytetty työrauhan rikkomisesta laittomilla lakoilla. Nämä niin kutsutut laittomat lakot johtuvat lähes poikkeuksetta juuri edellisen kaltaisesta venkoilusta sekä työnantajien yksipuolisista sopimustulkinnoista ja sopimusrikkomuksista.

Suomi rankattiin juuri maailman viidenneksi luotettavim-

maksi lainan takaisin maksajaksi maailmassa. Edelleen meidän koulutusjärjestelmämme on maailman huippua. Meillä on maailman pienimmästä päästä olevat tuloerot. Nämä ovat Suomen kilpailuvaltteja maailmalla. Huolestuttavaa on se, että tuloerot kuitenkin kasvavat ennätysvauhtia.

Miksi meillä on toistaiseksi näin tasa-arvoinen yhteiskunta muuhun maailmaan verrattuna? Se perustuu nimenomaan vahvaan sopimuskulttuuriin, jossa asiat sovitaan jämäkästi ja sopimuksia noudatetaan. Sopimuksen pohjana on aina luottamus. Luottamus on vahva pääoma. Jos me emme pysty pitämään kiinni meillä sovitusta asioista, ei meihin voida luottaa ulkoa päinkään. Jos meillä on luottamusta, merkitsee se vahvaa yhteiskuntarauhaa ja se on kovaa valuutaa tämän päivän maailmassa.

Tuloerojen ennätyksellinen kasvu on tietysti erittäin vakava indikaattori siitä, että olemme menettämässä edellä mainittujen kaltaisen kilpailuedun. Jos tuloerot kasvavat nykyistä vauhtia, se merkitsee sitä, että kohta palaa rengas-kasat ja ikkunoita sekä virkavaltaa kivetetään meidänkin kaduilla. Epäjärjestys lisääntyy pahoineuvoinnin kanssa yhtä jalkaa.

Vaadimme, että EK lopettaa venkoilun selvässä asiassa ja palaa neuvottelupöytään sopimaan työntekijöiden kolmen päivän koulutusvapaasta raamisopimuksen hengen mukaisesti. Jos tähän vaatimukseen ei suostuta, palaamme tähän EK:n ikkunoiden alle uudestaan. Silloin vieläkin isommalla joukolla.

Jukka Hämäläinen

Valheesta totuuteen

Valheen erilaisiin ilmenemis-
muotoihin saattaa kuulua ns. hy-
vät valheet ja ns. pahat valheet.
Onko niillä oikeutusta? Vaikene-
minen on myös valehtelua. Ehkä
sieltä julmimmasta päästä. Ter-
veisiä hiljaisille vasuriministe-
reille.

Salailu, valehtelu ja falskius on aina ollut vallankäytön tärkein työkalu. Epärehellisyys on ahneuden kumppanina suurin demokratian ja tasa-arvon este. Ihminen olettaa aina muiden moraalin omansa kaltaiseksi. Tätä turmeltunut vallanpitiäjä käyttää häikäilemättä ja menestyksellä sitä hyväkseen.

Olin tuossa taannoin aivan loppuvuodesta kuuntelemassa Turun kaupunginkirjastossa, kun yksi vasemmistolion nuori naiskansanedustaja piti yleisöluentoa moralista ja etiikasta. Hän tosin keskittyi paljolti mainostamaan tuliterää kirjaansa, mutta siinä lomassa perusteli syitä, joiden vuoksi hän äänestää aina eduskunnassa hallituksen esitysten puolesta, vaikka ne syrjivät ja suorastaan tekevät vääryyttä köyhälle ja vähävaraiselle kansanosalle.

Hänen viestinsä ja moraalinen näkemyksensä oli, että on oikeutettua tehdä pahaa ja väärin ja olla vääryyttä kannattamassa, jos on mahdollista, että ulkopuolella oleminen saattaisi kenties johtaa ehkä vieläkin suurempaan vääryyteen. Oikein todellisen elämänvalheen-
sa hän siinä paljasti. Hänen todelli-

nen ajatuksensa oli, että on parempi olla väärässä voimakkaan rinnalla kuin oikeassa heikomman puolella. Hän mm. lupasi äänestää sen puolesta, että EU voi viedä todellisuudessa loputkin maamme budjettipäättävällä, koska on parempi edetä markkinoitten kuin ihmisyuden ehdoilla. Hän tosin mainitsi, että ei ymmärrä yhtään mi-
hin tuo viimeisenkin kansallisen vallanriipteen lopullinen antaminen EU:n markkinavoimille johtaa, mutta vastaan ei pistä.

Onhan siinäkin vasemmistokansanedustaja, joka ei ymmärrä, että hänen on kaikissa olosuhteissa puolustettava heikompa ihmistä, tasa-arvoa ja oikeudenmukaisuutta.

Ehkäpä hänen on vaan parempi jatkaa ja olla puolustamassa prostitoituja ja seksityöläisiä kuten tähänkin asti. Siinä seurakunnassa ei välttämättä moraalilla ja etiikalla ole jo olosuhteista riippuen kovinkaan korkeassa huudossa. Ja kyllä minustakin seksityöntekijät tarvitsevat ja ansaitsevat kaiken tuen. Kunpa hän suhtautuisi samoin myös muihin pienituloisiin, sorrettuihin ja puutteessa eläviin.

Onko vahvemman totuus heikomman totuutta oikeampi? Suurin valhe on se, jonka valehtelee itselleen ja johon alkaa oikeasti uskoa. Elämänvalhe.

Karl Niemi,
Parainen

Eläkepommi olikin suutari

Eläkepommin aiheuttaman
kestävyysvajeen nostatta-
ma kriisitietoisuus. Tuo lause
on meidän poliittisen eliitin
käyttämää salakieltä, jolla
pyritään perustelemaan mel-
kein mitä tahansa hyvinvoin-
tiyhteiskunnan purkamistoi-
menpiteitä. Puretaan tuota
politiikan jargonia hieman.
Suomessa alettiin tuoda vä-
kisin ihmisten tietoisuuteen
tulevaisuuden vaaraa, eläke-
pommia jo 80-luvulla. Väes-
töpyramidissa oli - ja onhan
se vieläkin - aikamoinen pul-
listuma ns. suurten ikäluok-
kien kohdalla.

Se purkautui osittain jo 60- ja 70-luvuilla Ruotsiin, joka oli silloin jo pitkälle teollistunut yhteiskunta ja joka toimi paisuntasäiliönä. Suomen liikaväestöä muutti länteen liiki puoli miljoonaa. Nuo ihmiset lähestyivät eläkeikää, mutta eivät rasita suomalaista eläkejärjestelmää.

Joukkomittaisen eläköity-
misen aiheuttamaa uhkakuvaa
on rakennettu ottamatta huomioon, että ne suuret ikäluokatkin ovat olleet hyvinkin lisääntymiskykyisiä. Suurelta osin heidän jälkeläisensä pyörittävät nyky-Suomea. Sotien jälkeisinä vuosina syntyneistä nyt jo noin kaksi kolmesta (2/3) on eläkkeellä, eivätkä meidän eläkeyhtiöi-

den rahastoissa olevat eläkerahamassat ole mihinkään huvenneet. Päinvastoin rahastoista edelleen sijoitetut rahavarat kasvavat jatkuvasti. Se eläkepommi olikin suutari.

Eläkkeiden maksuun tarvitta-
vien rahojen riittävytydellä alet-
tiin kansalaisia pelotella ja propagandan täysimittainen levitys aiheesta käynnistettiin 90-luvun laman myötä. Siinä olikin yksi käyttökelpoinen työkalu samoihin aikoihin Suomeen väkisin tuodun uusliberalistisen taloustieteen oppien juurruttamiseksi ihmisten tietoisuuteen.

Viime aikoina on meidän
huippupoliitikoilta saatu kuulla
jatkuvasti uhkailua **kestävyysvajeesta.** Ihan kuin Suomen kansantalous romahtaisi, jos eivät kaikki työskentele täysillä ja tehokkaasti vähintään kuolemaansa asti! Nyt voi jo sanoa, että nämä uhkakuvat eivät perustu - eivät ole koskaan perustuneetkaan - minkäänlaisille tutkimuksille. Onpahan vain sekin yksi propaganda-ase tässä uusliberalistisessa vyörytyksessä. Se mahdollisesti tuleva **kestävyysvaje** on tietoisesti itse aiheutettu viimeisten parin vuosikymmenen aikana tehdyillä veropoliittisilla linjauksilla.

Meillä eläkevarojen määrä
suhteessa bruttokansantuotteen
seen on poikkeuksellisen suuri. Suomessa on työeläkejärjestel-

män alusta alkaen päätetty rahastoida eläkkeitä aina tulevia eläkkeitä silmällä pitäen. Tämän päivän eläkeläiset ovat siis säästäneet eläkemaksuillaan ns. siirrettyä palkkaa yllin kyllin sen, mitä he nyt ottavat ulos. Omillaan elävät siis.

Nämä sailakset, vartiaiset & kumpp. ovat joko totaalisessa näköharhassa tai sitten on kysymys uusliberalistisen konspiraation, salaliiton ovelasta juonesta. Joka lausunnossaan nämä ekonomisti-poliitikot jaksavat toistaa eläkeiän nostamista ainoana tienä Suomen selviämiseen jostakin tosi hirveästä lähitulevaisuuden koetelemuksesta.

Heidän olisi syytä ottaa laskelmissaan edes jotenkin huomioon, että kymmenesosa Suomen työikäisistä on vailla työtä. Voisivat kehittää laskelmiaan ottaen huomioon vaikkapa ne 5000 nuorta jotka vuosittain jäävät vaille jatko- tai ammatillista koulutusta. Tästä nuorten joukosta eläköityty mielenterveydellisistä syistä 1500 vuosittain. Työllä voisi yrittää lääkittää heitäkin.

Ja sillä kriisitietoisuudella on käyttöä vain pystyäksemme arvioimaan näitä toinen toistaan seuraavien kapitalistisen järjestelmän kriisejä.

Unto Nikula
Vantaa

Kansan ääni: 10 vuotta työtä yhteistyön ja muutoksen puolesta

Perinteistä järjestöväen puurojuhlaa vietettiin 27.12.-12 kymmenien tovereiden voimalla juhlistamassa Kansan äänen 10-vuotista toimintaa. Ohjelman ja joulupuuron lomassa puheenvuoron käyttivät Reijo Katajaranta (Kansan äänen 1. päätoimittaja) sekä Heikki Männikkö (EU:n Vastaisen kansanrintaman puheenjohtaja). Puheenvuoroissa käsiteltiin lehden alkuvaiheisiin, poliittiseen linjaan ja merkitykseen liittyviä kysymyksiä.

Kansan ääni on työkalu. Rosa-maria Keskivaara ja Liisa Paakkolanvaara tekevät vaalityötä Helsingin Hakaniemessä.

Kansan äänen 1. numero ilmestyi 25.4.2002. Silloin tuli kiire, että saimme ensimmäisen numeron lukijoille vakuksi. Miksi Tiedonantajan rinnalla olikin yhtäkkiä Työkansan Sanomat ja Kansan ääni? Tämä heijasti prosessia, joka globaalisti ilmeni Neuvostoliiton alasajona, työväenliikkeen heikkenemisenä ja uusioikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan vallankumouksena.

Kaikki olimme SKP:n perillisiä

Ennakoivasti meillä Tiedonantajaliikkeessä ilmeni hajaantumista jo vuodesta -81, kun kehityksen hi-

tauteen kyllästyneet alkoivat etsiä ns. kolmatta tietä ja epäillä Marxin ja Engelsin yhteiskuntakäsitystä. Puolustimme näkemystä, että yhteiskuntakehityksen ilmiöitä tulee tarkastella ainoastaan marxilaisen yhteiskuntatieteen kautta. Gorban tullessa NKP:n pääsihteeriksi varmistui käsitys, että on varmistettava tieteelliseen yhteiskuntakäsitykseen nojaavan järjestön toiminta. Perustimmekin Kommunistisen Työväenpuolueen (KTP) keväällä -88. Toisaalla SKP lopetettiin v. 1990 SKP:n ja SKDL:n yhdistyessä Vasemmistoliitoksi. Tiedonantajaliike jatkoi toimintaansa SKP(y):n nimellä ja sitoutui Vasemmistoliit-

toon, kunnes se karkotettiin sieltä ulos. Leimallista oli SKP(y):n voimakas tukeutuminen Gorbatschovin ajatteluun Neuvostoliiton lopulliseen hajoamiseen saakka.

KTP:n ongelma

Kommunistisen Työväenpuolueen toiminnassa näimme mahdollisuuden työväenluokan maailmankatsomukseen perustuen kehittää kapitalisminvastaista toimintataktiikkaa. Korostimme luokkataistelutaktiikan uutta kehittämistä. Tuotimme asiakirjoja, joissa huomioitiin nämä kysymykset. Työkansan Sanomissa toimme esiin näitä asioita.

Kaikki ei kuitenkaan toiminut hyvin. Marxilaisuus on tieteellinen kokonaisuus, joka tekee siitä työväenluokalle toimintavälineen. Sen osia ovat mm. filosofinen maailmankatsomus, taloustiede ja luokkataistelutaktiikka, joka on marxilaiseen yhteiskuntatieteeseen ja kokemukseen perustuva arvio kapitalisminvastaisen työn menetelmistä. Vuosikymmeniä työväenluokan luokkataistelutaktiikka perustui demokraattisten voimain yhteisrintamaan. Katsoimme tämän taktiikan vastaavan marxilaista analyysia. Tositilanteessa ilmeni, että monet toverit KTP:ssa eivät olleet koskaan ymmärtäneet SKP:n yhteisrintamataktiikkaa. He kokivat marxilaisuudeksi vain sen ulkoisia muotoja, vallankumouksellista julistusta yms. Yhteistyöliike ei ulkoiselta muodoltaan aina muistuta marxilaisuutta ja se torjuttiin revisionistisena. Kriisi KTP:ssa syntyi kahden asian ympärillä: osallistutakaan Muutosvoimat Suomi-liikkeeseen ja EU:n parlamentin vaaliin. Periksiäntö näissä kysymyksissä ei olisi hyödyttä-

Mikko Perkoila ja Tommi Lievemaa esittivät yhdessä sekä uudempaa, että perinteisempää työväenmusiikkia sekä lopuksi yhdessä kansainvälisen ja kaikki säkeistöt. Kannattaa kokeilla.

nyt mitään, koska silloin tehty ratkaisu torjui tulevaisuudessaakin talaisen politiikan.

Kansan ääni perustettiin EU:n Vastaisen Kansanrintaman piirissä

Silloin sanoimme EU:n olevan uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan synonyymi. EU:n vastainen kansanrintama oli joukkojärjestö uusliberalismin vastaista työtä varten. Sen toimesta perustimme Kansan äänen, jonka keskeisimmäksi tehtäväksi muodostui uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan muuttaminen. Se vastasi sisällöltään laajan rintaman kehittämistä uusioikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan kaatamiseksi ja uuden luokkataistelutaktiikan kehittämiseksi. Sen jälkeen Kansan äänen julkaisijajärjestöjä ovat olleet EU:n Vastaisen kansanrintaman ohella Suomen Työväenpuolue, Kommunistien Liitto ja SFT.

Kansan äänen linjasta

Kansan äänen sisällöstä tulisi heijastua seuraavat asiat: (1) työ laajan uusioikeistolaisen kapitalismin vastaisen yhteisrintaman kehittämiseen, (2) pyrkimys pitkällä tähtäimellä sosialistisen yhteiskuntajärjestelmän kehittämiseen ja ennen kaikkea (3) marxilaisen maailmankatsomuksen kehittäminen ja propagoiminen. Kansan ääni on siis samaan aikaan marxilainen ja demokraattinen julkaisu. Tähän sisältyy pieni ristiriita, koska kaikki nykyisen politiikan vastustajat ja demokraattisen yhteistyön kannattajat eivät aina ole marxilaisia. Tämä ei ole muodostunut ongelmaksi. Noudatamme linjaa, jossa julkaisemiemme kirjoitusten punaisena lankana on, etteivät ne ole ristiriidassa marxilaisen maailmankatsomuksen kanssa.

Kolme julkaisua, onko se pelkästään huono asia?

Usein kritisoidaan, että on kolme työväenlehteä, Tiedonantaja, Kansan ääni ja Työkansan Sanomat. Elämme työväenliikkeessä vaikeaa aikaa, jolloin tapahtuu myös eriytymistä. Tämä on vain osoitus siitä, että on erilaisia näkökantoja. Asiat, joista kirjoitetaan Kansan äänessä, niitä kaikkia ei esitellä Tiedonantajassa eikä Työkansan Sanomissa jne. Kolmen julkaisun

ilmestyminen tekee mahdolliseksi laajan yhteiskunnallisen keskustelun. Kansan äänen piirissä edustamme kantaa, että tulee yhdistää voimat muutoksen aikaansaamiseksi. Demokraattisen rintaman kehittäminen ei tarkoita siihen kuuluvien järjestöjen tai julkaisujen lopettamista. Emme oleta, että nykyisten muutosta vaativien järjestöjen joukosta voisi kohota yksi järjestö yksi julkaisu, joka omalla linjallaan kykenisi keräämään yhteiskunnalliseen muutokseen vaadittavan voiman. Tilanteen kypsyminen muutokseen voi vaatia kymmenienkin vuosien työn tai sitten vain yhden vuoden työn. Yhteiskuntakehitys on arvaamaton.

Kehitys ja muutos

Kansan äänen yksi tehtävä on kehittää marxilaista teoriaa. Neljännesvuosisadassa yhteiskunta on muuttunut, tiede ja tekniikka ovat edenneet suurin harppauksin. Kansan äänen tulee arvioida tätä, olla mukana teoreettisessa kehityksessä ja luomassa aikaamme sopivaa luokkataistelutaktiikkaa. Tässä kehityksessä olemme kaikki jälkijunas- sa. On välttämätöntä kehittää marxilaista filosofiaa ja taloustiedettä sekä niiden pohjalta yhteistä kapitalisminvastaista luokkataistelutaktiikkaa. Jossain vaiheessa löytyy se oivallus, miten näissä kysymyksissä tänään edetään. Silloin vanhaan perintöön liittyvät ristiriidat jäävät takaa-alalle ja ollaan lähempänä muutosta. Tämän tavoitteen puolesta tekee tänään työtä Kansan ääni.

Heikki Männikkö

"Ajankohtaista yhteiskunnallista analyysia"

Kansan ääni on usean järjestön äänenkannattaja. Se on myös itse joukkoliike. Sen tuottamiseen osallistuu runsaat 80 avustajaa.

Hyvät Kansan äänen ystävät, Hyvät toverit! Nyt me vietämme perinteistä puurojuhlaamme, mutta samalla myös Kansan-ääni lehden 10-vuotisjuhlaa. Kansan äänen historia alkoi siitä, kun mm. Heikki ja minut ja moni muu erotettiin KTP:sta 23. maaliskuuta 2002. Me helsinkiläiset emme olisi saaneet tehdä mitään yhteistyötä Hakalehdon silloisen puolueen Vapaan Suomen liiton kanssa, nykyisen IPU:n kanssa, vaikka meidän mielipiteemme mm. EU:sta olivat hyvin lähellä toisiaan. Siis meiltä kiellettiin kaikenlainen yhteistyö- ja liittolaispolitiikka.

Viikko tuon erottamisen jälkeen Heikki ja minut oli kutsuttu Kommunistisen Nuorisoliiton

kokoukseen ja seminaariin jossa-kin lähellä Nokiaa. Ajellessamme Nokialta takaisin kotiinpäin totesimme, ettei meillä enää ole lehteä käytettävissämme, olihan meidät potkittu pois myös Työkansan Sanomien toimituksesta. Tulimme matkan varrella sellaiseen lopputulokseen, että Vapuksi meidän olisi saatava aikaan jonkinlainen lehti. Mikä sen nimi voisi olla? Itse ehdotin nimeksi "Kompostia". Se olisi lyhennelmä Kommunistisesta postista. Heikillä oli kuitenkin parempi idea. Päätettiin ottaa selvää, olisiko aikaisemmin Vaasassa ilmestyneen ja sittemmin ilmestymisensä lopettaneen Kansan äänen nimi vapaana käytettäväksi, ja sehän oli.

Lehden nimeksi tuli siis **Kansan ääni**. Lehden ensimmäistä numeroa alettiin nopeas-

ti koota, olihan meillä aivan riittävästi kirjoittajia saatavilla. Ja olihan meillä tarvittavat tietokoneet ja taitto-ohjelmat hallussamme. Tuona ensimmäisenä vuonna saimme julkaistua yht. 4 numeroa ja sen jälkeen lehti on ilmestynyt säännöllisesti vuosittain kuutena numerona. Lehden merkitys ei siis ole niinkään juttujen ajankohtaisuudessa vaan ajankohtaisten asioiden yhteiskunnallisessa analyysissä.

Väitän, että olemme tehneet ja teemme edelleenkin hyvin arvokasta työtä lehtemme parissa. Analysoimme maailmanmenoa hyvinkin ansiokkaasti. Meillä on pääsääntönä lehteämme tehtäessä, että pysymme tiukasti todennettavissa olevissa faktoissa. Emme Leniniä lainaten keksi omasta päästämme yhteiskunnallisia epäkohtia tai katteettomia väitteitä. Emme myöskään syylisty mihinkään vainoharhaisuuteen, eli emme tee johtopäätöksiä ja arvioita etukäteen pelkien omien mielialujemme mukaan vaan vasta selville saamiemme faktojen mukaan. Meidän tehtävämme on vain paljastaa ne vääryydet ja epäkohdat sellaisina kuin ne ovat ja joita uusia epäkohtia ja vääryyksiä nykyinen yhteiskunta synnyttää koko ajan.

Reijo Katajaranta

Wäinö Pietikäinen on tehnyt Kansan ääntä tunnetuksi eri puolilla Suomea, mutta erityisesti Vaasan ja Pohjanmaan alueella

70 vuotta sitten (10) Stalingrad muodosti käännekohtan

Stalingradin vastahyökkäys sekä Mansteinin ryhmän tappio vuoden vaihteessa 1942-43 muuttivat perusteellisesti tilanteen. Neuvosto-armeija saattoi ryhtyä operaatioihin laajoilla rintamalohkoilla. Tammikuun alussa -43 EteläR (ent. Stalingradin R) laajensi hyökkäystä Salskin arolle Zimovnikin linjalle. LounaisR:n kehitti hyökkäystä Vorosilovgradin (nyk. Lugansk) suuntaan. Tällä ”Operaatio Donilla” pyrittiin vihollisen Kaukaasian ryhmittymän eristämiseen ja tuhoamiseen. Stalingradin voiton jälkeisissä sotatapahtumissa keskeisiä olivat Ylä-Donilla Brjanskin- ja Voronezin R:n operaatiot. Alkutilvella -43 käynnistettiin mm. seuraavat operaatiot: 1) Rostovin vapauttaminen, 2) Stavropolin-Naltsikin operaatio fasistien Kaukaasian ryhmittymää vastaan, 3) Stalingradin motin tuhoaminen, 4) Krasnodarin-Novorossiiskin operaatio Mustan meren Kubanin alueella, 5) Ostrogotskin-Rossosin vihollisryhmän tuhoaminen Voronežin alueella, 6) Voronezin-Kastornojen operaatio fasistien tuhoamiseksi Kurskin-Orelin suunnalla, 7) Harkovan- Kurskin vapauttaminen, 8) Maayhteyden avaaminen saarrettuun Leningradiin ja 9) Demjanskin ja Vjazman sillanpäiden purku.

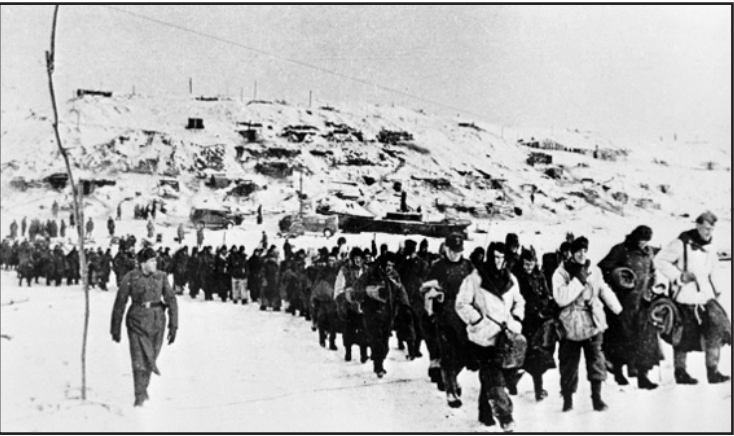
Saarron purku oli valtava operaatio

Ennakotiedoista poiketen motissa oli 90000 sotilaan asemesta 300000 hyvin varustettua sotilasta ja saarron purkuun osallistuvia voimia siirrettiin torjumaan Mansteinin joukkojen vastahyökkäystä. Motin tuhoaminen oli hoidettava nopeasti, koska näitä joukkoja (7 armeijaa) tarvittiin muualla. Joulukuussa ne kaikki siirrettiin Donin R:n (Rokossovski) komentoon. Donin R:lle luovattiin vahvennuksia ja 19.12. Puna-armeijan tykistökomentaja N.N. Voronov komennettiin auttamaan tykistön ja ampumahuollon järjestämisessä. Vuodenvaihteessa saarroksissa oli 22 divisioonaa yht. 250000 sotilasta. Tämä oli valtava voima. Puolustuksessa oli 15 jv. divisioonaa, kolme mt. divisioonaa ja yksi ps. divisioona. Reservissä oli kaksi ps. div. ja yksi rv. div. Lisäksi oli 149 eri aselajien erillistä joukko-osastoa. Vihollinen käytti menestyksellisesti neuvostojoukkojen kaupungin puolustamiseksi rakentamia linnoituslaitteita. Reservinsä vihollinen oli sijoittanut siten, että ne muodostivat saartorenkkaan sisällä toisen renkaan. Päämajalle esitettiin 27.12.-42 suunnitelma: Vihollisryhmitys jaetaan ensin kahtia yhdellä lännestä itään suuntautuvalla iskulla ja sen jälkeen tuhotaan kumpikin puolisko erikseen. Pääisku annettiin kolmen armeijan tehtäväksi. Keskellä hyökkäsi tykistöllä, rakettikranaatinheitin- ja ps-yksiköillä vahvennettu 65. A. Oikealla puolella hyökkäsi 21. A ja vasemmalla puolella 24. A. Päämajan reservistä saatiin vahvennukeksi 20000 sotilasta ja huolto- yms. portaita supistamalla vielä 10000 miestä. Ennen hyökkäystä saarretuille joukoille esitettiin antautumiskehotus. Paulusta pyydettiin radioteitse ottamaan vastaan Puna-armeijan aseettomat neuvottelijat, mutta 8.1. lähe-

tetyt neuvottelijat otettiin vastaan tulituksella. Päämajan kehotuksesta lähetettiin uudet neuvottelijat saarto-alueen eteläpuolelta. Heidät otettiin vastaan, mutta antautumiskehotus torjuttiin.

Raskaat taistelut käytiin ankarissa talviolosuhteissa

Hyökkäys alkoi 10.1.-43 klo 08.05 55 min. kestävällä tykistö- ja kranaattivalmistelulla. Ensimmäisenä päivänä joukot etenivät 12 km leveällä rintamalla 5 km. Hyökkäys jatkui yötä päivää. 12.1. tuhottiin ns. Marinovkan mutkaa puolustaneet vihollisyksiköt. Hyökkäyskiila saavutti Rossoska-joen ja painopiste siirrettiin 21. A:n kaistalle. Keskimäinen puolustuskehä murrettiin 15.1.-43. Sisäinen puolustuskehä oli vahvasti linnoitettu. Jokaisen bunkkerin ja taisteluhaudan valtaaminen vaati verta. Jalkaväen vähyys pakotti murtamaan vihollisen asemat tykistöllä jalkaväen miehittäessä murretut asemat. Rokossovski kertoo: ”Pakkanen kiristyi 22 asteeseen ja lumipyryt voimistuivat. Joukkojen oli hyökyttävä avomaastossa. Taisteluryhmittymyksen harvakoja sotilasketjuja seurasivat lumikentällä portaittain suorasuuntaustykkit. Valtavalla aukeamalla näkyi kymmenkunta panssarivaunua, joita seurasivat pienet jalkaväkiryhmät vuoroin painautuen maahan ja nousten ylös. Tykistötuli saattoi tätä ryhmitystä. Rakettineittimet ampuivat yhteislaukauksia ja rynnäkölentokoneet iskivät vastarintapesäkkeitä vastaan tukeakseen jalkaväkeä”. Mutta 65., 21. ja 24. A etenivät päähyökkäyssuunnassa muiden armeijoiden sitoessa vihollista. Sitten 26.1. lännestä hyökkäävät päävoimat kohtasivat niitä vastaan edenneen Tsuikovin 62. A:n kärkijoukot ”Punainen Lokakuu”-yhdyskunnassa, ”Mamajev Kurgan”-kukulan vierellä.

Neuvostojoukot ottivat Stalingradissa lähes 100000 sotavankia. Tammihelmikuussa 1943 Voronezin- Harkovan- Kurskin taisteluissa otettiin myös lähes 100000 sotavankia. Kuvassa vankeja kuljetetaan Volgalla tammikuussa 1943.

Volgan suurtaistelu päättyi fasistien tappioon

Nyt rintaman joukot ryhmitettiin uudelleen. 62., 65. ja 66.A:n piti tuhota vihollisen pohjoisen ryhmittymä ja 21., 57. ja 64.A:n eteläinen ryhmittymä. 24.A siirrettiin päämajan reserviksi. Vihollisryhmien vahvuus oli tässä vaiheessa n. 115000 sotilasta. Taisteluissa 10.-25. 1. vihollinen menetti yli 100000 sotilasta. Välittömästi alkoivat sota-toimet eteläistä ryhmittymää vastaan, joka antautui 31.1.43. Otettujen vankien joukossa oli myös saksalaisten 6.A:n komentaja Paulus. Hän kieltäytyi esittämästä pohjoiselle ryhmälle antautumiskehotusta perustelunaan, että sotavankina hän ei voi tällaista käskyä antaa. Tämän jälkeen valmisteltiin isku pohjoista ryhmää vastaan. Operaatioon koottiin useita tykistö- ja raketinheitinyksiköitä. Vihollisen puolustuslinjat peittyivät iskun voimasta räjähdyspilvien peittoon ja vihollinen alkoi antautua. Paikoin taistelu vielä jatkui ja lopullisesti vihollinen antautui 2.2.-43.

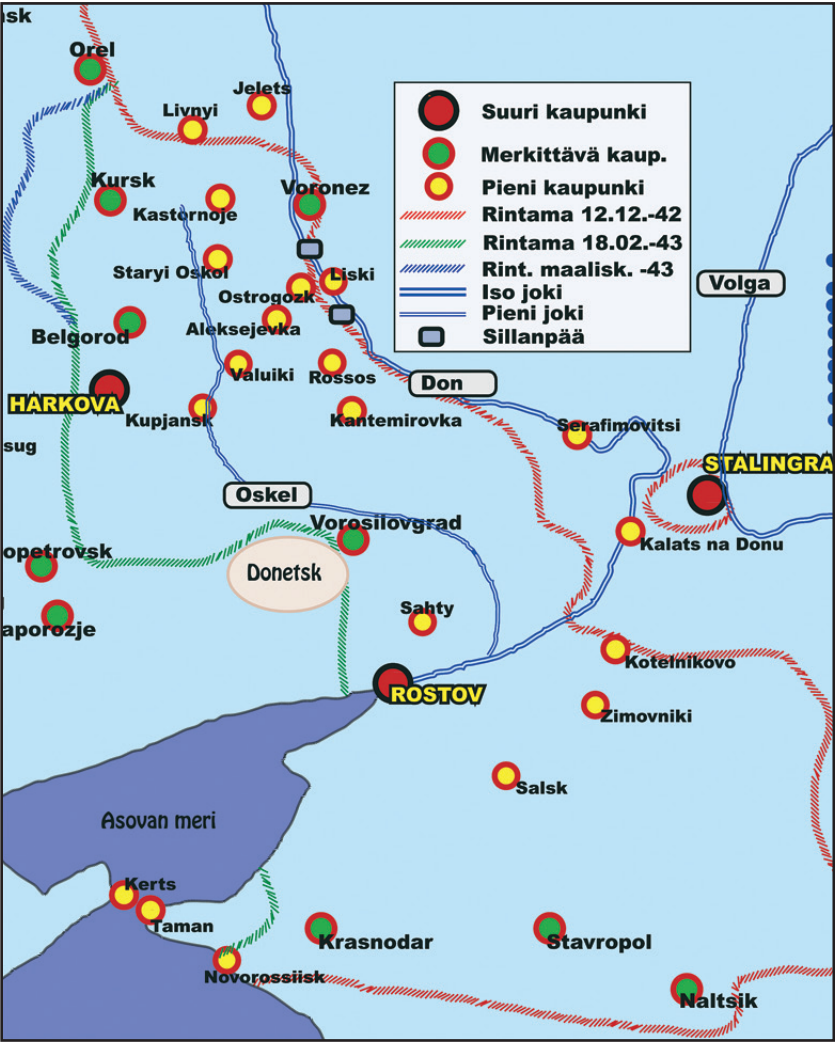
Ankara lopputilitys

Zukov vertaa Stalingradin taistelua ankaruudessaan vain Moskovan taisteluun. Stalingradin taistelussa tuhottiin 19.11.-42-2.2.-43 välisenä aikana vihollisen 32 divisioonaa sekä kolme prikaatia. 16 divisioonaa menetti yli puolet miehistöstään. Fasistit liittolaisineen menettivät 800000 sotilasta, 2000 ps-vauvaa ja rynnäkkötykkiä, yli 10000 tykkiä ja kranaatinheitintä, 3000 taistelu- ja kuljetuskonetta sekä yli 70000 autoa. Moskovan taisteluiden tuloksena neuvostojoukot saivat strategisen aloitteen monista syistä johtuen väliaikaisesti. Stalingradin jälkeen Puna-armeija sai aloitteen lopullisesti, vaikkakin se jouduttiin tulevaisu taisteluissa vielä varmistamaan.

Saarrettuun Leningradiin taisteltiin maayhteys. Vjazman ja Demjanskin ulkonemat purettiin.

Yleistilanteen parannuttua kaikilla rintamilla päämaja antoi Zukovin ja Vorosilovin tehtäväksi suunnitella Volhovan R:n (K.A.Meretskov) ja Leningradin R:n (L.A.Govorov) sotatoimi saarron osittaiseksi purkamiseksi, finonin Pähkinälinnan ja Sinjavinon vihollisryhmän tuhoamiseksi. Pähkinälinnan alueella oli asemissa saksalaisten 18. A. rintamien hyökkäys (”Operaatio kipinä”) valmisteltiin huolella, koska niiden tuli hyökätä suomaastossa ja ylittää jyrkkäreunainen Neva. Hyökkäys alkoi 12.1.-43 saksalaisten puolustukseen kohdistetulla voimakkaalla maa- ja ilmavoimien iskulla. Raskaat taistelut kestivät runsaan viikon ja 18. 1.-43 saavuttivat omilta suunnitellaan hyökkäävät rintamat toisensa ja avasivat Laatokan rantaan n. 12 km leveän maakäytävän. Tämä helpotti saarretun kaupungin huoltoa.

Neuvostojoukot kykenivät alkutilvella -42 motittamaan

Välittömästi Stalingradin motin lopullisen sulkemisen jälkeen alkoivat taistelut fasistien karkottamiseksi. Neuvostojoukot kykenivät hyvin nopeasti ajamaan vihollisen pois Kaukaasiasta. Fasistit kykenivät pakenemaan Tamanin niemimaan kautta Krimille ja pitämään Tamanin hallussaan. Taistelut siirtyivät pohjoisemmaksi Donetskin- Harkovan- Kurskin ja Voronezin alueille, jossa fasistit kärsivät toisen suur tappionsa. Neuvostoliiton sodanjohdon aikomus oli jatkaa talvitaisteluja ja siirtää niitä vielä enemmän pohjoiseen ja länteen Smolenskin, Orelin ja Valko- Venäjän suuntaan. Tämä ei tässä vaiheessa toteutunut, vaan vihollinen yritti vielä palauttaa aloitteen itselleen. Seuraavissa jaksoissa tulemme tähän liittyen käsittelemään yhtä maailmanhistorian suurinta taistelua, joka käytiin Orelin- Kurskin ja Harkovan alueella kesällä 1943.

Demjanskissa lähellä Novgodoria 100000 vihollissotilasta, mutta saarron purkamiseen ei riittänyt voimia, vaan vihollinen sai avattua sinne käytävän. Samoin Vjazman ulkonemaa Smolenskin ja Rževin välisellä alueella ei silloin kyetty yritykistä huolimatta oikaisemaan. Nyt helmikuussa LuoteisR löi vihollisen Demjanskin alueella ja rintamalinja oikaistiin kulkemaan Smolenskin luoteispuolella linjalla Duhovštšina-Spas-Demensk

Suurtaistelut siirtyvät yliselle Donille Ostrogožkin-Rossosin alueelle

Talvitaistelut ylisellä Donilla osoittivat aloitteen siirtyneen Neuvostojoukoille. Kesällä ja syksyllä -42 Brjanskin R ja Voronezin R kävivät taisteluja, jotka estivät voimien irtottamisen Stalingradiin. Heinäkuussa -42 6.A (F.M.Haritonov) valtasi 80 neliökilometrin sillanpään Donin oikealta rannalta, mutta Voronezia ei kyetty vapauttamaan. Vuodenvaihteessa rintamalinja ylisellä Donilla kulki Jeletsin-Kastornojen rautatietä Voronežiin ja sieltä Kantemirovkaan. Mansteinista saadun voiton jälkeen aloitettiin fasistien tuhoaminen Ostrogožkin-Rossosin alueella. Lähin tavoite oli Brjanskin R:n ja Voronezin R:n yhteisvoimin vapauttaa Liskin-Kantemirovkan rautatie Kaukaasian ja Rostovin taistelujen helpottamiseksi. Tammikuun alussa Vorone-

zin R:lla Vasiljevski ja Zukov laativat hyökkäyssuunnitelman. Muodostettiin kolme iskuryhmää. Pohjoisen ryhmän päävoimanaan 40.A (K.S.Moskalenko) tuli hyökätä Pervyi Storozevoin sillanpäästä Krasnojeta ja Aleksejevkaa kohti kaartuen etelästä yhtyäkseen Aleksejevkan luona rintaman eteläryhmään. Osan 40.A:n voimista tuli hyökätä Ostrogožkia kohti yhtyäkseen siellä XVIII JvAK:n oikean siiven kanssa. IV PsAK (A.G.Kvartsenko) tuki päävoimien hyökkäystä. Eteläisen iskuryhmän 3.PsA:n (P.S.Rybalko) ja XII RvAK:n (S.V.Sokolov) tuli antaa isku Kantemirovkan alueelta luoteeseen ja pohjoiseen 40. A:aa vastaan. Rv-osastot hyökkäsivät Valuikia kohti suojatakseen rintaman operaatiota etelään. Keskustan iskuryhmä (XVIII ErJvAK) hyökkäsi Štšutšjen sillanpäästä kohti pohjoista- ja eteläistä ryhmää yhtyäkseen näiden kanssa Ostrogožkin ja Karpenkon voimien luona. Sen piti sitoa natsien reservejä, tukea sivustaryhmien saartoliikkettä ja osallistua sitten saarretun vihollisen tuhoamiseen. Maa-voimien hyökkäystä tuki 2. IlmaA (K.N.Smirnov). Operaation tukena LounaisR:n 6.A hyökkäsi Kantemirovkan alueelta kohti Kamenkaa ja Pokrovskojeta.

Toinen suur tappio Donilla heikensi edelleen vihollista

Huolella valmisteltu operaatio alkoi 13.1.-43 tykistövalmistelulla 40. A:n

Stalingrad muodosti käännekohtan....

Jatkoa sivulta 12

taistelutiedustelun paljastettua vihollisen heikot kohdat. Fasistit siirsivät 14.1. kaistalle lisävoimia, mutta jo 15.1. rintamaan oli saatu 100 km leveä ja n. 25 km syvä läpimurto. Eteläinen ryhmä aloitti hyökkäyksen 14.1.-43, joka lähti kunnolla käyntiin, kun vahvistukseksi saatiin XII- ja XV PsAK. Tykistön ja ilma-voimien tukemana keskustan iskuryhmä mursi vihollisen puolustuksen. Vihollisen puolustus eteläisen ja pohjoisen iskuryhmän edessä murrettiin 16.1.-43. Keskinen iskuryhmä torjui vihollisen yritykset murtautua ulos, kun 40.A ja 3.PsA saarrostivat Aleksejevkan luona Ostrogožskin- Rossosin vihollisryhmittymää ja XVIII ErJvAK osallistui sen murskaamiseen. Kolmessa vuorokaudessa muodostettiin sisäinen ja ulkoinen saartorintama. Aamulla 16.1.-43 XII PsAK taisteli Rossosissa ja 3.PsA:n saavuttua paikalle kaupunki puhdistettiin fasisteista. XV PsAK valtasi Olhovatkan ja lähesytti 18.1. Aleksejevkaa etelästä. Rintaman vasemmalla siivellä hyökännyt VII RvAK valtasi 19.1.-43 Valuikin ottaen 3000 sotavankia. Näistä ansioista se muutettiin VI KaRvAK:ksi

Ostrogožskin-Aleksejevkan-Karpenkovon välisellä alueella saarrettiin 13 saksalaista, unkarilaista ja italialaista divisioonaa. Saartorenkään joukot jaettiin kahdella. Ensimmäinen tuhottiin Rossosin alueella saarretut neljä divisioonaa. Läpi murtautuneet vihollisosastot tuhottiin lopullisesti Valuikin itäpuolella. Ostrogožsk ja Aleksejevka vapautettiin ankarien taistelujen jälkeen. Taistelut päättyivät 24.1.-43 kestätyään 15 päivää. Operaatiossa neuvostojoukot etenivät 250 km rintama-osuudella 140 km vapauttaen useita asutuskeskuksia ja rautatiesolmuja. Täydellisesti tuhottiin 15 vihollisdivisioonaa mm. unkarilaisten 2. A, italialaisten alppiarmeijan, saksalaisten XXIV PsAK. Vangiksi

otettiin 86000 sotilasta.

Voronežin-Kastornojen vihollisryhmittymälle koitti lähtölaskenta

Ostrogožskin- Rossosin operaatio mahdollisti taistelutoimen pohjoisempana Voronežin alueella, jossa Hitleriläisten 2.A:n hallitsema alue muodosti mutkan Donin itäpuolelle. Alueella oli 10 saksalaista- ja kaksi unkarilaista divisioonaa yht. 125000 sotilasta, runsaasti aseistusta, mutta ei mainittavia reserviä. Alueen pohjois- ja luoteispuolella toimivat Brjanskin R:n 13.A sekä Voronežin R:n 38. ja 60.A, joiden edessä vihollisen puolustus oli voimakkaasti linnoitettu.

Vasiljevski ja Voronežin R:n johto esittivät 18.1.-43 päämajalle suunnitelman Voronežin-Kastornojen alueen vapauttamiseksi ja alueen rautateiden avaamiseksi: Vihollisen päävoimat saarretaan iskemällä yhtyvin kiiloin. Pääisku etelästä Staryi Oskolin itäpuolelta suunnataan luoteeseen Voronežin R:n 40. A:n ja IV PsAK:n voimin. Pohjoisen pääisku suunnataan Livnyn kaakkoispuolelta kaakkoon Brjanskin R:n 13. A:n voimin. Kiilat sulkevat saartorenkään Kastornojen länsipuolella. Tämän jälkeen tuli osalla voimia suojata operaatiota länteen hyökkäämällä Tim-joelle. Voronežin R:n 38. ja 60.A:n tuli iskeä idän suunnasta ja pirstoa saarrettuja joukkoja palasiksi.

Päämaja hyväksyi suunnitelman 19.1. Suunnitelma käsiteltiin Voronežin R:n esikunnassa 20.1.-43, jossa paikalla olivat Vasiljevskin lisäksi Brjanskin R:n komentaja M.A.Reuter ja 13. A:n komentaja N.P.Puhov. Neuvonpidon tuloksena esitettiin päämajalle lisäsuunnitelma, jonka mukaan operaation päättyttyä 30.1.-43 rintaman päävoimat keskitetään Oskol-joen linjalle Staryi Oskolista Urazoviin ja isketään yhtyvin kiiloin Harkovaan. Rintaman oikea siipi etenee kohti Kurskia suojaten operaatiota pohjoisesta.

Voronežin alue vapautettiin fasisteista

Sotatoimi alkoi 24.1.-43 40. A:n hyökkäyksellä etelästä. 25.1. Tšernjahovskin 60. A:n iskun tuloksena puhdistettiin Voronežin kaupunki fasisteista ja 26.1. alkoi Tšibisovin 38. A:n ja Puhovin 13. A:n hyökkäys pohjoisesta. Kaikilla suunnilla neuvostojoukot etenivät nopeasti. Vasiljevskin ja ylipäällikön keskusteluissa 26.1.-43 sovittiin, että Kastornojen valtauksen jälkeen Brjanskin R:n vasen siipi iskee Maloarhangelskiin ja Fatežiin saakka ja suojaa Voronežin R:n hyökkäystä pohjoiseen ja estää vihollisen pureutumasta Tim-joen linjalle. Voronežin R:n oikean siipi kehittää hyökkäystä Kurskiin ja valtaa kaupungin.

Kastornojen kaupunki ja rautatieasema vallattiin 28.1.-43 rynnäköllä ja samalla katkaistiin kaupungin itäpuolella olevan vihollisen perääntymistiet. Vihollisen puolustukseen oli Kastornojen-Kurskin välisen rautatien ja Kypjanskin välisellä kaistalla syntynyt 300 km leveä aukko. Harkovan ja Kurskin vapauttamiseksi oli pidettävä kiirettä, koska alueelle oltiin siirtämässä Länsi-Euroopasta SS-joukkojen II PsAK, jonka kärkeä olivat Oskol-joella. Neuvostojoukot ajoivat takaa ja tuhosivat Siebert-vihollisryhmän edeten 15 päivän kuluessa 130 km. Operaatiossa tuhottiin fasistien 2. A:n päävoimat ja unkarilaisten 2. A:n III AK. Suuri osa Voronežin- ja Kurskin alueen asutuskeskuksista ja rautatieyhteyksistä vapautettiin vihollisesta.

Vihollinen häädettiin Harkovan ja Kurskin alueelta

Voronežin R ryhtyi Harkovan-Kurskin operaatioon 2.2.-43, vaikka osa joukoista kävi Sumyn kaupungin suunnassa taisteluja pakenevia saksalaisia vastaan. Vaikeista talviolosuhteista huolimatta operaation päävoimat saatiin kokoon sen alkuun mennessä. Natsien voimat olivat heikentyneet. Ne pyrkivät ensi

Lähes samalle paikalle ”Mamajev Kurgan”- kukkulalle, jonka vierellä, 26.1. lännestä hyökkäävät päävoimat 61., 21, ja 24. A kohtasivat niitä vastaan edenneen Tsuikovin 62. A:n karkijoukot ”Punainen Lokakuu”-yhdykskunnassa, pystytettiin ”Äiti Synnyinmaa”- monumentti Stalin-gradin taistelun muistoksi . 87 m korkea monumentti muistuttaa Stalingradin taistelun merkityksestä ihmiskunnalle.

sijassa suojaamaan Harkovaan ja Belgorodiin johtavia teitä. Suunnitelmallisesti Rybalkon 3. PsA tukeanaan VI KaRvAK hyökkäsi Valuikin alueelta kiertäen Harkovaan etelästä ja lounaasta. Pohjoinen voimaryhmä, vahvennettu 40. A iski pohjoisesta ja luoteesta Korotsan ja Belgorodin kautta. Näiden voimakkioiden tuli sulkea saarto Harkovan länsipuolella Bogoduhovin ja Ljubotin alueilla. Pohjoisen ja eteläisen iskuryhmän välissä Boltsanskin suunnasta kohti Harkovaa hyökkäsi 69. A:n joukoista koottu voimaryhmä tukeanaan XIII ErJvAK. Yhdessä eteläisen ryhmän kanssa heidän tuli vallata Harkova. Iskun Kurskiin suuntasi 60. A. Sen ja 40.A:n välissä Obojanin suuntaan toimi 38.A (N.J.Tšibisoviv). 38.A. Brjanskin R:n 13.A (Puhov) toimi 60.A:n pohjoispuolella yleissuuntanaan Fatež. Taistelut kehittyivät suotuisasti. Tšernjahovskin 60.A valtasi Kurskin 8.2.-43 ja 13.A valtasi Fatežin 7.2.-43. Harkovan neuvostojoukot valtasivat 16.2.-43 40.A., 3.PsA. ja 69.A:n yhteisvoimin.

Kääne kohti Kurskin suurtaistelua

Maaliskuun puolelta tultaessa tilan-

ne kaikilla rintamilla muuttui Punarmeijalle edulliseksi. Stalingradissa 19.11.-42 alkaneen vastahyökkäyksen jälkeen oli kaikilla rintamilla tuhattu yli 100 vihollisdivisioonaa. Heti 3.2.-43 Donin R sai ohjeen aloittaa joukkojen siirto 4.3.-43 rautateitse Brjanskin alueelle ja Donin R muutettiin KeskusR:ksi. Brjanskin, Länsi- ja KeskusR:n konentalille annettiin ohjeet tulevista sotatoimista hyökkäyksen kehittämiseksi länteen. Äkillinen muutos Donetskinkin laakiolla ja Harkovan alueella pakotti luopumaan näistä suunnitelmista. Huomio kohdistui tapahtumiin, jotka kehittyivät kohti uutta Kurskin suurtaistelua.

Toimitti Heikki Männikkö

Lähdeaineisto: Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, **APN:** Toisen maailmansodan aattona, **Albert Axel:** Stalin sodanjohtaja, **Grigori Deborin:** 30 vuotta suuresta voitosta

Bäckman-vaino yltyi vuoden lopulla uusiin ulottuvuuksiin

Helsingin yliopiston väitöskirjan törkeä mitätöintiyritys epäonnistui

Suomen tunnetuimman toisinajattelijan, dosentti Johan Bäckmanin vainoaminen sai viime vuoden lopulla aivan uudet mitat, kun MTV3 esitti marraskuun 7. päivänä toimittaja Tuula Malinin tekemän ohjelman, jossa kyseenalaistettiin Johan Bäckmanin väitöskirjan lähteiden olemassaolo. MTV3:n 45 minuuttia-ohjelmassa vihjattiin, että väitöskirjan lähdeaineisto on sepitetty. Bäckmanin itärikollisuutta käsittelevä väitöskirja hyväksyttiin vuonna 2006 Helsingin yliopistossa. Ohjelmassa haastateltu väitöskirjan vastaväittäjänä toiminut Aleksanteri-instituutin johtaja Markku Kivinen loukkaantui väitteistä niin verisesti, että uhkasi toimittajaa kunnianloukkaussytteillä. Sen sijaan Helsingin yliopiston kansleri Ilkka Niiniluoto liittyi vainolaisten joukkoon vaatien Bäckmanilta selvitystä lähdeaineiston olemassaolosta.

Haasteltavien muisti palautui

Johan Bäckman oli skandaalin puhjetessa Yhdysvalloissa tarkkailemassa presidentinvaaleja. Hän oli Suomesta lähtiessään kuitenkin aavistanut, että häntä jahdataan,

Tammikuussa Pietarissa dosentti Johan Bäckman esitelmöi venäläisille ja valkovenäläisille kadeteille Suomen sotahistorian väärentämisestä. Bäckmanin mukaan suomalaisen sotahistorian väärentäjän tunnistaa termistä ”jatkosota”. Hän pitää suomalaista sotahistoriankirjoitusta sota-ajan propagandaa perustavana informaatiopsykologisena sodankäyntinä omaa kansaa vastaan. Bäckmanin mukaan tieteellistä sotahistoriaa ei Suomessa ole lainkaan. Suomalaisen sotahistorian päätavoitteena on hämärtää ja kiistää Suomen ja Saksan liittosuhde, kiistää Suomen Leningradille aiheuttama uhka ja vähätellä Suur-Suomi-hankkeita. Olennaista on myös valhe ”talvisodan yhtenäisyydestä” sekä suomalais-venäläisen antifasistisen vastarintaliikkeen olemassaolon kiistäminen.

ja ottanut mukaansa väitöskirjansa haastatteluaineiston. Lehdistössä useat Bäckmanin väitöskirjassa lähteiksi mainitut henkilöt kiisti-

vät koskaan tavanneensa Bäckmania, muun muassa Verohallinnon erikoistutkija Markku Hirvonen ja Suopon silloinen päällikkö Seppo

Tiitinen. Bäckmanin alkaessa julkistaa haastatteluja internetissä, haastateltavien muisti palautui välittömästi. Bäckman toimitti väitöskirjansa lähdeaineiston myös yliopistolle, joka totesi Bäckmanin väitöskirjan täyttävän kaikki akateemisen maailman vaatimukset. Yliopisto ei esittänyt toiminnastaan anteeksipyyntöä Bäckmanille.

Bäckman on tehnyt MTV3:n toiminnasta tutkimuspyynnön poliisille epäilyinä kunnianloukkaus.

Dosentuuri tulilinjalla

Johan Bäckman itse arvioi myöhemmin, että toimittajat laskivat väärin, kun eivät tieneet hänellä olevan tallessa väitöskirjansa lähdeaineistoa yli tuhat sivua.

Bäckmanin vaino alkoi elokuussa, kun julkisuudessa haluttiin kyseenalaistaa hänen dosentuuriinsa Helsingin yliopistossa. Dosentin arvonimi antaa hänelle oikeuden opettaa yliopistossa eikä sitä voida peruuttaa. Mediassa on vihattu erityisesti sitä, että varsinkin Venäjällä hänen korostetaan olevan Helsingin yliopiston dosentti, mikä tuo arvovaltaa hänen mielipiteilleen.

Vaino huipentui joulukuun alussa mediaseminaariin, jonka Finrosforum kutsui koolle amerikkalaisen

rahoituksen turvin varoittaakseen venäläisiä toimittajia Johan Bäckmanista. Venäläisille ja suomalaisille toimittajille tarkoitettussa mediaseminaarissa keskusteltiin venäläisen median Suomi-kuvasta ja käytännössä Johan Bäckmanista. Bäckman yhdessä Juha Molarin kanssa suljettiin mediaseminaarin ulkopuolelle.

Suomi ei ole sivistysvaltio

Johan Bäckman on nostanut keskustelun suomalaisen lastensuojelun tasosta merkittäväksi puheenaiheeksi myös Suomessa venäläisen median kautta. Keskustelu Venäjällä käy edelleen kuumana venäläisten äitien kohtalosta Suomessa.

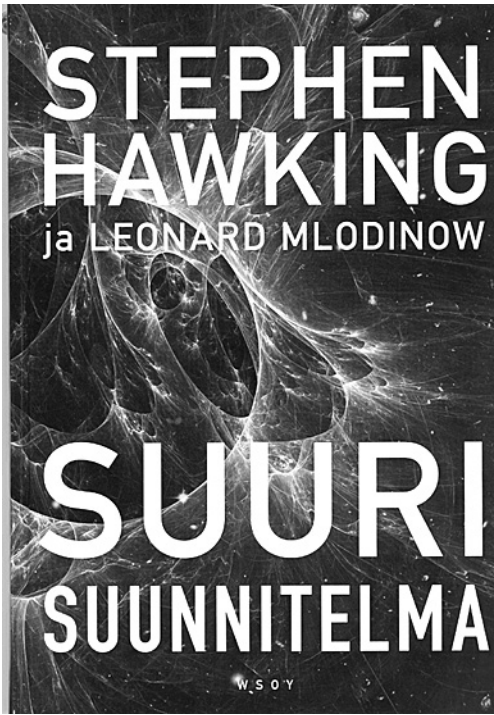
Bäckman nousi myös puheenaiheeksi Suomen ja Venäjän presidenttien tapaamisessa marraskuun puolessa välissä. Venäjän ulkoministeri Sergei Lavrov ärähti Suomelle venäläisten äitien lasten huostaanottojen yhteydessä, ettei Suomi ole sivistysvaltio.

Joidenkin mielestä Suomen paikka YK:n turvallisuusneuvostossa kaatui Bäckmanin paljastuksiin Suomen ihmisoikeuspolitiikan todellisesta tilasta.

Teksti: Leena Hietanen

Stephen Hawking esittää täysin uudentyyppistä gravitaatioteoriaa

Kosmologi Stephen Hawkingin ja fyysikko Leonard Mlodinovin kirja ”Suuri suunnitelma” (The Grand Design, 2010) yllättää. Kirjan uusi teesi on, että gravitaatio olisi massa-energiaan ja liike-energiaan nähden negatiivista energiaa. Maailmankaikkeuden kokonaisenerbiasumma olisi nolla. Ideologisesti kyseessä olisi uusi fysikaalinen maailmankuva uusien hiukkasten ja muiden fysikaalisten olioiden etsimisen ohjenuoraksi. Kirja on ajalta ennen EU:n CERNin uusimpia tietoja sen etsimästä hiukkasille hitaan massan (mutta ei raskasta!) antavasta Higgsin bosonista (KÄ 4/2012), johon Hawking ei tuolloin uskonut. Sellaisten hiukkasten mahdollisen olemassaolon ei tarvitse kuitenkaan kumota tätä uutta ideaa.

Uuden teorian mukaan pitäisi vain olla erikseen ”positiivinen ja negatiivinen Higgsin bosoni/varaus”, joista toinen selittäisi massan ja toinen gravitaation! Positiivinen Higgsin varaus olisi jakautunut avaruuteen Higgsin kentäksi ja negatiivinen kiinnittynyt massallisiin mate-

re, materian yleismääre (attribuutti) kuten avaruus ja aika, ja yleisessä suhteellisuusteoriassa myös gravitaatio avaruuden ominaisuutena. **Hawkingin idea ei ole ainoakaan sen huonommin yhteensopiva** aikaisemman todistetun tieteen kanssa kuin energetistisen fy-

riahiukkasiin. Positiivinen ja negatiivinen Higgsin hiukkanen syntyisi ja katoaisi aina pareittain kuin fotonit. Analogia olisi vahva fotonien käyttäytymiselle sähkökentässä ja elektronikondensaattissa. Higgsin bosonien ominaisuuksien täsmäkartoitus pääsee vasta alkuun kunnolla, kun ensin on selvitetty, millä energiatasolla jotakin hiukkasvipinää esiintyy.

Uusi teoria selittäisi sekä hitaan että raskaan massan ja myös näiden yhtäsuuruisuuden.

Gravitaatio-, sähkö- tai ydinvoimakentässä sen liikuttaman massapisteen (partikkelin) potentiaali(energian) n muutos on aina samansuuruinen, mutta vastakkaismerkkinen kuin sen liike-energian muutos. Voimakentän potentiaalin (negatiiviset) derivaatat tässä suunnassa ovat sen aiheuttamia voimia tähän suuntaan. Hawkingin mukaan gravitaatiopotentiaali ei olisikaan vain laskennallinen, vaan materiaalinen suhteellinen suu-

sikalismin (mm. Kari Enqvist ja Esko Valtaoja) perusaksiooma energiasta kaiken olevaisen alkusubstanssina, jota olisi alkuräjähdyksessä (big bang) pöllähtänyt tietty määrä ”ilmoille”, ja se olisi sen jälkeen muodostanut energieettisesti suljetun systeemin, joka mm. kul-kisi termodynamiikan 2. pääsäännön entropian lain mukaisesti kohti Clausiuksen lämpökuolemaa. Aineen aaltoliikepuolen osoittajan Louis Broglien (1892 – 1987) energetismi on pohjimmiltaan idealistinen filosofia.

Fysikalismi olettaa implisiti-tisesti, että vaikkapa ”energiasubstanssin” kautta myös muodollinen logiikka on ”sisäänrakennettuna materiaan”: kunkin ”energiapisteen” tasolla mikä tahansa ”todellisen perusominaisuus” tuollaisessa olosuussa joko täysin on tai sitä ei ole lainkaan.

Energian säilyvyyden laille nykyisessä mallissa on olemassa todistus (Emmy Noether), joka perustuu luonnonlakien säilymiselle muuttumattomina siten, etteivät fysikaalisten laskelmien tulokset saa riippua siitä, mikä hetki valitaan ajan alkupisteeksi (ajanalukupisteinvarianssi). Uudessa mallissa energia säilyy, vaikka muut luonnonlait muuttuisivatkin.

Kosminen evoluutio jytää...

Kirja kannattaa Lee Smolinin tyyppistä multiversumiteoriaa, jossa toistuvissa versumien alkuräjähdyksissä valikoituu mahdollisimman stabiili versumi. Luonnonvakiot kuten valonnopeus olisivat ”versumivakioita”, jotka muuttuvat joka ”poksahduksessa”. Hawkingin mukaan vieläpä luonnonlait asettuvat vasta pitkien aikojen kuluessa kohdalleen, ikään kuin tämän päivän tila vaikuttaisi menneisyyteen. Se tulkinta on ongelmallista syyn ja seurauksen kä-

sitteiden kannalta. Mutta lakikin voi kehittyä. Eri versumien hiukkaset eri vakioineen eivät vuorovai-kuttaisi ainakaan tavallisilla fysiikan laeilla. Uudessa teoriassa alkupaukussa ei synny eikä katoa energiaa. Kokonaisenergia päin vastoin säilyisi aina aksiomaattisesti muidenkin luonnonlakien muutoksissa.

Hiukkasten vuorovaikutukset lasketaan kaikkia tuossa yhteydessä mahdollisia ns. Feynmanin polkuja myöten, mistä saadaan tapauksen vuorovaikutusten todennäköisyydet. Feynmanin polut eivät ole kuitenkaan mitään fy-sikaalisia olioita. Kirjassa esitetään useassa kohdassa, että ”valon nopeus voidaan ylittää”, esimerkiksi otetaan, että Tsherenkovin valonsäteily ydinvoimaloissa johtuu siitä, että ”elektronit liikkuvat vedessä valoa nopeammin”, mutta se on eri asia. Minkään fysikaalisten olioiden, tai informaatio-olioidenkaan (signaalien) nopeus ei voi (tehollisesti, keskimäärin) ylittää valonnopeutta tyhjiössä, minkä mahdollisuuden erityinen suhteellisuusteoria kieltelee. Hugh Everettin kvanttimekaniikan ”monimaailmatulkintaa” tai John Wheelerin ”aika-avaruuden madonreikiä” tai ”aikamatkailua” teoksessa ei mainita.

Malliriippuvainen realismi, vai dialektinen materialismi?

Kaikki fysikalismi suhtautuu kielteisesti aitoon emergenssiin eli luonnonlakien kehitykseen, objektiivisen dialektiikan viimekätiseen tutkimuskohteeseen maailmassa. Alkeishiukkastason alapuolella voisi olla alempi (emergenssi)taso, jolla kaikkien nykyisten fysiikan lakien kuten tietyn maksiminopeuden ei tarvitsisi olla voimassa.

Syyn ja seurauksen käsitteiden ongelmien lisäksi teoksessa sivuutetaan mm. mahdollisuuden

ja todellisuuden dialektiikka: virtuaalisten hiukkasten ei tarvitse olla samanlaisia kuin aktuaalisten hiukkasten, vaikka niistä saadaankin fy-sikaalista tietoa ehkä vain niiden muuttumisten kautta aktuaalisiksi hiukkasiksi edellytysten vallitessa.

Hawking esittää mielestään uutta ”malliriippuvaisen realismin” tieteenfilosofiaa, jonka mukaan ”ei ole olemassa kuvasta tai teoriasta riippumatonta käsitystä todellisuudesta”. Fysikaalinen teoria on sen mukaan matemaattinen malli ja joukko lauseita, jotka yhdistävät mallin osat todellisuuteen/havaintoihin. Mallin (teorian) tehtävä on ennustaa uusia havaintoja oikein. Ilmiöt ovat ”todellisia/tosia mallissa”, jos malli ennustaa oikein uusia havaintoja. Ristiriitainen havainto osoittaa mallin vääräksi. Yhtä hyvin ennustavista malleista yksinkertaisempi on parempi (Occamin partaveitsi). Mallit voivat sisältää toistaiseksi erillisinä todistamattomia elementtejä, kuten mm. juuri Higgsin bosoni!

Ainoa mikä siinä ykskantaan kumotaan on ”älykäs luominen”: sellaista ei voi olla, eikä myöskään ”tarvita”. En vaihda silti dialektisesta enkä muusta emergentistä materialismista tähän teoriaan.

Joutuessani valitsemaan kahdesta vaihtoehdosta, jossa toisessa perustavimmat luonnonlait ovat muuttumattomia, mutta menneisyys voi ”todella muuttua” kauaksikin ajassa taaksepäin kuten malliriippuvaisessa realismissa, ja toisessa taas menneisyys on täysin lukkoonlyötyä objektiivista, mutta luonnonlaitkin eduloiituvat (aito emergenssi) kuten dialektisessa materialismissa, valitsen ilman muuta ja epäroimättä jälkimmäisen!

Risto Koivula

Parlamentarismi ei välttämättä ole demokratiaa

Ennen vanhaan sanottiin kommunistien olevan ihmisiä, joilla ei ole mitään, jonka johdosta he kateellisina toivovat samaa muillekin. Tämä sinänsä naurettava ja asiaan perehtymätön väite kuului etenkin kommunismin vannoutuneiden vastustajien asevarastoon eikä se edes pidä paikkaansa, vaikka toki kommunistienkin joukkoon mahtuu ajattelutavaltaan erilaisia ihmisiä.

”Omaan arvoonsa voi jättää puheet työväenliikkeestä ilman sosialismia”. Tämä on totta. Sosialismi on ainoa tieteellisesti esitetty vaihtoehto kapitalismille. Sen edessä kapitalistit nöyrytyvät.

Babeuflaista tasanjakokommunismia tuskin kukaan järkevästi ajatteleva voi nykyään tosissaan kannattaa. Nykyaajan yhteiskunnassa ilmenevät ongelmat ja solmukohdat ovat toisenlaisia kuin 1700- ja 1800-luvuilla, vaikka niiden suurin aiheuttaja on tänäänkin epäoikeu-

denmukaisuutta ylläpitävä kapitalistinen talousjärjestelmä.

Yhteiskunnan kehitysvaiheita: alkuyhteisö, orjayhteiskunta, feodalismi, kapitalismi, jota seuraa sosialismi, ei ole kyetty mitenkään mielekkäästi pidemmällä täh-

täyksellä osoittamaan virheelliseksi tulkinnaksi yhteiskuntien kehityslaeista. Siirtyminen sosialismiin on epäilemättä pitkälinen kehitysvaihe, jonka lopulta tulisi johtaa kommunistiseen yhteiskuntaan, jota ei vielä toistaiseksi missään päin maailmaa ole ollut olemassa, vaikka sitä vastaan käydään taistelua kaikin käytettävissä olevin keinoin. Käsi sydämelle: Eikö vaikuta jotenkin surulliselta ja skitsofreeniselta tilanteelta taistella jotain sellaista vastaan, mitä ei vielä käytännössä ole edes ollut olemassa? 1900-luvun kommunistipuolueet pääsivät vasta realisocialismin ensimmäisille rappusille. Mutta vainoharhaiseen ja virheelliseen tulkintaan kykenevät kapitalismin puolustajat, jotka ovat valmiita tekemään kaikkensa, jotta heidän valta-asemansa ei missään vaiheessa ja tilanteessa pääsisi murentumaan. Totuuden pimitäminen ja ilmoille tietoisesti lasketut valheet ja vääristyneet osatodutet ovat heille tulleet jo osaksi arkipäivää.

Selvää on, että uskonnot eivät ole oikea ratkaisu kasvavan ihmiskunnan vaikeuksiin, koska ne kauttaaltaan ovat yleensä vain unilääkettä kansalle ja esimerkiksi Jeesuksen historiallisen oletuksen

totuudellisuus ei missään ole lainkaan pitävästi todistettu. Sinänsä koko asia on yhdentekevä, mutta mielestäni tarun puolesta puhuu se, että aikalaiset eivät vapahtaja Jeesusta tunne. Kapitalismi tarvitsee uskontoja todellisen elämän kurjiksi, suuntautumiseksi pois yhteiskunnan todellisista ongelmista, kuten se tarvitsee myös parlameentaarista järjestelmää politiikan tekemiseen.

Etevä sosialismin teoreetikko, Marxin vävy Paul Lafarquet kirjoitti jo vuonna 1888 parlamentarisesta järjestelmästä mm seuraavaa: ”Parlamentarismi on sellainen hallinnollinen systeemi, jonka vallitessa kansassa syntyi harhaluulo, ikäänkuin hallitsisi se itse maata, vaikka todellisesti valta on keskittynyt ei edes koko porvariston, vaan eräiden sen kerrosten käsiin. --- Jota suuremmiksi porvarillisissa yhteiskunnassa yhteiskunnalliset rikkauudet tulevat, sitä harvempiin käsiin ne joutuvat; samoin käy vallan: sitä myöten kuin valtiollisilla oikeuksilla varustettujen kansalaisten joukko kasvaa ja valittujen hallitusmiesten lukumäärä lisääntyy, sitä myöten keskittyy ja jää todellinen valta yhä pienempien ja pienempien ryh-

mien etuoikeudeksi.”

Parlamentaarinen monipuoluejärjestelmä ei millään muotoa ole varma merkki demokratian toimivuudesta; pikemminkin se osoittaa monia eturistiriitoja samaa järjestelmää kannattavien porvarillisten puolueiden keskuudessa. Esimerkiksi Perussuomalaiset eivät ole mikään todellinen vaihtoehto nykyiselle eduskunnan harjoittamalle politiikalle, koska he viimeiseen asti välttävät kajoamista yhteiskunnan perusrakenteisiin. Omaan arvoonsa voi jättää myös puheet työväenpuolueesta ilman sosialismia. Tästä on helppo päätellä, että Perussuomalaiset eivät kuitenkaan ota huomioon koko kansan etua. Nähdäkseni Persut tulevat kokemaan erään esikuvansa eli SMP:n kohtalon: aikansa räksytettyään se parempien aikojen koittaessa tulee puolueena kokemaan luonnollisen kuoleutumisen jättäen tilaa todellisille työväenpuolueille, joita on edelleen olemassa, vaikka ne porvarillisvoittoisissa medioissa pyritään vaikenemalla saamaan sellaiseen tilaan ikään kuin niitä ei olisi olemassakaan. Mutta vielä koittaa päivä jolloin kaikki voi muuttua...

Kai Leivo

Miksi Pohjois-Korea tarvitsee ydinaseen?

USA petti KDKT:n

Ydinvoimalaitoksen rakentamisen aiheutti kiistan USAn kanssa. KDKT ja USA solmivat vuonna 1994 ns. Geneven sopimuksen, jossa sovittiin mm.,, että KDKT keskeyttää omien ydinvoimaloidensa rakennustyön, USA:n johdolla rakennetaan KDKT:aan kaksi korvaavaa kevytvesivoimalaa vuoteen 2003 mennessä ja että USA korvaa grafiittivoimaloiden sulkemisesta aiheutuvat energianmenetykset toimittamalla vuosittain 500 000 tonnia raskasta polttoöljyä. Lisäksi sovittiin mm. ryhtymisestä toimiin poliittisten ja taloudellisten suhteiden normalisoimiseksi.

Aluksi korvaavat öljyntoimukset toteutuivat, mutta öljy ei täyttänyt laadullisia vaatimuksia. Varhaisessa vaiheessa kävi selväksi, että lupaus kevytvesivoimalaitoksen rakentamisesta ei toteudu ainakaan sovitussa aikataulussa - jos ollenkaan. Kahden kevytvesireaktorin rakennustöiden avajaisjuhlat pidettiin vasta elokuussa 2002, kun voimalan piti olla sopimuksen mukaan valmis jo 2003. Rakennustyö ei koskaan edennyt aloitusmonttua pidemmälle.

KDKT toteutti oman osansa sulkemalla rakenteilla olevat ydinvoimalansa, mutta USA petti KDKT:n. Sen sijaan USA jatkoi KDKT uhkailemista ja kiristämistä. Merkittävä huononnuks Korean niemimaan turvallisuustilanteessa tapahtui 2002, kun USA:n presidentti George W. Bush nimesi KDKT:n kuuluvan pahan akselille yhdessä Iranin ja Irakin kanssa. USAn hyökättyä Irakiin korealaiset huolestuivat - aivan syystä - josko KDKT olisi seuraava kohde - pahan akselilla, johon USA hyökkää.

Ydinkiistan ratkaisemiseksi on käyty vuosikausia ns. kuusikantaneuvotteluita, joissa on pyritty löytämään kiistaan poliittista ratkaisua. Neuvotteluita on leimannut katkonaisuus – USA on suuttanut korealaiset milloin mitenkin. Esimerkiksi helmikuussa 2005 USA:n hallituksen virkamies nimesi KDKT:n tyranniaksi, jonka hallituksen ja yhteiskuntajärjestelmän kaa-

Korean demokraattinen kansantasavalta (KDKT) teki kolmannen ydinkokeensa 12.2.2013. Tapahtuma on eräänlainen huipentuma tapahtumasarjalle, joka alkaa jo 1950-luvulta Korean sodasta ja sitä seuranneesta USA:n suorittamasta Etelä-Korean miehityksestä, joka jatkuu edelleen. Toinen välietappi tässä tapahtumaketjussa sijoittuu 1990-luvun alkuun, jolloin KDKT ryhtyi rakentamaan venäläiseen tekniikkaan perustuvaa ydinvoimalaitosta energian tuotannon turvaamiseksi.

Korean dkt:n ydinkoe sai ristiriitaisen vastaanoton maailmalla. Pjongjangissa 14.02. järjestetyssä joukkokoukussa kansalaiset tuomitsivat YK:n turvallisuusneuvoston ja USA:n kiristykseen.

tamiseksi voidaan käyttää viimekädessä myös ydinaseita.

Korealaisten esittämät vaatimukset ovat olleet koko ajan hyvin kohtuullisia. KDKT on edellyttänyt USA:n antamaa turvallisuustakuuta siten, että USA ei hyökkää Koreaan ja että sopimusasiakirja on kansainvälisessä valvonnassa ja asevalmius puretaan molemmin puolin samanaikaisesti.

Lisäksi on edellytetty kaupasaarron purkamista ja normaaleita diplomaattisuhteita maiden välillä. Näihin vaatimuksiin USA ei kuitenkaan ole suostunut, sillä se haluaa ”säilyttää varauksen sotilaallisiin toimiin Pohjois-Koreaa vastaan”.

On aiheellista kysyä, jäikö KDKT:lle tosiasiallisesti muuta vaihtoehtoa kuin kehittää alun perin energiantuotannon tehostamiseen tähdännyttä ydinohjelmaansa sotilaalliseen suuntaan. Ei jäänyt.

Jatkuvaa informaatio-sodankäyntiä

Sotilaallisen uhkailun ja kiristykseen rinnalla USA ja sen liittolaiset ovat pitäneet yllä jatkuvaa informaatio-sotaa. Tähän kuuluu yhä uudestaan

ja uudestaan toistuvat ”uutiset” ja fiktiiviset romaanit oletetuista vankeileista tai vaikkapa kiista etelä-korealaisen taistelulaivan Cheonanin uppoamisesta 2010. Harva tietää tai muistaa, että Kiinassa KDKT:n rajan tuntumassa toimii järjestöjä, jotka houkuttelevat pohjoiskorealaisia loikkaamaan länteen. Tai että KDKT:sta poistuva tavallinen omaisuus- tai henkirikollinenkin muuttuu rajan ylittyttyään entiseksi poliittiseksi vangiksi.

Harva muistaa sitäkään, miksi Cheonanin tapaus vaipui hiljaisuudessa unholaan. Ehkä siksi, että KDKT:n syyllisyydestä ei löydetty todisteita, vaan aluksen upotti omien lähettämä torpedo.

Näillä tavoilla yleistä mielipidettä käännytetään KDKT:aa vastaan. KDKT:n vastainen kansalaismielipide on tärkeää siinä vaiheessa, jos USA hyökkää KDKT:aan.

Ihmisoikeudet pelinappulana

Informaatio-sotaan kuuluu jatkuva KDKT:n ihmisoikeuksien arvostelu. Yhä paheneva taloussaarto kurittaa pohjoiskorealaista yhteiskuntaa ja heikentää mahdollisuuksia

ostaa elintarvikkeita ulkomailta. Eikö tämä ole vakava, USA:n aiheuttama ihmisoikeusrikkomus.

Entäpä sitten lisääntyvä korealaisvähemmistön uhkailu Japanissa? Japanin korealaisten elämää vaikeutetaan monin tavoin. Puhutaan mm. koreankielisten koulujen sulkemisesta. Etnisten korealaisten yhteydenpitoa Koreaan hankaloitetaan.

Tai Etelä-Korean hallituksen väkivalta Koreoiden jälleenyhdistymisaktivisteja vastaan. Puhumattakaan niistä eteläkorealaisista, jotka uskaltavat puolustamaan äänensä KDKT:aa. Missä sananvapaus on Etelä-Koreassa?

USAn ja muiden länsimaiden käsitys ihmisoikeuksista onkin suhteellista. Ihmisoikeudet ovat tärkeitä niin kauan, kun niistä on hyötyä taloudelle ja pääoman vapaalle liikkuvuudelle. USA ei voi sallia, että pohjoiskorealainen talousmalli menestyisi ja saisi kannatusta muuallakin. Se uhkasi vakavasti uusliberalistista talouspolitiikkaan kuuluvaa poliittisen vaihtoehtotomuuden doktriinia. Jos jossain muualta leviäisi toimiva malli uusliberalistiselle talouspolitiikalle, mi-

ten vaihtoehtomuutta voisi perustella enää länsimaissakaan.

Tieteelliset satelliitit

KDKT laukaisi Kwangmyongsong 3-2 -satelliitin viime joulukuussa. Laukaisun väitettiin olleen ohjuskoee, vaikka kaikki ovat tunnustaneet, että raketti vei kiertoradalle tieteellisen satelliitin. Satelliitin lentorataa voi jopa seurata USAn avaruushallinnon NASAn satelliit-tisivustolla. Laukaisu oli rauhanomainen toimi, jonka päämääränä oli edistää KDKT:n taloudellista rakennustyötä ja parantaa kansalaisten elinoloja. Korealaiset tarvitsevat esimerkiksi tarkempia säätietoja kuin mitä yksityiset firmat ovat valmiita - USAn painostuksesta - myymään. Eikö silloin ainoaksi vaihtoehdoksi jää oman satelliittitekniologian kehittäminen? Kukaan ei asettanut kyseenalaiseksi Etelä-Korean hieman myöhemmin tekemää satelliitin laukaisemista. Minkä takia KDKT:n satelliitti on tuomittavampi kuin Etelä-Korean satelliitti?

Ydinaseeton Korean niemimaa

Korealaisten tavoitteena on ollut ydinaseeton Korean niemimaa. Periaatteen vahvisti useasti presidentti Kim Il Sung. Painostus KDKT:aa kohtaan on kuitenkin koko ajan lisääntynyt. Tämän vuoksi KDKT:lle ei jäänyt muuta mahdollisuutta kuin turvata ydinpelotteeseen. Kiristyneet pakotteet ovat johtaneet siihen, että enää KDKT ei pidä realistisena ydinaseriisuntaa pelkästään Korean niemimaalla, vaan ydinaseista voidaan luopua vasta sitten, kun muutkin niin toimivat.

Pitkällä aikavälillä KDKT:n ydinase todennäköisesti vakauttaa Korean niemimaan tilannetta, sillä se vaikeuttaa USAn hyökkäysaikeita KDKT:aan. Juuri tästä syystä USA ja länsimaat niin voimallisesti vastustavatkin KDKT:n ydinasetta. Kaikki tietävät, että KDKT ei uhkaa ketään. Korealaiset haluavat vain turvata kansanvallan ja sosialismin säilymisen Korean niemimaan pohjoisosissa, oikeuden päättää itse omasta tulevaisuudestaan.

KÄ/Juha Kieksi

Valko-Venäjä vastustaa imperialismia

Osallistuin Suomi-Valko-Venäjä-seuran järjestämälle uudenvuodenmatkalle Vitebskiin vuodenvaihteessa. Käynti oli minulle ensimmäinen Valko-Venäjällä. Matkareitti kulki bussilla Viron ja Latvian kautta Valko-Venäjälle. Heti Valko-Venäjän rajan ylityksen jälkeen huomio kiinnittyi siistiin ja hyvin hoidettuun maaseutuun. Ero oli merkittävä rappioituneeseen Viron ja Latvian maaseutuun verrattuna. Valko-Venäjällä kolhooseita ei olekaan purettu siinä määrin kuin Venäjällä puhumattakaan Balttiasta.

Vitebsk

Valko-Venäjän neljänneksi suurin kaupunki Vitebski sijaitsee Valko-Venäjän pohjoisosassa ja se on myös yksi Valko-Venäjän vanhimista kaupungeista (perustettu vuonna 974). Kaupunki sijaitsee strategisesti tärkeällä paikalla Väinä-joen rannalla ja se onkin osunut kohdalle aina, kun länsieurooppalaiset ovat yrittäneet vallata Moskovaa. Näistä mainittakoon Napoleon 1812 ja natsi-Saksa 1941-1944.

Vitebsk perustettiin jo 974 Väinä-joen rannalle. Kuvassa Vitebskin uudelleen rakennettua vanhaa kaupunkia.

Vitebsk on tänä päivänä merkittävä kulttuurin ja tieteen keskus.

Vitebsk on kaunis ja siisti kaupunki. Huomiota kiinnittää myös kirkkojen runsaus. Valko-Venäjän hallitus on käyttänyt Vitebskin kirkkojen rakentamiseen ja korjaukseen kymmeniä miljoonia euroja viimeisen 10 vuoden aikana. Jopa II maailmansodan aikana tuhoutuneita kirkkoja on rakennettu kokonaan uudelleen. Tavoitteena lienee varmistaa ortodoksi-

sen kirkon tuki harjoitettavalle politiikalle. Tämän politiikan järkevyydestä voi olla montaa mieltä.

Marc Chagal

Vitebsk on myös maailmankuulun taiteilijan Marc Chagalin (1887-1985) syntymäkaupunki. Chagal syntyi juutalaiseen sillikauppiasperheeseen 1877. Opiskeltuaan Pietarissa Chagal palasi Vitebskiin. Hän otti osaa lokakuun vallankumoukseen ja hänet nimitettiin vallanku-

mouksen jälkeen Vitebskin taidekomissaariksi.

Chagal perusti Vitebskiin taidekoulun ja Vitebskistä tuli Neuvosto-Venäjän avantgardismin keskus. Parin vuoden kuluttua Chagal riitautui taiteilija Kazimir Malevichin kanssa koulun linjasta, minkä seurauksena Chagal muutti Moskovaan. Moskovassa Chagal ei kuitenkaan onnistunut hankkimaan perheelleen toimeentuloa, koska Chagalin edustaman taiteen ei katsottu täyttävän sitä tehtävää, mikä taiteelle oli vallankumouksessa asetettu. Chagal muutti Ranskaan 1923 jossa hän myös kuoli 1985.

Valkovenäläisten taistelu natsi-Saksaa vastaan

Vitebskin vanha osa tuhottiin lähes kokonaan toisen maailmansodan saksalaismiehityksessä. Valko-Venäjän historia näkyy katukuvassa mm. lukuisina muistomerkeinä, joilla kunnioidetaan suuren isänmaallisen sodan saavutuksia.

Saksalaiset valloittivat Valko-Venäjän alueen vuonna 1941 ja Vitebskin valloitus oli osa saksalaisten marssia kohti Moskovaa ns.

Barbarossa-suunnitelmaa. Suunnitelman toimeenpano alkoi 22. kesäkuuta 1941. Osa samaa saksalaisten ja suomalaisten yhteissuunnitelmaa oli 25. kesäkuuta 1941 alkanut Suomen ns. jatkosota eli Suomen hyökkäys Neuvostoliittoon. Saksalaisten hyökättyä neuvostoliittolaiset evakuoivat Vitebskin alueen väestön, mutta saksalaisten nopea eteneminen pakotti merkittävän osan väestöstä palaamaan Vitebskiin. Saksalaiset valloittivat Vitebskin 11.7.1941.

Kaupungissa toimi aktiivinen maanalainen vastarintaliike, ympäröivissä metsissä toimivat neuvostopartisaanit. Kaupungin vastarintaliikkeen tarkoituksena oli tehdä sabotaaseja saksalaisten toimintoja vastaan sekä levittää kaupunkilaisia kannustavaa propagandaa.

Vuoden 1941 lopussa puna-armeija hyökkäsi saksalaisia joukkoja vastaan ja onnistui vapauttamaan 40 kilometriä leveän n. Vitebskin käytävän saksalaisten joukkojen väliin. Tämä 60 kilometriä pitkä käytävä auttoi merkit-

Jatkuu sivulla 17

Käärmeen vuosi, Konfutse ja Mao

Lasipalatsin aukio Helsingissä osoittautui aivan liian pieneksi 9. helmikuuta, kun tuhannet ihmiset ahtautuivat juhlimaan kiinalaisen kuukalenterin mukaista uutta vuotta. Nyt elämme Käärmeen vuotta 10.2.2013 - 30.1.2014. Laulu- ja tanssiesityksiä nähtiin sekä lavalla että screeniltä. Markkinatorilla esittäytyivät rinta rinnan Helsingin yliopiston Konfutse-instituutti sekä kaupalliset toimijat. ”Maailman tehtaasta” tuotettu tavarataivas ja markkina-ajattelu hallitsi meininkiä. Juhlinnan aloitti perinteinen lohikäärme- ja leijona-tanssi, ja sen päätti komea ilotulitus, jonka maksoi oma voitolliseksi saneerattu Finnairimme.

Kiinalaisen kuukalenterin Käärmeen vuosi on sisäänpäin kääntymisen ja hiljentymisen vuosi. Kiinalaiset pitävät käärmettä eräänlaisena lohikäärmeen jälkeläisenä ja liittävät siihen ylikuonnollisia voimia lohikäärmeen tavoin, mutta vähäisemmässä määrin. Käärmeen vuotta pidetään rauhattomien aikojen vuotena, mutta tulevan käärmeen vuoden vesielementti pitäne rauhattomuuden aisoissa.

Käärmeen vuosi tarjoaa hyvän mahdollisuuden romansseille ja skandaaleille. Muoti ja kulttuuri elävät kukoistusaikaa. Ihmiset etsivät sisäänpäin kääntymisen kautta syvempää tarkoitusta elämälleen. Vanhat, keisariaikojen uskomukset ovat taas voimissaan. Jatkuva ta-

louskasvu ja kulutuksen lisääminen lyövät kättä ikivanhan taikauskon ja konfutselaisuuden kanssa.

Kiinalaiset uskovat, että syömillä uudenvuoden aikana tiettyjä ruokia, voi varmistaa tulevan vuoden onnen ja menestyksen, jo-

pa hyvän rahatilanteen! Pohjois-Kiinan uudenvuodenajan suosikki-ruoka on lihalla tai kasviksilla täytetyt vehnänyytit eli jiaozit, joita leivotaan koko perheen voimin. Muinaista kiinalaista rahaa muotonsa puolesta muistuttavia Jiaozeja kannattaa syödä uudenvuoden aikana niin paljon kuin vain suinkin jaksaa, sillä mitä enemmän syöt, sitä enemmän rahaa on seuraavana vuonna tulossa! Etelä-Kiinassa taas syödään uutena vuotena nuudeleita, jotka symboloivat pitkää ikää, niiden leikkaaminen tietää erittäin huonoa onnea. Sitrushedelmiä jae-

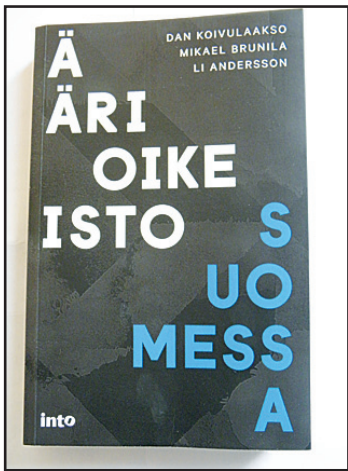
Äärioikeisto-kirjan esittelyssä häirikäineellä kielletty nimilistä sadoista ihmisistä

Jyväskylässä tammikuun lopussa (30.01) tapahtunut puukotus sai uuden käänteen, kun poliisi löysi pääepäillyin tietokoneelta nimilistan kolmesta sadasta poliittisesti aktiivisesta henkilöstä. Poliisi tiedotti löydöstään helmikuun puolessa välissä. Mies oli kerännyt henkilörekisterin internetistä.

Poliisi epäilee kolmea miestä poliittisten toimintavapauksien rajoittamisesta, kun nuoret miehet tunkeutuivat Jyväskylän kirjastossa järjestettyyn Äärioikeisto Suomessa –kirjan esittelyyn. Jyväskylässä paikalla olivat kirjan tekijöistä Mikael Brunila ja Vasemmistonuorten puheenjohtaja Li Andersson. Kolmas kirjoittaja Dan Koivulaakso, vasemmistoliiton Helsingin kaupunginvaltuutettu ei ollut paikalla.

Käsirysy äityi puukotukseksi

Tilaisuuden järjestäjät JKLDIY, Jyväskylän yhteiskunnallinen opisto ja Vasemmistonuoret olivat varautuneet provokaatioihin. Järjestäjien vapaaehtoiset ovimiehet estivät kolmen nuoren miehen pääsyn kirjastoon, joista yhdellä oli luotiliivit ja muovikassallinen pulloja. Syntyneessä käsirysyssä yksi sisäänpyrkijöistä puukotti ovimestä, joka sai lieviä vammoja. Puukottaja osoitautui äärioikeistolaisen Suomen

Äärioikeisto Suomessa- kirjan vasemmistolaiset kirjoittajat Li Andersson ja Dan Koivulaakso sekä vapaa toimittaja Mika Brunila eivät tarjoa vastavoimaa äärioikeiston nousulle Suomessa.

vastarintaliikkeen (SVL) aktiivijäseneksi.

Poliisi löysi hänen hallustaan myös henkilörekisterin. Kolmesta miehestä kaksi on ollut kuulusteltavana. Yksi oululainen mies jatkaa edelleen piileskelyään.

Vasemmistosta ei vaihtoehdoksi

Jyväskylän puukotuksen järkyttämänä Suomessa on herätty tiedotamaan äärioikeiston nousu. Yhte-

nä synnä äärioikeiston nousuun on vasemmiston kyvyttömyys tarjota vaihtoehtoa. Vasemmiston oma agenda ei eroa äärioikeistosta. Molemmat pitävät kommunisteja rikollisina ja Neuvostoliittoa rikollisvaltiona. Erityisesti tätä anti-neuvostoliittolaista valhetta levittävät baltit. Venäläisten kansalaisuuden riisto on rikos, jota virolaiset peittävät kauhutarinoilla neuvostomenneisyydestään. Suomen tuki Viron apartheidille on niin saumatonta, ettei edes vasemmisto uskalla kyseenalaistaa virolaisten anti-Neuvostoliitto-valhetta.

Nimilistat vanha ilmiö

Muutama vuosi sitten, kun Johan Bäckman esitteli Pronssisotilas-kirjaansa (2008) Tallinnassa, paikalla oli äärioikeistolaisen Suomen Sisujärjestön jäseniä valokuvaamassa paitsi Johan Bäckmania, myös muita tilaisuuteen osallistuneita. Jo tuolloin kävi ilmi, että äärioikeisto kerää nimilistoja henkilöistä, joita se pitää joko ”kommunisteina” tai ”Neuvostoliiton ystävinä”. Listan sanottiin olevan niin sanottu tappolista eli se kertoi järjestyksen, jossa ihmisiä ammutaan.

Kun vasemmistosta ei löydy puolustajia kommunisteille eikä Neuvostoliitolle, Suomi on vapaa temmellyskenttä äärioikeistolle.

Teksti:
Leena Hietanen

taan uudenvuoden aikana työka-vereille ja sukulaisille, koska aikoi-nAAn keisari jakoi niitä virkamiehilleen uudenvuoden lahjoina.

Kungfutselaisuus menetti asemansa valtion virallisena op-pina keisarivallan kukistuttua Kiinassa 1912. Vuonna 1949 perustetua Kiinan kansantasavaltaa hallinnut KKP hyökkäsi aktiivisesti kungfutselaisia arvoja vastaan arvostellen samalla kungfutselaisuutta taantumukselliseksi voimaksi, joka esti yhteiskunnan kehityksen.

Kungfutselaisuus sisälsi ajatuksia, joista Mao ei pitänyt. Kungfutselaisuudessa ovat tärkeitä viisi suhdetta. Niihin kaikkiin kuuluvat omat vastavuoroiset hyveensä: Hallitsijan hyväntahtoisuus ja alamaisten uskollisuus. Isän hyvyys ja pojan vanhempainrakkaus. Aviomiehen oikeamielisyys ja vaimon kuuliaisuus. Vanhemman veljen jalous ja nuoremman veljen nöyryys. Vanhemman ystävän huolenpito ja nuoremman ystävän kunnioitus.

Konfutse sanoi: ”Se, jolla ei ole hallitusvirkaa, älköön sotkeutuko hallitusasioihin,”

Tammikuussa 2011 Kongfutsen patsas palasi Tiananmenin aukiolle kansallismuseon eteen. Filosofi on tehnyt paluuta suosioon

viimeisen 30 vuoden ajan. Kommunistinen puolue haluaa korostaa Kiinan perinnön jatkuvuutta ja kansantasavaltaa osana sitä. Vanha mestari taitaa sopia Kiinan uuden johdon tarpeisiin. Maon aikana kaikki, lapsia myöten, joutuivat osallistumaan Konfutsen vastaisiin kampanjoihin. Vanha mestari symbolisoi tuolloin Puolueen mielestä Kiinan synkkää ja takapajuis-ta menneisyyttä, traditionalismia ja sortoa. Konfutse käskee tottelemaan ja alistumaan. Mao taas piti häntä feodaaliherrojen filosofina, jonka ajatuksia vastaan tuli todellisten vallankumouksellisten taistel-la. Maataako Mao pyöriä mau-soleumissaan, kun suosituissa konfutselaisuutta esittelevissä nykykirjoissa esitellään, että ”kun joku valittaa, että yhteiskunta on epäoikeudenmukainen tai että ympäröivässä maailmassa on vaikea pärjätä, ei hänen tule syyttää siitä kohtaloa tai toisia ihmisiä vaan hänen tulee tarkastella sisimpäänsä ja tutkistella itseään.” Konfutselainen elämänasenne auttaa tuomaan maailmaan lohtua, ei suinkaan muutosta, ja lohtuakin vasta ”joskus”. Kiinassa kuitenkin myös kritisoidaan näitä tulkintoja. Toiset muistuttavat, että Mestari Kong (Konfutse) seurajineen halusi parantaa maailmaa ja korosti oikeudenmukaisuutta.

Antero Nummiranta

Venäjä – Latinalainen Amerikka: aika toteuttaa suunnitelmat

Moskova, 19.2. (Rysslands röst) – Venäjä on siirtymässä uudelle tasolle kumppanuussuhteissaan Latinalaisen Amerikan maiden kanssa. Helmikuun 20. - 22. päivien välisenä aikana Venäjän pääministeri Dmitri Medvedev vierailee Brasiliassa ja Kuubassa. Näiden vierailujen aikana allekirjoitetaan tärkeitä sopimuksia ja solmitaan kaupallisia yhteyksiä.

Latinalainen Amerikka on tämän päivän maailmassa tärkeässä asemassa. Tähän vaikuttavat merkittävällä tavalla sen luonnonrikkauudet. Latinalaisen Amerikan maiden pinta-ala muodostaa 15 prosenttia planeetan maa-alueista ja sinne on keskittynyt noin 20 prosenttia mineraalivarannoista. Tämän lisäksi alue selvisi hyvin vuoden 2008 kansainvälisestä kriisistä ja tällä hetkellä sen taloudellisen kasvun kehitys on vakaata.

Jos puhutaan Brasiliasta ja Kuubasta, niin Venäjälle nämä kaksi maata ovat avainasemassa. Moskovan ja Havannan väliset suhteet elivät kukoistuskauttansa Neuvostoliiton kaudella. Tämän jälkeen maiden suhteet kokivat vaikean kauden, mutta nyt tilanne on vähitellen kohentumassa, sanoi venäläinen asiantuntija Boris Martynov. - Kuuban geopolittinen asema on poikkeuksellisen edullinen maailman kaupan kannalta. Siellä on hyviä satamia, jonne voivat poiketa suurimmatkin supertankkerit. Meidän yhteistyömme alueet kattavat energiatalouden, liikenteen ja koneenrakennuksen.

Venäjän pääministerin vierailu Kuubaan alkaa neuvotteluilla maan presidentin Raul Castron kanssa. Neuvottelujen kohteena ovat ennen kaikkea kahdenvälisen yhteistyön kehittäminen. Venäjää yhdistää Brasiliaan kah-

denvälinen yhteistyöohjelma. Helmikuun alussa saatiin uutisia siitä, että maat aikovat solmia 1,5 miljardin dollarin arvoisen sopimuksen Pantsir-ilmatorjuntaohjussjärjestelmien ja Igla-tyyppisten olalta ammuttavien ohjusten toimittamisesta Brasiliaan. Viime vuoden joulukuussa maiden johtajien Vladimir Putinin ja Dilma Rousseffin käymien neuvottelujen aikana keskusteltiin uusista yhteistyömahdollisuuksista maiden välisen kaupan alueella. Tämän työn jatkoksi muodostuu venäläis-brasilialaisen huipputason yhteistyökomitean kokous, johon Venäjän pääministeri Dmitri Medvedev osallistuu. Vierailuohjelmaan kuuluu myös hänen tapaamisensa presidentti Dilma Rousseffin kanssa. Venäjällä ja Brasilialla on hyvät näkyvät yhteisten hankkeiden toteuttamiseksi, toteaa Venäjän tiedeakatemian Latinalaisen Amerikan laitoksen johtaja Vladimir Davidov.

- Uskon, että meillä on hyvät yhteistyön mahdollisuudet ydinvoimalouden alueella. Näitä mahdollisuuksia on myös avaruuden hyödyntämisen alueella. Uskon, että Brasilia pystyy tarjoamaan mielenkiintoisia palveluja Venäjälle. Brasilia pystyy tarjoamaan myös yhteistyötä muilla alueilla. Voimme hyvin täydentää toinen toistemme tarpeita.

Asiantuntijat ovat huomauttaneet, että taloudellisten suhteiden vilkastuminen Latinalaisen Amerikan kanssa on useiden maiden suunnitelmissa. Venäjällä on näiden maiden listalla erityinen asema: sillä on hyvää, aiemmin hankittua kokemusta sekä vakavasti otettavia kehitysohjelmia tulevaisuutta varten.

Rysslands röst / KOMINFORM

<http://www.kominform.eu>

Putinin vastaus Amerikalle ja konnien laki

Vuodenvaihteessa Venäjän kansalaispiireissä keskusteltiin ahkerasti laista koskien henkilöitä, jotka ovat ”syyllistyneet Venäjän Federaation kansalaisten perusoikeuksien ja -vapauksien loukkaamiseen”. Hallitseva puolue alkoi nimittää sitä Dima Jakovlevin laiksi ja oppositio puolestaan konnien laiksi. Kyseisiin nimiin me palaamme vielä, mutta toistaiseksi on syytä palauttaa mieliin asianomaisen lain taustat.

Istanbuliin tehdyn vierailun aikana NKP:n KK:n ensimmäisen sihteerin Sergei Skvortsovin johtama NKP:n valtuuskunta kävi Turkin Sorrettujen Sosialistisen puolueen (ESP) vieraana ja tapasi puolueen johtoa. Tapaamisen yhteydessä käsiteltiin maitten poliittista tilannetta, kansainvälisen vasemmistolaisen liikkeen asemaa ja kysymystä yhteistyön syventämisestä ESP:n ja NKP:n välillä. Tapaaminen sujui ystävyyden ja täyden yhteisymmärryksen hengessä, mikä on ollut luonteenomaista NKP:n ja ESP:n välisille suhteille.

Itse asiassa sekä hallitseva puolue että Putin itse eivät peitelleet lain olevan Venäjän viranomaisten vastaus USA:n kongressin joulukuun alussa hyväksymälle niin kutsutulle Magnitskin laille. Kyseisen lain mukaan kielletään saapuminen USA:han ja ryhdytään finanssi-toimenpiteisiin niitä Venäjän viranomaisia kohtaan, jotka ovat syyllistyneet lakimies Sergei Magnitskin kuolemaan vankilassa ja jotka yleensä ovat vastuussa ihmisoikeuksien rikkomisesta. Tämä osoitautui hyvin tehokkaaksi toimenpiteeksi, koska Venäjän eliitin useilla edustajilla on olemassa heidän muka vihaamassaan USA:ssa niin kiin-

teistöjä kuin muitakin finanssietuja.

Sergei Magnitskin juttu aiheutti todellakin hyvin laajaa vastakaikua mm. Venäjän ulkopuolella. Muutama vuosi sitten tämä lakimies syytti eräitä voimaministeriöiden virkamiehiä valtion omaisuuden anastamisesta useiden satojen miljoonien eurojen arvosta verohuijauksien avulla. Mutta henkilöt, joita lakimies syytti, syytivätkin kyseisistä huijauksista häntä itseään, jolloin lakimies vangittiin ja teljettiin vankilaan. Lakimies joutui vankilaan ehdottoman terveenä, mutta jo vuoden kuluttua hän kuoli – virallisen version mu-

kaan koko joukkoon sairauksia ja siitä, ettei saanut ajoissa tarvitsemaansa lääkintäapua. Eräät oikeudenpuolustajat väittävät tästä huolimatta, että lakimies murhattiin.

Nykyajan Venäjällä tuollainen tapaus ei valitettavasti ole mitenkään erikoista ja jos Magnitski ei olisi tehnyt töitä skandaaleistaan tunnetulle yhdysvaltalaiselle finanssimiehelle Willyam Browderille, niin juttu ei olisi saanut erityisempiä ulottuvuuksia. Mutta koska Browderilla oli käytössään paljon rahaa, hän järjesti lännessä mahtavan kampanjan syyttäen Venäjän viranomaisia työntekijänsä kuolemasta.

Heti kohta yhdysvaltalaiset viranomaiset ryhtyivät ottamaan juttuun kantaa. Ensin tämä tapahtui luottamuksellisesti, mutta myöhemmin asia laajeni. Opposition julkaisut löysivät tälle asialle selityksen; niiden mielestä valtiolta varastettujen varojen todellisenä saajana oli verolaitoksen silloinen johtaja herra Serdjukov, joka oli hiljattain erotettu puolustusministerin virasta.

Magnitskin juttua alkoi tutkia myös USA:n kongressi, jolloin ei tietenkään enää mistään luottamuksellisuudesta voinut olla puhettakaan. Sen jälkeen, kun USA:n vaatimukset saivat julkisen luonteen, Venäjän viranomaiset eivät tietenkään enää tahtoneet antaa periksi ja lopettivat jopa näennäisetkin tutkimukset.

Voidaanko väittää, että ”Magnitskin juttua” ovat käyttäneet hyväkseen Venäjän todelliset vihollis-

set? Kyllä ehdottomasti voidaan. Mutta myös lain karkeat loukkaukset ovat olleet täysin todellisia. Tämä loukkaukset olisi pitänyt korjata eikä lietsoa yhteiskunnallista hysteriaa siitä, että Venäjää oli taas keran loukattu.

Ja hysteriaa Valtionduuman kansanedustajat lietoivatkin sanan varsinaisessa merkityksessä. Ensin he keksivät antaa symmetrisen vastauksen eli kieltää saapumasta Venäjälle niiden yhdysvaltaisten viranomaisten, jotka olivat rikkoneet venäläisten oikeuksia, mutta sitten he ilmeisesti tajusivat sen, että yhdysvaltalaiset viranomaiset eivät erityisemmin ole pyrkimässä tulemaan Venäjälle.

Juuri tässä yhteydessä syntyi lakiluonnos, jota ryhdyttiin nimittämään konnien laiksi tai Dima Jakovlevin laiksi eli sanalla sanoen laki, joka kieltää amerikkalaisia adoptoimasta venäläisiä lapsia. Dima Jakovlevin laiksi tätä lakia ryhtyi nimittämään joku kansanedustajista venäläisen pojan nimen mukaan, jonka amerikkalaiset olivat adoptoineet ja joka sai surmansa onnettomuudessa, jota hallitsevasa puolueessa alettiin luonnollisesti nimittää melkeinpä murhaksi.

Lakia vastustivat julkisesti eräät ministerit ja jopa Venäjän parlamentin ylähuoneen eli Liiton-neuvoston puhemies, mutta hyvin nopeasti he joutuivat muuttamaan mieltään johtuen siitä, että yleisen mielipiteen mukaan ajatus kieltää amerikkalaisilta adoptio-oikeus olisi ollut lähtöisin henkilökohtaisesti itse Putinilta.

Putin halusi ilmeisestikin tappaa heti kaksi jänistä eli lausua USA:n viranomaisille tyytymättömyytensä kajoamatta tosiasiallisesti heidän etuihinsa sekä lujittaa samanaikaisesti asemiaan näyttävällä esiintymisellä USA:ta vastaan, kun kyseiset asemat ovat Venäjällä hyvinkin epäsuosittuja.

Kuten tavallisesti, Putin las-ki väärin. Amerikkalaisten kanssa kaikki oli kyllä kunnossa ja suhteiden todellista huononemista ei tapahtunut. Mutta tämä toimenpide aiheutti vihamielisyyden aallon maan sisällä. Niin, USA on Venäjällä hyvinkin epäsuosittu ja epäsuosittuja ovat myös ulkomaalaiset adoptiot. Mutta toisaalta tässä asiassa ei sinänsä ole olemassa mitään toistakaan vaihtoehtoa, koska ulkomaalaiseen adoptioon on jo useita vuosia luovutettu ainoastaan inva-lapsia, joille ei Venäjällä löydy ottovanhempia. Toisaalta olosuhteet Venäjän lastenkodeissa ovat nykyään sellaiset, että monet invalidit ovat itse asiassa siellä tuomit- tuja nopeaan kuolemaan. Juuri tästä syystä oppositio nimittikin lakia kieltää adoptio-oikeus USA:lta konnien laiksi, koska valtiovallan poliit- tisten kunnianhimojen uhriksi ovat joutuneet nimenomaisesti lapset.

Olen jo moneen otteeseen kirjoittanut mm. myös Kansan äänessä siitä, kuinka Venäjän valtiolta itse omilla järjestömillä toimillaan synnyttää koko ajan yhä uusia ja uusia tyytymättömyyden aaltoja vetämällä protesteihin mukaan sellaisia ihmisiä, jotka aiemmin eivät niihin ole osallistuneet. Juuri näin kävi nytkin.

Siinä, että viranomaisten tekemä resonanssivirhe johti tyytymättömyyden uuteen aaltoon, ei sinänsä ole mitään uutta. Mutta ministereiden julkinen erimielisyys Putinin ajatuksista on täysin uusi asia, jollaista ei ennen ole havaittu. Luulenpa, että vielä kaksi vuotta sitten sellainen ei olisi ollut lainkaan mahdollista. Ristiriidat eliittien sisällä kärjistyvät ja nämä yhdistetyn väestön protestiaktiivisuuteen avaavat nykyiselle järjestelmälle hyvin epämiellyttäviä tulevaisuuden näköaloja.

Sergei Skvortsov, NKP:n keskuskomitean ensimmäinen sihteeri

Valko-venäjä vastustaa imperialismia....

Jatkoa sivulta 15

tävästi puna-armeijan kommuni- koinnissa partisaanien kanssa. Partisaanit taas auttoivat Vitebskin maanalaista vastarintaliikettä. Tämä lisäsi merkittävästi vastarinta- liikkeen voimaa.

Vastarintaliike tuhosi sotilas- junia, siltoja ja välitti tiedustelutie- toja puna-armeijalle. Kaupungis- sa toimi sodan aikana kaikkiaan 60 erillistä maanalaista ryhmittymää. Vuonna 1943 maanalaisessa toi- minnassa oli 847 henkilöä. Saksa- laiset onnistuivat pidättämään hel- mikuussa 1943 noin 130 vastarinta- taistelijaa, mikä lamautti merkittä- västi vastarintaa. Kaikkiaan saksalai- set tappoivat vastarintataistelijoista arviolta kolmanneksen.

Kesällä 1944 puna-armeija vahvisti otettaan ja kesäkuun 23 päivästä alkaen noin 900000 sotilas- ta osallistui operaatio ”Valko-Venä- jän vapautukseen”. Koillisesta hyök- käsi puna-armeijan 43. armeijakun- ta kenraali Beloborodovin johdolla ja luoteesta 39 armeijakunta ken- raali Ludnikovin johdolla. Taistelu Vitebskissä alkoi kesäkuun 25. päi- vä ja puna-armeija vapautti Vitebs- kin 26. kesäkuuta. Kaupungissa oli

Partisaanien toiminnalla oli todella iso merkitys saksan lyömisessä. Valko-Venäjällä oli suuri partisaaniliike. Kuvassa partisaanit Vitebs- kin lähistöllä purkamassa rautatietä

taistelujen jälkeen 15 kunnossa ole- vaa taloa ja vain 186 asukasta. Sak- salaiset tappoivat miehityksen aika- na kolmanneksen Vitebskin alueen asukkaista, noin 240 000 henkilöä. Näistä juutalaisia oli 6000 - 8000 eli noin 15 % Vitebskin juutalaisväes- töstä. Vitebskin asukasluku saavut- ti vuoden 1939 tason vasta 1960-lu- vun lopulla. Suuret kuolleiden mää- rät selittyvät sillä, että saksalaisten tavoitteena oli muodostaa Valko- Venäjästä saksalaisten hallitsemaa aluetta, joihin jätettäisiin noin 25 % sopivia paikallisia ihmisiä palvelu-

tehtäviin. Jopa 75 % piti suunnitel- man mukaan tappaa.

Valko-Venäjällä toimi vuosi- na 1941 - 1944 kaikkiaan 374000 neuvostopartisaania ja 70000 maanalaista kaupunkitaistelijaa. Lisäksi partisaaneilla oli reservissä 400000 henkilöä. Partisaanit koos- tuivat 45 etnisestä ryhmästä ja par- tisaanien riveissä taisteli noin 4000 ulkomaalaista. Pääosa (65 %) parti- saaneista oli kuitenkin paikallisia ih- misiä.

Valko-Venäjän partisaaniliike

oli niin vahva, että Neuvostoliitto pystyi muodostamaan syvälle sak- salaisten periaatteessa hallinnoi- mille alueelle vapaita alueita, joil- la toimi jopa partisaanikolhooseja tuottaen viljaa ja lihaa partisaanien käyttöön. Valko-Venäjän vapautuk- sen alkaessa partisaaneilla oli mer- kittävä rooli maan vapauttamisessa.

Shmyrevin partisaanimu- seo

Partisaaniliikkeen historiaan esitel- lään Vitebskissä sijaistevassa par- tisaanijohtaja M.F. Shmyrevin mu- seossa. Shmyrev syntyi 1891 Vitebs- kin liepeillä maanviljelijän poika- na. Puna-armeijaan Shmyrev liittyi vuonna 1918 ja hän taisteli kenraa- li Kraskovin johtamaa valkoista ar- meijaa vastaan vuosien 1918-1920 sodassa. Neuvostovaltion voitettua lopullisesti hän liittyi kommunisti- sen puolueen jäseneksi ja työsken- teli puna-armeijassa ja sittemmin maatalouskollektiivin päällikkönä. Vuonna 1941 Shmyrev organiso- i partisaanitoimintaa tehdastyöläis- ten keskuudessa ja saksalaismiehi- tyksen jälkeen komensi ensimmäis- tä valkovenäläistä partisaaniprikaa- tia. Hän toimi myös partisaaniliik- keen keskuskomitean jäsenenä. So- dan jälkeen Shmyreville myönnet- tiin Neuvostoliiton sankarin arvo ja hän jäi asumaan Vitebskiin. Shmy-

rev kuoli vuonna 1964.

Jatkuuko imperialismin vastaisuus nykypäivänä?

Valkovenäläiset tekivät suuria uh- rauksia taistelussaan natsi-Sak- san imperialismia vastaan toisessa maailmansodassa. Tänään Euroo- pan unioni ja USA uhkailevat ja pai- nostavat Valko-Venäjää. Tavoitteena on avata Valko-Venäjä uusliberalis- min markkinakentäksi vaikkakin länsimaat käyvät propagandasotaa tietenkin ihmisoikeuksiin vedoten.

Valko-Venäjä on säilyttä- nyt merkittävän julkisen sekto- rin. Maa ja monet tuotantovälineet ovat yhteiskunnan omistuksessa. Valko-Venäjän linja on presidentti Lukasenkan mukaan markkinaso- sialismia.

Puheet markkinasosialis- mi- ta ja vaikkapa massiivinen kirkko- jen rakennusohjelma kertovat, et- teivät valkovenäläiset sosialismissa elä. Valko-Venäjä harjoittaa kuiten- kin voimakkaasti imperialismin vas- taista politiikkaa ja ansaitsee kaiken tukemme. Imperialismin vastaisen linjan säilyttäminen ilman tietee- listä maailmankuvaa yhteiskunnan perustana voi olla kuitenkin vai- keaa. Tällöin valtion linjan on usein vain muutaman edistyksellisen ih- misen varassa.

KÄ/Juha Kieksi

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Rauhanliike protestoi Patriootti rakettien Turkkiin laivausta vastaan Lübeckissä

Unsere Zeit kirjoitti 11.1.2013 protesteista Saksan aikeista kärkeä Patriot raketteja Turkkiin. Artikkelista ei käy ilmi, että Saksalla ilmeisesti on jo ollut aikaisemmin ”epävirallisesti” Patriot raketteja Turkissa. Tämä päätellen tiedoista, että kaksi syyrialaista hävittäjäkonetta olisi ammuttu alas Turkin rajalla. Nyt siis olisi kysymys Saksan hyökkäyksen ”virallistamisesta”.

8. tammikuuta oli suunniteltu ilmatorjuntarakettien ”Patrioottien” ja miehistön laivaus Lübeckistä ja Travemündestä Turkkiin. Se sai rauhanliikkeen ryhtymään toimiin ja lentolehtisiä jaettiin kaupungin keskustassa, missä selvitettiin taustoja ja uhkakuvia. Aktioon otti osaa kurdien ja aleviitien järjestöjä kuin myös DKP ja die Linke. Myös antifasistien järjestöjä oli mukana. Kaikilla oli tunnuksena: ”Ei yhtään sak-

salaista sotilasta eikä rakettia Turkkiin”. Lübeckin satamasta ei saa tehdä sotatarvikkeiden lastauspaikkaa!

Kuljetukset alkoivat Mecklenburg-Vorpommernista. Kuljetus koski 300 ajoneuvoa ja 130 containeria. Tanskalaisen varustamon DFDS:n ”Suecia Seaways” tulee hoitamaan homman. Laivan lasketaan olevan perillä 21.1 Iskanderin satamassa Turkissa. Sieltä kolonna jatkaa Kahramanmarasiin, joka on 100 km:n etäisyydellä Syyrian rajasta. Rakettiosaston miehistöön kuuluu 170 sotilasta ja huoltopuolella lisäksi 160 miestä. Helmikuun alussa rakettien pitäisi olla toimintakunnossa. Siellä olisi rakettijoukot yhteistyössä hollantilaisten ja amerikkalaisten sotajoukkojen kanssa. ”Tarkoituksena on estää syyrialaisen lentokoneiden ja rakettien tunkeutuminen Turkin ilmatilaan”. Turkki oli pyytänyt suojelua. Saksan valtio-

päivillä vain Die Linke vastusti joukkojen lähettämistä sotatoimialueelle. Joukkojen lähettäminen ulkomaille on Saksan perustuslain vastainen. Miehitysjoukkojen komentaja on eversti Marcus Ellemann. Yksikön kotipaikka on ollut Husum ja nimi FlaRakG1. Ilmatorjuntaraketit eivät pysty kuitenkaan tuhoamaan tykistön kranaatteja. Saksan AWACS tiedustelukoneet ovat jo olleet Turkissa käytössä. He toimittavat tiedustelutietoja terroristeille. Protestoijat muistuttavat siitä, että Saksa laajentaa sotatoimia alueella. Turkin parlamentti puolestaan hyväksyi 4.10.2012 sotajoukkojen lähettämisen ulkomaille vuodeksi. Raamit ja ajan Turkin hallitus tulee ilmoittamaan myöhemmin. Protestoijat tukevat YK:n pyrkimyksiä rauhanomaiseen ratkaisuun.

Käänsi: Waino Pietikäinen

Enemmän kuin outoa rahanjakoa

Risteilijäalus rakennetaan Ranskassa. Köyhänkaappua yllensä sovitteleva sinnikäs Suomi ei löytänyt edes taskunpohjalta 50 miljoonaa euroa, joka olisi tuonut tilauksen meille ja 20.000 työpaikkaa.

Kun isojen tappelujen puutteesta kärsivä Yhdysvallat kauppaa Suomelle ohjuksia 350 miljoonalla, Suomella onkin yllättäen vararahasto Suuren ja Mahtavan Yhdysvaltain aseteollisuuden auttamiseen. Työpaikkoja ei tule Suomeen, vastaostot ovat yhtä suuria kup-

lia kuin Kreikan ns. ”lainatakuut”. Eräs toverini väitti meitä johtavan nyt tannerilais-mannerheimiläisen rosvokoplan muutamalla kenraalilla vahvistettuna. Tarkemmin ”pohdittuani väitettä totesin sen olevan aivan järkeenkäypä.

Olen usein pohtinut, miksi joku suomalainen äänestää vaalista toiseen jotain tyhjän puhujaa ja katteettomien lupausten livertelijää. Kyseessä lienee jonkinasteinen taipumus masokismiin, halutaan tulla petetyiksi kerta toisensa jälkeen. Jaksan silti vielä uskoa suomalaisen työväenliikkeen tulevaisuu-

teen. Kunhan työväki ajetaan tarpeeksi ahtaalle katkeaa vahvinkin pinna. Kaikki Suomen väkivaltakoneistot on miehitetty oikeistolaisilla uus-lapualaisilla. Väkivaltaiset yhteisöt ovat tulevaisuudessa täysin mahdollisia sen takia. Vuoden alussa pitäisi olla valoisampia tulevaisuuden näköaloja. Jätän satujen kerronnan kuitenkin erälle kateisille, vapaavuorille ja urpilaisille. Heiltä tulee legendaakin kuin hevoselta pierua.

Reino Welling kaupunginvaltuutettu Jämsänkoskelta

”Meillä on yhteinen nimittäjä”

Meillä on yhteinen ”nimittäjä”. ”Suomalaisten epäilevä suhtautuminen Nato-jäsenyyteen on ollut lähes yhtä laajaa vuodesta 2002 alkaen. Torjujia on ollut eniten vuosina 2003 ja 2011, kun 68 prosenttia sanoi jäsenyydelle ei.

Vuonna 2009 torjujia oli 53 prosenttia ja v. 2005 heitä oli 55. Suurimmat jäsenyyttä kannattavat luvut ovat vuosilta 2007 ja 2009, jolloin jäsenyyttä kannatti 27 prosenttia vastaajista. Liki sama lukema, 26 prosenttia oli vuosien 2005 ja 2010

kyselyissä.

Suurimman tuen Nato-jäsenyydelle antavat kokoomuslaiset, heistä 40 prosenttia on myönteisiä. Vasemmistoliiton kannattajista vain kuusi prosenttia sanoo kyllä. Torjuvia heistä on 92 prosenttia. Perussuomalaiset ovat toiseksi myönteisempiä Natolle. Heistä neljännes sanoo jäsenyydelle kyllä. Eimielisiä on 62 prosenttia.

Helsingin Sanomien TNS Gallupilla teettämä tutkimus tehtiin 29.1-9.2. välisenä aikana. Puhelinhaas-

tatteluun vastasi 1 006 yli 15-vuotiaasta ihmistä. Kyselyn virhemarginaali on suurimmillaan kolme prosenttiyksikköä suuntaansa.”

Kataisen mukaan ei ole tarpeen äänestää Suomen EU-jäsenyydestä huolimatta siitä, että olosuhteet ovat muuttuneet. Entäpä sitten tämä Nato-jäsenyyssasia - pitäisikö tästäkin järjestää kansanäänestys ja jos kansanäänestyksen tulos ei ole hallitukselle mieluista niin äänestetään tarpeeksi monta kertaa...

Minna A Ekman

Unkari 1956

Yle Teema esitti 28.1.2013 dokumenttielokuvan Journey Home/ Hazatérés/50 vuoden kotimatka, joka valmistui 2006. Dokumentissa selvitetään, kuinka László Pigniczky osallistui 1956 vastavallankumousyritykseen Unkarissa. Mielenkiintoiset olivat kaksi lausuntoa. László Pigniczky pikkuserkku Jolán Pigniczky kertoi, että vastavallankumoukselliset ”olivat humalassa tai puolihumalassa”.

Vastavallankumouksellisten käyttämän sairaalan lääkäri Tibor Missura kertoi (lausunnon tiivistys minun), että vastavallankumoukselliset ”olivat kuin riivattuja, eivät ihan normaaleja, epänormaalissa mielentilassa. He kävivät ylikierröksillä, eivätkä pystyneet ajattelemaan selkeästi sitä, että näin piti tapahtua, koska juuri tätä me halusimme. Se oli sulaa hulluutta.”

Unkarin kansantasavallan mi-

Unkarissa todella riehui fasistinen vastavallankumous, jossa joukkiot murhasivat valtion virkamiehiä ja kommunisteiksi epäilemiään silmitömästi. Kuva sanomalehtiosaston tiedotteesta. Turvallisuuspoliisiksi epäilty jalankulkija hirtettiin kadulla. Viereisen sivun kuva hyökkäyksen jälkeisestä puoluetaosta, jonka edessä virui useita raastettua ihmistä. Julkaisu sisältää paljon aineistoa ja kuvitusta.

nisterineuvoston tiedotusvirasto laati vastavallankumousyrityksestä julkaisun, jonka Suomessa julkaisi Unkarin kansantasavallan lähetystön sanomalehtiosasto nimel-

lä Vastavallankumoukselliset voimat lokakuun tapahtumissa Unkarissa. Paino on Satakunnan Yhteisvoima 1957.

Hannu Kautto

Kansanäänestys EU:sta eroamisesta

Suomi vietiin aikoinaan Euroopan Unioniin vilpillisesti ja paik-kansapitämättömiä lupauksia jakaen. Euroopan Unionin piti olla maanpäällinen paratiisi, mutta se on muuttunut etenkin kreikalaisille ja espanjalaisille maanpäälliseksi helvetiksi.

Suomen tehtävänä on maksaa pohjattomaan Moolokin kitaan joka vuosi enemmän. On siksi enemmän kuin tarpeellista järjestää kan-

Kaupunginvaltuutettu Reino Welling Jämsä

Viimeinen voitelu

20 päivä tammikuuta eräs nainen kertoi euthanasian ihanuudesta Vasabladetissa. Ei tarvita muuta kuin hiukan apua ja sitä voisi saada saattohoidosta. Vaasassa sellaista ei vielä ole. Sillä voisi olla englanninkielinen nimi, joten se ei tuntuisi niin peiloittavalta. Kuitenkin siellä voisi päättää päivänsä arvokkaasti kitumatta.

Armomurha on yhteiskunnallisen ilmiö. Kapitalismissa sen luonne on markkinataloudellinen.

Klaaniyhteiskunnasta on historiallista tietoa. Viikingieillä sitä kutsuttiin ”ättestupa”. Göteborgin luona muistitiedon mukaan on jyrkänne, jota kutsutaan ättestupa. Siellä viikingit heittivät jyrkänneeltä sairaat ja vanhusket ”säätäväisyys” ja ”inhimillisistä syistä”.

Nyt tämä asia on tullut kuntauudistuksen ja kuntaliitoksen takia ajankohtaiseksi Vaasassa. Meidän hän on pidettävä nyt ”huoli” myös

sanäänestys Unionista eroamisesta. Viimeistään uuden eduskunnan on se järjestettävä. Uusi eduskunta tulisi jo ensi syksynä, mutta Soinin pelko estää ennenaikaiset eduskuntavaalit. Kataisen hallituksen henki on jo letkujen varassa. Kevään korvalla-kaan olo ei parane, vaikka Katainen kuinka suutaan muikistelisi.

Vähäkyrön vanhuksista. Vuoden vaihteessa ilmoitettiin, että sata vanhusten hoitopaikkaa lakkauteetaan Vaasassa. En tiedä, onko kaavailtu sadan murhan pitävän Vaasan budjetin tasapainossa vuoden.

En ole huomannut uskonnollisten yhteisöjen kannanottoja tähän mennessä. Monet seurakuntalaiset ovat torilla ilmaisseet inhonsa murhiin. Saattaa olla, että seurakunnissa pätee vanha raamatullinen sanonta: ”Viisas vuohi vaikenee, kun paimen tulee laumaan.”

Potilasyhdistyksen toiminnanjohtajana en voi olla hiljaa. Armomurha on Suomen perustuslain ja minun omantunnon vastainen.

Olen keskustellut asiasta tunnettujen asiantuntijalääkäreiden kanssa ja heidän mukaansa nykyisin on niin tehokas lääkitys, että kenellekään viimeiset vaiheet eivät ole mikään piina.

Waino Pietikäinen

Tervehdys Kansan äänen lukijoille

Viime vaalit meni hauskaasti kuvien ylen studiossa ottaessa. Työsuhteeni loppui koeajalla ja lähdimme lähes heti, 20.11. 2012 Etiopiaan työkaverini kanssa. Jatkoin parin viikon kuluttua vaellustani yksin kohti Pohjoista Somaliata eli näin kutsuttua Somalimaata, josta minulla onkin kaikkea mielenkiintoista kerrottavaa.

Sielläkin on vaalit alullaan ja Amerikan tukema kouluhallitus jakeaa lapsille arabiankielisiä demokraattisen äänestyksen oppaita. Myös Etiopiassa ovat jenkit laittaneet jalkaansa oven väliin jakamalla ilmaista terveydenhoitoa ja ruoka-apua purkkimallissa. Myös ainakin peruskoulut ovat heidän tukemiaan.

Somalilandian Hargeishasta jatkoin muutaman viikon kuluttua matkaani kohti monikulttuurista prostituutiota ja huumeruokaa kukoistavaa Djiboutia, josta halusinkin heti pois. Kuljetus rajalle tapahtui neliveto Jeepillä, jonne oli tungettu täyteen 13 henkilöä. Ja koska koko Itä-Afrikassahan kaikki pureskelee armeijaa ja presidenttiä myöten Khat-nimistä huumekasvia, niin myöskin jeeppikuskimme onnistui ajamaan jeeppi-kuljetuksen katolle. Enimäkseen iäkkäät rouvat saivat katkenneita raajoja, mutta itse selvisin kalmella tällillä ja mustelmalla.

Nyt olen toista kuukautta Arabian niemimaan Omanissa. Täällä

Obama- Yes we cam (Somalia). Matkakuvia Afrikasta

maata pyöritetään intialais-, bangladesh- ja pakistanilaisvoimin, joita täällä onkin valtavasti ja itse Omaneita ehkäpä 20 prosenttia. Omanit eivät juuri töitä tee ja ajavat emiraateista tuoduilla autoillansa kolarereita. Vuonna 2011 oli 10500 liikennekuolemaa ja Omanin väestö on vain 3 000000 ihmistä.

Yritin Ensiksi Jemeniin Somaliasta ja Djiboutista, mutta sitä viisumia ei olekaan helppo saada. Nyt mietin Pakistania ja ilmeisen vaikeaa on sinnekin päästä, ellei löydä sponsoria, joka kutsuu sinne. Ilmoittelen myöhemmin lisää...hyvää keväänalkua.

Reissuani pääsee seuraamaan sivulta www.Panoramio.com/user/Deemos

Teemu

Pääoman uhrit muistuttavat

Suomen luokkasodan työläisuhreja sekä fasismin uhreja muistettiin eri puolilla Suomea luokkasodan alkamisen vuosipäivänä 27.1.2012. Tilaisuuksia järjestettiin mm. Tuusulassa, Helsingissä, Lahdessa ja Hämeenlinnan seudulla.

SKP:n Janakkalan ja Hämeenlinnan tovereita Janakkalan ja Hämeenlinnan toverihautoilla. Ahveniston hautausmaan muistomerkillä vasemmalta Eeli Huotari, Pasi Ranki, Ester Leander ja Jorma Talikka.

Marraskuussa 1917 Suomessa oli yleislakko, jonka lopputuloksena maahan saatiin laki kahdeksan tunnin työpäivästä. Silloin työväenluokka oli aloitteellinen ja yhtenäinen ja tulosta syntyi. Tilanne vuosien 1917 – 18 vaihteessa oli köyhälistölle vaikea: Työtä ei ollut ja elintarvikkeista oli pulaa. Monissa työväenyhdistyksissä ja perheissä mietittiin, odottaako heinätuppo suussa nälkäkuolemaa vai ryhtykö aseelliseen taisteluun porvaristoa ja suojeluskuntia vastaan.

25.1 tuli kuluneeksi 95 vuotta siitä, kun Vaasaan siirtynyt senaatti julkisti suojeluskunnat senaatin joukoiksi. Sosialidemokraattisen puo-

luen puoluehallitus päätti lähteä vallankumouksen tielle ja 27. 1 Helsingin työväentalon torniin nostettiin punainen lyhty sen merkiksi, että työväen vallankumous oli alkanut. Tästä alkoi myös luokkasota, jossa surmansa sai 40.000 ihmistä ja 14.000 alle 15- vuotiasta lasta jäi orvoksi.

Valkoiset lahtarikaartit voittivat saksalaisten tuella ja avulla sodan. Siitä alkoivat kostotoimet, joiden raakuuksille ei ole vertaa Euroopan historiassa. Hävinneet punaiset vietiin leireihin, nälännytettiin nälkään ja tauteihin, ammuttiin muutta mutkitta tai tuomittiin kuolemaan epämääräisissä kentäioikeuksissa epämääräisin perus-

tein. Näiden ”oikeuksien” erityisinä silmätikkuina olivat toverit, jotka marraskuussa 1917 olivat organisoimassa lakkoja kahdeksantuntisen työpäivän puolesta. Suuri osa heistä teloitettiin riippumatta siitä, osallistuivatko he aseelliseen taisteluun vai eivät. Kärsimysten malja oli kukkuroillaan. 1,3 prosenttia suomalaisista tuhoutui 1918. Huomattava enemmistö heistä muutama keväisen viikon aikana.

Jos 22 miljoonaisen Syyrian sisällisodassa olisi tullut uhreja samassa suhteessa, heitä olisi 280.000. Linkaan väheksymättä syyrialaisen kärsimyksiä tämä vertaus kertoo karua kieltä entisen venäjän miehitysarmeijan upseerin johtaman valkokaartin suorittamasta teurastuksesta ja puhdistuksesta , jonka kohteeksi työväenluokka joutui.

Tämän päivän porvarit ja työnteettäjät vaativat työajan pidennystä, eläkeiän nostoa, työehtosopimusten purkamista – ja riistävät työn silmää räpäyttämättä 20000 ihmiseltä. Heidän mielestään näillä toimilla turvataan kilpailukyky, eikä niille ole vaihtoehtoa.

Hyvät Toverit

Olemme täällä kunnioittamassa niitä vuonna 1918 murhattuja ihmisiä, joiden ainoa rikos oli se, että sattuvat syntymään sellaiseen historialliseen hetkeen, jossa heillä ei ollut muuta mahdollisuutta kuin aseinen puolustaa oikeuttaan inhimilliseen elämään. He eivät sotaa halunneet. Mekään emme halua. Siksi on toimitettava ennen kuin aseet toimivat.

Markku Nieminen
Suomen Työväen järjestyskaartin perinneyhdistys, Tuusulan Paijalan hautausmaalla

Ei unohdeta fasismin rikoksia

Myös romanit joutuivat hitleirin vainon kohteeksi. Romanian muistomerkki Kalevi-Liivalla Eestissä, jossa juutalaisten ohella teloitettiin romaniväestöä.

95 vuotta sitten 27.1.1918 alkoi ryhtyminen ajettujen ihmisten köyhyyden oikeuden mukaiseen elämään. Se päättyi sotaan, jossa kaatui noin 3500 valkoista ja noin 5500 punaista. Erillisiä sotaan liittyviä väkivallantekoja oli tuhansia: punaiset surmasivat noin 1650 valkoista valkoisten teloitteissa 8380 punaista. Valkoisten vangeiksi joutui noin 80 000 ihmistä, joista kuoli noin 12 000. Mutta oman luokkasotamme uhrien lisäksi tänään on syytä muistaa myös fasismin uhreja.

68 vuotta sitten päättyivät myös Auschwitzin kauhun päivät. Auschwitzissa tuhouttiin eri kansal-

lisuuksia, poliittisia- ja sotavankeja sekä vastarintaliikkeiden jäseniä. Maaliskuussa vuonna 1941 leiriä laajennettiin 30000 vangille. Tavotteena oli juutalaiskysymyksen lopullinen ratkaisu. Ensimmäinen erityisesti kuolemanleiriksi tarkoitettu leiri perustettiin Chelmoon Puolaan. Se aloitti toimintansa 8. joulukuuta 1941. Sinne kuljetettiin ihmisiä ympäröiviltä alueilta. Aluksi surmaamiseen käytettiin kaasuvuonuja. Siellä surmattiin n. 320 000 ihmistä. Jo Syyskuussa 1941 kuutisen sataa neuvostoliittolaista sotavankia ja 250 muuta vankia leirin sairaalasta tuhouttiin kokeiltaessa Zyklon B- kaasua Auschwitzissa, josta tuli varsinainen kuolemanleiri vasta keväällä -42. Silloin saatiin valmiiksi isommat kaasukammiot läheiseen Birkenauhun. Yöllä 2.-3.8.-44 Auschwitz- Birkenauissa teloitettiin 3000 romanikansan jäsentä, jotka todistajien mukaan tekivät SS:lle vastarintaa. Tapahtumaa on alettu kutsua mustalaisyöksi, jonka muistoksi on sittemmin järjestetty sereemonioita.

Neuvostojoukot saapuivat Auschwitziin 27.1.-45 ja vapautivat siellä vielä olleet 7650 vankia. Heistä 450 oli alle 15-vuotiaita. Fasisitit olivat määränneet valtaosan leirin n. 56000 vangista evakuoitimarssille länteen, joka on myöhemmin tunnettu kuolemanmarsina, koska lukuisat heikkokuntoiset vangit kuolivat marssin aikana. Neuvostoliittolaiset löysivät myös 7 000 kiloa hiuksia. Sodan jälkeen sotaoikeus tuomitsi leirin komentajan Höss'n kuolemaan. Rangaistus pantiin täytäntöön Auschwitzin krematorion edessä hirttämäl-

lä. Arviot Auschwitzissa kuolleiden määrästä ovat vaihdelleet alle miljoonasta jopa neljään miljoonaan ihmiseen.”

Natsien suorittama julma, raaka ja rikos ihmisyyttä vastaan tunnetaan yleisemmin nimellä holokausti. Natsit surmasivat lähes 6 miljoonaa juutalaista sekä 4-5 miljoonaa muiden kansakuntien jäseniä mm. slaaveja, serbejä, tshekkejä, italialaisia, puolalaisia, ukrainalaisia, ranskalaisia, romaneja, kristittyjä, Jehovan todistajia, anarkisteja, kommunisteja, sosialisteja, homoseksuaaleja ja vammaisia.

Nyt sanotaan, että Maailma on muuttunut humanimaksi, demokraattisemmaksi, lojaalimmaksi ja solidaarisemmaksi. Porvarillinen maailma uskottelee luokkaristiiriitojen ajan olevan ohitse. Tätä samaa roskaa porvareitten mediat ovat jyyistäneet ja jyränneet jo vuosikymmenet toivossa, että edes osa köyhistä uskoisi asian todella olevan niin.

Osa onkin mennyt lankaan ja heitä voimmekin nyt tässä nimittää ”kuolleiksi sieluiksi”, joilla taas tehdään kauppaa. Mutta taistelun on jatkuttava sillä oikeuden mukainen maailma on mahdollinen. Vielä tulee se päivä kun vastakkain asettua ei todella ole. Pyydänkin, että pidämme tällä ja kolmella muulla haudalla pienen hiljaisen hetken tänä historiallisena päivänä, joka on porvariston ja fasistien häpeän päivä.

Jorma Talikka
SKP:n Janakkalan ja Hämeenlinnan osastot

Sano ei fasismille ja rasismille

Ateenassa järjestettiin 19. tammikuuta tuhansia ihmisiä kadulle kerännyt suurmielenosoitus fasismia vastaan. Solidaarisuutena tälle järjestettiin useissa kaupungeissa ympäri maailmaa mielenosoituksia, esimerkiksi Lontoossa, New Yorkissa, Barcelonassa ja Moskovassa. Suomessa marssittiin otsikolla ”Sano ei fasismille ja rasismille”. Tapahtuma, jonka järjestäjinä oli lukuisia suomalaisia vaihtoehtotahoja, keräsi noin 400 osanottajaa, mikä on huomattava määrä Tampereella etenkin talven pakkasilla.

Äärioikeistoa vastaan marssinut rintama piti sisällään enimmäkseen anarkisteja (puna)mustine lippuineen. Mukana oli myös väkeä Kommunistisesta Nuorisoliitosta, Vasemmistonuorista ja Suomen Työväenpuolueesta sekä monista muista järjestöistä. Paikalla oli lisäksi moni sitoutumattomana.

Lumisateen kanssa samaan aikaan kulkue lähti liikkeelle Tullintorilta, jossa väenpaljoudelle annettiin ohjeita ja opetettiin lauluja sekä iskulauseita, ja se kiersi suuren osan kaupungin keskustaa puolisoista tuntia.

Rumpujen luodessa rytmiä marssijat julistivat lukuisin eri lausein äärioikeistoa vastaan: ”No, no, no pasarán!”, ”Alerta, alerta, antifascista!” ja suomalaisittain ”Hei, hei, hei, fasismille ei!”. Mielenosoituksessa oli myös työväenliikkeen näkökulma aiheeseen. Letkan alkupäässä marssinut kyltti ilmoitti selväsanaisesti, että ”ei rasismia, vaan luokkataistelua”.

Marssi vältytti – onneksi – lähes tyystin itse fasistien osanotoilta. Mitään järjestäytyntä ei ollut, mutta jotkut yksilöt koettivat häiriköidä tai muuten toimia typerästi.

Hämeenpuiston kautta kiertänyt marssi vei lopulta Keskustorille, jossa osanottajia kiitettiin, ja heille tarjottiin mehua pitkän marssin kunniaksi. Mielenosoittajilla oli mahdollisuus myös minuutin mittaiseen megafoni-puheenvuoroon, mutta suurta tungosta ei kylmässä säässä marssin väsyttämällä ihmisillä valitettavasti ollut.

Ruben Mikkonen

* * * *

Kreikka humanitaarisessa kriisissä

Osa suomalaisista tiedotusvälineistä suoltaa kansalaisille amerikkalaista valheinformaatiota suut ja silmät täyteen. Eniten tätä disinformaatiota jaetaan Natosta, Euroopan Unionista ja Syyrian sisällisodasta. Yle on etenkin kunnostautunut Syyrian sotaa koskevien valheitten levittämisestä. Se on kuitenkin toisen jutun aihe.

Olen kaksi kertaa vieraillut Kreikassa, siksi kreikkalaisten kärsimys ja hätä on läheisempi. Arvovaltainen englantilaislehti The Guardian, jota ei voi väittää ainakaan kommunistien propagandan levittämisestä, kertoo Kreikan karusta nykytilanteesta. Referoin hieman - Mitä länsimedit mieluusti otsikoivat ”Kreikan pelastuspaketina”, on todellisuudessa aiheuttanut Kreikassa EU:n standartit täyttävän humanitaarisen kriisin.

Asiasta ei kuitenkaan puhuta poliittisista syistä Suomessakaan. Jaksaa suomalainen siamilainen kaksikko eli SDP ja Kokoomus päivästä toiseen kehua kuinka EU on tuonut Suomenkin maaperälle aivan taivaalliset olot. Kreikan hallinto ja EU ovat molemmat haluttomia myöntämään, että se mitä kaupataan ”pelastuksena” onkin aiheuttanut kriisitilanteen. Humanitaarinen kriisi muodostuu mm. kasvavasta köyhyydestä ja epätasa-arvosta koulutuksessa sekä sosiaalisissa palveluissa, heikentyneestä terveydenhuollosta, lääkkeiden heikosta saatavuudesta - siis kuten kriisi kuvaillaan, sitä ei voi olla huomaamatta The Guardian toteaa.

Tilastoinnin perusteellakin hätä on todellinen. Vuonna 2011 31.4% väestöstä joutui elämään alle köyhyysrajan, 11% kreikkalaisista elää täysin puutteellisissa oloissa, joka tarkoittaa jopa nälänhätää. Alati kasvava työttömyysprosentti on jo 26,8% Todisteet köyhyydestä, epätasa-arvosta ja kyyvyttömyydestä tavoittaa edes peruspalveluja vahvistavat tuskastuneet lausunnot, joita viestitään kriisin etulinjasta..Maasta on tullut humanitaaristen tarpeiden kenttä ja sellaisena sitä tulee kohdella. On häpeällistä sekä Kreikan valtiolta että EU:ita sulkea silmät. Kreikan kansa tarvitsee apua, sitä annettakoon pian. Syömättömyyden opiminen käy hengen päälle, mutta ei olisi EU:llekaan kunniaksi sisällissotaa käyvä jäsenmaa. Tosin saattohoidossa olevan EU:n hajoaminen voi tuoda helpotusta kreikkalaisille. Siihen kuluu vielä pari vuotta. Humanitaarinen apu sitä ennen on välttämätöntä.

Reino Welling
Jämsänkoskelta

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 2/13, toukokuu-kesäkuu 2013, 12. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Kevät tuli - Talvivaara jäi

Kuva: Heikki Mannikko

EU- Suomi on luovuttanut yrityksensä, myös maaperän rikkaudet, ulkomaisiin käsiin. Talvivaara osoittaa, että rosvoamisen ohella tuhoetaan ympäristö. Lasku lankeaa kansalle. Kaivostoiminta on kansallistettava. Maaperän rikkaudet kuuluvat kansalle ja toimintaan liittyvä vastuu on hoidettava yhteiskunnallisesti.

Takasivu

"Kuntalakiuudistus" tuulen käydessä Brysselistä

Kuva: Heikki Mannikko

"Kuntalakiuudistus" tuotiin eduskuntaan, vaikka valtaosa kuntapäätäjistä pitää esitystä toteuttamiskelvottomana. "Uudistus" on "naimisissa" SOTE-uudistukseen, joka on levällään, kuin "Jokisen eväät". Tähän liittyvälle oikeuskanslerin muistutukselle hallitus "viittaa kintaalla". Vuosibudjeteissa kuntien valtionapuja on vähennetty. Taivoitteena lienee tehdä kaikista kriisikuntia, minkä toivotaan edesauttavan vuosisadan kuntaehtoista.

Sivut 4 ja 6

Miljardiluokan tulonsiirto jälleen suuryrityksille

Kuva: Ruben Mikkonen

Ammatilliset- ja kansalaisjärjestöt järjestivät 14.3.-13 eri puolilla Eurooppaa EU:n leikkaus- ja kurinpitopolitiikan vastaisia tapahtumia. Helsingin "Mikki auki"- tilaisuuden puheenvuoroissa leikkauspolitiikka sai ankaraa kritiikkiä ja esitettiin muutosta nykyiseen uusoikeistolaiseen komentoon. Hallituksen "puoliväliriihen" miljardiluokan tulonsiirtopäätökset otettiin kaikkialla vastaan tyrmistyneinä.

Sivut 3,4,5 ja 7

Sivut 2 ja 3

- Thatcherin perintö
- Mikä söi demokratian
- Puolustuspol. selonteko
- Yhtiö- ja osinkoverotus
- Työpaikkoja vai voittoa

Sivut 4-5

- Lopettakaa lama
- Touhulan tarinaa
- Rahanjakolaskuja
- Suomi rempallaan

Sivut 6-7

- Kuntalakiuudistus: "Tuuli käy Brysselistä"
- "Tie yksityistämiseen"
- Toimintapäivän sanomaa

Sivut 8-9

- Hymy hyytyy
- Onnittelut Eskolle, Taukalle ja Rosa-Marialle
- Wahlroosin linjasta

Sivut 10-11

- Vapunpäivän tervehdykset
- Naistenpäivän poliittinen sisältö

Sivut 12-13

- Kohti Kurskin taistelua
- "Hautalagate" suutariksi

Sivut 14-15

- Synnynnäisestä tiedosta?
- Sosialismin kysymyksiä
- Meksikon seminaari
- Työ jatkuu Venezuelassa

Sivut 16-17

- Paavo, Punaposki ja Aleksej
- Venäjällä tapahtuu
- Pohjois-Korean uutisia

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Kaivokset kansallistettava
- Vappumuistio

Kansan äänen vappujuhla Hermannin kerholla vapuna klo 13.30. Puhuu Pekka Tiainen

Mistä yhtiö- ja osinkoverokohinassa on kyse?

Tiainen Pekka
1.4.2013

Yhtiö- ja osinkoverotus

Iso muutos on yhtiöveroalennus 24,5 %:sta 20 %:iin. Se aiheuttaa 870 miljoonaa euroa veromenetystä. Vähän isommaksi vaikutus tulee laskelmissa siksi, että veropohjan arvioidaan pienenevän. Valtion velkaa kasvattavaksi vaikutukseksi arvioidaan vajaa puoli miljardia. Tämä perustellaan investointien lisäyksellä ja muilla niin sanotuilla dynaamisilla vaikutuksilla.

Tätä vajaata puolta miljardia (480 milj. euroa) katetaan 300 miljoonan euron verran pääomaverojen, kuten osinkojen verojen nostoilla ja eräillä muilla toimuilla. Eli ajattelu on, että yhtiöihin jäävä voitto verotetaan lievemmin kuin ulosotettu. Lisäksi on muita veromuutoksia. Siten näiden muutosten tuloksena yhtiö- ja pääomaverot kevenee laskelman mukaan 180 milj. euroa.

Yhtiö- ja osinkoveron puolella olisi kuitenkin kevennystä ja myöskin nämä niin sanotut dynaamiset vaikutukset on laskettu suuriksi.

Yhtiö- ja osinkoverotuksen kevennystä kattaa se, että pankkiverosta arvioidaan tulevan 150 milj. euroa. Sitä ei voi silti laskea mukaan kehyspäätökseen, koska se on aiempia päätöksiä. Sitten on windfall-vero, jota kevennettiin hallitusohjelmaan kirjatusta 170 milj. eurosta 50 miljoonaksi euroksi. Toisissa yhteyksissä perusteeksi on selvitetty hyvitys rikkiveroista Itämeren laivaliikenteessä.

Kotitalouksiin kohdistuva verotus

Alkoholi- ja tupakkaveroa sekä jäätelöön ja virvoitusjuomiin sisältyvää makeisveroa, liikennepolttoaineiden veroa ja sähköveroa korotetaan yhteensä 380 milj. eurolla. Kotitalousvähennys kotityöstä nousee

Hallitus hyväksyi valtiontalouden kehukset vuosille 2014-2017 21.3.2013. Tätä kutsuttuun puolivälitarkistukseksi, koska on hallituksen nelivuosisikauden puoliväli. Perusteluna oli, että veroja korotettaisiin ja menoja leikattaisiin puoliksi kumpaakin hallitusohjelman linjausten mukaan. Valtion vajetta pienentäväksi vaikutukseksi arvioitu summa on vaihdellut, mutta jos käytetään 600 milj. euroa, veronkorotuksia olisi 300 miljoonaa ja menoleikkauksia 300 miljoonaa euroa. Miten tämä menee kehysten mukaan verotuksessa?

Kuva: Heikki Mämmikkö

Hallituksen budjettiriihen yhteydessä 29.-30.8.-12 kansalaiset järjestivät säätytalon ulkopuolella oman budjettiriihen. Siellä muistutettiin mm., että "sairaat ja vanhukset ennen elinkeinoelämää". Oikeaa talousdemokratiaa tarvitaan. Koska tulee sen aika, kysyivät monet?

2400 euroon ja kunnallisverotuksen perusvähennystä ja työtulovähennystä nostetaan kevennysten ollessa yhteensä 95 miljoonaa euroa. Asuntolainojen korkovähennysten pienentäminen jatkuu. Siten näiden verojen yhteisvaikutus on aika lähellä tuo 300 miljoonaa euroa lisäystä.

Suoraan kotitalouksiin kohdistuvista merkittävin veroasia kuitenkin on, että vuonna 2014 ei tehtäisi tuloverotuksen inflaatiotarkistuksia. Se tarkoittaa, että ansioiden noustessa progressiivinen verotus kiristyy ilman, että tätä kiristymistä taulukkotarkistuksin poistetaan. Kunnallisveroäyrit kiinteistöverot nousevat.

Eli kotitalouksiin kohdistuva verotus kiristyy merkittävästi enemmän kuin 300 milj. eurolla.

Taulukkotarkistusasiassa on olenasta se, että syksyllä 2013 tulee ratkaistavaksi tuloraamisopimuksen jatko. Ei ole kokonaan poissuljettua, että inflaatiotarkistukseen tai sitten palkansääjien työeläkevaikutusmaksuun palataan, jos se olisi keino viedä läpi lähellä nolaa oleva palkankorotuslinja, kuten sanonta kuuluu. Siinä on muitakin asioita, mutta se on toisen kirjoituksen aihe.

Taustalla on olennaista se, että arvonlisävero jo nostettiin 24 %:iin.

Osinkovero ja veromuutokset yhteensä

Yhtiöveron alennus 870 miljoonalla eurolla ilman muita vaikutuksia ja työnantajan kansaneläkevakuutusmaksun poisto vuonna 2009 vaikutuksen ollessa 800 milj. euroa, te-

kevät yhteensä karkeasti 1 600 miljoonaa euroa kevennyksiä yritysverotukseen. Summan suuruutta voi havainnollistaa sillä, että se vastaisi palkkatukea noin 250 000:een palkkatukityöpaikkaan vuodeksi. Palkkatuen perusmäärä on työmarkkinatuen suuruinen 697 euroa kuukaudessa ja 8364 euroa vuodessa. Näin suurta palkkatuettujen työpaikkojen määrää ei voida käytännössä järjestää, mutta luku kertoo, miten isosta asiasta on kyse.

15 prosenttiakin tästä eli noin 250 milj. euroa lisää palkkatukeen antaisi tehokkaan lisämahdollisuuden alentaa nuorten ja pitkäaikaistyöttömyyttä. Pelkästään ei ole kyse rahasta, vaan tarvitaan byrokraattisten ja muiden esteiden vähentämistä työllistämisen onnistamiseksi. Ja kehyksessä on eräitä toimia, jotka vaativat kuitenkin oman käsittelynsä. Kuitenkaan nykyiset rahasummat eivät teoriassakaan riitä ongelman suuruus huomioonottaen.

Yhtiöveron osalta on otettu huomioon dynaamisia vaikutuksia. Kuitenkin kun ihminen pääsee työttömyydestä työhön, palkka tulee työttömyysturvan tilalle ja yhteiskunta säästää siinä. Toiseksi työssä maksetaan enemmän veroja kuin työttömänä. Kun nämä otetaan huomioon, työllistämiseen käytetyistä varoista tulee suuri osa suoraan takaisin ja enemmän vielä kun vältetään syrjäytyminen ja muut seuraukset. Iso asia on, että ihmisten työkyky säilyy kun työllistetään huonon ajan yli. Tämä unohdetaan, kun toimia leimataan väärin perustein tehottomiksi jopa tutkimusta käyttäen, joka on kuitenkin virheelistä ja yksipuolista, kun tällaisia asioita ei oteta huomioon. Nykyisellään verottomat osingot listaamattomissa yhtiöissä loppuivat 60 000 euron osinkoihin. Nyt näiden verotus nostettiin. Sen sijaan kevyesti verotetuiksi ovat tulossa listaamattomien yhtiöiden osingot 60 000

eurosta 150 000 euroon vuodessa. Vero olisi tällaisia osinkoja saavalla verorälsillä vain 7,5-8 %.

Talouspolitiikkaan tarvitaan toisenlainen perusajattelutapa

Eli toisenlainen linja olisi se, että pääomaveroja ja pankkiveroa käytettäisiin työllisyyteen yhtiöveroalennusten sijaan. Verokilpailuun yhtiöveroalennuksilla lähteminen sivuuttaa sen, että kyllä yhtiöverojakin maksetaan, jos saadaan vastikkeeksi hyvin hoidetut asiat, osaa työvoima, toimiva oikeuslaitos, hyvin hoidettu liikenne ja energiahuolto ym. Eli investointeja tulee, kun asiat on hoidettu hyvin ja verorille saadaan vastiketta. Jos on alhainen yhtiövero ja asiat retuperällä, alhainenkaan prosentti ei tuo investointeja.

On myös tarpeen palauttaa mieliin, että vuoden 2005 tulospöimuksen yhteydessä poistettiin varallisuusvero suurista varallisuuksista arviona 150 milj. euron vuosimenetys. Yhtiöveron alennus koko hallituskaudella on 26 %:sta 20 %:iin, mikä vastaa yhteensä 1 160 milj. euroa, kun ei lasketa välillisiä vaikutuksia. Nämä plus työnantajan kansaneläkevakuutusmaksun poisto 800 miljoonaa vastaavasti ja yhtiöveron alennus tekevät yhteensä 2,11 miljardia verotulovähennyksiä vuodessa, mikä joudutaan kattamaan. Tämän osittain kattaminen tuloa tuottavien valtion yhtiöiden osakkeiden myynnillä 500 milj. vuodessa eli kahdella miljardilla kehysaikana vuoteen 2017 ei ole järkevää. Menee tuloja näistä ja yhtiöverokevennysvajetta katetaan siirtämällä valtion omaisuutta yksityisiin käsiin.

Verohistorian suuri ongelma oli, kun 1990-luvun lamassa suuret pääomatulot vapautettiin progressiivisesta tuloverosta. Tämän seu-

Jatkuu sivulla 4

Työpaikkoja – vai pelkkää voittoa?

Meille on viikkomäärin tolkutettu, että eletään mielenkiintoisia aikoja. Kyprosta on mediassa pyöritelty ikään kuin koko maailma kaatuisi, jos se menisi konkurssiin, jos siis tapahtuisi ennen näkemätön juttu. Herrat kuvittelevat, että kaikki uskovat mahdollisiin valtioiden konkursseihin, vaikka jo hyvin tiedetään, että kysymys on suuren rahan finanssi- ja pankkikeinottelusta ja karille ajautuneiden yksityisten pankkien tappioiden sosialisoinnista, maksamisesta julkisista varoista, siis sinun ja minun verorahoista.

Suuren maailman keinottelu on monimutkaista puuhaa. Siellä liikkuu mielikuvitusrahaa, pelkkiä tietokonebittejä, viisitoista kertaa koko maailman bkt. Tietokoneitten syövereissä liikkuu hirvittävät määrät virtuaalirahaa, jolla ei ole sentinkään arvosta katetta tai takuuta. Siksi voi olla täysin varma, että finanssikriisit toistuvat eri tavoin yhä nopeamassa tahdissa. Tätä peliä ei hallitse kukaan.

ooo

Suomen hallituksen muodostaa kuuden kolonnan konklaavi. Sen

ytimenä on Jyrki Katainen Kokoomuksesta, joka on kuvattu kypäräpäiseksi pulleaksi kapitalistipiksi, Jutta Urpilainen Sosdem. puolueesta, joka luopui työväenanteesta lähes sata vuotta sitten, Päävo Arhinmäki Vasemmistoliitosta, jossa kuvitellaan luokkataistelun loppuneen. Näistä oleellisesti riippuu kaikki se, mitä hallitus tekee. Muut puolueet ovat apupuolueita.

Katainen-Urpilainen-Arhinmäki lahjoittivat kapitalisteille kasan euroja. Yritysveron alennus on miljardin euron lahja. Sen kapitalistit saavat joka herran vuosi, joten lahjan koko kasvaa pilviin asti. Samalla pikkasen rukattiin osinkoveroa. Yritysveroalen rinnalla se muistuttaa lillukan varsia. Nyt meille selitetään, että näillä on talouteen dynaamista vaikutusta; saadaan aikaan talouskasvua, tehokkuutta ja ennen kaikkea työllisyyttä ja uusia työpaikkoja.

Hallituksen puheet ovat täyttä paskaa. Ensinnäkään kukaan ei ole asettanut yrityksille yhtään vaatimusta työpaikoista eikä voi, kun niiden ainoa tehtävä on tuottaa voittoa. Kapitalistit saavat tehdä verotalempiljardeilla mitä lystävät. Toiseksi talousasiantuntijatkaan eivät näe kuin olematonta kehitystä. EU ja globaalinen talous rämpiä jatkosakin lelluvalla suolla. Siksi hallitus huolehtii, että kapitalistit saavat joka tapauksessa huikeat voittonsa.

Se otetaan taas kerran häpeilemättä sinulta ja minulta.

Kataisen-Urpilaisen-Arhinmäen pitäisi tietää ja muistaa, että 90-luvun alussa vapaakauppa ei lisännyt vientiä eikä työllisyyttä, mutta tuonin kasvu lopetti kotimaista tuotantoa ja aiheutti työttömyyttä. Silloin Ahon hallitus teki muka työttömyyden torjumiseksi tosi jytyn. Se alensi yritysveron 50 prosentista 25 prosenttiin. Viiden vuoden kulluttua oli menetetty lisää 422 tuhatta työvuotta. Yritysveron alentamisesta huolimatta työttömyys kasvoi 620 tuhanteen työvuoteen.

Koskaan yritys-, pääoma- ja omaisuusverojen alennus ei ole lisännyt työtä. Sen pimentämiseksi muutettiin sekä tilastointia myös yhä useampi työpaikka osa-aikaiseksi ptkätyöksi. Nykyään ptkätoitää tekee 1,3 miljoonaa. Mitkään verojen alentamiset eivät paranna työllisyyttä, päinvastoin, vastaisuudessaakin vain työttömyys ja leipäjonot pitenevät!

ooo

Sehän tiedetään, että viennin kasvun työllisyysvaikutus on periaatteessa plusmerkkinen. Mutta ulkomaiseen kysyntään ei voi vaikuttaa yritysveroilla eikä palkoilla. Niillä ei asiallisesti ole mitään merkitystä, kun kaikki maat rukkaavat niitä

tarpeen mukaan. EU:n sisä- ja ulkomarkkinoilla toimivat toiset tekijät. Ennen kuin tavarat ovat vaikkapa vain Euroopassa täältä pohjoisen periferiasta, logistiikka – tavara-in kuljetus, siirtely ja varastointi – maksavat maltaita. Sille emme voi mitään. Hallituksen väite, että menestystä syntyy, kun vero- ja palkkakustannukset saadaan alas. Se on valhe, jonka hallitus hyvin tietää, tai ainakin pitäisi tietää, sillä niitä ei saada niin alas, että ne korvaisivat logistiikan kustannukset.

Tuonnilla on helpompaa, mutta sen työllisyysvaikutus on yleensä miinusmerkkinen. Suuryritykset ovat rahdanneet meille yli- ja halpatuotantoa, jolla on tapettu suomalaista tuottajaa. Nyt kun se on hoidettu, hilataan hintoja ylöspäin. Mm. rahtien vuoksi hintataso on meillä EU:n korkein.

Ennen EU:ta vienti ja tuonti olivat bkt:stä alle neljänneksen. Nyt ne ovat kaksinkertaiset. Ongelma on siinä, että "halpatuonti" on syrjäyttänyt kotimaista tuotantoa ja aiheuttanut työttömyyttä.

ooo

Työllisyyden parantamisen kannalta meillä kapitalismin oloissa on kaksi mahdollisuutta. Ensiksi Venäjällä on meidän saman rautatieleveyden varrella ja lähietäisyy-

dellä yli kymmenen miljoonan ja etäämmällä moninkertaiset markkinat. Niillä on viennille tilaa. Toiseksi protektionismi. Se on vain kotimaan tuotannon suojaamista ulkomaisia rosvoja vastaan.

Protektionismia on ahkerasti viljelty kirosanana oikealta vasemmalta. On väitetty, että se eristää maan muusta maailmasta, mutta nykyinen vapaakauppa on vasta parinkymmenen vuoden ikäinen. Vuoteen 1995 saakka kauppaa ohjattiin yhteisellä tullisopimuksella. Tulleilla, protektionismilla, valtiot suojautuivat jättiläismäisen suurpääoman kaiken kattavaa sanelupolitiikkaa vastaan.

Nyt vapaakaupan oloissa jättimäinen Suuri Raha sanelee finanssi- ja pankkipolitiikan. Ne määräävät valtiot maksamaan tappionsa ja turvaamaan jättimäiset voittonsa sinun ja minun verorahoista. Se pakottaa valtiot julmiin tekoihin – kansojen elinehtojen kurjistamiseen.

Tähän samaan kurjistamiseen liittyy myös kotoisen hallituksemme kehysriihen lukemattomien miljardien veronalennusten lahjoittaminen suurpääomalle – työpaikkoja niillä ei luoda. Siihen suurpääomaa ei velvoita mikään!

Kai Kontturi

Eurooppalainen toimintapäivä

Kriittinen ay-verkosto kutsui eurooppalaisena 14.3.2012 toimintapäivänä koolle kaksi tapahtumaa Suomessa, toisen Helsinkiin, toisen Tampereelle. Tampereella tapahtuma keräsi parhaimmillaan yhtäaikaisesti jotain kymmeniä henkiä kuuntelemaan megafoniin pidettyjä puheita Suomen hallituksen ja Euroopan Unionin harjoittamasta kurjistamispolttikasta.

KRAY:n teltalla oli jaossa lämpimän juotavan ja piparien lisäksi poliittisia lehtiä, ensisijassa Vaihtoehto EU:lle -lehteä, joka tarttuikin monen evästä hakeneen matkaan. Tapahtuma järjestettiin Tampereen ydinkeskustassa, minkä vuoksi monen tois-

tä tai koulusta lähtevän ohikulkijan korviin tarttui edes palanen hyvä asiaa.

Tilaisuudessa oli kansainvälisyys läsnä paitsi aiheessa myös vieraisa. Kreikkalainen taloustieteilijä Thanos Contargyris nimittäin pistäytyi keskustelemassa ja pitämässä puheen, jossa hän painotti, että suomalaisten ja kreikkalaisten edut ovat yhteneviä. KRAY:n teltalta mies suunnisti luennoimaan Suomen At-tacin tilaisuuteen, jonka aiheena oli ”Leikkauspolitiikan todellinen hinta – Sosiaalinen kurjistuminen, ihmisoikeudet ja ääriliikkeiden nousu kriisiytyneessä Euroopassa”.

Ruben Mikkonen
Tampere

Mistä yhtiö- ja osinkoverokohinassa on kyse

Jatkoa sivulta 3

rauksena tänäkin päivänä menetetään valtavat verotulot suurituloimpien hyväksi. Pääomaveron lievä progressio 32 %:n mukaisena sitä nyt hieman korjaa, mutta vain lievästi. Se, että listaamattomien yhtiöiden varakkaimmille omistajille ututettiin 8%:n vuotuisen tuottoon asti vero, joka on vain neljännes täydestä (32 %:n verokannalla 8 %), synnytti kohun. Kohu sai kierroksia kun tuli esille, että myös listattujen yhtiöiden omistajat saavat veronsa tällä 8 %:lla. Nimittäin näillä on listaamattomat holding-yhtiöt, joille osingot menevät ja omistajat saavat osinkonsa niistä alevierolla. Tämä on kyllä aikamoinen välistä veto.

Valtion verotuksen progressiivisuutta on 20 vuoden aikana alennettu niin paljon, että jos progressio olisi entinen, se vastaisi 7 miljardia veroja. Näin paljon progressiota ei voida nostaa, mutta se kertoo linjasta, jossa suurten tulojen ja varallisuuksien verotusta on kevennetty ja se on keskeinen teki-

jä valtion ja kuntien velkaantumisessa. Arvonlisäveroa on taas korotettu ja se kohdistuu ankarampana pienempiin tuloihin, jotka kulutetaan, kun rahaa ei säästy siten kuin suurissa. Se on regressiivinen vero eli mitä pienemmät tulot, sitä suurempi on verojen osuus.

Vuoden 2011 eduskuntavaalien edellä osakesäästäjien keskusliiton Timo Rohtovius laski, että 10 % osakkaista käytännössä pienosakkaita, maksaa 100 % osinkoveroista. Nimittäin niitä maksettiin hänen laskelmassaan vain 10 % siitä, mitä olisi tullut, jos kaikilta olisi peritty laskennallinen vero. Vero on negatiivisesti progressiivinen eli suurista osingoista maksetaan vähemmän tai ei mitään. Niin vuotava seula on tämä osinkoverotus.

Tällaiset asiat menevät läpi, kun veroasiantuntemus on aivan liian heikkoa eikä näihin asioihin riittävästi perehdytä. Tätä 8 %:ia – asiaa joudutaan ehkä korjaamaan, mutta tarvitaan laajempi verolinjausten uudelleen arviointi. Meno-, työllisyys- ja velka-asiat ovat toisten kirjoitusten aiheita.

Lopettakaa lama nyt!

Euron kriisin myötä Euroopan taloudet – ei vain eurovaltiot, vaan koko EU – on taltutettu uusliberalistisen pakkopaidan avulla toteuttamaan libertarismiin julmaa aatetta. EU-komissio, mikä ei ole demokraattisesti valittu toimielin, on omaksunut tuon eetoksen lähtökohdakseen paikatakseen ja peitelläkseen EU-ideologiaan kuuluvien vapauksien politiikan (esim. pääomien vapaa liikkuvuus) pahimpia jälkiä. Näenäistä yksimielisyyshymistelyä häiritsi Nobel-palkittu taloustieteilijä Paul Krugman New York Times’in blogissaan. Perusteellisemman kritiikkinsä nobelilisti esitti viime vuonna ilmestyneessä kirjassaan Lopettakaa tämä lama nyt! (HS-kirjat 2012).

Vaihtoehdosta ei haluta keskustella

Keskustelu on heti alkuunsa mennyt varjonyrkkeilyksi, jossa oma komissaarimme Olli Rehn on julkisuudessa takertunut Paul Krugmanin värikkäässä ilmaisutavassaan runsaisiin sivulauseiden sivulauseissa oleviin epäolennaisuuksiin. Itse asiaan komissaarimme ei ole ottanut kantaa sen analyyttisemmin kuin että ”näin vaan on pakko tehdä”. Vaihtoehdoista ei suostuta keskustelemaankaan. Elvytykseen ei ole rahaa, sanoo komissaari. Talouksien tasapainottaminen säästämällä on EU-komission ainoa lääke tähän ahdinkoon.

Eikö leikkauksille ja veronkorotuksille ole vaihtoehtoa?

Säästäminen ei synnytä uutta rahaa, sanoo Paul Krugman. Pakko säästäminen kuristaa niin sanottujen kriisimaiden talouksia, konk-

reettisesti näiden maiden kansalaisia. Ja kun kaikki säästävät, eivät sisämarkkinatkaan toimi eikä mikään euro-kansantalous saa vetoapua tästä emu-arkkitehtien helimästä sisämarkkinoiden vapaa-kaupasta. Vienti EU:sta ulos ei tule koskaan ratkaisemaan näitä sisämarkkinoiden asymmetrisiä ongelmia. Siis ”asymmetrisia sokkeja” eli talouden kehityskulkujen keskinäisiä poikkeavuuksia emutalouksien välillä ei pitänyt koskaan ilmentyäkään. – Se mitä todellisuudessa tapahtui, on kaikkien asymmetristen sokkien äiti. Ja juuri euron luominen aiheutti tämän, kirjoittaa Krugman. Kaikki höpinät ”rakenteellisten uudistusten” kautta ja myötäsyntyvästä koko euroalueen yhteisestä, kestävästä talouspolitiikasta ovat osoittautuneet vain kaikkien huuhaa-taloustieteiden kiteytymiksi. Emun perustajien harhaisessa integraatiohuumassa muotoilemat tulevaisuudenkuvat ovat käytännössä osoittautuneet kohta kohalta totaalisen vääristyneiksi.

Tämä laput silmillä uusliberalistisiin opinkappaleisiin tuijottaminen kutistaa ja kuristaa kansantalouksia henkivierihin. Komissaari Rehn on jo sokeutunut tuosta tuijotuksesta. Hänen ainoa lääkkeensä on mantra ”leikkauksille ja veronkorotuksille ei ole vaihtoehtoa”.

Julkisella sektorilla avainrooli

Paul Krugman näkee Euroopan keskuspankin tehtävänmäärittelyn yhtenä euron valuvikana. EKP:n tärkeimmäksi, jopa ainoaksi tehtäväksi asetettiin alun perin hintavakauden valvominen. Siis inflaation torjuminen pitää olla koko emu-ideologian tärkein konkreettinen ilmentymä. Krugmanin näkemyksen mu-

kaan yksityisten ja julkisten velkojen synty on suurelta osin sisäsiitoista ja korjaus olisi – kasvun lisäksi – vähintään kohtalainen jopa merkittäväkin inflaatio. Tästä syystä Krugman ei kauhistelisi velkojen euromäärien kasvua.

Elvyttäminen vaikka velkarahalla eli julkisen talouden tuella ja oikein kohdennetulla työllisyysasteen kohottamisella olisi suora vaikutus bkt-tasolla verokertymän kasvun muodossa. Koko mainitun kirjan läpikulkevana ajatuksena Krugmanilla on julkisen sektorin avainroolin korostaminen. ”...julkisen talouden leikkauksista tällaisina aikoina saatava hyöty on pieni, mahdollisesti olematon, kun taas kustannukset ovat suuria. Tämä ei todellakaan ole hyvä aika olla pakkomielteisen huolissaan vajeista. Lopettakaa tämä lama nyt!”- on nobelisti Paul Krugmanin selkeä viesti Rehnille ja hänen hengenheimolaisilleen.

Unto Nikula Vantaa

PS. Kun juuri nyt ei näyttäisi olevan näköpiirissä mahdollisuutta koota kansanrintamaa (talous)fasismia so. liberalismia vastaan, voisi nykymenon vaihtoehtona nähdä ns. keynesiläisen talousopin. Tähän teoriaan kuuluu olennaisena elementtinä niin sanottu vastasyklisyyden ajatus eli kriisiaikana julkinen sektori ottaa suuremman roolin taloudessa niin sanotun elvytyksen muodossa. Eli parempana aikana kerätään kassaan ja laman aikana tuota varantoa käytetään kulutuskysynnän ylläpitämiseen joko valtion suoralla työllistämisellä tai muilla tukitoimenpiteillä. (UN)

Touhulan tarinoita: Joko Kataisen six-back- tai takapakkihallitus suolaa?

Suomen hallitus Kataisen ja Virkkusen johdolla on ajanut vuosituhanne kuntalahtaushanketta kuin käärmettä pyssyyyn. Ensinn järjestettiin karttatarjoituksia, sitten pidettiin maakuntakierroksia. Kuntavaalien alla vannottiin, että pakkoliitoksia ei tehdä. Kuntavaalien mentyä kerrotaan, että valtioneuvosto voi yhdistää kriesikunnat johonkin muuhun kuntaan. Vuosibudjeteissa valtionapuja on vähennetty ilmeisenä tavoitteena, että kaikki kunnat olisivat kriisikuntia.

Alkukesän valoisana yönä 2011 hallitusohjelmaan kirjattiin hetken mielijohteesta kunta- ja palvelurakennemuudistus KUPRU. Lainsäädäntöä viedään nyt ”kuntarakenne edellä” - tarkoituksena on vauhdittaa kuntaliitoksia - palvelut ja niiden kunnille aiheuttamat kustannukset eivät merkitse mitään. Kuntien lausunnot, kuntaoikeuden, hallinto-oikeuden ja valtiosääntöoikeuden professorien kannanotot ovat Kataiselle ja Virk-kuselle ”kuin vettä vaan”.

Hallitus viljelee mustaa huumoria: sen tiedotteen mukaan esim. juvalaisten ja pielaveteläisten itsehallinto vain vahvistuu, kun siitä tehdään kokonaan loppu.

Kun väki vähenee, pidot pa-

ranee, sanotaan. Pitojen paraneminen ei liene ollut Maria Guzenina-Richardsonin tavoitteena mullilauman kokoisen sote-työryhmän perustamisessa. Kunta- ja sote-uudistus on ollut lähes täydellinen farssi; nyt se on täydellinen.

Hallitus toi eduskuntaan huhtikuussa lakiesityksen, jolla mm. pakotetaan kunnat selvittämään vapaaehtoisia kuntaliitoksia. Jos selvitys tehdään aidosti, lopputuloksena useimmiten on liitosten torjuminen. Siltä varalta valtioneuvosto lähettää kuntiin selvitysmiehet, jotka aina suosittavat liitoksia. Suomessa on konsulttiyrityksiä, jotka laativat selvityksiä tekstinkäsittelyohjelman tangontanssimis- eli ”Etsi korvaa” -toiminnoilla. Kuntien nimet muutetaan ja taas uusi kuntaliitosselvitys on valmis.

Käsittämättömään kuntasote -sotkuun puuttui jopa oikeuskansleri Jaakko Jonkka. Hän vaatii sote-suuntaviivoja esille, jota kunnat voivat ottaa kantaa kuntaliitoksiin.Pääministeri Katainen ilmoitti, ettei oikeuskanslerin lausunto vaikuta hallituksen toimintaan - tai ehkä hän ei edes ymmärtänyt sitä. Historiassa ei liene toista tapausta, että pääministeri olisi nostanut koipea laillisuusvalvojan päätökselle. Kataisen erovaatimus oli vähintä, mitä keskustan Juha Si-

pilä saattoi esittää. Hallituksen kunta- ja sote-uudistusfarssi vie eduskunnan ja hallituksen arvovallan alle roiskeläpän.

Eduskunnan talousvaliokunnan jäsen Eero Lehti (kok) lausui hallitusohjelman julkistuksen jälkeen: ”Kuntauudistushanke on kokoomuksen jätevesiasetus!” Mieli-pidetutkimusten valossa Lehti osui oikeaan. Kokoomuksen kannatus on painunut alle 20 % - alimpaan lukemaan 6 vuoteen.

Tähän asti suurin kuntauudistus tehtiin vuonna 1944 ja se vahvistettiin Pariisin rauhansopimuksessa 1947.

Hallituksen kehysriihessä päätettiin kuntien valtioapujen leikkauksista, mikä merkitsee tasaverojen (kuntaverojen) korotuksia. Valmiste- ja sähköverojen korotukset vie syvemmälle regressiiviseen verotukseen eli veroit köyhien maksettavaksi -linjan toteutukseen. Urpilaisen ja Arhinmäen eduskuntavaaliohjelmat vaativat, että tasaveroja ei enää koroteta. Kataisen hallitus onkin korottanut rajusti regressiivisiä veroja: arvonlisä-, valmiste- ja energiaveroja. Katainen ja Urpilainen eivät tiedä, mitä tasavero tarkoittaa. Se on vero, jota maksetaan vakioprosentti verotettavasta tulosta. Ministerien pitäisi tietää,

että kaupan kassalla ei kysytä verokirjaa. Kelan päivärahalla tai opintotuella elävä maksaa leivästään veroa parisataa tuhatta prosenttia enemmän kuin Antti Herlin tai Jorma Ollila.

Arhinmäki kertoi heränneensä viikko kehysriihen jälkeen, mutta hänen lausuntonsa osinkoveropäätöksen ”valuvian” korjauksen jälkeen osoittaa, että hän edelleen nukkuu sikeästi. Kun heinäkuussa Naantalissa valitaan vuoden unikeko, on Arhinmäki vahva ehdokas mereen heitettäväksi.

Kokoomuksen kuntavaalitunnus oli ”Peruuttamalla ei pääse eteenpäin”. Työhevonengin on viisaampi; jos se vetää kärkyt päin mäntyä, se peruuttaa takaisin tielle. Kokoomus puskee päin mäntyä kunnes aisa katkee ja kärrä kaatuu.

Touhulalta on kysytty, onko Suomessa koskaan ollut niin holtitonta hallitusta kuin nykyinen six-pack- (olutpakkaus), six-back- (kuusi-askelta-taakse) tai takapakkihallitus. Touhula vastaa: - On.

74 vuotta sitten meillä oli vielä holtittomampi ministeristö. A. K. Cajanderin III hallitus 1938-1939 muistetaan talvisotaan johtaneesta kehityksestä. Cajander ja ulkoministeri Rudolf Holsti sekä tämän seu-

raaja Eljas Erkko sössivät ns. Jartsev-neuvottelut keväällä 1938 ja rauhanneuvottelut syksyllä 1939.

Neuvoteltaessa Neuvostoliiton kanssa aluevaihdoista Karjalan kannaksella ja Itä-Karjalassa Erkko katsoi, että Neuvostoliitto vain bluffaa eikä uskalla ryhtyä sotaan. Erkko totesi Neuvostoliiton ”diktatuurimaille ominaisella politiikallaan tähtäävän ensin rajoitetuihin päämääriin saadakseen siten asemansa paremmaksi esittää uusia vaatimuksia”. ”Neuvostoliitto ei halua konfliktin muuttuvan sodaksi”.

Erkko pakotti J. K. Paasikiven ja Suomen neuvottelijat palaamaan Suomeen. Paasikivi (Mannerheimin ohella) kannatti rauhanneuvottelujen jatkamista ja Neuvostoliiton tarjoamien maalueiden vaihtamista kapeaan Leningradin suojavyöhykkeeseen.

Cajanderin väitetty kommentti Neuvostoliiton hyökkäyksen alkamisesta: ”Tarkoittaako tämä, että hallitus kokoontuu ennen virka-aikaa?”

Kouluissa kevään viimeinen päivä suolataan: todistukset on jo allekirjoitettu eikä numeroita enää muuteta. Joko takapakkihallitus aloitti suolauksen?

Touhula

Suomi rempallaan

EK:n herroja on kyllä muistutettu. Viimeksi mm. ”Raamit Natisee” ta-
pahtumassa 30.1.13.

Jyrki kävi polkua pientä ja kai-
taa, Suomi oli valitettavasti rem-
pallaan, matkassaan Jutta ja Paa-
vo, mutta kaikki oli sittenkin rem-
pallaan. Hallitus torkkui untansa
saitaa ja budjetti pahasti rempal-
laan. Jyrki kiersi Eu:n rajojen lai-
taa ja kaikki oli sielläkin rempal-
laan. Riihenkin ovesta on sarana
irti ja sehän on tietysti rempal-
laan. Riihessä istui hallitus pie-
ni ja asiat mukavasti rempallaan.
Mitä sitä kaikkea kertoo taitaa,
kaikki on kuitenkin rempallaan.

Kehys farssi

Farssiksi tämäkin kehysriihi loppu-
jen lopuksi muodostui. Ihmette-
len ja epäilen tämän hetkisen halli-
tuksen järjenjuoksua. Miten voi ol-
la mahdollista tehdä näinkin räikei-
tä virheitä, joita nyt sattui? Jotenkin
kyllä on tullut näiden nykyisen hal-
lituksen tekemien lapsuksien joh-
dosta tunne, että onkohan tämän
hallituksen syytä enää jatkaa sekoil-
lujaan?

Huonosti valmisteltu

Osinkoveromalli toimii hyvänä esi-

merkinä kehysriihen osallistujien
talous tajusta ja oman ymmärryk-
sen käytön tarkoituksenmukaisuus-
desta. Onneksi sentään virhe huo-
mattiin ajoissa ja kerittiin muuttaa
ennen voimaantuloa. Eduskunta-
tutkimuskeskuksen johtajan Ville
Pernaan mielestä tapaus antaa epä-
varman kuvan hallituksen päätök-
sentekokyvystä. Hän korostaa, että
kehysriihessä käsiteltävät asiat ovat
hallituskauden tärkeimpiä ratkaisuja.
Pernaan mielestä on kuitenkin
aiheellista kysyä, miksi Arhinmäki
oli tekemässä päätöstä, jos hän ei
tiennyt, mitä oli päättämässä? Mie-
lestäni samaa voidaan kysyä mui-
denkin osallistujien kohdalla.

Tuhat saa potkut

Hallituksen kehyspäätöksen seu-
rauksena jopa tuhat ihmistä voi saa-
da potkut sosiaali- ja terveysmini-
steriön alaisista tutkimuslaitoksista.
Näin arvioivat Terveyden ja hyvin-
voinnin laitoksen (THL), Työterveys-
laitoksen (TTL) ja Säteilyturvakes-
kuksen (STUK) luottamusmiehet.
Hallitus päätti kehysriihessään, että
sosiaali- ja terveysministeriön alais-

ten tutkimuslaitosten rahoitukset-
ta leikataan 30 miljoonaa euroa.
Tällä päätöksellä tullaan selkeäs-
ti heikentämään kansalaisten ase-
maa ja mahdollisuutta turvalliseen
elämään ja työskentelyyn. Varsin-
kin työterveyslaitoksen palveluta-
son heikkeneminen tulee pitkäs-
sä juoksussa näkymään työperäis-
ten tautien ja sairauksien toteami-
sessa. Pidän myös säteilyturvakes-
kuksen työtä todella tärkeänä, kos-
ka Suomessa pyritään ydinvoiman
lisäämiseen ja turvallisen loppusi-
joituspaikan löytymiseen. Samalla
lisätään muutenkin heikossa työli-
syystilanteessa olevan maan työt-
tömyyttä. Pahinta irtisanomispää-
töksissä on sen kerrannaisvaikutus
monen muunkin ihmisen elämään
ja monen pienen kunnan veroker-
tymiin.

Valmisteverot nousevat

Tupakan ja alkoholijuomien valmis-
teverot nousevat tuntuvasti vuo-
den 2014 alusta.Tupakan vero nou-
see 10% mietojen alkoholijuomien
15% ja muiden alkoholijuomien ve-
ro 10%. Näillä veronkorotuksilla on
tarkoitus kerätä 175 milj euron ve-
rotulot. Lisäksi korotetaan makeis-
ten, virvoitusjuomien ja tietyistä säh-
kön veroa, jota nostetaan 80 milj
euroa. Näiden verojen korotus on
suoraan poissa pienen ihmisen päi-
vittäisestä kulutuksesta. Hyvätuloi-
set matkustuskykyiset ihmiset tule-
vat hakemaan tupakkansa ja alko-
holijuomansa Virosta,Latviasta Liet-
tuasta ja muilta ulkomaan matkoil-
ta. Uskon Suomesta ostetun alko-
holin ja tupakan käytön vähenty-
vän. Tämä malli tulee myös vaikut-
tamaan ko alojen työllisyyteen hei-
kentävästi. Samalla autamme köy-
hiä naapurimaitamme lisääntyvä-
lä matkailulla, alkoholin ja tupakan

myynnillä. Sähköä ei valitettavas-
ti voi tuoda matkalaukussa Virosta.

Tuloerot säilyvät ennal- laan

Valtion taloudellisen tutkimuskes-
kuksen muistion (VATT:n) mukaan
suora tuloero tulee jäämään erittäin
pieneksi. Lisäksi osinkoverotuksen
uudistuksen vaikutukset tuloryh-
mien ostovoiman eroihin ovat vie-
lä auki.

Tulonjaon tasaisuutta kuvaavalla
Gini-kertoimella mitattuna
tuloerot kaventuvat VATT:n tutki-
joiden mukaan 0,03 prosenttiyks-
ikköä. Gini-kertoimen raja-arvoja
ovat 0 ja 1, jotka usein kerrotaan sa-
dalla. Tuloerot ovat sitä suurempia,
mitä suurempi on Gini-kertoimen
luku. VATT:n muistion mukaan Suo-
men Gini-kerroin olisi ensi vuonna
27,44 prosenttia.

Työtulo-, perus- ja kotitalousvä-
hennyksen kevennykset ovat koko-
naistasoltaan suhteellisen pieniä,
minkä johdosta myös niiden tulon-
jakovaikutukset ovat vähäisiä. Vai-
kutukset ovat osin erisuuntaisia ja
kumoavat toisensa, Marja Riihelä ja
Heikki Viitamäki toteavat muistios-
saan.

Riihelän ja Viitamäen mukaan
julkisuudessa ja hallituksen sisällä-
kin näreeä herättänyt listaamatto-
mien yhtiöiden osinkoverotuksen
keventäminen kasvattaa suoma-

laisten tuloeroja. Tämä johtuu siitä,
että uudistus kiristää kaikkien mui-
den tulonsaajaryhmien paitsi rik-
kaimpien verotusta. Lopulliset vai-
kutukset nähdään kuitenkin vas-
ta myöhemmin. Ihmehän se olisi-
kin ollut, jos köyhät olisivat onnis-
tuneet rikastumaan ja rikkaat olisi-
vat onnistuneet köyhtymään.

Mikä meitä vaivaa?

Vaikea sanoa, mikä tähän maahan
on mennyt. Vai pitäisikö ihmetellä,
mikä tätä kansaa ja ennenkaikkea
valittuja johtajia vaivaa, kun ovat
antautuneet ehdoitta EU:n heitto-
pussiksi. Miten voi olla mahdolla-
sta romuttaa yksi Euroopan johta-
vista teollisuusmaista muutamasa
vuodessa? Viimeiset kaksi vuota
on ollut todellista syöksykierrät-
tä. Täällä tuijotellaan trendikkäästi
Q1,2,3 ja 4. Siinä tohinassa unoh-
detaan se tärkein eli ihminen, joka
on toimivan yhteiskunnan kiistatta
ainoa toimeenpaneva ja pyörittävä
lenkki. Ilman tätä lenkkiä ostovoi-
ma olisi nolla ja mitä siitä seuraisi?
Käsittääkseni konkurssi. Olen ihan
varma, ettei Suomen luottoluokitus
enää kauaa tule olemaan parasta A
luokkaa. Mitenkäs sitten suu pan-
naan? Silloin kun minua kasvatet-
tiin, ohjenuorana oli ”pidä oma pe-
sä kunnossa”.

Reijo Rytkönen

Kehitysvammaisten erityis- huoltolaki 2000-luvulle

Mielenterveyslaissa, lastensuo-
jelulaissa sekä pakkokeinolais-
sa (esim. vankien osalta) on
määritelty tarkat säädökset sii-
tä miten asianosaista saa rajoit-
taa. Lastensuojelulain ja mielen-
terveyslain mukaan omaisuu-
den haltuunotosta saa aina va-
littaa hallinto-oikeuteen. Van-
git voivat puolestaan aina valit-
taa omaisuuden haltuunotosta
käräjäoikeuteen. Oikeusturva-
takeet on siis viritetty viimeisen
päälle.

Kehitysvammaisen vapauden
saa siis riistää rikollista helpom-
min. Kehitysvammaisilla muutok-
senhakuoikeutta omaisuutta hal-
tuunotettaessa ei ole. Laki kehi-
tysvammaisten erityishuollosta
antaa hyvin laajat valtuudet har-
joittaa mielivaltaista vapauden-
riistoa. Kehitysvammaisten hoi-
dossa voidaan käyttää esim. haal-
areita tai talutusremmiä. Huos-
taanotettujen ja mielenterveys-
potilaiden hoidossa tällaiset pak-
kokeinot eivät ole kuitenkaan lai-
lisia. Mikä tekee kehitysvammai-
sesta lainsäätäjien näkökulmasta
arvottomamman kuin huostaan-
otetusta, mielenterveyspotilaas-
ta tai vangista? Kehitysvammais-
ten erityishuoltolaissa ei ole mää-
ritelty minkäänlaisia muutoksen-
hakuoikeuksia itsemäärämisoi-

keuden rajoittamisiin. Kehitysvam-
mainen on siis suljettu melkein
täysin oikeusturvatakeiden ulko-
puolelle. Toki hän voi kannella koh-
telustaan, mutta ei voi hakea suo-
raan valittamalla muutosta. Myös-
kään rajoittamisista ei tarvitse teh-
dä samalla tavalla rajoituspäätök-
siä kuin esim. lastensuojelulaissa.

Suomi on allekirjoittanut YK:n
vammaisten henkilöiden oikeuk-
sia koskevan sopimuksen, mut-
ta ei ole ratifoinut sitä. Ehkä sopi-
musta ei halutakaan ratifoida, kos-
ka kehitysvammaisten erityishuol-
tolaki jouduttaisiin mahdollisesti
tuomaan 2000-luvulle ja muutta-
maan inhimillisemmäksi eli saman-
kaltaiseksi rajoittamisten osalta
kuin esim. lastensuojelulaki. Suo-
men päättäjät eivät tunnu välittä-
vän ihmisoikeuksista. Toki on ole-
massa pykälä, kehitysvammaisten
erityishuoltolain eli kehitysvam-
malain 42 § ”Erityishuollossa ole-
vaan henkilöön saadaan soveltaa
pakkoa vain siinä määrin kuin eri-
tyishuollon järjestäminen tai toi-
sen henkilön turvallisuus sitä vält-
tämättä vaatii”. Tarkempia kritee-
reitä laissa ei ole määritelty. Vali-
tusoikeutta ei ole.

Henri Autero

Vaasa

henri.autero@yahoo.com

Muistotilaisuus Hennalassa

Kukkienlasku Hennalan Punaisten haudalla Vappuna
1.5.2013 kello 14.00

Opastettu kävelymatka Hennalan Punaisten haudalle lähtee kel-
lo 13.00 Lahden Rautatieasemalta. Matkaa Rautatieasemalta Pu-
naisten haudalle on noin 1,5 kilometriä. Hauta sijaitsee Helsingin-
tien varressa kaupungista tultaessa ennen Hennalan Shellin huol-
toasemaa. Haudalle pääsee myös Lahden sisäisellä bussilinjalla 31
(Patoniittyyn). Poistumispysäkki on Helsingintieltä käännyttäessä
Tapparakadun ensimmäinen pysäkki (Kansakoulukadun kulmassa).

Hermannin Naisten vuosikoko-
us torstaina 30.5.2013 klo 15.00
Hermannin kerholla, Hämeen-
tie 67. Esillä vuosikokousasiat.

Kahvitarjoilu. Johtokunta.

Ostan tai otan lahjoituksena
teokset: Igor Narskin ”Mate-
rialistinen dialektiikka kon-
kreettisen tutkimuksen väli-
neenä” ja H. Volkovin ”Ihmi-
nen vai robotti”. Tarjoukset os.
kaikrisleivo@gmail.com

Rahanjakolaskuja, osa II

Kirjoitin kahdeksan vuotta (KÄ2/05) sitten jutun otsikolla ”Rahan-
jakolaskuja.” Syynä tähän oli, että yritykset olivat v. 2004 jakaneet
osinkoja 8 miljardia euroa. Samaan aikaan ne valittivat rahapulaa ei-
kä palkankorotuksiin kuulemma ollut mitään mahdollisuuksia. Osin-
koja yritykset ovat jakaneet joka vuosi vähintään sen 8 miljardia, joi-
nakin vuosina yli 10 miljardia. Lehtitietojen mukaan 65 pörssiin lis-
tattua yritystä jaksivat taas viime vuoden tuloksestaan osinkoja 8,2
miljardia. On taas aika laskea, mitä muuta sillä rahalla olisi saanut.

Markku Nieminen Punaisten
muistomerkillä Helsingin Eläin-
tarhassa. Markku on Suomen
Työväen Järjestyskaartin Perin-
neyhdistyksen puheenjohtaja.

Tilastokeskuksen mukaan 6/2012
Suomessa oli työikäistä väestöä 2
581 000. Heistä yrittäjiä oli 346 000
ja työttömiä 223 000. Työllisiä oli siis
2 012 000. Mediaani kuukausiansio
oli v. 2011 viimeisellä neljänneksel-
lä 2776 €/kk. Vuodessa se on 33312
€. Kun yritysten jakamien osinko-
jen määrä jaetaan tuolla mediaani
– vuosiansiolla, saadaan tietää, et-
tä sillä olisi työllistetty 246 157,54
työtöntä vuodeksi! Siis kaikki tilas-
tokeskuksen tilastoimat työttömät

ja vielä 23 000 tuhatta ylikin - ja
kohtuullisella palkalla!

EK:n herrat väittävät, ettei
palkankorotuksiin ole varaa. Las-
ketaanpa. Annetaan siitä 8,2 miljar-
dista puolet kapitalisteille ja jaetaan
lopun palkankorotuksina työssä ole-
valle porukalle. 4,1 miljardia jaettu-
na 2 miljoonalla 12 tuhannella on-
nellisella, joilla vielä on työpaikka,
antaa tulokseksi 2037,77 € vuodes-
sa. Se tekee kuukaudessa 169,81 €.

Nämä 65 yritystä pystyisivät siis
kustantamaan kaikille työssä olevil-
le n. 6 prosentin palkankorotuksen
jos kapitalistit tyytyisivät puolitta-
maan osinkonsal Rohkenen väittää,
etteivät he nälkään näänntyisi, vaika
näin tekisivät.

Näissä laskuissa ovat muka-
na vain pörssiin listatut yritykset.
Listaamattomien yritysten osinko-
jen jaosta ei tietoja löytynyt. Erilai-
set johtajien bonukset ja palkkiot
ovat nekin hämären peitossa,mutta
muodostanevat merkittäviä sum-
mia. Oma lukunsa on harmaan ta-
louden mustaan aukkoon katoavat
rahat, joita arvioidaan olevan 5 – 15
miljardia.Vielä kehtaavat väittää, et-
tei rahaa palkankorotuksiin muka
ole. Se on törkeä vale, jota EK:n
pösöt,porvarit ja muut markkinata-
louskapitalismin hurahtaneet meil-
le yrittävät syöttää.

"Kuntalakiuudistus" - tuuli käy Brysselistä

Arvoisa herra puhemies! Oikeuskansleri Jaakko Jonkka on tänään antamassaan päätöksessä edustajaveri Mustajärven tekemään kanteluun todennut, että kuntarakenneuudistuksen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakenneuudistuksen valmistelun eritahtisuutta ei voi pitää perustuslaissa turvattujen kansanvaltaisuden, osallistumisoikeuksien, oikeuksien tulla kuulluksi ja kunnallisen itsehallinnon näkökulmasta onnistuneena ratkaisuna.

Ministeri Virkkunen, tämä on lainvalvojan selkeä, vakava moite. Poliittisten päättäjien ja virkavastuulla toimivien valmistelijoiden on syytä reagoida oikeuskanslerin lausuntoon välittömästi ja nöyrästi. Ainoa kunniallinen tie hallituksella on vetää tänään lähetekeskustelussa olevat lait takaisin ja liittää ne parlamentaarisessa valmistelussa ja eduskuntakäsittelyssä tiiviisti yhteen sote-palvelurakenneuudistuksen kanssa.

Puhemies! Hallituksen esitys on hallitusohjelman tavoitteista saneltu kuntien pakkoliitoslaki, joka velvoittaa kunnat tekemään yhdistymisselvityksen annettujen kriteerien osoittamille alueille vapaaehtoisesti tai ei-vapaaehtoisesti pakon pohjalta. Kriteerit ja selvityksen sisältö on saneltu sellaisiksi, että selvitystyö tarkoittaa vain, et-

Kuntalakiuudistuksen hallitus esitteli äsken eduskunnalle. Näin siitä huolimatta, että valtaosa kuntien keskeisistä päättäjistä pitää koko suunnitelmaa jättikuntahankkeista toteuttamiskelvottomana. "Uudistus" on myös tiukasti "naimisisssa" SOTE-uudistukseen, joka puolestaan on levällään, kuin "Jokisen eväät". Kaikesta tästä huolimatta hallitus "viittaa kintalla" jopa oikeuskanslerin muistutukseen siitä, että "kunta- ja SOTE"-uudistus etenevät eri tahtiin. Julkaisemme Vasenryhmän kansanedustajan Jyrki Yrttiahon eduskunnan lähetekeskustelussa asiasta käyttämän puheenvuoron.

Kuva: Asko Julkunen

Kuntaministeri Henna Virkkunen laittoi vuosi sitten valtuuskunnan lobbaamaan maakuntiin suurkunta-ajatusta. Ministeri seurueineen otettiin vastaan mielenosoituksilla. Kuopiossa 13.3.-12 kuntapäätäjät olivat tervehtimässä vas. lukien Pasi Tervo, Paavo Svenn, Juhani Tanski, Heikki Heliö ja Teuvo Taskinen ja lisäksi kuvaaja Asko Julkunen

tä kuntaliitokselle etsitään ja keksitään perustelut, kun tavoite vahvasta peruskunnasta on annettu. Hallitus vaatii selvityksiä ja todellisuudessa ajaa raskain valtionosuusleik-

kauksin kuntia selvitystilaan. **Kysyn: Mikä on pakkoselvitysten laillisuusperusta,** jos kuntalaiset laajasti vastustavat kuntaliitosta? Otan esimerkiksi kotikuntani

Raision. Vuosi sitten julkaistun kuntarakennereportin mukaan Raision tulisi liittyä 13 kunnan muodostamaan suur-Turkuun. Turkua lukuun ottamatta selvitysalueen kunnat ovat lausuneet vastustavat kantansa laajaan liitokseen. Tästä huolimatta rakennelaki velvoittaa selvitystyön käynnistämiseen mainitulla alueella. Kuntien kannanotot ovat menneet ministeriössä silpuriin. Niistä ei ole jälkeäkään lakiesityksessä eikä sen perusteluissa. Muun muassa Raisio on selkeästi ja yksimielisesti todennut, että sen selvästi yli 20 000 asukkaan väestöpohja on riittävä turvaamaan erityisesti sosiaali- ja terveyspalvelujen asianmukaisen järjestämisen. Pohja on vielä laajempi, jos huomioidaan Turun läntisten kuntien hyvä yhteistyö eräiden toimintojen tuottamisessa.

Myös muut selvityskriteerit lyövät käytännössä korville hallituksen pakkoliitosohjelmaa. Raision työpaikkaomavaraisuus on 92,4 prosenttia, parempi kuin Turun. Raisiossa yksityissektorin työpaikkojen osuus on 78,5 prosenttia, kun esimerkiksi Turussa osuus on 65,6. Työpaikkaomavaraisuus ja pendelointi, joita selvityskriteereissä korostetaan, kuvaavat vain tilastollisena suureena työmatkaliikenteen suuntaa. Kuntaliitokset eivät todellakaan vähennä työssäkäyntiliikennettä, koska kuntaliitoksen jälkeenkin asuinalueet ja työpaikat si-

jaitsevat entisillä paikoillaan. **Puhemies! Kuntarajojen piirtely ei tuo alueille myöskään uutta elinvoimaa.** Sitä tuovat vain aktiivinen elinkeinopolitiikka, järkevä ja joustava kaavoitus ja maankäyttö sekä avoin, poliittisesta lahjonnasta ja grynderi- ja rahavallasta vapaa päätöksenteko ja tässä Turulla ja Raisiolla on vinha ero. **Puhemies! Kuntarakennelaki on epädemokraattinen ja torso.** Hallitusta odottaa ennennäkemätön vastarinta. Kuntakapina on ollut siitä vasta heikko oire, jonkinlainen signaali. Onneksi vaalien lähestymisellä on myös hallitusta ja hallituspuolueiden uudistuseuforiamaa kansalaismielipiteen halveksuntaa ja väheksymistä hillitsevä vaikutus. Ja jos saan ennustaa, koko ponnistus on vain hukkaan heitettyä hallintotyötä. **Vasenryhmä esittää kuntarakennelain palauttamista** ja nykyisessä muodossaan sen hylkäämistä. Kansandemokraattisen liikkeen kunnallista kansanvaltaa ja itsehallintoa puolustavien perinteiden jatkajana vasenryhmä tulee toimimaan esityksen hylkäämiseksi aivan kuten myös kuntalain, jossa kunta ollaan kokonaan määrittelemässä uudelleen markkinavallan purituksessa. Siinä tuuli käy Brysselistä.

Kansanedustaja Jyrki Yrttiahon /vr

"Kuntalakiuudistus" - tie yksityistämiseen

Kilpailuneutraliteetin varjolla voi ryöstökälastaa

Kilpailuviraston saamat kilpailuneutraliteettia koskevat toimenpitepyynnöt ovat koskeneet monia kunnallisia toimintasektoreita kuten ravitsemus- ja majoitustoimintaa, liikuntapalveluja, jätehuoltoa, sosiaalihuollon ja terveydenhuollon palveluita sekä työvoimapolitiittisia koulutuspalveluita. Muita kiinnostuksen kohteita ovat kuntien energia- ja vesilaitokset, satamat ja joukkoliikenne.

Kilpailuneutraliteetilla tarkoitetaan sitä, että taataan yksityiselle ja yhteiskunnalliselle tuotantosektoreille tasapuoliset kilpailuolosuhteet. Uusliberalistien mukaan kilpailutilannetta vääristävät julkisen sektorin elinkeinotoiminta, julkinen rahoitus tai tuki yrityksille sekä kunnallisten liikelaitosten höllempi verokohtelu. Suomen valtiolta toimii johdonmukaisesti kapitalistien luokkaherruuden välineenä. Kapitalistien mielestä kuntien liikelaitosten kilpailuneutraliteettia koskevat ongelmat voidaan poistaa muuttamalla niiden toiminta osakeyhtiö-, osuuskunta-, yhdistys- tai säätiömuotoiseksi sekä suosimalla yksityisiä palvelujentuottajia.

Kuinka kilpailuneutraliteetti toteutetaan?

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että ensin kuntaan perustetaan yksityinen yhtiö, joka tarjoaa esim. samanlaisia sosiaali-, terveys-, hoiva- ja erityisryhmien asumispalveluja kuin kuntakin. Tämä johtaa siihen, että joudutaan kilpailutilanteeseen. Seuraavaksi kilpailuvirastoon lähetetään toimenpidepyyntö. Jotta toimittaisiin EU:n neljän vapauden hengessä, toiminta osoitetaan kuntalain muutoksen tultua

Suomen hallitus vetoaa Euroopan unioniin kiihdyttääkseen kunnallisten palveluiden yksityistämistä Suomessa. Ehdotetun kuntalakimuutoksen perusteluna on Euroopan komission EU-valtiontukisäännöksen vastaisiksi katsomien tukien poistaminen. Hallitus haluaa poistaa kuntien elinkeinotoiminnalta konkurssisuojaan ja veroetuuksia, koska heidän mielestään nämä vääristävät kilpailua. Tämän hankkeen todellisena päämääränä on kuitenkin ensisijaistaa yksityisomistukseen perustuva kuntasektorin liiketoiminta ja toisijaistaa yhteiskunnalliseen omistukseen perustuva palvelutuotanto. Hallituksen sopima yhteisöveron alentaminen 4,5 prosenttiyksiköllä v. 2014 alussa niveltyy erinomaisesti tähän tavoitteeseen.

Kuva: Heikki Männikkö

Asukkaat Helsingissä ovat jatkuvasti "varpaillaan" kaupungin kiristämisen- ja ulkoistamis-politiikan vuoksi. Tässä kansalaisliike 8.2.2011 puolustaa Koskelan terveysasemaa

voimaan pääsääntöisesti yksityisen tahon hoidettavaksi. Tämän seurauksena yksityistäminen etenee ja tiet kansainvälisille palveluntuottajayhtiöille ja pääomalle avautuvat.

Hallitus toki lupaa, että laissa rajattaisiin eräitä tehtäviä, joita ei katsottaisi hoidettavan kilpailutilanteessa markkinoilla. Tärkeimmät rajaukset koskisivat kunnan lakisääteisiä tehtäviä, yhteistoimintana hoidettuja sekä monopolin muodostavia tehtäviä. Suurin osa sosiaali- ja terveyspalveluis-

ta on lakisääteisiä eli lainsäädäntö velvoittaa kunnat järjestämään nämä palvelut. Säännöksen perusteella jokaisella, joka ei kykene hankkimaan ihmisarvoisen elämän edellyttämää turvaa, on oikeus välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon. Kapitalistit eivät ole olleet koskaan kiinnostuneita heikosti voittoa tuottavista tai tappiollisista toimialoista.

Kuntien liikelaitokset yhtiöitetään ja yksityistetään

Suomen kunnissa toimi v. 2008 yhteensä 193 liikelaitosta. Kunnallisia liikelaitoksia koskevaa sääntelyä ehdotetaan tarkistettavaksi siten, etteivät kunnalliset liikelaitokset voisi toimia kilpailutilanteessa markkinoilla. Tämän korjaamiseksi kaikkea kuntien kannattavaa liiketoimintaa verotetaan niiden yleishyödyllisyydestä huolimatta, koska ne heikentävät toiminnallaan yksityisyritysten tuottavuutta ja niiden vapaata liikkuvuutta. Mikäli kunta tuottaa palveluita tai tavaroita kilpailutilanteessa, markkinoilla sen hinnoittelun täytyy olla markkinaperusteista. Markkinahinnoittelu vastaa sitä hintatasoa, jolla yksityiset yritykset hinnoittelevat tuotteensa. Tällainen menettely takaa, että kohtuuhintaiset palvelut katoavat, koska kaikkien palveluiden tulee tuottaa voittoa. Terveystyö ja hyvinvoinnista tulee entistä likaisempaa ja eriarvoistavampaa liiketoimintaa.

Yhtiöittämisellä on myös heikentävä vaikutus kuntatalouteen. Kunnan maksaessa yhteisöveroa 24,5 % (20 % v. 2014) sen taloudenhoitoon jää vähemmän rahaa. Osakeyhtiövaiheessa kuntakonsernit alkavat myös myydä kiinteistöjään, maitaan ja osakkeitaan yksityisille sijoittajille. Niille käy kuin suomalaisille valtionyhtiöille ja ne siirtyvät ajallaan ulkomaiseen omistukseen.

Hallituksen lakiehdotuksen mukaan kunta voisi edelleen toimia vähäisessä määrin markkinoilla sekä silloin, kun se erityislain perusteella olisi nimenomaan mahdollista. Poikkeussäännöksen perusteella kunta voisi lisäksi tuottaa tukipalveluja kuntakonserniin kuuluville tytäryhtiöille sekä palvelusuhteeseen liittyviä palveluja tytäryhteisöjen palveluksessa oleville henkilöille sekä laajemminkin pal-

veluja sidosyksiköille. Jos pääsääntönä on yksityistää, tällaiset poikkeukset menettävät merkityksensä tai kunnasta tulee yksityissektorin alihankkijoita.

Sosiaalisten markkinoiden luominen

Suomessa suunnitellaan aktiivisesti sosiaalisten markkinoiden luomista. Sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista tehdään kannattavaa liiketoimintaa, jolle on ominaista pienet työvoimakustannukset ja suuret voitot. Tämä tarkoittaa sitä, että terveyspolitiikassa pyritään siirtämään säätiöiden, yhdistysten ja yksityisten yritysten ylläpitämiin sairaaloihin. Julkisille terveysasemille käy samoin. Vapaaehtoistoiminnan osuutta lisätään sosiaalipalveluissa, ympäristövastuuta vyörytetään asukkaille ja yhdistyksille. Muista palveluista huolehditaan – mikäli niistä ylimalkaan huolehditaan – sosiaalisten markkinoiden ja vapaaehtoisvoimien toimesta.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan viimeistään 1.9.2013. Lain voimaantullessa harjoitetulle toiminnalle säädettäisiin siirtymäaika vuoden 2014 loppuun saakka. Kuntien määrän vähetessä valta keskittyy ja yhä pienempi ihmisjoukko on päättämässä kuntatason yksityistämishankkeen toteuttamisesta. Yksityistäminen johtaa aina kansallismaisuuden laillistettuun ryöstöön.

Onko suurempaa häpeää kuin olla v. 2013 oikeistohallituksen vassemmistoministeri?

Matti Laitinen 11.4.2013

Lähde: Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kuntalain muuttamisesta

Yleiseurooppalainen toimintapäivä: Leikkauspolitiikkaan vaadittiin muutosta

Kriittinen Ay-verkosto ja useat ammatilliset- ja kansalaisjärjestöt järjestivät 14.3.-13 eri puolilla Eurooppaa tapahtumia sosiaali- ja perusturvan leikkauksia sekä EU:n kurinpitopolitiikkaa vastaan. Helsingin Hakaniemen ”Mikki auki”- tilaisuudessa käytettiin runsaasti puheenvuoroja. Niissä kaikissa leikkauspolitiikka sai ankaraa kritiikkiä ja esitettiin muutosta nykyiseen uusoikeistolaiseen komentoon.

Leikkauspolitiikan vastaiseen yhteistoimintaan

Olemme yleiseurooppalaisesti koontuneet tänne Hakaniemeen leikkauspolitiikan lopettamiseksi, palkkakehityksen-, työllisyyden- ja eläkkeiden turvaamiseksi sekä julkisten palveluiden kehittämiseksi, totesi avauspuheenvuorossaan **Juha-Pekka Väisänen**. Talouskriisin voittamiseksi puolustamme vaihtoehtoa, jota Kataisen kabineteissa ja hallitusvasemmiston johdossa ei esitetä. Hallituksen tulisi leikkausraamien sijaan esittää lisärahoitusta työllisyyteen. Sitä se ei tee. Siksi tämä on protesti hallitusta vastaan. Aloitin äsken Helsingin kulttuuri ja kirjastolautakunnassa, jossa alkajaisiksi esitettiin kirjastojen investointiraamiin 20 % leikkausta. Lautakunta yhtyi esitykseeni supistusten sijaan toteuttaa kaikki ennakkoon suunnitellut kirjastotoimen kehittämishankkeet. Tämä ei tarkoita vaaran Helsingin kulttuuri- ja kirjastopalvelujen leikkaamiseksi poistuneen. Päätöksellään lautakunta kuitenkin osoitti halunsa toimia leikkauspolitiikkaa vastaan. Toivoisin tällaisten päätösten lisääntyvän muissakin rattaissa. Näin voimistettaisiin leikkauspolitiikan vastaista yhteistoimintaa. Esitänkin, että leikkauslistojen vastaisten aloitteiden uusi aalto lähtee täältä Hakaniemestä.

Miljardin lisälasku työläisille

Mikko Vartiainen kertoi jo hyväksyttyjen 5 miljardin leikkausten, verojen- ja maksujen korotusten lisäksi, että kapitalismin pelastamiseksi ollaan työtätekeville sysäysmässä vielä miljardin lisälaskua. Suuri tulonsiirto kapitalisteille riihikuvan rahan ohella ovat irtisanomiset, joukkotyöttömyys ja sosiaalinen syrjäytyminen. Yt- neuvottelujen piirissä oli maaliskuussa 17000 työntekijää. Työttömiä tammikuussa laajan työttömyyden luvuilla oli 450000 ja köyhyysrajan alittavilla tuloilla 750000. Nuorisotyöttömyys on 25% ja tästä puuttuvat ne 58000 nuorta, jotka eivät ole työ- ja elinkeinotoimistojen kortistoissa. Yli 55-vuotiaita työttömiä, joilla ei ole mahdollisuutta työttömyyseläkelle, on 80000. Kapitalismi, EU:n ja euron kriisi koettelee pahiten Etelä-Euroopan työtätekeviä. Kreikassa ja Espanjassa työttömyys on lähes

30% ja nuorisotyöttömyys yli 50%. Ja monet muut EU-maat seuraavat lähellä perässä. Istumme EU-veneessä, jota yritetään pitää pinnalla pankkituella, yhtiöverohelpotuksilla ja polkemalla palkkoja. Kaikki nämä toimet on suunnattu työtätekeviä vastaan. Irti EU:sta ja Eurosta. Kaikki tuki kansalaisaloitteelle kansanäänestyksessä Suomen eroamiseksi EU:sta.

Palvelusetelijärjestelmälä markkinoita yksityisille

Vaihtoehto EU:n kuripolitiikalle löytyy Suomesta sekä Etelä-Euroopan maista, sanoi **Olli Salin**. EU-jäsenyydestä äänestettäessä 1994 luvattiin, että rahaunionista, tiukkojen talouskriteerien käyttöönotosta järjestetään erillinen äänestys. Monet euromaat eivät täytä EMU-kriteereitä, joilla meilläkin perustellaan perusturvan leikkauksia ja palveluiden yksityistämistä, jonka tuloksena köyhimmät jätetään heitteille. Esimerkki on Helsingin kaupunki, jossa sosiaali- ja terveyspalveluita siirretään palvelusetelijärjestelmään. Sillä avataan markkinoita yksityisille. Oiva esimerkki pörssiyhti ”Attendo MedOne”, joka rahastaa Helsinkiä ja monia muita kuntia kovilla laskuilla päivystävästä lääkäripalvelusta. EU:n kuripolitiikka koskee myös palkkoja. Suomessakin TES-neuvotteluissa pyritään jopa 0-ratkaisun alle. Tämä johtuu EU- täysjäsenyydestä. Kansallisvaltioiden päätösvaltaa on kavennettu. Meillä ei ole finanssipolitiikkaa eikä omaa rahaa. Myöskään sosiaali- ja terveysturvasta emme pian voi päättää. Ei voi hyväksyä kurittamista, jota EU:n, Brysselin ja Strassburgin kokoukset meille tuntevat. Näistä lähtökohdista Vaihtoehto EU:lle tukee aloitetta kansanäänestyksestä Suomen eroamiseksi EU:sta. Ihmisten hyvinvointi vaatii sellaisia julkisia palveluita, joissa ketään ei jätetä heitteille.

”Silloin pelasivat sairaanhoitohommatkin”

”Ohikulkija” ilmoitti, ettei voi hyväksyä demokraattista varkautta, missä poliitikat on suojattu kavaluksista ja varkauksista. Meillä hakeataan kuin vierasta sikaa Ukrainan ja Valko-Venäjän valtaapitäviä, missä varastelevat poliitikat on tuomittu vankilaan. 17 vuoden torijä markkinakokemuksella muistan

hyvät suomettumisen ajat, jolloin Suomen armeijaa ei pakotettu taistelemaan Afganistaniin verovaroin. Elintaso romahti euroon liittyttäessä. Hinnat kohosi 20-30 %. Sellaista elintasoromahdusta ei 0,2 % palkankorotuksilla saada kiinni. Kekkonen aikaan oli hintasulku. Sähkökin oli inhimillisissä hinnoissa. Sitä saa moninkertaisesti kohottaa kuten nyt, kun puoluemafia siunaa näitä pohjoismaisia sähkökartelleja. Silloin oli vuokra- ja hintasulku, vesitä ei rokotettu mitään ja pelasivat sairaanhoitohommatkin.

Tarvitaan laaja demokraattinen kansanliike

Olemme arvioineet, että EU on uusliberalistisen politiikan toinen nimi, sanoi **Heikki Mänikkö**. Vielä 30 vuotta sitten toteutettiin kansainvälisestikin politiikkaa, joka teki paremmin oikeutta työläisille. EU-jäsenyys ja uusliberalismi oli takaperoinen vallankumouksellinen muutos tähän keynesiläiseen politiikkaan. Työttömyys, perusturvan leikkaukset, palvelujen yksityistäminen ovat EU-politiikan tavaramerkkejä. Työläisen ja palkansaajan aseman jatkuva heikentäminen on muuttunut kapitalistien kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi. Käytännössä tätä tukevat kaikki kuusi hallituspuoluutta. Tilanteen korjaamiseen eivät riitä kosmeettiset muutokset, vaan tulee kumota itse uusliberalistinen talouspolitiikka. Tarvitaan demokraattinen vallankumous. Tämän tehtävän suorittamiseksi meidän on luotava laajapohjainen demokraattinen kansanliike. Nyt on menossa allekirjoitusten keräys kansanäänestyksen järjestämiseksi EU-jäsenyydestä. Se on tärkeä asia, mutta lopullinen tavoite on kumota uusliberalistinen leikkauspolitiikka ja korvata se uudella kansademokraattisella politiikalla. Ilman nykyisen politiikan heivaamista laidan yli ei muutosta synny.

Oikeudenmukaisempi jako kansan hyväksi

Tämä päivä on Euroopan Ay-väen yhteinen aloite, totesi **Yrjö Hakanen**. Suomessa laajapohjainen hallitus toteuttaa politiikkaa, jota muualla Euroopassa vasemmisto, ammattiyhdistysliike ja kansalaisjärjestöt vastustavat yleislakoilla. Äsken Portugalissa samanaikaisesti koko maassa puolitoista mil-

joonaa mielenosoittajaa vastusti julkisten palvelujen, työpaikkojen ja eläkkeiden leikkauksia. Suomessa julkisella sektorilla tällä hetkellä on enemmän tuloja kuin on velkaa. Siitä huolimatta meillä harjoitetaan politiikkaa, jota muualla EU:ssa toteutetaan vedoten julkisen talouden alijäämään. Tämä osoittaa asian poliittisuuden. Rahat halutaan jakaa pankkiiriin ja sijoittajien hyväksi. Poikkeusta ei tee Helsinki, jonka liikelaitokset tekivät voittoa viime vuonna yli sata miljoonaa euroa. Kaupungin johto esittää Helsingissäkin leikkauksia. Kokoomuksen helsinkiläisjohto esitti HS:ssa Helsingin 25:stä terveysasemasta suljettavaksi 20. Järkeä tässä ei ole. Ainoa julkisista terveyspalvelujen romuttamisesta hyötyjä on yksityinen bisnes, MedOne, Mehiläinen ja muut. Kysymys leikkauspolitiikassa on yksityistämisestä, suurten yhtiöiden bisneksistä. Siksi heikennetään julkisia palveluja ja sosiaaliturvaa. Mutta meillä on vaihtoehto. Suomessa ja maailmassa työllä tuotetaan aiempaa enemmän rikkautta, jonka ”Kataiset ja Wahlroosit” haluavat jakaa pienen vähemmistön hyväksi. Se voidaan jakaa myös oikeudenmukaisemmin koko kansan hyväksi, jolloin siitä riittää köyhyyden torjumiseen ja työpaikkojen luomiseen.

Ammattiliitto on pettänyt siivoojat

Kirsti Kangas Oikeutta Siivoojille-liikkeestä viittasi tilaisuuden tunnukseseen ”oikeaa työtä, oikeaa palkkaa”. Se sopii siivoojien todella rankkaan arkielämään. Siivooja reppana käärii tunteja tullakseen toimeen niillä. Mutta usein tehdyt tunnit eivät riitä. Silloin toimeentulo on kerättävä eri tuista, byrokratian ratista. Aamulla ollaan töissä, päivällä hoidetaan byrokratiaa ja illalla ollaan vielä töissä ja siltikään tämä ei riitä. Ollaan ahdingossa. Sitä yrittää viimeiseen asti pärjätä omillaan. Sossuun ei mielellään mennä. Siivoojista, joista suuri osa on osaaikaisia, ovat jo monet toimeentulotuen saajia. Pääkaupunkiseudulla vuokrien hipoessa pilviä 8 euron tuntipalkka ei riitä. Siivoojien työ on usein ulkoistettu ylikansallisille firmoille. Siivousalueita lisätään ja monissa firmoissa heille laitetaan kahvinkeittovastuut yms. Siivoojat on nujerretty ja tilanne on muuttunut epäluonnolliseksi. Siivoojat myös kokevat, että ammattiliitto on pettänyt heidät. Siivooja on syrjäytetty yhteiskunnasta, sillä ilman rahaa ei voi käydä edes leffassa. Tuntuu, että tässä auttaa vain radikaali yhteiskuntapolitiikan muutos.

Kuka ottaa yli 60-vuotiaat duuniin?

Toivo Koivisto toi terveiset Helsingin rakennustyöläisten osaston

nro 3 veteraanijaostosta. Viimeksi oli pohdittu vuosikymmeniä kerättyjen eläkerahastojen kohtaloa. Pahaa pelätään, että saattavat olla aika kaukana Suomesta. Eläkerahastojen varoista 2/3 käytettiin Suomessa investointeihin. Nyt tämä tilanne on kääntynyt aivan toisinpäin ja ne ovat valuneet tuonne kasino-saarille. Voidaan miettiä, mitä tuo tullessaan eläkerahojen päätyminen kasinosaarille. TV:sta näemme Ay-johtajien neuvottelevan 0-ratkaisusta samanaikaisesti, kun päätetään rikkaiden ja suurituloisten verohelpotuksista. Meitä eläkeläisiä ihmetyttää vaatimus eläkeiän nostamisesta. Meillä on puoli miljoonaa työtöntä. Juuri saimme tilastoja, että 60000 alle 25-vuotiaasta jää ilman mahdollisuutta minkäänlaisen duuniin tai koulutukseen. Samaan aikaan 60-vuotiaita yritetään laittaa duuniin. Missä on se työnantaja, joka heidät ottaa. Puoli miljoonaa ihmistä ja vuosikymmenien kokemusta on jonossa. Miksi heitä ei työllistetä? Tällaisia asioita miettivät rakennusveteraanit.

Tulee sijoittaa ihmisiin

Tiina Sandberg muistutti Euroopan työläisten vastustavan sosiaali- ja julkisen puolen rankkaa karsimista, mikä on jättänyt asukkaat heitteille ja aiheuttanut vastakkainasettelua muualta tulleiden kanssa. Väitetään maahanmuuttajien vievän meidän hernekeiton. Kyse on kuitenkin siitä, että nämä omat johtajamme leikkaavat hernesoparahamme. Tulee laskea, mitä on leikattu Suomessa ja Helsingissä. Meillä energiayhtiö takoo rahaa jatkuvasti. Se halutaan myydä kuten Espoossa, jossa energian hinta on noussut. Tuloutuksia ei tule enää kaupungin kassaan. EU:n laajuisesti on kyse samasta asiasta: kenen tas-kuun raha menee ja kenen taskusta sitä viedään. Ainoa, mikä tästä seuraa on, että leikkaamme ja säästämme itsemme hengiltä. Olemme nähneet Etelä-Amerikassa, mitä tapahtuu, kun valtiot vaan säästää ja leikkaa. Pahimmillaan on ollut nählähätä. Euroopassa on nählähätä. Siellä on alueita, joissa ihmisillä ei ole ruokaa, missä ainoaksi keinoksi ovat jääneet itsemurhat. Ne ovat uskoneet sen leikkaamisantran. Ainoa tapa katkaista tämä kierre on, että aletaan panostamaan sosiaali-, terveys- ja peruspalveluihin. On katkaistava se kierre. On alettava sijoittaa ihmisiin. Meidän on päätettävä, että kumpi on tärkeämpää meille. Onko tärkeämpää pelastaa pankit vai ihmiset. Jos pitää niistä päättää niin ainakaan mulle henkilökohtaisesti ei ole mitään vaikeutta päättää kumpi se on.

Toimitti:
Heikki Mänikkö

Hymy hyytyy

Jotkut saattavat ajatella, että pääministeri Jyrki Katainen ja elinkeinoministeri Jyrki Häkämies olivat aikoinaan sopineet tällaisesta miljardin lahjasta. Olihan se kova juttu, kun hallitus alensi yritysveroa – 24,5 prosentista 20 prosenttiin, muka kilpailukyvyyn ja työpaikkojen lisäämiseksi. Näytti siltä, että siitä kaikelle kansalle kertoessaan Kataisen-Urpilaisen hymyssä oli hyytymisen merkkejä.

Ehkä tiesivät, mitä olivat tekemässä. Taustalla on runsaasti muilta saatua kokemusta. Yritysveron alentaminen ei sellaisenaan ole mitenkään uusi idea. 1990-luvun alussa yritysvero alennettiin puoleen – 50 prosentista 25 prosenttiin. Sitäkin selitettiin kilpailukyvyyn ja työllisyyden parantamisella. Kilpailukyky, mitä sillä kulloinkin tarkoitetaan, ilman muuta parani, mutta työllisyys heikkeni ja työttömyys lisääntyi. Virallisen uusitun työvoimatutkimuksen mukaan vuonna 1990 tehtiin 4,3 miljardia työtuntia, mutta 1998 vain 3,8 miljardia tuntia. Työllisyys heikkeni 283 300 työvuodella yritysverojen ihan veret seisauttavasta alentamisesta huolimatta. Uusi tilastointimenetelmä eli työvoimatutkimus, täydensi työllisyystilas-

toja haamutunneilla. Kun ne poistetaan, niin todellinen työttömyys oli peräti 422 450 työvuotta suurempi kuin kahdeksan vuotta aikaisemmin.

Yritysveron alentaminen ei tuonut työpaikkoja eikä parantanut työllisyyttä. Kävi päinvastoin. Kaikki meni poskelle. Valtion ja kuntien tulot hupenivat vauhdilla. Siksi Paavo Lipposen I ja II hallitukset leikkasivat julkisia menoja, lähinnä sosiaaliturvasta sekä sairaan- ja terveydenhoidosta, lähes 70 miljardia markkaa. Nykyrahassa se on 1,2 miljardia euroa.

Katainen-Urpilainen selittävät, että maan tulevaisuuden ja kilpailukyvyyn vuoksi sekä työpaikkojen luomiseksi yritysveroa on alennettava. He selittivät, että 960 miljoonan euron veronalennus ei ole lahja, sillä saadaan puolet takaisin, kun yritystukia leikataan 480 miljoonalla eurolla. Toinen 480 miljoonaa saadaan luonnollisen normaalista kasvusta, jota nyt sanotaan dynaamiseksi vaikutukseksi.

Yritystukien leikkaaminen voi olla mahdollinen, mutta sekin jää nähtäväksi. Tällä hetkellä tiedetään, että kansainvälinen tilanne on hankala ja vientitavaroiden kysyntä heikko. Siksi hallitus saattaakin yhtäkkiä huomata, että tukien leik-

Rosa-Maria Keskivaara 60 vuotta

Viime helmikuussa - ja aivan salaa muilta - Rosa-Maria Keskivaara tuli täyttäneeksi 60 -vuotta. Rosa-Marialla on taustanaan pitkä järjestökokemus. Hän on Helmi ry:n perustajajäsen ja toiminnut myöhemmin Mielenterveyden keskusliiton monissa jäsenjärjestöissä. Nyt hän on Mielenterveyden keskusliiton valtuuston jäsen ja toimii liiton valtakunnallisen jäsenjärjestön ”Luova hulluus” ry:n puheenjohtajana sekä Suomen skitsofreniayhdistyksen varapuheenjohtajana. Omalla toiminnallaan Rosa-Maria tuo uusia ulottuvuuksia myös STP:n toimintaan.

Saimme Rosa-Marian toimitamme juuri Helmi ry:n kautta -90 luvun alkupuolella. Silloin pyysim-

kaaminen syö kilpailukykyä, joten ei niitä voi leikata. Jos leikataan kilpailukyky, tuottavuuden dynaamisuus käärii.

Hallitus on ylimitoittanut talouskasvun. Hallitus ennustaa, että 2013–16 kasvu on keskimäärin 2 prosenttia vuodessa. Näin vaatimaton kasvu olisi syntynyt ilman yritysveroalennustakin. Tämä kasvu näyttäisi

Jatkuu sivulla 10

me häntä vaaleihin ehdokkaaksemme ja hän on ollut mukana kaikkeinlaisissa järjestöllisissä mutkissa, ensin KTP:n ehdokkaina - ja kun helsinkiläiset erotettiin KTP:sta - sen jälkeen Muutosvoimat Suomi ry:ssä. Nyt hän on mukana STP:n toiminnassa, myös sen hallituksen jäsenenä.

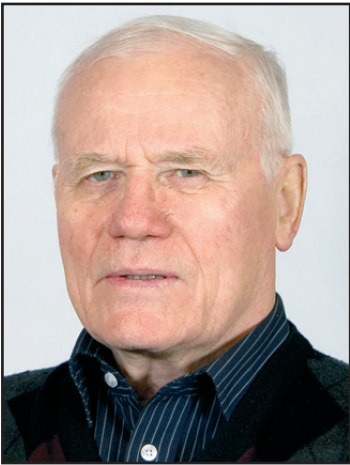
Taiteellisesti suuntautuneena - hän on Suomen taiteilijamatrikkelin jäsen - ja mielenterveystyöhön paneutuneen Rosa-Marian toi mukaan järjestötoimintaan ehkä hänen vastoinkäymisensä oman terveytensä ja muutenkin elämässään tapahtuneiden sattumusten kautta. Lapsuudessa hänen kotitalonsa tuhoutui tulipalossa ja hänet siirrettiin kasvatusperheeseen lähelle Forssaa olevaan Letkun kylään. 1970-luvun lopulla hän koki jonkin selittämättömän sairauden, johon lääkäriltään eivät löytäneet selitystä. Kuitenkin Rosa-Maria taisteli tautia vastaan ja selviytyi. Todistaakseen olevansa kunnossa hän polki pyörällä kissa tavaratelineellä Helsingistä Letkuun, jonne on matkaa yhteen suuntaan reilusti yli 100 kilometriä. Päivän poljettuaan hän selvisi matkasta ja sitten sama seuraavana päivänä takaisin. Kuitenkin kovat kokemukset antoivat pohjaa päättäväisyydelle, kun oli tuollaisis-

ta vaikeuksista selvinnyt. Tämän kirjoituksen allekirjoittaneella on ollut ilo tutustua paremmin Rosaan kuskattuani häntä hänen toivomuksestaan autollani selaisiin paikkoihin, joihin Rosalla olisi ollut muuten hankaluuksia päästä. Näiden kuljetusten yhteydessä on tullut esiin Rosa-Marian ehdoton rehellisyys, aitous ja sitoutuminen omaan toimintaansa. Toisaalta emme ajattele asioista ollenkaan samalla tavalla, hän toivottelee minulle aina enkeleitä lähtiessään kotimatkalle reissun jälkeen. Mutta kuten sanotaan, hedelmistään puu tunnetaan. Olemme suurin piirtein kaikista yhteiskunnallisista asioista samaa mieltä.

Reijo Katajaranta

Esko Auervuolle 80 vuotta

Esko syntyi 9.5.1933 Kotkaan nykyisin kuuluvassa Kymissä työläisperheeseen. Myöhemmin tuota päivää 9.5. alettiin kutsua myös Voitonpäiväksi, koska sota Euroopassa päättyi Natsi-Saksan tappioon 9.5.1945. Nyt tuota päivää nimitetään Eurooppapäiväksi. Esko on sitä mieltä, että Voitonpäivä ja hänen syntymäpäivänsä sopivat hyvin yhteen, mutta Eurooppa-päivä on

vain sumutusta, jolla peitetään Voitonpäivän merkitys.

Eskon vanhemmat olivat työläisiä. Isä oli kivimies, mutta teki muitakin rakennusalan töitä mm. raudoittajana. Isä oli luokkasodan jälkeen ollut vankileirillä Tammisaaressa ja tuli takaisin sieltä vain 35 kilon painoisena. Töihin Esko meni 18-vuotiaana betoniraudoittajaksi isänsä ja veljensä työtoveriksi. Veljensä kanssa Esko tekikin kimpassa töitä 16 vuotta, kunnes muutti Kotkasta Helsinkiin v. 1966.

Esko Auervuolle on aito duunari, betoniraudoittaja. Työnantajat työpaikoilla polkevat työläisten oikeuksia jatkuvasti. Sitä vastaan hän on taistellut koko ikänsä. Esko on ollut aivan viimeisen päälle ay-mies.

Ay-liikkeeseen Esko liittyi heti töihin mentyään. Ay-liikkeestä hän on ominut itselleen työväenliikkeen perimmäiset asiat: mikä on työn ja pääoman etujen ristiriita, ja ettei työläistä kukaan puolusta jollei työläinen itse - ja se voi tapah-

tua vain siten, että työläiset puolustavat yhdessä kaikkien työläisten etuja. SKP:een Esko liittyi v. 1961 ja siirtyi kotkalaisena Taisto Sinisalon kannattajiin. Nuorena Esko toimi myös aktiivisesti TUL:ssa.

Eskolla on monenlaisia tarinoita kovista luokkataistelulanteista, joita työläiset tuolloin 1970-luvulla kävivät. Yksi kovimmista oli rautatiesillan rakentaminen Helsinginkadun ylittävällä pääradalla. Siltaa rakennettiin vuosina 1970 -71. Aikaisemmin siltana ollut vanha kivinen kaarisilta korvattiin betonisillalla. Siltaa tehtäessä huomattiin suunnitteluvirhe. Betonin teräsket piti purkaa ja ottaa valu uusiksi. Ylimääräisessä työssä käytettiin tuntityötä. Kun sitten työntekijöiden palkkoja alettiin laskea, kahden työntekijän osalta jätettiin 1,5 tuntia huomioimatta. Tätä työntekijät eivät hyväksyneet, vaan pistivät ”persettä penkkiin”. Kiista oli vaikeasta kolmesta työtunnista, mutta se oli periaatteellinen. Lakkoa kesti yhteensä 5 viikkoa, joka selvisi vasta, kun VR irtisanoi urakoitsija-

na olevan firman. Sen jälkeen asiat selvitettiin nopeasti työntekijöiden eduksi. Eskon kannalta tulos oli, että hänet leimattiin lakkokenraaliksi. Hintana oli joutuminen työnantajien mustalle listalle. Kun raudoittajan töihin ei tahtonut päästä Esko sai töitä DDR:n suurlähetystöstä autonkuljettajana.

Työssä on myös usein vaaroja. Kerran Esko oli hukkoa jäihin, kun jää petti hiekalla lastatun kuorma-auton alta. Tämä tapahtui Kotkassa 1950-luvulla. Auto vajosi meren pohjaan ja Esko pelastautui juuri ja juuri autosta pudotakseen takaisin jäiden sekaan, mutta onnistui kuitenkin kovassa pakkasessa lopulta pelastautumaan lähimpänä olevaan Tiutisen saareen.

Tiedonantajaliikkeessä Esko oli 1970 - 80 luvulla hyvin aktiivinen ja kokosi tukea lehdelle merkittävästi mm. Metroradan siltujen rakennustyömailta ja vetämällä kymmenen vuotta Tiedonantajan levikityötä Kontulassa. Vuodesta 2007 lähtien hän on toiminut myös Helsingin Työväen Vappumarssiyhdis-

tys ry:n puheenjohtajana aivan viime vuosiin asti. Tällä hetkellä hän toimii STP:ssa, EU:n Vastaisessa Kansanrintamassa, Kommunistien liitossa ja viime vuonna uudelleen elvytettyä Kontudemokraateissa. Esko haluaa erityisesti korostaa, että työväenliikkeessä tarvitaan nyt sitkeyttä. Periksi ei tule antaa.

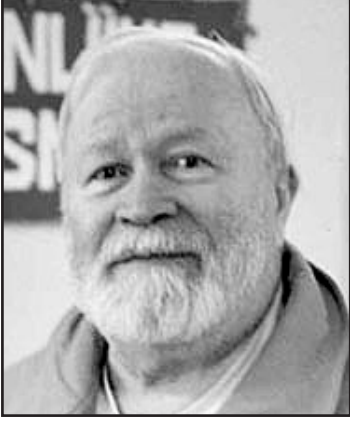
Kaikkien työntekijöiden, niin työväenluokan vanhojen kuin uusienkin kerrosten tulisi huomata, mihin luokkaan he kuuluvat ja mitkä ovat heidän perustunsa.

KÄ/Toimitus

Kansan ääni, järjestöväki sekä kaikki ystävät ja toverit toivottavat Rosa-Marialle, Eskolle ja Taukalle hyvää syntymäpäivää.

Juho Haavisto
Leena Hietanen
Timo Kangasmaa
Esko Koivisto
Hannu Kork
Matti Laitinen
Tommi Lievemaa
Timo Nieminen
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen
Hannu Rainesto
Martti Salomaa
Jorma Talikka
Pekka Tiainen
Heikki Typpö
Juhani Valo
Pipsa Valo
Paavo Heikkinen
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Hannele Salava
Kalevi Wahrman
Kaija Siippainen
Reijo Katajaranta
Hannu Kautto
Jaakko Ahvola
Juhani Tanski
Juha Kieksi
Sirpa Mittilä
Matti Järvinen
Anne Luukkonen
Esko Luukkonen
Olavi Tirronen
Minna Ekman

Tauno Wallendahr 85 vuotta

Huhtikuun 5. p. järjestöväen hyvin tuntema ”Taukka”, Tauno Wallendahr sai tiimalasiinsa 85 vuotta. Taukka on aina ollut etulinjassa, kun jotain merkittävää Suomen kommunistisessa ja demokraattisessa liikkeessä on tapahtunut.

Taukan toiminnallisuus tuli esiin jo nuorena, kun hän heti sodan päätyttyä autokuskina ollessaan alta kaksikymppisenä liittyi SKP:hen v. 1946. Ensimmäiset puolue tehtävät veivät hänet Suomen Demokraattisen Nuorisoliiton ja Pioneeriliiton toimintaan.

Taukka halusi tuntea marxismi-leninismen perin pohjin. Hän kävi Sirola-opiston ja jatkoi opiskeluaan vielä Moskovassa. Hänen tiensä johti 1950-luvulla SKP:n Helsingin ja Uudenmaan piirin valistussihteeriksi. SKP:n puoluehajaannuksessa 1960-luvulla Taukka otti paikkansa niiden joukossa, jotka näkivät tehtäväkseen puolustaa marxismi-leninismiä. Näissä merkeissä hän siirtyi SKP:n Uudenmaan piiriin tehtäviin. Taistelu puolueen suunnasta johti tilanteeseen, jossa v. 1969 jäi ainoaksi mahdollisuudeksi perustaa oma leh-

ti, Tiedonantaja, jonka ensimmäiseksi päätoimittajaksi Taukka valittiin. Kaiken muun toiminnan ohessa Taukka ehti vaikuttaa myös Suomen Rauhanpuolustajien toimitsijana.

Reaalisosialismin hajoamisen ensimmäiset merkit alkoivat näkyä kommunistisessa liikkeessä jo paljon aikaisemmin. Taukka ei yhtynyt Neuvostoliiton ”uudistusten” ja Gorbatschovin linjan sokeaan mainostamiseen. Tässä vaiheessa Taukka oli perustamassa KTP:tta ja Työkansan Sanomia, jota hän aktiivisesti avusti kirjoituksillaan.

Kommunistien yksi tärkeimmistä tehtävistä on aina ollut liittolaistalouden kehittäminen suuropääomaa vastaan. Liittolaistalouteen ja joukkotyön välttämättömyys nousee joka askeleella eteen jopa Kommunistista Manifestia lukiessa. Taukalle marxismia

erinomaisesti tuntevana asia oli alusta asti täysin selvä. Demokraattista yhteistyötä tuli kehittää. Juuri tuonkaltaisten prosessien ohjaamisessa kommunistien poliittinen taito punnitaankin. Tämä linjaerimielisyys KTP:n toiminnassa johti mm. siihen, että Taukan oma puolueosasto erotettiin puolueesta.

Kansan äänen perustamisesta lähtien Taukka tuki lehden toimintaa ja osallistui mm. EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimintaan voimiensa mukaan ja ehti monin tavoin avustaa Kansan äänen järjestöjen toimintaa.

Nyt Taukka viettää eläkepäiviään Myllypurossa seuraten edelleen yhteiskunnallista elämää ympärillään. Järjestöväki Helsingissä ja laajalti ympäri Suomea toivottaa Taukalle hyviä eläkepäiviä.

KÄ/Toimitus

Wahlroos – Suomen älykkäin mies?

”Finanssiasiat ammatti-laisten huoleksi”

Wahlroos iloitsi tuolloin siitä, että eurooppalaisessa integraatiopro-sessissa kansallisvaltion rooli heik-kenee ja ”mielestäni on hävytön-tä väittää, että kaikilla kulttuureil-la on henkiinjäämisedellytykset tai -oikeus”. Jo 80-luvun lopulla kasi-notalouden yhtenä pääarkkitehti-na toimiessaan, hän markkinointi-väen Ideapäivillä Dipolissa messu-si täydelle salille: ”Kansantalouden kannalta poliitikkojen ei pitäisi sot-keentua talousasioihin, koska he ei-vät niistä mitään ymmärrä”. Finans-siasiat piti Wahlroosin mukaan jät-tää ’ammattilaisten’ huoleksi”. Nyt kaikki veronmaksajat ympäri maa-palloa saavat maksaa näiden finans-siammattilaisten ”ammattitaidosta”. Maailmanlaajuisesti veronmaksajat ovat jo joutuneet syytämään tutki-muslaitos Grail Researchin mukaan 20 000 miljardia dollaria pankkien pystyssä pitämiseksi pääomatukina ja valtioiden elvytysruiskeina.

”Ammattilaisen” neuvoilla 60000 konkurssia

Suomen 90-luvun alun pankkikrii-sistä alkaneen laman päääkkiteh-tina toimi silloinen SYP:n varatoi-mitusjohtaja Wahlroos. Pitkälti hä-nen teesiensä pohjalta kehittyi sil-loisen pankkikriisiin ”pelastusoh-jelma”. Siitä kertoo perusteellisesti A-P Pietilän kirja ”Pankkikriisin pe-itellyt paperit”. Wahlroosin pelastus-paketti poikkesi ratkaisevalla taval-la monien muiden maiden pelas-tussuunnitelmasta, jossa tukea oh-jattiin myös varsinaisille velallisille. Vuosina 1989-1995 suomalaisten pankkien veronmaksajilta saaman pankkituen määrä oli 17,5 % brutto-kansantuotteesta, kun Ruotsissa se oli 6,3%, Norjassa 2,2% ja Tanskassa 0,5%. Wahlroos junaili tietysti kaikki tuet pankeille, jotka olivat myyneet pääomien vapauttamisen yhtey-dessä valuuttalainoja keinottelu-mielessä (yhteensä 50 mrd mk) ko-timarkkinoilla toimiville yrityksille. Devalvaation seurauksena 60 000 yritystä ajautui konkurssiin (moni teki itsemurhan), koska Wahlroos oli nokkelana miehenä käyttänyt hyväkseen kokemattomia poliitik-koja Esko Ahoa ja Iiro Viinasta.

Vekseleistä väkisin velka-kirjoja

SYP:n pelastamisessa Wahlroosilla oli keskeinen asema. Siinä käytet-tiin kaikki mahdolliset ja mahdot-tomat keuplikonstit. Niin sanotun ”Promissory Note” –korivaluutta-vekseleiden avulla pankin treasury -osasto saattoi muuttaa pitkäaikai-sen oman varainhankintansa lyhyt-aikaiseksi kotimaahan myönnetyk-si valuuttaluotoksi ilman, että pan-kin valuuttamääräinen nettoposi-tio muuttui. Jälleenrahoitus voitiin muuttaa laina-asiakkaan kannetta-vaksi. Valuuttavekselit olivat lume-asiakirjoja ja vain veronkieroa var-ten. SYP:n taseessa valuuttavekse-leitä oli 22,8 miljardia markkaa. Pan-kit tekivät vekseleistä väkisin velka-kirjoja, jotta niistä ei tarvitsisi mak-saa leimaveroja. Pankit välttivät kik-kailuilla 10 miljardin markan leima-verot.

”Köyhänapua” maatalous-tukiaisina

SYP:n vakavaraisuuden horjues-sa Wahlroos laittoi tytäryhtiönsä Huoneistokeskuksen arvioimaan SYP:n käsiin joutuneen omaisuu-den yläkanttiin. Pakkolunastuksen

Björn Wahlroos on viime aikoina ollut roimasti esillä julkaisemansa kirjan johdosta. Hänestä on tehty teatterikappale ja nyt Tampereen yliopiston journalistiikkalaitoksen oppilaat ovat tekemässä hänes-tä kirjaa. Hän on talouslehtien kestolemmikki. Talouselämä-lehti ot-sikoi aikoinaan: ”Ylivertainen Björn Wahlroos”. Kauppalehti laittoi vielä paremmaksi ja valitsi hänet ”Vuoden mieheksi” (v. 2000). Toi-mittaja hehkutti haastateltavaa: ”Wahlroosissa yhdistyvät äly, tyy-litaju ja röyhkeys. Taistolaisuudesta parannuksen tehnyt mies, joka kymmenessä vuodessa teki miljardin omaisuuden, tavoitteellinen mies – Honey Bear – Finnish style”.

Nordean Helsingin konttorin luona järjestettiin 28.11.-11 mielenilmaus pankkien moraalittomuutta ja irtisanomisia vastaan. Eräs mielenosoit-taja totesi Nordean tuloksen olleen 723 miljoonaa ja ”tarve” vähentää 650 työpaikkaa. Nalle oli täälläkin pääroolissa.

yhteydessä pankkiin tulleet oma-koitalot pankki arvioi alakanttiin. Hetken kuluttua pankki myi samat omakotitalot reilulla voitolla ja kir-jasi voitot taseisiinsa. SYP:n jälkeen Mandatumilla toimiessaan hän ri-kastui yritysjärjestelyillä, jonka tu-loksena suomalainen omistus siir-tyi ulkomaiseen ja taloudellinen valta siirtyi samalla valtakunnan rajojen ulkopuolelle. Tämä ”Honey Bear” on ilmoittanut julkisuudessa vastustavansa kaikenlaisia tukiaisia. Silti hän nostaa kartanonsa viljelyk-siltä n. 10 ihmisen vuosiansioiden verran ”köyhänapua” maatalous-tukiaisina. Mainostetusta älystään huolimatta hän ei ole ymmärtänyt edes PR -eleenä jakaa inhoamiaan tukiaisia hyväntekeväisyyteen, ku-ten rikkaille on ollut yleensä tapana.

”Hyvin menee, kun tu-loerot kasvavat”

Wahlroosin maailmankuva saa ym-märrettävän selityksen. Hän sanoo muistavansa hyvin, ”kuinka outo ja ihmeellinen tunne on vapaus, kun hän ensimmäisen kerran vuonna 1980 muutti Yhdysvaltoihin”. Hän innostui ikihyväksi kokoomuslai-sesta vapaus-käsitteestä. ”Friedrich von Hayek kirjoitti vuonna 1944 kir-jan, joka on kansantaloustieteen fi-losofian loistavimpia teoksia: ”The Road to Serfdom” (Tie orjuuteen). Se käsittelee juuri tätä, miten ih-mismieli tottuu orjuuteen, kun ih-minen ei saa itse valita - eikä lopul-ta edes halua valita”, filosofi Wahl-roos. Häneltä on uutohtui mainita, että nyt kaikki kansalaiset, yritykset ja valtiot on alistettu investointipank-kiirien toimesta pankkien orjuuteen - ja sehän on tietysti fiksun pankki-i-rin perimmäinen tarkoitus. Tällä or-juutuksella pankinjohtaja voi rikas-tua maksimaalisesti ja saada kaikki toimijat vapaaehtoiseen orjuuteen ja hallintaan. Wahlroosin tulot oli-vat vuonna 1990 yhteensä 263 000 euroa ja veroprosentti 58%. Vuonna 2009 vuositulot olivat jo 6 900 000 euroa mutta veroprosentti enää 31%. Fiksuna pääoman edustajana hän on onnistunut maksimoimaan tulonsa ja minimoimaan veronsa. Tätä kehitystä hän on puolustellut toteamalla: ”Yleensä taloudessa ei

mene hyvin, elleivät tuloerot kasva”.

Lisää kevennyksiä rikkai-den ja yritysten verotuk-seen

Noustessaan Nordean hallituksen puheenjohtajaksi, hän ohjasi heti pankin johdolle 169 miljoonan eu-ron bonukset. Vaikka Ruotsin val-tio toiseksi suurimpana osakkeen-omistajana yritti toppuutella, Nalle sai tahtonsa lävitse. Oman verotuk-sensa suotuisasta kehityksestä huo-limatta, Wahlroos on miehekkäästi vaatinut lisää ja jatkuvasti rikkaiden ja yritysten verojen madaltamista. Verotuksesta Wahlroos on toden-nut Financial Timesin haastattelus-sa: ”Emme voi jatkaa ihmisten ve-rottamista nykyisellä tavalla, em-mekä voi vastaavanlaisesti sietää köyhyyden sekä rikkinaisten per-heiden tukemista”.

Tutkitusti pienet tuloerot vahvistavat hyvinvointia

Vaikka Wahlroosin älyä onkin ke-huttu, häneltä on jäänyt Amerikan vierailullaan jotain huomaamatta. Alan tutkijat ovat tuloeroista täy-sin toista mieltä. ”Jos amerikkalai-set haluavat amerikkalaisen unel-man toteutuvan elämässään, hei-dän kannattaisi muuttaa Pohjois-maihin”, on todennut amerikkalai-nen professori Richard Wilkinson. Hän on tutkijakollegansa profes-sori Kate Pickettin kanssa kirjoit-tanut kirjan ”The Spirit Level”, joka julkaistaan Suomessa nimellä ”Ta-sa-arvo ja Hyvinvointi”. Kirjan kes-keinen viesti on, että mitä pienem-mät tuloerot yhteiskunnassa on, si-tä vähäisempiä ovat monet sosiaa-liset ongelmat. He ottivat tutkimuk-sissaan mukaan 23 rikasta valtio-ta mm. Yhdysvallat, Britannia, Ja-panin, Suomen, Ruotsin, Norjan ja Tanskan. Tähän ryhmään kuuluvissa maissa menee aineellisesti niin hy-vin, ettei hyvinvoinnin kasvu brut-tokansantuotteella mitattuna lisää enää merkittävästi esimerkiksi elin-ajanodotetta tai onnellisuutta. Wil-kinsonin ja Pickettin mittareina oli-vat sosiaalinen luottamus, mielen-terveys, huume- ja alkoholi riippu-vuus, elinajanodote, lapsikuollei-suus, liikalihavuus, lasten koulu-me-

nestys, teini-ikäisten synnytykset, henkirikokset, vankien lukumäärä, sekä sosiaalinen liikkuvuus. Tulok-set olivat varsin selkeitä: ongelmat olivat vähäisimmät maissa, joissa tuloerot olivat pienimmät eli Japa-nissa ja neljässä pohjoismaassa. Toi-seen ääripäähän sijoittuivat joukon eriarvoisimmat maat eli Uusi-See-lanti, Britannia ja Yhdysvallat.

Uusliberalismi kasvattaa tuloeroja

Siksi amerikkalainen unelma, et-tä kuka tahansa lähtökohdistaan riippumatta voi menestyä elämäs-sään eli ”jokainen on oman onnen-sa seppä”, toteutuu Wilkinsonin mu-kaan todennäköisimmin Pohjois-maissa kuin Yhdysvalloissa. Merkit-tävä havainto oli myös se, että eri-arvoisuuden haitalliset vaikutuk-set eivät eriarvoisimmissa yhteis-kunnissa rajoittuneet vain huono-osaisiin, vaan niistä kärsivät myös hyväosaiset: rikkaus ei välttämättä aina lämmitä, jos joutuu rikollisten pelossa asumaan aidatuilla, vartioi-duilla asuinalueilla erillään muus-ta yhteiskunnasta. Uusliberalismin päästyä valtaan maailmanlaajuisesti, tuloerot alkoivat kasvaa muissa-kin länsimaissa. Ruotsissa ja Suo-messa tuloerojen kasvu on viime-ksi kuluneiden puolentoista vuosi-kymmenen aikana ollut nopeinta kehittyneiden maiden OECD-ryh-mässä. Päinvastoin kuin Suomes-sa, tutkijoiden mukaan pitäisi ede-tä pöyristävää suuntaa. Tämä on Wahlroosille älystään huolimat-ta ilmeisen vaikeaa. Hän on sitee-rannut uusliberalistista taloustie-teen nobelisti James M. Buchana-nia. Kansantaloustieteen professori Wahlroos meni kuitenkin Buchana-nia pidemmälle ja totesi, että suoma-laiset työskentelevät aivan liian vähän maksaakseen kalliiksi käyvän hyvinvointiyhteiskunnan.

Nallella omaehtainen ratkaisu köyhyyden ongel-maan

Varakkaana miehenä Wahlroos on ratkaissut köyhyyden ongelman ne-rokkaasti. Hän on ostanut Halikon kartanon Salon läheltä ja samal-la puoli kylää, jotta sähköistä piik-kilankaa ei tarvitsisi rakentaa. Alue on niin suuri, että kävelylenkillä ei tarvitse törmätä köyhiin. Kartanon-herroilla on jo historian valossa ol-lut vaikeuksia asettua köyhän hou-suihin – myös nykyisessä ”hyvin-vointivaltiossa”. Suomessa perus-turva ei riitä edes kohtuulliseen ku-lutukseen, Terveysten ja Hyvinvoin-nin laitos (THL) entinen Stakes on tehnyt kartoituksen köyhien mah-dollisuuksista tulla toimeen suoma-laisella perusturvalla. Tutkimus pal-jasti yksiselitteisesti, että perustur-va ei riitä edes kohtuulliseen kulu-tukseen ja on jäänyt reilusti jälkeen yleisestä tulokehityksestä.

Perusturvalla ei meillä voi-elää

Moni suomalainen joutuu tule-

maan toimeen rahasummalla, jo-ka on kaikilla mittareilla mitattuna riittämätön. Kohtuulliseen minimi-kulutukseen on arvioitu tarvittavan asumismenojen lisäksi 575 – 660 euroa kuussa, mutta perusturvan varassa elävältä tästä summasta uupuu noin kolmannes. Sen sijaan keskipalkkaisen suomalaisen tu-lot riittävät kattamaan minimikulu-tukseen jopa kolminkertaisesti. Tällä haavaa pelkän perusturvan varas-sa elävälle yksinhuoltajalle jää asu-mismenojen jälkeen kulutukseen 419 euroa. Inflaatio on syönyt vuo-sien varrella tulleet pienet korotuk-setkin, käteen jäävät tulot ovat jo-pa laskeneet. Perusturvan hakijois-ta moni kokee tulevana leimatuk-si. Siksi noin kolmasosa toimeentu-lotukeen oikeutetuista ei edes hae tukea, totesi professori Susan Kui-valainen Turun Yliopistosta. Vuon-na 2009 noin 150 000 suomalaisen kotitalouden tuloista 90 prosenttia koostui perusturvaetuksista. Näi-den talouksien määrä on kaksin-kertaistunut vuodesta 1990. Pahim-millaan perusturvan varassa elävl-le jää käyttöön vain reilu viidennes keskipalkkaisten tulosta.

Nallen usko kovaan mark-kinakapitalismiin ei horju

Kehutusta älystään huolimatta on ymmärrettävää, että Wahlroosil-la on vaikeuksia Bentleyensä taka-penkiltä nähdä suomalaista eriar-voisuutta. Erityisen huolestuttavaa on, ettei hän hallitse edes oman pankkialansa tulevaa kehitystä. Ny-kyisestä finanssikriisistä Wahlroos totesi ammattimiehen varmuu-della alkuvuodesta 2009, ettei ta-loustaantumasta tule pitkäaikaista. Wahlroos arveli tammiukuussa, että Yhdysvaltain taloudesta saadaa jo tänä keväänä myönteisen kehityk-sen merkkejä. Myöhemmin Yleisra-dion viestintäseminaarissa puhu-nut Wahlroos sanoi olevansa edel-leen samaa mieltä. ”Taloudellisesti on itse asiassa erittäin vaikea keksiä malli tai looginen selitys, miksi täl-lainen laskusuhdanne kriisi voisi jat-kua erityisen pitkään. Me elämme markkinataloudessa, joka korjaa its-sensä aika nopeasti. Saatte nähdä, että näin käy tälläkin kertaa”, heh-kutti Wahlroos.

”Älykkyydosamäärä” ei mittaa oikeita tekoja

Älykkyyos on vaikea asia. On todet-tu, että monet huippurikolliset ja pankkirosvot ovat älykkyyosamää-rältään huippua. Myös Hitlerin ken-raalikunnalla oli korkeat älykkyyos-amäärät. He pystyivät tehtävis-sään huippusuorituksiin. Kummal-lista vain on, että älykkyydestään huolimatta en ole huomannut edes taloustoimittajien käyttävän Wahl-roosista määritelmää: ”Wise - Fin-nish style”.

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
ari.ojapelto@taloverkot.fi

Toimituksen väliotsikointi

Kommunistien ”Jytky” Intiassa

Äskettäin pidetyissä Intian koil-lisosavaltion Tripuran vaaleis-sa sai vasemmistorintama 50 paikkaa 60- jäsenisessä parla-mentissa. Suurin puolue Intias-sa- Kongressipuolue liittolaisi-neen- sai tyytyä 10 paikkaan. Perinteinen kommunistipuolue sai yhden (1) paikan ja IKP (mar-

xilaiset) sai 49 paikkaa. Tämä oli puolueen viides vaalivoitto. Kom-munistit ovat hallinneet 3,7 mil-joonan asukkaan osavaltiota pit-kään. Uutinen julkaistiin Ruotsis-sa ilmestyvässä Proletaari-leh-dessä.

Käänsi
Wäinö Pietikäinen

Työväenpolitiikkaa työkansan ja..

Vapputervehdykset 2013

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuuri-työ ry
Suomi ilman fasismia ry
Kominform

Helsinki	Paavo Heikkinen Kaarina Heikkinen Harri Jalo Eino Lindroos Simo Heikkinen Marja Lahdenperä Veikko Väisänen Riitta Väisänen Senja Väisänen Matti Laitinen Aarni Miettala Sakari Kuusmin Antero Nummiranta Heikki Sipilä Tuntematon Korean ystävä Elina Kämppi Miska & Nelli Puutarhuri
	Espoo
Timo Kangasmaa Reijo Katajaranta Timo Nieminen Esko Auervuolle Riitta Auervuolle Raika Kontturi Kai Kontturi Heikki Männikkö Tarja Männikkö Hannele Salava Jaakko Ahvola Pertti Leino Timo Partanen Ingrid Hämäläinen Bertta Laine Pekka Tiainen Juho Haavisto Juhani Valo Pipsa Valo Leevi Ville Rahikainen Janne Rahikainen Miina Vuorinen Einari Rahikainen Taina Mäenpää Namu Ansa Pörrö Irja Kukkonen Ari Kukkonen Sirpa Mittilä Tauno Wahllendahr	Hannu Kautto Tommi Lievemaa Reijo Rytönen Johan Bäckman Puuseppä Toinen puuseppä
	Vantaa
	Eira Kärki Marja-Liisa Juvonen Heikki Uusimäki

Hymy hyytyy...

Jatkoa sivulta 8

tuovan 2016 sen Kataisen-Urpilaisen markkinoiman dynaamisen verotulon. Mutta kuten nähdään, talouskasvussa ei ole mitään dynaamisuutta. Kaiken kukkuraksi voi pelätä, että kasvu jää tätä pienemmäksi ja tavoite toteutuu vasta joskus tulevaisuudessa.

Mutta jos yritykset, pelätessään tukien menetyksiä, toimivat dynaamisesti, niin tuottavuus kasvaa keskimäärin 2,4 prosenttia

vuodessa. Silloin verouudistuksesta huolimatta hallituksen urakka kusee ja työllisyys heikkenee 20 000 työvuodella. Se taas merkitsee, että vastaavasti sosiaalimenot lisääntyvät ja verotulot supistuvat.

Näin hallitus on joutunut sumppuun, josta se ei pääse ulos. Ilman yritysvero-ohjelmia kahden prosentin talouskasvulla verotulot olisivat 2016 kasvaneet noin 395 miljoonaa euroa. Mutta kun se antoi 960 miljoonan vero-

menetyksen 1 355 miljoonaa – 1,3 miljardia euroa.

Tulevaisuus yritysverohelpotuksen ja heikon talouskasvun vuoksi ei lupaa hyvää, vain verta ja kyynelitä. Jos Jutta Urpilainen (sd) pysyy ministeriäntakapenkillä, hänen on tehtävä Lipposet (sd) ja leikkatava valtion menoja Lipposta enemmän. Kestääkö tytön kantti, kun se jo nyt näyttää pahasti kuluneen. Hymystä on ilo kadonnut.

Kai Kontturi
KOMINFORM
http://www.kominform.eu

Juha Kärki Ulla Hämäläinen Jouko Nevalainen Anita Nevalainen Janne Anna Nevalainen Temppe Mirtsu Marita Vili Beda Lampila Mari Vainikka Unto Nikula	Tuusula	Markku Nieminen Esa Koivisto J.Koivisto Sirpa Koivisto Esko Koivisto Ossi Keränen Heimo Hulkkonen
	Porvoo	Kaija Siippainen Tuukka Wahrman Tommi Wahrman Hannu Ikonen Pertti Pitkänen Teresia Wahrman Vera Wahrman Saga Wahrman Pirkko Nokkala Matti Wahrman Aune Manelius Hannu Henttonen Hannu Hämäläinen Kalevi Wahrman Heikki Leinonen Yrjö Nieminen Pekka Kokkinen Anneli Johansson Raimo Järvelä
	Raasepori	Peter Björklöf
	Uusikaupunki	Heikki Ervasti
	Turku	

Esko Luukkonen Anne Luukkonen Minna Ekman Ines Mäkilä Markus Uutela Galina Rintala Mauri Rintala Jarmo Vikman Silja Mönkänen Helena Tuomaala Veera Eloranta Pia Eloranta Janne Kejo Risto Lajunen Ani Leikonniemi Reino Intovuori	Oulu	Jaakko Muilu Katja Sissi
	Hämeenkyrö	Paavo Junttila Saara Lehtomaa
	Jämsä	Reino Welling Mirja Welling Erkki Flyktman
	Lahti	Anja Saarikko Timo Saarikko Leena Anja
	Kuopio	Juhani Tanski
	Sonkajärvi	Asko Julkunen
	Torshälla, Ruotsi	Esa Salomaa
	ASBESTKAMP 85.	Wäinö Pietikäinen Mauno Harjunpää Riitta Vainionpää Rainer Andersson Toivo Hakkarainen Eija Tolonen Merja Andersson Maire Wilkman Anita Salven Hannu Kukkonen Johan Wiman Arvo Keiskander Mats Nordlund Heikki Häkkinen

Heikki Rajamäki
Taina Tarvonen
Mikko Anttila
Jorma Talikka
Pentti Katainen
Eero Saareinen
Reino Halttu
Ritva Toimi
Mary Andersson
Seppo Keränen
Esa Salomaa
Reijo Karttunen

Hyvää Vappua ja menestystä uusliberalismin ja Naton sotapolitiikan vastaisessa kamppailussa.
Tommi Lievemaa

Kaikille EU-politiikan vastustajille hyvää vappua. Yhdistäkäämme voimamme EU:ia ja uusliberalismia vastaan.
Heikki Männikkö

1918

Historia on väärennösten, väärintulkintojen, hyväksikäytön uhri.

Kun ihmistä nöyryytetään, riistetään ja räähätään, hän alistuu, kuolee tai nousee kapinaan.

Vapaussota haisee valkoiselle valheelle, vapaudelle vangita ja lahdata. Eliitti ei halunnut luopua asemistaan.

Saksalaiset sotilaat murskasivat vallankumouksen, veivät punaisilta voiton. Vapaus koitti pääomalle.

Valkoisen historian valkoinen terrori lihallistui joukkohautojen joukkoliikkeenä, keskitysleirien ihmisoikeuksina.

Hennala, Suomenlinna, Tammi-saari eivät olleet lomakeskuksia. Teloitukset olivat koston ja julmuuden performansseja.

Suojeluskuntien ihmisudet ulkoivat yössä.

Syvät siteet Saksaan taiteissa, tieteissä ja taloudessa loivat vahvan perustan myöhemmälle aseveljeydelle.

Emme saa unohtaa veristä luokkasotaamme, koska sen syyt ovat yhä olemassa?

Enemmistön vaatiessa osaansa yhteiskunnallisen vaurauden jaossa valtaapitävät vetoavat sääntämissä lakeihin ja turvautuvat väkivaltaan.
Matti Laitinen

Muistakaamme Naistenpäivän poliittinen sisältö

Olemme viettämässä muutamia hetkiä huomenna vietettävän kansainvälisen naistenpäivän merkeissä. Maaliskuulle sattuu myös 19. päivänä vietettävä Minna Canthin päivä, joka on kalentereihimme merkitty myös tasa-arvon päiväksi. Eipä Minna Canth, kuten eivät myöskään naisten kansainvälisen päivän viettämisestä päättämään kokoontuneet naiset varmaan osanneet kuvitella sitä kehitystä, joka on tapahtunut naisten asemassa tähän päivään mennessä. Ensimmäinen perusteellinen muutos, joka mullisti maassamme naisen yhteiskunnallisen aseman, oli äänioikeusuudistus, joka turvasi kaikille 21 vuotta täyttäneille yhtäläisen äänioikeuden ilman rajoituksia.

Aikaan, jolloin kansainvälisessä naistenkokouksessa tehtiin päätöksiä kansainvälisen naistenpäivän viettämisestä, esimerkiksi Englannissa oli käytäntönä naisten työskenteleminen teollisuuslaitosten pajoissa sepän töissä. Naiset työskentelivät kuumuutta hohkaavan ahjon ääressä pitkiä työpäiviä tehden. Ei ollut puhuttakaan mistään 8-tuntisesta työpäivästä. Saatikka viisi päivästä työviikosta. Äitiyslomatkin olivat tuiki tuntemattomia. Odottavat äidit työskentelivät kuumaa rautaa takoen yleensä ensimmäisten supistusten alkamiseen asti. Äidit palasivat yleensä synnytystä seuraavana päivänä takaisin alasimensa ääreen. Lapset tuotiin työpaikalle mukana. Vastasyntyneet lapset olivat vyötettyinä äidin etupuolelle. Lasten imettäminen tapahtui työn lomassa. Hieman

Kansan äänen järjestöt ja Hermannin naiset järjestivät Kansainvälisen Naistenpäivän tapaamisen 7.3.-13. Avauspuheenvuorossaan Timo Kangasmaa painotti, miten tänään koetaan itsestään selvyysinä mm. äitiyslomat, 8-tuntinen työpäivä ja lapsilisät. Ne on saatu kuitenkin poliittisen kamppailun tuloksena. Niiden turvaaminen ja edelleen kehittäminen edellyttää jatkuvaa kamppailua. Juhlapuheessaan Hannele Salava sanoi, että Kansainvälisenä naistenpäivänä painotamme naisten tasa-arvoa ja oikeuksia kaikkialla maailmassa. Sukupuoleen kohdistuva väkivalta vahingoittaa koko yhteiskuntaa ja palvelujen leikkaukset ja yksityistämiset iskevät ensin naisväestöön.

Juhlan kunniaksi naisille ojennettiin kukat

Kuva: Heikki Männikkö

sä ensimmäisten supistusten alkamiseen asti. Äidit palasivat yleensä synnytystä seuraavana päivänä takaisin alasimensa ääreen. Lapset tuotiin työpaikalle mukana. Vastasyntyneet lapset olivat vyötettyinä äidin etupuolelle. Lasten imettäminen tapahtui työn lomassa. Hieman

varttuneemmat lapset olivat kapaloissaan sijoitettu mahdollisimman lähelle ahjoa ja alasinta, jotta äiti saattoi huolehtia pienokaisestaan.

Tänään pidämme monia asioita ikäänkuin itsestään selvyysinä, joista ei eri puolilla Eu-

rooppaa ja maailmaa työväenliike tuolloin ei osannut edes uneksia. Työläisnaisliike yhdessä muun työväenliikkeen kanssa on saanut matkansa varrella aikaiseksi monia parannuksia ja uudistuksia. Niitä ei ole saatu aikaiseksi ilman käytyjä kovia usein raskaitakin kamppailuja ja taisteluita. Naisten asema muuttui vähitellen niin yhteiskunnallisesti kuin taloudellisesti. Naiset etenkin työläisnaiset tiedostivat yhteiskuntaan vaikuttavan poliittisen toiminnan välttämättömyyden. Naisten aseman parantuessa heille aukeni tie opiskeluun ja koulutukseen avaten heille myös monia ammatteja, joita oli pidetty vain miesten ammatteina.

Tänään, jos koskaan, on tärkeää pitää mielissämme, että työväestölle eivät parannukset ole koskaan tipahdelleet mistään itseksensä. Ne eivät ole mitään taivaanlahjoja, jotka osoittaisivat, että tuotantovälineet omistavat pääomapiirit olisivat viisastuneet. Kaikki parannukset on saatu aikaiseksi kovien kamppailujen ja taisteluiden tuloksina, joita on monesti käyty välittämättä vapauden tai hengen menettämisen uhasta.

Olen viime aikoina usein pyhäntynyt ajattelemaan erästä 1970 luvulla DDR:ssä kahvipöydässä käytyä keskustelua. Istuimme siinä aikaa viettämässä. Juteltiin kaikenlaista maan ja tai-

vaan väliltä. Seurassamme oli eräs sikäläinen naispuolinen taloustieteen opettaja. Hän toi keskusteluun seuraavanlaisen ajatuksen, että työläisille on annettu kapitalistisissa maissa luokkataistelun tuloksena erilaisia etuja, joilla on rauhoiteltu työväestöä. Monessa maassa on työläisillä mahdollisuus asua kunnollisissa asunnoissa. Monessa maassa suurimmalla osalla työtätekevistä väestöstä on mahdollisuus säännölliseen palkkatuloon. Lisäksi heille on annettu monia muita elämää ja elämistä helpottavaa sekä turvaavaa asiaa käyttöön. Mutta ennen kaikkea on muistettava, että heti kun työväestö tuudittuu ruusunen uneen eli se herpaantuu kamppailemasta saavuttamiensa etujen sekä parannusten puolesta, niin ne otetaan siltä pois. Ne ovat ikään kuin vain lainattu työväestön käyttöön.

Tuon edellä mainitun perusteella onkin syytä esittää kysymys, elämmekö tänään vaihetta, jolloin Euroopan Unionin laajuisesti meiltä otetaan pois kaikki väliaikaisesti meille lainattu? Ja ennen kaikkea on myös kysyttävä, että annamme me sen tapahtua?

Olkaa kaikki, ennen kaikkea naiset, tervetulleita tilaisuuteemme!

Timo Kangasmaa

Leikkaukset iskevät eniten naisiin

Kansainvälinen naistenpäivä on päivä, jolloin muistutetaan naisten tasa-arvoisista oikeuksista maailmassa – taistelusta oikeudenmukaisuuden ja tasa-arvon puolesta. Markkinamiehet yrittävät ottaa tämänkin haltuunsa ja muuttaa päivän hömppää, hөрhelöpäiväksi, aivan kuin toiseksi äitienpäiväksi kukkineen ja kakkuineen. ”Nyt me tytöt lähdetään skumpalle eli kuohuviinille ja jätetään miehet kotiin” tai jotakin muuta vastaavaa.

Tässä hauskanpidossa unohtuu naistenpäivän poliittinen sisältö. Maailma ei ole vielä valmis ja epätasa-arvo jyllää edelleen. Naistenpäivänä on taas aika muistuttaa kanssaihmisistä ja päättäjistä tästä. Kutsua kaikkia taisteluun tasa-arvon puolesta. Esimerkiksi maailmalla ja meilläkin naisiin kohdistuu väkivaltaa. Tätä vastaan on kampanjoitava ja vaadittava kaikkia mukaan. Tämän vetoomuksen luin mm. YK:n naisjärjestön, UN Womenin julkaisemasta naistenpäivän teemanumerosta.

Sukupuoleen kohdistuva väkivalta vahingoittaa koko yhteiskuntaa

Samaisesta liitteestä luin, että maailmassa joka kolmas nainen joutuu väkivallan uhriksi. Tästä esimerkiksi ovat Intian raiskaukset, Kirgiasian julmat morsiamen ryöstöt, sekä monissa maissa yleiset, järjestetyt pakkoavioliitot. Etelä-Afrikassa yli 25% miehistä myöntää raiskanneensa jonkun. Afganistanissa on satoja naisia vankiloissa. Tuomio on tullut, koska he ovat karanneet kotoa paetakseen väkivaltaa. Nämä ovat vain esimerkkejä enkä halua mustamaalata mitään kansakuntaa, sillä onhan meillä Suomesakin surullinen, mutta valitettavan yleinen, perheväkivalta. Sukupuoleen perustuva väkivalta on ihmisoikeusloukkaus, joka vahingoit-

Hannele Salava puhuu

Kuva: Heikki Männikkö

taa naisten ja tyttöjen lisäksi heidän perheitään ja koko yhteiskuntaa. Muutos on mahdollinen. Naisiin ja tyttöihin kohdistuva väkivalta ei ole minkään kansallisuuden, uskonnollisen tai väestöryhmän ominaispiirre. Se on yhteiskunnallinen ongelma, joka voidaan pysäyttää kaikkialla maailmassa.

Palvelujen leikkaukset iskevät eniten naisiin

Kaikkien hyvinvointiin sukupuolesta riippumatta liittyy meillä Suomessa hyvinvointivaltion säilyttäminen. Kokoomus ja oikeisto ovat saaneet jo paljon tuhoa aikaan ja havittelee raunioittavansa loputkin yksityistämällä yhteiskunnan palvelut vähävaraisilta. Tätä kehitystä vastaan on todella taisteltava ja käännettävä suunta. Naisiin erilaiset supistamiset ja lakkauttamiset vaikuttavat sikäli myös erityisesti, koska näillä hoiva- ja palvelualoilla työskentelee paljon naisia. Kyse on myös heidän työpaikoistaan.

Haluan nyt tuoda seuraavaksi esiin kamppailukysymyksiä ja esimerkkejä omasta kotikaupungistamme Helsingistä. Kuten aiemminkin totesin sosiaali- ja terveystoimen tietenkin kaikkien asia, ei vain naistenpäivän eikä naisten. Uskon kuitenkin, että tämä yhteiskunnan alue ja sen palvelut ovat erityisen tärkeitä naisille. Helsingin ongel-

ma on jatkuva sosiaali- ja terveystoimen alibudjetoiminen. Menojen määrä osataan kyllä ennustaa, mutta budjettiin ei myönnetä tarpeeksi rahaa. Helsinki ei ole köyhä, vaikka näin meille yritetään väittää.

Lasten tulevaisuutta ei tule vaarantaa leikkamalla päivähoitosta

Varhaiskasvatus eli päivähoito on kaupungin toiminnasta hyvä esimerkki. Viime vuonna hoidettiin 1000 lasta enemmän, kuin budjetissa oli varauduttu. Ymmärrätte, että niukkuutta siinä jaettiin. Itse päiväkodissa työskentelevänä voin kertoa, että kaikki kärsivät, niin lapset kuin työntekijätkin. Ammatti-ihmiset eivät pysty tekemään vaativaa työtään kunnolla ja lasten kehitystä vaarannetaan ylisuurissa ryhmissä. Helsingillä pitää olla varaa hoitaa ja kasvattaa lapsensa hyvin, jotta kenenkään tulevaisuus ei vaarantuisi ainakaan kehnon päivähoiton vuoksi.

Terveysasemien kohtalo on vaakalaudalla. Kaupunginjohtaja Pajunen ja sosiaali- ja terveystoimen apulaiskaupunginjohtaja Rätymolemmat kokoomuslaisia esittävät terveysasemien lakkauttamista. Kahdestakymmenestäkuidesta terveysasemasta siirryttäisiin neljän aseman malliin. Monet tutkimukset ja työntekijöiden sekä asiakkaiden

kokemukset osoittavat, että pienet asemat toimivat paremmin asiakkaiden kuin myös työntekijöiden kannalta.

Palvelujen yksityistämisen hyödyttää vain rikkaita

Kokoomus ajoi Helsinkiin palvelualoitetta, joka onneksi Kaupungin hallituksessa kaatui. Tämä aloite on tuhoisa kaikkien kunnallisten palvelujen kannalta. Otan tämän jo kaatuneen esityksen vielä esiin koska luulen, että kokoomuslaiset eivät hellitä, vaan yrittävät jossakin muodossa tuoda asian uudelleen esille. Kysymys on siitä, että mikä tahansa yksityinen yritys voi haastaa kunnan palvelun ja saada omansa näytettämään halvemmalla ja kunnan on pakko ostaa palvelu tältä yritykseltä.

Oikeisto ajaa koko maahan palvelusetelijärjestelmää. Tätä mainostetaan hyvänä asiakkaan valinnanvapauden kannalta. Todelisuudessa järjestelmä hyödyttää vain rikkaita. Setelit eivät juuri koskaan kata koko maksua ja köyhällä ei mahdollisesti ole varaa maksaa yli jäävää summaa. Setelit lisäävät eriarvoisuutta ja ne hyödyttävät vain rikkaita. Niistä ei ole ratkaisuksi terveyspuolen eikä muidenkaan palvelujen ongelmiin.

On yhdessä kamppailtava oikeiston huonoa politiikkaa vastaan

Koko kansamme ja samalla naisten hyvinvoinnin päävastustaja on Kokoomus ja sen ajama politiikka. Poliitiikka, joka ajaa vähävaraiset naiset erityisesti marginaaliin. Huonosti palkattuina ja yhteiskunnan turvaverkon hävittyä alta muuttuu elämä entistäkin ahdistavamaksi. Tällä on suuri vaikutus perheiden elämään ja koko yhteiskuntaan. Naisten tasa-arvon ja oikeuksien puolesta kamppailu on osa paremman yhteiskunnan puolesta käytävää taistelua, josta hyötyvät myös miehet.

Tarvitaan päättäväisyyttä ja aktiivisuutta. On oltava tietoinen maailman tapahtumista ja nähtävä epäoikeudenmukaisuus myös muualla. Se on koko ihmisten yhteisön asia. Ottamalla kantaa ja tukemalla myös kansainvälistä toimintaa saadaan naisiin kohdistuvat uhat vähenemään.

Suomessa ja Helsingissä voimme yhdessä kamppailla huonoa kehitystä vastaan ja saada naiset voimakkaasti toimimaan vaikkapa lähipalvelujen puolesta. Palveluje, joiden hyvä toiminta ehkäisee ongelmia esim. perheessä.

Hannele Salava

Juhlavieraita

Kuva: Heikki Männikkö

70 vuotta sitten (11)

Käännne kohti Kurskin suurtaistelua

Ylisellä Donilla, Orelin-, Kurskin-, Voronezin- ja Harkovan alueilla, EteläR:n alueella Kaukasiassa sekä Leningradin-, Vjazman- ja Demjanskin alueilla käydyissä talvitaisteluissa -43 muuttui sotilaallinen tilanne maaliskuuhun mennessä Neuvostojoukoille edulliseksi. Pohjoisilla rintamilla oli hiljaisempaa, mutta Voronezin R:n, LounaisR:n, EteläR:n ja Kubanin alueilla taisteltiin. Natsit kokosivat voimia vastahyökkäyksen LounaisR:aa vastaan. Pyrkimys oli työntää rintama Severnaja Donets-joen itäpuolelle. iskeä täältä Voronezin R:aa vastaan sekä vallata takaisin Harkova ja Belgorod. Lopulliseksi tavoitteeksi muodostui ”Kurskin mutkan” oikaisu, siellä olevien neuvostojoukkojen tuhoaminen sekä sotatilanteen palauttaminen vaiheeseen, joka vallitsi ennen Stalingradin vastahyökkäystä ja sen jälkeistä talvihyökkäystä.

Talvihyökkäyksen jatkoa kaavailtiin jo Valko-venäjän tuntumaan

Stalingradin motin purkamisen jälkeen Rokossovskin Donin R:n joukot sijoitettiin Brjanskin R:n ja Voronezin R:n väliin Kurskin-Orelin välimaastoon ja nimettiin uudelleen KeskusR:ksi. Siihen siirrettiin mm. 21.- ja 65.A, 16.IIlaA, 2. PsA ja 70. A sekä yhtymiä päämajan reservistä. Uudeksi tehtäväksi määrättiin saarrostushyökkäys Gomelin-Smolenskin suuntaan ja isku fasistien Orelin ryhmittymän selustaan. Mutta joukkojen nopea siirto Stalingradista Kurskin seudulle ankarissa talviolosuhteissa osoittautui lähes ylipääsemättömäksi operaatioksi. LänsiR:n osalta talvihyökkäys Kurskin luona alkoi menestyksellisesti. Kuljetusvaikeuksien johdosta hyökkäys alkoi vasta 25.2.-43 ja vain osalla KeskusR:n joukkoja. 65. A eteni Mihailovkan suuntaan, sen oikealla puolella hyökkäsi 70. A Dimitrovskia kohti ja vasemmalla 2. PsA Sevskiä kohti. Rintaman vasemmalla sivustalla Krjukovin johtama ps-rykmentillä vahvennettu II RuAK eteni Novgorod Severskin suuntaan. Hyökkäys eteni ”liiankin” menestyksellisesti ja vihollisen konnankoukkuja ounastellen Rokossovski määräsi Krjukovin joukot pysähtymään ja linnoittautumaan Sevskin tasalle. Kiinnittämättä huomiota sivustojensa tarkkailuun IIRvAK oli kuitenkin jo ehtinyt Desna-joelle Nov-

gorod Severskin tuntumaan. KeskusR eteni nopeasti, mutta oikealla 12.2. hyökkäyksen aloittanut Brjanskin R joutui jo helmikuun lopulla pysähtymään linjalle Novosil-Maloarhangelsk-Roždestvenskoje. Kurskin kohdalla Puna-armeija eteni, mutta Orelin kohdalla se jäi jälkehen. Kurskin kohdalle alkoi muodostua ulkonema.

Vihollinen keskitti voimia Orelin kohdalle

Neuvostoliiton sodanjohto ei huomannut, että vihollinen alkoi toipua saamistaan iskuista. Natsit siirsivät Orelin seudulle voimia Vjazman-Rževin alueilta. Vaikeiden kuljetusolosuhteiden vuoksi puna-armeijan joukkoja oli vielä matkalle keskitysalueilleen. Keskusrintaman hyökkäyssuunta käännettiin pohjoiseen Orelin suuntaan tavoitteena yhdessä Brjanskin R:n ja LänsiR:n kanssa lyödä vihollisen Orelin ryhmittymä. Vihollisella oli kuitenkin jo ylivoima eikä tehtävä onnistunut. Myös Rokossovskin ennakointi toteutui, kun vihollinen hyökkäsi Desnalle murtautuneen Krjukovin ryhmän sivustaan ja selustaan. Ryhmä kuitenkin murtautui ulos saarrostuksesta 2.PsA:n ja 65.A:n avustamana. Hitleriläisten pysäyttämiseksi 65.A ryhmitettiin Sevs-joen itärannalle leveälle kaistalle. KeskusR:n vasemmalla taistelevan Voronežin R:n asemaa kuitenkin helpotti se, että hitleriläiset joutuivat asettamaan KeskusR:aa vastaan suuret voimat

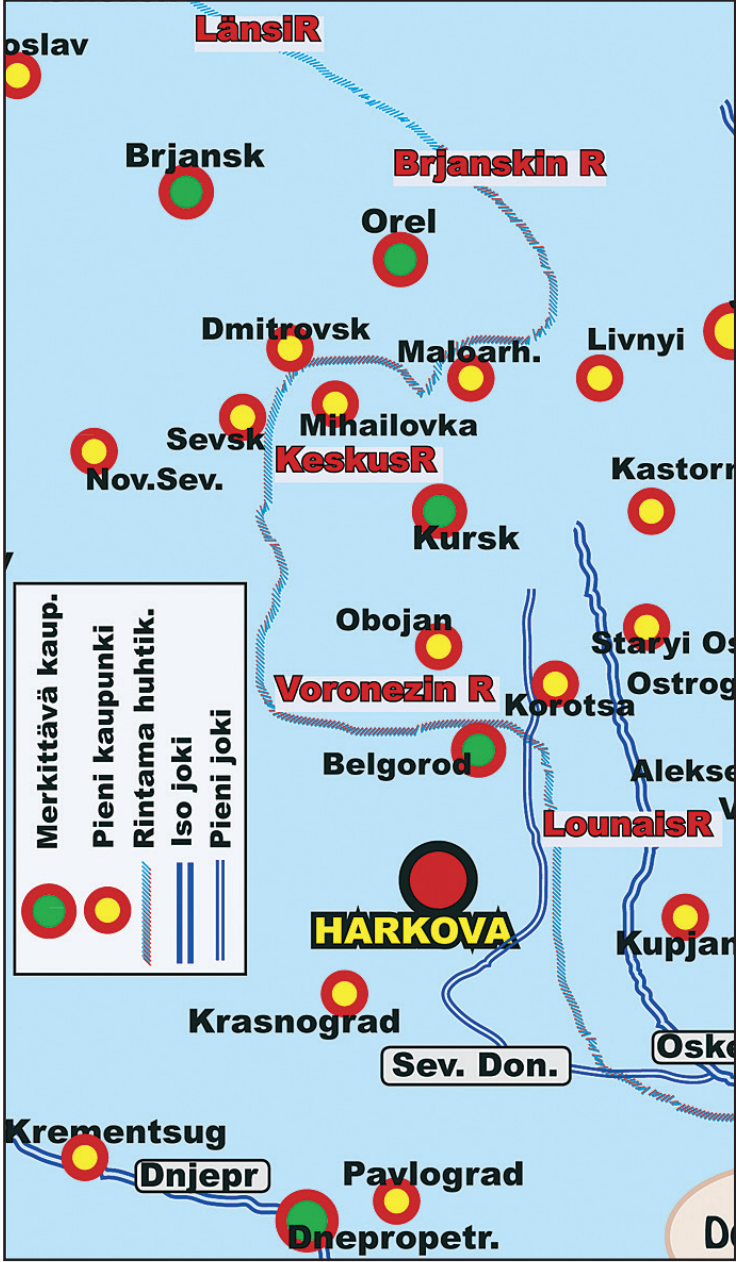
ja Voronežin R:n oikean siiven 60.A pääsi etenemään.

Natsien vastahyökkäys suunniteltiin alkavaksi Harkovan lounaispuolelta

Natsien lähtökohtana oli, että tilanne voitaisiin vielä palauttaa siihen, mitä se oli ennen Stalingradissa aloitettua vastahyökkäystä. Natsit suunnittelivat hyökkäyksen vahvoin panssarivoimin Krasnogradin-Krasnoarmeiskojen alueelta kohti Pavlogradia ja Barvenkovoa tarkoituksenaan tuhota Njeprille Njepropetrovskiin edenneet LounaisR:n joukot ja työntää rintama Donets Seversk-joen tasalle. Tämän jälkeen hitleriläiset suunnittelivat keskittävänä voimia Harkovan lounaispuolelle aloittaakseen sieltä Harkovan ja Belgorodin takaisin valtauksen. Saksalaisten keskustan AR:n panssarivoimien piti iskeä Kurskin suuntaan Orelin eteläpuolisesta maastosta.

Voronežin R ja KeskusR uhattuina. Puna-armeija aloitti joukkojensa uudelleen sijoittelun

Natsien hyökkäys 19.2.-43 yllätti Njeprille lähelle Zaporozhea edenneet LounaisR:n joukot, jotka helmikuun loppuun tultaessa perääntyivät Donets Severskin taakse. Ylätyshyökkäys onnistui, koska vihollisen 10.2. aloittamaa Ps-voimien uudelleenryhmittelyä ehdyttiin pitämään vetäytymisenä Dnjeprin taakse. Päinvastoin valmisteltiin ”Harppaus”-operaatiota, jolla estettäisiin vihollisen vetäytyminen Dnjeprin länsirannalle. Ei osattu varautua vastahyökkäykseen. LounaisR:n oikean siiven vetäytyminen asetti Voronežin R:n vasemman siiven suureen vaaraan. Natsien vastahyökkäyksen toinen vaihe alkoi 4.3. voimakkaalla Ps-voimien iskulla Harkovan lounaispuolella. Siellä heillä oli panssareiden ja ilmavoimien osalta ylivoima. Voronežin R:n vasen siipi oli pakotettu 7.3. vetäytymään kohti Harkovia. Tilanne

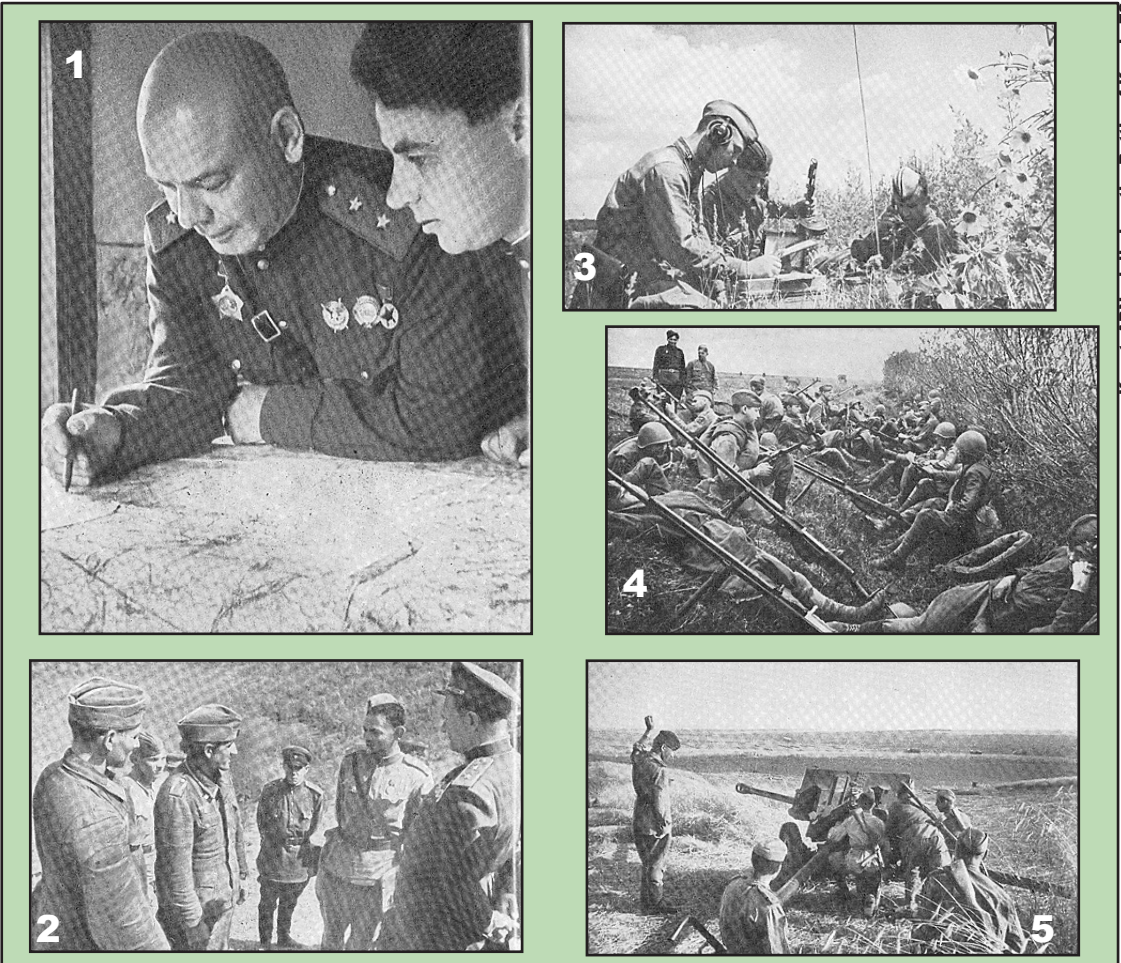
Piirros näyttää ,miten KeskusR ja sen avittamana Voronezin R:n oikea siipi etenivät Brjanskin R:aa nopeammin. Orelin ympäristöä fasistit vahvistivat mm. Rzevin ulkonemasta vapautuneilla joukoilla. Pavlogradin ja Krasnogradin suunnalle vihollinen sai koottua Ps-voimat ja mursi LounaisR:n puolustuksen vallaten takaisin Harkovan ja Belgorodin. Kurskin alueelle muodostui ulkonema, jossa oli suuret neuvostovoimat. Siksi alueesta tuli kesän -43 merkittävän sotänäyttämö, jossa lopullisesti ratkaistiin maailmansodan kohtalo.

huononi edelleen. Vasiljevskin ja päämajan keskusteluissa todettiin, että Hitleriläisten eteläisen AR:n eteneminen Harkovan pohjoispuolelle saattaa Voronežin R:n vaikeaan asemaan ja uhkaa KeskusR:n selustaa. Saksalaisten tavoitteena olikin jo edetä Belgorodiin ja Kurskiin , yhtyä Orelin vihollisryhmittymään ja kiertää KeskusR:n selustaan. Tilanteen vakavuudesta johtuen päätettiin siirtää Katukovin 1. PsA sekä 21. A pohjoiseen etenevää vihollista vastaan torjumaan KeskusR:n Voronežin R:aa uhkaavaa vaaraa. Tärkeäksi tehtäväksi tuli auttaa em. armeijoiden siirto nopeasti niiden ryhmittäisille. Nämä armeijat sekä M.S. Sumilovin 64. A Stalingradin alueelta päämajan reservistä alistettiin Voronežin R:n alaisuuteen.

Myös Žukov komennettiin Harkovan-Kurskin alueelle Voronežin rintamalle

Päämaja katsoi Harkovan- Kurskin- Orelin tilanteen muodostuneen niin vaikeaksi, että alueen sotatoimien suunnitteluun päätettiin päämajan edustajaksi irrottaa myös Žukov, LuoteisR:ltä. Stalinin soittaessa 14.3.-43 Žukoville, LuoteisR:n joukot olivat Leningradin-Volhovin operaation ja Demjanskin ulkoneman purkamisen jälkeen edenneet Novgorodin alueelle Lovat-joelle ja valmistautuivat sen ylittämiseen. Žukov selosti rintaman tilannetta todeten, että aikaisen kevätsään johdosta Lovat-joen ylittäminen on

vaikeutunut ja operaatio joudutaan joksikin aikaa pysäyttämään. Stalin pyysi Žukovin välittömästi päämajaan käsittelemään LounaisR:n ja Voronežin R:n tilannetta. Žukovin saapuessa Kremlissä oli politbyroon jäsenten ohella koolla tehtaiden johtajia ja suunnittelijoita sekä kansantalouden avainalojen vastuhenkilöitä. Käsiteltiin mm. polttoainetoimintuksia metallurgian tehtaille, sähkövoiman tuotantoa, lentokone- ja panssarituotantoa yms. Uusien sotateollisuuden alojen todettiin toimivan ääri rajoilla. Aamuyöllä päättyneen miitingin jälkeen päämajan edustajat pääsivät käsittelemään Kurskin alueen tilannetta. Todettiin tilanne: (1) LounaisR:n vetäytyminen Donets Severskin taakse, (2) Harkovan luoteispuolelle syntynyt vaikea tilanne ja (3) vihollisen Pultavan- Krasnogradin suunnasta aloittama hyökkäys. Päätettiin, että Žukov siirtyy välittömästi avustamaan Vasiljevskin ohella puolustuksen organisointia Kurskin alueelle. Žukov saapui jo samana päivänä Voronežin R:lle ja perehtyi tilanteeseen, mikä osoittautui oletettuaakin huonommaksi. Vielä samana päivänä Žukov kuvaili tilanteen päämajaan. Päätettiin siirtää alueelle kaikki päämajan reservit estämään vihollisen eteneminen Belgorodiin ja sieltä edelleen pohjoiseen.

Kurskin taisteluun valmistauduttiin hyvin. Tiedustelu kykeni ennakoimaan fasistien aikeet (1), joihin saatiin vahvistus vihollisen sotavangeilta (2). Kuten Stalingradissa, taistelusuunnitelmat valmisteltiin ja harjoiteltiin ennakkoon perusteellisesti (3-5). (APN:n julkaisu the Battle of Kursk -73)

Kohti Kurskin suurtaistelua.....

Jatkoa sivulta 12

Puna-armeijan uudelleen ryhmittely Kurskin suojaamiseksi jatkuu

Harkovasta kuitenkin jouduttiin luopumaan 15.3.—43. Belgorodin kohdalla kaupunkia puolusti heikentynyt 69. A, jota vastaan etelästä hyökkäsi fasistien SSPsAK ja lännestä JvAK. Tämän jälkeen tapahtui seuraavaa: Järjestettiin luja puolustus Donets Severskiä pitkin edelleen linjalle Gostištševo- Bykovka- Dimitrijevka- Krasnaja Jagura- Krasnaja Polje Obojanin ja Korotšan suojaksi. 69. A ja Badanovin PsAK vedettiin Donets Severskin itäranalle. 21. A:aa vahvistettiin rynnäköityksistöllä. Obojaniin etelän suunnalta johtavia teitä suojattiin Ps-voimilla. 40. A siirrettiin Dmitrijevkan- Krasnoje Jaguran linjalle 21. A:n ja 38. A:n saumaan.

Vihollisen eteneminen pysäytettiin ja rintamalinjat vakiintuivat

Vihollisen SSPsAK murtautui Belgorodiin 18.3.-43 etelästä käsin. Vi-

hollisen suunnitelmiin kuului jatkaa sieltä pohjoiseen Obojaniin päästäkseen yhtymään Orelin ryhmittymän kanssa. Samana päivänä Belgorodin pohjoispuolella Kodzinin 52. KaD sai siepattua vankeja Totenkopf Ps-divisioonasta, joilta saatiin tietoja vihollisen aikomuksesta edetä Obojaniin. 52. KaD:n joukot ryhmittyivät Obojanin suunnalle Belgorodin pohjoispuolelle puolustukseen. Heistä oikealle asetui puolustukseen 67. KaD ja vasemmalle ryhmittyi 375. D. Tämä pysäytti vihollisen. 21. A asetui 20.-21.3.-43 puolustukseen Belgorodin pohjoispuolelle ja Obojanin eteläpuolelle ryhmittyi 1. PsA ja Donets Severski- joelle 64. A. Tämän jälkeen fasistit eivät kyenneet enää etenemään, eivätkä monista hyökkäysyrityksistä huolimatta kyenneet murtaamaan Voronežin R:n linjoja ja jou-tuivat kaivautumaan aseisiin. Myös Voronežin R siirtyi lujaan puolustukseen.

Vaikka Puna-armeija siirtyikin väliaikaisesti puolustukseen sotilaallisen aloite säilyi edelleen sen käsissä. vaikka hitleriläisten vastahyökkäys olikin yllättävä, se ei aiheutta-

nut neuvostojoukoissa sekasortoa ja vetäytyminen sujui täydessä jär-jestyksessä.

Valmistautuminen tulevaan suurtaisteluun alkoi

Helmi-maaliskuun taistelujen seu-rauksena muodostui rintamaan mutka. Pohjoisessa saksalaiset miehittivät Orelin ja sen ympäristön aluetta, joka muodosti ulkoneman neuvostojoukkojen sisään. Tästä etelään neuvostojoukot pitivät hal-lussaan Kurskin ja sen ympäristön aluetta, joka puolestaan muodosti ulkoneman saksalaisten hallitse-malle alueelle. Tästä etelään fasistit miehittivät Harkovan-Belgorodin aluetta. Muodostuneen Kurskin ulkoneman sisään oli sijoitettu neu-vostojoukkojen 10 yleisarmeijaa, kaksi Ps-armeijaa sekä KeskusR:n ja Voronežin R:n kaksi Ilma A:aa. Fa-sistien vastahyökkäys oli pysäytetty, mutta edelleen hitleriläisten sodan-johto pyrki palauttamaan sotilaallisen tilanteen itselleen edullisek-si. Talvihyökkäyksen -43 kuluessa Saksa menetti 100 divisioonaa, yht. 40 % yhtymiensä kokonaismääräs-tä. Maalis-huhtikuussa itärintamal-

la oli 70 % Wehrmachtin joukoista (204 Div. 298:sta). Tämä merkitsi, et-tä natsien käytettävissä olevat voi-mat eivät riittäneet kunnolla suur-hyökkäykseen edes yhdellä strate-gisella suunnalla. Siksi heillä oli vai-keuksia valmistella tuleva Kurskin operaatio.

”Zitadellen” tavoitteet

Neuvostoliiton sodanjohdon tie-dustelu kykeni hankkimaan koh-tuullisen hyvät tiedot hitleriläis-ten suunnitelmista. Tavoitteena oli toistaa kesällä operaatio, jonka neu-vostojoukot maaliskuussa pysäytti-vät. Hitler allekirjoitti 15.4.-43 kä-s-kyn, joka sai peitenimen ”Zitadel-le”. Sen mukaan Mansteinin Eteläi-sen AR:n tuli muodostaa voimakas Ps-ryhmä Kurskin mutkan eteläi-seen juureen Belgorodin pohjois-puolelle. Vastaavasti Klugen johta-man Keskustan AR:n tuli keskittää iskuryhmä Kurskin mutkan pohjoi-seen juureen Orelin eteläpuolelle Maloarhangelskojen kohdalle. Näiden voimaryhmien tuli iskeä yhtyvin kiiloin Kurskin itäpuolisel-le alueelle, saartaa ja tuhota Kurs-kin mutkan alueella olevat puna-ar-

meijan yhtymät.

Valmistautuminen ratkai-sevaan taisteluun alkoi

Neuvostojoukkojen talvihyökkäys päättyi maaliskuun lopussa. Rinta-milla vallitsi huhti-kesäkuussa stra-teginen tauko. Saksalaisilla oli vai-keuksia täydentää ryhmittymiään, vaikka toista rintamaa Länsi Eu-rooppaan ei oltu avattu ja v. 43 alus-sa aloitettiin yleinen liikekannalle-pano. Myös neuvostojoukot aloit-tivat valmistautumisen tuleviin ke-sätaisteluihin ja Kurskin suurtais-teluun välittömästi talvitaistelujen päättyttyä.

Toimitti Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:
Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Soti-laan velvollisuus, **APN:** Toisen maailmansodan aat-tona, **Albert Axel:** Stalin sodanjohta-jana, **Grigori Deborin:** 30 vuotta suuresta voitosta, **Boris Solovyov:** The battle of Kursk, APN 1973

RISI aloittaa Helsingissä

RISI:n toimintaa esittelivät Helsingissä Suomen johtaja Vladimir Baryshnikov (vas.) ja laitoksen johtaja Leonid Reshetnikov (toinen vas.) sekä oikealla professori Andrei Vossoevich.

Venäjän strategisten tutkimus-ten instituutti RISI avaa toimis-ton Helsingissä Venäjän tiede- ja kulttuurikeskuksen tiloissa. Kes-kuksen johtajana työskentelee historian tutkija Vladimir Barysh-nikov, jonka työpaikka säilyy Pie-tarissa. Helsingin työpisteeseen tulee pari työntekijää.

RISI on perustettu vuonna 1992 presidentti Boris Jeltsinin aikana. Tutkimuslaitos organisoitiin uudel-leen vuonna 2009. Laitoksen johta-jan Leonid Reshetnikovin mukaan se toimii edelleen suoraan presiden-tin alaisuudessa ja on Venäjän joh-tava ulkopoliittinen tutkimuslaitos. ”Saamme aiheita hallinnolta, mut-ta olemme itsenäinen, riippumaton tutkimuslaitos”, Reshetnikov koros-ti tiedotustilaisuudessa Helsingissä huhtikuun alussa.

RISI:n ensimmäinen kiinnos-tuksen kohde on EU:n talouskrii-sin vaikutus Venäjän lähialueilla ja Pohjoismaissa. Suomen toimipis-

teen kautta seurataan myös ark-tisten alueiden kehitystä ja Naton käyttäytymistä.

Reshetnikov siteerasi president-ti Vladimir Putinia, joka oli naures-kellut, että Moskovassa toimii 640 kansainvälistä järjestöä (NGO), kun venäläisiä kansalaisjärjestöjä löytyy maailmalla vain kaksi, yksi Pariisista ja toinen Washingtonista. Nyt RISI on kolmas, joka laajenee Euroopas-sa. RISI:llä on jo toimipisteet Rans-kassa, Puolassa, Bulgariassa, Turkis-sa ja Serbiassa.

Tuleva johtaja Vladimir Barysh-nikov korosti tutkimuslaitoksen pai-kan valinnassa ratkaisseen luotta-muksen.

”Suomi oli ainoa maa, jolla oli oikeasti hyvät suhteet Neuvostoliit-toon. Uskomme, että meitä Venäjää ymmärretään Suomessa”, hän sanoi. Tutkimuslaitoksen kieli on venäjä. Lisätietoja osoitteessa www.riss.ru.

Teksti: Leena Hietanen

”Hautalagate” jäi suutariksi

Berezovskin kuolema ei tuonut lisävaloa Hautalan Venäjä-vastaisen toiminnan rahoituslähteisiin

Kehitysministeri Heidi Hauta-lan avopuolison, venäläisen do-kumentaristi Andrei Nekrasovin huvilaremontista alkanut skan-daali johti Hautalan eroon har-maan talouden työryhmästä. Hä-nen eroaan ministerin tehtävistä odotetaan yhä.

Hautala oli teettänyt avomie-hensä remonttimiehillä pimeäs-ti Helsingin asuntonsa oviremon-tin. Hän oli lisäksi ostanut siivous-palveluja Tsetseniasta tulleealta pakolaisnaiselta Asman Amagovalta. Amagova ja huvilaremontin teh-nyt Keijo Käiväräinen ovat yksityis-elämässä liikekumppaneita. Skan-daali puhkesi, kun oikeus määräsi Käiväräisen maksamaan Nekraso-ville 16 000 euroa vahingonkorva-uksia epäonnistuneesta remontis-ta Luumäen huvilassa. Liikekump-pani Amagova kosti päätöksen ker-tomalla medialle tehneensä Hauta-lalle pimeästi siivoustöitä.

Putinin vihamies

Itä-Uudenmaan käräjäoikeus julisti salaiseksi 27.3.2013 huvilaremont-tikiistan oikeudenkäyntiaineiston. Suomi Tänään-sivuston mukaan Nekrasov oli toimittanut oikeudel-le tiliotteitaan alkuvuodelta 2009, jolloin hän väittämänsä mukaan oli maksanut 43000 euroa ”remontti-mies” Keijo Käiväräiselle. Oikeus ju-listi tiliotteet 25 vuodeksi salaisiksi Nekrasovin pyynnöstä.

Kehitysministeri Heidi Hautala on tunnettu tsetseenien ystävä ja russofobi, joka avoi-mesti vastustaa Putinin hallintoa Venäjällä.

Nekrasov on asunut Lontoos-sa ja hän kuului venäläisen oligarkki Boris Berezovskin talliin. Berezovs-ki kävi viimeiset kymmenen vuotta yksityistä sotaansa Venäjän fede-raatiota vastaan. Hän rahoitti ja tuki mitä tahansa hanketta, ”jolla oli rea-listisia mahdollisuuksia heikentää Putinin Venäjää”. Hänen epäillään rahoittaneen tsetseeniterrori Samil Basajevia. Berezovskin läheinen ys-tävä oli Ahmed Zakajev, Lontoossa maanpaossa elävä Tsetsenian enti-nen ulkoministeri.

Suomi Tänään-sivusto esittää epäilyä, että Mikael Storsjön johta-ma al-Qaida -sivusto Kavkaz Center sekä sen sisarjärjestö, Heidi Hauta-lan perustama Finrosforum ovat olleet Berezovskin rahoittamia Venä-jän vastaisia hankkeita. Tilietietojen salaaminen on ollut elintärkeää mi-nisterin tehtävissä olevalle Hauta-lalle.

Berezovskin itsemurha

Berezovski teki Lontoossa itsemur-

han 23.03.2013 eli muuta-maa päivää aikaisemmin kuin Nekrasovin tilitiedot julistettiin salaiseksi. Be-rezovskin kuolema nos-ti valokeilaan Nekrasovin menneisyyden Lontoossa ja suomalaisen ministerin suhteet Venäjä-vastaisiin voimiin. Hautala matkus-ti skandaalia pakoon So-maliaan. Samanaikaisesti paljastui, että Nekrasov ja Hautala olivat käyttäneet remonttitöissä moottori-pyöräkerhojen omistamaa yritystä. Ei kulunut kauaa kun MTV3 paljasti, että Ve-näjän presidentti Vladimir Putin on Suomessa keskus-rikospoliisin mustalla lis-talla järjestäytyneen rikol-lisuuden tukijana. Putinilla on yhteyksiä venäläiseen Yön sudet-nimiseen moot-toripyöräkerhoon. Putin on näkyvästi kaveerannut ker-hon johtajan kanssa.

Johan Bäckman on omassa blogissaan epäillyt, että Putinin nimi päätyi krp:n rekistereihin ul-komaisen tiedusteluoperaation tu-loksena tarkoituksena sekä heiken-tää Suomen ja Venäjän suhteita se-kä viedä huomion pois Hautalan ja Nekrasovin suhteista Venäjä-vas-taisiin ryhmittymiin.

Heidi Hautala pyysi suojelu-poliisia tekemään uhka-arvion omasta turvallisuudestaan. Mah-dollista on, että SuPo on uhka-arvi-ota tehdessään ”koplannut” Hauta-lan yhteydet moottoripyöräkerhoihin ja Venäjän moottoripyöräker-hot. SuPo on pelännyt venäläisten moottoripyöräkerhojen voivan ”re-montoida” Hautalan oven ja Hauta-lan verivihollinen Putin päätyi krp:n listalle.

Teksti: Leena Hietanen
Kuva: SAFKA

SIF piti vuosikokouksen

Ranskan Strasbourgiin rekis-teröidyn kansainvälisen Maail-ma ilman natsismia-ihmisoi-keusjärjestön Suomen alaosasto Suomi ilman fasismia (SIF) ry piti vuosikokouksensa maaliskuun puolessa välissä.

Vuosikokous valitsi puheen-johtajaksi vuodelle 2013 uu-delleen **Petri Krohnin**. Myös hallituksen kokoonpano py-syi samana eli **Timo Kangas-maa, Johan Bäckman** ja

Leena Hietanen jatkavat. Hallituk-sen varajäseniksi valittiin **Hannu Kautto, Tommi Lievemaa** ja **Han-nu Raineisto**. Toiminnantarkasta-jaksi valittiin **Kalevi Wahrman** ja varalle **Janne Nummela**.

SAFKA:n perustajajäsen **Johan Bäckman** nosti esille perusasioita ja kiitti Sodan ja Fasismien vastainen työ (SFT) ry:tä arvokkaasta perinne- ja historiatiyöstä fasismien vastaises-sa taistelussa Suomessa. SIF ry jat-

kaa samalla rintamalla tehden ih-misoikeusraportteja tämän päi-vän Suomesta.

SIF:in tämän vuoden tavoit-teena on jatkaa julkaisutoimin-taa, edustaa rauhanoppositiota Suomessa sekä vakiinnuttaa Suo-mi Tänään-sivuston (<http://suomitanaan.blogspot.fi/>) asema no-peana ja valtalehdistöön kriittises-ti suhtautuvana uutiskanavana.

Leena Hietanen

Väite ”synnynnäisestä tiedosta” on epätieteellinen

Ohjaaja on julkaissut kaikki ”tulokset” vuosia sitten...

Lindeman on HUUHAA-palkintoja ”hölynpölytieteestä” jakavan Skepsis ry:n ”tieteellisen neuvottelukunnan” jäsen. Skepsis ry on julkaissut tämän ”väitöskirjan” ”tulokset” jo Skeptikko 1/2008-lehdessä hänen haastattelussaan kekseliäällä otsikolla ”Älä usko kaikkeen, mitä ajattele!”²⁾ Tässä työssä on nyt sitten vain ”mitattu”. Tarkastajat lienevät tarkastaneet pelkästään ”kokeita”.

Svedholmin tiivistelmä1) kokoaa yhteen aiheen pseudotieteelliset termit

Annika Svedholm (AS): ”Tässä tutkimussarjassa tutkittiin, miksi jotkut ihmiset uskovat esimerkiksi astrologiaan, henkiin ja enteisiin toisten pitäessä niitä täysin epäuskottavina. Paranormaaleja, taikauskosia, maagisia ja yliluonnollisia (PTMY-) uskomuksia selittäviä ajatteluun liittyviä tekijöitä on tutkittu useasta näkökulmasta, mutta näitä uskomuksia koskevia teorioita ei ole kyetty todentamaan eikä uskomusten syvempää olemusta ole kyetty selittämään.

Väitöskirjassa ehdotetaan, ettei läpimurto ole todennäköinen niin kauan kuin selityksiä etsitään ”aihepiiristä riippumattomista” ajattelun heikkouksista tai muista yleisistä tekijöistä.

Risto Koivula (RK): ”Aihepiiristä riippumaton” (domain-general) voitaneen tulkita ihmisellä tarkoitettavan ehdollistunutta....

AS: Ensimmäinen osatyö on katsaus PTMY-uskomusten määritelmiin ja arviointimenetelmiin.

Katsauksen perusteella kaikki nämä uskomukset pystytään parhaiten kattamaan ja samalla erottamaan muista heikosti perustelluista uskomuksista määrittelemällä ne sekaannuksiksi, joissa psykikis-

Helsingin yliopiston Käyttäytymistieteiden laitoksella on hyväksytty 1.3.2013 Annika Svedholmin väitöskirja ”Paranormaalien, taikauskoisten, maagisten ja yliluonnollisten uskomusten kognitiivien perusta: Ydintiedon, intuitiivisen ja reflektiivisen ajattelun ja kognitiivisen inhibition roolit ”¹⁾ Työn ohjaaja oli dosentti, PhD Marjaana Lindeman. ”Vastaväittäjänä” toimi PhD Will M. Gervais (Kentucky, USA), jonka tuotannon viitteet vilisevät kumottua ja rikollista ”geenitietoteoriaa”: Marc Hauseria, Noam Chomskya, Steven Pinkeriä jne.

Kuvat Heikki Männikkö

Onko Helsingin yliopistosta tullut pseudotiedettä tutkiva laitos?

ten ilmiöiden, aineellisten kappaleiden, elollisten ja ajattelevien olentojen sekä näitä koskevien prosessien ydinominaisuudet ulotetaan asianmukaisten kategorioidensa ulkopuolelle.

RK: Tämä ”ydintieto” (core knowledge) on homman ydinkäsite, jonka ympärillä koko farssi pyörii. Annetaanpa ohjaaja Lindemanin kertoa, mitä se tarkoittaa (Skeptikko 1/2008) ²⁾:

”Lindeman lähti lähestymään asiaa määrittelemällä yliluonnollisen ja sen selittämisen ns. ydintiedolla, joka perustuu aivojen toiminnalliseen erikoistumiseen. ... Osa tiedosta ... opitaan universaalisti saman ikäisenä. Ihmisillä on synnynnäinen, evoluution tuoma valmius oppia tiettyjä asioita ilman opetusta. Tätä kutsutaan Lindemanin mukaan alasidonnaiseksi ydintiedoksi.”

Ehdollistuminen ei muuten edellytä ehdottomasti opettamista, vaikka Lindeman yrittääkin niin huijata.

Kaksoisprosessointi muka ”opitun ja geneettisen” välillä...

AS: ”Tästä määritelmästä sekä tiedon kaksoisprosessointiteorioista³⁾ johdettu ja hypoteeseja testattiin neljässä empiirisessä osatutkimuksessa. Tulosten mukaan sekaannusta sisältävien ydintietoväitämien hyväksyminen oli yhteydessä sekä perinteisiin paranormaaleihin uskomuksiin (kuten telepatiaan ja noitiin) että sellaisiin PTMY-uskomuksiin, jotka eivät yleensä ole sisältäneet uskomusten arviointimenetelmiin (kuten uskon satunnaisen tapahtumien tarkoituksellisuudesta). ...”

RK: Lindeman kertoo: ”Arkiko-

kemuksesta tiedämme, että ihmisellä on ainakin kaksi erilaista tapaa ajatella. Jokapäiväisessä kielessä niitä nimitetään usein tunteen-omaiseksi ja järkiperaisiksi ajatteluksi. ... Puhumme myös järjestä ja sydäimestä. Voimme esimerkiksi todeta, että ”järkeni kyllä sanoi ... ei, ... mutta kuuntelin sydämeni ääntä”. ”³⁾

Nuo osat ovat Lindemanin mukaan toisensa pois sulkevia joskin yhteen kietoutuvia ja tunteenomainen olisi geenistä... Ehdottomat refleksit kuten yrjö eivät ole ajattelua.

AS: ”PTMY-uskomukset ja ydintiedon sekaannukset olivat yleisempiä niillä, joilla on intuitiivisempi ajattelutyyli. Myös vastausajan rajoittaminen lisäsi ydintietoväitämien hyväksymistä. Tulokset tukevat ajatusta, että uskomukset kumpuavat intuitiivisen ajattelun vinoumista. Koska sekä teoria että aiempi tutkimus puoltavat käsitystä, että analyttinen ajattelu hillitsee intuitiivisia vinoumia, on yllättävää, ettei analyttinen ajattelutyyli ole aiemmissa tutkimuksissa ollut johdonmukaisesti yhteydessä PTMY-uskomuksiin. Väitöskirjassa osoitettiin, että yhteys löytyy, jos analyttinen tyyli käsitteellistetään pyrkimykseksi reflektiiviseen ajatteluun ja jos sen arvioimiseen käytetään asianmukaisia menetelmiä.”

RK: ”Reflektiivinen” on ”järkiperaisista” ajattelua, joka pyrkii totuuteen (objektiiviseen heijastavuuteen). Sitä ”intuitiivinen ajattelu” ei Lindemanin mukaan määritelmällisesti koskaan ole.

AS: ”Viimeinen löydös oli, että sekä neuropsykologinen testi että aivokuvantamistulokset tukivat olettamusta skeptisyyden lisääntymisestä vahvan kognitiivisen inhibition myötä.”

RK: Kun jokin aivoalue aktivoituu toistuvasti jätettäessä ärsykeitä huomioimatta, sen oletetaan liit-

tyvän tarkkaavaisuuteen eikä epämääräiseen ”kognitiiviseen inhibitiioon”. Kielellisessä ajattelussa representaatio herätetään sanalla, joka on biologisen ärsykkeen jatke, eikä ”valita ajatuksia inhibitiolla ties mistä syystä mieleen tunkevien joukosta” kuten noissa toisissa malleissa!

Tieteellinen vallankumous neurofysiologiassa on vetänyt maton ”geeniperäisen tiedon” alta.

Malli on jälkijättöinen yritys todistella ”geneettisen tiedon” olemassaoloa, joskaan ei niin, että kaikenlainen ehdollistuminen ja oppiminen tai edes kielellinen ajattelu kokonaan kiistettäisiin. Opittu informaatio ei kuitenkaan koskaan ”mene geeniin evoluutiossa”, vaan opitut mallit syrjäyttävät geneettisiä malleja. Täysin valinnaisille merkeille perustuva symbolinen sosiaalinen kommunikaatiomekanismi (kieli) ei voi matemaattisestikaan ”mennä geeniin” (biologisoitua sosiaalisesta), koska jokainen yksilöllinen mutaatio olisi määritelmällisesti negatiivinen ”geenikieliyhteydessä” ymmärtämisen ja ymmärretyksi tulemisen kannalta.

Pavlovilaisen ehdollistumisen aivojen glia-soluille perustuvan ns. Fieldsin mekanismin⁴⁾ löytyminen osoittaa lopullisesti Pavlovin voiton sosiobiologismista. Sovjetskaja entsiklopedija suhtautuu kielteisesti synnynnäisten ideoiden teoriaan (innate ideas). Siltä pohjalta jatketaan.

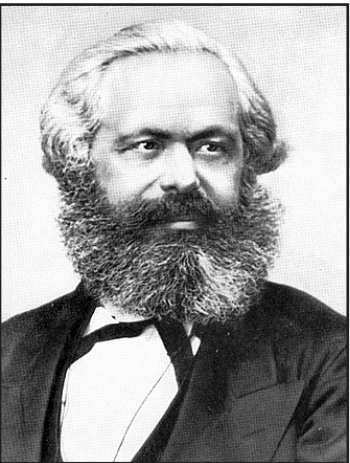
Risto Koivula

- 1) <https://helda.helsinki.fi/handle/10138/38201>
- 2) <http://www.skepsis.fi/lehti/2008/2008-1-jarvinen1.html>
- 3) <http://www.tieteessata-pahtuu.fi/597/lindema.html>
- 4) <http://hameemias.vuodatus.net/lue/2011/12/tieteellinen-vallankumous-neurofysiologiassa>

Mennyttä ja nykyistä

Kuten ennenkin niin myös nykyisin sosialistisia ja varsinkin kommunistisia aatteita ja teorioita halvennetaan, tallataan ja tahrataan ja yritetään tehdä jokaisen ihmisen silmissä mitättömiksi ja hassunkurisiksi; naurunalaisesta kauhistuttaviksi ilmiöiksi. Tähän käytäntöön suurimpia syyllisiä ovat tietysti porvarilliset pääomapiirit ja yleensä oikeistolaisten aatteiden edustajat kauttaaltaan, mutta valitettavasti teoillaan myös kommunistit itse. Ja teoilla tarkoitetaan lähinnä Neuvostoliiton ja sen liittolaisten mennyttä toimintaa ja yrityksiä saada sosialismi, tuo kommunismin ensimmäinen perusta, toimimaan kyseisissä maissa.

Socialismia ei monistakaan syistä onnistuttu toteuttamaan kunnolla: kansanvaltaisuuden tilalle tuli oma yläluokka, joka määräsi tiukalla otteella mitä tulee tehdä ja reaaliosialismista muodostui harmitavan usein reaalisesti olematonta socialismia, vaikka toki perustuo- tantovälineet oli otettu valtion haltuun. Socialismin rakentaminen ei tietenkään ole helppoa, kun se joudutaan tekemään ulkopuolelta vihamielisessä ympäristössä: kapitalistit ovat olleet ennen ja ovat edelleen valmiita tekemään kaikkensa ja käyttämään jokaisen mahdollisen keinonsa, jotta sosialistiset py-

Ilman tietoisuutta ei löydy kunnollista socialismia. Perustan tietoisuudelle loivat Marx, Engels ja Lenin. Se tulee vain soveltaa nykypäivään.

rinnöt eivät koskaan tai ainakaan heidän elinaikana pääsisi toteuttamaan.

Vahvat merkit kuitenkin viittaavat siihen suuntaan, että joskus tulevaisuudessa sosialismi tulee syrjäyttämään kapitalistisen yhteiskuntajärjestyksen samalla välttämättömyydellä kuin taisteluun valmis nouseva porvaristo kapitalismeineen syrjäytti feodaaliset yhteiskuntarakenteet aikansa eläneinä omien ihanteidensa puolesta, joka 1700-luvun loppupuolella oli edistyskellistä, mutta nykyään auttamattomasti vanhentunut-

ta yhteiskuntatiedettä, kansalaisille taantumiseen ainoastaan haitta ja epäoikeudenmukaisuutta monessakin suhteessa ylläpitävä järjestelmä.

Kapitalismin murskaamiseksi 1960 ja -70-luvun alun opiskelija-radikaalit valitsivat keinoiksi ulkoparlamentaarisien opposition ja ns. suoran toiminnan, mikä johti moniin valitettaviin ja tuhoisiin seurauksiin. Muodostettiin pieniä ”punaisia” ryhmiä, joita tekojen puolesta alettiin kovaäänisesti nimittää terroristeiksi. Näitä ryhmiä muodostettiin useisiin maihin mm. Länsi-Saksan Punainen Armeijakunta, jota johtajiensa pidätysten jälkeen alettiin nimittää Baader-Meinhof-ryhmäksi, Japanin Punainen Armeija, Italian Punaiset prikaatit, Ranskan Suora toiminta, Belgian Tais-televat kommunistisolut ...olihan noita. Palestiinan puolesta taisteli useampia ryhmittymiä ja yhteistyötäkin tehtiin tavoitteena maailmanvallankumous. Kansaa ei vain koskaan saatu mukaan toimintaan, mitä en kyllä ihmettele, sillä kyllä pommi-iskut keinoina loukkaavat useimpien oikeudentuntoa tavoitteiden perillesaamiseksi.

Monista pienistä terroristiryhmistä mieleen väistämättä tuli venäläiset 1800-luvun narodnikit, joilla oli sankarin ja lauman teoria eli olivat sitä mieltä, että kansa on loputon rivi nollia, jotka tarvitse-

vat eteensä päättäväisen, rohkean ja uhrautuvaisen ykkösen, joka esimerkillään näyttäisi tien eteenpäin ja nimenomaan tien vapautumiseen yhteiskunnan asettamista kahleista. Tällaiset pienet terroriryhmät olivat sitä mieltä, että päättäjät ja hallitsijat eivät enää ymmärrä muuta kuin pommien kieltä, mutta mikä ikävintä senkin he onnistuivat ymmärtämään jotenkin väärin. Mutta eipä kansa missään maassa noussut ryhmiin taakse, vaikka jonkinverran sympatiseraajia epäilemättä olikin. Suomessa mm. Pentti Linkola omisti Toisinajattelijan päiväkirjan Baader-Meinhof-ryhmälle, vaikka ymmärsi heidän perusmotiiveja ja toimintaa nähdäkseeni täysin väärin.

Kun tuollaiset terroristiryhmät esiintyivät punaisina ja valmiina vallankumoukseen, vaikka aika ei olisikaan kypsä, sai porvaristo valtamedioineen tietenkin loistoi-aiheen varoittaa kauheista kommunisteista, jotka tekevät aivan mitä hirveyksiä tahansa saadakseen val- lan itselleen. Varoitusten ja halve-ramisen lisäksi juurrutettiin kansalaisiin kommunisminvastaista propa- gandaa ja iskulauseita tyyliin bet- ter dead than red (parempi kuollut kuin punainen). Itse he ovat valmiita tekemään mitä tahansa saadakseen säilytettyä valtansa, jota eivät ole todellakaan aina kovinkaan rehellisin keinoin ansainneet.

Kyllä porvariston vallan säilyttämisessä ja kapitalistisen talousrakenteen ylläpitämisessä kansan tajuntaan kohdistetulla joukkosumutuksella on ollut valtavan suuri vaikutus. Ei tahdota uskoa mihin kaikkeen porvaristo luokkana kykenee ja on valmis tekemään säilyttääkseen valta-aseman ja poliittisen herruuden ollen koko ajan ”rahvaan” eli tavallisen työtäteke- vän kansan yläpuolella.

Mitä on tehtävä? kysyi Lenin erään merkkiteoksensa nimessä. Tähän voisi tänään todeta, että historia on opettanut, miten ilman yhteisrintamaa taistelu kapitalismia vastaan on tuloksiltaan kehnoa. Ja että porvarilliselle finanssikapitalistille ja kenelle tahansa suurpääoman edustajalle mikään ei ole mieluisampaa kuin keskenään kinastelevat ja tappelevat työväenpuolueet, etenkin kommunistiset sellaiset, koska se pohjautuu tie- teellisten saavutusten selvityksiin ja tutkimuksiin. Mutta päivitys on tehtävä ja tässä tutkijoilla ja kommunisteilla on valtava työ edessä, sillä ilman tietoisuutta ei synny kunnollista socialismia, joka sitten jos- sain yhteiskunnan kehitysvaiheessa johtaisi lopullisesti luokkattomaan kommunismiseen yhteiskuntajärjes- tykseen, jota itsehallinnolliset kan- salaiset johtaisivat.

Kai Leivo

Meksiko: Venezuela ei luovu vallankumouksestaan

Seminaari kokosi jälleen laajan osallistujajoukon kommunistisista ja työväenpuolueista eri puolilta maailmaa. Painopiste oli Latinalaisessa Amerikassa, mutta seminaarivieraita oli saapunut lisäksi muun muassa Venäjältä, Yhdysvalloista, Kiinasta, Korean DKT:sta, Vietnamista, Egyptistä, Marokosta sekä useista Euroopan maista.

Suurimmat valtuuskunnat tulivat Kuubasta ja Venezuelasta, joiden rooli seminaarissa oli merkittävä. Kummankin maan edustajilta kuultiin useita puheenvuoroja, joita väritti vain runsasta viikkoa aiemmin tapahtunut Venezuelan presidentin Hugo Rafael Chavez Friasin kuolema. Seminaarin eittämättömäksi, kaikissa puheenvuorossa sivutuksi pääaiheeksi muodostuikin Hugo Chavez, hänen perintönsä sekä bolivaarisen vallankumouksen tulevaisuus.

Välittömästi seminaarin avajisseremonioiden jälkeen pidettiin koskettava muistotilaisuus Chavezin kunniaksi. Seminaarin suurelle valkokankaalle heijastettiin valokuvaesitys, jossa käytiin läpi Chavezin elämän ja poliittisen uran vaiheita. Raikuvat aplodit kestivät koko esityksen ajan. Venezuelan valtuuskunnan jäsenet olivat silminnähden liikuttuneita tästä kunnianosoituksesta.

Venezuelan edustajat jakoivat olla luottavaisella ja optimistisella mielellä huolimatta juuri tapahtuneesta raskaasta menetyksestä. Chavezin perustaman PSUV-puolueen (Yhdistynyt sosialistinen puolue) nuoret toverit suorastaan puhkuivat intoa ja ennustivat varapresidentti Nicolas Madurolle selkeätä voittoa huhtikuussa järjestettävissä vaaleissa. He pitivät mahdollisena, että Maduro voittaa vaalit jopa suuremmalla marginaalilla kuin Chavez. Tätä he pitävät kunnia-asiaa; he haluavat toimia niin, että Chavez voisi olla ylpeä heistä ja vaalituloksesta.

Kommunistien Liiton kahden hengen valtuuskunta (Tommi Lievemaa ja Antti Siika-aho) osallistui Meksikon pääkaupungissa 14.–16.3. järjestettyyn kansainväliseen seminaariin ”Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta”. Seminaarin järjestäjä ja koollekutsuja on Meksikon työväenpuolue PT. Tämänvuotinen seminaari oli järjestyksessä jo seitsemästoista.

Kommunistien liiton valtuuskunta tapasi Venezuelan PSUV-puolueen nuoria tovereita juhlaillallisella.

Venezuelan ja muiden Latinalaisen Amerikan maiden edustajien puheenvuoroissa korostettiin bolivaarisen vallankumouksen jatkamisen välttämättömyyttä huolimatta Chavezin kuoleman aiheuttamasta raskaasta takaiskusta. Paluuta entiseen ei enää ole, oli yleinen henki. Kuuban ja Venezuelan välinen veljellinen toveruus näkyi selkeästi maiden puheenvuoroissa.

USA:n sotapolitiikalle tuomio

Korean demokraattinen kansantasavalta oli näkyvästi edustettuna seminaarissa. Kireä tilanne Korean niemimaalla heijastui puheenvuoroissa. Meksikon työväenpuolueen puheenjohtaja, senaattori Albert Anaya, ilmaisi järkähtämättömän tuken ja lämpimän solidarisuutensa Korean DKT:lle omassa puheenvuorossaan. Yhdysvaltojen aggressiivisuus ja imperialistinen politiikka tuomittiin useissa puheenvuoroissa.

Venäjän federaation kommunistisen puolueen edustaja tuomitsi omassa puheenvuorossaan USA:n ja Naton imperialistiset sodat Irakissa, Afganistanissa ja Libyassa sekä varoitti imperialismin aiheuttamasta uudesta Syyriassa ja Iranissa.

Kiina oli tämänvuotisessa seminaarissa erityisen mielenkiinnon kohteena. Meksikon työväenpuolue oli julkaissut kaksi kirjaa, joita jaettiin seminaarivälillä: Koosteet Mao Tse-tungin ja Deng Xiaopingin kirjoituksista ja puheista. Puheenjohtaja Anaya käsitteli omassa Kiina-katsauksessaan seikka-peräisesti maan politiikkaa ja sen oimintakeista sosialismin rakentamista. Kuvaavaa Meksikon seminaarin avoimelle ja sallivalle ilmapiiirille oli, että samaan aikaan kun seminaarin järjestävän puolueen puheenjohtaja puhui salissa melko myönteiseen sävyyn Kiinan politiikasta, oli oven ulkopuolella Yhdysvaltojen kommunistien edustaja esittelemässä omaa, Kiina-kriittistä

tä materiaaliaan. Avointa ilmapiiriä kuvaa myös se, että Meksikon työväenpuolue oli kutsunut edustajan sekä Marokosta että Länsi-Saharasta, vaikka se osassa väestä aiheuttikin pientä nurinaa.

Kommunistien liiton puheenvuoron seminaarissa esitti Tommi Lievemaa. Siinä käsiteltiin useimista muista puheenvuoroista poiketen eurokriisiä sekä Euroopan unionin harjoittamaa kansoja kurjistavaa, kovaa uusliberalistista politiikkaa. Esille tuli myös selkeä vastalause Suomen Nato-lähentymiselle ja mahdolliselle jäsenyydelle. Puheessa painotettiin myös marxilaisen, tieteellisen maailmankatsomuksen omaksumisen tärkeyttä maailmanlaajuisen työväenliikkeen menestyksen edellytyksenä.

Keskusteluja seminaarivieraiden kanssa

Kommunistien liiton edustajina kävimme monia keskusteluja eri maiden tovereiden kanssa. Kuulimme muun muassa vaikeuksista, joita Egyptin kommunisteilla on nykyisessä tilanteessa, jossa islamistit yrittävät haalia vallan itselleen. Kommunistit kykenivät kuitenkin toimimaan tänä päivänä julkisesti Egyptissä. Tapaamamme egyptiläistoveri oli ollut Mubarakin aikana kuusi vuotta vankilassa ja lisäksi maanpaossa Irakissa kolme vuotta.

Mielenkiintoisia keskusteluja kävimme myös yhdysvaltalaiskommunistien kanssa. Yhdysvalloissa kommunistit järjestävät monenlaista ruohonjuuritason toimintaa esimerkiksi julkisten palveluiden yksityistämistä vastaan. Meille kerrottiin viime aikojen tapahtumista New Yorkissa, missä kommunistit ovat kamppailleet muun muassa julkisten bussilinjojen yksityistämistä vastaan. Mieltä on osoitettu myös Korean DKT:aan kohdistuvaa USA:n aggressiota vastaan. Keskustelimme ajankohtaisista

asioista myös Saksan kommunistisen puolueen DKP:n edustajan kanssa. DDR-taustainen toveri kertoi muun muassa puolueensa yhteistyöstä Die Linke-puolueen kanssa. Yhteistyötä tehdään myös vaaleissa, joissa DKP:n omien ehdokkaiden puuttuessa tuetaan Die Linken ehdokkaita. Kuulimme nykyisen Saksan kielteisistä asenteista kaikkea DDR-peräistä kohtaan. Esimerkiksi koulujärjestelmää ei haluta uudistaa DDR-mallin mukaan, vaikka se oli saksalaistoverimme mukaan nykyistä läntistä perua olevaa järjestelmää parempi. Monet muistanevat, että suomalaisen, maailmanlaajuisista mainetta nauttineen peruskoulun malli on saatu nimenomaan entisestä Itä-Saksasta.

Seminaarin kehittämisideoita

Kommunistien liiton valtuuskuntana esitimme järjestäjille joitain ideoita seminaarin kehittämiseksi. Jo aiempina vuosina olemme puhuneet simultaanitulkkauksen tarpeellisuudesta, koska useimmat puheenvuorot pidetään espanjaksi. Vähintäänkin olisi hyvä saada järjestettyä espanja-englanti-tulkkaus espanjankielisille.

Ehdotimme myös seminaarin rakenteen pohtimista uudelleen. Nykyinen rakenne, joka koostuu yhtenä putkena jatkuvista puheenvuoroista yhdessä suuressa tilassa, on jossain määrin yksioikoinen. Olisi hyvä, jos seminaari jakautuisi suuren salin yhteistilaisuuksien lisäksi muutamaiin pienempiin tiloihin, joissa kussakin käsiteltäisiin eri teemoja. Näin voitaisiin aikaansaad myös osanottajia aktivoivia keskusteluja, joita nykyinen rakenne ei juuri salli. Nykyisellään eri maiden edustajien kanssa on helpointa keskustella seminaarisalin ulkopuolella käytävillä tai aamiaisella tai lounaalla, joihin kaikki vieraat saapuvat suunnilleen samaan aikaan.

Tommi Lievemaa

Taistelu köyhien elämän parantamiseksi jatkuu Venezuelassa

Marjaliisa Siira: Hugo Chavezin perintö

Uusissa presidentinvaaleissa 14.4. Chavezin seuraajakseen suosittelema Venezuelan entinen ulkoministeri Nicolás Maduro voitti oikeistoehdokas Henrique Caprilesin niukasti. Maduro sai 50,6 prosenttia äänistä ja Capriles noin 49,3 prosenttia (pari muutakin ehdokasta oli). Capriles kyseenalaisti heti vaalituloksen ja vaati uudelleenlaskentaa, vaikka Venezuelan vaalijärjestelmä on kansainvälisesti todettu maailman luotettavimmaksi.

Capriles yllytti kannattajiaan kaduille protestoimaan vaalitulosta ja näin tapahtuikin. Mella-koitsijat polttivat Venezuelan Yhtyneen Sosialistipuolueen PSUV:n toimistoja ympäri maata, räjäyttelivät pommia, polttivat autoja ja tekivät monenlaista hävitystyötä sekä murhasivat 8 PSUV:n kannattajaa. Loukkaantuneita mellakoissa oli yli 60 ja kaikki olivat PSUV:n kannattajia. Myös valtion tv-kanavan taloon hyökättiin. Maduro syytti oppositiota vallankaappausyrityksestä, mutta väkivaltaisuuksiin ja mellakointiin eivät PSUV:n kannattajat ryhtyneet.

Kaappausyritys on vieläkin mahdollinen, kun tietää, miten paljon pohjoinen naapuri USA tukee Venezuelan oppositiota – ja tie-

Venezuelan presidentti Hugo Chávez Frías menehtyi syöpään 5. maaliskuuta 2013. Hän palasi kotimaahansa noin kaksi viikkoa ennen kuolemaansa Kuubasta, jossa hän oli ollut hoidettavana. Chavez taisteli syöpää vastaan 20 kuukautta.

Hugo Chavezia muistetaan monin tavoin. Kuvassa El Salvadorin FMLN-puolueen painattama Chavez-postikortti: ”Olemme kaikki Chavezja! Eläköön Chavez, ikuisesti”

tysti myös haluaa bolivaarisen hallinnon kaatuvan.

Venezuelan uusi presidentti Nicolas Maduro määrittelee ideologiansa 21. vuosisadan sosialismiksi. Poliittiselta taustaltaan hän on kommunisti, mutta hän on ollut alusta alkaen Chavezin kannattaja ja PSUV:n aktiivinen toimija.

Mitä pysyvää Hugo Chavez jätti jälkeensä?

Chavezin perintönä on ainakin yksi asia, jota mikään oikeistolainen hallitus ei pysty ottamaan kansalta pois: lukutaito. Pian presidentiksi tultuaan vuonna 1999 Chavez käynnisti lukutaitokampanjan kuubalaisen järjestelmän ja kuubalaisten opettajien avulla. Muutaman vuoden kuluttua UNESCO julisti Venezuelan lukutaidottomuudesta vapaaksi maaksi.

Heti vuonna 1999 käynnis-

tettiin uuden perustuslain laatiminen. Perustuslailla haluttiin mahdollistaa 2000-luvun sosialismin rakentaminen sekä tasa-arvon ja demokratian edistäminen. Lukutaito oli tarpeen, kun hallitus jakoi kansalle miljoonia kappaleita perustuslakiluonnoksia tutustumista varten. Uusi perustuslaki hyväksyttiin kansanäänestyksessä jo vuoden 1999 joulukuussa. Se on maailman tasa-arvoisin perustuslaki, sanoivat venezuelalaiset ylpeänä.

Julkista sektoria kasvatettiin julkeasti

Energinen Chavez aloitti heti myös sosiaaliset uudistukset. Terveysten huolto uudistettiin ja levitettiin kaiken kansan saataville kuubalaisten lääkärien avulla. Maassa työskenteli tuhansia kuubalaisia lääkäreitä, jotka menivät myös syrjäisiin maaseudun kyliin, jonne venezuelalaiset lääkärin eivät olleet viitsineet mennä töihin. Lääkäreiden määrä asukasta kohden kolminkertaistettiin ja rakennettiin lähes 14 000 uutta terveysklinikkaa. Terveystenhoito hammashoitoa myöten säädettiin ilmaiseksi. Lisäksi valtion apteekit myyvät lääkkeitä jopa 40 prosenttiin alennuksella.

Myös koulutus säädettiin ilmaiseksi päiväkodista yliopistoon. Uusia kouluja rakennettiin ennätystahtiin ja perustettiin

10 uutta yliopistoa. Koulutus oli pian kaiken kansan saavutettavissa. Vuonna 2007 kuulin, että noin puolet venezuelalaisista istui koulun penkillä, kun koulunsa aiemmin kesken jättäneetkin palasivat täydentämään opintojaan.

Sosiaaliturvaa parannettiin ja sen piiriin otettiin muun muassa kotiäidit ja katukauppiat, eläketurvaa laajennettiin koskemaan myös maanviljelijöitä ja kalastajia, minimipalkkalaki säädettiin. Bolivaarisen hallinnon uudistusten määrä on hengästyttävä.

Kansanruokaloita, elintarvikkeita alennettuun hintaan ja asuntoja

Tärkeää oli tietysti nälän poistaminen. Ennen vuotta 1999 jopa 21 prosenttia väestöstä kärsi aliravitsemuksesta. Venezuelassa on luotu valtion tukema elintarvikkeiden myyntiverkosto, josta saa monipuolista ruokaa valtion subventoimaan hintaan.

Viisi miljoonaa koululaista saa valtion kustantaman aterian ja 900 000 köyhää syö 6000:ssa julkisessa ruokalassa päivittäin. Enää vain 5 prosenttia kansasta kärsii aliravitsemuksesta. Ruoan tuottamisen kotimaisuusastetta on koko ajan lisätty. Maanviljelijöitä on tuet-

Jatkuu sivulla 16

Taistelu köyhien elämän parantamiseksi jatkuu Venezuelassa

Jatkoa sivulta 15

tu antamalla lainaa investointeihin lähes puolelle miljoonalle tuottajalle.

Vaikka ilmasto on Venezuelassa trooppinen, on katto tietysti hyvä olla pään päällä. Valtion vuokra-asuntotuotanto on ollut massiivista, satojatuhansia uusia asuntoja on rakennettu. Niissä asuminen on halpaa. Ihmettelin joskus vuosia sitten, miksi Chavez kansallisti sementtitehtaat. No siksi. Sehän on avainala, jos valtio aikoo rakentaa miljoonia asuntoja.

Venezuelan bolivaarinen valankumous on ollut jatkuvaa taistelua köyhyyttä vastaan. Öljytuloja on käytetty näihin sosiaalisiin uudistuksiin, palvelusektorin kehittämiseen ja vuokra-asuntojen rakentamiseen. Chavezin kaudella köyhyys onkin vähentynyt 44 prosenttia.

Todellista demokratiaa

Hugo Chavez toi Venezuelaan myös todellisen demokratian. Hänen kaudellaan 13 vuodessa maassa äänestettiin 17 kertaa, joko kansanäänestyksissä tai vaaleissa. Chavez ja

Kuva: Maduron fb-sivu

Venezuelan entinen ulkoministeri Nicolás Maduro voitti oikeistoehdokas Henrique Caprilesin niukasti. Maduro on Chavezin seuraaja.

PSUV voitti vaalit 16 kertaa. Äänestysprosentti on ollut korkea muihin Latinalaisen Amerikan maihin verrattuna, yleensä noin 80 prosenttia. Kansa on siis myös aktivoinut poliittiseen vaikuttamiseen.

Ruohonjuuritason demokratiaa toteuttaa Venezuelassa yli 30 000 yhteisöneuvostoa. Ne määrittävät paikalliset ongelmat ja tarpeet ja saavat hallitukselta budjettirahaa, jonka ne saavat käyttää itsenäisesti yhteisönsä hyväksi. Tarpeitensa mukaan.

Talous vakaalla pohjalla

Toisin kuin länsimedia yrittää väittää, Venezuelan talous on vakaalla pohjalla. Talouskasvu on ollut viimeiset 10 vuotta noin 4,3 prosenttia joka vuosi. Talouskasvu on edistänyt julkisen sektorin kasvattamista ja investoiminen infrastruktuuriin, asuntoihin ja sosiaaliseen kehitykseen. Tämä on tuonut lisää verotuloja.

The Wall Street Journal on todennut, että Venezuelan arvopaperimarkkinat tuottavat sijoitta-

jien kannalta parhaat tulokset koko maailmassa. Yksi Venezuelan talouden jo Chávezin aikakautta edeltänyt haaste on edelleen korkea inflaatio.

Che Guevaran unelma

Che Guevaralla oli unelma, että Latinalaisen Amerikan veljuskansat olisivat yhtä suurta perhettä, joka olisi sosialistinen. Hugo Chavez halusi toteuttaa tätä unelmaa.

Chavez ideoi ja oli perustamassa lukuisia sekä poliittisia että taloudellisia yhteistyöjärjestöjä Latinalaiseen Amerikkaan. Hän sai aikaan sen, että Kuuban eristäminen Latinalaisen Amerikan yhteistyöstä lopetettiin. Chavezin tullessa presidentiksi 1999 Kuuba oli täysin eristetty veljuskansoistaan ja täysin yksin. Kuuba on nyt jäsenenä kaikissa yhteistyöjärjestöissä, myös aikaisemmin USA:n dominoimassa Amerikan valtioiden yhteistyöjärjestössä OAS:ssä. Siitä Kuuba oli erotettu jo 1962. Jäseneksi Kuuba kutsuttiin uudelleen yksimielisesti vuonna 2009, kun USA:n silloinen ulkoministeri Hillary Clinton oli jo poistunut kokouksesta.

Viimeisin Chavezin ideoi-

ma poliittinen yhteistyöjärjestö on CELAC, johon kuuluvat kaikki Amerikan mantereen maat, yhteensä 33 maata, lukuunottamatta USA:ta ja Kanadaa. Tämän järjestön Chavez toivoi saavan arvovaltaa Amerikan äänenä ja korvaavan pikku hiljaa OAS:n.

Kaiken tämän lisäksi Chavez solmi suhteita Afrikkaan ja Aasiaan. Hänellä oli unelma kehittää etelä-etelä-yhteistyötä, rikkaiden länsimaiden ylivallan vastapainoksi. Lopullisena tavoitteena oli murtaa USA:n johtama yksinapainen maailmanjärjestys ja saada aikaan moninapainen, moniääninen maailma. Tämä työ oli vasta alussa.

Hugo Chavez oli 2000-luvun merkittävän valtionjohtaja. Hänen elämäntyönsä jäi pahasti kesken, kun hän sairastui syöpään vuonna 2011 ja kuoli vain 58-vuotiaana. Mutta hän ehti tehdä uskomattoman paljon. Hän loi mallin 2000-luvun sosialismin kehittämiseksi. Se antaa toivoa myös meille vanhan, sairaan Euroopan asukkaille. Muutos on mahdollinen, jos kansa nousee sortajiaan vastaan.

Marjaliisa Siira

Paavo, Punaposki ja Aleksej

Lännen valtapyrkimykset

Arhinmäki ei välitä tietää eikä tunnistaa kyseisen länsimielisen ja uusliberalismin taipuvan opposition roolia kansainvälisessä valtapelissä, missä Valko-Venäjää yritetään eristää Venäjän ja muiden maiden kanssa harjoitettavasta yhteistyöstä ja liittää EU:n taloudelliseen ohjaukseen ja aikaa myöten myös Natoon. Oppositio toimii julkistenkin tietojen mukaan länsimaisten rahoituslähteiden tuella (Kansanääni 5 ja 6/2012). Nämä tahot eivät ole pyyteettömästi "demokratian" asi-alla, vaan jatkavat johdonmukaisesti toimintaansa entisten sosialististen ja Itä-Euroopan maiden täydelliseen kontrolliin saamiseksi. Valko-Venäjälläkin on järjestelmä muuttunut, mutta ei niin täydellisesti, kuin monessa muussa maassa. Valtion osuus taloudessa on edelleen merkittävä. Työttömyys on alhaisissa lukemissa ja sosiaaliset olot kohtalaisessa mallissa moneen muuhun verrattuna. Valko-Venäjää on häirit-ty ja syyllistetty kaikkiin tavoin sisäisen epävarmuuden ja hämmennyksen aikaansaamiseksi. Viime vuonna ruotsalainen mainostoimisto järjesti kansainvälisen provokaation tunkeutumalla ilman lupaa Valko-Venäjän ilmatilaan. Tunkeutuminen johti diplomaattisten suhteiden katkeamiseen Valko-Venäjän ja Ruotsin välillä. Suhteita ollaan nyt palauttamassa (HS 10.4.2013).

Tukea ulkoa

On selvää, että ulkomainen sekaantuminen Valko-Venäjän sisäisiin asioihin aiheuttaa maassa jännitystä ja johtaa siellä myös vastatoimiin ulkomailta rahoitettavaa toimintaa kohtaan. Demokraatti-lehdessä 21.9.2012 Ulkopoliittisen instituutin tutkija Anais Marin totesi mm., että Valko-Venäjän oppositio saa rahan- sa lännestä, mutta ei ole saanut aikaan "tuloksia". Marinin mukaan oppositio ei käytä rahoja demokratian edistämiseen Valko-Venäjällä, vaan matkustelee niillä ulkomailla kertomassa maansa tilanteesta. "Oppositio työskentelee lännelle, ei Valko-Venäjälle", Marin lisää.

Kymen Sanomissa 5.11.2012 toimihenkilöjärjestö STTK:n kansainvälisten asioiden asiantuntija

Kulttuuri- ja urheiluministeri Paavo Arhinmäkeä haastateltiin TV:n ykkösaamussa 13.4.2013. Muiden aiheiden jälkeen tuli haastattelun loppuosassa puheeksi urheiluasiat, jotka liittyvät mm. Suomen ja Valko-Venäjän tuleviin jalkapallon MM-karsintaotteluihin ja toukokuussa järjestettävään jääkiekon maailmanmestaruus-turnaukseen Ruotsissa ja Suomessa. Viimevuotiseen tapaansa Arhinmäki hyökkäsi rajusti Valko-Venäjää ja sen presidenttiä Aljaksandr Lukashenkaa vastaan samoilla porvarillisen valtamedian perusteluilla, joita on saatu jatkuvalle syötöllä kuulla ja nähdä eri tiedotusvälineistä (Kansanääni 2/2012). Tähtäimessä on edelleen Valko-Venäjän pääkaupungille Minsille Kansainvälisen Jääkiekkoliiton myöntämät vuoden 2014 jääkiekon maailmanmestaruuskilpailut ja niiden järjestäminen. Arhinmäki määritteli Valko-Venäjän "selkeäksi diktatuuriksi" ja Lukashenkan "julmaksi kansalaisiaan kohtaan". "Oppositioilla ei ole mahdollisuuksia toimia" jne.. Näillä perusteilla Minskin kisat tulisi peruuttaa. Asia saattaa tulla keskusteluun myös Kansainvälisen Jääkiekkoliiton seuraavassa kokouksessa, mikä pidetään Tukholmassa nyt toukokuussa järjestettävien Ruotsin ja Suomen kisojen yhteydessä. Kisojen pääpaino on tänä vuonna Tukholmassa, missä pelataan välierät ja loppuottelut. Jääkiekkoliitto ei ole näillä näkymin peruuttamassa Minskin kisoja 2014.

Kuva: Juha Kieksi

Paitsi lukuisia kunnostettuja kirkkoja, Valko-Venäjällä löytyy vaurautta ja hyvinvointia. Sitä EU-piirit himoitsevat. Kannattaisi Arhinmäen miettiä, miten vähän me voimme enää omasta kansallissomaisuudestamme päättää. Jos valko-venäläiset kerran erehtyvät äänestämään uusliberalistit valtaan, on se viimeinen kerta, kun he voivat asioistaan päättää. Sen jälkeen päätösvalta on ulkomaisella pääomalla ja EU-herroilla.

Pirkko Nikula kertoi avoimesti, että "Riippumaton BKDP saa paitsi taloudellista myös henkistä tukea ailiikkeen globaalilta kattojärjestöltä ITUC:ltä" ja että "Suomalainen ailiike on mukana tässä työssä". Nikulan mukaan "Riippumattomaan BKDP:hen kuuluu vain noin 10000 jäsentä". Se on opposition hallinnoima yleisammattiliitto, jonka toiminta muistuttaa kuitenkin lähinnä poliittista puoluetta. Varsinaisen Valko-Venäjän Keskusammattiliiton FBP:n jäsenmäärä on kymmeniä kertoja suurempi.

Sinisilmäinen punaposki

Arhinmäen viimevuotiseen tapaan myös Tiedonantajan urheilukolumnisti Punaposki palaa samoihin teemoihin ja vaatimuksiin Minskin ki-

sojen peruuttamisesta lehden numerossa 12.4.2013 (Kansanääni 2/2012 kommentoitiin vuoden takaisia Punaposken mielipiteitä). Punaposki kertoo jälleen, että Valko-Venäjällä on voimassa kuolemanrangaistus ainoana eurooppalaisena maana ja että maan poliittinen järjestelmä on epädemokraattinen. Lievennyksenä kolumnisti toteaa, että maailmalla on muitakin epädemokraattisia kisojen järjestäjiä. Punaposki ei länsimaisista "kuolemanrangaistusmaista" mainitse mitään esimerkiksi USA:n ja Japanin käytännöistä, joissa tuomioiden toimeenpanot ovat huomattavasti arkipäiväisempiä ilmiöitä kuin Valko-Venäjällä. Viimeiset toimeenpanot Valko-Venäjällä koskivat vuonna 2011 Minskin metro-

räjäytykseen syyllistyneitä. Tapah- tuma johti 15 matkustajan kuolemaan. USA:ssa ja Japanissa järjestetään jatkuvasti suuria kansainvälisiä urheilutapahtumia. Miten on niiden laita? Punaposki on huolissaan kisojen järjestämisestä Valko-Venäjällä, koska se saattaisi tukea presidentti Lukashenkaa ja näin vaikeuttaisi "demokratiaa vaativan opposition" toimintaa. Urheiluelämän kansainvälisyydellä ei taida olla merkitystä silloin, kun lännen, EU:n ja Naton etuja ajetaan myös Itä-Euroopan suunnalla. Tiedonantajan toinen urheilukolumnisti Kapeahar- teinen oikaisi viimevuotisessa lehden numerossa 4.5.2012 Punaposken käsityksiä, mutta näköjään turhaan (Kansanääni 3/2012).

Oppositiovoimien "demo- kraattisesta" luonteesta

Jos länsimielinen oppositio saisi pitävän otteen Valko-Venäjän hallinnosta, voisi silloin olla lähellä tilanne, jossa maa ajautuisi ulkoisten voimien tosiasialliseen vaikutuspiiriin, josta irtautuminen olisi sen jälkeen vuosien asia. Lukashenka on saanut kuitenkin kaikissa käymis- sään presidentinvaaleissa äänestä- jien selvän enemmistön tuen.

Suomessa toimivista valkove- näläistaustaisista oppositioakti- veista eräs tunnetuimpia on SAK- KI ry:n puheenjohtaja Aleksej Fedotov, joka on toiminut näyttävästi myös sosialidemokraattisessa nuorisoliikkeessä. Demokraatti-lehden (12.4.2013) uutisen mukaan Fedotov sai hiljattain Ruotsin kuninkaalta Value Based Leadership-säätiön kurssidiplomin. Säätiö on kunin- kaan perustama ja sen tarkoituk- sena on kouluttaa "tulevaisuuden arvojohtajia työelämän tarpeisiin". Demokraattina esiintyvä Fedotov totesi kurssin jälkeen kantanaan, et- tä "työelämään siirtyvät nuoret kai- paavat johtajia, jotka osaavat va- pauttaa työntekijöiden kaiken po- tentiaalin!". Tällaisiksi vapauttajiksi ovat muuttuneet monet muutkin "demokraatit", jotka ovat lähteneet länsimaisen "herrahissin" kyytiin. Fedotov vaati vielä, että maan arvo- johtajan (Sauli Niinistön) toimesta tulisi järjestää liikemaailman, julki- sen sekä kolmannen sektorin nuoria toimijoita yhdistävää johtamis- koulutusta. Toivottavasti tätä kou- lutusta ei tulla hyödyntämään Val- ko-Venäjän oloissa. Fedotov kertoo verkkotiedotteessaan muuttaneen- sa aikoinaan "diktatuurin jaloista" vanhempiensa mukana Suomeen.

Kotimaisesta vasemmistostakin näyttää ikävä kyllä löytyvän ymmär- rystä tällaisille kansainvälisen poli- tiikan ja kapitalismin pyrkymille ja heidän taustavoimilleen. Valko-Ve- näjä kehittyköön kuitenkin oma- ehtoisesella ja itsenäisellä tiellään. Si- kälainen länsimielinen oppositio ei ole tähän valmis.

Jaakko Ahvola

Ohjaksia kiristetään Venäjällä

Vuoden alkupuoliskolla Venäjällä on ”kiristetty ohjaksia”. Protestien uuden vaiheen aattona viranomaiset ovat tiukentaneet repressiivistä lainsäädäntöään ja ryhtyneet pelottelemaan oppositiota. Edellisessä artikkelissani (KÄ1/13) käsiteltiin ”Dima Jakovlevin lakia” eli ”konniien lakia”, joka kielsi venäläisten lapsien adoptiionin USAssa. Kansalaispiirien reaktio tähän lakiin (”Konniien laki oli Putinin vastaveto USAssa hyväksyttyyn ns. Magnitskin lakiin, joka kielsi venäläisen verotarkastajan Sergei Magnitskin vankila-kuolemaan syyllistyneitä henkilöitä matkustamasta USA:han. Magnitski joutui vankilaan paljastettuaan miljardien varkauksia Venäjän budjetista) oli viranomaisille täydellinen yllätys. USA:n arvostelun sijaan, missä muka murhataan venäläisiä lapsia, viranomaisten valvonnan ulkopuolisissa tiedotusvälineissä (internet yms.) alkoi keskustelu siitä, että Venäjällä lasten kuolleisuus adoptoitujen lasten joukossa on luokkaa korkeampi. Järjestettiin jopa joukkomittainen protestimielenosoitus ”konniien lakia” vastaan.

”Tverin alueen Rzevin kaupungin lääkärit tukevat Izhevskin kaupungin lääkäreitä näiden aloittamassa ”italialaisessa lakossa” palkkojen sa parantamiseksi. Rzevin lääkärit esittävät myös omia vaatimuksiaan terveysministeriölle. Palkkoja tulisi korottaa nykyisin yleisestä 6000 ruplan peruskuukausitulosta 15-20000 tuhanteen ruplaan (1 euro on noin 37 ruplaa). Nykyisillä tuloilla on vaikea tulla toimeen. Rzhevin lääkärit eivät aiemmin ole olleet tällaisessa toiminnassa mukana.

Tyytymättömyyden aalto kylläkin laantui, mutta kuitenkin jatkoa seurasi. Maaliskuun loppupuolella kuukauden aikana hyväksyttiin parlamentin alahuoneessa – Valtionduumassa kolmessa käsittelyssä ja vahvistettiin ylähuoneessa eli Liittoneuvostossa uusi laki, joka sai nimen esittäjä Kabajevan mukaan. **Tilanteen lieventämiseksi esiteltiin lakiluonnos seksuaali-**

sen väkivallan uhriksi joutuneiden lasten suojelemisesta. Hyväksytyt asetukset kuitenkin kielsivät julkaisemasta mediassa mitään henkilökohtaisia tietoja minkä tahansa rikoksen uhriksi joutuneista lapsista. Se, mikä sallittiin, näytti seuraavalaiselta: ”eräässä kunnassa yhdestä lapsesta tuli sellaisten ja sellaisten lainvastaisten toimien uhri”. **Sellaista järjetöntä kieltoa ei**

voi noudattaa täydellisesti, mutta Putinin itserrakkauden (että kaiken takana on Putin, ilmenee lakiluonnoksen käsittelyn kiireellisyydestä ja siitä että lain nimellisellä tekijällä on läheinen yhteys presidenttiin). Se tyydyttää täydellisesti.

Yksi esimerkki viranomaisten itsepetoksesta, jotka kuvittelevat, että vaistonvaraisia protesteja eivät aiheuta viranomaisten hyväksymät kansanvastaiset päätökset, vaan eräänlaiset ”aloitteentekijät”, on kampanja protestin johtajia Udaltsovia ja Navalnya sekä eräitä kansalaisjärjestöjä vastaan.

Udaltsovia syytetään osallistumisesta joukkomittaisiin retelöinteihin Putinin virkaanastumisseremonioiden aikana 6. toukokuuta (riippumattomat lakimiehet ja virallinen Ihmisoikeusvaltuutettu herra Lukin väittävät, että silloiset tapahtumat eivät ollenkaan sovellu Venäjän Rikoslain kohtaan joukkomittaisista rettelöinneistä. Sitä paitsi erään videon perusteella (se suoritettiin ilman tuomioistuimen lupaa eikä sillä siksi ole juridista voimaa), jossa Udaltsovia on vaikeata edes tunnistaa, häntä syytetään nykyään valtiovallankaappauksen järjestelemisestä. Tähän saakka hän on allekirjoittanut lupauksen matkustamiskiellosta, mutta nyt hänet on siirretty kotiarestiin.

Oikeudenkäynnin Navalnyi-ta vastaan pitäisi alkaa lähiaikoina. Häntä vastaan nostettu syyte ei virallisesti koske politiikkaa. Hänet yritetään saattaa huonoon valoon osoittamalla hänen syyllistyneen korruptioon. Sytteen ideana on se, että toimiessaan ”vapaaehtoisesti!” Kirovin läänin maaherran neuvonantajana Navalnyi olisi taivutellut valtiollisen Kirovles-metsäyhtiön johtajan myymään puutavaraa polkuhintaan Navalnyin läheiselle yritykselle. Mitään tutkimuksia ei kuitenkaan ole tehty kyseisen polkuhinnan todeksi osoittamiseksi.

Osoittamatta sympatioita Navalnyille on tunnustettava, että kyseinen oikeusjuttu on tuulesta temmattu. Venäjällä ei ole olemassa hintojen valtiollista sääntelyä ja taloudellisilla subjekteilla on oikeus myydä tuotteitaan mihin tahansa hintaan – Venäjällähän tunnetusti vallitsee kapitalismi. Jos joku hyötyy tästä hekilökohtaisesti, niin sehän on kapitalismin olemusta.

Eräissä oikeudensuojelujärjestöissä on myös suoritettu sarja tarkastuksia verukkeella, että nämä järjestöt ovat saaneet rahaa ulkomailta eivätkä ole rekisteröityneet hiljattain hyväksytyn lain mukaan ulkomaalaisiksi asiamiehiksi. Ehkä eräät näistä järjestöistä todellakin saavat rahaa ulkomailta, mutta kokonaisuudessaan Putinin julkistama luku (yksi miljardi dollaria kuluvan vuoden ensimmäisten kolmen kuukauden aikana) tuntuu täysin absurdilta.

Herää myös kysymys – miksi Lännen pitäisi syöstä Putin valasta (rivien välistä näkyy ajatus, että rahoja käytetään kumoukselliseen toimintaan)? Onhan Länsi täysin tyytyväinen Putiniin. Todisteena tästä on USAn päätös, jota ei erikoisemmin mainosteta, että USA on siirtänyt Syyrian konfliktin ratkaisun Venäjän Ulkoministeriölle (toinen asia on, kykenevätkö Venäjän viranomaiset hoitamaan tämän tehtävän). Seuraava asia on, että toimivat länsimieliset kansalaisjärjestöt niiden toiminnan vähyydestä johtuen eivät kykenisi käyttämään edes kymmenesosaa mainitusta miljardista.

Mutta mitä varten tarvitaan näitä kaikkia juttuja, tarkastuksia ja keskusteluja? Luulen viranomaisten pyrkivän esittämään huonossa valossa järjestäytymätömän opposition kokonaisuudessaan asettamalla samaan riviin vasemmistolaisen Udaltsovin, oikeistolaisen Navalnyin sekä Amerikkaa

myötäilevät oikeudensuojelijat tar koituksella esitellä heidät eräänlaisena ”viidentenä kolonnana”. Oletakaamme, että saamalla Navalnyi vankilaan viranomaiset mahdollisesti vastoin odotuksiaan raivaavat hänelle tietä asettua joskus tulevaisuudessa korkeimpiin virkoihin. Jos Navalnyi olisi todellakin syyllistynyt varkauksiin, niin nykyisen syytteen tilauksellinen luonne automaattisesti antaa hänestä poliittisten repressioiden uhrin kuvan.

Kaikki tämä ei kuitenkaan pysty ratkaisemaan viranomaisten eteen työntyneitä ongelmia. Protestien johtajat eivät ole ”viides kolonna”. Heidät on nostanut ylös valtiollisen tilansäilyttämää tyytymättömyyden aalto eikä heidän eliminointi muuta yhtään mitään.

Nykyisen valtajärjestelmän luonteesta johtuen Kremlin politiikassa ei ole odotettavissa isompia muutoksia, varsinkaan jos taloudellinen tilanne pahenee. Venäjän teollisuustuotantohan on supistunut jopa virallistenkin tilastotietojen perusteella. Lisäksi USAn ”palavakivivallankumous”, joka on auttanut USAta saavuttamaan energiaitsenäisyyden, saattaa jo lähiaikoina johtaa Venäjän tulojen päälähteen – öljyn hintojen romahtamiseen. Jopa korkeassa virassa olevat viranomaiset väittävät, että Venäjä on siirtymässä hitaasti uuteen täysimutooiseen kriisiin.

Kaikki tämä aiheuttaa sosiaalisen jännittävyyden kasvua, johon verrattuna nykyiset protestit saattavat näyttää lastenleikiltä. Sosiaaliset protestit ovat jo nyt saavuttaneet laajat mittasuhteet. Alueidenvälisen lakkokomitean yhtenä puheenjohtajana tunnen asian hyvin. Venäjän viranomaisia odottavat monet epämiellyttävät hetket.

Sergei Skvortsov, NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-)sihteeri

Pohjois-Korea imperialismin hyökkäyksen kohteena

Korean demokraattinen kansantasavalta on ollut ankaran painostuksen kohteena tänä keväänä. Korean tilanne kärjistyi ennen näkemättömälle tasolle USA:n ja Etelä-Korean sotaharjoituksen vuoksi. Imperialistisessa vaiheessa oleva kapitalismi käy voimakasta taistelua KDKT:aa vastaan tavoitteenaan kaataa riippumattoman hallinto Korean niemimaalla. Käytännössä tämä vaikeuttaa KDKT:n mahdollisuuksia kehittää talouttaan, käydä ulkomaankauppaa ja ostaa ruokaa ulkomailta.

Etelä-koreassa aktivistit kampanjoivat USA:n miehitystä vastaan. USA:n ja Etelä-Korean armeijoiden säännölliset manööverit Koreoiden rajan tuntumassa ovat provokatoorisia kärjistäen tilannetta.

Korean niemimaan tilanteen kärjistyminen kertoo hyvin kapitalismin tämän hetkisestä tilanteesta. Kapitalismissa ollaan siirtynyt imperialistiseen vaiheeseen, jossa kaikki kansat, jotka eivät vapauta markkinoitaan uusliberalismin temmelyskentäksi, ovat enemmän tai vähemmän vaarassa. Esimerkkinä sodat ja interventiot Jugoslaviassa, Irakissa, Libyassa ja Syyriassa. Tilanne ker-

too myös haasteista, jotka liittyvät KDKT:n strategisesti tärkeään asemaan Korean niemimaalla.

Korealaiset ovat analysoineet kattavasti kapitalismin tilaa ja kehittäneet sosialismiaan vastaamaan tämän päivän haasteisiin. Tämän kehityksen myötä korealaiset ovat kaikin tavoin vahvistaneet puolustustaan. Imperialistit eivät ole katsoneet Korean vahvistumista hyväl-

lä. YK on masinoitu lisäämään Korean vastaisia pakotteita ja kaikenkarvaiset ihmisoikeusjärjestöt ovat höystäneet kiristystä säännöllisillä hyökkäyksillä Korean ihmisoikeuksia kohtaan.

”Sattumoisin” ihmisoikeuksiin liittyvät uutiset ovat ajoittuneet yhteen poliittisten tai sotilaallisten toimenpiteiden kanssa. Esimerkiksi USA:n ja Etelä-Korean sotaharjoitusten alkamista pohjustettiin ihmisoikeusraporteilla. Tällä demonisoidaan KDKT:aa ja käännetään yleistä mielipidettä KDKT:aa vastaan, vaikka tilanteen kärjistymisen johtuu juuri USA:n asenteesta.

Miten ihmisoikeudet toteutuvat KDKT:ssa

On selvää, että ihmisoikeuksista ei voi tinkiä. KDKT:n vuonna 2010 vahvistettu perustuslaki takaa kaikille aidot demokraattiset vapaudet ja oikeudet sekä aineellisen ja henkisen hyvinvoinnin kaikille kansalaisille (64 art). Näihin kuuluvat mm. puhe-, lehdistön, kokoontumis-, yhdistymis- ja mielenosoitusvapaus (67 art) ja uskonnon vapaus (68 art).

Perustuslaki turvaa myös oikeuden työhön (70 art), lepoon (71 art), maksuttomaan lääkärinhoitoon (72 art) ja maksuttomaan koulutukseen. (73 art).

Porvarillisen demokratian käsitys ihmisoikeuksista nostaa esiin yleensä yksilön vapauden käsitteen. Porvarillinen vapauden kä-

site on kuitenkin tarkoitushakui nen. Sillä ei länsimaissa tarkoiteta vapautta riistosta eikä oikeutta työhön, jotka ovat keskeisiä vapauden ilmenemismuotoja sosialistisessa yhteiskunnassa, näin myös KDKT:ssa.

USA ei halua vakautta Korean niemimaalle

Mistä sitten Korean niemimaan kriisissä pohjimmiltaan on kyse? Korean niemimaa on strategisesti tärkeä alue USA:lle Kiinan kontrolloimiseksi. Viimeisen vuosikymmenen aikana USA on pyrkinyt saamaan hallintaansa Kiinan naapurimaita, esimerkkinä Afganistan ja Pakistan. Terrorismin vastainen sota on vain tekosyy USA:n vaikutusvallan kasvuun alueella.

USA:lla on sotilastukikohtia sekä Japanissa että Etelä-Koreassa. Japanissa sotilaita on 35700 ja Etelä-Koreassa 28500. Jos Etelä- ja Pohjois-Korean väliset suhteet lämpenisivät, USA saattaisi menettää sotilastukikohtansa sekä Japanissa että Etelä-Koreassa. USA:n sotilastukikohdat ovat erittäin epäsuosittuja kummassakin maassa mm. sen vuoksi, että USAn sotilaat ovat syyllistyneet lukuisiin rikoksiin asema- maassaan eikä heitä saada normaaleja teitä oikeuteen vastaamaan. USA:n sotilastukikohtien oikeutus perustuu miltei yksinomaan Pohjois-Korean kuviteltuun uhkaan.

Tämän vuoksi USA ei katso

hyvällä Etelä- ja Pohjois-Korean välien lämpenemistä. Tämä on nähty konkreettisesti etelän ja pohjoisen lämpimämpinä kausina mm. 2000 ja 2007, jolloin järjestettiin Etelän- ja Pohjoisen johtajien huipukokoukset.

KDKT ei uhkaa ketään

KDKT:n haluaa elää rauhassa ja riippumattomasti. Se haluaa jatkaa sosialismin tiellä, jossa työn tulokset jaetaan tasan kansalaisten kanssa. Sen sijaan se ei halua avata markkinoitaan vapaalle kilpailulle. Uusliberalistinen talouspolitiikka ei saa jalansijaa Korean pohjoisosissa. Tämän vuoksi KDKT on jatkuvasti USA:n, Japanin, EU:n ja ihmisoikeusjärjestöjen hampaissa. Jos KDKT pystyy parantamaan kansalaistensa elintasoa, se murentaa uusliberalistisen talouspolitiikan vaihtoehdottomuutta. Länsimaiden hallitusten ja ihmisoikeusjärjestöjen mielisä asia ei siis ole ihmisoikeuskysymykset, vaan kyse on uusliberalistisen talousmallin uskottavuudesta ja USA:n strategisista eduista Korean niemimaalla. Korealaisten näkövinkkelistä kyse sen sijaan on ihmisoikeuksista. Onko pienellä kansalla oikeus uhmata USA:ta ja rakentaa hyvinvointia kansalaisten omista lähtökohdista? Vai pitääkö alistua länsimaiden komentoon ja ryhtyä tuottamaan lisäarvoa harvoille ja valituille?

KÄ/Juha Kieksi

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Israelin apartheid

Apartheid (rinnakkaiselo erillään) on Israelin sionistisen hallinnon virallinen nimi tavoitteelle, jolla se aikoo erottaa palestiinalaisten alueet muurilla juutalaisen väestön asuinalueista. Miksi Länsi hyväksyy tämän muurin? Israel tuhoaa palestiinalaisten koteja muiden maiden passiivisuuden turvin. Vuoden 1967 jälkeen viranomaiset ovat tuhonneet 26000 taloa miehiteyillä alueilla.

Nationalistinen oikeisto ajaa palestiinalaisten eristämistä suljeuille alueille ja kansannousujen kukistamista. Vaihtoehtoista poliitista ohjelmaa ei ole. Oikeisto kat-

Sotivat maat pois kansainvälisestä urheilusta

Mielestäni sotaa käyvät maat eivät saisi osallistua kansainvälisiin urheilukilpailuihin, kun eivät voi ”elää ihmisiksi” kuten isäni ja mummini elämänohjeinaan ”vapaasti suommennettuna” asian ilmaisivat.

Minä kyllä katsoisin sen näin toteutettuna tehoavan, koska urheilulla on laaja kannatus ympäri maapallon. YK:n ihmisoikeusjulistus on yksiselitteinen. YK:n päätöksiin perustuvat palestiinalaisten oikeudet omassa maassaan voidaan kahden ”sivistysvaltioihin kuulema kuuluvan” maan - Israelin ja USA:n - avulla unohtaa, Afganistanista puhumattakaan. Israelin mukana riipputtaminen kansainvälisellä urheilu- ja viihdeareenalla pilaa urhei-

Veijo Saarelainen
Joensuu

EU pistää lihoiksi

Radiouutiset kertoivat äskettäin, että EU on päättänyt hyväksyä eläinjätteen käytön liha-karjan rehussa. Ihmettelen, että kukaan ei ole reagoinut tätä eläinrääkkäystä vastaan.

Eräs kemian diplomi-insinööri kertoi minulle, että ihmisellä on ylävatsassa happokehä ja alavatsassa emäskehä. Jos ylävatsan happokehä ei toimi riittävästi, niin ruoka siirtyy alavatsaan puoliksi sulamatta ja se aiheuttaa erilaisia sairauksia. Tietysti sama pätee myöskin kasvisyöjiä eläimiin. Petoeläimillä on vahvat vatsahapot, jotka määrättyissä tapauksissa pystyvät sulattamaan pienemmät luut. Jos sioille annetaan eläinperäistä rehua, niin ne ki-

soo koko maan kuuluvan yksin juutalaisille eli arabit ovat Israelin ikuinen vihollinen. Israelin eliitti haluaa saada koko alueen Israelin hallintaan eikä hyväksy kahden valtion ratkaisua.

Palestiinalaisten poliittisten vankien puolesta järjestettiin 23.2 mielenilmaus. Eduskuntatalon eteen kokoontui nelisenkymmentä ihmistä, joista vain jokunen etnisesti suomalainen. Toivoin heidän välittävän enemmän palestiinalaisten asiasta ja tulevan joukolle paikalle.

Jatkakaamme israelilaisten tuotteiden boikottia ja saartakaamme Israel!

Hannu Kautto

lun maineen, jos sitä nyt vielä satuu olemaan tänä ”doppaajien ja miljardöörien” pääosin hallitsemassa eliitissä.

”Autourheilussa” voisi puhua kuskien paremmuudesta, jos käytettäisiin Ravikisojen sääntöä, että ajokit arvottaisiin ennen lähtöä, jolloin kuskien taidot pääsisivät oikeuksiin. Purjehdus on hieno laji, mutta varmasti harvoin sattuu syntymään oikeaan tuloluokaan juuri sitä ”lahjakkuutta”, joka ohittaisi Leo Pekan teot. Nämä asiathan eivät välttämättä ole juuri niin, kun minä ajattelen, mutta miestäni kyllä.

Ison talon tapahtumia

Eräässä kirjassa, olikohan se Seitsemän Veljestä, sanottiin joskus viimeisten tulevan ensimmäiseksi. Jämsän kaupungintalolla sai tuo lausuma siunauksen 4.3, kun viimeinen mahdollisuus eli lomautukset muuttuivatkin ensimmäiseksi.

Mistähän moinen tulenpala-va kiire? Sanotaanhan kiireellä saatavan vain epäkurantteja tapahtumia. Vasemmistoliiton ryhmän esitys päätöksen laittamisesta pöydälle lisäselvitysten hankkimisen ajaksi sai seitsemän valtuutetun kannatuksen. Kuvitteellisesta säästöstä esitettiin lukuja, siksi olisi pitänyt edellyttää myös miinusmerkkisten asioiden rahallisen arvion ennakoimista. Negatiivisen imagon kasvu Jämsän kohdalla on suuri. Samaan aikaan ikävät uutiset vanhusten ja sairaitten hoidosta ja hoitamatta jättämisestä tuovat Jämsälle lisää kielteisyyttä.

Asian pöydälle laittoa olisi

Porvareista

Roland Barthes kuvaa pikkuporvarien ajattelua ”moraaliseksi kirjanpidoksi”, jossa maailman äärettömyys ja rikkaus muuttuvat laskettaviksi ja kasautuviksi vastinetoiminnoiksi. Elämä on debet-kreditiä, laatujaen hävittämistä määriksi. Pikkuporvari usko vain siihen, minkä voi laskea. Porvariston käsite laajentuu sosiaalidemokraatteihin ja muihin. Tavarain ja porvarin kuluttajain suhde on rakkaustarina.

Porvarilliset kotirouvat, jotka

puoltanut myös Suomen hallituksen kaavailut. Parin viikon kulluttua Jyrki ja Jutta ovat vihdoinkin päätökset ns. Sotesta ja kuntaliitoksista. Pariskunta lienee kokenut jonkinlaisen taivaallisen valaistumisen. Monen vuoden ajan kestäneen väännön jälkeen tapahtuukin ihme- kaikki ongelmat loksahtavat paikoilleen oitis. Siamilaisten kaksosten toiminnan perusteella olen kuitenkin edelleen epäilevä Reino. Ihmeitä kuitenkin tapahtuu alati. Minunkin piti elää 71-vuotiaaksi ennen kuin voin osallistua suosionosoituksiin kaupunginvaltuutetun puheen jälkeen. Tämä ihme tapahtui kansanedustaja Tuula Peltosen kannanoton jälkeen. Toveri Tapion miellipidettä lainaten Tuulan puhe lämmitti vanhan sosialistin sydäntä. Onkohan muualla Suomessa muita kansanedustajia syrjäytetty kaikista luottamustoimista? Tokkopahan vaan, mutta Jämsä on Jämsä vaikkapa maapal-

lo keikahtaisi akseliltaan.

Jämsän tulevaisuus ei ole kaksinen. Ensimmäinen meni vuosi, kun Mänttä-Vilppulaa yritettiin saada sote- kimppaan ja myöhemmin liitos-kaveriksi. Kun kukaan ei älynnyt päätöskulttuurien olevan erilaiset, Mänttä-Vilppulassa valtuustoa päättää asioista. Nyt menee toinen vuosi lomautusten haittojen korjailussa. Mitään uudistuksia ei tapahdu. Jokaisen kuntalaisen pitää nyt seurata toteutuvatko kaikki lakimääräiset palvelut. Ellei, niin oitis kanteluja viranomaisille. Itse olen jollain tavoin onnellisessa asemassa valtuutettuna. En pyri seuraavalle kaudelle enkä ole sponso-reiden ohjeita noudattava, koska ei ole sponsoreita. Voin siksi olla oma itseni 24 tuntia vuorokaudessa, Kesällä joskus 25 tuntia, kun en ehdi pitää ruokatuntia.

Reino Welling
valtuutettu Jämsänkuskelta

vätkö he aina Hole-in-One? Onko taivaassa hyväveliverkosto konjakeineen ja sikareineen? Onko siellä porvarisherrojen käytössä ihania neitsyitä niin kuin maallisessa elämässä?

Muinaisten egyptiläisten taivaassa tehtiin työtä, vietettiin vapaa-aikaa ja nukuttiin eli kuoleman jälkeinen elämä jatkui maallisen elämän kaltaisena.

Loppupäätelmä on: irti porvareista!
Hannu Kautto

Kehysriihi: paljon sekulia - vähän voittajia

Melkoinen varstan jytke kuului kehysriihestä. Puimassa oli paljon kokemattomia pojankoltiaisia, jotka mätkivät itseään ja puimatovereita polveen ja päähänkin. Kyseisistä tapahtumista joutuksen puimajätettä tuli enemmän kuin laatujuviä. Vuosikymmeniä uusiutunut virhe toistettiin jälleen. Herrojen virheet ja kuprut maksatetaan taas tavallisella kansalaisella, jolla puolustautumiskeinot ovat vähissä.

Yksi keinohan on jos halutaan sitä käyttä eli äänestäminen. Perussuomalaisilla on kaksi Putkosta paljon pätevempää työmiestä nimeltään Jyrki Katainen ja Jutta Urpilainen. Tämä kaksikko takaa seu-

raavissa eduskuntavaaleissa suurvoiton Perussuomalaisille. Ei Timo Soinin tarvitse sanoa juuta eikä jaa-ta, niin ääniä ropisee laariin kaiken aikaa.

Onko Soinin porukan voitoista jotain hyötyä, se on eri asia, sitä voi jokainen pohtia itse tykönänsä. Seuraavista työehtosopimuksista ei synny tulosta ilman keisarileikkausta. SDP:ssa pitää syntyä aivan uusi vasemmistoaate. Siamilais-kaksoisuus Kokoomuksen kanssa ei tuota muuta kuin äänestäjäpakoa muihin puolueisiin. Kun katselin ministeriirihen tiedotustilaisuutta, tunsin jonkin verran sääliä rivissä istuvia äänettämiä yhtiömiehiä kohtaan. Tarkoitin Arhinmäkeä, Räsäs-

tä ja Haglundia. Tosin on myönnettävä ministerinpalkan olevan kohtuullisen. Heille ei koskaan tarjota nollakorotusta. Ehkä palkka korvaa naurunaliseksi joutumisenkin.

Eräs riihen voittaja oli etelänaapurimme Viro-Eesti. Aina isommat autot alkavat rahdata kaljaa ja vodkaa Tallinnasta. Virolaiset pitävät suomalaisia jonkinasteisina hölmöinä, eivätkä totta maar ilman aihetta. Jyrki Katainen mainitsee usein vastuunkannon. Hän tarkoittanee, ettemme yritä kantaa laivasta ulos isompaa kaljajatsia kuin jaksamme.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu äänestäjien armosta. Vas./sit.

Joukkoroskanvälitys

Joukkoroskanvälityslaitosten juttujen perusteella työttömien pitäisi erityisesti hävetä sitä, että he eivät syö terveellisesti vähärasvaista lihaa ja vihanneksia - ja saavat siten aiemmin sydänvian, sokeritaudin jne ja tulevat kalliiksi yhteiskunnalle. En usko hetkeä, että hyvätuloiset terveysopin paavit, jotka valittavat köyhien ja työttömien huonoista ruokailutottumuksista, söisivät terveellisesti vain tullakseen halvemmiksi yhteiskunnalle. Sen sijaan sen, että pienituloiset miehet kuolevat 12 vuotta aiemmin Suomessa kuin hyvätuloiset miehet, sen toki uskon johtuvan rahasta - ja mitä ruokaa vähällä rahalla kaupasta saa.

Suomessa on yli 282 000 työttöntä ja melkein 1300 000 puoli-

päivätyöntekijää. Nyt muutamat arwostetut porvarit haluaisivat lisätä osa-aikatyötä 46- prosentista, sillä se ei ole vielä riittävä määrä osa-aikatyötä tekeviä Suomen porvareille! Suurin osa osapäivätyöntekijöistä taas haluaisi kokopäivätyön voidakseen elää, eikä vain elää kituutta päivästä toiseen. Tällaista Suomea arwostetut porvarit kehtaavat vielä rinta rottingilla ylistäen kehua hyvinvointivaltioksi!

Edellä mainitut luvut kertovat sen, ettei Suomeen tule koskaan työvoimapulaa. Tässä maassa ei ole pulaa työntekijöistä vaan työstä. Aiemmin, kun ”suomalainen yhteiskunta”, ”isänmaa”, ei tehnyt mitään työttömien hyväksi (- ja tuskin nykyään), moni meni siirtotyöläiseksi Ruotsiin.

Arwostetut porvarimme ha-

luaisivat nostaa eläkkeelle menoikää. Koska tiedetään, että hyvätuloiset miehet elävät pitempään kuin huonotuloiset, niin on päivänselvää, että hyvätuloisten miesten eläkkeelle menoikää pitäisi korottaa. Siis, jos ottaisimme hallituksen huolen tosissamme. Koska tiedetään, että moni huonotuloinen mies kuolee nytkin ennen eläkeikää, voidaan kysyä mitä ihmettä varten he ovat joutuneet maksamaan eläkemaksuja? Ja ketä varten? Siis eläkeyhtiöiden lisäksi?

Työnantajien mielestä yli 50-vuotias on vanha. Siis, kun uskomme siihen, mitä näemme ja miten he suhtautuvat yli 50-vuotiaaseen työnhakijaan. Laskien joka euron tarkkaan. Se on tosiasia eikä liturgiaa, kuten kaikki muu lätinä ”vanhempien ihmisten välittä-

misestä työelämässä”, mitä nukke-niemisen hallitus on toivovinaan. Toisaalta eläkeyhtiöt pitävät kaikkia liian nuorena eläkkeelle pääsemisen suhteen.

Hallitus on huolissaan siitä, että ihmiset opiskelevat yliopistoissa liian kauan. Niistä voi tulla liika- viisaita. Yli sata vuotta sitten Friedrich Nietzsche ihmetteli sitä, mikä vimmattu kiire Saksan valtaapitävillä oli saada opiskelijat valmiiksi 23- vuoden ikään mennessä valtion hyödynnettäviksi virkamiehiksi? (Sanottakoon, ettei Friedrichillä itsellään ollut asiassa ”omaa lehmää ojassa”, sillä hän oli professori 23-vuotiaana.)

Koneet tekevät monta kertaa enemmän työtä kuin sata vuotta sitten. Puolet Suomen työllisistä tekee 8 tuntia päivässä, puolet 4 tai

alle 4 tuntia päivässä. Joten keskimääräinen työpäivä on alle 6 tuntia työllisillä. Säännöllisen työn, mitä tekee siis vain 54 prosenttia ja minkä joukkoroskanlevityslaitokset mainitsevat, kun puhuvat keskituloista, on kirjaimellisesti puolitotuus ja tarkoituksellista harhaanjohtamista. Niissä ”tilastoissa” kun ”unohdetaan” - ia tarkoituksella - puolet Suomen työntekijöistä.

Suuret ikäluokat ovat jo eläkkeellä ja niiden jälkeen tulevat jo nyt ensimmäiset pienet ikäluokat. Vanhempien ihmisten määrä tulee siis viihenemään nykyisessä ja ns. huoltosuhde paranee päivä päivältä ihan itsestään. Omituista on vain se, että hallitus tekee ongelman asiasta, mitä ei ole edes olemassa.

Hannu Alm

Tukea **Kansanäänelle**

Heikki Männikkö 36 e, Esko Auervuolle 45 e, Juha Kieksi 20 e, Larmo Lehtola 20 e, Hannu Kautto 20 e, Eira Kärki 25 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Tarja Männikkö 36 e, Armeijaton Suomi 25 e, Irja ja Ari Kukkonen 6 e, Kai Konturi 50 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Valerij Klimshin 20 e, Juha Koivisto 5 e, Paavo Heikkinen 30 e ja Jaakko Ahvola 40 e.

Op FI0855411420027966
Keräyslupa: 2020/2012/2417

Rakkaamme

Tapio Kalervo
Mäenpää

s. 28.6.1953 Kaskinen
k. 20.2.2013 Helsinki

Rakkaudella kaivaten
Tarja, Taina ja Hanna
Heikki ja Rami
Muut sukulaiset
Entiset työtoverit
Ystävät ja toverit

Kaikk' on niin hiljaa mun
ympäriälläin,
kaikki on niin hellää
ja hyvää.
Kukat suuret mun
aukeevat sydämessään
ja tuoksuvat rauhaa
syvää. (Eino Leino)

Tapahtumia

EU-Info tilaisuus lauantaina 18.5.-13 klo 11.00 alkaen Turun torilla. Jaetaan lehtiä ja muuta materiaalia sekä kerätään nimiä kansalaisaloitteeseen "Kansanäänestys Suomen EU-jäsenyydestä". Tapahtuman jälkeä "Tulevaisuuden suunnittelu seminaari Jyrkkälän asukastuvalla os. jyrkkälänkatu 4.

EU-Info tilaisuus keskiviikkona 22.5.-13 klo 15.00 alkaen Tampereen Keskustorilla. Jaetaan lehtiä ja muuta materiaalia sekä kerätään nimiä kansalaisaloitteeseen "Kansanäänestys Suomen EU-jäsenyydestä". Tapahtuman jälkeä Tiedotus- ja EU-seminaari Lenin- museolla klo 17.00

Tiedotus- ja EU-seminaari Tampereella Lenin-museon tiloissa 22.5.-13 klo 18.00. Aihe: "Miten muutos uusliberalistiin EU-politiikkaan". Alustus Heikki Männikkö

Kiitos ystäville ja tovereille saamastani huomiosta merkipäivänäni

Anne Luukkonen

Seminaari

Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry. järjestää lauantaina 18 p:nä toukokuuta 2013, klo 14.00 Tulevaisuuden Suunnittelu Seminaarin Jyrkkälän Asukastuvalla os. Jyrkkälänkatu 4, Turku

Seminaariohjelma:
Avauspuhe: **Esko Luukkonen**, puheenjohtaja
1. Alustava puheenvuoro: Ajankohtaiset poliittiset asiat, **Timo Kangasmaa**, SFT:n puheenjohtaja.
2. Puhe: Perustulo, **Olavi Tirronen**, suunnittelija.
3. Puhe: Sosiaali- ja Terveysturvallisuus ym. siihen liittyvät asiat, **Minna Ekman**, STP:n varapuheenjohtaja

Kahvitarjoilu!
Kaikki asiasta kiinnostuneet TERVETULOA!

Suomi-Kuuba-seuran 50-vuotisjuhla jatkuu prikaatimatalla Las Tunasiin

Suomi-Kuuba-seura juhlii tänä vuonna 50-vuotisjuhlavuottaan. Vuonna 1963 perustettu seura on Euroopan toiseksi vanhin ja samalla myös yksi maailman ensimmäisistä Kuuba-solidarisuusjärjestöistä.

Seuran juhlavuosi jatkuu kesäkuussa järjestettävällä suomalaisten omalla solidarisuusprikaatilla. Prikaatilaisten matkustavat Havannaan tutustumisen ja rantalomapäivien jälkeen Las Tunasin maakuntaan, jossa vapaaehtoistyönä kunnostetaan lastensairaalaa yhdessä kuubalaisten työtovereiden kanssa.

Prikaatilaisten on ainutlaatuinen mahdollisuus nähdä aitoa kuubalaista elämänmenoa maakuntakaupungissa turistikohteiden ulkopuolella. Työnteon lisäksi tutustutaan kiinnostaviin yhteiskunnallisiin kohteisiin kuten kouluihin ja yhteisöprojekteihin.

Matkan aikana järjestetään myös Suomi-Kuuba-seuran 50-vuotisjuhla Las Tunasin ystävyys talolla, vietetään juhannusaattoja paikallisten asukkaiden kanssa korttelikomiteassa ja tehdään retket mm. Che Guevaran jalanjäljille Santa Claraan ja 1900-luvun alun suomalaisten siirtokuntalaisten jäljille Omajan kylään.

Las Tunas -prikaatimatka järjestetään 15.-30.6. Lisätietoja ja matkaohjelman voi tilata Suomi-Kuuba-seurasta: info@kuubaseura.fi tai puh. 050-461 0909.

SFT tiedottaa

Sodan- ja Fasisminvastainen työ ry kutsuu keväiselle Kymijoki-laakson kierrokselle sunnuntaina 26. toukokuuta 2013. Tutustumme perinteellisyytemme syntyyn, nousuun ja laskuun Kymijoen varrella sekä seudun muuhun värikkääseen historiaan.

Tilausajo lähtee 12.00 Kouvolaan rautatieasemalta ja paluu Kouvolaan kello 18.00. Tarkempi ohjelma ja kustannukset selviävät myöhemmin. Matkan vetäjänä toimii Timo Kangasmaa.

Helsingistä lähtijät: Helsingistä kello 10.12 lähtevä IC3 juna on Kouvolassa kello 11.38. Paluu Kouvolasta 17.22 tai 18.22. lähtevällä junalla. Helsingistä lähtevien yhdyshenkilöinä Esko Auervuolle (puh. 040 707 35 76) ja Timo Nieminen (puh. 050 359 0109). Tiedustelut myös Timo Kangasmaa, timo.kangasmaa@hotmail.com

Keskiviikkona 8.5.-13 klo 15.00 kokoonnutaan Malmin Hautausmaahan pääportilla ja käydään laskemassa kukat viime sotien aikana teloitettujen fasismin- ja sodanvastustajien sekä Punaisten haudoille. **Klo 17.00 kokoonnutaan Myllypuron Teboiille**, josta siirrytään autoilla Kivikkoon ja lasketaan kukat viime sodan aikana teloitettujen Neuvostotilaiden haudalle. **Tilaisuuksiin toivomme järjestöliput mukaan.**

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan pääoman vastainen luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tieteelliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se antaa työllemme pitkän aikavälin suunnan ja oikean arvo-maailman sekä auttaa meitä jäsentelemään oikein aikamme kaikkia kysymyksiä. Tässä mielessä tutkimme Marxilaista maailmankatsomusta: **taloustiedettä sekä dialektisen- ja historiallisen materialismin filosofian** sunnuntai-iltaisin kahden viikon välein. Opintotilaisuudet kokoontuvat Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 16.00. **Järj. Kommunistien Liitto ja DSL**

"Pyhäkoulu" alkukesän osalta jatkuu edelleen kahtena sunnuntaina **5.5. ja 19.5.13**. Silloin jatkamme **historiallisen materialismin** opiskelua. Käsittelemme seuraavia teemoja: (1) **Orjanomistuksellinen yhteiskuntajärjestelmä** (2) **Luokat ja luokkataistelu sekä yksilön, kansan ja kansanjoukkojen osuus historiassa**. Kummastakin aiheesta valmistellaan erillinen luento. Luentorungot toimitetaan ennakoon kaikille. Opintotilaisuudet jatkuvat syyskaudella, jolloin jatkamme edelleen historiallisen materialismin käsittelyä. Opinto-aineistona käytämme valmisteltujen alustusten ohella kaikkea aiheeseen liittyvää marxilaista kirjallisuutta. Sopiva perusteos on **Viktor Afanasjev: "Filosofian alkeet"**. Historiallisen materialismin osalta käytämme aineistona mm. **Neväläinen-Peltonen kansantaloustieteen oppikirjaa, sen alkulukuja.**

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa **Juche-aatteen** teesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kokouksia

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous

Helsingissä to. 13.5.13 alk. klo 18.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. Käsitellään vuosikokousasiat ja muita tärkeitä ajankohtaisia järjestötyöhön liittyviä kysymyksiä. Paikalle pääsee keskustasta mm. raitiovaunulla no. 6 sekä Hämeentietä ajavilla busseilla. Pois jäädään Hämeentien ja Vellamonkadun kulman pysäkillä. Tervetuloa paikalle kaikki jäsenet ystävineen. Kokouksen alussa klo 16.45 lähtien juodaan kahvit.

SFT

Lähiradiossa

Tuhotkaa fasismi

100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30

SFT

Lähiradiossa

Tuhotkaa fasismi

100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-8335360

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:
OP FI0855411420027966

PAINOPIIKKA:
Karprint Oy

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Kaivostoiminta kansallistettava

Maaliskuun kahdeksantena päivänä Talvivaaran kaivosyhtiö piti ylimääräisen yhtiökokouksen Helsingissä Finlandiatalolla. Yhtiö on suurissa talousvaikeuksissa ja haki sen vuoksi osakeantia taloudellisen tilanteensa kohentamiseksi. Yhtiökokous valtuuttikin hallituksen toteuttamaan mittavan 260 miljoonan euron osakeannin. Uusia osakkeita laskettiin liikkeelle 600 miljoonaa kappaletta.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Kainuulaiset saapuivat joukolla mielenosoitukseen

Aamulla ennen yhtiökokouksen alkamista järjestäytyi Finlandiatalolle Stop Talvivaara -liikkeen koolle kutsuma mielenosoittajajoukko. Mielenosoitukseen oli saapunut runsain mitoin Kainuulaisia ihmisiä, jotka olivat menettäneet kotiseutunsa vesistöjen käyttömahdollisuudet. Mukana oli myös useiden kansalaisjärjestöjen aktiiveja ympäri Suomea.

Poliisin toiminta sai kritiikkiä mielenosoittajilta

Poliisitkin olivat tulleet paikalle yli kahdenkymmenen poliisin ja kolmen ratsupoliisin voimin. Poliisin vitsailtiin aluksi tulleen myös osoittamaan mieltään Talvivaaran kaivosta vastaan. Kuitenkin pian poliisin alettua vetää eristysnauhoja sisäänkäyntien ympärille, kävi kaikille mielenosoittajille selväksi, että poliisi oli tullut paikalle ainoastaan suojelemaan ympäristörikollisia.

Poliisin toiminta hämmästytti mielenosoittajia. Mielenosoituspaikaksi oli osoitettu Finlandiatalon takapiha, josta vain harvat osakkeenomistajat uskaltautuivat sisään ja jäivät paitsi mielenosoittajien kommenteilta. Monet omistajat pääsivät pakenemaan mielenosoittajien huutoja talon sisään toisista ovista, joiden lähettyville poliisi ei mielenosoittajia päästänyt. Herääkin kysymys, milloin viimeksi Suomessa on poliisi ollut suojele-massa rikollisia oikeudenmukaisuutta puolustavilta kansalaisilta?

Luonnon turmeleminen lopetettava heti

Yhtiökokouksen päätyttyä lähtivät mielenosoittajat omille teilleen valmistautumaan iltapäivän, pari sataa henkeä koonneeseen mielenosoitusmarssiin. Marssijat pysähtyivät osakeannissa mukana olleiden yritysten muun muassa Nordean

ja EK:n konttoreiden sekä ympäristöministeriön edessä huutamas-sa iskulauseita: "Häkämies nukkuu, luonto myrkkyy hukkuu!"

Yksi aamun mielenosoituksen ja iltapäivän mielenosoitusmarssin keskeisimmistä vaatimuksista oli luonnon turmelemisen lopettamisen ohella valtion vetäytymisen Talvivaaran osakeannista. Valtio kuitenkin osallistui osakeantiin omistamansa Solidium -sijoitusyhtiön kautta. Solidiumin osakeannissa mukana olo oli ratkaisevaa annin onnistumisen kannalta. Ilman valtion apua osakeannin onnistuminen olisi ollut vaakalaudalla.

Uusia ympäristökatastrofeja tulossa?

Onnistuneen osakeannin avulla Talvivaara aikoo maksaa velkojansa ja aloittaa tauolla olleen kaivos-toimintansa uudestaan. Käytännös-sä kaivostoiminnan uudelleen aloittaminen merkitsee väistämättä uusia ympäristökatastrofeja. Näin valtio on ollut käyttämässä veronmaksajien rahoja ympäristötuhojen aikaansaamiseksi.

Talvivaara on osoittanut, ettei se pysty louhimaan maaperän mineraaleja ympäristön kannalta kestävällä tavalla. Kainuun Ely-keskus on antanut kaivokselle miltei sata huomautusta koskien kaivoksen ympäristöongelmia, mutta yh-

tiö on viisveisannut näille toiminnan muutoskehoituksille.

Syksyllä kaivoksella tapahtui yksi Suomen suurimmista ympäristökatastrofeista kipsisakka-altaaseen tulleen vuodon vuoksi. Viimeisinä vuosina kaivoksella on ollut myös lukuisia muitakin pienempiä vuotoja, jotka ovat saastuttaneet Kainuun seudun vesistöjä. Yhtiön välinpitämättömyydestä luontoa kohtaan kertoo myös se, että vain muutama viikko osakeannin myötä tapahtuneen kaivostoiminnan aloittamisen jälkeen, havaittiin Talvivaaran yhdessä altaassa uusi vuoto.

Hurjia määriä rikkihappoa ja muita kemikaaleja

Vuonna 2011 Talvivaara käytti yhden päivän aikana keskimäärin 56 rekkalastillista erilaisia kemikaaleja. Näiden kemikaalien tuhot näkyvät jo vesistöissä ja tehtyjen mittausten tuloksissa.

On selvää, ettei Talvivaaran toiminta ole nykyisellään luonnon kannalta kestävällä pohjalla eikä yhtiön toiminnan suuntaa tule muuttamaan poliitikkojen, johtajien tai virkamiesten korulauseet. Suunta ei myös muutu pelkillä ihmisten toivomuksilla tai haaveilulla. Samaan aikaan, kun Talvivaaran myrkyt valuvat jokia pitkin alaspäin saastuttamaan uusia vesiä, valuvat myös kaivosten hyödyt yksityisille sijoittajille veroparatiiseihin. Yksitysten, ulkomaalaisten omistajien käsiin annetulla yhtiöllä ei ole kiinnostusta hoitaa ympäristöasioita kuntoon, vaan se keskittyy ah-neuksissaan ainoastaan voiton tavoitteluun.

Kaivokset otettava yhteiskunnan toimivallan piiriin

Talvivaaran kaivos ja samalla koko Suomen kaivosteollisuus on otettava yhteiskunnan omistukseen, pois ulkomaalaiselta riistopääomalta. Näin maaperän rikkauksien hyödyt tulevat suoraan suomalaisten hyvinvoinnin kohentamiseen. Näin myöskin intresseihin kuuluu puhtaan luonnon puolustaminen, eikä ympäristökatastrofeja aiheuteta ainoastaan rahallisen hyödyn tavoittelun vuoksi.

Ilmari Ekonen

Kuva: Heikki Mämmikkö

Poliisi aitasi mielenosoittajat pienelle alueelle

Talvivaaran yhtiökokouksen yhteydessä järjestetyssä mielenosoituksessa Antsu, Hannele ja Jussi esittivät katuteatteriesityksen "Täällä Pohjantähden alla".

Jussi kuokkii Talvivaaran alapuolella olevaa suota. Kaivoksen saostusaltaasta syöksyvät myrkyvedet ja ilmassa leijuva rikkivety tekee työn tukalaksi. Jussi tietää miehen kuolleen kaasuihin ja kahden muun pelastuneen viime hetkellä. Jussi päättää, ettei hän uhraa henkeään suolla, koska hän haluaa nähdä Aleksin lasten varttumisen.

Sketsi loppuu sanoihin "Loppuksi oli Jussi, kuokka ja suo. Suo jäi raivaamatta, koska Jussilla ei ollut työmotivaatiota."

Vappuna työn, rauhan, edistyksen ja ympäristön puolesta

Uusliberalistisen politiikan vuoksi tilanne maailmassa on hyvin epävakaa. Globaali talouskriisi luo kaikkialla sosiaalista turvattomuutta ja taloudellista hätää. Vaatimukset Suomen Nato-jäsenyydestä ja yritykset kytkeä Suomi sotilaallisiin seikkailuihin herättävät huolta. Näköpiirissä on muitakin globaaleja uhkia, joista voisi mainita ympärillämme havaittava ilmastomuutos, köyhyyden kasvautuminen, sairauksien leviäminen, sekä niistä johtuvat muuttoaallot. Siksi vappumielenosoituksilla on entistäkin suurempi merkitys.

STP ja Kansan äänen järjestöt kehottavat kaikkia osallistumaan vappumarsseihin ja vapunviettoon. Samoin kehotamme huomioimaan yhteiset muistohetket punakaartilaiden muistomerkeillä.

Helsingissä Työväen ja Nuorison yhteinen vappujuhla Tokoinrannassa

Helsingissä aloitamme Vapun vieton kokoontumalla klo 09.00 yhteiseen muistotilaisuuteen Helsingin Eläintarhaan kansalliselle Puna-kaartilaiden muistomerkillä. Tilaisuuteen pyydetään tuomaan järjestöliput mukaan.

Helsingin työväenjärjestöjen yhteinen vappumarssi kokoontuu klo 10.00 alkaen Kansalaistorilla Sanomatalon ja Musiikkitalon välisellä alueella. Työväenjärjestöjen Vappumarssi lähtee klo 11.00 perinteistä reittiä (Mannerheimintie- Pohjoinen Esplanadi- Unioninkatu- Pitkäsilta ja Siltasaarekatu). Hakaniemen torille jäävät omaan vappujuhlaansa Sosiaalidemokraattien ja Vasemmistoliiton porukat.

Me muut jatkamme marssia Tokoinrantaan yhteiseen Työväen ja Nuorison vappujuhlaan, jossa puhuvat mm. **Juha-Pekka Väisänen** (SKP), **Juha Kieksi** (STP) sekä Nozar Nazari. Tokoinrannassa juhla alkaa n. klo 11.45

Kansan äänen vappujuhla Hermannin kerholla.

Kansan äänen julkaisijajärjestöt sekä Hermannin Naiset järjestävät vappumarssin ja yhteisen Tokoin rannassa pidettävän vappujuhlan jälkeen perinteisen vappujuhlan Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. Juhla alkaa noin klo 13.30. Paikalle pääsee keskustasta mm. raitiovaunu nro. 6:lla, josta jäädään pois Vallilan koulun luona Vellamonkadun ja Hämeentien kulmassa. Tilaisuudessa tarjolla hyvää vappuruokaa, ohjelmaa ja kahvipöytää. Puhuu **Pekka Tiainen**

Vappu Kanta-Hämeessä

Kanta-Hämeen kommunistien pitkä kolmipäiväinen Vappumarssi ja Kunniakäynnit Kanta-Hämeen Toverihaudoille.

SKP:n Janakkalan ja Hämeenlinnan seudun osastojen kunniakäynnit 29.4 maanantaina Toverihaudoilla. Kokoontuminen Idänpään S-marketin paikoitusalueella klo 16.30. Sieltä siirtyminen omilla autoilla ensin Lammin Konnarille, jossa kunniakäynti n.17.00; Tuulos, Syrjäntaka n.17.30; Valkeakosken naiskomppanian hauta, Hauho, Mustila. n.18.00; Hauho,Vihniö.n.18.30; Hauho, Alvettula n.19.00; Hauhontausta (Killintie) n.19.30; Tyrväntö kk hautausmaa. n. 20.00; Hattula uudenkirkon hautausmaa n.20.30.

Kunniakäyntejä jatkamme 30.4 tiistaina aloittaen Janakkalan kirkolta klo:16.30; Renko kk n.17.15; Ahveniston sairaalanmäen haudat 4 kpl n.18.00; Ahveniston hautausmaa n.19.00; Kettumäen toverihauta n.19.15; Kaupunginpuisto (Pyövelinmäki) n.19.30, Vanajan kk n.20.00. Kalvola kk Hautausmaa.n20.30.

1.5.Vappupäivänä Kunniakäynnit jatkuvat Idänpään toverihaudalla klo 09.00.

Työväen yhteinen vappujuhla Hämeenlinnan torilla klo:12.30 alkaen.

Kuopion vappu

STP:n vapputilaisuus 09.10 Kuopion torilla. Puhuu STP:n puheenjohtaja Juhani tanski.

Työväen yhteinen vappumarssi kokoontuu torilla klo 13.00, josta marssi n. 13.15 Valkeisen Lammelle juhlaan, jossa puheita ja picnic.

Vappu Iisalmessa

Iisalmen torilla vappuaattona klo 10.00-14.00 työväenjärjestöjen yhteinen vapputapahtuma. Palopuheita ja katuteatteria. Puhuu mm. Juhani Tanski.

Porvoon vappu

Porvoon vappu alkaa kunniakäyneillä vakaumuksensa puolesta kaatuneiden haudoilla klo 09.00. Siellä puhuu Mikko Vartiainen.

Vappumarssia varten kokoonnutaan parkkipaikalla kaupungintalon takana klo 10.15. Vappumarssi lähtee kohti kaupunginpuistoa klo 10.40. Marssimusiikista vastaa Wernerin seitsikko. Vappujuhla kaupunginpuistossa alkaa klo 11.00.

Tampereen työväen vappu

Sak:n ja vasemmiston vappumarssi lähtee Sorin aukiolta klo. 11:30. Työväen vappujuhla klo. 13 Vanhan kirjastotalon edessä.

Turun vappu

Yhteinen kunniakäynti Punaisten haudalla **09.00.** Kokoonnutaan Uuden hautausmaan portilla klo 08.50.

Vappukulkue järjestäytyy puutorilla klo 11.00. Omat liput, tunnuksset ja banderollit mukaan.

Vappujuhla klo 12.00 Vanhalla Suurtorilla. Puhuvat mm. Kansanedustaja **Jyrki Yrttiahjo, Teea Jäske** sekä Turun telakan varapääluottamusmies **Juha Jormanainen.**

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/13, kesäkuu - elokuu 2013, 12. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Työkansan yhdistettävä voimansa

STP:n liittokokousasiat siv. 2 ja 4
Tuleeko lakkosyys? siv. 5
Kurskin ratkaisutaistelusta siv. 13
Eläkkeet ja SOTE siv. 7-8

Työkansan vappupuheissa vaadittiin elvytystä ja muistutettiin, että vain työkansan yhteistyöllä rakennetaan vaihtoehto rosvokapitalismille. Varoitettiin "Sote-uudistuksen" johtavan terveydenhuollon yksityistämiseen. Samoin jätehuollon siirtäminen kunnan yhtiölle johtaa loppukädessä kilpailutuksen kautta ulkomaiseen omistukseen.

Sivut 3, 10 ja 11

Varokaa Monsanto- kuoleman yhtiötä

25.5.-13 Monsantoa vastaan marssittiin 36 maassa, myös Helsingissä

Kapitalistiset suuryritykset pyrkivät hallitsemaan ihmiskuntaa. Monsanto-yhtiö tavoittelee hallintaansa maailman elintarviketuotantoa pakottaen viljelijät käyttämään omistamiaan gm-kasvien patenteja, kasvimyrkkyjä. Se hallitsee siementuotantoa, vesivaroja ym. Monsanto osoittaa kapitalismin johtavan yhteiskunnallisen päätätävällän ulkopuolella olevien suuryhtiöiden valtaan. Sosialismi on vaihtoehto planeetallemme Monsanto kaltaisten suuryhtiöiden diktatuurilta.

Sivu 9

Onko puolueettomuuden aika ohi?

Vappuna varoitettiin Nato:sta ja EU-militarismita

Suomalaiset vastustavat Nato-jäsenyyttä, mutta päättäjät änkeävät Nato:n syliin, tänäänkin 17.6. Niinistön kutsuilla Kultarannassa. Nato suuntautuu Venäjää vastaan, joka on tärkein rajanaapurimme. Ulkoasiain valiokunta, Salolainen, Soini ym. eivät ymmärrä Venäjän johdon varoituksia. Kuten 70 vuotta sitten EU-militarisointi johtaa maamme katastrofiin. Tulee pitää kiinni puolueettomuudesta ja pysyä kaukana Nato:sta.

Sivu 6

Sivut 2 ja 3

- Muutos on mahdollinen
- Yhteistyön Eurooppaan
- STP:n liittokokoustiedote
- Akel: Irti eurosta
- Eurokriisi ja 90-luvun malli
- "Toiveiden tynnyri"

Sivut 4-5

- Vaihtoehdolle on tilaus
- Yrttiahoa tapaamassa
- Lakkosyys 13?
- Terveysasemat uhattuina
- Turussa keskusteltiin

Sivut 6-7

- Puolueettomuuden aika?
- Nato-setä satuilee
- Kevätretki Kymenlaaksoon
- Räjähääkö eläkepommi?
- Kataisen verouudistus
- SKP:n edustajakokous

Sivut 8-9

- "SOTE-uudistus"
- Mäntsälä ja Turku
- Monsanto-kuoleman yhtiö

Sivut 10-11

- Vapunpäivän puheet

Sivut 12-13

- Kesädekkareita
- Reijon ja Joukon muistolle
- Ennen Kurskin taistelua

Sivut 14-15

- Natsien pääideologi
- Tietoisuuden kehittäminen
- Meksikon seminaaripuhe
- Syyria maalitauluna

Sivut 16-17

- Gulag ja Sofi Oksanen
- Starikovin väitteistä
- Taksimien aukio ja Turkki

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Naikomppanian muisto
- Hennalan muistomerkillä

Kaikkien maiden proletaarit-
liittyykää yhteen!

K

kansanääni

Päätoimittaja:
Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 18.6.2013

Politiikan suunnanmuutos on mahdollista yhteisvoimin

Oikeiston esittämät kansanvastaiset aloitteet ovat käyneet yhä vain röhkeämmiksi. Ajatuspaja Libera, jonka hallituksessa istuu muun muassa Björn Wahlroos, esittää tuoreessa kirjassaan ammattiyhdistysliikkeen heittämistä historian romukoppaan. Liberan mukaan ammattiyhdistysliikkeen olemassaolon oikeutus on kyseenalainen, koska se poistaa kilpailua markkinoilta kiristämällä. Liberan mielestä ay-liike on kansantaloudellinen rasite, koska liike nostaa ”keino-tekoisesti” palkkatasoa.

Liberan mukaan ay-liikkeen valtaa ei tarvitse riisua äkkinäisesti, vaan taistelun välttämiseksi myös hitaampi, mutta oikeasuuntainen uudistuminen riittää. Ajatuspajan ideat ovat läheistä sukua esimerkiksi Margaret Thatcherin äärioikeistolaiselle politiikalle. Liberan näkemysten jyrkkyys ei ole estänyt esimerkiksi Helsingin Sanomia tai Yleisradiota antamasta niille runsaasti näkyvyyttä. Mitenkähän muuten Libera suhtautuisi oikeasti taistelemaan, luokkakantaiseen ay-liikkeeseen, kun jo liikkeen nykyinen, hampaaton konsensuspolitiikka saa sen esittämään liikkeen riisumista vallasta? Marxilaisella analyysillä nykytilanteesta olisi nyt huu-tava tilaus Liberan huuhaaväitteiden tyrmäämiseksi.

Suomen Yrittäjien Jussi Järventaus puolestaan huusi äskettäin yhteiskuntaa apuun, jos työntekijä ei tule palkallaan toimeen. Mitkään tuet tai ruhtinaalliset veronkevennykset eivät näytä riittävän kapitalis-teille, vaan veronmaksajien pitäisi Järventauksen mielestä kantaa vas-tuu työnantajan ajamien nollaratkaisujen seurauksista.

Valtiovarainministeriön virkamiehet ovat taasen esittäneet ”kestävyysvajeen” paikkauskeinoksi arvonlisäverokantojen tasausta niin, että yhdeksi yhdistetyksi verokannaksi tulisi 22 prosenttia. Tämä merkitsisi alennettujen kantojen, kuten ruoan ja lääkkeiden merkittävää korottamista. Ensinnäkin niin sanottua kestävyysvajetta on vaikea ottaa vakavasti, kun samaan aikaan suuryrityksille myönnetään miljardiluo-kan verokevennyksiä. Rikkaita on kaiken lisäksi hellitty anteliailla veron-alennuksella jo vuosien ajan, mikä on rapauttanut julkista taloutta. Lisäk-si harmaan talouden takia menetetään vuosittain 5-6 miljardin edestä verotuloja. Toiseksi arvonlisävero on tasavero tai oikeastaan regressiivi-nen vero ja sellaisena hyvin epäoikeudenmukainen. Pienituloinen mak-saa esimerkiksi ruoasta tuloihin suhteutettuna huomattavasti enemmän veroa kuin suurituloinen.

Vain edistyksellisten voimien yhteisen rintaman avulla on mah-dollista torjua oikeiston hyökkäykset ja muuttaa radikaalisti politiikan suuntaa. Nykyinen eduskuntavasemmisto – lukuun ottamatta kahden hengen Vasenryhmä - on mukautunut vallan kammareihin, eikä se ha-lua vaarantaa saavuttamiaan asemia yhteiskunnassa. Oli kyse sitten uus-oikeistolaisesta talouspolitiikasta, Nato-intoilusta tai EU-komennosta, ei eduskuntavasemmistosta ole ollut minkäänlaista vastusta harjoitetulle politiikalle. Niinpä toivo paremmasta lepää eduskunnan ulkopuolisissa edistyksellisissä voimissa. Näiden ryhmien yhteistyön näkymät näyttä-vät tällä hetkellä myönteisemmiltä kuin vuosikausiin.

Euroopassa on viime aikoina ollut havaittavissa edistyksellisen politiikan suhteen myönteistä liikehdintää. Kyproksen AKEL-puolue on esittänyt maansa irtautumista Troikan (EU-komissio, EKP, IMF) kans-sa solmitusta taloussopimuksesta. AKEL katsoo, että sopimus ajaa Kyp-rosta vain pahempaan ahdinkoon. Irtautuminen sopimuksesta merkit-sisi AKELin mukaan käytännössä maan eroa yhteisvaluutta eurosta. Se merkitsisi samalla Kyproksen vapautumista Troikan ajaman uusliberalis-tisen politiikan kahleista.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

K

kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilaus-maksun pankkitilille FI0855411420027966, laita viesti-osaan eh-dottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtä si-nulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpos-tilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Irti EU:sta ja Nato-yhteistyöstä - suunta kansojen demokraattisen yhteistyön Eurooppaan

Suomen Työväenpuolue STP rp. piti liittokokouksensa 15. 6.-13 Hel-singissä. Normaalien liittokokousasioiden lisäksi hyväksyttiin ar-vio ”Irti EU:sta ja Nato-yhteistyöstä - suunta kansojen demokraatti-sen yhteistyön Eurooppaan. Liittokokousasioita enemmän sivulla 4

Suomessa kuten koko Euroopan unionissa noudatetaan tänä päi-vänä hiljattain edesmenneen ”rautarouva” Margaret Thatche-rin yhdessä Ronald Reaganin kanssa lanseeraamaa kovaa, uus-liberalistista politiikkaa. Tätä po-litiikkaa toteutetaan EU:n epäde-mokraattisessa komennossa. EU onkin uusoikeistolaisen politii-kan toinen nimi. Uusoikeistolais-ta eliittiä ilahduttaa erityisesti se, että vasemmistolaisiksi aiem-min mielletyt puolueet ovat ne-kin laajalti omaksuneet Thatche-rin ja Reaganin oikeistolaiset ta-lousopit.

Yhteiskunnallisen asemansa säilyt-tääkseen perinteiset vasemmisto-puolueet ovat antautuneet uusoi-keistolaiselle politiikalle ja hyväk-syneet tämän politiikan raamit. Hy-vä esimerkki on Suomen six-pack-hallitus, jossa uusoikeistolaisista po-litiikkaa toteuttaa eduskunnan po-liittisen kirjon kaksi äärilaitaa, Ko-koomus ja Vasemmistoliitto verrat-tain hyvässä sovussa. On syntynyt tilanne, jossa päällisin puolin näyt-tää siltä, ettei nykyiselle politiikalle ole vaihtoehtoa.

Eurokriisin pahiten koettele-missa maissa kansanvalta on syr-jäytetty ja korvattu niin sanotun Troikan (EKP, IMF ja EU:n komissio) komennolla. Kansanvallalla on pyyhitty pöytää muissakin jäsenmaissa, kun valtaa on siirretty EU:n komi-siolle, eli pienelle joukolle vaaleil-la valitsemattomia byrokraatteja ja virkamiehiä. Komissiolla ei ole min-käänlaista kansalaisilta saatua val-tuutusta, mutta sillä on siitä huoli-matta oikeus puuttua jäsenmaiden asioihin muun muassa budjettipo-litiikkaan.

Uusoikeistolainen politiikka vain pahentaa Eurooppaa koette-levaa kriisiä. Työttömyys – erityises-

ti nuorisotyöttömyys - on mones-sa maassa sietämättömän korkeal-la tasolla. Uusoikeistolaisen EU:n ideologian mukaan julkista sekto-ria pitää supistaa ja yksityistä sek-toria kasvattaa. Näin ollen työllisyyden hoitokin on jätetty yksi-tyisten markkinoiden armoille. Ka-taisen hallituksen anteliaat veron-kevennykset ja tuet suuryrityksil-le ovat osa tätä politiikkaa. Hallitus väittää, että se pyrkii näillä toimen-piteillä edistämään uusien työpaik-kojen syntymistä. Todellisuudessa työpaikoista ei ole minkäänlaisia takuita. Hallituksen toimet ovat en-nen muuta miljardiluo-kan tulonsiir-to työväeltä kapitalisteille.

Suomessa erityisesti kokoo-mus on ryhtynyt liputtamaan maamme Nato-jäsenyyden puo-lesta entistä avoimemmin. Kansa-laisia pelotellaan keksityllä Venäjän uhalla. On esimerkiksi esitetty har-haanjohtavia tietoja Venäjän varus-tautumisesta Suomen itärajan taka-na. Venäjä on todennut useaan ot-teeseen hyvin selvästi, että se ko-kee läntisen sotilasliiton laajentu-misen rajoilleen uhkana, johon se

Todellakin työväenpuolue ilman sosialismia on kapitalismia ylläpitä-vä voima. Todelliset saavutuksensa työväenliike on luonut vain pitä-mällä samanaikaisesti yllä sosialistista päämäärää.

Irti taloussopimuksesta - irti eurosta

Kyproksen AKEL-puolue esittää maan irtautumista maaliskuus-sa sovitusta taloussopimuksesta. Kyproksen oikeistohallituksen ja niin sanotun Troikan (EU-komissio, IMF, EKP) solmima sopimus merkitsee toteutuessaan Kyprokselle näköalaton-ta tulevaisuutta. Se merkitsee kasvavaa työttömyyttä, palkkojen leikkauksia, julkis-ten palveluiden leikkauksia, eläkeläisten ja nuorten aseman hei-kentämistä jne. Kyse on uusliberalististen uudistusten toimeenpa-nosta kriisin varjolla.

EU:n todellinen luonne on AKELin mukaan paljastunut nykyisen ta-louskriisin myötä. EU merkitsee ta-louden täydellistä liberalisointia, hyvinvointivaltion alasajoa, työ-suhteiden sääntelyn purkamista sekä julkisen ja kansallisuusmaisuu-den myyntiä.

Kyproksen taloutta ei maalis-kuisen sopimuksen avulla AKE-Lin mukaan pelasteta; päinvastoin kuten muissakin EU:n kriisimaissa, sopimuksen määräämät toimenpi-teet estävät talouden tervehtymi-sen ja tulevan talouskasvun. AKELin johtopäätös on, että Kyproksen on

on pakotettu vastaamaan. Venäjän puheenvuorot ovat kaikuneet kuu-roille korville maamme Nato-intoi-sen eliitin keskuudessa. STP vaatii Suomen irrottautumista kaikesta Nato-yhteistyöstä, luopumista jär-jettömän kalliista asehankinnoi-sta sekä paluuta rauhantahtoiseen puolueettomuuspolitiikkaan.

STP on sitä mieltä, että kovaa uusoikeistolaista politiikkaa sekä Nato-intoilua vastaan tarvitaan vahvaa demokraattisten voimien yhteisrintamaa. Tästä ovat kaik-ki edistykselliset ryhmittymät var-masti samaa mieltä. Il maailman-sodan jälkeiset kokemukset Suo-messa osoittavat, että yhteisrinta-man avulla voidaan saavuttaa mer-kittäviäkin voittoja. Samainen koke-mus osoittaa, että on välttämätöntä huolehtia siitä, etteivät suurporva-risto ja kapitalistit enää koskaan ota valtaa takaisin haltuunsa. STP kat-soo myös, että irtaantuminen EU:n uusoikeistolaisesta talous- ja yhteis-kuntapolitiikasta merkitsee samal-la irtaantumista EU:sta. Sen tilalle tulee luoda Euroopan kansojen ta-sa-arvoiseen yhteistyöhön perustu-va ”Demokraattisen yhteistyön Eu-rooppa”.

Suomen työväenpuolue STP rp. Liittokokous, Helsinki 15.6.2013

Kuva: Heikki Mannikko

välttämätöntä irrottautua sopimuk-sesta ja että tämä merkitsee samalla käytännössä Kyproksen lähtöä yh-teisvaluutta eurosta.

AKEL korostaa, että helppo-ja ratkaisuja ei nykyisessä tilan-teessa ole olemassa. Irtautumi-nen sopimuksesta ja yhteisvaluu-tasta edellyttää perusteellisia val-misteluja ja keskusteluja kansalais-ten ja valtion välillä. Irtautuminen eurosta ei tuo automaattisia ratkai-suja Kyproksen ongelmiin. Mutta se mahdollistaa itsenäisen päätök-senteon sekä irtautumisen uuslibe-ralistisen politiikan kahleista. Oman valuutan devalvointi merkitsisi niin ikään helpotusta nykytilanteeseen. AKEL toteaa, että irtautuminen eu-rosta ei merkitse eroa EU-jäsenyy-destä, mutta tätäkään vaihtoehtoa ei voida sulkea kokonaan pois – ai-ka näyttää, miten Kyproksen suh-teet kehittyvät EU:n kanssa.

Kyproksen AKEL-puolueen kan-sainvälisten suhteiden osaston lähettämästä aineistosta toimit-ti:

Tommi Lievemaa

Eurokriisi ja Suomen 90-luvun malli (1)

Viimeisten lukujen mukaan työttömien työnhakijoiden määrä nousi 40 000:lla. Heinäkuussa se voi nousta yli 300 000, jolloin tulee nuorten työttömyyden piikki. Jos näin käy, nousee työttömyys korkeimmalle koko finanssikriisin aikana. Työllisyystilanne on kriisissä, kun viiden vuoden aikana on hävinnyt 60 000-70 000 teollisuustyöpaikkaa. Työttömyys ei ole vain Etelä-Euroopan ongelma, vaan se on todellisuutta myös meillä Suomessa.

Rehnin leikkauspolitiikkaa vääriillä perusteilla

Olli Rehn on vedonnut taloustutkimuksiin siinä, että julkisen velan ylittäessä 90 prosenttia kansantuotteesta, hidastuu talouskasvu merkittävästi. Tämä perustuu amerikkalaisten taloustieteilijöiden Rogoffin ja Reinhardtin tutkimukseen, jossa tulos oli – 0,1 prosenttia. Tällä on perusteltu eurooppalaista leikkauspolitiikkaa eli jos velka menee em. kriittisen 90 % rajan yli, talouskasvu alkaa hidastua. Tätä ovat monet taloustutkijat epäilleet. Olikin nuorempia taloustutkijoita, jotka tarkastivat aineiston ja mittaukset ja osoittivat siinä olevan virheitä. Korjausten jälkeen tulos ei olekaan – 0,1 vaan + 2,2. Mitään dramaattista pudotusta ei tapahdukaan 90 prosentin velkarajalla. Tämä tulos oli takaisku leikkauspolitiikalle. Rehn ei ole myöskään maininnut Paul Krugmania, joka on arvostellut Euroopan leikkauspolitiikkaa, vaan on vedonnut juuri Rogoffiin ja Reinhardtin. Myöhemmin Rogoff ja Reinhardt myönsivät erään virheen tutkimuksessaan ja toivat esille, että tarvitaan kasvua ja työllisyyttä tukevia toimia.

Asiantuntijat eivät tue leikkauspolitiikkaa

On tehty vertaavia tutkimuksia, että hitaan talouskasvun maissa olisi korkea velkaprosentti ja korkeam-

STP:n ja Hermannin Naisten vapujuhlassa Hermannin kerholla puhui Pekka Tiainen. Hän käsittelee laajasti viime vuosikymmenten talouslamojen anatomiaa. Julkaisemme puheen kahdessa osassa.

paan talouskasvuun liittyisi alempi velkaprosentti. Silti ei ole mitään 90 prosentin dramaattista kynnystä. Mutta kysymys on asetettu myös siten, että syntykö velka hitaamman kasvun takia vai hitampi kasvu velan takia. Taloustieteilijöiden enemmistö näyttää katsovan, että hidas kasvu synnyttää korkean velan eikä päinvastoin. Silloin perustelu, että korkean velan vuoksi pitää leikata ja sen tuloksena on hidas kasvu, ei toimi lääkkeenä, koska hidas kasvu on velan syy eikä velka hitaan kasvun syy. Minun arvionni on, että valtavirta ekonomisteista katsoo leikkauspolitiikan olevan virheellistä politiikkaa. Sen tueksi on pyritty hakemaan yksittäisiä tutkimustuloksia, joita kuitenkin valtavirta taloustieteilijöistä eivät ole valmiita hyväksymään. Tämä on tärkeä kysymys siksi, että johtuuko finanssikriisi ulkoisista tekijöistä tai pankeista vaiko talouspolitiikan virheistä. Sanoisin, että kummastakin. Mutta myös pankkisektorin virheet johtuvat virheellisestä talouspolitiikasta, jossa vapautettiin pääoman

liikkeet ja pankit säätelystä.

Laman syy: pääomien sääntelyn purku

EU ja sisämarkkinat rakennettiin neljän vapauden periaatteelle: vapaalle pääomien liikkuvuudelle, -palveluiden liikkuvuudelle, -tavaroiden liikkuvuudelle ja -työvoiman liikkuvuudelle. Juuri pääomien liikkuvuuden vapauttaminen kansainvälisellä tasolla on isoin ongelma. Pääomien liikkuvuuden vapauttamisen ohella ongelma oli niiden sääntelyn purkaminen, kun luovuttiin pankkien sääntelystä ja sallittiin niiden itse säädellä toimintaansa. Se johti riskinottoon, jonka synnyttämät ongelmat laukesivat syliin ja seurauksena kansainvälinen talous hiipui. Syntyi pankkikriisi, jota katettiin verovarjoilla. Tämä aiheutti julkisen velkaantumisen. Sitä pahensi talouslama, jota leikkaukset syventävät. Keskeinen tekijä, syy ja aiheuttaja oli pankkien riskinotto ja siitä syntyneet pankkien vastuut, joita ne eivät kyenneet kattamaan, joka sitten katettiin verovarjoilla. Esimerkiksi riittää yksistään Irlanti, jossa julkisen velan osuus kansantuotteesta ennen finanssikriisiä oli 15 prosenttia. Sen jälkeen kaatuivat pankit valtion syliin ja se on totaalisesti velkaantunut maa. Pankkikriisi on syy ja sen jälkeen ongelma katettiin verovarjoilla. Tilanne synnytti julkista velkaa, jota on paikattu menoleikkauksilla. Tämä on syventänyt talouskurimusta, jonka seurauksena julkisen velan tuoma ongelma ei ole parantunut vaan pahentunut.

70-luvun lama kotoperäinen

Euroopan työttömyyskriisi on kotoperäinen, EU:n ja Euroopan valtioiden itse aiheuttama. Olihan pankkien vapauttaminen tietoinen ratkaisu. Miksi näin on tehty ja miten tähän on tultu? Palauttakaamme mieleen Suomen 70-luvun lama, jota taloustieteilijämme kut-

sivat kotoperäiseksi lamaksi tarkoittaen. Miettusen hätätilahallituksen leikkauksia, joilla pahennettiin silloista lamaa. Taustalla oli myös IMF, joka asetti Suomelle lainoituksen ehdoksi tiettyjä meno-leikkauksia. Kotoperäisen laman ja IMF:n vaatimusten yhdistelmän ohella se oli vientilama, koska silloin läntinen vienti supistui. Öljyn hinnannousu ei aiheuttanut isoja ongelmia, koska Neuvostoliitosta tuodun öljyn hinnan nousua katettiin lisäviennillä. Länsiviennin supistumista pehmensi öljylaskun kattamiseen lisääntynyt itäviennin kasvu sekä valtionsektorin kasvu ja palveluiden lisäys.

90-luvun lama ja kaikki mahdolliset virheet

Mutta 90-luvun lamassa länsiviennin lisäksi romahti myös jo pidempään laskenut itävienti. Isoin tekijä vientilamalle oli kuitenkin länsiviennin lasku, vaikka itäviennin lasku sitä pahensikin. Kriisiä syvensi se, että palvelu- ja pankkisektoria saneerattiin toisin kuin 70-luvun lamassa ja lisäksi leikattiin julkisia menoja. Eli vienti laski, investoinnit laskivat, pankkisektori ajautui kriisiin, palvelusektori laski sekä vielä leikattiin julkisia menoja ja yksityistä kysyntää, jota työttömyyden nousu myös leikkasi. Kun lisäksi korotettiin veroja, jotka leikkasivat kysyntää, niin lamaa pahennettiin kaikilla keinoilla. Tämä on Suomen rauhanajan historian talouspoliittisista virheistä kenties pahin. Niin syvää tuotannon laskua historiassamme on tapahtunut vain Suomen sodan aikana, 1860-luvun nälkävuosina ja 1918 sisällissodan yhteydessä, mutta ei edes 30-luvun laman- tai II maailmansodan aikana. Leikkauksilla pahennettiin tilannetta. Niitä perusteltiin sillä, ettei jouduta leikkauksia vaativan IMF:n lainoittamaksi ja 70-luvun lamaan viitaten tehtiin itse leikkaukset.

Eurokriisi ja Suomen 90-luvun malli

Entä eurokriisi? Suomi on vaatinut Kreikalta, Espanjalta, Kyprokselta, Islannilta ym. samoja leikkauksia, joilla meillä pahennettiin 90-luvun lamaa. Lomaillessani Kreikassa lehdisissä mainittiin, että minimipalkka on alennettu, julkisella sektorilla on irtisanomisia ja julkisen sektorin palkkoja on alennettu jopa 65 – 70 prosenttia. Siksi metrotyöntekijöitä on lähtenyt toisiin töihin. Eli julkisen sektori rapautuu. Kyproksen ongelmat johtuvat paljolti siitä, että turismi Kyprokselle väheni mm. Kreikasta ja sitten myöskin, kun Kreikan valtion saatavia leikattiin, kyproslaiset pankit myöskin menettivät. Kreikka-toimenpiteet on yksi osatekijä Kyproksen ajamisesta kriisiin. Kysymys tässä kokonaisuudessa on pankkien tukemisesta. Ei tehty kuten Norja 90-luvun laman aikana, että rahoittaessaan pankkeja otti vastineeksi pankkien osakkeita. Kun osakkeiden kurssit nousivat Norjan valtio sai rahaa takaisin enemmän kuin mitä oli rahoittanut. Suomen valtio rahoitti vastikkeetta ja menetti rahaa pysyvästi. Nyt EU-järjestelmässä toteutetaan Suomen 90-luvun laman mallia. Mitään merkitystä ei ole Barroson vaatimuksella amerikkalaisen oikeusjärjestelmän noudattamisesta EU:ssa siten, että ihmisille annetaan mahdollisuus uuteen alkuun eikä hirtetä loppuelämäksi. Konkurssilainsäädännön muuttamista ei olla saamassa. Eurooppalaiset lehdet veistelevät Barroson ”puhuvan lämpimikseen”, mutta Barroso on saksalaisten konservatiivien panttivanki. Saksalais- ja ranskalaispankit ovat lainanneet Kreikalle ja muualle halpakorkoista lainaa, jolla on edesautettu Saksan vientiä, koska he ovat voineet lainata halpaa rahaa ja os-

Jatkuu sivulla 11

Rakennettiin toiveiden tynnyri

Toistuvasti kuulee hämmästelävän sitä, miksi asiat menevät niin kuin menevät ja aina päin kiviseinää. Yleisin selitys on, että syy ei ole meidän, kun maailmantalous yskii. Se ei näytä millään tervehtyvän, vaikka sadat miljoonat veronmaksajat koko ajan antavat sille veroillaan piristysruiskeita. Niinpä kapitalistit rikastuvat, kun kansa maksaa sen riskit, tuhansien miljardien eurojen tappiot.

Suomenkin hallitus on kärrännyt verorahojamme pankeille, että ne pelastuisivat riskiensä aiheuttamista tappioista. Se on raakaa peliä, joka jatkuu... Jo aikoja sitten ennakoin, että lamojen välit, syklit, olisivat viidentoista vuoden mittaisia, mutta nyt ne näyttävät toistuvan viiden vuoden välein. Eikä nousukaudella enää saavuteta aiempien vuosien työllisyyttä.

Työvoima ja työn tarjonta ovat kehittyneet eri suuntiin. Vuodesta 1985 työkäisten määrä on kasvanut 7,4 %, mutta tehty työ on vähentynyt 10,3 %. Luultavasti hallitus jo aavistaa, että EU:n ja vapaa-kaupan oloissa parempaa ei ole tiedossa. Se aavistaa, että tulevaisuudessa työllisyyden trendi osoittaa koko ajan alaspäin. Päästäk-

seen tästä kurjuutta lisäävästä pätkästä se on opetellut ulkoa muutamia asioita, joita se toistaa toistamistaan.

Hallitus on opetellut hokemia, jotka se uskoo toimivan ja uppoavan kansaan, äänestäjiin kuin häk. Kuluneen kahden viime vuoden aikana hokemia ovat työtä, työllisyyttä, työpaikkoja ja hyvinvointia. Ne pannaan aina ja joka sopivaan ja sopimattomaan paikkaan. Katainen-Urpilaisen hallitus takoo kalloihimme turhia toiveita.

o o o

Lisäksi näyttää siltä, että Kokoomuksen pääministeri Jyrki Katainen on tuonut poliittiseen kielenkäyttöön myös uutta. Hallituksen aitiosta hän sormi pystyssä selittää eduskunnalle ja sen kautta meille, että hallitus on reilu. Se toimii reilusti. Tottahan se on, mutta vain kapitalisteille, joille hallitus on viimeksi antanut reiluja lahjoja.

Reilua oli, että hallitus kertoi Suomen osuuden Kreikan takauksista olevan 2,3 miljardia euroa, jonka vakuudeksi se vaati Kreikan panttia. Vakuusjärjestelyn ehtona hallitus joutui antamaan kerralla yli 1,4 miljardia euroa eli koko osuutensa vakausmekanismin alkupääomasta ja luopumaan rahoitusva-

kausvälineen mahdollisista voitoista. Tiedon ja taidon puutteen vuoksi Suomi joutui palkkaamaan avukseen yksityisen asianajotoimiston. Sille maksettiin yli 0,6 miljardia euroa. Vakuussekoilu on maksanut 2,1 miljardia euroa, jonka ansiosta yksityiseltä liikepankilta saatiin 0,9 miljardin euron pantti, joka on yksityisen investointipankin sulkutilillä, joka mahdollisesti tuottaa voittoa. Näin järjen jättiläiset rakensivat toiveiden tynnyrin!

Koko finanssikriisi johtuu siitä, että riskiensä vuoksi liike- ja investointipankkeja uhkasi perikato. Siksi niihin lapioitiin satoja miljardeja veronmaksajien rahaa. Vakuudet Suomi sai nältä pankeilta – ei Kreikalta – ja ne ovat pankissa, joka voi mennä konkurssiin ja vakuudet haihtuvat taivaan tuuliin. Suomen Pankki ei voi mennä valtion pankkina konkurssiin. Miksi vakuuksia ei otettu reilusti sen haltuun?

o o o

Demareiden valtionvarainministeri Jutta Urpilainen ei jää sanaleikeissä Kataista huonommaksi. Omissa porukoissaan ja meille hän tarjoaa uutta teoriaa; eettinen kapitalismi. Tässä Urpilainen ei unohtanut, että etiikka tarkoittaa sääntöjä, jotka määrittelevät oikean ja väärän. Kapitalismissa luonnon lakien

tapaan voiton tekeminen on oikein, tappion väärin – siis eettinen kapitalismi on jo täällä!

Jos Jutta Urpilainen haluaa toissaan muuttaa kapitalismin etiikkaa, hänen on poistettava kapitalistien jatkuvasti kasvavien voittojen tavoittelu. Kuinka se olisi mahdollista? Ilmeisesti vain niin, että kapitalistinen tuotantovälineiden ja pääomien yksityinen omistus lakkauteen. Tätä Urpilainen tuskin tarkoittaa, kun hänen johdollaan junailtiin kapitalisteille yritysveron alentamisella mukava miljardin potti riihikuvia euroja ilman ehtoja.

Kapitalistien säkki on pohjaton. Siksi hallituksen tuella jatkuvasti jauhetaan työurien pidentämisestä ja pidempää eläkeikää. Mitä myöhemmin saat eläkkeen sitä pienemmäksi jää maksettavien eläkkeiden määrä ja sitä suuremmaksi eläkevakuumusyhtiöiden pääomat, joilla ne pelaavat rahamarkkinoilla kapitalistien kieltä. lät ja ajat vakuutusmatematiikk

kojen laskelmilla on väitetty, että väestö ikääntyy. Sitä varten on kerättävä eläkerahastoja. 1990-luvun lopulla eläkevakuumusyhtiöt asettivat tavoitteen, että vuoteen 2030 mennessä eläkerahastojen olisi oltava 152 miljardia euroa. Se ja rapiat päälle on jo rahastoissa 17 vuotta etuajassa. Siksi väestön ikääntymi-

sen vakuuttajaksi on valjastettu Tilastokeskus. Tämä on kova peliä.

Kaiken pitäisi olla kunnossa. Rahastot ovat kasvaneet keskimäärin 7 miljardia vuodessa. Vuonna 2008 ne kuitenkin supistuivat 17 miljardia ja 2011 vielä 2 miljardia euroa lisää. Karkeasti laskeen näyttää siltä, että näinä kahtena vuotena kapitalistit saivat niistä kasinopelivoittoina yli 30 miljardia euroa. Siksi rahastojen pitää kasvaa, että aikojen jatkuvasti huonontuessa rahamarkkinoiden kasinopelissä riittää jaettavaa!

o o o

Kapitalismi on vakavassa yleismaailmallisessa kriisissä. Sen aikana poliitikot huolehtivat vain omistajien varallisuuden ja voittojen turvaamisesta. Alkuvuoden aikana on kuultu suurimittaisista YT-neuvotteluista. Lopputili on aina henkilökohtainen tragedia, joiden uhriksi ovat joutuneet myös lukematomat perheet.

Lopputilin saaneista enemmistö on muita kuin ruumiillisen työn tekijöitä. He ovat usein hyvinkin korkeasti koulutettuja, mutta vain palkkatyöläisiä – siis aina työläisiä. Heillä on kaikki yhteiskunnallisen muutoksen voima.

Kai Kontturi

Tommi Lievemaa: Poliittinen tilannekatsaus STP:n liittokokouksessa 15.6.2013

Vaihtoehtoiselle politiikalle on vahva tilaus

Yritykset todellisia sosiaalipummeja

Romanikerjäläiset ovat kestopuheenaihe Helsingissä. Muun muassa kokoomuksen Lasse Männistö on esiintynyt jyrkästi romaneja vastaan; he kun Männistön mielestä käyttävät EU:n ihmisten vapaata liikkuvuutta väärin hyödyntämällä toisen maan parempaa sosiaali-turvaa.

Männistö ei sen sijaan puhu mitään yrityksistä, jotka hyödyntävät EU:n toista perusperiaatetta pääomien vapaata liikkuvuutta siirtämällä toimintojaan kevyen verotuksen maihin, joista monet täyttävät veroparatiisin määritelmän. Yritykset ne vasta ovat todellisia sosiaalipummeja, jotka härskisti hyödyntävät yhteiskunnan tukia ja kiitokseksi jättävät velvollisuutensa hoitamatta. Suomen Yrittäjien Jussi Järven-taus vaati hiljattain, että yhteiskun-nan on tultava avuksi, jos työntekijä ei tule palkallaan toimeen. Mikään ei riitä yrityksille; eivät anteliaat ve-ronkevennykset eivätkä runsaat yri-tystuet. Veronmaksajien pitäisi Jär-ventauksen mielestä kantaa vastuu elinkeinoelämän vaatimien nolla-korotusten seurauksista.

Ettäkö Ay-liike tulisi ”rii-sua vallasta”?

Ajatuspaja Libera, jonka hallitukses-sa istuu muun muassa Björn Wahl-roos, väittää uudessa kirjassaan, et-tä ammattiyhdistysliikkeen olemas-saolon oikeutus on kyseenalainen, koska se poistaa kilpailua markki-noilta kiristämällä. Kirjassa ay-lii-kettä kutsutaan kansantaloudelli-seksi rasitteeksi, koska liike nostaa keinotekoisesti palkkatasoa. Palk-kojen pitää määräytyä vain työn tuottavuuden mukaan raportissa sanotaan.

Kirjoittajien mukaan ay-liik-keen riisumisen vallasta ei tarvit-se tapahtua äkinäisesti. Taistelun välttämiseksi myös hitaampi muta oikeansuuntainen uudistumi-nen riittää. Mitenkähän ajatuspaja Libera suhtautuisi oikeasti taistele-vaan luokkakantaiseen ay-liikkee-seen, kun jo nykyinen hampaaton ja konsensushakuinen ay-liike saa sen esittämään liikkeen vallan ri-

sumista?

Veronkiertoon 6 miljardia maksamattomia veroja

Romanikerjäläisten ja muiden yhe-teiskunnan tukea tarvitsevien aiheuttamat kansantaloudelliset kustannukset ovat pisara meres-sä verrattuna yritysten harrastaa-maan verosuunnitteluun ja suora-naiseen veronkiertoon. Veropara-tiiseissa lojuu valtavia omaisuuksia verottajan tavoittamattomissa. Hil-jattain esitettiin luku, jonka mukaan EU:n alueella menetetään vuodessa 1000 miljardia euroa yritysten mak-samattomia veroja. Summa on sama kuin koko maailman asevarus-telumenot vuodessa. Suomessa lu-ku on 5-6 miljardia euroa vuodes-sa. Tässä yhteydessä on hyvä muis-taa, että niin sanotusta maailman-kaupasta 60 prosenttia on suuryri-tysten sisäisiä siirtoja, sisäisiä jär-jestelyjä yhtiöistä veroparatiiseissa si-jaitseviin yhtiöihin jne.

Suuryritysten ja rikkaiden veronkevennykset rapaut-tavat taloutta

Monet kehtaavat edellä mainituis-ta seikoista huolimatta väittää ai-van pokerinaamalla, ettei hyvin-vointivaltioon enää nykyisellään kerta kaikkiaan ole varaa. Suomessa valtiovarainministeriö on kaavail-lut kestävyysvajeen paikkaamiseksi ar-vonlisäverokantojen yhtenäistämis-tä. Esimerkiksi ruoan ja lääkkeiden alennetuista verokannoista luovut-taisiin ja siirryttäisiin yhtenäiseen 22 prosentin veroon. Kokoomus on ilmoittanut kannattavansa esitystä lämpimästi. Myös valtakunnan yk-kösolehti Helsingin Sanomat totesi äskettäin pääkirjoituksessaan, että ruoan arvonlisäveron taannoinen alentaminen oli väärä päätös, joka pitää korjata.

Arvonlisävero on köyhiä pa-himmin rokottava tasavero ja it-se asiassa regressiivinen vero. Ruoka on Suomessa muutenkin huip-pukallista EU-maiden vertailu-sa ja ruoan arvonlisäveron korot-taminen vain pahentaisi tilannet-ta ennestään. Tällainen veropoli-tiikka tietysti paljastaa kokoomuk-sen todellisen luonteen. Se ei voisi vähempää välittää tavallisista ihmi-

sistä, jotka yrittävät tulla toimeen ja selviytyä jokapäiväisestä elämästä.

Kestävyysvaje piilotuki yrityksille

Mitä tulee aiemmin mainittuun niin sanottuun kestävyysvajeeseen, niin siihenhän ei kukaan täysipäinen voi uskoa. Katainen ja häntä edeltäneet pääministerit ovat kilvan lapioineet rahaa kaikkein rikkaimmille aiheut-taen näin miljardien vajeen val-tiontalouteen. Samaan aikaan samat pääministerit ovat ääni väris-ten puhuneet kansakuntaamme uhkaavasta kestävyysvajeesta. Li-säksi, kuten esimerkiksi Kai Konttu-ri on tässä lehdessä useaan ottee-seen osoittanut, laskelmat väestön ikääntymisestä, joita käytetään kes-tävyysvajeen todisteluun, ovat vah-vasti liioiteltuja ja kaiken kaikkiaan hataralla pohjalla.

Akel esittää eroa eurosta

Euroopassa eletään mielenkiintoi-sia aikoja. EU:n uusliberalistinen poli-tiikka kurjistaa talouskriisin runte-lemia kansakuntia entisestään. Kyp-roksen edistysellinen työväenpuo-lue AKEL on esittänyt irtautumista Troikan (EU-komissio, EKP, IMF) ja

maan oikeistohallituksen talous-sopimuksesta. Käytännössä tämä merkitsisi AKELin mukaan Kyprok-sen irtautumista yhteisvaluutta eu-rosta. Irtautuminen taloussopimuk-sesta ja yhteisvaluutasta mahdol-listaisi myös irtautumisen uuslibe-ralistisen politiikan pakkopaidasta. Oman valuutan devalvointi palveli-si niin ikään talouden tervehtymis-tä. Nythän tarjolla on niin Kyprok-selle kuin muillekin eurokriisimail-le ainoastaan sisäisen devalvaation karu tie: Palkkojen leikkaukset, jul-kisten menojen leikkaukset jne.

Suomen palattava puo-lueettomuuspolitiikkaan

Nato-haukat erityisesti kokoo-muksen piirissä ovat ryhtyneet li-puttamaan entistä avoimemmin maamme Nato-jäsenyyden puo-lesta. Sotilaallista liittoutumatto-muutta on nakerrettu Nato-vastai-sen kansan selän takana pala palal-ta ohuemmaksi jo vuosia. Nyt Nato-intoilijat väittävät, ettei nykymaail-massa ole enää mahdollista olla so-tilaallisesti liittoutumaton, joten Suomi voi heidän puolestaan vaik-ka saman tien liittyä läntiseen so-tilasliittoon. Historiasta ei ole opit-

tu mitään. Suomen maantieteelli-nen sijainti ei ole muuttunut. Naa-purimme Venäjä on selvästi ilmais-sut vastustavansa sotilasliitto Nat-on laajentumista rajoilleen. Tämä on ymmärrettävää; kun vilkaisee karttaa näkee, kuinka Nato-maat muodostavat helminauhan Venä-jän rajojen ympärillä. Suomelle pa-rasta ulkopoliitiikkaa on aina ollut ja tulee aina olemaan hyvät naapu-risuhteet Venäjän kanssa sekä rau-hanomainen puolueettomuuspoli-tiikka Paasikiven ja Kekkosen hen-gessä ja jalanjäljissä.

Yhteisrintama ainoa mah-dollisuus

Myös suomalaisen työväenliik-keen kannalta elämme mielenkiin-toisia aikoja. Edistyksellisistä voi-mista koostuvan yhteisen rintaman muodostaminen näyttää tänä päi-vänä entistä mahdollisemmalta. Tä-hän tilaisuuteen on kaikin keinoin tartuttava. Maamme edistykselli-sillä puolueilla ja muilla järjestöillä on huomattavasti enemmän yhdis-täviä kuin erottavia tekijöitä. Yhdis-täkäämme voimamme uusoikeis-tolaista talouspolitiikkaa ja milita-ristista Nato-intoilua vastaan!

Tommi Lievemaa

STP:n liittokokoustiedote

Suomen Työväenpuolue STP:n liittokokouksessa 15.6.2013 pu-heenjohtajaksi valittiin Juhani Tanski Kuopiosta, varapuheen-johtajiksi Tommi Lievemaa Es-poosta, Minna Ekman Inkoosta ja Pekka Tiainen Helsingistä se-kä poliittiseksi sihteeriksi Heikki Männikkö Helsingistä.

Hallituksen muiksi jäseniksi va-littiin Helsingistä Jaakko Ahvola, Esko Auervuolle, Paavo Heikki-nen, Rosa-Maria Keskivaara, Liisa Paakkolanvaara, Britt-Marie Valo ja Juhani Valo, Espoosta Hannu Kautto ja Reijo Rytkönen, Tuusulasta Esko Koivisto, Keraval-ta Abdullah Tammi, Turusta Esko Luukkonen ja Anne Luukkonen, Tampereelta Risto Koivula, Antti Siika-aho ja Heidi Tuominen, Nas-tolasta Timo Kangasmaa, Porvoos-ta Kalevi Wahrman, Kotkasta Joo-nas Lohenoja sekä Lapualta Jaak-

ko Muilu.

Toimintasuunnitelmassa paino-tetaan uusliberalismin vastaisten järjestöjen ja puolueiden yhteistoi-minnan laajenemista ja laajan yhe-isrintaman rakentamista. Euroo-pan parlamentin vaaleihin osallis-tuminen on tärkeimpiä toiminta-muotoja.

Liittokokous hyväksyi kannan-oton ”Irti EU:sta ja Nato-yhteistyös-tä - suunta kansojen demokraatti-sen yhteistyön Eurooppaan” (liite 1).

Liittokokous ihmetteli, miten perustuslakivaliokunta voi miettiä päiväkaupalla, voidaanko kuntara-kennelaista päättää eduskunnas-sa ilman sote-uudistuksen yksityis-kohtia. Oikeuskansleri ja valiokun-nan kuulemat oikeusoppineet sa-novat, että kuntauudistusta ja sote-uudistusta ei voi viedä eri tahdissa.

Oikeusoppineet katsovat, et-tä hallitusohjelma ei kumoa pe-

rustuslain säädöksiä. Liittokokouk-sen mielestä hallituksen ”takapuo-li edellä puuhun” eli ”kuntakylki edellä” -politiikka tulee hylätä.

Liittokokouksen yhteydessä puolueen hallitus lähetti tutkinta-pyyynnön oikeuskanslerille ja edus-kunnan perustuslakivaliokunnalle siitä, ovatko pääministeri Katainen ja valtionvarainministeri Urpilai-nen syyllistyneet valtiopetokseen kertomalla virheellistä ja puutteel-lista tietoa eduskunnalle Kreikka-”vakuussopimuksesta” sekä salaa-malla julkisuuslain vastaisesti Suo-men ja Kreikan neljän pankin sopi-muksen.

Eduskunta on Suomen korkein päättävä elin ja sen tulisi saada tie-dot päätöksiensä tueksi (liite 2).

Suomen Työväenpuolue STP rp. Liittokokous 2013

Kontulan demokraatit tapasivat Yrttiahoa: Ikätyöttömyys ja kuntauudistus puhuttivat eduskuntaa

Kuva: Leena Hietanen

Vasenryhmän kansanedustaja Jyrki Yrttiaho oli huolissaan ikä-työttömyydestä. Soteuudistuk-sessa näkyy Yrttiahon mielestä vasemmiston tuuliajo.

Kontulan demokraattien perin-teisessä tapaamisessa kansan-edustaja Jyrki Yrttiahon kans-sa toukokuun lopulla vasenryh-mä oli juuri jättänyt eriyvän mie-lipiteen puolustusvaliokunnalle Suomen osallistumisesta Islan-

nin ilmatilan valvontaan. Yrtti-ahon vasenryhmä koostuu kah-desta kansanedustajasta, jotka ovat eronneet hallituksessa ole-vasta vasemmistoliitosta.

”Kyseessä ei ole kansainvälinen sotilaallinen kriisinhallinta”, Yrttiaho perusteli

Ikätyöttömyys huolettaa

Eduskunnassa järjestetyssä tapaa-misessa Yrttiaho kertoi eduskunnan käyttäneen edellispäivän kasvavan ikätyöttömyyden pohdintaan. Vie-lä muutama sitten 60-vuotiaita työttömiä oli 20 000, kun heitä on nyt tuplaten, 40 000 henkeä. Työt-tömyyden kasvun taustalla on ylei-set syyt: talouden alamäki, viennin putoaminen sekä kulutuksen lasku.

”Ay-liikkeen ajamat varhais-eläkejärjestelmät on ajettu alas. Osa-aikaeläkkeen ikärajaa on nos-tettu ja turvajärjestelmät on lak-kautettu”, Yrttiaho selosti.

Monet kuusikymppiset pu-toavat työmarkkinatuella, mikä leikkaa eläkkeitä. ”Duunareille tulee

huono eläketaso. Montaa 60-vuoti-asta ei telakoilla työssä näe. Van-huuseläkeiässä monelle tulee toi-meentulovaikeuksia”, hän ennako-i.

Kuntauudistus on susi

Eduskunnassa oli parhaillaan kä-sittelyssä kuntalainuudistus, jonka suhteen Yrttiaho ei ollut erityisen toiveikas.

”Kaikki kunnat ovat vaikeuk-sissa. Hallitusohjelmaan kirjattua ”vahvaa peruskuntaa”, jonka ympä-rille rakentaa uusi kunta, ei ole ole-massakaan”, Yrttiaho arveli.

Hänen mielestään hallitus ei tule pääsemään yksimielisyy-teen kuntajaosta. ”Keskusta ja pe-russuomalaiset hyötyvät, kun uu-distus lykkääntyy”, Yrttiaho sanoi.

Yrttiaho kritisoi erityisesti va-semmistoa, joka ei kykene tarjoa-maan vastusta kokoomuksen aja-malle soteuudistukselle. ”Vasem-misto on tuuliajolla, kun emme ky-kene estämään soteuudistusta, jo-ka vie palveluverkon alas, heiken-

tää palveluiden saatavuutta ja ajaa yksityistämistä. Sairaalat ovat pian yksityisten ylläpitämiä”, Yrttiaho ar-veli.

Ulosoton suojaosan nosto

Jyrki Yrttiaho oli kiinnostunut Kon-tulan demokraattien aloittees-ta edistämään eduskunnassa kon-toiveikas.

TE-toimistojen HRV-palvelut myyty Opteamille

Työ- ja elinkeinoministeriö on myynyt valtakunnalliset henki-löstöpalveluihin erikoistuneet HRV-palvelut Opteamille. Täl-lä hetkellä TE-palveluihin kuu-luva toiminta siirtyy ostajalle 1.6.2013. Sopimus allekirjoitet-tiin 30.5.2013.

HRV-palvelut on työ- ja elin-keinhallinnon valtakunnallinen asiantuntijaverkosto, joka tarjoaa yrityksille ja muille organisaatioille asiantuntijapalveluita henkilöstön vuokraamiseen, henkilöstön rek-rytointiin ja sopeuttamistilanteisiin sekä henkilöstön ja työyhteisön ke-hittämiseen ja ammatilliseen kun-

kurssin tehneiden ja ulosottoon joutuneiden asiaa. Erityisen tärkeä-nä pidettiin ulosoton suojaosan nostoa. Myös konkurssien tehnei-den asemaan haluttiin muutos. Ve-lat vanhenevat normaalisti 15 vuo-dessa, mutta ilman oikeudenpää-töstä ne eivät vanhene koskaan.

Teksti: Leena Hietanen

toutukseen.

Palveluiden myynnin taustal-la on, ettei valtion ole muuttuneen EU-lainsäädännön vuoksi mahdol-lista tuottaa palveluja, joilla on yk-sityistä toimintaa. HRV-palvelujen toiminta on tukenut TE-toimisto-jen yrityspalvelujen palvelukoko-naisuutta erityisesti rekrytoinnis-sa ja rakennemuutostilanteissa se-kä antanut monelle henkilölle am-matillisen kuntoutuksen kautta pol-un työelämään. Myynnin myötä 45 HR-palveluiden ja ammatillisen kuntoutuksen asiantuntijaa siirtyy yksityisen sektorin työntekijöiksi.

TEM tiedote 30.5.2013:

Lakkosyysy 2013, ”lakkokoneita” rasvataan ?

Työnantajat ja varsinkin heidän etujärjestönsä EK:n nokkamiehet Jyri Häkämies ja Ilpo Kokkila ovat julkisuudessa vaatineet työehtoihin heikennyksiä kautta linjan ja palkkojen alennuksia. Porvarit ovat yhtyneet näiden työtä tekemättömien työnteittäjien kuoroon. Älämölö alkoi syksyllä ja on jatkunut siitä asti lähes taukoamatta. Äänessä ovat olleet milloin kokoomus puheentohtajansa ja pääministerinsä johdolla, milloin vihreiden lenin, milloin VATT:n herra ylijohtaja torkkupeittonsa alta. Heidän viestinsä on ollut aina sama: Eläkeikää pitää nostaa, nuorten pitää mennä töihin ilmaiseksi eikä palkan korotuksiin ole varaa.

Maaliskuussa työmarkkinakeskusjärjestöt tunnustelivat hallituksen pyynnöstä mahdollisuutta solmia keskitetty sopimus kevään aikana. Siitä ei tullut mitään, koska työnantajapuolella ei ollut minkäänlaista halua sopimiseen. Syy selvisi pian kariutuneiden neuvottelujen jälkeen. - Hallitus vastasi kapitalistien vaatimuksiin alentamalla yhteisövero 24,5 prosentista 20 prosenttiin. Työnantajat varmasti tiesivät hallituksen aiheet etukäteen ja siksi juoksuttivat työntekijöiden edustajia turhissa neuvotteluissa.

SAK tavoittelee keskitettyä ratkaisua, joka voi järjestön mu-

Syksyllä 2011 seurasimme työehtoneuvotteluja kuin parasta tai pikemminkin pahinta jännitysnäytelmää, josta ei yllättäviä käännteitä puuttunut. Nähtiin mm. metallialan ensimmäinen lakko 40 vuoteen ja kiista kolmesta koulutuspäivästä. Lopulta syntyi keskitetty sopimus, jota alettiin kutsua raamisopimukseksi. Raami oli lopulta kattavin keskitetty sopimus, joka suomessa on koskaan tehty. Ensi syksynä 30.10. sopimukset päättyvät. Elokuun loppuun mennessä osapuolet voivat irtisanoa voimassa olevat sopimukset. Irtisanominen tarkoittaa, että silloin ovat kaikki työehtoihin liittyvät sopimukset katkolla. Palkkataulukot, lomapalkkasopimukset, sairauspoissaolot, lomat, työ -ajan lyhennysvapaat jne.

Kuva: Heikki Mannikko

”Työnantajat ovat maallanneet lattiaansa palkanalennukset, eläkeiän noston ja vastikkeettoman työnteon”. Jos palkansasaajaliitot eivät näitä työnteittäjien vaatimuksia hyväksy, on tulossa lakkosyysy. Suuremmin ammattiliitot eivät ole tavoitteita esitelleet. Demarit ja vasurit lippuineen esiintyivät ”maltillisesti” vappumielenosoituksissa, mutta mukaan mahtuivat myös oikeat tunnukset.

kaan syntyä vain, jos työnantajat ovat valmiita aidosti neuvottelemaan. Jos työnantajat torjuvat keskitetyn, SAK on valmis yhteisin tavoittein myös liittokierrokselle. SAK ei nollalinjaa hyväksy, vaan tavoitte-

lee kaikille palkansasajille euromääräisiä korotuksia. Myös työelämän laatua, työsuhteturvaa ja YT – lakia tulee parantaa. Yritysten verohelpotusten jälkeen on palkansasajien vuoro. Nämä ovat SAK:n valtuus-

ton toukokuussa pidetyn kokouksen linjauksia.

Teollisuuden palkansasajat (TP) puolestaan on päättänyt, että se tulee koordinoimaan entistä enemmän jäsenliittojen yhteisten tavoitteiden asettamista, vaikka sopimusneuvottelut käytäisiinkin liittokohtaisina. TP:n tavoitelistalla on mm. muutos- turvan parantamiseen, eläkkeisiin ja eläkemaksuihin, liittojen kanne-oikeuteen sekä työsuhteturvan parantamiseen liittyviä asioita.

Osapuolten tavoitteet näytävät olevan täysin vastakkaiset. - Työnantajat vaativat työeh-

tojen huonontamista, työntekijäpuoli niiden parantamista. Työnantajien etujärjestöille on kokoomuksen ja muiden markkinatalouskapitalismin kannattajien suosiolla avustuksella käynyt niin kuin entiselle maalarille. Hän ryhtyi maalamaan lattiaa huoneen ovelta nurkkaan päin perse edellä. Perimmäisessä nurkassa hän sitten ihmetteli maaliämpärinsä ja sutinsa kanssa, että miten kaks täältä pääsee pois juuri maalattua lattiaa pilaamatta.

Työnantajat ovat maallanneet lattiaansa palkanalennukset, eläkeiän noston ja vastikkeettoman työnteon. Vaihtoehtoja on ainakin kaksi. Joko he itse vapaaehtoisesti kävelevät lattiaan maalaamiensa vaatimusten yli tai heidät pakotetaan se tekemään. EK:n ja muiden työnantajajärjestöjen pampujen puheista ja asenteesta voidaan päätellä, etteivät he itse lattiaansa pilaa. He tuovat neuvottelupöytään kaikki esittämänsä huononnesesitykset, joita työntekijäjärjestöt eivät tule hyväksymään. On siis enemmän kuin todennäköistä, että ensi syksystä tulee lakkosyysy ja joudumme lakkoilemalla puolustamaan nykyisiä työehtoja.

Duunarit eivät lakkoja toivo, mutta työnantajien jääräpäisen asenteen vuoksi niihin saatetaan joutua turvautumaan. Liitoissa rasvataankin jo nyt lakkokoneita toinintakuntoon. Nyt on aika jokaisen erikseen – ja kaikkien yhdessä alkaa valmistautumaan ja varautumaan tulevan syksyn työmarkkinahumuun. Näyttää olevan tulos- sa kiivaat ja pitkäkestoiset markkinat, joilla duunareiden turnauskestävyyden on oltava kohdallaan.

Markku Nieminen
pääluottamusmies

Turussa keskusteltiin tulevaisuudesta

STP:n Turun seudun osasto järjesti 18.5.–13 Jyväskylässä tilaisuuden Alustajina olivat SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa, suunnittelija Olavi Tirronen sekä STP:n varapuheenjohtaja Minna Ekman.

Kuva: Heikki Mannikko

Ennen seminaaria STP:n järjestöt organisoivat Turun torilla EU-kansanäänestys kansalaisaloitekeräyksen. Seminaarin osanottajat esittelevät keräysjulistetta Jyväskylässä

Timo Kangasmaa totesi imperialismin liittyvän suurvaltojen taistelun maailman hegemoniasta. Leniniä lainaten hegemoniaan pyritään myös vastustajan aseman heikentämiseksi. Mitä Lenin kirjoitti 100 vuotta sitten osoittaa, minkä kanssa olemme tekemisissä. Pääomalle EU on keino toteuttaa tavoitteitaan. Direktiivit näyttävät palvelevan tavallista ihmistä, mutta kun niitä vähän raaputtaa, paljastuu alta pääoman tavoitte lisätä valtaansa. Kukaan ei voi sanoa, mitä Euroopassa tapahtuu. EU voi hajota. Se voi myös muuttua valtioliitoksi. Ihmisten liikkumisella on pääomalle suuri merkitys, koska se on hyvä keino polkea palkkoja. Nykyinen muuttoliike on vasta alkusoittoa. EU:n vastainen työ on pääoman vastaista kamppailua, jota on kaikissa muodoissaan jatkettava. SOTE:n ”uudistus” osoittaa miten Sote-palveluita yritetään Kreikan malliin ajaa alas. Taistelu täytyy käydä kahdella tasolla koko Euroopassa kuin myös kotimaassa.

Puheenvuorossaan Olavi Tir-

ronen esitteli perustulo- kansalaisaloitetta. Tämän suhteen on olemassa erilaisia malleja. Vihreät esittävät 500 e, Vasemmistoliitto 600 e ja Helsingin sosiaalifoorum 800 e. Aloitteessa ei vielä esitetä millainen ja kuinka suuri tämä perustulo olisi. Tavoitteena on kansalaisten tasa-arvo sosiaalisten tukien osalta. Tällä hetkellä puolet sosiaaliviranomaisten ajasta kuluu sen selvittämiseen, mikä pykälän mukaan jaetaan avustusta.

Sote-kysymystä käsitellessään Minna Ekman sanoi, että suomalaisten eriarvoistuminen tulee pysäyttää. Sosiaali- ja terveyspuolen asiat liittyvät ihmisten perusoikeuksiin. Suomen sosiaalimenot olivat v. 2011 n. 56.8 mrd euroa, joka on n. 30 % BKT:sta. Julkisrahoitteisen terveydenhuollon alarajo johtaisi siihen, että pienellä kuu- kausi- t. perustulolla elävä joutu- i kestämättömään tilanteeseen. Hallituksen Sote-esitys on kuntauudistus ja sosiaalitukien lakkautusohjelma. Asetus Sote-alueista annetaan v. 2015 aikana ja Sote-alueiden toi-

minta on määrä alkaa v. 2017 alusta. Sairaanhoidopiirit lakkaavat ja vastuu siirtyy Sote-alueille, joita luotsaa yksi Sote-kunta. Arvio- daan, että Suomessa olisi n. 20-30 Sote- aluetta. Tuleva Sote-uudistus tarkoittaa lääkärille pääsyn vaikeutumista ja yksityiset palvelut saavat tätä kautta uusia maksavia asiakkaita. Hallituksen Sote-ohjelma tarkoittaa julkisen terveydenhoitojärjestelmän alasajoa ja yksityistämistä sekä esim. kunnallisen kotiauton lakkauttamista. Kansalaisliikkeiden ja opposition toimin olisi vielä mahdollisuus rakentaa tämä järjestelmä toisista lähtökohdista.

Käydyssä keskustelussa nousi esiin kysymys perustulosta. Puheenvuoroissa todettiin tärkeimmäksi tavoitteeksi luoda jokaiselle työpaikka ja riittävä palkka toimeentuloon. Kansalaispalkan nähtiin hämärtävän pääoman ja työn välistä luokkasuhdetta ja tosiasiaa, että vain työ luo uutta arvoa. Katsoittiin myös, että perusturvaverkko on luotu ihmisiä kohtaaviin erilaisiin tilanteisiin perustuen heidän työmahdollisuuksiinsa. Nähtiin, että kansalaispalkan sijaan tulisi mie- luiten puhua perusturvasta. Jos erilaisten tukien jälkeen tämä perusturvan minimi ei täyty, kansalaiselle korvataan puuttuva erotus. Puheenvuoroissa puolustettiin esitys- tä **900 euron perusturvaksi.**

Puheenjohtaja Esko Luukkonen esittelemässä kannanotto- luonnoksessa esitettiin mm., että ”Kataisen hallituksen politiikka ja sen suosima kasinotalous ja keinottelu sekä koko kuuden puo- lueen hallitus ovat EU-politiikallaan saattaneet Suomen kasinotalouden täysin sekaisin. Kasvavan työttö- myyden torjumiseksi tulee välittö- mästi valmistella työllisyyden hätä- tilaohjelma. Hallituksen tulee käyn- nistää toimet Venäjän kaupan elvyt- tämiseksi”.

KÄ/toim./HM

Helsingin lähiterveysasemat uhattuina

Asukkaat eivät halua nykyisten palvelujen heikentämistä ja keskittämistä, vaan jo olemassa olevan järjestelmän kehittämistä. Terveyskeskuksen pitäisi olla suoran bussiyhteyden päässä. Suunnitelmat 25 nykyisen terveysaseman supistamisesta muuttamaan suurasemaan ovat jo pitkällä. Pitäjänmäki, Haaga, Vallila, Töölö, Lauttasaa- ri, Viiskulma, Herttoniemi ja Kannelmäki esimerkiksi ovat lopettamisuhan alla.

Ei riitä, että lähipalveluperiaatteesta ollaan luopumassa, siis että lääkärin voisi tavoittaa kävelymatkan päästä, vaan tulevaisuudessa tarvitaan jopa 2-3 joukkoliikennevälinettä. Ihmiset arvostavat lähipalveluja. Kun Helsingissä sai valita oman kunnallisen terveysasemansa, vain 5 % käyttäjistä valitsi muun kuin lähimmän terveysaseman. Valtuusto ja lautakunta eivät ole vielä käsitelleet asiaa, mutta kesällä ja alkusyksystä varmaan annetaan esityksiä.

Taloudellista pakkoa menojen karsimiseen ei ole. Kaupungin talous on jatkuvasti ylijäämäinen, esimerkiksi viime vuonna ylijäämää kertyi 139 miljoonaa euroa, kun lukuun lasketaan myös kaupungin omat liikelaitokset.

Kaupunginvaltuuston strategiaseminaarissa kokoomuksen valtuustoryhmän puheenjohtaja esitti terveysasemien vähen-

tämistä silloisesta 26 asemasta vain neljään. Kokoomus tote- si ”Helsinkiin riittäisi neljä ympäri vuorokauden auki olevaa, kaikki palvelut tarjoavaa terveysasemaa ja niiden lisäksi tällaisia pienempiä terveyskioskeja.”

Jättiläisasetuksia olisivat mahdollisesti Kalasataman uudisraken- nus (Pasilan ja Herttoniemen väli- set kaupunginosat), remontoitava Marian sairaala-alue (kaikki eteläi- set/läntiset kaupunginosat) ja ehkä Kannelmäkeen suunniteltava luoteis-pohjoisalueiden terveys- asema. Tyytyväisyystutkimusten mukaan ”pienet terveysasemat pärjäävät. Helsingiläiset ovat tyytyväisimpiä pieniin terveysase- miin. Silti kaupunki suunnittelee lakkautuksia”.

Lähiterveysasemat ovat tärkeitä. Etenkin lapsiperheiden ja vanhusten palvelujen saanti vaikeutuu, jos palvelut keskitetään. Neuvolatoiminta eriytetään uusiin perhekeskuksiin yhdessä lastensuojelun kanssa. Pienituloisilla kaupungin alueilla sairastavuus on jopa kaksi kertaa suurempaa kuin hyvätuloisilla alueilla keskimää- rin. Sosiaali- ja terveyspalvelujen välisen yhteyden kannalta on tärkeää, että terveysasemia ei viedä kauas sosiaalipalveluista. Lähiterveysasemat ovat ratkaisevan tärkeitä ennaltaehkäisevän toimin- nan kannalta.

Antero Nummiranta

Puolueettomuuden aika on ohi ?

Luultavasti kaikki suomalaiset politiikkoja lukuun ottamatta muistavat presidentti Juho Kusti Paasikiven (kok) toteamuksen, että maamme turvallisuuspolitiikka selviää katsomalla karttaa – geopolitiikalle emme voi mitään. Siksi idän ja lännen välissä olemme puolueettomia.

Nyt kaikki on toisin. Puheenjohtaja Timo Soinin (ps) johdolla ulkoasiainvaliokunta ilmoittaa, että puolueettomuuden aika on ohi. Sillä sen on pakko tunnustaa, ettei sotilaallinen liittoutumattomuus ole enää mahdollista. Turvallisuuspoliittisessa selonteossa sanotaan, että verkostautumalla olemme liittoutuneet EU:n ja sen Natomaiden kanssa sekä sotimalla Natokumppanina eri puolilla maailmaa. Olemme liittoutuneet myös Nato yhteensopiviin asejärjestelmiin. Suomi on liitetty käsistä ja jaloista länsiliittoutuman ja Yhdysvaltojen sotiin.

Kaikki tämän hyväksyjät vievät Suomea Naton jäseneksi, vaikka kansan enemmistö on edelleen sitä vastaan. Poliitikot sanovat, että viimeistään Ruotsin perässä on hakeuduttava Naton täysjäseneksi! Kukaan ei ole kuullut, että hallituksessa eikä missään ole pohdittu sitä julmaa totuutta, että Naton johtaja Yhdysvallat on 60-luvulta lähtien aloittanut eri puolilla maailmaa ainakin kaksikymmentä sotaa Vietnamista Euroopan kautta Lähi-itään ja Afrikkaan. Niissä on kuollut kymmeniä miljoonia – paitsi sotilaita, ennen kaikkea naisia, lapsia ja

Ylivoimainen enemmistö kansasta vastustaa NATO-jäsenyyttä. Siitä huolimatta päättäjät änkeävät Suomea Naton syliin kuin "käärmttä pyssyyn".

vanhuksia. Yhdysvallat parhaillaan miehittää 132 maata, joissa sillä on 702 sotilastukikohtaa.

Viimeisen viidenkymmenen vuoden aikana Yhdysvaltojen käyttäytyminen maailmalla on ollut julmaa sotaleikkiä. Se on tehnyt siitä velkaisen ja väestön enemmistö elää kurjasti työn puutteen, työttömyyden, sosiaaliturvan, terveyden- ja sairaanhoidon puutteiden vuoksi. Samaan aikaan sotateollisuuden omistavat kapitalistit ovat rikastuneet ja rikastuvat. Yhdysvaltojen sotilasmenot ovat 2 444 dollaria, kun Venäjällä on 314 dollaria ja Kiinalla vain 56 dollaria asukasta kohden.

Sen sotaleikit ovat osoitta-

neet hämmästyttävää ylimielisyyttä. Peräti presidentti Barack Obaman mahtikäskyllä erikoisjoukot menivät toiselle puolelle maapalloa tappamaan yhden miehen, Osama bin Ladenin. Operaatio toteutettiin kellon tarkkuudella ja televisioitiin suorana Valkoiseen taloon presidentin ihailtavaksi. Eikä siinä kaikki, sillä tuo pöyristyttävä tv-näytelmä levitettiin myös meidän nähtäväksi.

Koko turvallisuuspoliittinen selonteko perustuu Yhdysvaltojen ja Venäjän vastakkain asettelulle. Sille on taloudelliset perusteet. Venäjällä on mahtavat maa-alueet ja niiden suunnattomat mineraalirikkaudet. On selvää, että Yhdys-

suuden rahapussia.

Vaikka enemmistö Kokoomuksen ja RKP:n jäsenistöstä liittäisivät Nato-jäsenyyden puolesta, tämä ei tarkoita sitä, että Suomen kansan enemmistö liittäisi Nato-jäsenyyden puolesta. Toimittaja Kivisen on aivan turha kuolata ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja Salolaisen lausunoista.

Mikäli maassamme toimisi Suomi-Nato-satuseura sen valtiontuki olisi kymmenkertainen verrattuna rauhanjärjestöjen saamaan taloudelliseen tukeen. Seuran johdossa istuisivat Helsingin Sanomien toimittajat Huhta ja Kivinen.

Jos yksityinen kansallisvaltio ei halua liittyä sotilasliitto Nattoon, se voi vaihtoehtoisesti liittyä 116-jäseniseen Sitoutumattomien maiden liikkeeseen ja sitoutua oikeudenmukaisemman maailman rakentamiseen.

Matti Laitinen

Nato sekoilua

Kun Naton ja Yhdysvaltain etujen ajajana kunnostautunut kokoomus on ollut Suomen suurin puolue, on ollut luonnollista, että Suomea ajetaan Naton jäseneksi kuin käärmettä pyssyyn. Mitä pienempi kannatus Natolla on kansan parissa sitä innokkaammin tohtorit, päätoimittajat ja kenraalit ,muutamia ryhmiä mainitakseni ovat laulamassa seireenilauluja Naton ihanuudesta.

Ovatko viime sodan kokemukset jo unohtuneet. Voivatko aikuiset ihmiset oikeasti haluta suomalaisia kuolemaan vieraitten maitten sotaketille. Natoon kuuluminen edellyttäisi myös suomalaisten osallistumista Nato-sotaseikkailuihin ja Natolla on aina muutama sota käynnissä. Venäjä on selväsanaisesti ilmoitta-

valtojen maailman suurimmat kapitalistit ja heidän hallussaan oleva sotilasmahti näkevät unia niiden rikkauksien omistuksesta. Siksi Yhdysvallat rakentaa verkkoa, johon voisi Venäjän karhun pyydystää. Tämän verkon punomiseen pieni Suomin on sotkeutunut.

Suomessa historian opetus ja geopolitiikka on unohtettu. Voi olla, että poliitikot uskovat taruun torjuntavoitosta. Voi olla, että he eivät ole edes kuulleet siitä, kuinka Suomen herrat löivät päänsä Karjalan mäntyyn ja satatuhatta miestä kaatui turhaan. Näissä on kasvualustaa puolueettomuudesta luopumiselle, menneen ajan katke-ruudelle sekä äärioikeiston aivojen sopukoissa muhivalle revanssille – Karjala takaisin!

Mutta miltä Suomi näyttäisi jos Naton sijasta tehtäisiin kumppanuus-sopimus Venäjän kanssa? Ainakin se olisi luonnut vankan turvallisuuden. Se olisi

taannut myös luottamuksen, josta luontevasti olisi syntynyt nykyistä laajempi taloudellinen, lähinaapurien yhteistoiminta. Viidenkymmenen vuoden kokemus todistaa, että hyvät suhteet – jopa sosialistisen! – naapurin kanssa ovat parasta turvallisuutta. Lisäksi ne olivat työllisyyden ja talouden kannalta tuottoisaa aikaa. Suomesta tehtiin rikas hyvinvointivaltio.

EU:ssa suuret maat kurjistaivat pienempiään. Niillä on kuvitelma, että siten he pelastavat nahkansa ja rikkaat rikastuvat. Mutta kun työttömyys lisääntyy koko ajan ja kansan kurjistuminen pahenee, niin monissa aivoissa muhii ajatus, että Nato pikku sotineen pelastaa.

Todellisuudessa kaikki tämä vain pehmentää maaperää, joka helpottaa kapitalismin haudankaivajien työtä. Kapitalismilla on vielä mahdollisuus pidentää elinaikaansa. Se edellyttää, että erotetaan EU:sta, luodaan rajasuoja yksityisille ylikansallisia suuryrityksiä, pankkeja ja vakuutusyhtiöitä vastaan. Suomelle se antaisi mahdollisuuden tehdä Venäjän kanssa kumppanuussopimuksen. Se toisi turvallisuustakeet ja kaupallisen suosituimmuusaseman todella suuren rajanaapurin kanssa. Suomen asema Euroopan periferiana muuttuisi vahvuudeksi valtavilla idän markkinoilla.

Puolustusliitosta Nato on muutettu sotilasliitoksi. Yhä selvemmin näyttää siltä, että nyt Nato akselivaltojen voimin rakentaa idän ja lännen vastakkainasettelua, joissa aiemmin voimat on punnittu suursodissa. Jos sotilaallisen liittoutumattomuuden aika ei ole enää mahdollista, on haettava sellainen liittolainen, että koettu historia ei toista itseään.

Kai Kontturi

SFT teki kevätretken Kouvolan seudulle

Sodan ja fasismin vastainen työ ry tutustui toukokuun lopulla Kouvolan seudulla Kymijoen varrella oleviin paperitehtaisiin tai niiden jäänteisiin. Matkan oppaana oli Timo Kangasmaa. Matkalla nähtiin kolme jo toimintansa lopettanutta paperitehdasta, Voikkaa, Myllykoski ja Kymin tehtaat Kuusankoskella. Matkareitti paljasti, että Kymijoen lähes jokaiseen koskeen oli rakennettu vesivoimala ja tehdas.

SFT:n kevätretkeläiset Kymijoen partaalla taustallaan suljettu Myllykosken paperitehdas, vas. Esko ja Riitta Auervuolle, Pekka Tiainen, Leena Hietanen, Petri Krohn, Paavo Heikkinen, Timo Kangasmaa, Ville Rahikainen ja Timo Nieminen (oik.).

Pekka Tiainen lisäsi, että jokaisen kosken alla on myös jalkapallokenttä, sillä paperitehtaat perustivat yleensä aina jalkapalloseuran. Paperiteollisuuden syntyä Kymijoen varteen selittää joki. Virtaa pitkin oli helppo uittaa puutavaraa. Paperi- ja selluloosakoneet kävivät vesivoimalla, jota saatiin koskista. Kotkan satamasta paperi oli helppo laivata ulkomaille.

Suomalaisen paperiteollisuuden alasajoa surtiin ja esitettiin epäily, että vahvempi ay-liike olisi kyennyt hidastamaan tehtaiden sulkemista. Matkan seniori Esko

Auervuolle kertoi, miten hän oli toiminut betoniraudoittajana 1960-luvulla tehtaiden rakennustyömailla. Nyt tehtaiden ympäristöjen infrastruktuuri ja viehättävä asuinalue-arkkitehtuuri kirkkoineen ja kouluneen muistuttivat muinaisen teollisuusyhteisön hyvinvoinnista.

Matkan aikana tutustuttiin myös Kouvolan pienoisorautatiemuseoon ja käytiin Ankkapurhan teollisuusmuseossa ihaillemassa Suomen ensimmäistä kartonkikonetta.

Teksti: Leena Hietanen

Riittävätkö rahat eläkkeisiin vai räjähtääkö eläkepommi?

Taas valtamediassa eläkepommi on nostettu uhaksi yllemme (HS/ Nyt 17.5.13). Eläkeläisten määrällä, väestön ikääntymisellä, heille kuuluvien sosiaaliturvan säästöillä ja eläkkeillä pelataan raakaa peliä. Eläkeikäisten lisääntyminen ja epäily millä tulevat eläkkeet maksetaan, ovat osia suuren luokan huijauksessa.

Kuva: Heikki Mannikko

Kansalaisten budjettiriihessä 2011 Kallion eläkeläiset vaativat, että 15 vuotta jäljessä oleva työeläkeindeksi on korjattava ensisijaisesti, taitettu indeksi on poistettava ja vanhusten hoitoon on saatava enemmän rahaa. Eläkeläiset ovat hallituksen hampaissa. Keväällä uutisoitiin, että on tapahtunut historiallinen käänne, kun elärahastoihin kertyikin varoja maksettua eläkkeitä vähemmän. Totuus on, että eläkkeiden maksuun riittää rahaa, mutta pääomapiirit ovat aina halunneet käyttää kertyneitä eläkevarantoja muihin tarkoituksiin kuin mihin ne on kerätty.

Työantajien sanotaan maksavan eläkemaksuja. Se ei ole totta. Työntajat eivät maksa penniäkään työeläkemaksuja. Ne ovat bruttopalkan päälle tuleva veroton palkan osa. Eläkemaksut ovat ennakopalkkaa, jonka työntaja tilittää eläkevakuutusyhtiölle. Jos se olisi työntajamaksua, silloin se olisi si-dottu liikevaihtoon, liikevoittoon tai muuhun palkasta riippumattomaan liiketoiminnan osaan.

Valtionvarainministeriö väittää, että vuonna 2080 Suomessa on miljoonia eläkeläisiä. Siihen aikaan kuitenkin suuret ikäluokat ovat olleet jo iät ja ajan manan majoilla. 1966–2010 syntyneiden määrän tiedämme, joten vuoden 2075 kohdalta siitä saadaan paras tieto ikääntyneistä.

Kaudella 1901–1945 syntyi 3 721 667 lasta. Vuonna 2010 heistä oli 65 vuotta täyttäneinä maassa ja elossa 941 041, 25,3 %. Kaikkia eläkkeensaajia oli 1 320 000, joista työkyvyttömyys- ja ennenaikaisella vanhuuseläkkeellä oli 379 000.

Tilastokeskus tuplaa eläkeläisten määrän.

Kaudella 1966–2010 syntyi 2 824 661 lasta. Vuonna 2075 heistä olisi 65 vuotta täyttäneinä maassa ja elossa 846 152, 30,0 %. Tämän

määrän Tilastokeskus on ennustessaan tuplannut. Nyt Jutta Urpilaisen Valtiovarainministeriö (VM) panee paremmaksi ja väittää, että eläkkeensaajia olisi silloin 2 050 000. Silloin työkyvyttömyys- ja ennenaikaisella eläkkeellä olisi 1 204 152 henkeä eli kominkertainen määrä nykyiseen. Kun terveyden- ja sairaanhoidon kehittyessä eliniän pitäisi pidentyä ja työkunnon yleisesti parantua, niin VM:n ennusteessa on miljoona eläkkeensaajaa liikaa.

Kaudella 1961–2005 maasta poismuutto oli 650 000. Sitä Tilastokeskus ei ole ennusteissaan mitenkään noteerannut, kun se kaksinkertaisti 65 vuotta täyttäneiden määrän. Tämä uskomaton tempuilu on myös Valtiovarainministeriön ennusteiden perustana.

Vuoden 2040 kohdalla syntyvyyden, kuolleisuuden ja maastamuuton vuoksi 65 vuotta täyttä-neitä lienee 779 285. Tilastokeskus kuitenkin väittää, että heitä olisi 1 567 511. Ennuste edellyttää, että nykyiseen verraten 80 vuotta täyt-täneitä olisi maassa ja elossa kaksinkertainen määrä 497 939 eli 19,8 %. Sen lisäksi jokaisen 1961–75 syntyneen 1 069 572 pitäisi olla maassa ja elossa. Miten moinen on mahdol-lista, sitä Tilastokeskus ei halua selit-tää. Se ei halua tunnustaa, että uusi

laskentakaava on tuonut ennustee-seen 788 226 haamua!

Tilastokeskuksen väestöennusteet epäonnistuneet

Valtiovarainministeriö on siis en-nusteissaan astunut Tilastokeskuksen miinaan. Tilastokeskus on tehnyt väestöennusteita vuodes-ta 1934 saakka. Niistä jokainen on epäonnistunut totaalisesti. Aiem-min sillä ei ollut suurtakaan mer-kitystä. Vasta vuonna 2009 ennus-teesta tuli elämää suurempi. Sil-loin Tilastokeskus otti huolekseen vakuuttaa, että eläkevakuutusyh-tiöiden aiemmat väitteet väestön ikääntymisestä on tosia. Samalla se otti käyttöön uuden laskentakaa-vaan ja yli 64 vuotiaiden määrä rä-jähti taivaisiin.

Mikäli Tilastokeskuksen en-nuste kansainvälisestä muutto-liikkeen netosta pitäisi paikkansa, maamme väestö nuorenee, sil-lä maahanmuuttajat eivät ole elä-keikäisiä vaan lapsia, nuoria ja työ-ikäisiä. Nyt Tilastokeskus ennustaa yli 64 vuotiaiden osuuden väestös-tä kasvavan vuoteen 2060 men-nessä 28,8 %:iin, mutta tosiasiaassa nuorten maahanmuuttajien ansios-ta osuus supistuisi 14,1 %:iin. Näin väestö nuorenee, eikä ikäänny.

Vakuutusyhtiöt tienaaavat eläkkeillä

Riittävätkö eläkemaksut? Jos joku on töissä koko työikänsä 18–63 ikä-kauden, 45 vuotta ja ansaitsee 3000 euroa kuukaudessa, kuten valtame-diassa usein väitetään, hänelle ker-tyy palkaksi 1 620 000 euroa, josta eläkerahastoon siirretään 369 360 euroa 22,8 %. Kun hänen työuran-sa kestää 540 kuukautta, hänelle kertyy (35 vuota 1,5 % ja 10 vuot-

ta 1,9 %) eläkettä yhteensä 729 900 euroa. Siitä saa (729900/540) elä-keeksi 1 352 euroa kuukaudessa, 45,1 % kuukausipalkasta. Kun siitä vähennetään nykyisen elinaikaker-toimen mukaan 22 euroa ja eläket-tä saa 20 vuotta, hän kuluttaa rahas-tostaan 319 051 euroa. Vakuutusyh-tiölle jää ylijäämänä 50 309 euroa, sillä siihen eläkkeen saaneen suku-laisilla ei ole perintöoikeutta.

Edelleen. Jos esimerkiksi rau-doittajana saa saman työuran ja palkan kuin edellinen, mutta ras-kaan työn heikentämänä hänen eläkeelläolon ajaksi jää 15 vuotta. Sinä aikana rahastosta kuluu elä-keeseen 239 288 euroa. Ylijäämä 130 072 euroa jää perinnöksi va-kuutusyhtiölle.

Rahat riittävät eläkkeisiin ellei hukata kasinopelissä

Eläkevakuutusyhtiöiden kannalta tilanne on paljon kutkuttavampi, sillä eläkerahastoon siirretty sum-ma kasvaa joka vuosi korkoa kor-rolle. Eläkemaksujen summan pi-tää kasvaa vähintään 3 % vuodes-sa. Näin 45 vuoden aikana eläke-maksuista kerätty rahasto kasvaa yli kaksinkertaiseksi, joten rahaa riittää, ellei niitä hukata kasinope-lissä. Siitäkin on jo kokemusta.

Kaksi ongelmaa. Verotietojen mukaan vuonna 2011 keskimääräi-nen kuukausipalkka ei ollut 3000 euroa vaan 2 289 euroa, mutta 65,4 % palkansaajista sai keskimäärin vain 1 363 euroa kuukaudessa. Pä-tkätöitä teki 46,0 % palkansaajista. Heidän vuosiansionsa oli 8 658 eu-roa, keskimäärin 721 euroa kuukau-nessa. Toiseksi opiskelun ja työn-puutteen vuoksi 18–63 ikävuosi-na kukaan ei saa työuran pituudek-si 45 vuotta, 540 kuukautta, se on

varmaa.

Jos keskipalkka on 1 435 eu-roa kuukaudessa ja päätätöiden vuoksi töitä on riittänyt vain 315 kuukauden ajan, silloin eläkerahas-toon kertyy 106 950 euroa. Tässä ta-pauksessa eläke on elinaikakertoi-men jälkeen vain 611 euroa kuu-kaudessa. 15 eläkevuoden vuo-den aikana siitä menee eläkkeee-seen 109 954 euroa, joten vajauk-seksi jää 3 004 euroa. Kun eläke on pieni ja soteuudistus tuhoaa tervey-den- ja sairaanhoidon saatavuuden, eläkkeellä olo voi hyvinkin jäädä 10 vuoteen. Siinä tapauksessa eläke-maksujen summaksi tulee 73 303 euroa ja vakuutusyhtiölle jää ylijää-mänä 33 648 euroa.

”Eläkepommi” ei ole olemassa

Lopuksi on syytä korostaa, että vuonna 2010 kaudella 1931–1945 syntyneistä oli maassa ja elossa 65 vuotta täyttäneinä 57 %, poistuneita oli 43 %. Näiden poistuneiden tienamat eläkevarat jäivät perin-nöksi vakuutusyhtiöille.

Eläkejärjestelmästä on tietoi-sesti tehty erittäin monimutkai-nen järjestelmä, joka ei helpos-ti aukea. Kaikki alan asiantuntijat on koulutettu samalla tavalla. Sen vuoksi he eivät näe totuutta, kun pi-täisi uskaltaa katsoa oman tiukasti rajatun asiantuntemusrajan yli laa-jemmalle.

Eläkepommi eläkeläisten mää-rien, eläkemaksujen ja eläkerahas-tojen perintöoikeuden puuttumi-sen vuoksi on hävytöntä, todella härskiä peliä – mitään eläkepom-mia ei ole olemassa. Aivan toisen-laiset tulevaisuuden näköalat kyl-määvät!

Kai Kontturi

Kataisen verouudistuksella ei tule lisää työtä. (Hesari ei julkaissut)

Jyrki Katainen toisti (HS 5.4. 2011) vaalien alla ja myöhem-minkin kokoomuslaista usko-musta otsikolla: ”Kokoomus ha-luaa työllistää verouudistuksel-la”. Sitä valtamediat ovat toista-neet kritiikittä vuosikausia. Sen mukaan yritys saa lievemmillä verotuksella kerätyksi enemmän voittoja, sillä on mahdollisuus in-vestoida ja luoda uusia työpaik-koja. Talousteoria sanoo näin, mutta Katainen ei ilmeisesti tie-dä, kuinka nykyisessä teknolo-gisoituneessa reaali maailmassa vanha teoria toteutuu.

2000-luvulla yritysten taseet ovat kohentuneet tuntuvasti. Pörs-siyritykset ovat vuosittain jaka-neet yli 10 miljardia euroa osinkoa ja ostaneet miljardikaupalla omia osakkeitaan eivätkä investoineet. Esimerkiksi pelkästään Nokia on 2000-luvulla ostanut omia osak-keitaan yli 18 miljardilla.

Myös pörssin ulkopuolella ole-vat yrittäjät kuittasivat 12 miljar-dia euroa täysin verottomasti vuo-sien 2005-2011 välillä. Puolet suo-malaisten työntekijäin työn hedel-mistä eli osingoista on mennyt ve-rottomasti hallintarekisterien kaut-ta ulkomaalaisille rikkaille. Niilläkin rahoilla olisi paikattu valtion kestä-vyysvajetta nopeasti.

Silti kotimaisiin investoin-teihin on mennyt vähemmän kuin yritysten vuosittaiset pois-tot (koneiden ja rakennusten ku-luma). Jos on investoitu, on os-tettu kilpailevia yrityksiä tai in-vestoitu ulkomaille. Sinne on luo-

tu jo yli 300 000 uutta työpaikkaa.

Enää ei edes tiedetä, mikä yh-tiö on ”suomalainen” ja mikä on ti-lastoissa ”Suomen” vientiä. Kymme-nen vuotta sitten ulkomaisten konsernien osuus Suomen viennistä oli 10 prosenttia. Nyt se on jo kolmin-kertainen. Niinpä suurin Suomes-ta vientiä harjoittava vieras maa on Yhdysvallat. Sikälaisten yhtiöiden osuus Suomen viennistä on 5,6 pro-senttia.

Ulkomaankaupastamme koti-maisten konsernien osuus (tosin osakkeiden enemmistö voi olla ra-jojemme ulkopuolella) on sentään vielä 60 prosenttia.

Kataiselta unohtui myös mai-nita, että Suomeen ”luodut” uudet työpaikat ovat professori Juho Saa-ren tutkimuksen mukaan 40 pro-senttisesti ”puskurityövoimaa” eli palvelualan epätyyppillisiä ns. ”pas-katyöpaikkoja”, joiden palkkatasolla ja työtuntimäärällä ei enää elä.

Nyt Etla on julkaissut projek-tijohtaja Timo Nikinmaan tutkiel-man: ”Antaa valojen palaa”, joka pai-nottaa, että ”teollisuus on talouden selkäranka”

Siinä kerrotaan, että ”Uusista työpaikoista 80 prosenttia on syn-tynyt aloille, joilla keskimääräinen tuntipalkka on pienempi kuin teol-lisuudessa”. Nikinmaan tutkimuk-sessa viitataan myös USA:n kehityk-seen ”Yhdysvalloille on käynyt huo-nosti, koska maassa ei ole pitkäjän-teistä teollisuuspolitiikkaa.

Siksi teollisuus on aktiivisesti si-joittanut tuotantoaan ja YHÄ ENEM-MÄN MYÖS TUTKIMUSTA JA TUOTE-

KEHITYSTÄ MUIHIN MAIHIN”. Näin-hän on käynyt myös Suomen tek-nologiayritysten ja Nokian kohdal-la.

Niitäkään uusia matalapalkka-alojen työpaikkoja ei ole ”investoi-tu”, vaan ne ovat työttömäksi jää-neiden työntekijöiden synnyttä-miä ”pakkoyrittäjyys” -työpaikko-ja”. Siis sellaisia, joissa mikroyrittä-jä sinnittelee työttömyyden ja yrit-täjyyden välimaastossa. Niiltä yrit-täjiltä ei juuri heru verotuloja hy-vinvointivaltion ylläpitämiseksi. Osa pakkoyrittäjistä on pikemmin-kin tulonsiirron kohteita.

Tämä kokoomuksen mainosta-ma ”työllistävä verouudistus” vain kiihdyttää työn (työtuntien) pa-koa ja ostovoiman häviämistä. Sen hävitessä yrittäjyydelle ei synny enää uutta kasvualustaa. Työtunte-ja tehtiin vuonna 1990 enemmän (4 388 milj.) kuin vuonna 2011 (4 217 milj.), vaikka BKT on kasvanut kaksinkertaiseksi. Siis kasvu ei enää luo työtä, vaikka Katainen niin us-kottelee (okunin laki).

Kataiselta on myös unohtu-nut kertoa, että yrittäjän päämo-tiivi ei suinkaan ole työllistää, vaan päinvastoin, kiihdyttää tuottavuut-ta työpaikkoja hävittämällä. Se ta-pahtuu joko teknologialla tai kii-nalaisella halpatyövoimalla, jot-ta sijoitetulle pääomalle saataisiin maksimaalinen tuotto.

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
Tampere

Juha-Pekka Väisänen SKP:n uusi puheenjohtaja

Suomen kommunistinen puolue valitsi edustajakokouksessaan 8.-9.6.-13 uudeksi puheenjohta-jaksi Juha-Pekka Väisäsen Hel-singistä, joka aikaisemmin toi-mi puolueen pääsihteerinä.

SKP:n pitkäaikainen puheen-johtaja Yrjö Hakanen ilmoitti jo al-kuvuodesta, ettei aio jatkaa puo-lueen puheenjohtajan virassa.

Juha-Pekka Väisänen joh-taa myös PAND –Taiteilijat rauhan puolesta –järjestöä ja on Helsingin kaupungin kulttuuri- ja kirjastolau-takunnan jäsen. Väisäsen mukaan ”SKP on ainoa puolue, joka nostaa esille työn ja pääoman välisen ris-tiriidan. Se on todellisen demokra-tian liike, jolla syrjäytetään kapita-lismi”.

SKP valitsi kaksi varapuheen-johtajaa: Helsingiläinen Emmi Tuo-

mi (35) toteaa, että puolueen vah-vat periaatteet tuovat yhtenäisyyt-tä niin toiminnassa kuin teoreetti-sessa työssä. SKP täyttää paikkansa ja tehtävänsä poliittisen muu-toksen aikaansaamisessa, painot-taa Suomi.

Nokialainen metallityöläi-nen Pauli Schadrin (58) tuo SKP:n johtoon ay-liikkeen kokemusta. Jatkossa SKP toimii entistä enem-män ay-liikkeen ja työätekeväen kansanosan puolesta,

Tuore pääsihteeri Heikki Ke-toharju (24) korostaa SKP:n pro-filia ekologisena ja luokkakantai-sena puolueena: ”Tulevaisuuden SKP pitää tiukasti kiinni suoma-laisen työväenliikkeen perinnöstä ja marxilaisesta ideologiasta ja on onnistunut päivittämään toiminta-tapansa ja imagonsa 2010-luvulle”.

Plus ultra - SOTE-uudistus pintaa syvemmältä

Eri maiden sosiaali- ja terveysmenojen taloudellisessa vertailussa on otettava huomioon se tärkeä seikka, että eri maissa on käytössä erilaisia tukimenetelmiä. Näitä erilaisia tukimenetelmiä ovat mm. verohelpotukset, tulonsiirrot, julkiset ja subventoidut palvelut tai yksityisten tuottajien tarjoamat palvelut. Esimerkiksi Saksassa pääasiallinen perhepoliittinen tuki ovat perheille kohdennetut verohelpotukset. Suomessa puolestaan käytössä ovat tulonsiirrot ja esim. valtion taloudellisesti kuntien valtionosuusmaksuin tuke- ma lasten päivähoito.

Kuva: Heikki Mämmikkö

”SOTE-uudistusta” on kritisoitu kaikissa viime aikojen joukkotilaisuuksissa mm. viime vapun mielenosoituksissa. Tämä kuva Helsingin Sosiaalinen oikeudenmukaisuus ry:n ja Kriittisen Ay-verkoston tilaisuudesta 12.2.-12. Silloin vaadittiin kaupunkia rakentamaan enemmän kohtuuhintaisia asuntoja.

Kansainvälinen menojen vertailu melko mahdotonta

Vertailemalla kansainvälisesti julkisia taloudellisia sosiaali- ja terveysmenoja tulisi ottaa käyttöön netto-sosiaalimenojen käsite, joka sisältää julkisten sosiaali- ja terveysmenojen lisäksi kohdennettujen verohelpotusten ja yksityisten sosiaali- ja terveysmenojen kustannukset. Jos vertaillaan vain esim. julkisia sosiaalimenoja perheiden tuki ei näyttäisi aiheuttavan juurikaan menoja esim. Saksassa, jossa perheiden tukijärjestelmä on siis rakennettu pääasiassa verohelpotusten mallille.

Kansainvälisessä sosiaali- ja terveysmenojen vertailussa on tärkeää myös huomata, että esim. Yhdysvalloissa suurin osa terveydenhuollosta ja sosiaaliturvasta on katettu yksityisillä vakuutuksilla niiden kansalaisten osalta, joilla ko. kalliisiin vakuutuksiin on taloudellisesti varaa. Nämä kyseiset yksityiset vakuutukset eivät näy perinteisissä julkisissa sosiaalimenoissa.

Vertailtaessa perinteisten julkisten sosiaalimenojen sekä OECD:n laskelmien nettososiaalimenojen osuutta bruttokansantuotteesta on havaittavissa, että maiden väliset erot sosiaali- ja terveysmenoissa tasoittuvat, kun otetaan huomioon verotus ja yksityiset sosiaalimenot. Esimerkiksi Yhdysvaltojen sosiaali- ja terveysmenot nousevat 16 prosentista 25 prosenttiin, kun otetaan huomioon yksityiset sosiaali-, terveydenhuolto- ja sosiaaliturvavakuutusmaksut sekä verojärjestelmän subventiot.

Vastaavasti Suomen sosiaalimenojen bruttokansantuoteosuus laskee noin 23 prosenttiin eri maiden nettososiaalimenoja tarkasteltaessa. Tämä taas on seurausta mm. siitä, että Suomessa verotetaan suurinta osaa sosiaaliturvatuksista ja vastaavasti Suomessa ei oikeastaan ole lainkaan käytössä sosiaalipoliittisia verohelpotuksia. Lisäksi selittävänä tekijänä voidaan pitää hoitohenkilökunnan palkkakustannusten edullisuutta. Tulisiko Suomen siis rakentaa hyvinvointivaltion turvaamiseksi toisenlainen

malli ?

Sosiaalimenot Suomessa taloudelliset ja inhimilliset syyt taustalla

Suomen sosiaalimenot (sosiaalimenot ovat sairaus-, eläke-, työttömyys- ja sosiaaliturvan kustannuksia - sosiaalimenoihin ei laskea Suomessa mm. yksityisiä sairausvakuutuksia, sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuja eikä sairausvakuutuksen omavastuita) olivat vuonna 2011 noin 56,8 mrd euroa. Tämä on noin 30 % bruttokansantuotteesta. Sosiaalimenojen jakauma kohderyhmittäin on : sairaus ja terveys n. 25 %, toimintarajoitteisuus n. 12 %, vanhuus n. 34 %, perhe ja lapset n. 11 %, työttömyys n. 8 %, leski ja muut omaiset n. 3 %, hallinto n. 3 %, muu sosiaaliturva 2,4 % ja asuminen 1,6 %.

Julkisrahoitteisen terveydenhuollon alasajon jatkaminen johtaisi esim. normaalituloisen eläkeläisen taloudellisesti ja inhimillisesti hankalaan tilanteeseen esim. yksityisen sairaalan korkeiden maksujen kanssa - puhumattakaan esim. julkisrahoitteisen vanhusten laitoshoidon alasajon jatkamisen seurauksista yksilöiden ja perheiden tasolla.

Kaiken sosiaalisen tuen lakkautus kuntauudistuksessa

Nykyisen hallituksen asetus sote-alueista on määrä antaa v. 2015. Sote-alueiden toiminnan on määrä alkaa viimeistään vuonna 2017. Samalla sairaanhoitopiirien toiminta lakkaa. Vähintään 20 000 asukkaan kunta voi toimia perustason alueen sote-palvelujen vastuukuntana. Maakunnan keskuskaupunki voi järjestää laajan perustason sosiaali- ja terveyspalveluja. Yhteensä Suomeen tulisi noin 20-30 sote-alueita.

Kärjistettynä sote-uudistuksessa ei siis oikeastaan mikään muutu sote-palveluita käyttävän asiakkaan todellisuudessa - ainoastaan se todennäköisesti muuttuu, että palvelujen saamiseksi on vain kuljettava entistä pidempi matka, mutta tästähän vain tulee lisää terveydenhuollon matkustuskustan-

nuksia, joita hallinnoi Kansaneläkelaitos. Sosiaalipuolen (toimeentulotuki, perheneuvolat yms.) matkakustannuksia puolestaan ei kukaan hallinnoi julkisin varoin. Nekin jäävät edelleen sosiaalipuolen verkoon kiinni ajettujen kansalaisten omaksi kustannukseksi.

Sote-ryhmän uudistuksen vetänyt Orpo (kok) perusteli uudistuksen tarvetta sillä, että väestö ikääntyy ja palveluiden tarve kasvaa. Hän huomautti, että iso osa suomalaisista asuu sellaisen terveyskeskuksen alueella, jossa lääkäriin pääsy kestää yli kaksi viikkoa. Voi valitettavasti olla, että sote-uudistuksen jälkeen iso osa suomalaista tulee edelleenkin asumaan sellaisen terveyskeskuksen alueella, jossa lääkäriin pääsy kestää edelleen yli kaksi viikkoa ja kaiken lisäksi päästäkseen lääkäriin iso osa suomalaisista joutuu tekemään entistä pidemmän matkan päästäkseen lääkäriin.

Voi kuulostaa ikävältä, mutta vuoden 2013 alussahan Kelan sairauden perusteella korvattavien matkojen omavastuut nousivat noin 54 prosenttia. Kehysriihesä hallitus muuten jo päätti seuravasta saman kokoluokan leikkauksesta Kelan matkakorvauksiin.

Käytännössä tuleva sote-uudistus siis myös tarkoittaisi sitä, että mm. terveyskeskuslääkäriin on entistä vaikeampaa päästä ja että yksityiset terveyden-, sosiaali-, vanhusten- ja perheiden- ja lastenhoitopalveluja tuottavat toimijat tulevat saamaan sote-uudistuksen kautta uusia korkeita omavastuita maksavia eriarvoistuvia asiakkaita. Porvarihallituksen sote-ohjelma

on käytännössä julkisen terveys- ja sosiaalipuolen valtakunnallisen järjestelmän alasajoa ja sen yksityistämistä ja perustuslaissa yhteiskunnalle terveydenhuollon järjestämisestä annetun perustuslakiin kirjoitetun vastuun varastamista.

Mahdollisuuksia kaataa sote

Sote-uudistuksessa on hallituksen puolelta kysymys lyhytnäköisestä sote-menojen leikkaushalusta. Lyhytnäköistä se on siksi, että ensinnäkin kansainvälisessä vertailussa menojen osalta olisi käytettävä nettososiaalimenojen käsitettä, jolloin päästäisiin todellisempiin menolukuihin ja nähtäisiin, että uudistustarve sote-asioissa on sisällä sosiaali- ja terveydenhuollon hallinnon alassa ja päivittäistä työtekevien terveyden- ja sosiaalipuolen yksiköiden organisaatioiden työn organisoinnissa ja johtamismenettelmässä sekä johtamiskulttuurissa.

Sote-uudistuksen yhteydessä puhuttaessa rahasta on ymmärrettävä se yksinkertainen ekonominen ajatteluun perustuva tosiseikka, että mikäli sote-palveluiden järjestämistä edelleen siirretään yksityisten toimijoiden järjestämisvastuulle, nämä yksityiset toimijat toimivat vain ja ainoastaan liiketaloudellisten hyötynäkökulmien- ja -periaatteiden mukaisesti. Niiden toimijoiden organisaatioissa olevien työntekijöiden ainoa tavoite on tuottaa osakkeenomistajilleen liiketaloudellista voittoa. Edelleen pysyäkseen inflaatiokehityksessä sekä vuosittain nousevassa tuottovaatimuksessaan mukana, nämä yksityiset toimijat eli käy-

tännössä terveyden- ja sosiaalialan osakeyhtiöt nostavat vuosittain palvelutuottajahintojaan sekä palvelun tilaajille että palvelun käyttäjille. Mikäli valtio ei esimerkiksi tulevaisuudessa hintakatoin ja hintasäännöstelyin sekä sosiaalipoliittisin verohelpotuksin millään tavoin säännöstelisi, ohjaisi ja tukisi yksityisten toimijoiden tarjoamia sote-palveluiden asiakasmaksuja, olisi tämä omiaan lisäämään kansalaisten välistä eriarvoisuutta. Tälaisesta tulisi puolestaan seuramaan sekä julkisten sosiaali- ja terveysmenojen kasvua että kansalaisten omalle vastuulle jäävien sosiaali- ja terveysmenojen kasvua. Jo tältäkin kannalta katsottuna ovat julkisin varoin ylläpidettävät sosiaali- ja terveydenhuoltopalvelut perustellumpia.

Solidaarisemman ja tasavertaisemman yhteiskunnan rakentamiseksi sote-uudistusta pohtineen työryhmän olisikin tullut ensin pohtia sote-uudistuksen kustannus- ja rahoitusarviota ns. pintaa syvemmältä. Lisäksi olisi tullut uudistaa erityisesti ns. terveydenhuollon kolmiportainen malli, jossa palveluita tarjoavat ja keskenään terveydenhuollon asiakkaista kilpailevat julkinen sairaanhoito, yksityiset lääkäripalveluyritykset sekä työterveyshuollon järjestävät yksityiset lääkäripalveluyritykset. Oman lunksa sote-uudistusta pohtineen työryhmän esitysluonnossa olisi suunut olevan myös kela-rahavirran ohjaaminen jatkossa enenevässä määrin julkisen terveydenhuollon puolelle yksityisen sijaan.

Minna A. Ekman
STP vpj.

Mäntsälän ”kapina” ja Turun ”tauti”

Kataisen hallituksen aikana kunnallisten ja valtiollisten palvelujen yksityistäminen on saanut mielettömiä muotoja. Hallitus viittaa kintaalla perustuslaille ja kuntalaille kuntalahtautta ja sote-palvelujen herrakunta-torpparikuntamallia haikkaillessaan.

Mitä isot edellä, sitä pienet perässä. Kunnissa pikku-kataiset, pikku-virkukset ja pikku-jutat matkivat esikuviaan. Palvelujen ulkoistamista ja privatisointia on rajuiten toteutettu kokoomuksen ja demarien hallitsemisissa kunnissa.

Mäntsälä yhtiöittää toimintojaan veronkiertoyhtiöiden malliin

Mäntsälässä tehdään ihmisillä julmaa laboratoriokoetta. Kunta yhtiöittää toimintojaan ja niputtaa ne holding-yhtiön alle. Malli on kopioitu yksityissektorin verosuunnittelua - tai veronkiertoa - harjoittavista yrityskonserneista. Holding-yhtiömalli alkaa olla valmis. Kunta odottaa enää verottajan siunausta parille kunnan kaavailemalle verosuunnittelun yksityiskohdalle. Perustuslain 124 § mukaan vain eduskunta voi yksityistää julkisia hallintoehtäviä. Merkittävä julkista valtaa ei saa luovuttaa viranomaisien käsistä. Mäntsälässä on toki ennenkin toimittu lakeja vastaan.

”Synergiaetuja, veroetuja, päätöstehokkuutta”

Mäntsälän kunnanjohtaja Esko Kairesalo (kok.) kertoo, että mikään muu kunta Suomessa ei ole yhtiöittämispolitiikassaan näin pitkäl-

lä. Kunnan perustaman holding-yhtiön alle laitetaan aluksi kunnan sähkö- ja vesilaitokset. Heti perään konserniin liitetään kunnan vuokralatoyhtiöt, jäähalliyhtiö, yrityskehitysyhtiö sekä osia teknisestä toimesta. Hän haaveilee myös vanhusten hoivatalojen, päiväkotien ja työterveyshuollon yhtiöittämisestä.

Rumaa peliä

Mäntsälän entinen kunnanjohtaja Kalevi Ylisirniö arvioi, että valta on otettu pois valtuustolta ja hallitukselta. Holding-yhtiön salaperäinen hallitus pyörittää pian julkisuudelta salassa sadan miljoonan euron arvoista taseomaisuutta. Holding-yhtiön perimmäinen ajatus on veronkierto - tien päässä häämöttää holding-yhtiön myynti paratiisisaarten pääomasijoittajille.

Myös Turku yhtiöittää liikelaitoksia

Turussa aloitti vuoden 2012 alussa kolme osakeyhtiötä - Kuntatekniikka, Kiinteistöpalvelut ja Talotoimi. Apulaiskaupunginjohtaja Jarkko Virtasen (sd.) ajoi asian läpi oikeiston tukiessa hyppien kiljuen. Virtanen sanoo liikelaitosten täyttävän aidon liiketoiminnan merkit. Vaarassa ovat vesi-, liikenne-, kiinteistö-, tila-, jäte-, ja viherlaitokset, varikko, kunnallistekniikka, talotoimi sekä satama. Jätelaitos todennäköisesti myydään jo toimivalle yhtiölle. Kymmenessä vuodessa demarijohtaja näkee teknisen sektorin toimivan kokonaisuudessaan yhtiömuodossa. Suunnitelmissa on tietävästi jatkaa yhtiöittämistä: mm. Satama yhtiöitetään 2013. Lisäksi juonitaan liikennelaitoksen, teatterin, talous- ja henkilöstö- sekä ICT-palveluiden

yhtiöittämistä. Vesilaitos ja satama tullaan Virtasen mukaan yhtiöittämään. Turku ulkoistaa palvelujaan myös laajentamalla palvelusetelien käyttöä mm. palveluasumisessa ja kotipalvelussa.

EU:n vaikutukset liikelaitoksiin

Euroopan komissio on puuttunut valtion liikelaitosten toimintaan ja katsoi muun muassa ve-roetujen ja konkurssikelvottomuuden vääristävän markkinoita. Suomen Yrittäjien (SY) mielestä samat ongelmat ilmenevät korostetusti kunnallisissa liikelaitoksissa. SY haluaa kiinnittää kuntien huomiota liikelaitosmuotoisen toiminnan vaikutuksiin yrittäjyydelle. Järjestö haluaa kuntien pysyvän Paras-hankkeen tavoitteissa, joihin kuuluu ”palvelumarkkinoiden kehittyminen kuntalaisten kannalta suotuisasti”Kuntalain muutoksella pyritään siihen, että vanhat liikelaitokset muutetaan ”lain mukaisiksi” vuoden loppuun mennessä.

Ay-väki arvostele

Turun JHL:n puheenjohtaja Jarkko Eloranta katsoo, että pahinta yhtiöittämisvimmassa on, että kaupunki nopeassa tahdissa ulkoistaa yhtiöitetty palvelut. Se taas johtaa palvelujen laadun heikkene-miseen ja henkilöstöetujen leikkauksiin. Vuonna 2018 koko yhtiöitetty palvelutuotanto on vapailla markkinoilla. Yhtiöittäminen siirtää asioita liikesalaisuuden piiriin ja kuntalaisten päätösvallan ulottumattomiin.

Juhani Tanski
STP pj.

Monsanto – kuoleman yhtiö

Tavoite hallita maailmaa

Kyseessä on yhtiö, jonka jalanjälkiä seurattessa esiin tulee valtavia ongelmia maanviljelyn parissa. Yhtiö pyrkii hallitsemaan koko maailman elintarviketuotantoa keinoilla millä hyvänsä. Poliittinsn tavoitteen tunnuslause voisi olla: ”Se joka hallitsee elintarvikkeita, hallitsee maailmaa”. Yritys esittelee itsensä puhtaana ja viattomana luontoa suojelevana yrityksenä, mutta tosiasia näyttää toista; sen toiminta on rikollista ja vaarallista. Sen menetelmät ovat yhtä rikolliset eikä se kaihdakaan mitään temppuja päästäkseen päämääräänsä. Monsantoon menetelmiin kuuluu valheellinen mainonta, virkamiesten ja poliitikkojen lahjonta, suora valehteleminen, gm-tuotteiden salakuljetus ja levittäminen maissa, jotka vastustavat sitä, tietojen salaaminen, uhkaamiset, oikeudenkäynnit ja kriittisten tutkijoiden erottamiset sekä mustamaalaamiset. Sen toiminnan seurauksena miljoonat maanviljelijät ovat joutuneet lopettamaan tuotantonsa ja joutuneet suoraan kurjuuteen, gm-tuotteiden aiheuttamat sairaudet ovat levinneet ja ihmisiä menehtynyt.

Rikollisia toimintamenetelmiä?

Viimeiset uutiset kertovat Monsanto-olevan yhteistyössä yksityisar-meija Blackwaterin kanssa. Blackwater auttoi amerikkalaisia vähentämään ja kaunistamaan virallisia sotilaslukuja Afganistanissa lisäämällä miestensä määrää maassa. Yhteistyö suuntautuu ympäristöaktivistien jäljittämiseen ja kartoittamiseen ympäri koko maailmaa jatkotoimenpiteitä varten..

Anniteonissa Yhdysvalloissa paljastui 2002 suuri oikeusjuttu, kun saatiin selville, että Monsanto oli haudannut alueelle ympäristömyrkyjä, varsinkin PCB:tä eikä asiasta oltu kerrottu asukkaile. Kymmenet sairastuivat mitä kummallisimpiin tauteihin, joilla kaikilla oli yhteys PCB:hen. PCB on jo levinnyt kaikkialle maailmaan muidenkin kuin Monsanto-voiksi. Asukkaat vetivät yhtiön oikeuteen ja voittivat sen, mutta ketään yrityksen johtajista ei vedetty oikeuteen.

Monsanton suuri tuote on torjunta-aine Roundup, joka on totaalinen kasvimyrkky, sillä se tappaa kaikki muut kasvit. Se tuli markkinoille 1974 ja sai valtavan suosion.Tämä erittäin myrkyllinen aine vaikuttaa kasvin solunjakautumiseen juuri avainvaiheessa, jolloin roundup aiheuttaa syövän syntymiselle alttiin ensimmäisen solumuutoksen, joka johtaa sitten syöpään. Roundupin myrkyllisyys peitettiin, koska se liittyi juuri itse geenimanipulaatiokokeiluihin ja sen suojelemiseen. Soijan soluun laitetaan bakteerista saatu geen, joka vastustaa Roundupia eli rikotaan lajien rajoja. Tämä geen, sijoitetaan mikrokooppiin kultahiuksiin, jotka ammutaan soijan soluihin geeniykillä. Siellä se luo valkuaisaineen joka kestää Roundupia, muut kasvit kuolevat kasvimyrkytyksissä. Soijapavut kulkeutuvat sitten kuluttajan pöydälle eikä sen haitoista tiedetä vielä kovin paljoa, mutta uutta tietoa alkaa tulla. Tätä gm-soijapapua käytetään Suomessa ja Ruotsissa lihantuotannon yhteydessä.

Viranomaisten harhautusta

Amerikan elintarvike- ja lääkeviras-

Äskettäin järjestettiin maailmanlaajuinen mielenosoitustapahtuma Monsanto-nimistä yritystä vastaan. Joukkotiedotusvälineissä ei mielenosoituksesta nähty paljoakaan. Se ei ole ihme, sillä yrityksellä on suuret suojaajat amerikkalaisten jättiyhtiöiden ja poliittisten päättäjien taholta. Monsanto on amerikkalainen maanviljelysyhtiö, jonka toimialaan kuuluu biogenetiikka ja kasvinjalostus. Yhtiön pääpaikka sijaitsee St Louisissa, Yhdysvalloissa. Sen toiminta on laajentunut kaikkiin maanosiin ja sen vuotuinen liikevaihto on lähes 10 miljardia dollaria. Yritys on perustettu 1901, mutta nykyisessä muodossaan se on ollut vuodesta 2000. Sillä on 18 000 työntekijää 50 maassa.

Kuva: Seppo Aaltonen

Tuhansiin nouseva mielenosoittajajoukko ”vauvusta vaariin” myös Helsingissä vaati ihmisille oikeutta turvalliseen ja ravitsevaan ruokaan

to FDA ei ole tehnyt eriyttävää päätöstä gm-kasveista, vaan sen mukaan gm-kasveja koskevat samat säännökset kuin perinteisiä kasveja ja että ne ovat ”olennaisesti samanlaisia”.Tässä on FDA ja Monsanto harhautelleet kuluttajia ja päättäjiä, sillä gm-kasvi on luonteeltaan jo toisenlaatuista. Gm-aines on jo lisäkasviin siinä missä muukin lisäaine. Kyseessä oli poliittinen päätös, sillä teollisuudelta haluttiin poistaa ”byrokraattiset esteet”.

Monsanto toi 1994 esille Posilac-nimisen naudan kasvuhormonin, joka lisää eläimen kasvua 20 prosentilla. Ennen hyväksymistä FDA:ssa oli poistettu ja muuteltu tietoja hormonin haittavaikutuksista. Hormoni oli aiheuttanut eläimissä kasvuvaikeuksia, bakteereja maidossa, poikimisongelmia sekä utaretulehduksia. Eläimiä rokotetaan penisilliinillä ja maitoon tulee sitä. 60 tutkimusta viittaa kasvutekijän yhteydestä rintasyöpään, paksun suolen ja eturauhasen syöpään. Kanadassa Monsanto yritti lahjontaa, muttei onnistunut ja aine kiellettiin Kanadassa ja myöhemmin EU:ssa.

Monsanton kasvimyrkkyjä kylvettiin Vietnamiin

Vietnamin Agent Orange oli Monsanto- tuote. Ainetta levitettiin Vietnamiin 40 miljoonaa litraa ja se sisälsi puhdasta dioksiinia 400 kg! Orange Agentin sanotaan surmanneen 400 000 vietnamilaista ja tehneen 500 000 lasta epämuodostuneiksi. Vielä tänäkin päivänä Vietnaminassa syntyy epämuodostuneita lapsia ja myös altistuneiden veteraanienkin keskuudessa. Amerikan veteraanit vetivät aineen oikeuteen saatuaan samoja haittoja kuin vietnamilaiset, mutta tosiasioita väärentäen Monsanto voitti jutun ja tuhansilta veteraaneilta evättiin korvaukset.

”Monsantolaista feodalis-mia”

Monsanto patentoi uudet gm-kasvinsa ja pakottaa ostajat sitoutumaan ja kunnioittamaan Monsanto- patenttia. Tämä on tehnyt monet maanviljelijät Intiassa ja latinalaisessa Amerikassa työttömiksi ja rutiköyhiksi.Yritys pakottaa maanviljelijät kuriin geenipoliisin avulla. Intiassa yhtiö loi puuvillalajikkeen Bollgardin, joka sisältää bo-

tuliinibakteerin myrkkyygeenin. Puuvillaan ilmestyi vahinkoja, jota niissä ei aiemmin esiintynyt, kasvi ei pystynyt torjumaan lahottajasiientä. Monsanto osti isoimmat siemenyritykset ja poisti alkuperäisiä lajikkeita saadakseen monopolin omille tuotteilleen. Sadot pienivät ja 10 vuodessa 7000 puuvillanviljelijää teki itsemurhan, koska jou-tuivat lainaamaan rahaa maksaakseen Monsanto- tuotteista, koska muita ei juuri ollut saatavilla.Monsanto pyrkii siis hallitsemaan siemenien myyntiä.

Päämäärä maailman ruokatuotannon herruus

Ei kovinkaan kauaa sitten annettiin USA:n senaatissa lakialoite, joka voi kieltää ihmisiltä oman ruokansa kasvattamisen. Se on maailman hallintotiimin yritystä ottaa hallintaansa maailman ruokatuotanto. Esimerkiksi Monsanto manipuloi siementen DNA-rakennetta ja hankkii patenteja näille siemenille osana tuota suunnitelmaa

Etelä-Amerikassa on omakantaiset maissit joutuneet Monsanto- gm-maissin kouriin, sillä gm-maissia on levitetty sekä tahallisesti että normaalilla tuulipölytyksellä. Puhdas alkuperäinen mais-si on jo joutunut siirtogeenisen risteilyksen kohteeksi ja vaarantaa täten omien lajikkeiden katoamisen. Jäljelle jäisi vain Monsanto- teollisuusmaissi. Ihmiset tehdään riippuvaiseksi yhtiöstä. Maanosassa Monsanto muuttaa sademetsiä gm-soijan alueiksi ja ostaa viljelysmaata omille tuotteilleen. Yhtiön tilat ovat valtavia suurtiloja ja yhä harvemmat omistavat viljelymaata(=2%). Päämääränä on maailman ruokatuotannon herruus.

Monsanton vaarallisuus tehtävä tunnetuksi

Jos haluaa vielä tiivistää Monsanto- vaarallisuuden, niin on otettu esille viisi kohtaa, joita halutaan levittää yleisön tietoisuuteen. Tämä on tärkeätä, sillä monet viljelijät eivät ole tietoisia tuotteiden haitoista ja maksoivat ne kalliisti tilan menetyksenä tai suunnattomina korvauksina yhtiölle.

Ensimmäkin, Monsanto on voittoa tavoitteleva kasvimyrkyn tuottaja. Monsanto- tuotteita

myydään valtavat määrät ulkomaille, 40 % USA:n viljasta on jo GMO- tuotteita ja määrä on kasvussa. Myrkyt, jotka todennäköisesti tutkimuksien mukaan ovat suoraan tai välillisesti aiheuttamassa Alzheimerin sairautta ja autismia, Parkinsonin tautia ja syöpiä ja monia muitakin sairauksia lisääntyvät ja kumuloituvat luonnossa. Ne ovat vaikeasti poistuvia luonnossa. Roundupin glysofaatti-aineen on todettu äskettäin haittaavan ihmissolun toimintaa, koska ainetta ei voi tehdä kehossa myrkyttömäksi ja se aiheuttaa mahalaukussa monenlaisia terveysongelmia. Glysofaattia esiintyy sokerissa, vehnässä, maississa ja soijassa.

Toiseksi yhtiö pyrkii myös siemenmyynnin monopoliksi Amerikassa ja pyrkii siihen myös globaalisesti. Yhtiö ostaa siemeniä myyviä yhtiöitä tai nujertaa ne eri oikeudenkäynneissä. Seurauksena on myös ollut tuhansien maanviljelijöiden työttömyys patenttioikeudenkäyntien jälkeen, joissa Monsanto voittaa lähes aina. Yritys ostaa maat haltuunsa, missä vain kykenee. Muut bioyritykset tekivät valituksen Monsanto- toimista ja asiaa päätettiin tutkia valtion taholta, mutta asia haudattiin kaikessa hiljaisuudessa.

Kolmanneksi, monet maailman viljantuottajamaista ovat alueilla, jossa veden määrä on rajoitettua ja jossa väestönlisäys on vuosittain suuri. Yksityiset yritykset pyrkivät tekemään vedestä tavar- ran, jota myydään rahasta. Yritykset omistavat jo nyt 5 % maailman vedestä ja Monsanto on yksi niistä yrityksistä, jotka pyrkivät turvaamaan vesiä itselleen. Nämä pyrkimykset tulevat lisääntymään. Monsanto- on syytetty myös siitä, että se upottelee myrkkyyään salaa tai avoimesti vesistöihin ja aiheuttaa näin luonnonkatastrofeja.Yritys ostaa sitten vesialueet, privatisoi ne, puhdistelee ja myy vedet takaisin viljelijöille ja ihmisille kovalla rahalla.

Neljänneksi, Amerikassa Monsanto-lla on suuret tukijat takanaan, jopa FDA, jonka johdossa vanhat Monsanto- johtajat istuvat. Presidentti Obama on kirjoittanut 29. 3. lain, jonka mukaan yritys saa viljellä GMO- tuotteitaan ilman juri-

disia mahdollisuuksia nostaa syytettä haitallisia siemeniä myyvää yritystä vastaan, jos ne on kerran hyväksytty! Samat tavoitteet tulevat esille muissakin maissa varmasti jatkossa.

Viidenneksi Monsanto- tuotteiden vaarallisuus mehiläisyhdyskunnille on jo todettu tosiasia, näiden hyönteisten lukumäärä on romahtanut monissa maissa ja on täten uhka koko ihmiskunnalle, jos pölyttäjät katoavat. Yrityksen tuotteet tähtäävät tuhohyönteisten torjuntaan, mutta lisäävät myrkkujen määrää, rikkaruohojen vastustuskykyä sekä tuhohyönteisten kesto- kykyä, mikä vuorostaan vaikeuttaa luonnonmukaisen ja ta- sapainoisen maanviljelyn mahdol- lisuuksia.

Kamppailua Monsanto- vastaan voimistettava

Kamppailu kuitenkin kiihtyy Monsanto- vastaan. Unkari on päättänyt taistella yhtiötä vastaan ja on polttanut 500 hehtaaria Monsanto- viljaa pystystä toukokuun puolessa välisä. Se on paras tapa päästä eroon gm- viljasta, sillä sen leviämistä on vaikea muutoin estää. GMO – tuotteet leviävät itseristeytymisen kautta ja risteyttävät helposti alkupe- räisviljat. Kanadassa on alkuperäis- viljaa kadonnut valtavat määrät ja kyse on, voiko Monsanto- tuotteiden alkuun pääsemistä pysäyttää. Tietoisuus ja taisteluhalu kasvavat sitä mukaan, kun Monsanto- tuotteiden vaarallisuus ja epäkohdat tulevat esille. GMO- tuotteet ovat kiellettyjä jo 27 maassa ja 50 maassa on tuoteselostuksissa kerrottava, että tuote sisältää GMO- materiaalia.

Suomikin hyväksyi ainakin perunan kohdalla gm- tuotteet jokin aika sitten. Mikä ihme sai päät- täjät tähän? Kyllä suomalainen pe- runa on aina ollut syötävää tähän- kin asti. Ylätaso menee eri tah- tia kansansa kanssa. (Olisi kiva tie- tää, ketkä olivat sen asian kannal- la?) Suomen valttina olisi juuri ol- lut puhdas ruoka, ei lisämyrkytetty.

Esa Salomaa Torshälla, Ruotsi

Lähteenä mm. Vesa Vuorinen:

”Geenimuuntelun synkkä historia”.

Toimituksen otsikointi

Yli 800 tiedemiestä vaatii ’vaaral- lisen GMO-kokeilun’ lopettamista

Yhteensä yli 800 tiedemiestä on allekirjoittanut vaatimuksen geenimanipulointujen viljatuotteiden ja elintarvikkeiden kiel- tämiseksi. Tiedemiehet vaativat valtioita pohtimaan maatalou- den tulevaisuutta ja etsimään kestävää kehitystä korporaatioi- den voittojen sijasta.

Yhteinen kirjelmä, josta valtame- dia on vaiennut täydellisesti, on ol- lut allekirjoitettavana jo pian vuo- sikymmenen ajan ja allekirjoitta- neiden asiantuntijoiden listaa on täydennetty jatkuvasti vuosien myötä. Tiedemiesten yksimielisyys GMO-vaaroista ei kuitenkaan ole kääntänyt politiikkojen ja medioi- den huomiota akuuttiin vaaraan.

The Institute of Science in Society on voittoa tavoittele- maton ryhmä tiedemiehiä, jo- ka on keskittynyt tavoitteeseensa pysäyttää vaaralliseksi havait- tu ”GMO-kokeilu”, kuten he asian ilmaisevat. Avoimessa kirjees- sään he alleviivaavat syitä sii- hen, miksi hallitusten tulisi lopet-

taa geenimanipulointi välittömästi ja ennen kuin odotettavissa olevat GMO:n jälkiseuraukset sekä ongel- mat valtaavat maailman.

Avoimessa kirjeessä maailman tiedemiehiltä kaikille hal- lituksille vaaditaan GMO- tuotteiden välitöntä kieltä. Tiedemies- ten kohtuullisena pitämä vaatimus on viiden vuoden täyskielto lisätutkimuksien tulosten saavut- tamiseksi.

Tiedemiehet tuomitsevat GMO-patentit, joihin mm. biojätti Monsanto on ryhtynyt. Ensimmäis- sessä vetoomuksessa oli 300 alle- kirjoittajaa. Nykyään allekirjoitta- neita tiedemiehiä on jo 828 ja he ovat yhteensä 84 eri maasta.

Kirjelmää on toimitettu kaik- kialle päätöksentekojärjestel- miin mm. YK:lle, WTO:lle ja eri mai- den hallinnoille. Natural Society kuitenkin toteaa artikkelissaan, että vaikuttaa siltä, ettei kukaan kuuntelisi alan asiantuntijoita.

Toimittaja: Janus Putkonen 29.5.2013, Verkkomedia.org

Vappuna työkansan yhteistyö

Työkansan yhdistettävä voimansa

Britannian entinen pääministeri Margaret Thatcher muistetaan ankarana suurpääoman etujen puolustajana. Voisi kuvitella, että 20 vuotta Thatcherin valtakauden jälkeen uusliberalismi ei enää olisi ajankohtaista. Sitä on kuitenkin edistetty koko ajan. Sen seurauksena on romutettu työväestön hankkimia saavutuksia. Augusto Pinochetin ja Ronald Reaganin ohella Thatcher onkin uusoikeistolaisen vallankumouksen keskeisin vaikuttaja.

Uusliberalismi on imperialistiseen vaiheeseen edennyttä kapitalismia, jossa se pyrkii muodostamaan monopolieja voittojensa turvaamiseksi. Valtio ottaa kriisiaikoina vastatavakseen pankkien ja muun suurpääoman velat. Tähän tarvittava raha otetaan julkisista palveluista kuten terveydenhuollosta, vanhusten huollosta ja koulutuksesta.

Suomen liittyttyä Euroopan Unioniin vuonna 1995 on suomalaista yhteiskuntaa systemaattisesti muutettu suuntaan, jossa se turvaa suurpääoman edut kansalaisten etujen kustannuksella. Eduskunnan ja hallituksen kokoonpanosta riippumatta meno on ollut saman suuntaista.

Esimerkkinä sosiaali- ja terveydenhuoltoa järjestellään uudelleen yhä suurempiin kokonaisuuksiin, joissa sairaan ihmisen mahdollisuudet joustaviin ja oikea-aikaisiin palveluihin heikenevät. Moni ehtii kuolla ennen hoitoa. Tutkimukset osoittavat, etteivät suuremmat kokonaisuudet pysty järjestämään palveluita halvemmal-

Työväen ja Nuorison vappujuhlassa Helsingin Tokoinrannassa STP:n puheenvuoron esitti Juha Kieksi

la. Miksi sitten suunta on kuitenkin suuriin kokonaisuuksiin? Muodostamalla suuria SOTE-alueita palveluiden yksityistäminen käy helpommin. Niistä tulee houkuttelevia kokonaisuuksia kansainvälisille terveysyrityksille.

Toinen esimerkki on jätehuoltolain säädännön uudistaminen, jossa jätehuollon järjestämisvastuu siirtyi kunnille. Tämä kuulostaa hyvältä, varsinkin jos jätteenkeräilyä hoitavat kunnan yhtiöt. Tämä tarkoittaa kuitenkin sitä, että kunta voi kilpailuttaa jätteen keräilyyn yhtenä kokonaisuutena niin, että siitä voi vastata vain suuri, monesti kansainvälinen yritys, jolla on riittävästi kapasiteettia. Pienet yritykset on pelattu pois markkinoilta ja bisnes siirtyy kansainvälisille suur-

yrityksille.

Yhteiskuntaa muokataan osa kerrallaan vastaamaan kansainvälisen suurpääoman tarpeita tavallisen ihmisen kustannuksella. Tämä kaikki liittyy kiinteästi EU-politiikkaan ja EU onkin uusliberalistisen politiikan ilmenemismuoto.

Entä NATO. Käytännössä sotilaalliset järjestelmämme on muutettu NATO-yhteensopiviksi ja olemme jo melkein NATOn jäseniä. Mihin NATOa tarvitaan? NATO-jäsenyyttä yritetään myydä Suomen kansalle ainakin epäsuorasti ja valheellisesti Venäjän uhalla. NATOon liittyminen ja ns. siviilikriisin hallinnan tavoitteet ovat ihan toisaalla. NATO varmistaa uusliberalistisen talouspolitiikan etenemisen kaikkialla maailmassa, riistää luonnonvarat kansainvälisen suurpääoman käyttöön ja varmistaa, ettei Suomessa tai muualla Länsi-Euroopassa kehity EU:n ja uusliberalismin vastaista kansannousua. NATO edustaa kaikkea sitä, mitä vastaan työväenluokka taistelee kaikkialla maailmassa. Suomen osalta ulkopoliitikassamme edelleenkin ainoa oikea linja on puolueettomuus ja pysyttäytyminen sotilasliittojen ulkopuolella.

Työväenluokan tieteellisen maailmakatsomus syntyi 150 vuotta sitten, jonka jälkeen työväenluokka on kokenut muutoksen. Yhä suurempi osa saa toimeentulonsa muusta kuin tehdastyöstä. Yksi asia ei ole muuttunut. Vain pieni osa ihmistä omistaa tuotantovälineet, joilla lisäarvo tuotetaan. On harhaanjohtavaa väittää, että työväenluokka olisi pienen-

tynyt ja että olisi muodostunut suurempi keskiluokka. Edelleenkin 98 % maailman ihmistä kuuluu luokkaan, joka ei omista tuotantovälineitä. Ja näiden ihmisten edut ovat yhteneväiset.

Siksi lause ”kaikkien maiden työläiset liittykää yhteen” on yhä ajankohtaisempi. Porvaristo on yhdentynyt jo ajat sitten EU:n ja erilaisten muiden talous- ja sotilasliittojen myötä. Pääomat liikkuvat vapaasti.

Samaan aikaan sosiaalidemokratia ja sitä myötäilevä vasemmisto liittoutuu oman asemansa säilyttääkseen porvariston kanssa ja on osoittautunut kykenemättömäksi puolustamaan ja turvaamaan kansalaisten tasarvoisia palveluita ja hyvinvointia. Työväestön ja porvariston etuja ei voi sovittaa yhteen. Tämä on jo tieteellinen mahdottomuus, mikä näkyy myös käytännössä joka päivä.

Vasemmisto meillä ja muualla on jakautunut useisiin ryhmiin ja puolueisiin, mikä palvelee vain porvariston etuja. Siksi on yhdistettävä voimat ja muodostettava suurpääoman vastainen yhteistyörintama, jossa kaikki järjestöt toimivat tasa-arvoisuuden pohjalta yhteisen tavoitteen puolesta.

Yhdysvalloissa maahanmuuttajatyöläiset, erityisesti ”L Vappumielenosoitusten järjestämisessä. Toisin kuin E tävää roolia Vapun tapahtumissa. Vappumarsseille, ta nykyään kymmeniä tuhansia ihmisiä ympäri maata. Ba läisten asemaa ja jopa 1,5 miljoonaa ihmistä on karko lenosoituksissa vaaditaan niin amerikkalaisten kuin v lenosoituksesta v. 2013, kuva: G. Dunkel, Workers Wor

Meidän on yhdessä luotava uskottava poliittinen ja vallankumouksellinen vaihtoehto uusoikeistolaiselle pääoman vallalle. Vain tällä tavalla voimme puolustaa tavallisen kansan oikeutta oman työnsä tuottamaan lisäarvoon ja sen myötä oikeutta tasa-arvoiseen terveydenhuoltoon, koulutukseen ja puhtaaseen ympäristöön.

Juha Kieksi/toim.lyh.

Maailman työväenliike on edelleen vahva voima

Turussa vietettiin perinteinen työkansan yhteinen vappujuhla. Vanhalla Suurtorilla järjestetyssä juhlassa puhui mm. kansanedustaja Jyrki Yrttiaho. STP:n porukat järjestäytymässä vappumarssiin Turun puutorilla.

Turussa vappumarssi järjestäytyi puutorilla. Kuvassa järjestäytymispaikalla STP:n väkeä

Euroopassa suurtyöttömyys kasvaa. EU:n ja IMF:n määräämien vyönkiristysohjelmien seurauksena pian joka kolmas on työtön. Lohduttomassa asemassa ovat nuoret ja vanhukset. Suurpankkien ja sijoittajien pelastamiseksi työtätekevilä riistetään nuoruus ja myös vanhuus.

Hyvinvointia luvannut EU luisuu lukuisissa jäsenmaissa humanitaarisen katastrofin suuntaan. Rehn ja Katainen ovat sitoneet myös Suomen hallituksen tämän politiikan maksajaksi ja talouskurisopimuksen tukijaksi. Vuosikymmeeniin suurimmat hallitustenvastaiset lakot, mielenosoitukset ja protestit

ovat levinneet Etelä-Euroopan kriisimaista myös Itä-Eurooppaan. Bulgariassa kymmenettuhannet kansalaiset vastustivat sähkön ja lämmön hintojen korotuksia. Vasemmistossa ja ay-liikkeessä näemme olevan ajan kysymys, milloin kriisi repeää ja eurooliitin politiikkaa ja tapaa hallita ei voida enää jatkaa.

Eurooppalainen vasemmisto vaatii elvyttävää ja työllisyyttä tukevaa talous- ja budjettipoliittikkaa. Mutta yhdessäkään kriisipaketissa ei ole varattu euroakaan kriisin aiheuttamien sosiaalisten ongelmien ja työttömyyden torjumiseen. Sadat miljardit on osoitettu vain suursijoittajien ja pankkien pe-

lastamiseen. Kriisi on eskaloitumassa ja syvenemässä. Kun toisiaan muistuttavat oikeiston ja sosialidemokraattien johtamat hallitukset vaihtuvat, jatkavat ne aina vain samaa politiikkaa. Pettymys purkautuu oikeistopopulismin vahvistumiseen.

On ilo havaita tietoisien ammattiyhdistysliikkeen ja kansanliikkeiden vaihtoehton vahvistuminen: 7. – 8. kesäkuuta Ateenassa kokoontuvat eurooppalaiset vastarinta- ja vaihtoehtovoimat. AlterSummit vahvistaa eurooppalaista yhteistyötä kurjistamispoliittikkaa vastaan. Jo yli 150 ammattiliittoa ja kansalaisjärjestöä on hyväksynyt Ateenan Manifestin. Uutta on, että Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö EAY, joukko ammatillisia keskusjärjestöjä, sekä Attac, Greenpeace ja Euroopan köyhyyden vastainen verkosto yms. ovat siinä mukana. Manifestin vaatimukset EU:n talouskurisopimuksen kumoamisesta, rikkaiden verottamisesta, työllistävän ja ekologisen talouden kehittämisestä yms. yhdistävät kansalaisvastarintaa kaikkialla Euroopassa.

Tänään suomalaisen työväenliikkeen ja vasemmiston on syytä kysyä, olemmeko osa eurooppalaista vastarintaa uusliberalistista vyönkiristyspolitiikkaa vastaan? Hallituksemme talous- ja budjettipoliittikka on samanlaista kuin koko euroalueella. Talouskasvu on hyytynyt, vienti supistuu, rakennustuotanto laskee ja myös kotimainen kulutus on kääntynyt lasku-

suuntaan kulutusverojen- ja hintojen nousun takia. Otteet työmarkkinoilla kovenevat. EU:n tasolla työmarkkinoiden sääntelyä puretaan. Uutiset kertovat hankkeista purkaa ulkomaisen työvoiman työehtojen muutenkin heikkoa valvontaa. Rakennusliitto on tähän reagoinut voimakkaasti, jota koko työväenliikkeen on tuettava. On käsittämätöntä, että suuryritykset, joiden voitot ovat myös laman johdosta vähän supistuneet, jakavat edelleen ylisuuria osinkoja, joita tuetaan yhteisöveron alentamisella. Hallitus on lahjoittanut parissa vuodessa yhteisöverohuojennuksina koti- ja ulkomaisille Suomessa toimiville yrityksille 1,35 miljardia!

Miten täytetään verotulojen aukko? Kehysriihestä kerrottiin hallituksen kiristävän kuntien taloutta leikkaamalla valtionosuuksia, kiristämällä kunnallisveroa ja kulutuksen tasaveroja. Yhdistäköön Ammattiliitto Pron vaatimus yhteisöveron alentamis-päätöksen perumisesta tänään koko työväenliikettä. Miksi kuuden puolueen hallitus turvautuu umpioikeistolaiseen verokilpailuun ja pudottaa yhteisöveron 20 prosenttiin, mikä Saksassa on 28 ja Ranskassa yli 33 prosenttia? Kuka uskoo satua, että yhteisöverolajia herättäisi niissä synnintunnon ja kannustaisi lopettamaan lopputilien jakamisen.

Työllisyyden parantamiseksi tarvitaan valtion voimakkaita toimia. Laivanrakennusteollisuus ajettiin vuodenvaihteessa kuilun reunalle ja tilauksia sekä näköalaa

eteenpäin tarvitaan. Valtion tulee ottaa omistajavastuuta koko meriteollisuuden kehittämisessä. Vuosia on puhuttu arktisen osaamisen hyödyntämisen mahdollisuuksista. Tekoja tarvitaan. Suomesta puuttuu arktisen teknologian, -laivanrakennuksen, -offshoren ja -jäänmurtopalvelutuotannon veturiyritys, joka kokoaisi yhteen kaikki merkittävät osaamisalueet. Tarvitaan valtiojohtoinen, riittävän vahva ja uskottava toimija myös suomalaisvenäläisessä arktisessa yhteistyössä, jossa myös Venäjän valtio on tiiviisti mukana.

Hyvät toverit. 110 vuotta sitten Suomen työväenliike vahvisti vasemmistolaisen identiteettinsä hyväksymällä Forssan ohjelman. Kadonneeksi väitetyn työväenliikkeen identiteetin etsinnän voi mainiosti aloittaa tuosta ohjelmasta.

40 vuotta sitten Chilen sotilasjunta murskasi maan demokratian ja murhasi kymmeniä tuhansia poliittisten ja ammatillisten työväenliikkeen aktivisteja. Tämä muistuttaa siitä, mihin oikeistoeliitti ja ylikansallinen rahavalta on valmis asemansa turvaamiseksi.

Toverit! Tänään maailmassa marssitaan ihmiskunnan vapauttamiseksi riistosta ja rahan vallassa. Kansainvälinen työväenliike on edelleenkin vahva voima. Eläköön kansainvälisen työväenliikkeen taisteluyhteys, eläköön Vappu!

Jyrki Yrttiaho
Kansanedustaja
toim. lyh.

on ja luokkataistelun puolesta

viattomasti” maassa oleskelevat, ovat ottaneet aloitteen Euroopassa ammattiliitot eivät USA:ssa näyttele merkittäviä mielenosoituksiin kuten USA:ssa sanotaan, osallistuu Barack Obaman hallinto on kiristänyt paperittomien työttömyydestä maasta Obaman uudelleenvalinnan jälkeen. Mielenterästyöläisten oikeuksia. Kuva New Yorkin Vappumie-

Eurokriisi ja Suomen 90-luvun malli (1).....

Jatkoa sivulta 3

taa velaksi saksalaista vientiä. Sitten kun maksukyky on loppunut, niin on alettu vaatimaan Kreikalta leikkauksia sen sijaan, että olisi tehty jotain Saksan pankeille.

EU valjastettu Saksan sisäpolitiikan veturiksi

Norjan mallin mukaisesti valtio rahoittaessaan Saksan pankkeja ottaisi osakkeita vastineeksi, niiden vakavaraisuus olisi kunnossa eikä tarvitsisi vaatia velkoja maksuun heti. Ne voisivat antaa pitkät laina-ajat ja matalat korot Kreikalle ja muille. Saksan pankkiomistajien sijoitukseen puuttumisen sijaan valittiin leikkausten tie mm. siksi, että syksyllä on liittopäivävaalit. Merkel ei voi vaarantaa, että menettää saksalaisten pankkien osakkeenomistajien äänet, koska

ka hän voisi menettää valtansa. EU on valjastettu tekemään saksalaista sisäpolitiikkaa konservatiivisten pankkitukijoiden hyväksi. Tämän hyväksyvät kaikki muut paitsi Britannia, jolla on ”oma lehmä ojassa”. Siellä on Lontoon City, josta molemmat pääpuolueet ovat riippuvaisia, Cameronin konservatiivit sekä ikävä kyllä työväenpuolue. Thatcherin kaudellahan Englannin teollisuus ajettiin alas. Thatcherin, joka väitti, että teollisuuden ongelmien syy Englannissa on Ay-liike ja murskasi siksi Ay-liikettä. Sen jälkeen Englannin teollisuuden työpaikkojen osuus työllisyydestä on vähentynyt 20-25 %:sta 10 %:ttiin.

Teollisia työpaikkoja teollisessa Englannissa korvautui Lontoon Cityn finanssisektorin työpaikoilla. Ja finanssisektori-alan tärkeänä osana Englantihan on useiden keskeisten veroparatiisisaarien emomaa. Cayman saarien kautta pyöritetään 80 % maailman hex-rahastoja kuten myös Bermudan ym. Eli veroparatiisitoiminta on olennainen osa Lontoon Cityn toimintaa. Tähän liittyy osaltaan Lontoon konservatiivien kärhämä EU:n kanssa, koska he puolustavat Lontoon Cityn asemaa.

Islannissa oli rohkeutta äänestää ei

Kuinka voidaan puuttua veroparatiisien verokiertämiseen, jos Englannin idea on poimia EU:sta rusinat pullasta. Saksan tehtävä on taas puolustaa saksalaisten talletuksia, sekä Saksan vientilyijäämää. Puhutaan EU:n kokonaisuudesta. Tosiasiasa EU:n suurvallat ajavat kansallisia etujaan EU:n varjolla. Ja Suomi maksaa. Suomi lähti vaatimaan Islantia maksamaan Lontoolle siitä, että islantilaiset pankit olivat rahapulassaan keränneet korkeakorkoisia talletuksia Lontoosta ja Hollannista. Gordon Brown maksoi englantilaisille tallettajille menetykset ja lähti vaatimaan sitten 20 000 euron asti tallettajaa kohden varoja Islannilta. Siitä tuli tämä kärhämä. Mutta miksi Gordon Brown maksoi? Gordon Brown maksoi siksi, että siellä oli tulossa vaalit. Gordon Brown ei voinut vaarantaa vaalimestystään sillä, että englantilaiset tallettajat menettävät. Oli parempi vaatia Islanti maksamaan. Financial Times kirjoitti, että jos Englantia olisi vaadittu maksamaan samalla tavalla, niin se ei kuunaan päivänä olisi maksanut. Mutta on helppo harjoittaa tykkivenediplomatiaa pientä

kansakuntaa vastaan. Onneksi siellä oli rohkeita ihmisiä, jotka äänestivät ei ja Islanti pelastui. Mutta sen seurauksena ne, jotka kannattivat euroa, EU:ia ja Lontoolle maksamista hävisivät juuri Islannissa viimeiset vaalit ja siinä kärsivät työväenpuolueet. Eli on lähde tukemaan sellaista politiikkaa, pankkitukipolitiikkaa, mistä työväenliikkeen pitäisi pysyä erossa. Mutta vaikka Islanti äänesti ei, heillä on vieläkin ikäviä seurauksia kriisistä, mutta heidän ei tarvitse sitä maksaa ja he voittivat lopulta ETA:n tuomioistuimessa eikä heidän ei tarvinnutkaan maksaa. Mutta Islannin pelasti se, että he eivät olleet EU:ssa ja Euroossa. Kypros on samassa asemassa kuin Islanti. Heillä ei ole mahdollisuutta äänestää ei samalla tavalla. Siksi Kypros tuhotaan kansakuntana. Siinä on se ero. (Pekka Tiaisen puheen pohjalta toimitus ja otsikot KÄ/HM)

Alas islamilainen valta NATO-lämmittelyä kevätklimassa

Iranin Kommunistisen puolueen keskuskomitean tervehdyksen Tokoin rannassa esitti Suomen jaoston puheenjoht. Nozar Nazari

Iranin työväenluokalla vuosi on ollut rankka ja vaikea. Se on ollut täynnä lakkoja, protestiliikkeitä ja taisteluintohimoja. Vuoden kuluessa maailmaan talouskriisi on pahentanut Iranin kansan arkielämää. Länsimaiden boikotti Iranin halitusta vastaan on aiheuttanut tehtaiden sulkemisia, työttömyyden kasvua ja elintarvikkeiden hintojen nousua.

Erityisesti työläisten ostovoima on heikentynyt voimakkaasti. Mutta työväki ja köyhät kansalaiset ovat voimakkaasti taistelleet hallituksen politiikkaa vastaan, politiikkaa, jossa pyritään siirtämään kriisin vaikutukset työväen niskoille. Aktivistien ja pioneerien pidätyksistä, vangitsemisista ja kiduttamisista huolimatta hallitus ei pystynyt pysäyttämään työläisten taistelua.

Iranin työläiset valmistautuvat Vappujuhlaan runsaiden taistelukokemusten pohjalta. Vappuna työväenluokka näyttää luokkatietoisuutensa ja kykynsä organisoida kamppailua elin- ja työoloistaan kapitalistien sortoa ja hyväksikäyttöä vastaan.

Työväen aktivistit ovat tietoisia Iranin tilanteesta. He arvioivat taisteluvoimaansa oikein ja pystyvät järjestämään Vappumielenosoitukset yhteiskunnan ilmapiiriin mukaisesti. Tämän vuoden lopulla järjestettävät presidentin vaalit antavat erityisen luonteen Vappujuhalle.

Viranomaiset ovat varautuneet erityistoimenpiteisiin ja luoneet ”vaalikeskukset” estääkseen yhteiskunnan nälkäisten nousun. Tarkoituksena on kiristää edelleen turvallisuutta. Hallitus pelkää kansan nousua työttömyyttä, köyhyyttä ja laajaa korruptiota vastaan. Pelätään hallituksen käyttävän asevoimaa tukahduttamaan kansan nousua. Mielienosoitukset suurkaupungeissa voivatkin toimia syyttiminä murskaamaan kyseiset turvallisuustoimet ja johtaisivat parantamaan työläisten ja muiden kansalaisten taistelua.

Islamilainen hallitus on kehottanut työläisiä olemaan kärsivällisiä talouskriisin kanssa sekä osallistumaan säästöohjelman käyttöön, jonka aikomuksena on työntää perheet elämään köyhyysrajan ulkopuolella. Vappuna Työläis- ja kommunistiaktivistien tehtävinä on järjestää mielenosoituksia ja antaa selkeät taistelutavoitteet ja vaatia kunnolliset palkan korotukset. Tulee korostaa työläisten järjestäytymistä hallitusta vastaan ja vapauttaa työläiset ja köyhät heidän epäoikeudenmukaisesta taloudellisesta tilanteesta.

Vappumarssi on tilaisuus viljellä sosialismin siemeniä työväen keskuudessa. Se on yhteisrintaman rakentamista kommunistiaktivisteille, jossa he voivat syventää tietoisuutta tehtävänsä tärkeydestä maailman pelastamiseksi nykytilanteesta ja pyrkiä yhdistymään kommunistiseen puolueeseen, tarttuakseen poliittiseen valtaan.

Iranin Kommunistinen Puolue haluaa kaikkien työläisten

Läntisen median luotettavuuteen uskovia kansalaisia on helppo jymäyttää. Tuoreimpana poliittisena esimerkkinä olkoon maanantaina 22.4. julkaistu suuren luokan sensaatio-otsikko: Ruotsi yllätettiin housut kintuissa. Media väitti Ruotsin tulleen yllätetyksi, kun 22.4. uutisoitiin lainaten ”Venäjän ilmavoimien pommikoneet harjoittelivat iskua Ruotsiin, paljastaa ruotsalaislehti Svenska Dagbladet. Nato kiirehti hätiin.”

Kaikki olisi ollut uskottavaa, mutta seuraava Etelä-Suomen Sanomien viimeinen lause oli jäänyt valtakunnan medialta kuin myös Svenska Dagbladetia lainanneilta tahoilta noteeraamatta: ”Venäjä oli ennalta ilmoittanut, että se aikoo pitää suuren ilmataisteluharjoituksen. ”Mikä yllätys uutinen oli, kun jo ”lauantaina 20.4. uutisoitiin tapahtuneeksi venäläisen sotilaskoneen lentäminen Ruotsin ilmatilan tuntumassa, kapealla kansainvälisellä kaistaleella Gotlannin ja Öölannin saarten välissä.

Samaan aikaan Ruotsi aloitti suuren sotaharjoituksen, johon osallistuivat myös Yhdysval-

osallistuvan tietoisesti Vappumarssiin. Jos pääoman omistajat pyrkivät erottamaan työläiset toisistaan uskonnon, rodun ja sukupuolen perusteella, me kommunistit ja sivistyneet työläiset pyrimme korostamaan oman luokkamme identiteetin yhtymistä pääoman omistajia vastaan. Vappu, työläisten päivä on niin Iranin työväenluokalle kuin maailman työläistovereillekin muuttunut tietoisuuden symboliksi kapitalismin järjestelmän sorrosta ja hyväksikäytöstä.

Kauan eläköön Toukokuun ensimmäinen! Alas Iranin islamilainen hallitus!

Iranin Kommunistisen Puolueen keskuskomitea, Huhtikuu 2013

STP:n järjestöjen ja Hermannin naisten vappujuhlassa Hermannin kerholla tervehdyssanat esitti Juhani Valo

lat, Suomi ja Baltian maat.” Ruotsin puolustusministerinä toimii nainen, Karin Enström. Olisiko hänellä ollut sitten housut kintuissa pitkänäperjantaina? Tuskinpa vain, jos on uskomista ruotsalaisten nykyistä, torjuvaa suhtautumista erotiikan ihmemaailmaan.

Kiiman varmistelua

Haluttiin ajatella vuotta 1939. Herätettiin pelkoa. Ruotsin ja Suomen yhteinen puolustusliitto oli tullut yhteenaiheeksi Suomen armeijan saadessa säästöleikkurin terän purtavakseen. Mikä avuksi? Kun Ruotsissa housut kinttuun pudottanut uutinen levisi, kasvoikin hyvin lannoitettu kevätkiima Suomessa. Ottaen oppia eläinkunnasta Suomessa alettiin ajatuksissa hautoa NATO-munaa odottaen uusien pikkua Hornet -vauvojen syntymää. Isä olisi tiedossa, USA ja kummeina Baltian maat sekä Norja ja Tanska.

Äitinä toimisi jo seitsemän vuosikymmentä sitten neitsyytensä menettänyt Suomi-neito. Neitseellinen syntymä ei olisi tullut tällä kertaa hyväksytyksi, kuten moinen esitettiin kansalle ja edus-

kunnalle 25.6.1941 Suomen ”odotettua viattomana, kyynelilmäisenä ja hauraana, pelokkaan ujona neitona” Saksan 22.6.1941 Neuvostoliittoon tekemän salamaniskun seuraamusta.

USAn aseet viriteltiin valmiiksi. Pölyjä USAn ei niistä tarvinnut pyyhkiä, se oltiin tehty jo Pohjois – Koreaan tunkeutumisen varalta aiemmin. Uutisen vaikutustehon takaamiseksi on tarvittu eri tahojen yhteistyötä. Siihen Natotusporukkaan kuuluu Suomessa erilaisia isänmaan puolustajia aina sivukylän kuuluisasta kylähullusta Taavetista Suomen johtaviin poliitikkoihin saakka.

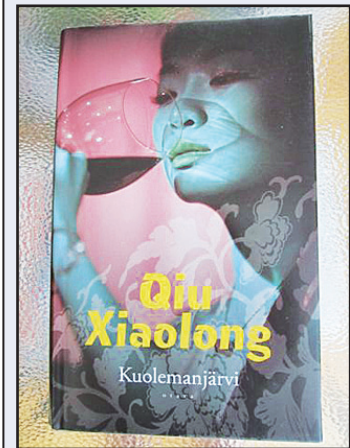
Isä USA oli hereillä ja samaan aikaan Ruotsi ja Suomi olivat heränneet Venäjän sotakonelehtojen ja median yhdessä aiheuttamaan lentomeluun. Suomalainen ”tutkiva journalismi” pääsi viettämään omia BB – talojuhliaan, mistä mediamme oli yleensä tottuneempi uutisoimaan. Kahden neidon keskinäinen suhde on kenties luultua syvemmällä, jopa kahden neidon rakkaussuhteessa saakka: Yhdessä kummankin neidon valmistautumisessa suureen, Isä – USAn johtamaan NATO-jäsenyyteen.

Isä – USAlla olisi tällöin kaksi uutta pohjoismaista vaimoa noudattaen sikäläisten mormonien salilimaa monivaimoisuutta. Tämä takaisi kummankin äidin tulevan kevätkylvöjen alettua NATO – rasakaaksi ja synnyttävän samaan aikaan Hornet – lapsoset. Ristiretki ja varautuminen Venäjää vastaan voisi alkaa Pohjolassa. Norja, Tanska ja Baltian maat kuuluvat jo yhteisen isän sateenvarjon alle. Suoja olisi täydellinen, jos siihen saataisiin vielä kaksi ujoa ja virallisesti empiivää neitoa, Svea – mamma ja Suomi – neito. Tästä tässä housujen putoamisesta kinttuihin oli kyse, esileikistä ennen yhdyntää.

Juhani Valo

Kesädekkareita:
Lahjomatonta poliisityötä
Kiinassa ja Suomessa

Qiu Xiaolong (s. Shanghaissa 1953):
”Kuolemanjärvi”, Otava 2013, 315 siv.

Kirjan sankari, shanghailainen ylikomisario Chen Cao lomailee lapsuudestaan tutun, ennen kirkasvetisen Tai-järven tienoilla. Kaikki on muuttunut. Monet tehtaatsuoltavat runoudessakin ylistettyyn vesistöön myrkkyyä. Puhdas luonto jää talouskasvun jalkoihin: järvi onkin haisevaa saastepuuroa. Tehtaanjohtaja murhataan ja lomaileva Chen päättää selvittää totuuden.

Tutkinta etenee perinteiseen dekkarirytyliin, mutta mielenkiintoisimpia ovat viittaukset muutoksiin Kiinassa

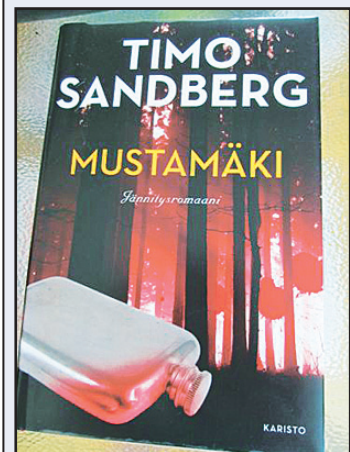
viime vuosikymmeninä.
”Hallinto väittää ilmiötä luonnonkatastrofiksi - bakteeripitoisuus on kuulemma räjähtänyt käsiin lämpimän ilman takia. Tehtaatsyytävät jätteitä järveen. Paikalliset jonottavat pullovetä ja naapurikaupungit sulkevat sulkuportteja ja kanaaleja estääkseen saasteiden leviämisen. Viranomaiset eivät tee mitään, koska Wuxin talouskasvu perustuu järveä ympäröivien tehtaiden jatkuvasti lisääntyviin tuottoihin.”

”- Muistattekko kuvan, jossa Mao ui Jangtsejoessa? - Kyllä, muistan toki, sen tarkoituksena oli vakuuttaa ihmiset siitä, että hänellä oli yhä voimia johtaa Kiinaa eteenpäin. - No nyt Maon hyppääminen jorpakkaan ei olisi muuta kuin merkki itsetuhoisuudesta. - Jätä Maon muisto rauhaan. Ainakin järvellä pyyhki paremmin silloin, kun Mao oli puikoissa. Ei ollut tuollaisia häikäilemättömiä tehtaita kaatamassa jätteitään Tain vesiin. Nyt maata johtavat sudet ja sakaalit.”

”En usko, että voittojen tavoittelu keinolla millä hyvänsä saa aikaan mitään hyvää - sen paremmin ympäristölle kuin millekään muullekaan. Puolueen valtaoikeudet perustuvat ainakin tiettyyn pisteeseen saakka talouskasvun ylläpitämiseen, joten mikä tahansa lakialoite, joka voisi astua kasvun tielle, tukahdutetaan.”

Komisario Chenin tutkimukset johtavat hänet valtionehtaiden yksityistämisen ja pörssiin viemisen kautta oikeille jäljille. Kunnon dekarin tapaan oikea murhaaja lopulta paljastuu. Kirjassa on poliittista nasevuutta, viehättävää vanhaa ja uutta runoutta sekä kiinnostava rikostarina.

Timo Sandberg:
”Mustamäki”, Karisto, Hämeenlinna
2013, 295 sivua

Lahteen ja Hollolaan sijoittuvassa jännitysromaanissa eletään 1920-luvun tienoita, jolloin poliisi jahtaa hevoskyydillä autoilla ja moottoriveneillä liikkuvia pirtutrokareita. Kunnon poliisimies on Otso Kekki, joka ei ole liittynyt Lahden suojeluskuntaan. Hän oli toiminut poliisina myös Punaisten Suomen aikana. Ammattitaito ja kyky tulla toimeen ihmisten kanssa olivat ne perusteet, joilla hän säilytti virkansa Tsaarin, Kansanvaltuuskunnan ja Valkoisen Suomen poliisivoimissa.

Lahden hallinnasta käytiin kova taisto punaisten ja valkoisten kesken. Saksalaiset valtasivat kaupungin ja tuhansia ihmisiä tapettiin ja suljettiin vankileireille.

Vaikka em. tapahtumista on jo kohta vuosikymmen, salaperäiset murhat ja teloitukset jatkuvat. Punikeiksi epäiltyjä lahdataan entiseen malliin ja Kekki löytää yhteyksiä suojeluskuntapiireihin. Etsiväkonstaapelimme paljastettua oikeat murhaajat hänet siirretään pois tapaus-ten tutkimasta.

Uurit saavat kuitenkin lopussa oikeutta sävähdyttävällä tavalla. Rehevät jutut, kerronta ja jännite etenevät hyvin ja kirja edustaa parhainta kotimaista rikosromaaniantia alkuvuonna 2013. Toivottavasti Sandberg jatkaa historiallista sarjaansa. Aiheet eivät tuolta aikakaudelta lopu.

Antero Nummiranta

Hyvät kansan äänen toimittajat, avustajat ja ystävät

Kansan ääni on myös pienellä kesätauolla. Seuraava numero (4/13) ilmestyy syyskuun alussa 9.9.2013. Miettikää kirjoituksia ja aiheita. Toimitusneuvoston kokous 10.8.-13 (katso ilmoitussivu). Toimitustyöhön liittyvissä asioissa yhteys toimitukseen: Antti Siika-aho, 040-8335360, antti.siikaaho@gmail.com; Heikki Männikkö, 044-0103450, heikki.mannikko@pp1.inet.fi; Juhani Tanski, 040-7641163, juhani.tanski@suomi24.fi.

Maailman mittailija oli rakentamassa uutta liikettä

Reijo Katajaranta
28.08.1942-16.5.2013

Kansan Äänen entinen päätoimittaja ja lehden ympärillä olleessa liikkeessä vahvasti mukana ollut toveri Reijo Katajaranta poistui keskuudestamme 16. toukokuuta 2013 vaikean sairauden lannistamana. Filosofiaa ja musiikkia harrastanut innokas sienestäjä ehti olla mukana kehittämässä suomalaista työväenliikettä viidellä vuosikymmenellä.

Haminassa 28.08.1942 syntyneellä Reijolla ei ollut vanhempien kautta perittyä vahvaa sidettä työväenliikkeen toimintaan. Hänen kasvunsa marxilaiseksi tosin alkoi jo kouluvuosina, jolloin monet totuuskina kerrotut historialliset ja maailmankatsomukselliset asiat herättivät hänessä ristiriitaisia ajatuksia. Mikä oli totuus kansalaissodasta? Mikä oli totuus jatkosodasta? Mikä on totuus maailmasta yleensä? Tällaiset ajatukset mielessään hän astui Kansankulttuurin kirja-kauppaan ensi kerran 31-vuotiaana vuonna 1973. Tutustuttuaan marxilaiseen kirjallisuuteen hän löysi heti omat ajatuksensa Marxin, Engelsin ja Leninin kirjoituksista.

Marxilaisuuteen tutustuminen myötä Reijo otti päämääräkseen syvällisen filosofian tutkimisen ja toiminnan työväenliikkeessä. Hän liittyi Suomen kommunistiseen puolueeseen 1974 ja ystäviensä välityksellä hän suuntautui tuolloisen Tiedonantaja-liikkeen toimintaan. Kun kommunistinen liike antoi 1980-luvulla yhä selkeämmin periksi reformistisille vaatimuksille ja Tiedonantaja-liikkeessä kolmaslinjalaisuus otti etäisyyttä marxismileninismiin, ryhtyivät kommunistit Helsingissä avoimesti vaatimaan uuden puolueen perustamista.

Reijo Katajaranta oli mukana KTP:n perustavassa kokouksessa ja toimi myöhemmin esimerkiksi edustajakokousten sihteerinä. Työkansan Sanomien toimittamiseen hän osallistui 1990-luvun alusta eteenpäin ja toimi myöhemmin lehden päätoimittajana vuoteen 2002 asti, jolloin hänet yhdessä monien muiden puolueen keskeisten henkilöiden kanssa erotettiin tehtävistään ja koko puolueesta.

Demokraattisen yhteisrintaman rakentaminen tuli tarpeelliseksi 2000-luvun alussa. KTP:n poliittisessa ohjelmassa rintaman rakentaminen oli yksi oleellinen tavoite ja eräät keskeiset toverit ryhtyivät peräänkuuluttamaan liittolaispolitiikkaa. Tästä syntyi KTP:ssa erimielisyyksiä, jonka tulokseksi Reijo ja monet muut erotettiin puolueesta maaliskuussa 2002. Tuolloin erotetut toverit perustivat Kommunistien Liiton ja olivat rakentamassa Muutosvoimat Suomineimistä vaalipuoluetta. Myöhemmin kehitys johti nykyisen Suomen työväenpuolueen syntyyn. Reijo otti vetovastuun uuden liikkeen keskeisen organisaattorin, Kansan Äänen toimitustyöstä ja kehittämisestä.

Toiminta työväenliikkeen ja

KÄ/toim./AS

Jouko Nevalaisella oli läheinen suhde maahan ja luontoon

Jouko Nevalainen
1.7.1952-1.5.2013

Toverimme Jouko Nevalainen poistui keskuudestamme keväällä työkansan juhlapäivänä vappuna. Jouko syntyi Pielisjärvellä, nykyisessä Lieksassa Nurmijärven kylässä 1.7.1952. Joukon vanhemmat viljelivät pientilaa. Isä oli metsuri ja teki firmoille metsätöitä. Perheessä oli neljä sisarusta.

Kansakoulun jälkeen Jouko muutti v. 1970 Vantaalle, jossa hän viihtyi parin vuoden Helsingin visiittiä ja pakollista armeijaa lukuun ottamatta lopun elämänsä. Joukon perheeseen kuului vaimon ja kahden oman lapsen lisäksi kolme otto-

lasta. Joukon isä ryömi neljä vuotta sodassa ja koki pientilallisen ja metsätyömiehen elämän. Isä toimikin työväenliikkeessä hoidellen SKDL:n mandaatilla kunnallisia luottamus-toimia mm. sosiaalilautakunnassa sekä tilasi ja tutki silloisia työväenlehtiä. Täältä Joukokin sai kipinän työväenliikkeeseen. Vantaalla Jouko toimi mm. Demokraattisen Nuorisoliiton Koivukylän osastossa luottamustehtävissä.

Hän työskenteli kirjapainoalalla eri kirjapainoissa offset-painajana ja koneenhoitajana. Vuodesta 1971 saakka Jouko toimi aktiivisesti Viestintä-alan ammattiliitossa (myöh. TEAM) ja hoiti 30 vuoden ajan erilaisia luottamustoimia toimien luottamusmiehenä, työsuojeluelimissä ja liittokokousvaltuutettuna. Joukoa lähellä olivat lapset. Hän toimi Vantaan kaupungin lastensuojeluun liittyvissä tehtävissä vuodesta -84 lähtien.

Jouko oli luontoihminen. Hän kalasteli, poimi sienä ja marjoja sekä hoiti mökillään Mäntyharjulla mehiläisiä. Hän piti harrastuksestaan vastavoimana kirjapainotyölle, jossa joutui tekemisiin erilaisten kemikaalien kanssa. Hän koki suurta huolta tiedoista, joissa kerrottiin mehiläisten joukkoolemista. Joukolla oli periaatteellinen suhde maahan. Hän katsoi, että vielä tarvitsemme käyttööme kaiken am-

lehtityön parissa on ollut keskeinen osa Reijon elämää, mutta varsinainen leipätyönsä hän teki Alkon myyjänä. Hän oli myös aktiivinen toimija Alkon Liikeväen Liitossa. Vuonna 1983 hänet valittiin liiton sihteeriksi ja myöhemmin hän toimi muun muassa liiton lakkoneuvottelijana. Eläkkeelle hän siirtyi työstään muutamia vuosia sitten.

Eläkepäivillään Reijo ei jäänut toimeettomaksi. Hän toimi loppuun asti Kommunistien Liitossa sekä monissa muissa järjestöissä. Kansan Äänen päätoimittajan tehtävät hän jätti 2010, mutta avusti lehteä aina tilaisuuden tullen. Musiikkia ikänsä harrastanut Reijo oli mukana myös edistyksellisiä työväenlauluja esittäneessä Konnakööri-poppoossa.

Reijo Katajaranta oli muiden harrastustensa ohella ahkera sienestäjä. Erällä syksyisellä sienireisillä oli syntynyt ajatus käydä läpi vanhoja lehtiartikkeleita. Niiden pohjalta hän julkaisi vuonna 2009 artikkelikokoelmateoksen ”Maailmaa mittailemalla - kuuleeko kuukaan?”. Teoksen aihepiirit vaihtelevat elämän synnystä Johann Sebastian Bachin musiikkiin: tämä kaikki tietysti marxilaisen metodin mukaan arvioituna.

Äkillisesti edennyt sairaus vei lopulta Reijon voimat. Soittavat kädet ja ajatteleva mieli sinnittelivät viimeiseen asti, sillä vielä muutamaa viikkoa ennen kuolemaansa Reijo jaksoi olla mukana Konna-köörin esiintymisessä vappujuhlassa Hermannin kerholla.

Äidin ja sukulaisten ohella lukuisat ystävät ja koko Kansan Äänen ympärillä oleva liike jäävät kaipaamaan Reijo Katajarantaa, toveria, joka antoi itsensä yhteiseen taisteluun.

moin raivatus pellow ja paketoitdut pientilat. Joskus hän haaveili itsekin hoitavansa kuin harrastukse-naan pientä maapaikkaa.

Opimme tuntemaan Joukon, kun hän v. 2002 tuli toimintaamme ja oli ehdokkaana jo v. 2004 kunnallisvaaleissa. Silloin olimme kunnallisvaaleissa Vaihdoehto-väen listoilla. Tämän jälkeen Jouko olikin STP:n ehdokkaana kaikissa kunnallisissa ja valtiollisissa vaaleissa. Hän totesi, että ”tämä nykyinen populistinen ja globaali yhteiskunta on saanut kansan masentumaan ja menettämään uskonsa nykyistä politiikkaa kohtaan. On luotava vaihtoehto, jossa kaikki kuntalaiset huomioidaan”.

Jouko oli mukanamme mm. erilaisessa katutyössä. Keräsimme yhdessä v. 2007 kannattajakortteja STP:n rekisteröimiseksi. Jaettiin yhdessä eri puolilla Vantaalla ja Uudellamaalla Kansan ääntä ja keskusteltiin ihmisten kanssa. Jouko oli persoona, jota ihmiset mielellään lähestyivät. Myös vastustajat hän sai pysähtymään ja keskustelemaan eikä kansanomaisen huumorintajun omaavana koskaan jäänyt sanattomaksi.

Järjestöväki ja kaikki toverit muistavat Joukon aina erittäin avuliaana ja ystävällisenä toverina.

KÄ/toim./HM

70 vuotta sitten (12) Kurskissa kehittyi ratkaisutaistelu

Zitadelle-operaatiossa natsien ongelmana oli henkilöstön ja aseistuksen täydentäminen. Tammikuussa aloitettu liikekannallepano täydensi Itärintaman joukkoja, joiden määrä ennen kesää kohosi 4,8 miljoonaan. Tämä oli vähän v. -42 loppupuolen tilanteeseen, jolloin natsien joukoissa palveli 6,2 miljoonaa sotilasta. Riveihin kutsuttiin jo 50-vuotiaita miehiä ja nuoria poikia. Vihollisen voimat itärintamalla olivat 232 divisioonaa, 54000 tykkiä ja kranaatinheitintä, 5800 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä ja n. 3000 lentokonetta. Natsit kykenivät siirtämään Länsi-Euroopasta voimia itärintamalle, mutta syksyn tasolle ei enää päästy. Miesvoimaa natsit korvasivat lisäämällä panssareiden tuotantoa, mikä kohosi yli kaksinkertaiseksi v. -42 nähden. Kehitettiin raskaita ”Pantereri”- ja ”Tiikeri”-tyyppisiä ps-vaunuja.

Vihollinen oli varma voitostaan Kurskin alueella

Zitadelle-operaatioon natsit varasivat 50 divisioonaa, joista 16 oli ps- ja mt - divisioonia. Kurskiin fasistit keskittivät 17 % itärintaman jv- divisioonista, 70 % ps- voimista, 30 % mt-voimista ja 60 % ilmakalustosta. Tämä kaikki (900000 sotilasta, 10000 tykkiä, 2700 ps-vaunua ja 2000 lentokonetta) keskitettiin tiiviiksi voimaksi Kurskin etelä- ja pohjoispuolelle 600 km rintama-kaistalle. Vaikka vihollisella oli edelleen paljon voimaa, se riitti hyvin suunniteltuun suurhyökkäykseen vain yhdellä strategisella suunnalla.

Mutta myös puna-armeijan asevoimat olivat kehittyneet.

Kesään -43 tultaessa Puna-armeijalla oli 6,4 miljoonaa sotilasta, 99000 tykkiä, 2200 raketinheitintä, 9580 ps-vaunua sekä n. 8300 taistelukonetta. Neuvostojohto tiesi, että Kurskissa kehittyi ratkaisutaistelu. Heti talvitaistelujen päätyttyä, alettiin valmistautua kesäkamppailuun. Stalingradin jälkeen neuvostojoukot olivat työntäneet fasisteja länteen ja ottaneet aloitteen sodassa. Fasisteilla oli edelleen suuret voimat ja he pyrkivät ratkaisutaisteluun Kurskissa. Puna-armeijassa järjestettiin taistelukoulutusta ja kiinnitettiin huomiota sotamateriaalien tuotantoon. Siirrettiin täydennettäväksi tärkeimmillä Orelin-, Kurskin-, Harkovan- ja Donetskin laakion suunnilla sotatoimiyhtymät: 2.ReserviA, 24.A, 66.A, 46.A, IKaPsAK, 53.A, IMekAK, IVKaPsAK, 5.KaPsA, IIIPsAK ja VMekAK. Näiden yhtymien tuli olla taistelukunnossa huhtikuun -43 lopussa. Päämajan reservissä oli 1.4.43 jo 9 armeijaa. Huhtikuussa Voronežin R:n ja LounaisR:n väliin perustettiin uusi ReserviR, joka 30.4.43 muutettiin Aron R:ksi (M.M.Popov). Tähän liitettiin 2.ReserviA; 24.-, 53.-, 66.-, 47- ja 46.A; 5.KaPsAK; I-, III- ja IV-KaPsAK; III-, X- ja XVIIIIPsAK sekä I- ja V MekAK.

Hyökätä vai puolustautua?

Alkuperäinen suunnitelma edellyt-

ti pääiskun tekemistä lounaissaun- taan, mutta Puna-Armeijan tiedus- telu kykeni nopeasti selvittämään fasistien aikomuksen suurhyök- käykseen Kurskin mutkassa sekä määrittämään hyökkäyksen ajan- kohdan. Eteen nousi kysymys mil- laisella taktiikalla hyökkäys torju- taan. Oli kaksi mahdollisuutta: (1) Hyökätä ensin, (2) Otetaan fasis- tien hyökkäys vastaan porrastetulla puolustuksella, jonka jälkeen hyö- kätään. Yleisesikunta ja päämaja kallistuivat käsitykseen siirtyä har- kittuun puolustukseen. Asiaa käsi- teltiin kaikilla rintamilla. Zukov, jo- ka edelleen oli Voronežin R:lla, te- ki keskusteluista yhteenvedon yli- päällikölle todeten: ”Joukkojemme hyökkäys lähipäivinä, että ennätet- täisiin vihollisen edelle, ei ole järke- vää. On parempi väsyttää vihollinen lujalla puolustuksella, lyödä sen panssarivoimat ja sitten heittämäl- lä vereksiä reserviä tuleen ja siirty- mällä yleishyökkäykseen, murska- ta lopullisesti vihollisen päävoimat”.

Alustava päätös harkitus- ta puolustuksesta

Päämaja (Stalin) antoi yleisesikun- nalle tehtäväksi kutsua koolle neu- vottelun käsittelemään sotatoimi- suunnitelmaa kesälle 1943 pääma- jaan 12.4.43. Paikalla olivat mm. Stalin, Zukov, Vasiljevski ja yleisesi- kunnan apulaispäällikkö Antonov. Neuvottelussa tehtiin alustava pää- tös vastata fasistien hyökkäykseen taktisella- ei pakollisella- puolustuk- sella. Vihollinen väsytetään ensin puolustustaisteluissa, jonka jälkeen siirrytään Harkovan, Kiovan ja Polta- van suuntaan kohdistettuun yleis- hyökkäykseen. Stalin oli kuitenkin huolissaan siitä, kestääkö puna- armeija fasistien massiivisten panssa- rivoimien iskun. Sodan alusta -41 ti- lanne oli kuitenkin muuttunut. Pu- na-armeijalla oli sotakokemusta ja hyvä aseistus. Tarkan tilanne-ana- lyysin pohjalta tehtiin päätös sijoit- ta puolustuksen painopiste Kurs- kin pohjoispuolelle lähelle Maloar- hangelskia sekä Kurskin eteläpuo- lelle Belgorodin kohdalle. Pääma- jaa huolestutti se seikka, että vi- hollinen oli keskittänyt KeskusR- ja Voronežin R:aa vastaan 16 hyvin va- rustettua Ps-divisioonaa. Tieduste-

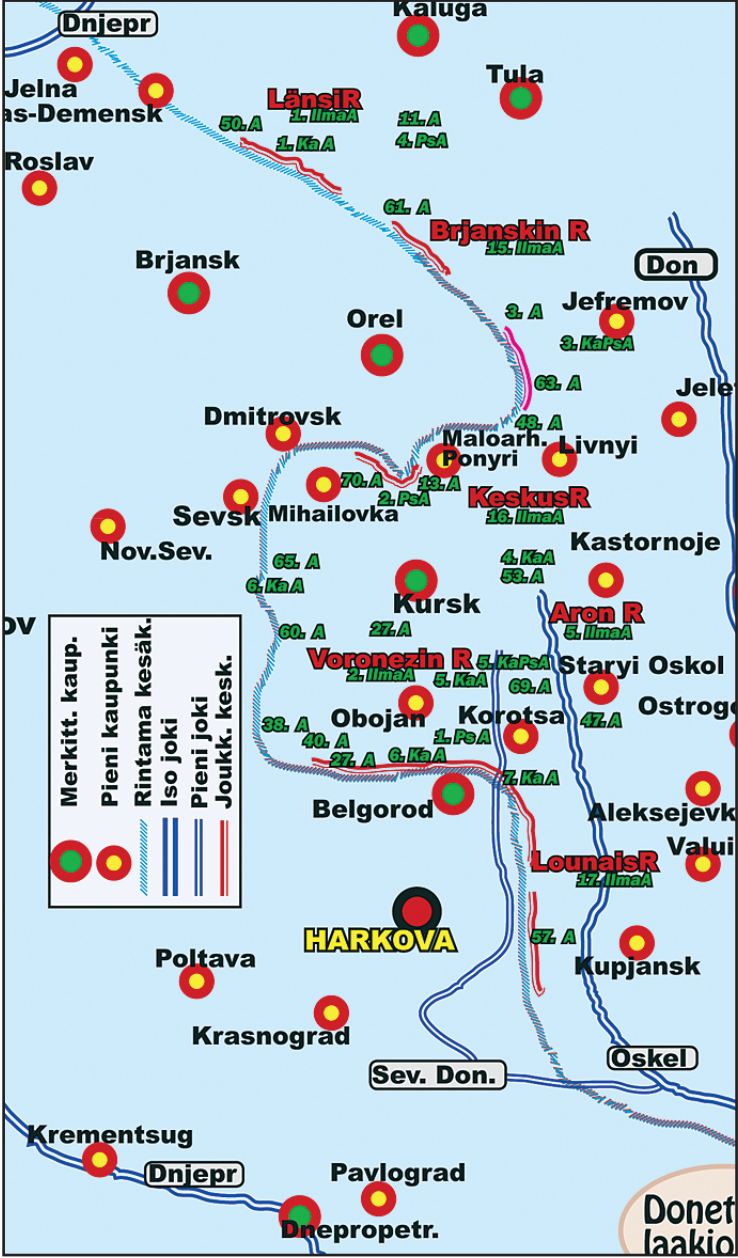
lutietojen mukaan Voronežin R:aa vastassa oli 11 ps-div. ja 20 jv-div.

Miten ajateltiin hoitaa harkittu puolustus?

Fasisteilla oli edelleen voimaa hy- vin organisoituun hyökkäykseen yhdellä strategisella suunnalla. KeskusR:n ja Voronežin R:n murs- kaaminen saattaisi muuttaa strate- gisen yleistilanteen fasistien eduk- si. Heidän operatiivinen tiheyten- sä kasvaisi ja mahdollisuus koukata kaakon kautta Moskovaan paranisi. Päämajan keskeinen reservi Aron R siirrettiin linjalle Livnyi- Staryi Os- kol- Korotsa siltä varalta, että vihol- linen pääsisi läpimurtoon Kurskin alueella. Muut reservit ryhmitettiin Brjanskin R:n oikean sivustan taak- se linjalle Kaluga- Tula- Jefremov. Voronežin R:n ja LounaisR:n sau- man takana Liskin alueella oli val- miina 5.KaPsA ja useita muita pää- majan reservinä olevia yhtymiä. Pu- na-armeijaa varustettiin laajasti en- nen Kurskin taistelua. (1) Tarkistet- tiin ja kehitettiin rintamien ja armei- joiden organisaatiota. (2) Muodos- tettiin uusia tehokkaammin aseis- tettuja tykistö-yhtymiä tavoitteena suuri tulitiheys läpimurtokaistoilla ja pääsuunnilla. (3) Luotiin uusia il- matorjuntadivisioonaa. (4) Mekani- soituja armeijakuntien ja Ps-armei- jakuntien ohella luotiin viisi hyvin varustettua Ps-armeijaa (kussakin 2 PsAK:aa ja ja yksi MekAK). (5) Saatiin useita uusia konetyyppejä ja luotiin mm. kahdeksan kaukopommitus-il- ma AK:taa. (6) Koulutettiin henkilös- töreserviejä. Erilaisissa harjoituksis- sa koulutettiin satoja tuhansia soti- laita ja muodostettiin suuret strate- giset reservit. Alkukesällä 1943 maa oli onnistuneesti siirretty sotatalou- den raiteille ja Puna-armeijan ase- voimat olivat jo määrällisesti sekä laadullisesti ylivoimaiset fasistiar- meijaan nähden.

Päämajan lopullinen pää- tös taistelutaktiikasta

Toukokuun puolivälissä päämajas- sa hyväksyttiin huhtikuussa teh- ty alustava päätös harkitusta puo- lustuksesta sekä vahvistettiin ke- sän taistelusuunnitelma. Päätet- tiin, että kun vihollista on tarpeek- si kulutettu, se lyödään voimakkaal- la vastahyökkäyksellä Belgorodin- Harkovan ja Orelin suunnalla, jon- ka jälkeen aloitetaan syvät hyök- käysoperaatit kaikilla tärkeimmil- lä pääsuunnilla, vapautetaan Do- netskin laakio, Dnjeprin vasem- man rannan Ukraina, Tamanin nie- mimaan sillanpää-asema, sekä Val- ko-Venäjän itäiset alueet. Päämaja hyväksyi seuraavan taktiikan: He- ti kun todetaan vihollisen päävoi- mien ryhmittyminen hyökkäyksen lähtöasemiin, avataan sitä kohti voi- makas tykistön, kranaatinheitinten ja ilmavoimien tuli. Vihollisen hyök- kätessä puolustetaan jokaista ase- maa ja ollaan valmiina vetämään operatiivisesta syvyydestä uhatuil- le alueille reservin Ps-yhtymiä. Kes- kusR puolustaa ja kuluttaa vihol- lista Kurskin mutkan pohjois-osas- sa ja kun vihollinen on pysäytetty, se siirtyy hyökkäykseen yhdessä Brjanskin R:n ja LänsiR:n kanssa ja murskaa vihollisen Orelin alueella. Vastaavasti Voronežin R kuluttaa vi- hollista Kurskin mutkan eteläosas- sa, pysäyttää vihollisen ja ryhtyy hyökkäykseen yhdessä Aron R:n ja LounaisR:n oikean siiven kanssa ja tuhoaa vihollisen lopullisesti Belgo- rodin ja Harkovan alueilla. Partisa- anien keskustoimikunnan tuli orga-

Kurskin taistelu ratkaisi lopullisesti aloitteen neuvostojoukoille. Tais- teluun valmistautuminen oli valtava operaatio. Piirroksesta selvinnee Puna-armeijan keskitysalueet sekä joukkojen sijoitus. Reserviysiköt on sijoitettu ulommas etummaisesta rintamasta.

nisoida vihollisen selustassa sabo- taasia ja tiedustella vihollisen liik- keitä.

Vähän ennen suurtaiste- lua

Materiaalin puutteesta johtuen fa- sistit joutuivat siirtämään hyök- käysajankohtaa useaan otteeseen. Neuvostojoukot seurasivat tilan- netta tarkasti. Natsit olivat sijoitta- neet Voronežin R:aa vastaan 8 Ps- div. (1500 Ps-vaunua) ja KeskusR:aa vastaan 6 Psdiv. (1200 Ps-vaunua). Neuvostojoukot olivat sijoittuneet uhatuimmille puolustuskaistoil- le seuraavasti: Belgorodin alueel- la Voronežin R:lla vihollista vastas- sa olivat 6.KaA ja 7.KaA. Niiden sau- makohdan takana Obojanin suun- nalla 1.PsA suojasi Prohovkan ja Korotsan suuntaa. Rintaman reser- viit XXXVAK ja IIKaPsAK olivat Ko- rotsan alueella ja VKaPsAK Obo- janin eteläpuolisella alueella. Rin- tamaa suojsi 2.IIImaA. Pohjoises- sa KeskusR:n uhatuimmalla kaistal- la olivat 13.A ja 70A ja näiden sau- man takana 2.PsA. Rintaman reser- vinä olivat IX ja XIXPsAK. Rintamaa suojsi 16.IIImaA. Päämajan reservi- nä olevaa AronR:aa suojsi 5.IIImaA.

Vasta kesäkuun viimeisinä päivinä selvisi natsien siirtymi- nen lähipäivinä hyökkäykseen. 30.6.43 päämaja määräsi Zukovin koordinoimaan KeskusR:n, Brjans- kin R:n ja LänsiR:n toimintaa. Vas- taavasti Vasiljevski määrättiin koor- dinoimaan Voronežin R:n toimintaa. KeskusR:n alueella vihollisen pää- iskua odotettiin 13.A:n kaistalla ja siellä oli Ponyrein alueelle sijoitet- tu IVTykAK sekä lisäksi muita reser-

veja. Kaistalla oli 92 tykkiä ja Kr-hei- tintä rintamakilometrillä. Voronežin R:lla oli 15-30 tykkiä ja Kr-heitintä rintamakilometrillä. Voimakas pans- sariitorjunta oli rakennettu kummal- lakin rintamalla koko syvyyteen.

Valmisteluissa toimivat sau- mattomasti yhteen rintaman ja selustan yhteistyö. Valmisteltiin ja huollettiin operaatit, joihin osal- listui 1.33 milj. sotilasta aseistukse- naan 3600 Ps-vaunua ja rynnäkkö- tykkiä, 20000 tykkiä sekä 3130 len- tokonetta. Kurskin taisteluun val- mistautumisessa suoritettiin sodan suurimpiin mittoihin yltänyt mate- riaalin ja joukkojen siirto-operaa- tio. Rakennettiin monivyohtykei- nen 250-300 km syvä puolustus ja siirrettiin voimakas päämajan re- servi Aron R Kurskin itäpuolelle. Tie- dustelu ja partisaanit tekivät suuren työn. 2.7.43 päämaja kykeni ilmoit- tamaan vihollisen aloittavan hyök- käyksen 3.-6.7.43 kehottaen samalla rintamien komentajia olemaan täy- dessä taisteluvalmiudessa viholli- sen hyökkäyksen varalta.

Toimitti Heikki Männikkö

Lähdeaineisto: Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Soti- laan velvollisuus, APN: Toisen maailmansodan aat- tona, Albert Axel: Stalin sodanjohta- jana, Grigori Deborin: 30 vuotta suu- resta voitosta, Boris Solovyov: The battle of Kursk, APN 1973

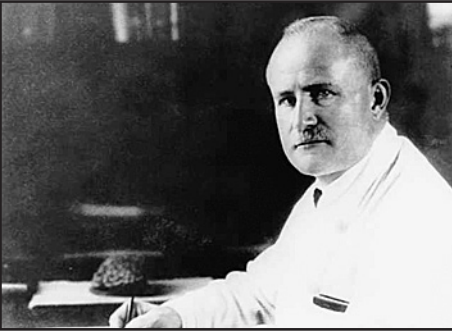

Kuva: APNin julkaisu, the Battle of Kursk-73

Päämaja oli huolissaan natsien panssarivoimasta. Puna-armeijassa käytettiin menestyksellä myös tykistöä panssarintorjunnassa. Kurskin taistelun alla valmisteltiin koko syvyyteen ulottuva panssarintorjunta.

EEG:n keksijä Hans Berger oli natsijohdon pääideologi

Vastapaino on suomentanut saksalaisen frankfurtistin Hannah Arendtin aivopierun ”Totalitarismin synty”, joka julistaa Stalinin ajan Neuvostoliiton ja natsi-Saksan muka olleen saman ”totalitaristisen lantin” kaksi puolta eivätkä vastakkaiset navat ideologioiltaan, jotka oli muka ”tarkoitettu vain massoille” eivätkä johdot muka ottaneet niitä tosissaan. Tässä tarkastelen Hitlerin lähipiirin todellista ideologiaa ihmiskuvan alalla ja sen syntyä. USA:n Liittovaltion Terveysviraston (NIH) neurofysiologian osaston johtaja R. Dougals Fields tuo käänteentekevässä kirjassaan ”The Other Brain: From Dementia to Schizophrenia, How New Discoveries about the Brain Are Revolutionizing Medicine and Science” esiin natsijohdon todellisen pääideologin, aivosähkökäyrän keksijä Hans Bergerin roolin, jota on pimitelty niin lännessä kuin idässäkin. Hän korjaa tuon virheen, josta on ollut paljon harmia tieteelle ja terveydenhuollolle.

Natsien pää-ideologi Hans Berger, 1873-1941

Skitsofreenikko lähtee tutkijan uralle ”kultalusikka suussa”.

Hans Berger syntyi 21.05.1873 nykyisessä Coburgin kaupungissa aluesairaalan johtaja-ylilääkärin poikana. Suoritettuaan lukion hyvin arvosanoin 1892 hän kirjoitautui Berliinin yliopistoon opiskelemaan matematiikkaa ja tähtitiedettä, mutta keskeytti vuoden kulluttua ja liittyi 11. Baijerin ratsuväkirykmenttiin kotikaupungissaan. Hän joutui ratsastusonnettomuuteen, jossa ratsu heitti hänet selästään hevosten vetämän kenttätykin uralle. Hevosmiehet saivat kuitenkin juuri ajoissa hevoset pysähtymään ja Berger selvisi vähin vammoin. Muutaman kilometrin päässä kotona hänen sisarensa sai vahvan tuntemuksen, että veli on kuolemanvaarassa ja sai heidän isänsä sähköttämään tälle. Tapaus teki Bergeriin mullistavan vaikutuksen: hän katsoi telepaattisen yhteyden

todistetuksi ja päätti ryhtyä etsimään kokeellisesti ”sellaisen fysikaalista perustaa” ja kirjoittautua Jenan yliopistoon opiskelemaan lääketiedettä. Myöhempien tapahtumien valossa on ilmeistä, että elämää tuolla tavalla suuntaavat umpimystiset vakaukset olivat jo skitsofrenian oireita.

Rotuoppeja, mystikkaa ja Kruppin lääkäreitä...

Hänen keskeinen ”virallinen” tutkimusongelmansa oli etsiä ”korrelaatiota objektiivisen aivoaktiivisuuden ja subjektiivisten psyykkisten ilmiöiden välillä”. Hänestä tuon yhteyden täytyisi olla ”sähköenergiakenttä”, joka olisi paitsi aivoissa myös aivojen välillä. Pää toimisi radioaaltojen lähettimenä ja vastaanottimena. (”Kunhan päät ovat riittävästi samanrotuiset”...)

Suoritettuaan lääketieteen perustutkinnon 1897 Berger pääsi sveitsiläisen eksistentiaaliterapeutin Otto Ludwig Binswangerin (1852 – 1929) ryhmään Jenan klinikalla pätevätoyen psykiatriksi 1901 ja dosentiksi 1906. Jenassa toimi myös Kruppin perheen rahoittama tutkija ja lääkäri Oskar Vogt (1879 – 1959), joka tutki myös Leninin aivoja. Hänetkin ”erotettiin” 1936; mutta hän vain siirtyi täysin Kruppin leipiin. Korbinian Brodmann jakoi ai-

vokuoren nimeään kantaviin ”erikoisalueisiin” anatomisin perustein. Berger meni naimisiin 1911 teknisen avustajansa paronitar Ursula von Bülowin kanssa, jonka kanssa hän sai neljä lasta. Hänestä tuli ylilääkäri 1912 ja sodan jälkeen 1919 Binswangerin seuraaja laitoksen johtajana.

Skitsofreenikko rintamapsykiatri ja kuninkaan kummipoika ”jalostavat” mussolinilaiset fascistit hitleriläisiksi natseiksi

I maailmansodan aikana Berger komennettiin länsirintaman pääpsykiatriksi. Hänen ”ottinsa” kautta kävi mitä todennäköisimmin myös ”oman joukko-osaston” 11. Baijerilaisrykmentin terveydeltään epävakaa upseerioppilas Heinrich Himmler (1900 – 1945), jota ei koskaan päästetty rintamalle asti. Heidän murhaava yhteispelinsä saattoi alkaa jo tuolloin. Himmler oli Baijerin kuningas Heinrichin kummipoika, jonka isä oli ollut tämän kotiopettaja. Hän opiskeli sodan jälkeen Münchenin teknillisessä korkeakoulussa savuttaen epäonnistuneiden akateemisten opintojen lohdutuspalkinnoksi laboratorioteknikon tutkinnon. Himmler kuului äärioikeistolaiseen aseelliseen organisaatioon Freikorps Eppiin, joka osallistui mm. Baijerin neuvostovallan veriseen kukistamiseen. Sen nimeksi muutettiin 1921 Sturm-Abteilung (SA). Mussolinin kaapatua vallan Italiassa SA yritti Baije-

riassa 1923 Adolf Hitlerin ja marsalkka Erich Ludendorffin johdolla Mäntsälän kapinan tyyppistä Olut-tupakapinaa tarkoituksena pakottaa hallitus omaksumaan fasistinen linja. Himmler toimi Sotaministeriön rakennuksen vallanneiden kapinallisten lipunkantajana.

Hans Berger kuului alusta pitäen SA:an ja siten natsipuolueeseen, tosiasiallisesti näiden johtoon: hänen hullujentunnistus-teknologiaansa kehiteltiin nimenomaan hullujen tunnistamiseksi, tapettaviksi. Ideologejaan piisasi, mutta Berger tarjosi (vain valituille) (vale)tieteellistä ”kokeellista näyttöä”: Armeijan pääpsykiatri Otto Wuth ei nähnyt psykiatrilaita tieteenalana enää lainkaan tultavaisuutta: ” Kuka viitsisi opiskella psykiatriaa, kun siitä tulee niin pieni ala nyt (kun hullut kerran tapeetaan pois)...” (Fields)

Natsijohdon ihmiskuva oli samalla kertaa sekä äärimmäisintä ”sosiobiologiaa” että kaikenkattavaa mystismia, jossa ”kaikki on suorassa aaltoyhteydessä kaikkeen”. Se ei poikennut olennaisesti siitä, mitä he saarnasivat kaikelle kansalle. Vaikka keskeiset natsijohtajat eivät varsinaisesti itse lienekään olleet skitsofreenikkoja, he olivat ”mukana skitsokuviossa” kuten sosiaalipsykiatri sanoisi. Mielisairaus oli sitä kautta natsismin keskeisiä lähteitä ja sen syntyhistorian selittäjiä. ”Tajuntakenttäteorialakin” on sotien jälkeenkin ollut kannattajana ainakin muuan ”prof.” Benjamin Libet (1916 – 2007)...

(Ei poikennut Neuvostoliitonkaan Pavlovin-Vygotskin ehdollistumisteoreettinen ihmiskuva ”sisäpiireissä” ja laajassa julkisuudessa.)

Goebbelsin uskomattoman taitava imagohuijaus

Berger sai ensimmäisen toimivan EEG-laitteiston testatuksi 1924,

mutta tuloksia julkistettiin vasta 1929. Muiden teknisesti kehittelemät laitteet monopolisoitiin täydellisesti Bergerille, jolla oli Jenan yliopiston alueella tarkoitukseen kokonaan oma rakennus. Hänet nimettiin Jenan yliopiston rehtoriksi 1927. Kollegat ja alaiset suhtautuivat rehtoriin epäluuloisesti eivätkä tunteneet hänen laitekehittelyjään (saati hyötäneet niistä). Englantilaiset panivat myöhemmin merkille, että Berger ei tiennyt mitään laitteidensa perustekniikasta, vaan hän oli pelkästään niiden käytön ja tulosten tulkinnan spesialisti.

Berger ei salannut itsensä ja teini-ikäisen poikansakin olevan skitsofreenikkoja. Poika oli usein hänen ensimmäisiä ja tärkeimpiä koehenkilöitään. Hän oli itse klinikan hoitojen ”mainos” (ilman laitteitaankin). Eikä silloin natseistakaan kysely liikaa! (Herääkin kysymys keiden kaikkien muidenkin vilpillinen ”no-natsi-imago” oli Goebbel-sin käsialaa...)

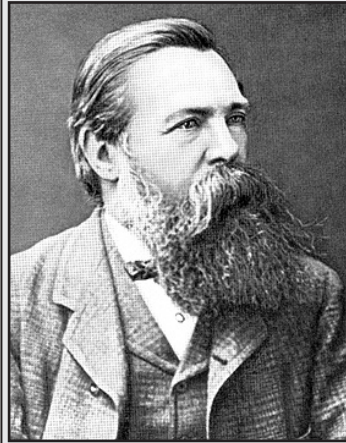
Vuonna 1938 hänet muka ”pakotettiin vetäytymään eläkkeelle skitsofrenian takia”. Tosi-asiansa tuolloin hullujenpuhdistus hänen johdollaan ja asiantunte muksellaan vasta täydessä laajuudessaan alkoi. Hänet palkittiin psykologian emeritusprofessorin arvonimellä, mikä tarkoitti hänen oppinsa ”virallistamista” uudelle alueelle: ”normaaliin käyttäytymiseen”! Hänen skitsofreniansa kuitenkin paheni tasaisesti ja häntä vaivasi myös paheneva parantumaton ihotauti. Hän hirttäytyi laboratoriossaan 1.7.1941. Minkäänlaista katumuksen häivää natsikauheuksista hän ei millään tavalla koskaan osoittanut.

Risto Koivula

[http://de.wikipedia.org/wiki/Hans_Berger_\(Neurologe\)](http://de.wikipedia.org/wiki/Hans_Berger_(Neurologe))

http://de.wikipedia.org/wiki/Datei:HansBerger_Univ_Jena.jpeg

Tietoisuuden kehittäminen

Engels: ”On saatava aikaan kumous työväenjoukkojen tietoisuudessa”.

Oikeistopopulistit väittävät vakavalla naamalla, ketunhantä kainalossa, että esim. Suomessa kansa saa päättää. Mutta tähän ei pidä paikkaansa, kuinka toivottavaa se sitten olisikin. Ensinnäkin meillä on edustuksellinen demokratia jossa vaaleilla valittu eduskunta edustaa kansaa joka ei itse uskalla, kun ei anneta mahdollisuutta, edustaa itseään. Toiseksi: mikäli kansakunta rohkenisi edustaa itseään, oltaisiin jo lähellä itsehallinnollista demokratiaa, sellaista yhteiskunnallista tilaa missä vapaus, veljeyt ja tasa-arvoisuus voisi toteutua myös käytännössä eikä pelkästään tyhjiä korulauseiden tasolla.

Amerikkalainen lehtimies George Seldes on todennut: ”Kansa ei tiedä, koska lehdistö vaikenee sellaisista asioista, että on olemassa miljardööriyhtymien yleisesikunta, joka on Yhdysvaltojen voimakkaimpia, ellei voimakkain taloudellinen ja poliittinen mahti. Se on mahtavimpia Amerikan salaisista vallanpitäjistä.” Seldes kirjoitti tuon jo vuonna 1947 ja tilanne ei siitä suinkaan ole parantunut, vaan pikemminkin pahentunut, laajentunut lähes kaikilla aloilla. Finanssiharvainvalta pitää puolensa kaikkien yläpuolella olevana mahtina, ja näin epäilemättä tilanne on myös Suomessa, vaikka loruilut kansanvallasta estävätkin monia näkemästä todellisuuden ytimeen. Puhutaan tosiaan herkästi kansanvallasta vaikka esimerkiksi taloudelliseen valtaan, päätöksentekoon, kansalla ei koskaan ole ollut määräysvaltaa. Ja kuitenkin juuri taloudelliset seikat ja olosuhteet määräävät koko yhteiskunnan kehitystä ja tulevaisuuden suuntaa.

Tietoisuuden taso olisi luonnollisesti paljon korkeammalla tasolla kuin nykyisellä mututuntumalla tehtyjen päätösten varassa toimiminen. Ainakin näin tuntuu usein käyvän. Luonnonlainomaisuuksia eli kausaalisuhteita kapitalistisen talousjärjestelmän puitteissa, missä raha on kaikkein pyhin ja kaiken mitta, rikotaan ja muunnellaan surutta. Jälkiseurauksia näistä toimista saamme nähdä ja kokea yhä useammin (tihenyneet luonnonkatastrofit yms.), luonnon ikäänkuin kostaessa tehdyt vääryydet eli poikkeamat normaalista kulusta.

Vapaus jää kauniiksi lupaukseksi ellei se liity tietoisuuteen maailmankaikkeuteen., luontoon , yhteiskuntaan ja ihmiseen itseensä sisältyvistä lainomaisuuksista ja näiden tuntemisesta ja toimimisesta niiden mukaan. Vapaus on välttämättömyyksien tiedostamista. Mitä enemmän tiedät eri asioihin vaikuttavista seikoista, sitä helpommin

ja vapaammin kykenet toimimaan näiden lainalaisuuksien puitteissa.

Neuvostoliiton liittolaisineen lopettaessa toimintansa, on herkästi väitetty, ettei kommunismi toimi missään, vaikka tosiasioiden mukaan kommunistiseen yhteiskuntatasoon ei kyseisissä maissa vielä edes ehditty yltää. Samaa hengenvetoon väitetään luokkajanoistuneen. Mitenköhän tämän asian laita todellisuudessa on? Kerrottiin ennen olevan luokkajakoa, mutta yhteiskuntaolojen parantumisessa työväestön luokkana integroituneen eli sulautuneen valtaapitävien kanssa yhteiseksi rintamaksi. Tähän voisi painokkaasti tode- ta luokkajaon edelleen olevan karua todellisuutta: on olemassa ja-ko kahteen; työnantajiin (porvaristoon) ja palkansaaajiin (proletaareihin) joista edelliset korjaavat voitot jälkimmäisten tehdessä varsinaisen työn. Työnantajaliittojen ja työläisten ammattiliittojen edut vain harvoin käyvät yksiin, yhtenäisten etu-

jen sopusointuisuus ei vastaa todellisuutta, koska niillä on perustavanlaatuinen ero, luokkajako, jonka poistuminen odottaa yhä toteutumistaan.

Kapitalismi suurine puutteineen, vikoineen ja vääryyksineen ei automaattisesti tule romahtamaan. Yhteiskuntajärjestelmää ylläpitävät ihmiset, yhteiskuntaluokat, ja ne voivat myös ohjata tulevaisuutta oikeaan suuntaan. Engels kirjoitti että ”omistavien luokkien suistamiseksi vallasta meidän on ennen kaikkea aikaansaattava kumous työväenjoukkojen tietoisuudessa”. Engels katsoi että ”toimenpiteet jotka todella johtavat vapauteen, käyvät mahdollisiksi vain silloin, kun taloudellinen kumous saa laajat työväenjoukot tajuamaan asemansa ja raivaa niille siten tien poliittiseen heruuteen”.

Epävakaisemmissa olosuhteissa valtaa ei usein luovuteta ellei sitä oteta pois. Väkivaltaa ja varsinkaan sotaa en silti kann-

ta vaan nimenomaan tietoisuuden kasvattamista, jolloin asemastaan ja ympäristöstään tietoiset kansalaiset voivat toimia sellaisena ulkoparlamentaarisena oppositiojoukkona, joita hallitsijat ja kansanedustajat eivät päätöksissään voi enää sivuuttaa olankohautuksella.

Kapitalismi ei ole ikuista, taloudellinen uusliberalismi ei enää nykyaikana toimi kunnolla, vaan vaatii muutoksia järjestelmään, mikä käytännössä merkitsee yhteiskunnan perusteiden siirtämistä suunnitelmalliseen sosialismiin, taloudellisten perusrakenteiden muuttamista oikeudenmukaisempaan suuntaan. Kommunismia tavallaan pelätään koska ei ymmäretä yhteiskuntakehityksen lainalaisuuksia. Kapitalistit ja muut suurpääomanedustajat pelkäävät kommunismia siinä mielessä, että toteutuessaan heidän jo nyt liian kauan kestänyt valta-asema saisi oikeutetun lopun. Siksi he harjoittavat medioissaan viimeiseen saakka sekä vihanlietsontaa että vähättelyä kommunismia ja kommunisteja kohtaan.

Monet voivat miettiä kuljetaanko yhteiskuntakehityksessä kommunistiseen suuntaan: minun nähdäkseni enemmän tai myöhemmin niin tulee väistämättömästi käymään.

Kai Leivo

Maaliskuu 2013, Mexico City

Vain kommunismi suojelee planeettamme katastrofeilta

Hyvät toverit,

Kommunistien liitto haluaa ilmaista toverillisen tervehdyksensä 17.seminaarille ”Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta”. Suuntaamme tervehdyksen erityisesti järjestävälle puolueelle, Meksikon työväenpuolueelle (PT). Haluamme myös kiittää mahdollisuudesta osallistua jälleen tänä vuonna tähän merkittävään foorumiin. Puheessamme keskitymme näkemyksiimme niistä ongelmista ja haasteista, joita ilmenee kamppailussa uuden yhteiskunnan rakentamiseksi.

Haluamme käyttää tämän tilaisuuden osoittaaksemme syvän osanottomme Venezuelan kansalle toverin ja presidentin, Hugo Chavez Friasin poismenon johdosta. Olemme vakuuttuneita siitä, että hänen esimerkkinsä tulee ohjaamaan työkansaa ympäri maailman heidän kamppailussaan oikeudenmukaisuuden, demokratian ja sosialismin puolesta.

Talouskriisi jatkuu Euroopan unionissa, etenkin euroalueella. Tilanne on erityisen huono Kreikassa ja Espanjassa. Työttömyysaste on näissä maissa sietämättömän korkea, varsinkin alle 25-vuotiaiden nuorten kohdalla. EU:n omien tilastojen mukaan köyhyys koskettaa unionin alueella 120 miljoonaa ihmistä eli yli 20 prosenttia unionin väestöstä. Tämä on täysin häpeällistä ja se paljastaa EU-eliitin ja EU:n komission harjoittaman politiikan tuhoisat seuraukset. Samaan aikaan on pelastettu – ja jopa palkittu – niitä, jotka ovat kriisiin syyllisiä; ahneita pankkeja, sijoittajia jne. Tavalliset ihmiset ovat sen sijaan joutuneet kantamaan kriisin aiheuttaman raskaan taakan ja sen seuraukset.

EU-eliitin tarjoama ratkaisu talouskriisiin on valitettavan tunoton: Lisää leikkauksia julkiselle sektorille, lisää leikkauksia sosiaaliturvaan, lisää leikkauksia palkkoihin. Tämän lisäksi on vielä korotettu veroja, mutta vain köyhimpien osalta. Varakkaita ja suuryrityksiä on palkittu veronkevennyksillä, joi-

Kommunistien Liiton kahden hengen valtuuskunta (Tommi Lievemaa ja Antti Siika-aho) osallistui Meksikon pääkaupungissa 14.–16.3. järjestettyyn kansainväliseen seminaariin ”Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta”. Seminaarin järjestäjä ja koollekutsuja on Meksikon työväenpuolue PT. Tämänvuotinen seminaari oli järjestyksessä jo seitsemästoista. Seminaarissa kommunistien Liiton puheenvuoron käytti Tommi Lievemaa (Seminaarin tapahtumista selvitys Kansan äänen edellisessä numerossa 2/13).

ta on perusteltu valheellisesti ”työpaikkojen luonnilla”. Ei ole mitään todisteita siitä, että tällä poliittikalla edistetään työllisyyttä sen enempää kuin vahvistetaan taloutta. Päinvastoin EU:n uusliberalistinen politiikka on vain pahentanut tilannetta; tämän linjan seurauksena on varma katastrofi. EU-komissiolla tulee jatkossa hyvin todennäköisesti olemaan oikeus puuttua yksittäisen jäsenvaltion budjettiin ja vaatia korjauksia siihen sanktioiden uhalla, ellei komissio ole budjettiesitykseen tyytyväinen – toisin sanoen, ellei budjettilinjaus palvele riittävän hyvin suurpääoman etuja.

EU-komissio on syvimmältä olemukseltaan pienin joukko vaaleilla valitsemattomia byrokraatteja, joiden päätehtävänä on huolehtia eurooppalaisen suurpääoman eduista sekä estää demokraattisten vaihtoehtojen esillepääsy. Viime aikoina komissio on jopa kehottanut jäsenmaita olemaan julkaisematta sellaista tutkimustietoa, joka osoittaa EU:n harjoittaman talouden kuristuspolitiikan vääräksi ja joka kannustaa elvyttämään taantuman aikana mm.

investoinneilla julkiselle sektorille. Elvyttävän politiikan puolesta on puhunut esimerkiksi taloustieteen nobelisti Paul Krugman.

Kommunistien liitto vaatii, että Suomen EU-jäsenyydestä järjestetään uusi kansanäänestys. EU on muuttunut merkittävästi sitten edellisen kansanäänestyksen, joka järjestettiin vuonna 1994. Poliittinen eliittimme maalasi tuolloin ruusuisen kuvan tulevasta elämästämme unionin jäsenenä. Tuo kuva on sittemmin osoittautunut harhakuvaksi.

Suomalaisten selvä enemmistö vastustaa maamme jäsenyyttä sotilasliitto Natossa. Tästä huolimatta maamme on sidottu monin tavoin Naton rakenteisiin. Hallitseva eliitti ja valtamedia käyvät hellittämätöntä propagandakampanjaa kääntääkseen kansan mielipiteen jäsenyyden kannalle. Niin sanottua Venäjän uhkaa, joka on olemassa vain hallitsevan eliitin mielikuvituksessa, käytetään häpeilemättä ihmisten pelotteluun ja heidän suostutteluunsa sotilasliiton kannalle.

Nykyiselle uusliberalistiselle talousmallille ja militarismille tarvitaan kipeästi vaihtoehtoa; talouskriisi ja sodat tuhoavat kirjaimellisesti miljoonien ihmisten elämän. Aiemmissa seminaareissa Kommunistien liitto on nostanut esiin kysymyksen tieteellisen sosialismin teorian kehittämisestä. Olemme puhuneet myös oikeanlaisen taktiikan tarkeydestä kaikkien kommunististen ja työväenpuolueiden kamppailuissa. Tässä puheenvuorossa haluamme edelleen jatkaa tästä tärkeästä aiheesta.

Kansainvälisen työväenliikkeen on kyettävä tieteellisesti selittämään, miten ainoastaan sosialismi – ja lopulta kommunismi – voi suojella planeettaamme tulevilta ja jo nyt kehittyviltä katastrofeilta.

Kommunistien liitto haluaa käydä laajaa keskustelua marxilaisen filosofian edelleen kehittämisestä. Meidän on kyettävä yhdistämään teoreettisesti ihmiskunnan sosialistinen ja kommunistinen tulevaisuus. Tämä edellyttää maailmankatsomusta, joka perustuu dialektiseen ja historialliseen materialismiin, jossa otetaan huomioon

modernin tieteen uusimmat saavutukset. Tämä on tärkeää, koska marxilaista filosofiaa ei ole kehitetty viime vuosikymmenten aikana ja tänä aikana on ilmaantunut uusia yhteiskuntaelämän ja tieteen ilmiötä ja saavutuksia, jotka on ymmärrettävä marxilaisen analyysin kautta. Kansainvälinen työväenliike tulee olemaan menestyksellä, kun se jakaa yhteisen vision ja teoreettisen pohjan.

Nykyinen maailmanlaajuinen taantuma, sodat ja uusliberalistisen politiikan myötä kasvanut riisto ovat herättäneet vaatimuksia laajasta kansanrintamasta paitsi paikallisesti myös kansainvälisesti. Latinalainen Amerikka, joka vuosisatojen ajan joutui kärsimään imperialismin raskaan saappaan alla ja jota on julmasti ryöstetty suurpääoman toimesta, on nyt noussut vastarintaan.

Suomessa Kommunistien liitto pyrkii kehittämään uutta luokkataistelua kansanrintamapolitiikan avulla. Yhdessä muiden edistyskeinojen kanssa kehitämme Suomen työväenpuoluetta, joka yhdistää edistyskeinoja voimia ja rakentaa poliittista vaihtoehtoa nykyiselle uusliberalistiselle politiikalle ja Euroopan unionin ankaralle hallinnalle. Tämä taktiikka osoittautui menestyksekkääksi toisen maailmansodan jälkeen, jolloin oli mahdollista saavuttaa monia edistysaskeleita muun muassa sosiaaliturvan, terveydenhuollon ja koulutuksen alueilla. Näemme tämän taktiikan käyttökelpoisena myös nykyisessä tilanteessa, vaikka olosuhteet ovat vaikeammat tänä päivänä johtuen vasemmiston yleisestä heikkoudesta.

Muutoksen edellytyksenä on voimakas ja edistyskeino maailmanlaajuinen liike, joka tietoisena omasta on halukas muuttamaan yhteiskunnan suuntaa yhteiseksi hyväksi. Kommunistien liitos pidämme marxilais-leniniläistä analyysiä luokkataistelun taktiikasta välttämättömänä uuden yhteiskunnan rakentamisessa.

Kommunistien Liitto/ Tommi Lievemaa

Syyria arabimonarkkien ja länsi-imperialismin maalitauluna

Syyria kuten monet Lähi-Idän valtiot on eurooppalaisen imperialismin valtakaudella sattumanvaraisesti kartalle piirretty. Syyria kuului Ranskan mandaattiin. Ranska taisteli 1925-26 Syyrian silloisia kapinallisia vastaan säilyttääkseen valtansa. Syyria julistettiin 1944 itsenäiseksi ja oli 1958-61 valtioliitossa Nasserin Egyptin kanssa nimellä Yhdistynyt Arabitasavalta. Syyriassa oli levotonta ja olot johtivat 1963 Suvun puolueen ja 1970 Assad-suvun valtakauten.

Syyrian ominaispiirre on sirpaleisuus, joka johtuu mieltävaltaisesti piirretyistä rajoista. Niiden sisälle jäi monia kansallisia ja uskonnollisia vähemmistöjä, jotka seuraavat nyt tapahtumia Syyriassa pelolla ja kauhulla. On vaarassa syntyä kaikkien sota kaikkia vastaan. Assadin hallinnon aikana Syyrian kurdiväestön asema on ollut hyvä verrattuna Turkin, Iranin ja Irakin kurdiväestöjen asemaan.

Eri puolilla arabitasavaltoja kuten Egypti, Libya ja Syyria vastustaneet voimat yhdistivät ponnistuksensa ja ryhtyivät taloudellises-

Käsite ”arabikevät” on länsimedian luoma nimitys, jolla epämääräisellä leimalla on ideologinen merkitys. ”Arabikevät” voidaan rinnastaa sanoihin ”demokratia”, ”ihmisoikeudet” ja ”vapaus”, joiden nimissä on sodittu pari vuosikymmentä. Kussakin arabimaassa liikehdintä on saanut nimityksensä ja muotonsa oman paikallisen yhteiskunnallisen taistelun ja tilanteen, oman poliittisen historian pohjalta. Läntinen valtamedia näkee Lähi-Idän arabimaat tai islamilaiset maat yleistetyksi yhtenäisenä maaryhmänä, mutta erot näiden maiden välillä ovat suuret.

ti, ideologisesti ja sotilaallisesti tukemaan ”oppositioita” ja rohkaisemaan niitä syrjäyttämään nykyisen johdon. Tunisian ehkä ”spontaanisti nousseen kansanliikkeen” jälkeen on operaatioita ohjattu ulkopuolelta. Syyrian sota ei käynnistynyt spontaanisti sisällissotana, sillä terroristeilla on monta tukijaa.

Syyrian sisäinen poliittinen oppositio yritti aluksi toimia kapinallisjoukkojen kanssa yhteistyössä. Pian aito oppositio huomasi, että islamistit harjoittavat terroria Syyrian kansaa kohtaan ja koettavat ottaa käytäntöön fundamentalistisen islamitulkinnan.

Arabimaiden historiassa väljästi esitetty kysymys on ollut uskonnollisen nationalismin, islamismien eri muotojen ja maallisen nationalismin välisestä kamppailusta. Arabinationalismia edustavat usein monarkianvastaisten soti-

lasvallankaappausten jälkeen arabitasavaltoina syntyneet valtiot, jotka joutuivat lännen silmissä imperialismia vastustaneina valtioina boikotoiduiksi, syrjityiksi ja usein aseellisten hyökkäysten kohteeksi.

Arabimonarkiat ja niitä tukeva USA liittolaisineen näkivät Syyriassa mahdollisuuden Assadin hallinnon kukistamiseen ”arabikevään” savuverhossa. Diplomaattisäkkeiden paljastusten pohjalta nähdään, että tavoite syrjäyttää Assadin hallinto on vuosikymmeniä vanha, samoin tuki Syyrian nykyhallintoa vastustaville voimille. Länsi harjoittaa Syyrian kauppasaartoa. Syyriassa noin neljän miljoonan pakolaisen olot ovat vaikeat.

USA, Englanti ja Ranska kouluttavat Syyrian kapinallisia Jordaniassa. Arabimonarkiat ja niiden länsitukijat ovat kapinallisten terroristien rohkaisijoita myös Syyriassa.

Ainakin 800 EU:n kansalaista taistelee Syyrian kapinallisten puolella. Terroristien joukoissa sotii noin 30 eri kansallisuutta olevaa fundamentalisti-islamistia. EU toimittaa aseita terroristille. USA tukee Qatarin ja Saudi-Arabian, jotka rahoittavat islamistien toimintaa. Nämä maat ostavat aseita Turkista, Jordaniasta ja Libanonista terroristikapinallisille. Syyriassa Ranska ja Englanti tukevat samojen ryhmien terroristeja, joita vastaan ne taistelevat Malissa.

Hizbollah koettaa puolustaa Pohjois-Libanonin pakolaisleirejä islamistikapinallisia vastaan ja joutuu auttamaan Assadin joukkoja torjumaan Etelä-Syyriassa islamistien terroria. Islamisteilla on hallussaan kemiallisia aseita. Aleppon iskussa terroristit käyttivät asukaiden mukaan hermokaasua sariini.

Syyrian strateginen asema tekee siitä isojen maiden pelinap-

pulan, sillä taistelu Välimeren pohjukasta on pitkäaikainen. Tällä hetkellä tärkein Syyrian maaperän hallinnan mahdollistama suunta on Iran. Eräs kannustin on työvoiman ja luonnonvarojen riisto. Uusliberalistiset läntiset valtiot tarvitsevat lisää markkina-alueita voiton suhdeluvun alenemisen tendenssin vuoksi.

Syyrialaisista kymmenen prosenttia kannattaa kapinallisia. Länsi vaikenee kapinallisten tekemistä ihmisoikeusloukkauksista Syyriassa. Ulkopuolisten tulee lopettaa terroristikapinallisten tukijotta Syyrian sota saadaan loppumaan. On pyrittävä ratkaisuun neuvotteluilla. Tähän eivät kapinalliset ole vielä suostuneet.

Hannu Kautto

Lähteet:
Pertti Multanen, Syyria - kolme näkökulmaa, Arabikansojen ystävyysseura (2013)1, 8-9
Marko Korvela, Syyrian konflikti uhkaa levitä suursodaksi, Tiedonantaja (2013)22, 4
Kominform ja Verkkomedia verkossa

Unohtamisen suhteellisuudesta, osa 1

Jaakko Ahvola

1300-sivuinen uusintapainos koostuu Solzhenitsynin varsinaisesta teoksesta sekä kahdesta esipuheesta ja kahdesta liitteestä (nimiä ja lyhenteitä). Lisäksi kirjan kansipaperissa selvitetään kustantajan päämääriä ja haetaan historialle ”uudenlaista” tulkintaa, mille jatkoa löytyy Sofi Oksasen ja Martti Anhavan laatimista esipuheista.

Oksasen ja Anhavan esipuheista, kirjan ruotsintajan Hans Björkegrenin laatimasta henkilö- ja nimiluettelosta sekä teoksen em. takakansitekstistä paistaa selvästi lävitse halu ohjata ja valistaa kirjaan tarttunutta lukijaa ”ymmärtämään oikein” Solzhenitsynin tekstiä. Kirjaa on tarvittu nyt uuteen tilanteeseen työkaluksi ja jotta se tällaiseksi sopisi, on siihen jouduttu liittämään selvästi uutta sisältöä ajan tarpeita vastaavaksi esipuheiden, liitteiden ja kansitekstin muodossa.

Älä koskaan unohda

Tämä kehotus koristaa takakanntta ensimmäisenä samoin kuin Oksasen esipuhetta. Kansitekstistä: ”So-

Kirjailija Sofi Oksasen hallinnoima kustannusosakeyhtiö Silberfeldt Oy julkaisi viime vuonna 2012 suuren kohun säestyksellä uusintapainoksen Aleksander Solzhenitsynin vuosikymmenien takaisesta kirjasta ”Vankileirien saaristo”. Nyt nimenä on ”Gulag-Vankileirien saaristo”. ”Gulag” on lyhennys venäjänkielisestä nimityksestä ”Glavnoje upravlenije lagerei” (leirien ylihallinto). Teosta ja sen julkaisemisesta ylistettiin mediakentällä lähes laidasta laitaan. Ylisanoja ei puuttunut myöskään laajoilta yhteiskunnallisilta piireiltä:

”Vankileirien saaristo näet todella taitaa olla 1900-luvun tärkein teos” (Tohtori Jukka Kemppinen).

”Luultavasti kukaan yksityinen ihminen ei edistänyt yhtä paljon neuvostojärjestelmän hajoamista kuin kirjailija Aleksander Solzhenitsyn” (kirjailija Jukka Mallinen).

fi Oksanen haluaa toimittaa teoksen uudelleen suomalaisten lukijoiden ulottuville, koska sen sisältö on edelleen ajankohtainen. Pakkotyöleirit muistetaan Stalinin ajan ilmiönä, mutta Stalin ei niitä keksinyt eivätkä ne kadonneet hänen kuollessaan”. Ylevien julkaisuperiaatteiden ohella kyseessä lienee ollut myös kohtalaisen onnistunut liiketoimi.

Alimmaksi on vielä lainattu venäläistä ”ihmisoikeusaktivistia” Sergei Kovaljovia: ”Gulag ei ole loppuun kirjoitettu historian luku. Gulag elää edelleen venäläisten mielenlaadussa”.

Näitä teemoja pyritään sitten

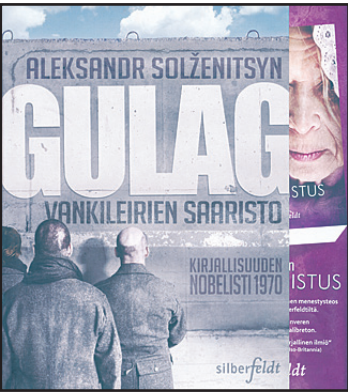
syventämään kirjan esipuheissa. Aiemmin on yleisesti mielletty kirjalla pyrityn kritisoimaan Neuvostoliiton oloja 1930-luvun puolivälin aikoihin, mutta nyt kritiikinärkeä on suunnattu vahvasti myös Leninin viimeisiin vuosiin, Loka-kuun vallankumouksen jälkeisenä aikana Neuvosto-Venäjällä ja Neuvostoliiton perustamisen alkuaikana samoin kuin Stalinin jälkeiseen Neuvostoliittoon aina nyky-Venäjään asti. Oksasen ”älä unohda”-esipuheessa painottuvat näkökulmat Eestin historiaan, neuvostojärjestelmän suhde ”länsimaiseen oikeuskäsitykseen” sekä kirjan julkai-

suprosessin liittyminen ”suomettumiseen” ja kylmään sotaan. Anhava muistaa vielä vuoden 1974 aikoja, jolloin hänen mukaansa ”Suomen ja Neuvostoliiton-suhteiden sekä kulttuuri- ja opiskelijapiireissä tuolloin vallinneen taistolaishegemonian vuoksi teos koettiin meillä poikkeuksellisen ongelmalliseksi”. Anhava unohtaa, että silloin kuten nytkin poliittinen ja taloudellinen hegemonia sijaitsivat jossain aivan muualla.

Niin Oksasen kuin Anhavan-kin esipuheissa näyttää pohjimmaisena sanomana olevan kapitalismin ikuistaminen ja sosialismipyrkimysten torjuminen. Neuvostojärjestelmän vaikeudet ja ongelmat nähdään lainomaisen kehityksen tuloksena ja sisäänrakennetuina ilman, että ulkoisilla tekijöillä olisi ollut niihin minkäänlaista merkitystä. Lainomaiseen kehityskulkuun ei löydy teoreettisia perusteita myöskään Marxin ja Leninin kirjallisesta tuotannosta eikä heidän käytännön toiminnastaan.

Poikkeukset

Julkaisijatahojen ”unohtamiskieltö” näyttää rajoittuvan olosuhteisiin ja

Järkälemäinen teos esipuheineen ja liitteineen herättää paljon kysymyksiä. Joitain niistä käsitellään tässä kirjoitussarjassa

tapahtumiin lähinnä vain Neuvosto-Venäjällä ja Neuvostoliitossa. Oksanen mainitsee lyhyesti kylläkin natsit, Kiinan ja Kambodžhan ja Anhava maailmaan jatkuvasti syntyvät erilaiset pakkolaitokset, mutta painopiste on edelleen vain itäisessä naapurimaassamme. USA, Iso-Britannia, Ranska, Japani, vanhat siirtomaavallat jne. kuuluvat niihin maihin, joiden toiminnas-

jatkuu sivulla 17

Starikovin väitteet eivät palvele fasisminvastaista työtä

Johan Bäckman järjesti hiljattain Suomeen esiintymismatkalle Nikolai Starikovin, jolta julkaistiin pamfletti ”Stalin ja Suomi”. Siinä esitetään historian kysymyksiä, jotka lähemmin tarkasteltuna osoittautuvat parhaimmillaankin puolitotuiksi. Alkuluvuissa ensimmäisen maailmansodan syyksi esitetään ulkovaltojen pyrkimys Venäjän hajottamiseen. Todellinen syy sodalle oli kuitenkin kapitalistivaltojen kiista maailman jaosta. Yhteiskuntien talouskehitys perustui siirtomaiden riistoon. Kun ne kaikki oli anastettu sytyi sota niiden uudelleenjaosta. Oli kysymys imperialismiin asteelle kehittyneen kapitalismin kriisistä. Imperialistista sotaa Starikov tarkastelee vain Venäjän imperiumin näkökulmasta.

Starikov sanoo, että Venäjän hajottamiseen käytettiin ulkomaiden rahoittamia vallankumouksellisia ja Bolševikit suostuivat Suomen irrottamiseen Venäjästä, koska heidän tehtävänään oli imperiumin hajottaminen.

Starikov syöllistyy historian väärin ymmärtämiseen. Euroopassahan olivat Venäjää lukuun ottamatta tapahtuneet porvarillisdemokraattiset vallankumoukset, joissa viljelijät, pikkuporvarit ja työläiset auttoivat porvariston voittoon. Näin kävi myös Venäjällä vasta helmikuussa 1917, kun Tsaari kaadettiin. Vastoin Starikovin väitettä kysymys Venäjälläkin oli normaalista yhteiskuntakehityksestä, joka noudatteli aiempaa Euroopassa tapahtunutta kehitystä. Mutta Venäjällä elettiin jo uutta vaihetta ja vallankumous kehittyi työväen vallankumoukseksi.

Tässä Starikov harhauttaa ihmisiä tukeakseen ajatuksiaan uudesta Venäjän imperiumista. Starikov väittää myös, että Venäjän imperiumin ja Kerenskin 1.9.1917 laittomasti julistaman «Venäjän Tasavallan» lait eivät mahdollistaneet

osien irrottamista imperiumista. Koska Suomi ei milloinkaan ollut oma valtionsa, ei Suomella syksyllä 1917 ollut laillista oikeutta irrottautua imperiumista.

Starikov ei tunne asioita. Suomen asemasta määräsi silloisten Euroopan valtioiden Wienin kongressi v. 1815 osanottajien välisellä sopimuksella. Sen mukaan Puola ja Suomi olivat eri valtioita kuin Keisariillinen Venäjä omine lakeineen ja valtiollisine organisaatioineen. Ne olivat personaaliunionissa Venäjän kanssa. Venäjä yritti muuttaa tätä Puola-Liettuan kohdalla eivät muut kongressin valtiot hyväksyneet lailiseksi. Sitä eivät hyväksyneet myöskään Venäjän Duuman puolueet eikä Väliaikainen hallitukseen (Georgi Lvovin aikana, jonka Kerenski syrjäytti heinäkuussa 1917). Wienin kongressi määräsi Suomen rajat. Aleksanteri I liitti Suomeen myös ns. vanhan Suomen eli Suomen Karjalan. Sitä ei kukaan kongressin osapuolista vastustanut. Suomi oli Venäjän valtion kanssa personaaliunionissa oleva ns. vasalli-valtio. Kun hallitsijahuone lakkasi olemasta, vasalli oli feodaalisten sääntö-

jen mukaan itsenäinen. Juuri siten itsenäistyivät myös esimerkiksi useat Turkin ja Kiinan vasallit, ja Irakin ja Syyrian kaltaiset maat Lähi-Idässä.

Starikovin väitteeseen, että Venäjän laitton bolševikkihallitus hyväksyi kaikkien alueiden laittoman irrottamisen imperiumista on todettava, ettei bolševikkihallitus ollut laittomampi kuin Lvovin tai Kerenskin hallitukset, jotka

nousivat valtaan vallankumouksella puhumattakaan tsaarin abso-lutistihallituksesta tai Suomen Eduskunnasta, joka valtalaila julistautui Suomen korkeimman vallan haltijaksi heinäkuussa 1917. Bolševikkien hallitusta ulkovaltat eivät heti hyväksyneet, mutta hyväksyivät sen välillisesti, sillä hakiesaan ulkomailta tunnustusta Suomen itsenäisyydelle Ranska ja Englanti neuvoivat Suomen herroja ensin käymään Leninin hallituksen puheilla, jonka myönteisen vastauksen jälkeen he voivat tunnustaa Suomen itsenäisyyden.

Starikovin ainoatakaan väitettä ei voi hyväksyä ilman kriittistä tarkastelua. Hän sanoo, että talvisota haluttiin kääntää Pariisin ja Lontoon toimesta sisällissodaksi Venäjällä ja pakolaishallituksen johtoon kaavailtiin mm. Kerenskiä tai jopa Trotskia. Tällaista väitettä ei voida ottaa vakavasti, kuten ei sitäkään, että ”kaksi päivää ennen Barbarosaa Stalin sai tiedusteluraportin, jossa sanottiin Englantilaisen kiihdyttävän milmiuksiaan pommittaa Bakua. Churchillin mielestä Neuvostoliiton ja Saksan suhteiden kehitys antoi briteille hyödyllisen mahdollisuuden pommittaa viipymättä Bakun öljyteollisuutta”. Totuus kuitenkin on, että päivä ennen Barbarosaa Englantilaiset, Vapaan Ranskan armeija ja Syyrian itsenäisyysliike estivät Saksaa pommittamasta Syyriasta käsin Bakua.

Irina Volynezin vihkosessa ”Venäläisen äidin pyhä velvollisuus” sanotaan, että Venäjän kansalaisten liiton puheenjohtaja Nikolai Starikov käynnisti ”Miljardi venäläistä-hankkeen”. ”Tämä päämäärä kelpaa mainiosti uudeksi kansalliseksi aatteeksemme ja vastapainoksi länsimaiselle lastensuojelulle ja huostaanotoille”. Kirjasessa sanotaan Nikolai Starikovin perustaneen Suur- isänmaa- puolueen ja internet- kodinturvajoukot torjumaan liberaaleja petteureita ja irstailijoita. Aivan lopussa todetaan, että miljardi venäläistä pelastaa maailman, koska yhtenäisen ja voimakas Venäjä voi estää maailmansodan syttymisen ja ratkaisevan monia taloudellisia ja kansallisia kysymyksiä.

Volynezin vihkonen osoittaa,

mihin Starikovin historiaa koskevat puolitotuudet tähtäävät. Niiden avulla luodaan perusteita hänen Suur-Venäjä-ideologialleen. Täytyy muistaa Starikovin idean tarkoittavan kapitalistista Venäjää. Toteutettuna ajatus miljardista venäläisestä johtaisi hyvin taantumukselliseen politiikkaan ja tarvitsi tuekseen pakkokeinoja, militarisoitua yms.. Jos venäläiset kapitalistipiirit näkisivät välttämättömäksi yhteiskunnallisessa kriisitilanteessa tällaisen suuntauksen (kuten Hitlerin Saksassa 30-luvun alussa), saisi se mitä varmimmin fasismin

muodon. Tällainen äärimmäisyysilmiö voisi tapahtua vain äärimmäisen kapitalismin tueksi. Nämä kaksi pamflettia osoittavat jälleen kerran, että ideologista perustelua väärälle asialle joudutaan hakemaan historian vääristelystä, uskonnollisesta perustelusta ja esim. sukupuolises-ti valtaväestöön nähden eri tavalla suuntautuneiden ihmisten arvostelusta. Tämä johtaa viime kädessä yhteiskuntakehitykseen, josta meidän fasismin vastustajien tulee pysyä erossa.

Toim. Heikki Männikkö

Venäjä palaa tsaarin aikaan Starikov järkytti vasemmistopiirejä mielipiteillään

Helsingissä vierrailut venäläinen kirjailija-historioitsija Nikolai Starikov ei näe Venäjän lokakuun vallankumousta lähtölaukauksena edistykselle, vaan vain ulkovaltojen yrityksenä tuhota Venäjä. ”On aina helpompi tuhota maa sisältäpäin kuin tehdä se sodalla” Starikov sanoi.

Kuva: Leena Hietanen

Venäläinen geopolitiikko Nikolai Starikov kävi järkyttämässä vanhoillisilla näkemyksillään vasemmistopiirejä.

Hän osallistui seminaariin ”Venäjän uudet arvot”, jossa hän esitteli pamflettiaan Stalin ja Suomi. ”Englanti rahoitti ja järjesti lokakuun vallankumousta tuhotakseen Venäjän”, Starikov jatkoi. Venäjän perinteiset geopolittiset viholliset, Englanti ja Ranska lupasivat toisessa maailmansodassa tukea Suomea, mutta eivät sitä tehneet. Tänä päivänä Suomessa viljelevät Venäjä-kammosamat Venäjän perin-

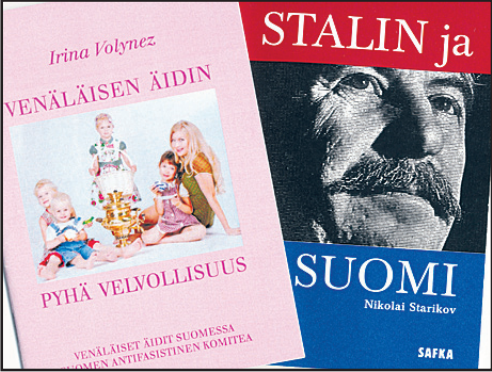
teiset geopolittiset viholliset, Yhdysvallat ja Nato. Hän ei usko Suomen saavan tukea tiukan paikan tullen yhtä vähän kuin Ranska ja Englanti toisessa maailman sodassa. Starikov lähti myös siitä, että toinen maailmansota ei ollut luokkasotaa vaan valtioiden välinen sota.

Vierailu onnistui

Starikov esiintyi ensimmäistä kertaa Venäjän rajojen ulkopuolella. Vierailun yksi järjestäjä oli Suomi ilman fasismia ry. SIF:in puheenjohtaja Petri Krohn korosti, että SIF:in ja Venäjän arvot eivät ole sama asia.

”Starikov on keisari mielinen geopolitiikko. Hän ihailee Stalinia, mutta on antibolševikki. Hänen pamflettissaan sanotaan oleellinen Stalinin ja Suomen suhteista. SIF:in ei tarvitse edustaa Venäjän arvoja”, hän perusteli poleemista esiintyjän valintaa. Starikovin vierailu onnistui Suomessa hyvin. Tampereella hänen molemmat esiintymistilaisuutensa peruttiin niin kaupunginkirjastossa kuin Lenin-museossa. Helsingissä Seurahuoneella seminaari veti väkeä tuvan täydeltä.

Teksti: Leena Hietanen

Starikovin ansioita historioitsijana ja poliitik-kona voi näiden dokumenttien perusteella pitää hyvin kyseenalaisina.

Taksimin aukio: turkkilaisten vapauden symboli

Jo useampien päivien ajan Turkissa ovat jatkuneet protestit, jotka saivat alkunsa paikallisten viranomaisten suunnitelmista hävittää Taksimin aukion lähellä oleva puisto. Aikomukset rakentaa taloja puiston tilalle saivat ihmiset raivoihinsa ja monet ihmettelivät, kuinka ympäristöprotesti on saavuttanut yllättäen niin merkittävät mittasuhteet. Taksimin protestien taustalla onkin huomattavasti monimutkaisempi tilanne.

Taksimin aukiolla on tärkeä symbolinen merkitys. Ammattiliitot ja vasemmistopuoleet ovat järjestäneet siellä suuria kokouksia ja vuosia sitten viranomaiset jopa ampuivat mielenosoituksiin osallistuneita ihmisiä. Turkin hallitus on kieltänyt vappumielenosoitusten järjestämisen aukiolla tekosyynään mielenosoittajien turvallisuus. Aseistautuneet poliisit koettivat vuosien ajan estää mielenosoittajia saapumasta aukiolle, mutta antoivat lopulta periksi ja sen jälkeen siellä on taas järjestetty vappukoukousia.

Taksim on tuottanut viranomaisille jatkuvasti päänsivaa, sillä sinne kokoontui aina satojatuhsia ihmisiä. Hiljattain viranomaiset käynnistivät toimenpiteen, joka muistuttaa hyvin paljon heidän venäläisten virkaveljiensä taktiikkaa.

Perestroikan vuosina ja sen jälkeen eli 1980- ja 1990 lukujen vaihteessa Moskovan suurinta aukiota Maneesiaukiota, jolle mahtui yli sata tuhatta henkilöä, käyttivät hyväksi tilaisuuksiensa järjestämiseksi sekä oikeistolaiset että myös vasemmistolaiset voimat. Demokratialeikkien päätyttyä uudet viranomaiset päättivät fyysisesti hävittää ihmisten monituhatpäisen joukon kokoontumismahdollisuuden aivan Kremlin muurien juurelta. Muutamaksi vuodeksi aukio suljettiin uudelleenjärjestelyjä varten ja sen avauduttua sinne rakennetiinkin kaupparekies. Aukion vapaa alue supistui merkittävästi ja itse aukio jaettiin kaupparakennusten kesken. Tämän tuloksena poliittiset voimat eivät enää haittelleet tilaisuuksiensa järjestämistä Maneesiaukiolle, mikä olikin kyseisen toimenpiteen tavoitteena.

Samalle tielle lähtivät myös Turkin viranomaiset: he yksinkertaisesti päättivät sulkea aukion uudelleenjärjestelyjen ajaksi, joka saattaa jatkua hyvinkin pitkään. Samalla he suunnittelivat rakennusten rakentamista aukiolle siten, ettei sinne enää voisi kokoontua suuria ihmismassoja. Ja kolmantena tavoitteena oli tarkoitus antaa tienata

”tarpeellisille” urakoitsijoille, jotka olivat valmiita kiittämään hyväntekeijöitään (meillä Venäjällä tämä asia ymmärretään erittäin hyvin).

Taksimin aukio on pyhä paikka sekä vasemmistolaisille että myös nykyisen Turkin perustajan ja valtion maallisen luonteen varmistajana Atatürkin kannattajille. Aukiolla sijaitsee muistomerkki, joka on omistettu Atatürkin saavuttamalle voitolle kapinallisista, jotka pyrkivät palauttamaan maahan sharian lait. Ja Turkin nykyisille valanpitäjille, jotka pyrkivät asteittain toteuttamaan kyseisiä normeja käytännön elämässä, muisto Atatürkista on nimenomaisesti vielä yksi luu kurkuissa.

Taksimin aukio onkin hyvin monille turkkilaisille vapauden symboli ja maallisen valtion symboli. Tästä syystä ei ole mitään ihmeteltävää siinä, että kun viranomaiset tukahduttivat kovakouraisesti ympäristönsuojelijoiden protestin pamppujen ja kyynelkaasun turvin, niin yhteiskunnassa nousi raivon aalto.

Nyt liikkeelle lähteneet protestit ovat osittain vaistonvaraisia. Tietenkin sen eturiveissä olivat vasemmistolaiset ja niiden joukossa meidän aateveljemme Sorrettujen Sosialistisesta Puolueesta, mutta perusosan muodostivat puolueisiin sitoutumattomat henkilöt. Kun muutaman päivän kuluttua selvisi, että voimakeinoin ei protestia nujerreta, sille antoi tukensa suurin oppositiopuolue eli Turkin sosialidemokraatit, Atatürkin kannattajat. Koska kyse on virallisesta puolueesta ja sillä on suuri eduskuntaryhmä, niin hallituspiireissä syntyi erimielisyyksiä. Presidentti Gülin vetoamuksesta poliisi poistui lopulta Taksimin aukiolta ja se jäi melkein kahdeksi viikoksi protestojien haltuun. Protestit levisivät ympäri maata ja saavuttivat jopa kylpyläkaupungin Antalian. Pääkaupungissa Ankarassa mielenosoittajat järjestivät pääministerin virka-asunnon todellisen rynnäkön. Mitkä olivat sitten näin mittavan tyytymättömyyden syyt? Tietenkin sym-

bolit näyttelevät politiikassa suurta osaa, mutta niiden taakse piiloutuivat tavallisesti paljon maallisemmat tekijät ja nykyajan Turkissa niitä on olemassa enemmän kuin riittämiin.

Ensimmäinen tekijä on alhainen elintaso. Turkin todellinen vuosinflaatio on 20 – 30 prosenttia, mikä ei vastaa virallisia lukuja ja siten palkojen kehitystä. Näin ollen pörssiosoitimien, BKT:n ym. tekijöiden voimakkaasta kasvusta huolimatta turkkilaisväestön perusosan elämä huononee jatkuvasti. Hallituksen hakeutuminen uusliberalistisiin talousteorioihin vain huonontaa kokonaistilannetta. Ja luonnollisestikin kaikki tämä saa aikaan joukkomittaista tyytymättömyyttä. Lisäksi Erdoganin tuki Syyrian kapinallisille ja mahdollinen osallistuminen sotaan herättävät ärtymystä monissa.

Toisena merkittävänä tekijänä on uskonto. Turkissa ovat tätä nykyä vallassa islamistit, jotka näennäisestä maltillisuudesta huolimatta pyrkivät tyrkyttämään ihmisille pappisvaltaa ja keskiajan perinteitä. Uusien lakien mukaan esimerkiksi pariskunnat eivät saa kulkea kadulla käsi kädessä. Islamin vastaisiksi koettujen ilmiöiden kuten teatterien valtiollinen rahoitus on lakkautettu. Islamistien toimet ovat herättäneet raivoa kemalisteisä ja vasemmistolaisissa, mutta yksityiselämää rajoittavien säädösten kasvu närkästyttää myös osaa uskoavaisista. Monet islamilaiset ottavat nyt osaa protesteihin.

Vielä yhtenä tärkeänä tekijänä ovat rajoitetut demokraattiset vapaudet. Turkissa on todellakin olemassa todellinen ja toisaalta myös täysin virallinen oppositio. Puolueiden rekisteröiminen ei ole vaikeaa ja jopa äänet vaalien aikana lasketaan suhteellisen rehellisesti. Siitä huolimatta parlamenttiin voivat päästä vain muutamat puolueet, koska Turkissa taitaa olla maailman korkein vaaliraja. Parlamenttiin pääsemiseksi puolueen on saatava vähintään 10 % äänistä. Tämä tarkoittaa sitä, että huomattavalla osalla väestöstä ei ole yksinkertaisesti edustajaa parlamentissa.

Suuria ongelmia on myös sananvapauden kanssa: hiljattain pidätettiin ryhmä bloggareita, jotka kehoittivat Internet-väkeä osallistumaan protesteihin. Mitä tulee ammattilehtimiehiin niin joku on laskenut, että viime vuosina Turkis-

Pariisissa järjestettiin 4-5.5. 2013 kansainvälinen kommunististen puolueiden konferenssi. Järjestäjänä toimi ”Ranskan Kommunistisen Elpymisen Keskus”, joka taistelee todellisen marxilais-leniniläisen puolueen uudelleen luomisen puolesta. Konferenssiin osallistui edustajia yli kymmenen maan kommunistisista järjestöistä. NKP:tä edusti paikalla pääsihteeri Sergei Skvortsov. Osanottajat kertoivat konferenssille maittensa yhteiskunnallisesta tilanteesta ja analysoivat yhdessä maailmanlaajuisia ajankohtaisia kysymyksiä. Konferenssin aikana järjestettiin myös useita osanottajajärjestöjen kahdenvälisiä tapaamisia. NKP:n edustaja Skvortsov selvitti osanottajille Venäjän Federaation sisäpoliittista tilannetta, mikä alustus herätti vilkasta puheenvuorojen vaihtoa. Keskustelua käytiin myös Ranskan ”virallisesta” Kommunistisesta puolueesta, jonka Skvortsov katsoi toimintalinjaltaan vastaa-van Zjuganovin Kommunistista puolueelta Venäjällä. Osanottajien mukaan konferenssi onnistui hyvin erilaisten maiden marxilais-leniniläisten järjestöjen yhtenäisyyden ja yhteisymmärryksen lujittamisessa.

sa noin kaksi tuhatta heistä on saatettu oikeusvastuuseen.

Nykyinen pääministeri Erdogan pitää itseään ”kansankunnan isänä” ja kanssakäymisessään kansan kanssa sallii usein itselleen holhoavia tunnusmerkkejä. Eri-tyisesti tilanteessa, jossa Erdoganin poliittisten vastustajien kanssa ei paljon kursailla eikä ainoas-taan asioissa, mutta myös sanoissa. Hän on nimitellyt nykyisten protes-tien osanottajia vaikka millä sanoil-la: huligaanien joukoksi, marginaa-leiksi ja jopa terroristeiksi. Hänen mielestään näiden ihmisten toi-mintaa rahoitetaan ulkomailta kä-sin. Luonnollisesti kaikki tämä lisää öljyä tuleen.

Kokonaisuudessaan ottaen maassa on paljon ongelmia, jotka herättävät jatkuvasti tyytymätömyyttä huomattavassa osassa väestöstä ja tämä tyytymättömyys on juuri murtautunut läpi. Täs-sä mielessä Turkki muistuttaa hy-vin paljon arabimaita ja itse asiassa myös Venäjää. Arabikevättä on seu-rannut Turkin kesä. Iso kysymys on, miten tämä kesä päättyy? Erdogan ei helpolla luovuta ja islamistit tuke-vat häntä. Lähitulevaisuus näyttää, suostuuko hän myönnytyksiin vai

tiukentaako hän otettaan vallasta.

Taksimin protestojien vaati-mukset ovat hyvinkin maltillisia. Niihin kuuluvat vaatimukset Taksi-min aukion ja puiston säilyttämisestä nykyisellään, kansan demokraa-tisia perusoikeuksia polkeneiden vi-ranomaisten erottaminen, pidätet-tyjen mielenosoittajien vapautta-minen sekä vaatimus sananvapau-den kaikkien esteiden purkamises-ta. Vaatimusten joukossa ei vaadita pääministerin eroa eikä myöskään ennenaikaisia vaaleja. Jos Erdoga-nin paikalla olisi maltillinen poliit-tikko, se voisi olla pohjana neuvot-telujen järjestämiselle. Valitettavasti Turkin nykyinen pääministeri luot-taa enemmän karkeaan voimaan.

Epävarmoista tulevaisuuden-kuvista huolimatta Erdoganin aika-kausi on lähestymässä loppuaan. Entistä vakaata tilannetta ei enää voida palauttaa. Ongelmat eivät ka-toa minnekään ja hallitsevan puo-lueen harjoittama politiikka ainoas-taan kärjistää näitä ongelmia. Siksi voidaankin lainaten Moskovan vii-me vuosien protestien osanottajien sanoja sanoa: Uusiin tapaamisiin.

**Sergei Skvortsov
NKP:n ensimmäinen sihteeri**

Unohtamisen suhteellisuudesta, osa 1.....

jatkoa sivulta 16

sa ja historiassa ei ole yleensä-kään moitteen sijaa. Yleisesti on unohdettu lähes täysin esimerkiksi Ees-tin saksalaismiehityksen aika 1941-44 ja eestiläisten fasistien toimin-ta tuolloin. Ja Suomi vuosina 1918-1944. Muistuu mieleen enää vuo-den 1918 jälkiselvittelyt, suomalais-ten miehittämän Petroskoin keski-tysleirit ja suomalaisten sodanvas-tustajien kohtalo? Entä Pinochetin Chile? Esimerkkejä on loputtomasti. Unohtamissakin toimivat käytän-nössä nämä länsimediassa yleisesti käytettävät ja tunnetut ns. kaksois-standardit (ei meillä, mutta muual-la - emme me, mutta ne muut). Näi-den ”muidenkin” kohdalla ovat vielä erityishuolenpidon kohteina Neu-vosto-Venäjä ja Neuvostoliitto. Oli-han maailmanlaajuinen kuoleman-synti kumota Venäjällä vanha järjes-telmä ja ryhtyä rakentamaan sosia-lismia. Tätä ei annettu anteeksi sil-

loin eikä anneta nytkään.

Teoksen luonteesta

Kirjan nimilehteä täydentää varsi-naisen nimen alla olevat lisäykset: ”1918-1956” ja ”Taiteellisen tutki-muksen kokeilu”. Näitä ei ole esi-puheissa ”suomennettu”. Ilmeises-ti on ymmärrettävä, että vuosiluvut merkitsevät Solzhenitsynin ajatus-maailmassa hänen tarkoittaman-sa ”vankileirien saariston” ajanjak-soa. ”Taiteellisen tutkimuksen ko-keilu” lienee jonkinlainen määri-telmä kirjan luonteelle? Ortodok-sipappi Aleksander Schmemann arvioi alaotsikon tarkoittavan, et-tä teos ei ole historiallinen, poliitti-nen eikä aatteellinen, vaan taiteel-linen tutkimus. Kirjailija on kirjoitta-nut sen taiteilijana. Sisältö on vain kovin poliittis-historiallinen. Teosta ei ole Suomessa nimitetty romaani-ksi eikä myöskään historialliseksi dokumentiksi, jolloin se voisi täyt-tää jollain lailla tietokirjan tarkoi-tusperiä. Tämä tietenkin edellyttää-

si, että teos varustettaisiin asianmu-kaisilla ja kattavilla lähdeviitteillä ja muulla tarvittavalla aineistolla. Näil-tä osin se on asia- ja sivumäärään nähden huomattavan puutteellie-nen ja siinä mielessä käyttökello-ton esimerkiksi historialliseksi do-kumenttiaineistoksi. Olisiko puoli-dokumentäärinen muistelmateos lähellä kirjan luonnetta? Silloin kai-kille jäisi väljyyttä pohtia sitä, mikä kirjassa on totta ja mikä on ”taiteel-lista tutkimusta”.

Maailman tuntija

Takakannen mukaan teos ”perus-tuu kirjailijan omiin kokemuksiin ja yli kahdensadan muun ihmisen kertomuksiin”. Oma osuus on sel-västi huomattava ja siksi kriittistä lukijaa voi perustellusti ihmetyttää kirjailijan ilmiömäinen yksityiskoh-tien ja numerotietojen muistami-nen sekä laajojen tieteen ja elämän alojen ”suvereeni hallinta”. Olihan Solzhenitsyn opiskellut matema-tiikka ja fysiikkaa, toiminut opetta-

jana, ylennyt sodan aikana kaptee-niksi ja myöhemmin tuottanut kir-jallisuutta, mutta silti yleissivistyk-sen ja yksityiskohtien tuntemuksen määrä kirjan antaman kuvan pe-rusteella herättää kysymyksiä. Kir-jailija näyttää hallitsevan politiikan, historian, sotatieteen, kirjallisuud-den, filosofian, psykologian, juridiikan jne. mennen tullen. Neuvosto-liiton, Neuvosto-Venäjän ja vanhan Venäjän asiat ovat erityisessä hal-linnassa.

Jokin tässä ”mättää”. Olisiko mielikuvituksella ja tarkoitushakuisuudella kuitenkin huomattava osa tuotetussa aineistossa? Vai olisiko ulkomaista apua kotimaisen lisäks-i ollut käytössä joissain vaiheissa 1950-luvun loppupuolen jälkeen, jolloin kirjailija kertoo aloittaneen-sa teoksen kymmenen vuotta kes-täneen kirjoittamisen? Ensimmäi-nen venäjänkielinen nide julkais-tiin 28.12.1973 Pariisissa. Käsikirjoi-tus oli toimitettu länteen syksyllä 1973. Suomenkielinen kolminitei-

nen painos ilmestyi vuosina 1974-1978.

Neuvostovastaisesta toimin-nasta tuomittu Solzhenitsyn viet-ti kahdeksan vuoden vankeusai-kansa heti sodan jälkeen eri pai-koissa. Tämän jälkeen hän oli opet-tajan tehtävissä usean vuoden ennen kirjailijaksi ryhtymistään, osan tästä ajasta karkotettuna. Kirjan län-nessä julkaisemisen jälkeen Solzhe-nitsyn karkotettiin Neuvostoliitosta vuonna 1974. Hän palasi kotimaahansa parikymmentä vuotta myö-hemmin, mutta ei herättänyt kapi-talistiseksi muuttuneella Venäjällä enää kovinkaan suurta huomiota. Vuonna 1918 syntynyt Solzhenit-syn kuoli vuonna 2008.

Kirjoitussarjan seuraavassa osassa tarkastellaan teoksen uusin-tapainoksen suhdetta mm. kan-salais- ja interventiosotaan Neuvos-to-Venäjällä.

Jaakko Ahvola

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Rita Levi-Montalcini

Kuva: Presidenza della Repubblica, Italia

Neurofysiologian nobelisti, senaattori, antifasisti kuoli 30.12.2012 103-vuotiaana. Rita Levi-Montalcini syntyi 22.4.1909 Italian Torinossa sähköinsinööri Adamo ja taidemaalari Adele Levi-Montalcinin sefardijuutalaisen perheen kolmantena lapsena. Hänen viisi vuotta vanhempi sisarensa Anna elää yhä. Hän opiskeli Torinon yliopistossa lääketiedettä 1930 – 1936 Giuseppe Levin (ei sukua) johdolla ja toimi valmistuttuaan tämän assistenttina. Mussolinin rotulait 1938 tekivät hänen toimintansa yliopistossa mahdottomaksi. Mutta hän jatkoi tutkimuksia pienessä kotilaboratoriossa, jossa tutki kanan hermoston kehitystä.

Tässä yhteydessä hän teki tärkeimmän keksintönsä ns. Levi-Montalcinin valintaperiaatteen, joka tarkoittaa, että perimä ei määrää hermosolujen konkreettisia yhteyksiä, vaan neuroneja ja niiden haarakkeita tuotetaan yli tarpeen ja näistä jäävät henkiin ne, jotka löytävät oikeaan kohteeseen. Helsingin yliopiston Eero Castren kirjoittaa (Tieteessä tapahtu 4/2004):

”Ääreishermoston hermosoluja siis tuotetaan ylimäärin ja niitä kuolee kehityksen aikana sitä

enemmän mitä vähemmän hermotettavaa kudosta on. Hermotettava kudos ei siten stimuloikaan hermosolujen jakautumista vaan pitää kohdekudoksen saavuttaneita hermosoluja hengissä. Tällä mekanismilla kehittyvä organismi voi varmistaa kohdekudoksen optimaalisen hermotuksen mahdollisimman vähäisen hermosolumäärän avulla. Levi-Montalcini havaitsi, että hermosolujen kohdesolut tuottivat tekijää, joka oli välttämätön ääreishermoston solujen hengissä säilymiselle ja jonka riittävästä saatavuudesta hermosolut kilpailevat. Kehityksen aikana hengissä siis säilyivät vain ne hermosolut, jotka muodostivat toimivan yhteyden kohdesolun kanssa ja kykenivät siten saamaan riittävästi sen erittämää kasvutekijää.”

Seuraavaksi hän ryhtyi etsimään tuota kasvutekijää NGF:ää (neuro growth factor), jonka löytämisestä (1968) hän sai lääketieteen Nobelin palkinnon (1986) yhdessä Stanley Cohenin (USA) kanssa. Hän toimi Italiassa Rooman ja USA:ssa Missourin St.Louisin yliopistoissa. Keskushermostossa prosessi on vielä huomattavasti monivaiheisempi ja syntyy paljon yhteyksiä, joiden signaalinjohtavuus vaihtelee suuresti glia-solujen vaikutuksiin liittyen (Fieldsin mekanismi).

Levi-Montalcini oli Italian tiede-, kulttuuri- ja poliittisen elämän näkyvä hahmo, tieteen edistäjä ja puolustaja, antifasisti, naisasianainen, jota pidettiin Kommunistista puoluetta lähellä olevana, joskin USA:n ja Italian kaksoiskansalainen tunnusti väriä vasta Yhdistyneen työväenpuolueen aikana tuluaan nimitetyksi elinikäiseksi senaattoriksi Italian parlamentin ylähuoneeseen 2001.

Levi-Montalcini on kirjoittanut omaelämäkerran ”In Praise of Imperfection: My Life and Work.”

Risto Koivula

Talvivaara-mielenosoittajan viesti päättäjille

Kauppa ja ihmisoikeudet

Presidentti Niinistön Kiinan vierailun yhteydessä on suomalaisessa mediassa käyty keskustelua Kiinan ihmisoikeuksista tai niitten puutteesta. Ovatpa jotkut haihattelijat ja taivaanrannanmaalarit vaatineet kaupankäynnin keskeyttämistä Kiinan kanssa. Jos Suomi kävisi kauppaa vain ihmisoikeuksia noudattavien maitten kanssa olisivat kauppa-kaverit tosi vähissä, mieleeni tulee vain Sveitsi.

Maailman suurimmaksi neronleimaukseksi mainittu Euroopan Unioni on paljastunut suureksi kuplaksi. Työttömyysluvut ja taloudellinen hätä kasvavat kansalaisten suuttumuksen ohessa. Sisäiset levottomuudet alkavat kun kansalla on nälkäkuolema vaihtoehtona. Se siitä taivaallisen mannan satamisesta Unionin kansalaisille. Oi-

keistomme ihanneyhteiskunta Yhdysvallat on konkurssin partaalla, muutama kaupunki on konkurssissa jo ja koko valtakunta lähivuosina. Kaikki kaupankäynti Yhdysvaltojen kanssa pitää käydä käteiskaupana, muuten voivat saatavat jäädä haaveeksi. Yhdysvallat on esimerkki kuinka demokratian vienti ohjuksilla ja pommikoneilla on rahalle hupaa.

Suomalaisten tuotteiden markkinat ovat nyt ja etenkin tulevaisuudessa idässä. Venäjä, Kiina, Vietnam sekä tulevaisuudessa yhdistyvä Korea. Nämä valtiot hoitavat omat asiansa, niin ihmisoikeus kuin muutkin odottamatta suomalaisten neuvoja. Jos ollaan rehellisiä ei suomalaisilla ole moraalista oikeutta neuvoa ketään demokratian ja ihmisoikeuksien noudattamisessa. Historian sivuilta löytyy monta häpeällistä tapahtumaa.

Dröönerit tulevat, oletko valmis?

Vuosikymmeniä on Suomessa puhuttu miehittämättömistä lentokoneista lennäkkinä. Saksan kielessä Drohne tarkoittaa urosmehiläistä. Myös Ruotsin kielessä Dröne on urosmehiläinen.

Dröönerit ovat tulleet laajaan käyttöön siirtomaasodissa. Suositut ja kohteita ovat ns. ”pehmeät kohteet”. Tunnetuimmiksi ovat tulleet hautausaattueiskut ja joidenkin johtohenkilöiden murhat.

Dröönerit ovat kauko-ohjatut vakoilukoneita kevyellä aseistuksella. Isompia kohteita vastaan käytetään risteilyohjuksia ja lentokoneista ammuttavia joissakin tapauksissa itse maalinsa hakevia ohjuksia. Esimerkkinä voisi mainita kännykkämurhat. Kenraali Dudajev Tsetseniassa ja suomalainen kapteeni Libanonissa murhattiin kännykkäsuunnistuksella.

Äskettäin Obama ilmoitti, että dröönereiden käyttöä vähennetään. Syynä lieene ollut Pakistanin vaalit. Siellä joku puolue otti vaaliteemaksi Dröönerimurhat ja voitti selvästi kannatusta vaaleissa. Il-

meisesti suomalaiset CIA-vakoojat antoivat vastaavanlaisen viestin Jemenistä, että taistelutahtoa ei aina voida murtaa terrorilla.

Dröönereiden suunnittelu ja rakentaminen on jo nyt iso bisnes. Norjalainen leikkikalutehdas rupesi valmistamaan minidröönereitä, joita on jo käytetty Afganistanissa. Nämä pienet dröönerit painavat alle kilon ja voivat tunkeutua ahtaisiin paikkoihin jopa rakennusten sisään hakiessaan maaleja rakaimmille aseille.

Saksalaisten johdolla kehitellään ”Global Hawk” tai ”Euro Hawk” dröönereitä. Mukana tässä ”Euro projektissa” on Saksan lisäksi Bulgaria, Eesti, Italia, Liettua, Norja, Romania, Slovakia, Tsekki, USA ja Luxemburg. Kehittely on kuitenkin epäonnistunut ja maksanut satoja miljoonia euroja. Apuun on rientänyt lobbareita ja oikeistopoliitikot selittävät, että eihän pidä myöskään sähköautojen kehittelyä lopettaa, vaikka on ollut epäonnistumia. Myöskin sossuvetoinen Saksan Metalliliitto haluaa ”säilyttää 1 500 työpaikkaa”. Saksassa on laa-

luokkasodan hirveydet ovat tulleet muistoihin sodan 95-vuotis-muiston yhteydessä. Suomalaiset miehittäjinä Itä-Karjalassa ja sotavankien kohtelu ovat verrattavissa Irakin ja Afganistanin maaperällä tehtyihin rikoksiin ihmisyyttä vastaan.

Kun pidetään meteliä ihmisoikeuksista olisi homma uskottavampaa jos oltaisiin huolestuneita kaikkien sorrettujen asemasta. Saudi-Arabia, Bahrain, Israel, Turkki, muutamia Suomen kauppakump-paneita mainitakseni. Israel mm. pitää yllä maailman suurinta avovankilaa eli Gazaa. Antaneeko raamattu moiseen luvan ja kehotuksen. Ehkäpä Kalevala antaa suomalaisille joitain kiinnostuksia Volgan mutkaan. Sieltä kun ollaan aikoinaan hevoskyydillä tultu Pohjan perille.

Reino Welling
Jämsänkoski

jemminkin protestoitu sukulussvene- ja fregattihankintoja vastaan. siinä on palanut miljardeja euroja, joille olisi parempaa käyttöä sosiaalisella sektorilla.

Näin ruotsalaisesta lehdestä, että SAAB suunnittelee ranskalaisten yritysten kanssa yhdessä dröönereitä. Tilanteen tekee entistä huolestuttavammaksi se, että Ruotsin ja Suomen sotaministerit lobbaavat ”yhteisille sotakalustohankinnoille”. Ruotsissa eräs Keskustapuolueen sotaministeri totesi, että ”kyllä me tiedetään kenen joukoissa seisotaan”. Siitä on vahvistuksena, että Pohjois-Ruotsissa Videlen lentokentällä jenkit harjoittelevat pommikoneilla ja nyt Videlestä lähetetään dröönereitä mm. Baltian maihin valkoilemaan Venäjää.

Näin Satakunnan Kansasta lukijan lähettämän kuvan esineestä, jonka joku lenkkeilijä oli löytänyt. Minusta esine kuvassa näytti raketilta, mutta koon puolesta se olisi voinut olla drööneri. Oli kohan jenkkin ”lennäkkin” tullut moottorihäiriö?

Wäinö Pietikäinen

Performanssi Punavankimuistomerkillä Lahdessa 28.4.2013

Performanssitilaisuuden järjesti taiteilija Kaisa Salmi. Mielestäni Kaisa Salmi käytti traagista historian tapahtumaa oman henkilökohtaisen performanssin tunnetuksi tekemiseksi. Hän kertoi: ”Ehkä minä saan tästä vähän kansainvälistäkin julkisuutta. Minua on leimattu vasemmistolaiseksi. Sitä en ole enkä tule koskaan olemaan.”

Puhujalavalla tilaisuuden vetäjä pyysi kansaa nostamaan kätensä ja katseen kohti taivasta: ”Pyytääkäämme apua ylhäältä!” Mitä apua? Sitä ei kerrottu. Ei sitä ainkaan saanut v. 1918. Oikeistoporvarit puhuvat SOVINNOSTA. Nyt pitäisi unohtaa ja antaa anteeksi valkoisten julma terrori, pikateloitukset ja murhat. Meiltä paikalla olleilta 28.4.2013 kysyttiin: Mikä merkitys sovinnolla on kansakunnalle? Sitäkään ei kerrottu. Tarkoittaako sopiminen sitä, että ainakin köyhät, työttömät, sairaat, vanhukset, opiskelijat ja muut

Kuva: Anja Saarikko

vähävaraiset on alistettu oikeiston ajamaan elintason kurjistamiseen ja vielä olisi pyydettyä anteeksi valtaapitäviltä, rikkailta porvareilta.

Rikkaat rikastuu ja köyhät köyhtyy. Suomessa 750 000 ihmistä elää toimeentulon rajalla tai sen alapuolella. Joka neljäs nuori on työtön ja lisää tulee. Opiskelijoiden

aloituspaikkoja vähennetään rajusti. Terveysten hoidosta säästetään miljoonia, mikä tarkoittaa, että ihmiset jätetään hoitamatta.

Olemmeko menossa uudeleen vuoden 1918 tapahtumiin ja 30-luvun oikeistoryhmien terrorivuosiin. Monet ihmiset, varsinkin nuoret odottivat selvitystä historian

tapahtumista ja sen syistä, mutta puhujia ei näkynyt? Tilaisuus lopui kuin kesken. Monet olivat petyneitä.

Lahden kaupunginteatterin näyttelijät esittivät heille kirjoitetun runon. Se kertoi luettelomaisesti paljonko valkoisia ja punaisia kuoli teloituksissa, vankileireillä

ja taisteluissa. Syitä tapahtumiin v. 1918, jotka johtivat työläisten ja tilattomien perheiden teloituksiin ja murhiin, ei kerrottu. Olisiko syynä ollut nälkä, kurjuus ja 16-tuntinen työpäivä ruokapalkalla? Olisiko syynä ollut erilaisten oikeistoryhmien harjoittama terrori?

Kulttuuriministeri Arhinmäki oli myös tilaisuudessa paikalla. Kiinnostiko häntä historian tapahtumat vai Kaisa Salmen performanssi?

On meitä vielä elossa selalaisia ihmisiä, joille on kerrottu ”Nälkäkapinasta”. Kertojina ovat olleet isoisät ja isät, jotka silloin olivat 15-18 vuotiaita ja osallistuneet kapinaan, mutta meitä ei kuunnella. Olen tavannut lapsuudessa ihmisiä, jotka menettivät uskon elämään niin teloittajin kuin teloitettujen omaisia, jotka itkivät ja kertoivat.

A.Saarikko
Lahti

Tukea **Kansanäänelle**

Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Hannu Kautto 40 e, Heikki Männikkö 36 e, Juha Kieksi 10 e, Larmo Lehtola 10 e, Eira Kärki 40 e, Tarja Männikkö 36 e, Jaakko Ahvola 40 e ja Alma 7 e.
Lisäksi tukea KÄ:lle ovat antaneet Reijo Katajarannan muistoa kunnioittaen Pasi Ranki 50e ja Timo Partanen 20 e.

Op FI0855411420027966
Keräyslupa: 2020/2012/2417

Kiitän ystäviäni ja tovereitani muistaessanne minua 80-vuotispäiväni johdosta

Esko Auervuolle

EU:n Vastainen Kansanrintama piti vuosikokouksensa

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous pidettiin 13.5.2013. Järjestö perustettiin v. 1991 vastustamaan Suomen EU-jäsenyyttä. Tällä hetkellä Kansanrintama toteaa EU:n olevan sama asia kuin nykyinen uusioikeistolainen yhteiskunta- ja talouspolitiikka. Kansanrintaman asiakirjoissa todetaankin: ”Myös Suomessa on kokoomuksen ja sosialidemokraattien johdolla omaksuttu Thatcherin yhdessä Ronald Reaganin kanssa lanseeraama kova, uusliberalistinen politiikka, jonka toteuttamiseksi Euroopassa rakennettiin EU, mikä onkin uusioikeistolaisen politiikan toinen nimi”.

EU:n Vastainen kansanrintama katsoo, että tänään on taisteltava nykyisen uusioikeistolaisen yhteiskunta- ja talouspolitiikan kaatamiseksi. Silloin kaatuu myös itse EU ja luodaan edellytykset uudelle demokraattiselle yhteiskuntapolitiikalle. Vuosikokouksen hyväksymässä kannanotossa todetaankin seuraavasti: ”EU:n vastainen kansanrintama on sitä mieltä, että kovaa uusioikeistolaista politiikkaa vastaan tarvitaan vahvaa demokraattisten voimien yhteisrintamaa. Vuosikymmenten kokemukset mm. Suomessa osoittavat, että yhteisrintaman avulla saavutetaan merkittäviäkin voittoja. Samainen kokemus osoittaa olevan välttämätöntä huolehtia siitä, ettei suurporvaristo enää koskaan ota valtaa takaisin.

EU:n vastainen kansanrintama katsoo myös, että irtaantuminen EU:n uusioikeistolaisesta talous- ja yhteiskuntapolitiikasta merkitsee samalla irtaantumista EU:sta. Sen tilalle tulee luoda Euroopan kansojen tasa-arvoiseen yhteistyöhön perustuva Demokraattisen yhteistyön Eurooppa”.

Kokouksessa Kansanrintaman johtoon valittiin toimikunta, johon kuuluu 10 jäsentä ja 8 varajäsentä. Toimikunnan puheenjohtajana jatkaa Heikki Männikkö. varapuheenjohtajana jatkaa Tommi Lievemaa. Sihteeriksi valittiin Juhani Valo. Taloudenhoitajana jatkaa Tarja Männikkö. Muiksi toimi-

kunnan varsinaisiksi jäseniksi valittiin: Jaakko Ahvola, Paavo Heikkinen, Esko Koivisto, Juhani Tanski, Britt-Marie Valo ja Kalevi Wahrman.

Varajäseniksi valittiin toverit: Esko Auervuolle, Rosa-Maria Keskivaara, Liisa Paakkolanvaara, Pasi Ranki, Janne Rahikainen, Reijo Rytkönen, Antti Siika-aho ja Pekka Tiainen.

Laajassa toimintakertomuksessa todettiin yhdistyksen keskeisimpänä toiminta-alueina toimikauden aikana olleen mm. Kansan ääni-lehden julkaiseminen, oikean tiedon ja informaation levittäminen EU:sta sekä työ laajan yhteisrintaman organisoimiseksi EU:n uusioikeistolaisen politiikan muuttamiseksi.

Kansan äänen päätoimittajaksi valittiin edelleen Antti Siika-aho sekä 17-jäseninen toimitusneuvosto, johon kuuluvat seuraavat toverit: Hannu Kautto, Esko Auervuolle, Esko Koivisto, Heikki Männikkö (toimitussihteerit), Janne Rahikainen, Paavo Heikkinen, Juhani Valo, Antero Nummiranta, Reijo Rytkönen, Kalevi Wahrman, Jaakko Ahvola, Rosa-Maria Keskivaara, Pasi Ranki, Britt-Marie Valo, Tommi Lievemaa ja Tarja Männikkö.

Kokous hyväksyi kannanoton ”Irti EU:sta, suunta kansojen demokraattisen yhteistyön Eurooppaan”.

KÄ/Toim./HM

EU:n Vastainen Kansanrintama (EVKR) on järjestänyt erilaista EU-tiedotustoimintaa. Kansanrintaman yhdeksi tärkeimmistä toimintakentistä on muotoutunut Kansan äänen julkaiseminen. EVKR on STP:n jäsenjärjestö ja pitää tärkeimpänä tehtävänä laajan EU-politiikan vastaisen kansanrintaman organisoimista Suomeen. Kuva EU-kansanäänestysadressin keräystapahtumasta Turun torilla 18.5.2013.

Kokouksia ja tapahtumia

Tiedotus- ja EU-seminaari
Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 10.8.2013 alk. klo 11.00, os. Stusnäsentie 100. Ilmoittautuminen: emeil. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. ”Miten kansalaisten EU-tietouden lisäämistä voidaan hyödyntää aloitteiden löytämiseksi EU:n keskeisten ongelmien ratkaisemisessa” sekä Kansan äänen kehittämistä ja toimistustyötä sekä EU:n ympäristöpolitiikkaa. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama ja DSL:n opintokeskus.

Tervetuloa

Kommunistien Liiton toimikunnan kokous pidetään sunnuntaina 30.6.-13. alk. klo 16.00 Hermannin kerholla. Käsitellään ajankohtainen poliittinen ja järjestöllinen tilanne sekä vuosikokousvalmistelut. Kokous on avoin tukijoille. Tervetuloa

”Pyhäkoulu” jatkuu syksyllä
Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tieteelliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se antaa työlemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentlemään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme Marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin kahden viikon välein. Opintotilaisuudet kokoontuvat Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 16.00. Järj. Kommunistien liitto ja DSL

”Pyhäkoulu” jatkuu kesätauon jälkeen 29.9.-13. sunnuntaina. Jatkamme historiallisen materialismin käsitteilyä teemoilla: (1) Luokat ja luokkataistelu, (2) Valtio ja vallankumous sekä (3) Feodalistinen yhteiskuntataloudellinen muodostuma. Tarkempi ohjelma selviää syyskuussa. Opinto-aineistoksi sopiva perusteos on Viktor Afanasjev: ”Filosofian alkeet”. Historiallisen materialismin osalta käytämme aineistona myös Nevalainen-Peltonen kansantaloustieteen oppikirjaa, sen alkulukuja.

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi//>

Suomen Työväenpuolue STP
Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana
STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry
<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys
Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT tiedottaa

Muistotilaisuus Lapinjärvellä Neuvostoliiton puna-armeijan lentäjien muistomerkillä 10.8.2013. Tilaisuuden järjestäjänä on KTP:n Uudenmaan piirijärjestö ry. Lisätietoja Timo Nieminen, 0503590109

Syksyn opintoillat kokoon-tuvat 10.9., 12.11. ja 10.12. Opintoilta alkaa joka kerta kello 17.00. Kokoonumispaikka on vielä avoin.

Opinto- ja retkeilypäivä perinteiseen tapaan Sairausta ja Tapaturmainvalidien loma- ja kurssikeskuksessa Hauhon Vähäjärvellä 5.10.2013. Lisätietoja sähköpostiosoitteella: timo.kangasmaa(at)hotmail.com
Kaikkiin tilaisuuksiin ovat kaikki tervetulleita.

SFT

EU:n Vastaisen kansanrintaman toimikunnan kokous ti. 3.9.-13. klo 18.00 Männiköillä. Käsitellään syksyn toimintaan liittyviä kysymyksiä, EU-tiedotustoiminnan tilannetta, Kansan äänen toimitustyötä sekä ajankohtaista poliittista ja järjestöllistä tilannetta. Tervetuloa

SFT
Lähiradiossa

100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30 (kesä-heinäkuun kesätauolla)

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-8335360

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:
OP FI0855411420027966

PAINOPIIKKA:
Karprint Oy

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Pääoman uhrit muistuttavat

Kuva: Heikki Mämmikkö

Vapun alla Kanta-Hämeen kommunistit järjestivät perinteisen ”pitkän vappumarssin”, jossa toimitettiin kunniakäynti yli 20 luokkasodan muistomerkillä. Luokkasodassa juuri Hämeenlinnan ympäristössä käytiin useita taisteluja. Kuvassa SKP:n Janakkalan osaston ja SKP:n Hämeenlinnan seudun osastojen ryhmä 29.4. Valkeakosken Naiskomppanian haudalla Hauhon Mustilassa. Kuvassa toverit vasemmalta: Jorma Talikka, Pasi Ranki, Irja Huovinen ja Eeli Huotari

Olemme paikalla, jossa Valkoiset terroristit murhasivat vapunpäivänä 1918 kolmekymmentäkuusi punakaartilaisista 15-23 vuotiaista tehtaantyttyä, joita myös Valkeakosken naiskomppaniaksi kutsutaan. Heidät pantiin kaivamaan oma hautansa. Tässä murhapaikassa on jotain erilaista, tämä on kummallisen syrjässä, kirkollekin matkaa yli 10 kilometriä. Ammuttavat on kuljetettu yllättävän kauas tieltä n. puolen kilometrin päähän. Aivan kuin murhaajien omaatuntoa olisi alkanut vihloa.

Koko luokkasodan ajan nämä työ-

läisneitoset olivat liikkuneet yhdessä ja kerrotaan, että heillä oli kova aatteen palo ja luja usko paremman maailman voittoon. Muutamaa päivää ennen murhaansa Valkeakosken naiskomppania vielä oli rynnistänyt joukkojen kärjessä Alvet-tulan sillan yli. Pian sen jälkeen punaiset joutuivat Tuuloksessa kiivaaseen taisteluun saksalaisten joukkojen kanssa ja saksalaiset kokivat sodan pahimman tappionsa. Taistelun jälkeisessä kaaoksessa Valkeakosken naiskomppania jäi saksalaisten vangiksi 29 huhtikuuta 1918. Seuraavana päivänä saksalaiset luovuttivat vangit suomalaisille valkoisille. Naisia ei kui-

Kunnioittaakseen niiden 36 Valkeakoskelaisen 15-23 vuotiaan työläisneitojen muistoa, jotka kansalaissodan uhreina tällä paikalla surmattiin 1.5.1918 ja tähän haudattiin, pystytivät tämän muistomerkin Valkeakosken työväenjärjestöt 1.5.1968

Muistokiven kuparilaatan teksti

tenkaan kuljetettu Valkeakoskelle tai muuhun isompaan taajamaan, joihin punavankeja koottiin. Heidät vietiin syvälle metsään ja edessä oli synkkää korpea. Matkalla vartijat ja naisvangit yöpyivät ladossa. Mitä yön aikana tapahtui? Kukapa sen tietää, mutta merkit ovat todella pahat, sillä on kerrottu tuskanhuudoista, joka ladolta kuuluvana täytti tuon yön.

Seuraavan päivän aamuna naiset tuotiin pellon reunaan ja heidät pantiin kaivamaan oma hautansa. Kaikki 36 teloitettiin am-pumalla. Ehkä jostain vielä löytyy se paperi, jossa paljastuu, kenelle saksalaiset luovuttivat naisvangit ja nämä valkoiset pyövelit saadaan tietoomme, mutta murha ei vanhene koskaan.

Suuri kiitos Valkeakosken naiskomppanian tytöille uhrauksianne hyvinvointiyhteiskunnan eteen, jota taas valkoinen terrori polkee häikäilemättömästi alas.

Järjestöjen puolesta:
Jorma Talikka

Naiskomppanian teot eivät unohdu

Alvettulan kylässä käytiin huhtikuunkuun 1918 loppupäivinä ankara taistelu punaisten ja valkoisten välillä. Punaisia oli tulossa suurin joukoin mm. Tampereelta yms. pyrkien Lahden suuntaan. Joukossa oli tuhansia siviilipakolaisia. Taistelu Alvettulassa syntyi, koska ainoa väylä Lahden tielle oli ylittää Ilmoilaselän ja Hauhonselän välisen joen Alvettulan kohdalla ylittävä silta. Sillan lahdentien puolelle olivat ryhmittyneet valkoiset, jotka konekivääritulellaan hallitsivat siltaa. Edellisenä päivänä alkanut taistelu päättyi 27.4. punaisten vallattua sillan.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Kuvassa Alvettulan vanha silta, jonka naiskomppania valloitti valkoisilta. Kuva kylän puolelta katsottuna.

Valtaamisessa suuri ansio oli juuri Valkeakosken naiskomppanian punakaartilaisilla. Hämeen ihmisten keskuudessa kulkee tieto, jonka mukaan naiskomppanialaisten saapuessa Alvettulaan he tiedustelivat, että miksi nyt tähän ollaan pysähtynyt? Saadessaan kuulla, että sillan toisella puolella valkoiset hallitsivat siltaa konekivääritulellaan, olivat naiset kysyneet, ”että tuletteko perässä, jos me menemme edellä?”. Oliiko asia juuri näin kuin kansan suussa kerrotaan, sitä tukevat tiedot, jonka mukaan naiskomppanialaiset olivat niiden joukossa, jotka ensimmäisenä ylittivät sillan ja muodostivat aseman sillan toiselle puolelle. Myös Varpu Anttonen kertoo Valkeakosken naiskomppanian vaiheista kertovassa pro gradu-tutkielmassaan (Tampereen Yliopiston historiatieteen laitos 2009)

seuraavasti: ”useiden silminnäkijäkertomusten ja muisteluiden perusteella naiskaartilaisilla todennäköisesti oli osansa Alvettulan sillan valloittamisessa. Martta Koivisto (os. Sirén) kertoi haastattelussaan, että ”pyrittiin Alvettulassa sillan yli, toisella kerralla päästiin kaiteen avulla suojellen”. Samassa yhteydessä tutkielmassa lainataan silminnäkijäkertomuksia, joissa mainitaan Valkeakosken naisten ensimmäisinä rynnänneen sillalle.

Alvettulan jälkeen pakolais-

ten joukko jatkoi Hauhon kirkonkylään, jossa he ensi kerran joutuivat taistelukosketukseen Saksalaisten kanssa. Anttonen mainitsee, että naiskomppania laitettiin Hauholla vartioimaan tietä, jota pitkin odotettiin Saksalaisten tulevan. Kun saksalaisia ei kuulunut, jatkoi naiskomppania Tuuloksen Syrjäntakaan. Siellä käytiin kuuluisa Syrjäntaan taistelu, jossa valkoisten ja myös saksalaisten tappiot olivat merkittävät. Syrjäntaan taistelussa naiskomppania hyökkäsi erään pellon yli voimakkaasti saksalaisten aseisiin. Täällä jopa kymmenientuhansien Venäjälle pyrkivien punakaartilaiden ja siviilien pakolaiskolonnat pääsivät vielä valkoisten ja saksalaisten rintaman läpi jatamaan pakoaan. Mutta vallinneessa sekasorrossa ryhmä naiskomppanialaisia jäi saksalaisten vangiksi.

Saksalaiset luovuttivat Syrjäntaan taistelussa vangitut naiset valkoisille, jotka kuljettivat heidät kauemmas asutuksesta Suomaan talon latoon (Varpu Anttonen), jossa yön yli heitä pidettyään siirsivät vankinsa teloituspaikalle Mustilan kylän Siikaisten suon reunaan.

KÄ/HM toim.

Lähteet: Anttonen Varpu: Valkeakosken naiskaarti Suomen sisällissodassa 1918; Wikipedia haulla ”Valkeakosken naiskomppania”

Naiskomppanialaiset joutuivat teloittajien eteen ilman oikeudenkäyntiä. Monet tiedot viittaavat siihen, että he joutuivat ennen teloitustaan myös seksuaalisen väkivallan kohteeksi. Tapahtuma täyttää kaikki sotarikoksen ja kansanmurhan tunnusmerkit. Ihmeelliseltä tuntuu, että rikoksen suorittajista ei tiedetä mitään. Kyllä joku vielä tänäänkin tietää, vaikka teki-joistä tuskin kukaan enää on elossa. Asia tulisi virallisesti tutkia ja avata kaikki ”arkistot”. Jos joku Kansan äänen lukijoista tietää asiasta, lähettäkää tietonne julkaistavaksi meille.

Vapunpäivänä järjestettiin myös Punaisten haudalla Lahden Hennalassa muistotilaisuus, jossa puhui SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa

Vuoden 1918 tapahtumat eivät olleet poikkeus

Tuolla tien toisella puolella olevat kasarmirakennukset rakennettiin Venäjän armeijan käyttöön Hennalan maatalon maille vuonna 1912. Aikoinaan tämä hautapaikka oli kiinteä osa varuskunta- aluetta. Kiinteänä osana kasarmialuetta, joka on meille jälkipolville iskostunut mieleen Hennalan punavankileirinä. Iskostunut mieleen, jossa valkoiset kostomielessä tekivät punavankien elämästä kaikkea muuta kuin ihmisarvoista.

Joitakin päiviä sitten kokoontui tänne Lahden, nykyiseen Fellmanin puistoon tuhansia ihmisiä vuoden 1918 tapahtumien muistelun merkeissä. Tuleehan kansalaissodasta kuluneeksi tänä vuonna 95 vuotta. Kansalaissodan päättymisestä Lahden osalta tulee tänään 1.5.2013 kuluneeksi myös tuo 95 vuotta. Lähikunnissa Lahden länsipuolella kuitenkin vielä 2.5.1918 käytiin joitakin kiivaita taisteluja punaisten ja saksalaisten välillä.

Kuten hyvin tiedämme, muodostivat saksalaiset yhdessä valkoisten kanssa Lahden ympärille saartorenkkaan. Tuohon mottiin Fellmanin-pellolle jäi joidenkin arvioiden mukaan jopa 30.000 ihmistä. Fellmanin-pellolle saarretun väen joukossa oli niin punakaartilaisia, kokonaisia valkoisia pakenevia perheitä kuin äitejä lapsineen.

Fellmanin-pellosta siirrettiin väkijoukkoa muun muassa tänne Hennalan kasarmeille. Varuskunnan kasarmirakennuksista muodostettiin vankileiri punaisille. Toukokuussa vuonna 1918 oli noin kahteenkymmeneen kasarmirakennukseen ahdettu arviolta noin 10.000 punavankia. Punavankeja pidettiin erittäin kurjissa olosuhteissa. Esimerkiksi vuoden 1918 kesän mittaan kuoli pelkästään nälkään noin 900 punavankia. Valkoisten harjoittamaan muuhun terroriin kuolleiden lukumäärä on tuntematon. Vankileirin virallisissa asiakirjoissa on maininta vain 32 täytántöön pannusta teloituksesta, joista viimeiset on tehty lokakuussa 1918. Vuoden 1919 touko-kesäkuussa siirrettiin eloonjääneet punavangit Hennalan punavankileiriltä muille punavankileireille, pääasiassa Riihimäelle.

Vuoden 1918 tapahtumiin johtanut tie oli pitkä. Sisällissotaan johtaneita syitä etsittäessä törmätään aina kansan kahtia jakautumiseen. Osa kansasta elää yltäkylläisyydessä ympärillään loistokkuus sekä aineellisesti ja henkisesti turvattu elämä. Toinen osa kansasta elää vastaavasti jatkuvassa puutteessa ja kurjuudessa jatkuvan nälän ja hädän keskellä kokien elämänsä turvattomaksi niin aineellisesti kuin henkisesti. On selvää, että tilanne näiden kahden eri kansan osan välillä kärjistyy ennemmin tai myöhemmin. Kärjistyy etenkin silloin, kun rikkaan eliitin pitäisi edes hitunenkin luovuttaa kansalaisten selkänahasta revitystä elintasostaan tavallisten ihmisten elämän laadun parantamiseen. Tämän on työväenliikkeen historia osoittanut useamman kerran. Historia on osoittanut, että etenkin silloin, kun pitäisi tehdä koko yhteiskuntaa koskevia muutoksia, on useimmiten omistavan luokan edustajien toimesta ajaututtu hyvinkin vaikeisiin yhteiskunnallisiin selkkauksiin. Vuoden 1918 tapahtumat eivät ole poikkeus tässä yhteiskunnallisessa kehityksessä. Suomen työväenliikkeen historia tuntee muitakin tällaisia suuria kamppailuja, kuten esimerkiksi vuoden 1905 suurlakon, vuoden 1956 yleislakon.

Tänään, näyttäisi siltä, että olemme mahdollisesti menossa täyttämään tilanteeseen, jollainen vallitsi 1900-luvun alkuvuosina ja joka purkautui vuoden 1905 Suurlakkona. Tänään en voine täysin pois sulkea sitäkökin ajatusta, että kehitys voi johtaa myös täydellisesti kahtiajakautuneeseen yhteiskuntaan. Jakautumiseen tavallisiin kansalaisiin ja vallassa olevaan eliittiin eli lyhyesti sanottuna sorrettuihin ja sortajiin. Ei voida jättää huomioimatta myöskään sitä mahdollisuutta, että vallassa oleva pääoma turvautuu poliittisen eliitin avulla hyvinkin äärioikeistolaisiin hallintomenetelmiin. On muistettava, että jopa fasismin nousu on mahdollisuuksien rajoissa. On muistettava, että fasismi on alastominta ja julminta sekä raainta kapitalismia, johon vallassa olevat pääomat ja tuotantovälineet omistavat kapitalistit turvautuvat pysyäkseen vallassa ja turvatakseen mahdollisimman suuret taloudelliset voitot itselleen. On pidettävä mielessä, että militarismilla, nationalismilla ja kapitalismilla on kohtalokas taipumus punoutua yhteen vaaralliseksi yhdistelmäksi.

Kehitysnäkymät maassamme eivät ole kovin ruusuiselta näyttäviä. Vapun alla näkyi julkisuudessa tietoja, että: (1) Herrojen laskelmien mukaan on kansalaisten vuodesta 1995 alkaen jatkunut ostovoiman kasvu pysähtynyt. (2) Tilastokeskuksen ilmoituksen mukaan maassamme oli tämän vuoden maaliskuussa 236.000 työtöntä, joka tarkoittaa 9 % työttömyyttä. Vuoden 2012 maaliskuusta on nousua noin 9.000 työttömän verran. (3) Uudisrakentaminen näyttäisi olevan hyytynyt verrattuna viime vuoteen. (4) Tämän vuoden alkupuoliskolla on asuntolainojen kasvu uusien lainojen osalta pysähtynyt. (5) Kauppojen ja teollisuuden mainontaan käyttämä kokonaissumma on pudonnut. (6) Valtion velka jatkaa kasvua kaikesta selittelystä huolimatta.

Tuossa edellä oli muutamia seikkoja. Mikään niistä ei ennusta ruusuisia tulevaisuuden näkymiä. Jos kehitys saa jatkua tuohon suuntaan, niin se tulee tietämään entistäkin huonompia aikoja meille tavallisille ihmisille. Kurjuus ja hätä tulevat maassamme kasvamaan saavuttaen yhä laajempia ihmisryhmiä. Ratkaistaessa, miten pääsemme pois tältä jatkuvan kurjistumisen tieltä, on tärkeää mihin suuntaan niin kutsutut pikkuporvarit eli kaulusköyhälistö lähtevät kulkemaan. Kuten historia on osoittanut he ovat yhteiskunnassa enemmän tai vähemmän vaa’an kielien asemassa. Nyt jos koskaan tarvitaan maassamme taitavaa ja huolellista yhteisrintaman rakentamista EU:n kuoliaaksi säästämisuskovaisten aiheuttamien vahinkojen korjaamiseksi sekä lisävahinkojen torjumiseksi.

SFT:n puheenjohtaja
Timo Kangasmaa

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/13, syyskuu - lokakuu 2013, 12. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Emme halua olla uusliberalismin vankeja

Neuvottelutulos hylättävä siv. 4
Leikkausten budjettiriihi siv. 8
Fasisteille tappio Kurskissa siv. 12
Unohtamisen suhteellisuudesta siv. 16

Tikkurilan terveyskioskin ja Säätytalon "varjoriihen" puheenvuoroissa todettiin rakenneuudistusten tuovan työttömien asemaan ja perusturvaan heikennyksiä. Nyt haetaan Saksan mallia halpatyömarkkinoiksi teollisuuden kilpailukyvyn nimissä ja maamme luottoluokituksen pitämiseksi 3A:n ryhmässä. Tällaista emme halua.

Sivut: 3, 8 ja keskiaukea

Keskusjärjestöjen neuvottelutulos tulee hylätä

Ay-johto marssii Heurekaan saamaan ohjeita. Kyllä Suomen Pankin Liikanen silitteli päätä.

Työnantajat saivat keväällä miljardipotin yhteisöveron 4,5 % alennuksesta. Nyt Ay-johto suostui "yhteisiin talkoisiin alentamaan reaaliansoita, vaikka teollisuuden palkat ovat meillä hyvin kilpailukykyisiä. Kilpailijamaissa solmitaan normaaleja sopimuksia. Ns. "työllisyys- ja kasvusopimuksessa" mikään ei takaa uusia investointeja ja työpaikkoja, eikä työnantajille mikään tule riittämään. Heurekassa Ay-johtoa jymäytettiin. Tehty sopimus tulee hylätä.

Katso sivu 4

Hirosiman päivänä varoitettiin sodan vaarasta

Narinkatorilla Juhani Valo muistutti ihmiskunnan vastaisista rikoksista.

Hirosima-päivänä 6.8. maailman kansalaisjärjestöt muistuttivat tuhoista, joita USA:n rikollinen teko aiheutti. Helsingin Narinkatorilla PAND:n tilaisuudessa Juhani Valo muistutti atomiaseen käyttämisen ainoana motiivina olleen ihmiskunnan pelottelu ja alistaminen. Sama maa, joka käytti atomiasetta ihmistä vastaan aikoo nyt hyökätä Syyriaan. Ihmisten enemmistö myös Amerikassa tuomitsee tämän. Tulee lujittaa sodan vastaista liikettä.

Katso sivu 9 ja 20

Sivut 2-3

- Lasku köyhille-verohelpotukset rikkaille
- Joukkoliike tie muutokseen
- Työllisyyteen sijoitettava
- "Mennyt aika ei palaa"

Sivut 4-5

- Neuvottelutulos hylättävä
- Hyvästi Jouko-bussit
- Sosiaaliturvan vastikkeellisuus

Sivut 6-7

- Lännen mies
- Työkyvyttömyyseläkkeestä
- Leikataan ensin tulot ja sitten menot
- Pankkitoiminnan sääntelyyn

Sivut 8-9

- Leikkausten budjettiriihi
- Ennustajaeukot asialla
- Kreikan yleisradiosta
- Hyökkäys Syyriaan estettävä

Sivut 10-11

- Budjettiriihestä Saksan mallia
- Sixpack Kankkulan kaivoon
- Konsulttidemokratiaa

Sivut 12-13

- Fasisteille tuho Kurskissa
- Neuvostolentäjien muistomerkillä
- Venezuelassa tapahtuu

Sivut 14-15

- Nato väärentää Leniniä
- Eilisestä nykyaikaan
- Matkakertomusta Koreasta

Sivut 16-17

- Gulag ja Sofi Oksanen
- Väärennetty historianselitys
- Arabikevään toinen vaihe
- Lenin ja Neuvostoliiton perustaminen

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Terveisiä rauhanteltalta
- "Vasemmistopolitiikkaa"
- Edward Snowden puhuttaa

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki 4.9.2013

Lasku köyhille - verohelpotukset rikkaille

Poliittinen ja taloudellinen eliittimme on syksyn lähestyessä tiivistänyt rivinsä ja käynyt ankaraan hyökkäykseen yhteiskuntamme uudistamiseksi ja hyvinvointivaltion rippeiden kitkemiseksi. Valtapitävien palveluksessa toimiva media on täysimittaisesti mukana näissä talkoissa. Kriisitietoisuutta kasvatetaan ja rakenteellisten uudistusten välttämättömyyttä toistetaan päivästä päivään.

On vaadittu sosiaali- ja työttömyysturvan muuttamista vastikkeelliseksi. 1930-luvun Saksassa puhuttiin työvelvoitteesta, kun väkeä ohjattiin rakentamaan moottoroiteita. Samaan suuntaan tähtää myös ministeri Paula Risikon esitys vastikkeellisuudesta. On vaadittu palkkoihin nollaratkaisua eli käytännössä palkkojen alentamista kilpailukykyyn vedoten. Yhä avoimemmin puhutaan sisäisestä devalvaatiosta. Muunlaista devalvaatiota ei yhteisvaluutta euron oloissa voikaan olla olemassa.

Sisäinen devalvaatio tarkoittaa palkkojen alentamista, sosiaaliturvan leikkaamista, julkisten menojen karsintaa jne. Kapitalismiin kuuluu erottamattomasti työttömyys sekä lamakaudet. Työttömiä ei saa rangaista siitä, että he joutuvat kapitalismiin kuuluvien luonnonlakien uhreiksi. Nyt oikeiston ollessa voimiansa tunnossa pyritään säilyttämään laman laskut kokonaan köyhien, eläkeläisten, työttömien, vanhusten, lasten ja sairaiden maksettaviksi.

Kapitalisteille ei puolestaan olla lähettämässä minkäänlaista laskua. Päinvastoin, he saivat hallitukselta hyvin varhaisen joululahjan, miljardiluokan yritysverojen alennuksen. Tätä lahjaa perusteltiin työllistävillä vaikutuksilla. Jokainen voi itse havaita, että irtisanomiset ovat vain lisääntyneet ja työttömyys pahenee. Hallitus tiesi hyvin lahjaa antaessaan, ettei sillä ole mitään merkitystä työllisyyden kannalta. Sillä ainoastaan turvattiin kapitalistien voitot laman oloissa.

Kestävyyssvajeeseen vedotaan tarkoitushakuisesti

Yritysverotuksen alennus on sitäkin käsittämättömämpi, kun muistetaan hallituksen jatkuva kitinä kestävyysvajeesta. Siihen vedotaan aina, kun puhutaan eläkkeiden, sosiaaliturvan tai muiden julkisten menojen leikkauksista. Kestävyyssvajeesta ei sen sijaan tunnu olevan tietoaakaan, kun rikkaille jaetaan veronkevennyksiä. Rikkaiden verotusta on kevennetty määrätietoisesti jo vuosikausien ajan ja se on rapauttanut pahoin valtiontaloutta. Haluttomuus puuttua yritysten verosuunnitteluun tai veroparatiiseissa lojuviin omaisuuksiin eivät vahvista uskoa hallituksen puheisiin kestävyysvajeesta.

Euroopan unioni ja sen kaikkivaltias komissio kiristävät otettaan jäsenmaista. Tänä syksynä ensimmäistä kertaa jäsenvaltioiden budjetit joutuvat komission syyniin. Komission tehtävänä on valvoa fundamentalistisen kapitalismin ja uusliberalististen uudistusten kurinalaista toteutusta unionin alueella. Tottelemattomia uhataan rahallisilla sanktioilla. Erityisen ahtaalle joutuvat ne maat, jotka ovat mukana yhteisvaluutta eurossa.

Suomalaisen eduskuntavaseemmiston olisi viimeistään nyt syytä herätä todellisuuteen. Myötäilypolitiikka EU:n ja kapitalistien suuntaan on ajautunut täydelliseen umpikujaan. Vasemmistolaista politiikkaa ei näissä oloissa voi toteuttaa ajautumatta avoimeen konfliktiin EU:n kanssa. Demokratian tilaa EU:ssa kuvaa hyvin se, että EU-komissio - kolmisenkymmentä byrokraattia - sanelee puolelle miljardille ihmiselle, miten heidän tulisi asiansa hoitaa. Kumpaa suomalainen eduskuntavasemmisto palvelee omaa kansaansa vai näitä byrokraatteja?

Toimituksen pääkirjoitus:

Tommi Lievemaa

Tilaan

K

ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI0855411420027966, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Joukkoliike on tie muutokseen

Kansalaisaloitte, jossa esitettiin kansanäänestystä Suomen EU- jäsenyydestä, sai taakseen runsaat 30000 kannatusilmoitusta. Aloitteen mukaan kansanäänestyksessä äänestäjien vastattavaksi tuli esittää kysymys: ”Tuleeko Suomen erota EU:n jäsenyydestä?” Nyt onkin mietittävä tarkkaan, miksi 50000 kannattajan tavoitteesta jäätin näinkin paljon, kun tarvittava määrä kannatusilmoituksia kerättiin helposti turkistarhausta vastaan, tekijänoikeuksien ja ruotsinkielen aseman muuttamiseksi sekä tasa-arvoisen avioliittolain puolesta.

Kuva: Heikki Männikkö

EU on uusoikeistolaisen politiikan subjekti

Kysymys EU- kansanäänestyksestä ”painii” laadullisesti aivan eri sarjassa em. kysymysten kanssa, joiden taakse 50000 kannatusilmoitusta kyettiin helpostikin keräämään. EU:n Vastaisessa Kansanrintamassa olemme monestikin todenneet, että nykyinen kova markkinakapitalismi t. uusliberalismi on sama asia kuin Euroopan Unioni. EU synnytti ajamaan kovaa markkinakapitalismia tilanteessa, jossa kapitalismin sääntelyyn perustuva talouspolitiikka muutettiin puhtaaksi markkinakapitalismiksi. Emme erehdy paljoakaan arvioidessamme tämän oleen valankumouksellinen muutos omistus- ja yhteiskuntasuhteissa. Kahdessakymmenessä vuodessa kaikki on muuttunut.

EU-suuntauksen selkeälle vastustamiselle on iso kynnys

Avioliittolain muutoksella, turkistarhauksen kieltämisellä tai ruotsinkielen aseman muuttamisella on merkitystä joillekin väestöryhmille, mutta suurille väestöryhmille ja suurkapitalistille ne eivät merkitse mitään. Väen keskuudessa ne koetaan turvalliseksi ”kapinaksi”. Mutta eroaminen EU:sta merkitsee kovan markkinakapitalismin kumoamista, voisimme sanoa demokraattista vallankumousta. Sen jokainen voi ymmärtää johtavan todellisiin yhteiskunnallisiin uudelleenarviointeihin ja muutoksiin jopa päivittäisessä arkielämässä. EU:n kielteiset vaikutukset nähdään ja niistä puhutaankin avoimesti. Mutta kun tulee ottaa selkeä kanta ”kannatko EU:n asemasta kansanäänestystä”, perääntyy moni jo tässä vaiheessa. Todellisia muutoksia kuitenkin pelätään ja ”kostoksi herroille riittää ääni persuille”. Sitovan päätöksen kykenevät ihmiset tekemään vasta, kun ollaan pakon edessä. Vielä ei ole sellainen tilanne.

EU-politiikasta irtaantumisen on vallankumouksellinen muutos

On erheellinen käsitys, että EU:sta voitaisiin erota yksinkertaisesti ”jollain päätöksellä”. Kysymys on isosta yhteiskunnallisesta - jopa vallankumouksellisesta - muutoksesta, siirtymisestä absoluuttisesta, kovasta markkinakapitalismista (uusliberalismista) kansanvaltaisesti koordinoituun talouspolitiikkaan. Tällaiseen demokraattiseen yhteiskun-

napolitiikkaan siirtymiseen, josta meille välittyy kalpea kuva sodanjälkeisiltä vuosikymmeniltä, tarvitaan laaja joukkoliike ja pitkälle mietitty poliittinen vaihtoehto. Suurpääoma on aina pakotettava tällaiseen muutokseen. STP:n piirissä olemme jatkuvasti painottaneet sitä, että tänään yksikään taho ei yksin kykene keräämään sellaista järjestöllistä ja poliittista voimaa, jolla EU ja siihen liittyvä kansanvastainen yhteiskuntapolitiikka kumotaan. Siihen tarvitaan kaikkien edistysellisten kansalaisjärjestöjen yhteistyötä.

Muutokseen tarvitaan voimakas joukkoliike

Monet järjestöt meillä Suomessa esittävät vaatimuksen ”irti EU:sta ja Eurosta ja päätösvalta takaisin eduskunnalle. Nämä ovat aivan oikeita tunnuksia. On kuitenkin muistettava, että näiden tavoitteiden toteuttaminen merkitsee vallan ottamista pois suurkapitalisteilta ja siirtymistä uuteen yhteiskunta- ja talouspolitiikkaan. Voi jopa olla niin, että historia synnyttää tilanteen, jossa EU ja Euro hajoavat, mutta ilman siihen liittyvää edistysellistä joukkoliikettä tilanne ei suinkaan johda irtaantumiseen uusoikeistolaisesta markkinakapitalismista, vaan ajaututaan nykyistekin kovempaan yhteiskunnalliseen kriisiin. EU-politiikan muutokseen pyrkivä joukkoliike on kaiken ydin.

Kampanjalla olisi ollut mahdollisuus onnistua

Vuoden alussa kuullessamme tästä kansalaisaloitteesta, jossa esitettiin EU-kansanäänestystä, suhtauduimme EU:n Vastaisen kansanrintaman piirissä siihen hyvin kriittisesti useammastakin eri syystä. Kuluneiden 20 vuoden aikana olemme

pyrkineet yhdistämään voimamme tärkeimmissä isoissa kamppailukysymyksissä esimerkkinä vaikka EU:n perustuslain vastainen työ vuosina 2003-2009. Tähän perinteeseen nojautuen olisi tämäkin kampanja tullut valmistella yhdessä. Vastoin joidenkin olettamusta, että aloitteen taakse olisi helppo saada kannatusilmoituksia osasimme silloin arvioida kaikista em. syistä johtuen, että tähän tarvitaan iso poliittinen kampanja ja katutyö. Kansalaisaloite EU- kansanäänestyksestä olisi alusta saakka vaatinut taakseen kansalaisjärjestöjen yhteisen poliittisen tavoite-asettelun ja työsuunnitelman. Silloin siitä olisi kyllä syntynyt onnistunut poliittinen kampanja.

”Ei joukkueella sokeasti armeijaa vastaan”

Niiden, jotka nyt sanovat tämän olevan jälkiviisautta, tulee muistaa, että tämän kritiikin esitimme heti tammikuussa kuultuamme asiasta. Silloin ilmaantui myös tovereita, jotka väittivät meidän olevan kateellisia, koska emme itse olleet keksineet kyseistä ideaa. Jotka tällaisia puhuvat eivät tiedä meidän vuosikausien työrupeamasta yhtään mitään. Idea kyllä tunnettiin ja tiedettiin, mutta ei kenenkään oleteta ”hyökkäävän joukkueen voimin armeijaa vastaan ilman liittolaisia ja yhteistä sotasuunnitelmaa”. Kaikesta huolimatta EU:n Vastainen kansanrintama teki päätöksen kampanjan osallistumisesta ja teimme sen eteen myös töitä. Asia kuitenkin oli niin, että jo aloitettua kampanjaa oli vaikea sisäistää omaksi projektiksi. Myönteisistä lausunnoista huolimatta niin oma väki kuin liittolaisetkaan eivät kokeneet kampanjaa omakseen.

Voi olla vain yksi tavoite

EU-jäsenyyttä on nyt kärsitty lähes 20 vuotta ja yhteiskunnallinen tilanne tänä aikana on ratkaisevasti muuttunut. On vaikea arvioida millaiseksi muodostuu se prosessi, jolla irtaannumme EU-politiikasta. Käykö niin, että EU:sta itsenäistyy yksi tai useampia valtioita takaisin kansallisvaltioiksi vai hajoaako EU yhdellä kerralla. Tai onko mahdollista, että yhteiskunnallisen kriisin tuloksena syntyy poliittinen suuntaus, joka kykenee luomaan EU:lle politiikan, jossa kansallisvaltioiden asema palautetaan ja niiden välille kehittyä demokraattinen yhteistyö. Tätä tulee taktisesti pohtia. Yksi asia on varma. Nykyinen ”uusliberalismi” tulee vaihtaa politiikkaan, joka tekee oikeutta tavalliselle kansalle. Sen toteuttamiseksi kaikkien edistysellisten kansalaispiirien tulee liittoutua yhteen.

Heikki Männikkö
EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtaja

Kuva: Heikki Männikkö

Työllisyyteen on sijoitettava

Pekka Tiainen
19.8.2013

Kun puhutaan valtion budjetista, on tarpeen aloittaa palkkatukirahojen riittämättömyydestä. Nuorisotakuu ja pitkäaikaisyöttömyyden vähentäminen uhkaa mennä pahasti kiville tämän takia. Rahat maksetaan työ- ja elinkeinoministeriön niin sanotulta pitkältä momentilta nykyisellään numerolla 32.30.51. Miksi tämä on niin tärkeää. Siihen on useita syitä.

Työllistäminen on edullista

Asia pitää esittää yksinkertaisella esimerkillä. Muuten koko asiaa ei voi ymmärtää. Kun valtio työllistää työttömän, maksetaan palkasta verot ja säästyy työttömyyspäivärahat. Esimerkki. 10 euron tuntipalkalla kuukausipalkka on 1700 euroa ja vuosiansio lisätynä työnantajan sosiaaliturvamaksulla noin 26 000 euroa. Tästä maksetaan verot ja sosiaaliturvamaksut eli valtio antaa ja ottaa. Toiseksi palkka tulee työttömyysturvan tilalle ja nämä menot jäävät pois.

Työttömyysturvan jäädessä palkan takia pois ja siksi, että palkkausmenosta maksetaan veroja enemmän kuin työttömänä, yhteiskunta säästää ja saa lisätuloa 20 000 euroa 26 000 eurosta. Kustannus on vain tämä 6 000 euroa edellyttäen, että työ on sellaista, mitä muuten ei tehtäisi.

Uutta velkaa ei tarvitse tehdä

Nuorten jo vuoden yhtä jaksoisesti kestänyt pitkäaikaistyöttömyys on kasvanut finanssikriisin vuosina vuodesta 2008 50 000 työttömällä. Siten että ensi vaiheessa lisäys leikataan ja heidät palkataan tällä tavoin, se vaatii rahaa 1,3 miljardia euroa, mutta se maksaa yhteiskunnalle 300 miljoonaa euroa. Tällainen summa ei velkaannuta val-

Pekka Tiainen muistuttaa, että sijoittaminen työllisyyteen kannattaa eikä ole kallista

tiota millään merkittävällä tavalla. Siten nuorten ja pitkäaikaistyöttömyyden alentaminen finanssikriisiä edeltäneelle tasolle on täysin realistinen mahdollisuus. Se ei ole lopullinen tavoite, vaan askel, että saadaan ajettua vaikeinta ja seurauksiltaan vahingollisinta työttömyyttä alas ja jatkossa vielä lisää.

Raha jää kiertoon ja ehkäistään syrjäytymistä

300 miljoonaa ei ole todellakaan paljon, kun verrataan sitä esimerkiksi siihen, että yhtiöveroa on päätetty alentaa 26 %:sta 20 %:iin ja työnantajan kansaneläkevakuusmaksu poistettiin. Ne vastaavat yhteensä yli kahden miljardin euron veromenetystä valtiolle. Runsaat 2 miljardia on runsaat 2 000 miljoonaa eli seitsemän kertaa enemmän kuin 300 miljoonaa. Asia tulee kuvata selväsanaisesti, koska asioita ei yleisellä tasolla puhuttaessa ymmärretä.

Voidaan sitten laskea, että yhtiöverokevennyksistä osa palautuu yhteiskunnalle, jos työllisyys paranee. Tulee kuitenkin ymmärtää kaksi asiaa. Yhtäältä tätä hyötyä ei pidä lioitella, koska yhtiöverokevennys menee sellaiseenkin toimintaan, jota on joka tapauksessa. Toiseksi

työllistettäessä em. 300 miljoonaa euroa on työttömien käteenjäävän tulon lisäystä. Se on 500 euroa kuukaudessa ja 6 000 euroa vuodessa työttömälle käteen lisää. Siis 500 euroa kuukaudessa lisää, mitä työttömänä saa. Tämäkin raha jää kiertämään kansantalouteen eikä katoa minnekään. Laskuja ei jää maksamatta ja ulosottoveloilta vältytään. Yhteiskunnallisesti tärkeä vaikutus on, että ehkäistään syrjäytymistä.

Kolmanneksen onnistumisen tuo rahat takaisin

Jos sitten työllistetään palkkatuella yksityisiin yrityksiin, on sen määrä nykyisellä työmarkkinatuen tasolla runsaat 8 500 euroa vuodessa eli vähemmän kuin 26 000 euroa, joka tarvitaan yhteiskunnalta, jos valtio tai kunnat palkkaavat. Jos joka kolmas työpaikka on sellaisia, että työllisten kokonaismäärä kansantaloudessa lisääntyy, yhteiskunta saa tukirahat takaisin. Eli jos työpaikkoja saadaan lisää 50 000:n sijasta runsaalla 16 000:lla, tämä on yhteiskunnalle ”ilmaista”. Jos työllisten määrä kansantaloudessa lisääntyisi 50 000:lla, hyöty yhteiskunnalle olisi 900 miljoonaa euroa. Eli yhteiskunta on plussalla, vaikka työllisyys lisääntyisi vain osalla henkilömäärästä, jotka työllistetään ja osa korvaisi nykyisiä työpaikkoja. Eli ei tarvita 100 prosenttista onnistumista, että yhteiskunta on plussalla.

Nämä luvut perustuvat siihen, että työttömyydestä on kustannuksia yhteiskunnalle verrattuna siihen, että työttömät ovat työssä. Ja mikä on tärkeää, kun ihmiset ovat työssä, työ tuottaa hyötyä yhteiskunnalle. Se voi olla suorittavaa työtä, tietotyötä tai palvelutyötä.

Työllistämistuella turvataan TES:n mukaista palkkausta

On tarpeen torjua muutama epäselvyys. Työvoimatuet eivät tarkoita alipalkkausta, vaan ovat päinvastoin palkkaustukea, että voi-

Kuva: Heikki Männikkö

Jerry Tuominen (vas) muistutti vappuna työttömyyden olevan ongelma, joka tuo paljon riskitekijöitä. Sen nujertamiseksi on tehtävä työtä.

daan palkata työehdot turvaavalla palkalla. Jos työttömyysturvaa heikennetään ja vaaditaan vastikkeellisuutta ilman, että työllistämistä lisätään, se aiheuttaa palkkapaineet alaspäin ja alle työehtojen mukaisen palkkauksen kuten myös työllistämistä harmaantalouden piirissä verot kiertäen. Juuri tätä estetään lisäämällä palkkatukityöllistämistä. Sitä käyttäen myönnetään tosiasia, että päätä ei saada riittävästi auki työllistymiseen, ellei toimia lisätä. Juuri tämä on keskeinen kompastuskivi, ettei nuorisotakuuta saada toimimaan eikä pitkäaikaistyöttömyyttä alennettua.

10 euron tuntipalkka, jota edellä käytän, ei ole mikään yläraja, vaan on mentävä työehtosopimusten mukaan. Tosiasia kuitenkin on, että paljon ollaan työssä alle 10 euron ja tavoite on vielä alemman palkkauksen korjaaminen, että vähennettäisiin köyhien palkansaajien ongelmaa.

Yhteiskunnan otettava vastuuta vaikeasti työllistettävistä

Sitten on ratkaisevan olennainen asia, että palkkatukea käyttämällä ja työllistämistä lisäämällä yhteiskunta ottaa suurempaa vastuuta työllistämisestä erityisesti nuorten ja pitkäaikaistyöttömyyden katkaisemisessa kuten myös vaikeasti

työllistyvien kohdalla muutoinkin. Tunnustetaan se tosiasia, että työn saanti on yksityiselle ihmiselle usein vaikeaa ja usein ylivoimaista.

Perustulo tai muukaan sosiaaliturva ei korvaa työllistämistä. Nollatyöttömyyteen ei päästä, mutta hyvin hoitamalla se saadaan paljon alemmaksi ja pahimmat työttömyyden seuraukset karsittua. Toimien merkitystä ei siten tule mil-lään perusteella vähätellä.

Palkkatuki- ja työllisyys-määrärahojen lisäys on työllistymisen edellytys

Lapiolinjan aikaan työllistämistä hoidettiin palkkaamalla työttömiä maa- ja vesirakennustöihin. Sittemmin töiden koneistuminen aiheutti, ettei tällä tavoin voitu hoitaa suurta työttömyyttä. Siksi tarvitaan palkkaamista ja palkkatukea sellaisiin töihin, joissa muiden kustannusten osuus palkkauskustannusten lisäksi ei ole suuri. Monia muita keinoja tarvitaan, mutta palkkaaminen ja palkkatuki ja näiden määrärahojen tuntuva lisääminen ja tämän asian ratkaiseminen on avainkysymys, jonka kiertäminen estää tulosten saamista.

Pekka Tiainen
Toimituksen otsikointi

Aika mennyt ei koskaan palaa

Kesä on ollut sään puolesta todella lämmin, mutta poliittisesti suorastaan kuuma. Poliittisen lämpömittarin asteita ovat nostattaneet etupäässä demarit. Kokoomuslaiset ovat hyvänä kakko-sena. Mutta kokoomuslaiset yhdessä työntajien kanssa ovat yli-voimaisia. He ohjaavat ja asettavat sanat demareiden suuhun. Tästä ohjailusta saavat osansa muutkin hallituspuolueet eikä tuloksena ole kurjuutta kummempaa.

Valtiovarainministeri Jutta Urpilainen uraputkea voidaan pitää suorastaan huimaavana. Se on ilman muuta vaatinut kovaa toverilobbausta. Siitä ovat kärsineet taloustieteen opinnot, vasemmis-ton aatemaailman omaksuminen, työväenluokan tarpeiden sisäistämistä puhumattakaan. Niinpä oikeisto juoksuttaa VM ministeriä mielensä mukaan.

Tästä juoksutuksesta saatiin loistava näyttö elokuun alussa ministeriön budjettivalmistelujen aikana. Eräänä päivänä Urpilainen astui lehdistön eteen ja julisti, että olemme menettäneet seitsemän vuotta. Ilmeisesti tietämättään hänellä oli ketunhanta kainalossa. Ilmeisesti hän ei tiennyt, et-

tä noina vuosina julkisen kulutuksen kasvu on pysäytetty lähes kokonaan. Myös investoinnit ovat jäissä ja kauppatase käännetty miinukselle, josta vain viennin supistuminen johtui ulkomaista, kaikki muu oli omia aikaansaannoksia.

o o o

Valtionvarainministerinä Jutta Urpilaisen (sd) pitää tietää, mitä viimeisen seitsemän vuoden aikana on oikeasti tapahtunut. Kokonais-tuotanto kasvoi 30 ja työn tuottavuus 38 prosenttia. Siksi työ väheni 6 prosenttia, 154 tuhatta työvuoden työpaikkaa. Pätkätyöläisten määrä on pysynyt noin 1,3 miljoonassa, mutta heillä palkallinen työvuosi lyheni 14 prosenttia.

Ennakkotietojen mukaan palkkasumma näyttää kasvaneen samaan aikaan 32 prosenttia, mutta koko kasvu on valunut vakinaisten ennen kaikkea korkeapalkkaisten pussiin. Voitot ovat kasvaneet 66 prosenttia. Kapitalistien voitot ja yritysmynnit aiheuttivat epäisänmaallisuuden hyökyäillon, kun seitsemässä vuodessa pääomia vie-tiin maasta yhteensä 432 miljardia euroa. Samaan aikaan valtion vuosibudjetit olivat yhteensä 327 miljardia euroa.

Kun Katainen ja Urpilainen puhuvat kansalle isänmaallisuudes-

ta, heillä on väärä osoite. Siitä pitää ihan huutaa aivan toiseen suuntaan, sinne missä kuurot rikkaat epäisänmaalliset riistäjät lymyävät.

Junaillessaan yrityksille komeaa verolahjaa Katainen-Urpilainen vakuuttivat, että sillä on monia dynaamisia, positiivisia vaikutuksia työllisyyteen. Nyt on toinen ääni kellossa. Rakenteelliset ”uudistukset” tulevat kirkaisemaan jokaista”, mutta ennen muuta niitä, jotka joutuvat elämään kädestä suuhun. Kaiken tämän paskan Jutta Urpilainen kruunaa sanomalla, että ”aika mennyt ei koskaan enää palaa” – kurjuus lisääntyy!

Suomessa on puuhasteltu sen hyväksi, että Suomi olisi Yhdysvaltojen tapaan palveluyhteiskunta. Tässä ollaan todella pitkällä. Tämän hallituksen aikana Yhdysvallat on jo saavutettu – Suomellakin on nyt karmea kaksoisvaje, kun valtion budjetti ja kauppatase ovat vajaita.

Vtt:n ylijohtaja Juhana Vartiainen (sd) sanoo syvällä rintaäänellä, että ”Ei palkansaajille voi mitään lahjoja tarjota”, suomalaisten palkkojen on oltava kilpailukykyisiä ulkomaisten marjanpoimijoiden kanssa. Pätkätyöläisten määrä on jo pitkään pysynyt 1,3 miljoonassa. Se on lähes puolet työvoimasta. Heidän työtuntien määrä oli viime vuonna 863 tuntia, josta vuo-

sipalkaksi tuli keskimäärin 9 605 euroa. Se on 141 euroa pienempi kuin seitsemän vuotta aiemmin. He ovat jo marjanpoimijoita!

Nyt ylijohtaja Vartiainen tavoittelee sitä, että myös vakinaisen kopäivätyön palkkojen on alennuttava pätkätyöläisten palkkojen tapaan. Porvarillisen taloustieteen vuoksi hän ei osaa, viitsi tai halua kertoa, kuinka suuri on työn arvo. Kapitalisteille olisi katastrofi tunnustaa, että työtunnin arvosta 59,00 euroa tavalliset palkansaajat pitävät 18,12 euroa ja armosta lahjoittavat pois 40,88 euroa. Jos Vartiainen tämän tietäisi, hän sanoisi: ”Ei kapitalisteille voi mitään lahjoja tarjota.”

Hesarissa Jutta Urpilaisella oli 15.8 artikkeli, jossa hän yritti näytellä viisasta. Siinä hän esitteli talouspoliittiset pilarit. Niissä ei ollut päätä ei häntää. Heti hänen perään 16.8 samalla paikalla Juhana Vartiainen esitteli ikioman talouspoliittisen teorian. Sen mukaan hallituksen on pitkitettävä lamaa niin kauan, että työläiset ovat kypsiä hyväksymään kurjaa kurjemmatkin palkkasopimukset.

o o o

Hallitukselle joku on kertonut, että aika entinen ei koskaan enää palaa. Siinä totuuden siemen, sillä

vapaakaupan, euron ja EU:n oloissa mennään koko ajan väärään suuntaan. Työttömyys lisääntyy vääjäämättä. Sitä ei oikeiston johtamilla kotikonsteilla muuksi muuteta. Kaiken maailman sote-, kunta- ja muut rakenneuudistukset vain pahentavat tilannetta.

Kaikki ennusteet viittaavat siihen, että 2040 mennessä entistä nopeammin toistuvien lamakausien seurauksena tuotanto kasvaa keskimäärin vain 1,0–1,5 prosenttia vuodessa. Siitä voi laskea, että oikeat työpaikat vähenevät 270 000 työvuodella olemattoman tuottavuuden vuoksi, mutta vähänkin parempi tuottavuus nopeasti tuplaa työn vähenemisen.

Suomen sijainnin ja olosuhteiden vuoksi logistiikka on kohtuuton. Se tuhoaa kilpailukyvyn. Mutta sitäkin pahempaa on ylikansallisten suuryritysten ylituotanto. Siinä tuhoaan pienten maiden kaikki kilpailumahdollisuudet. Siksi EU on hajotettava, siitä on erottava ja rakennettava tuotannolle rajasuojat.

Kun kapitalismi on umpiku-jassa, niin olisiko jo aika miet-tä sille vaihtoehtoa – se riippuu meistä, sinusta ja minusta!

Kai Kontturi

Keskusjärjestöjen neuvottelutulos tulee hylätä

Keväällä ja alkukesästä näytti siltä, että syksystä on tulossa lakko-syksy. Työnteettäjät olivat esittäneet palkanalennus- ja muita työehtojen huononnusvaatimuksiaan ja näytti siltä, että he olivat maallaneet itsensä nurkkaan, josta eivät pääse pois, ennen kuin on käyty muutama lakko. Mutta kuinkas sitten kävikään? Keväällä työmarkkinakeskusjärjestöt kävivät neuvotteluja keskitetystä ratkaisusta, mutta eivät päässeet sopimukseen. Se kaatui ”kalkkiviivoilla” elinkeinoelämän keskusliiton (EK) haluttomuuteen. Muutaman päivän päästä neuvottelujen kariutumisesta kuultiin, että hallitus oli luvannut alentaa yhetisöveroa 24,5 prosentista 20 prosenttiin. Ei kapitalisteilla ollut mitään kiirettä sopia, kun tiesivät saavansa 4,5 prosentin korotuksen voittoihinsa. Nousevista voitoista huolimatta kesän aikana on kuultu lukuisista YT – neuvotteluista, joissa duunareita laitetaan pihalle sadoittain. Kriisitietoisuutta ovat työnteettäjät ja porvarit sekä hallituksessa että sen ulkopuolella lisänneet kaikissa medioissa. Heidän työnsä näytti tuottavan tulosta. Ainakin AY – liikkeen johdolta meni pupu pöksyyn.

Ay-johtoa marssimassa ”Kataisen korpilampeen”. Korvat taisivat heilua, mutta määkimistä ei kuulunut. Mäenpää myöhemmin kyllä radiosaa määki yhteisten talkoiden välttämättömyydestä.

EK teki ”oharin” koulutus-sopimuksessa

Raamisopimuksessa sovittiin syksyllä 2011 ns. kolmen päivän koulutusoikeudesta. Tai niin luultiin että sovittiin. EK:n mielestä siitä ei sovittu mitään ja asia siirrettiin työryhmän selvittäväksi. Sen jälkeen siitä jo vuosi sitten päästiin sovintoon, mutta EK ei hyväksynyt sopua taaskaan, vaikka oli itse sitä väentämässä. - Vihdoin 26.8. -13 keskusjärjestöt saivat aikaiseksi sopimuksen, joka kantaa nimeä ”**osaamisen kehittämisen toimintamalli.**” Se velvoittaa YT – lain piiriin (yli 20 henk.) kuuluvat yritykset laatimaan henkilöstönsä kanssa koulutussuunnitelman ja järjestämään koulutusta sen mukaisesti. Pienemmille yrityksille suunnitelma on vapaaehtoinen.

SAK:n nettisivuilla otsikoitiin näyttävästi: ”Koulutussopimus avaa portit työelämän kehittämiselle.” - Jäämme mielenkiinnolla odottamaan minkälaiseen nousukiitoon suomalainen työelämä nyt lähtee.

Suomen teollisuudessa työ on kilpailukykyistä

Perjantaina 30.8.-13 työmarkkinakeskusjärjestöt sopivat uudesta 2 + 1 vuotisesta kokonaisratkaisusta. Se sai nimen ”**Työllisyys – ja kasvusopimus.**” Tarkastellaan ensin suomalaisen työn tuntihintaa pahimmiksi kilpailijamaiksi sanottujen Ruotsin ja Saksan tuntihintoihin. - Saksan tilastoviranomaisen Statistisches Bundesamtin vertailussa kallein työvoima v. 2012 oli Ruotsissa, 41,90 euroa tunnissa ja halvin Bulgariassa, 3,70 euroa tunnissa. Suomi sijoittui Statistisches Bundesamtin vertailussa sijalle seitsemän. Suomalaisen työn hinta oli keskimäärin 31,10 euroa tunti. Siis kymppin halvempi kuin Ruotsissa. Suomen teollisuudessa tienattiin enemmän kuin maassa keskimäärin, 33,80 euroa tunti. Saksan teollisuudessa tuntihinta oli 35,20 euroa. Tuntihintoihin on laskettu kaikki sivukulut mukaan, joten ne ovat vertailukelpoisia. (SAK:n nettisivut)

Kilpailijamaiden sopimukset erilaisia

Minkälaisia ”työllisyys – ja kasvus-

sopimuksia” Ruotsissa ja Saksassa sitten on tänä vuonna tehty? Kapitalistit aina valittavat työvoiman kalleutta. Niin varmasti Ruotsissa ja Saksassakin. Siitä huolimatta Ruotsissa sovittiin huhtikuussa teollisuusalojen työehdoista. - Kolmi-vuotinen sopimus antoi yhteensä 6,8 prosentin korotukset! Korotukset saavutettiin ilman lakkoja. - Saksassa sovittiin maaliskuussa julkisten alojen palkankorotuksista, jotka antavat 5,6 prosentin korotukset seuraavan kahden vuoden aikana. Saksan vaaleihin valmistautuvan SPD:n yhtenä päävaaliteemana on vaatimus 8,5 euron vähimmäispalkan kirjaamisesta lakiin. SPD:n pääsihteeri Andrea Nahles kirjoitti Guardianin verkkosivuilla: ”8,5 euron vähimmäispalkka kasvattaisi saksalaisten ostovoimaa 19 miljardilla eurolla ja lisäisi myös tuontia muista Euroopan maista. Samalla lisääntyisivät valtion verotulot eikä huonosti palkatuille tarvitsisi maksaa entiseen tapaan tukia.”

Ay-johdon käsitys kansantaloudesta kyseenalainen?

Ruotsin ja Saksan AY – liikkeen ja työväenliikkeen johdolla näyttää olevan jonkinlainen käsitys kansantalouden mekanismeista. Hyvä niin. Suomen työmarkkinakeskusjärjestöjen 30.8. solmimaa ”Työllisyys – ja kasvusopimus” - paperia lukies- sa on pakko todeta, että suomalaisen AY – ja työväenliikkeen johdolla ei ole minkäänlaista käsitystä kansantalouden mekanismeista. Sopimuksen mukaan palkkoja korotetaan ensimmäisenä vuonna 20 euroa kuukaudessa! Niin pieni ”korotus” tietää takuuvarmasti ostovoiman laskua. 20 euroa kasvattaa tietysti yhteiskunnan verotuloja. Ne eivät kuitenkaan kasva, koska hallitus on osana sopimusratkaisua luvannut alentaa tuloveroa 1,5 prosenttia.

Valtio siis pantiin maksamaan yksityistenkin yritysten palkankorotukset! Ja kaiken lisäksi valtion verotulot vähenevät. Veron alennus ei takaa ostovoiman kasvua. Veronmaksajien keskusliiton laskelmissa arvioidaan osto-

voiman heikkenevän ensi vuonna 0,5 prosenttia. Sopimuksessa ei mitenkään perustella sitä miten reaaliansioiden lasku lisäisi työllisyyttä ja kasvua. Eikä voikaan perustella, koska se ei sitä tee.

Hallitus päätti keväällä laskea yhetisöveroa 4,5 prosenttia. Se toi valtion ensi vuoden budjettiin 900 miljoonan euron loven. Nyt tuota lovea kasvatetaan työarkkinakeskusjärjestöjen ja valtion yhteisellä päätöksellä vielä lisää. Se tietää lisää leikkauksia ja kaikkein köyhimpien ihmisten kurjuuden lisääntymistä.

Ay-johto osti sian säkissä

Työllisyys – ja kasvusopimuksessa siis sovittiin, että palkkoja korotetaan ensimmäisenä vuonna 20 euroa kuukaudessa ja toisena vuonna 0,4 prosenttia. Korotukset ovat yleiskorotuksia, eli kaikki saavat saman korotuksen. Sopimuksen tekstiosassa on yksi selkeä parannus, jota ei voi mitenkään tulkita heikennykseksi. ”Työttömyyspäivärahan omavastuu-aika lyhennetään seitsemästä päivästä viiteen päivään. Uudistus tulee voimaan 1.1.2014.” Tekstissä lähes kaikki muu on tulokinnan varaista, tai niistä ei ole vielä sovittu muuta kuin että ne siirretään työryhmien pohdittaviksi. Työläisille siis myytiin sika säkissä.

Työaika pidennetään

Sopimus sisältää mm. työajan pidentämisen. Se toteutettaisiin siirtämällä loppipäivä ja helatorstai kiinteästi lauantaipäiviin. Siirron toteutuminen vaatii kuitenkin vielä kirkon siunauksen. Arkkipiispa Kari Mäkinen tyrnäsi tuoreeltaan koko ajatuksen.

Muuten- millä logiikalla työajan pidentäminen lisää työllisyyttä tai kasvua?

Paljon on puhuttu myös työtömän oikeudesta ansiotyöhön ilman, että menettää päivärahansa. Kaikki työttömät eivät kuitenkaan voisi tienata 300 euroa

kuukaudessa. Sopimuksessa puhutaan ainoastaan ns. sovitellusta päivärahasta. Muutenkin kyseinen sopimuksen kohta on hyvin epämiel- räisen oloinen. Sitä ei voi mitenkään yksiselitteisesti tulkita suureksi edistykseksi. Joka tapauksessa uudistus tulee voimaan 1.1.2014, jos sopimus tulee ammattiliitoissa hyväksytyksi ja saa laajan kannatuksen.

Lakko-oikeutta ollaan ra- jaamassa entisestään

Sopimuksessa on sovittu työryhmän perustamisesta, joka ”arvioi nykyiseen työehtosopimuslakiin ja työriitojen sovitellulakiin perustuvien neuvottelujärjestelmien toimivuutta ja kehittämistarpeita syksyn 2014 loppuun mennessä. Tar- kastelun kohteena on erityisesti työehtosopimusten velvoittavuus ja noudattaminen sekä sopimuk- sen rikkomisesta eri tahoille seuraavat sanktiot”. Mitä tuo voi muu- ta tarkoittaa kuin sitä, että työryh- mä arvioi, miten lakkosakkoja voisi korottaa ja saavatko sanktioita yk- sityiset lakkoon osallistuneet hen- kilöt? Suomessa ei ole enää vuosiin ollut lakko-oikeutta sopimusten voimassaollessa ja nyt ollaan vielä kirstätmässä lisää työläisten ainoa keinoa puolustaa oikeuksiaan.

Suunta työaikalain lopulli- seen romuttamiseen?

Sopimusosapuolet näyttävät myös olleen yhtämieltä siitä, että työaika voi työsuhteessa vakiintua työsuhteen ehdoksi työsopimuksessa so- vittua työaikaehdot täydentäen tai sen korvaten. Mitä tämä sitten tarkoittaa? Sitäkö, että jos duunari pai- naa sovitun 40 viikkotunnin lisäksi ylityötä vaikkapa 10 tuntia viikos- sa pidemmän esim. kahden kuukauden ajan, katsotaan, että hänen viikkotyöajakseen on vakiintunut 50 tuntia, eikä niistä kymmenes- tä tunnista enää tarvitsekaan mak- saa ylityökorvauksia? Osapuolet to- sin toteavat, että asiaan liittyvä oi-

keustila on epäselvä. Niinpä se esit- tää, että asetetaan kolmikantainen työryhmä asiaa selvittämään! Joo- pa joo...

Yhtä kaikki. Paitsi vakiintu- nutta työaika koskeva oikeustila koko sopimus on epäselvä ja työ- läisten sekä yhteiskunnan kannal- ta tuhoisa. Se laskee ostovoimaa ja siksi heikentää yritysten, erityisesti pienten yritysten mahdollisuuksia työllistää. Se laskee valtion vero- tuloja, joka taas tietää leikkauksia mm. sosiaaliturvaan sekä pakottaa valtion ottamaan lisää velkaa: Kes- tävyysvajee senkuin kasvaa! Taidam- me olla Kreikan tiellä.

Kelvoton neuvottelutulos tulee hylätä

Lähipäivien ja viikkojen aikana lii- tot joko hyväksyvät tai hylkäävät keskusjärjestöjensä neuvottele- man sopimuksen. Viimeinentaka- raja on 25.10.2013 klo:16.00. Sil- loin viimeistään pitää työehtoso- pimusosapuolten ilmoittaa omille keskusjärjestöilleen ”työllisyys – ja kasvusopimuksen” mukaisten rat- kaisujen sopimisesta. Perinteises- ti on ollut niin, että ensimmäisenä ratkaisut on tehty teknologiateolli- suudessa. Perjantaina 6.9 kokoon- tuva metalliliiton valtuusto on suu- ren ratkaisun edessä. Jos se hylkää sopimusesityksen, koko paletti mi- tä suurimmalla todennäköisyydellä menee uusiksi.

Nyt on aika ay-kenttäväen ottaa yhteyttä liittojensa hallin- nonsa päättöksiä tekeviin ja kertoa heille, että emme halua mitään epä- määräisiä viittauksia ja heikennyksiä täynnä olevaa paperia, vaan selkeä- kielisen sopimuksen, jossa on osto- voiman nousun takaavat palkanko- rotukset. Keskusjärjestöjen neuvot- telema sopimus on yksiselitteisesti huono ja se on hylättävä.

**Markku Nieminen
Pääluottamusmies**

Toimituksen otsikointi

Hyvästi Jouko-bussit

Helsingin seudun liikenne (HSL) lakkauttaa muun muassa vanhuksille suunnatut Jouko-bussilinjansa joulukuussa 2013. Joukot oli suunnattu erityisesti vanhuksille ja liikuntarajoitteisille bussimatkustajille, mutta myös kuka tahansa saattoi niitä käyttä. Kaikille reiteille ei ole riittänyt matkustajia ja siksi niitä ei kannata ajaa”, HSL:n osastonjohtaja Anttila toteaa.

Kuva: HSL:n Kuva-arkisto

Joukoihin mahtuu 10-14 matkustajaa, lastenvaunut, pyörätuolit ja muut apuvälineet.

Linjoja on ollut kymmenkunta eri- laista. Tämän kirjoittaja on henkilö- kohtaisesti tutustunut ja käyttänyt keskisten kaupunginosien J-60 lin- jaa aktiivisesti ja täytyy sanoa, että ikävä tulee hyvää palvelua. Kotio- velta se ei hakenut vaan lähimmäl- tä bussipysäkiltä ja maksoi vain ta- vallisen bussilipun hinnan, näyttöli- pulla tai käteisellä. Kyyti tilattiin ta- vallisella puhelimella ja joskus saa- tettiin kyytejä yhdistellä järkevästi

niin, että mukaan poimittiin useam- pia matkustajia, jos matka sattui sa- moille seuduille. Halpaa ja helppoa kun siihen oppi. Mitä nyt tilalle?

”Katso netistä”

Näinhän nykyisin monet henkilö- kohtaiset puhelinpalvelut ”korva- taan”. Näyttää siltä, että tilalle tar- jotaan Kutsulinja.fi tilaustaksibus- seja. Ensin täytyy rekisteröityä ne- tissä, ladata palveluun rahaa net-

tipankissa ja maksaa hieman hal- vemman taksi-taksan mukaan matkasta. Ero bussilipun hintaan on melkoinen. Tuntuu, että van- hoista käyttäjistä suuri osa putoaa palvelusta atk- ja nettipankkiosaam- isen puutteen vuoksi.

Kyllä uuteenkin systeemiin olisi jokin puhelintilaamisen mahdollisuus saatava. Työikäi- set ja parempituloiset kyllä hallit- sevat ja osaavat hyödyntää taval- lista taksia edullisempaa matkus- tusmuotoa. Mutta ”katso netistä - poliitikko syrjii osaa kuntalaisis- ta. Joku kysyy, miksen käytä sitten tavallista bussia? Niin käytänkin, mutta Jouko 60 on ollut pistämät- ön vaihtoehto silloin, kun kotipy- säkiltä ei ilman vaihtoja ole matka ollut mahdollinen. Elokuussakin käytiin koko sukuni voimin Kum- pulan maauimalassa ja kyydissä oli parhaimmillaan seitsemän mat- kustajaa. Väliillä tuli pitempi reitti, kun kyydittiin samalla rollaattori- matkustaja terveysasemalle. Jou- koihin mahtuu 10-14 matkustajaa, lastenvaunut, pyörätuolit ja muut apuvälineet. Asia on vielä vaihees- sa kaupungin elimissä. Toivotaan, etteivät köyhät ja kipeät putoa kyy- distä. Ikävä tulee Jouko-linjoja.

Antero Nummiranta

EU:n komission pyrkimykset uhkaavat sosiaaliturvaa

Sosiaali- ja terveysministeri Paula Risikon (kok.) elokuinen ehdotus sosiaaliturvan vastikkeetomuuden poistamisesta herätti myrskyn. Risikon ehdotus ei ollut vain yksittäisen ministerin pohdintaa, vaan se on linjassa EU:n pyrkimysten kanssa yhtenäistää sosiaalipolitiikkaa. Voittajana tässä projektissa ovat pääomapiirit, häviäjinä pienituloiset ja vähäosaiset.

Sosiaaliturva on vastikkeellista

Elokuun alussa Ilkalle ja Pohjalaiselle antamassaan haastattelussa Risikko kertoi haluavansa muuttaa sosiaaliturvaa niin, että tuensaajien olisi pakko osallistua yhteiskunnan toimintaan ja että osallistuminen näkyisi sosiaaliturvan määrässä. Perusteluksi ehdotukselleen Risikko esitti sen, että vastikkeellisuus avaisi tuensaajille paremmien yhteiskuntaan ja työelämään. Samalla hän sanoi sosiaaliturvan muuttamisen olevan yksi tulevan syksyn tärkeimmistä tavoitteista.

Ministeri Risikon ehdotus keskellä nykyistä taloudellista tilannetta nostatti keskustelumuzyrskyn. Keskustelu sosiaaliturvan vastikkeellisuudesta leimahti oikeastaan jo hieman ennen Risikon avausta, kun OAJ:n puheenjohtaja Olli Luukkainen ehdotti sosiaaliturvan sitomista koulutuksen laatuun.

Monet sosiaalipolitiikan asiantuntijat ja työttömien järjestöjen edustajat muistuttivat, että suomalainen sosiaaliturva on jo pitkään siirtynyt kohti vastikkeellisuutta. Työttömät ja vähäosaiset joutuvat enenevissä määrin ottamaan omatoimisesti vastuun tilan-

Kuva: Heikki Mannikko

Helsingin vappumarssilla sosialidemokraattien, vasemmistoliittolaisten ja ammattiliittojen lippujen edessä on useiden vuosien ajan näytetty tunnus ”Sosiaalisen oikeudenmukaisuuden puolesta”. Olisiko kenttäväen aika muistuttaa järjestöjensä johtoa annetuista lupauksista ja luvatusista linjasta.

teestaan samalla, kun valtio heikentää palveluita. Kehitys on lisännyt köyhyyttä ja syrjäytymistä, sillä monet jo nyt sosiaaliturvaa- ja palveluita tarvitsevat eivät yksinkertaisesti kykene itse toimimaan aktiivisesti tilanteensa muuttamiseksi. Tämä 1990-luvun laman jälkeen liikkeelle lähtenyt kehitys on voimistunut erityisesti viimeisten kymmenen vuoden aikana.

Taustalla EU:n pyrkimykset

Sosiaali- ja terveysministeri Paula Risikon ehdotus sosiaaliturvan vastikkeellisuuden voimistamisesta ei ollut uusi. Vastaavat vaatimukset ovat yleistyneet samalla, kun on väitetty hyvinvointivaltion tulleen tiensä päähän. Uusioikeistolaisen

talouspolitiikan arkkitehdit ovat kehottaneet suuntaamaan katseet niihin Euroopan maihin, joissa sosiaaliturva on yksilökeskeistetty ja sidottu omaan aktiivisuuteen.

Suomalaisen sosiaalipolitiikan- ja turvan keskeinen nimitystä on universaalisuus eli sen kaikki huomioon ottava tasavertaisuus. Tämän mallin ansiosta Suomi oli pitkään yksi maailman tasa-arvoisimmista maista ilman merkittäviä tuloeroja. Viime lama ja liittyminen Euroopan Unioniin käynnistivät kuitenkin vahvan uusioikeistolaisen projektin, jonka seurauksena sosiaaliturvaa on merkittävästi heikennetty.

Suomi ja muut EU:n jäsen-

maat ovat toistaiseksi voineet päättää kansallisesti sosiaalipoliittisesta linjastaan. Tähän on tulossa muutos, mikäli EU:n komissio saa tuoreet suunnitelmansa läpi. Komissio on jo parin vuoden ajan antanut maakohtaisia suosituksia, joissa pyritään ohjaamaan esimerkiksi jäsenmaiden eläke- ja muita sosiaaliturvaan liittyviä linjauksia. EU:n komissio on tämän vuoden alusta eteenpäin vahvistanut talous- ja finanssiohjaustaan, jonka seurauksena yksittäisiä jäsenmaita voidaan esimerkiksi rangaista komission budjettikurista lipsumisesta.

Työeläkevakuuttajien Telan erityisasiantuntija Janne Pelkonen varoitti hiljattain (HS 01.08.),

että komission pyrkimykset yhtenäistää sosiaalipolitiikkaa voivat johtaa esimerkiksi uusiin paineisiin eläkeiän nostosta. Samalla tulilinjalle on joutumassa myös työttömien ja muiden sosiaaliturva- ja etuudet.

Sosiaaliturvaa on vahvistettava

Ministeri Paula Risikon ehdotukset noudattelevat EU:n omaksumaa uusioikeistolaisen talouspolitiikan linjaa. Tämä niin kutsuttuna New Public Management (NPM)-linjana tunnettu sosiaalipolitiikan muoto painottaa sosiaaliturvan entistä laajempaa sitomista markkinoiden dynamiikkaan. Mitä heikompi sosiaaliturva, sitä helpompi kansalaiset on pakottaa hyväksymään esimerkiksi mitättömät työehdot ja jopa suoranaisten orjatyö erilaisten tukityöllistämishajelmien muodossa.

Kataisen hallituksen puheet rakennemuutoksesta luovat tummia pilviä pienituloisten, opiskelijoiden ja erityisesti sosiaalisesti syrjäytyneiden päälle. Muutoksia aitaan viedä läpi käymällä käsiksi sosiaaliturvan eri muotoihin. Nämä muutokset tulevat väistämättä lisäämään tuloeroja ja köyhyyttä samalla, kun ne vievät eteenpäin EU:n ja pääomapiirien vaatimuksia.

Suomalainen sosiaaliturva on tänään riittämätöntä ja monimutkaisuutensa vuoksi se tavoittaa heikosti osan väestöstä. Sosiaaliturvaa tulee tulevaisuudessa uudistaa ja taata, että se palvelee tasapuolisesti kaikkia kansalaisia. Vahva sosiaaliturva on samalla vahvin puolustus yksityistämistä ja markkinavoimien pyrkimyksiä vastaan.

KÄ/Antti Siika-aho

Vastikkeellisesta sosiaaliturvasta

Palkkatyösuhteessa työnantaja ostaa työntekijän työvoiman käyttöönsä – hänen kykynsä tehdä työtä – ja myy hänen työnsä tuloksia (myyntiin tuotettuja tavaroita ja palveluita) saadakseen niistä voittoa. Työvoima sisältää työprosessissa vaadittavat työntekijän henkiset ja ruumiilliset kyvyt sekä taidot. Työllä tarkoitetaan työvoiman kuluttamista työprosessissa. Kapitalisti omistaa tuotantovälineet (tehtaat, kiinteistöt, liikennevälineet, tietokoneet ja raaka-aineet), joilla työ tehdään.

Työläisen työ luo aina uutta arvoa enemmän kuin hänen työvoimansa arvo on (hänelle maksettu palkka). Suomessa työläisen reaali-palkkaa alentavat merkittävästi elintarvikkeiden ja asunon korkea hinta. Työvoima on luonteeltaan kaupattavaa tavaraa. Työläisen työvoiman ja elämiseen välttämättömiksi katsottavien hyödykkeiden (ravinto, vaatteet, asunto, puhtaus, työmatkat, viestimet jne...) takaamiseksi riittäisi päivittäin jo muutaman tunnin työskentely. Kapitalisti palkkaa hänet aina pitemmäksi määräajaksi, jotta hän pystyy hyödyntämään työläisen tuottaman lisäarvon.

Työläinen maksaa tekemästään työstä ja elämänsä ylläpitämiseksi ostamistaan tavaroista lisänsä veroja valtiolle, jotka eivät

mene suinkaan pääosin hänen hyvinvointinsa ylläpitämiseen. Osa verovaroista palautuu jopa takaisin kapitalisteille valtion budjetin myöntämien vastikkeettomien tukimaksujen myötä. Sijoittajat pysyvät näin tyytyväisinä.

Suomessa työntekijä nauttii lakisääteistä sosiaaliturvaa. Tämä ei ole kuitenkaan osoitus kapitalistien hyväntahtoisuudesta, vaan työväenluokan käymästä luokkataistelusta omien etujensa puolesta. Päivi Uljas toteaa Taistelu sosiaaliturvasta –kirjassaan sosiaaliturvan synnystä seuraavaa: ”Palkkatyöläisten sosiaaliturva perustuu työttömyys-, sairaus- ja eläkevakuutuksiin. Niitä koskeva lainsäädäntö hyväksyttiin eduskunnassa v. 1960–1963.” Uljaksen selvityksen mukaan ”sosiaaliturvakamppailuun osallistui tuhansia ammattijärjestöjä, lukematon määrä muita kollektiiveja, kaikkiaan valtava määrä ihmisiä. Heidän kokemuksensa osoittaa, että suotuisissa olosuhteissa ihmiset ovat valmiit liikkumaan oikeana pitämänsä asian puolesta ja voivat myös saavuttaa tuloksia.”

Sosiaali- ja terveysministeri Paula Risikon (kok) ehdottama vastikkeellinen sosiaaliturva tarkoittaisi käytännössä sitä, että työnantajat saisivat käyttöönsä todella halpaa työvoimaa, joka loisi uutta arvoa moninkertaisesti verrattuna näiden saamaan toimeentulotukseen tai työmarkkinatukeen.

Työmarkkinatuki on tarve-

harkintainen taloudellinen tuki, jolla tuetaan työttömän työnhakijan sijoittumista työmarkkinoille. Tuki on tarkoitettu työttömälle, joka tulee ensi kertaa työmarkkinoille tai joka ei täytä työssäoloehdot. Sitä maksetaan myös pitkäaikaistyöttömälle, joka ei voi enää saada perus- tai ansiopäivärahaa 500 päivän enimmäisajan täytyttyä. Ilman korotuksia työmarkkinatuen suuruus on nykyisin keskimäärin 698 €/kk. Asumistuki ei alenna tukea. Kotona asuvan nuoren henkilön vanhempien tulot voivat huventaa sen kuitenkin puoleen.

Toimeentulotuki on viimeisinainen toimeentuloturvan muoto. Sitä myönnetään henkilölle tai perheelle, jonka tulot ja varat eivät riitä välttämättömiin jokapäiväisiin menoihin. Tukea voidaan myöntää myös omatoimisen suoriutumisen tukemiseksi ja syrjäytymisen ehkäisemiseksi. Se koostuu perustoimeentulotuesta, täydentävästä toimeentulotuesta ja ehkäisevästä toimeentulotuesta. Sen täysi perusosa on nykyisin yksin asuvalla henkilöllä 477,26 €/kk.

Mikäli siirryttäisiin Risikon ehdottamaan vastikkeelliseen sosiaaliturvaan, sitä saavien työvoima kohdistettaisiin matalapalkka-alojen työtehtäviin. On huomioiden arvoista, että valtio ja kunnat käyttävät nykyisin terveydenhuollossa, työvoimakoulutuksessa ja sosiaalitoimissa paljon yksityi-

siä palveluiden tuottajia. Yksityissektori hyödyntää myös työvoimakustannuksia karsiessaan palkkatuen, työharjoittelun ja kuntouttavan työtoiminnan suomien mahdollisuuksia.

Kaikkien palkansaajien mediaanipalkka oli v. 2012 Suomessa 2 800 euroa. Virallinen köyhyysraja eli 60 % suomalaisten mediaanituloista oli tuolloin 1 680 euroa. Kuntien palveluksessa olevien siivoojien keskiansio oli v. 2012 vain 1 748 €/kk. Vastavasti päiväkotipulaisille maksettiin 1819 euroa, pesulatyöntekijälle 1 752 euroa vahtimestarille 1 810 €/kk. Kaupan alan myyjien vähimmäispalkka oli 1.6.2013 alkaen yksityissektorilla 1 730 euroa/kk. Kaupanalan työntekijöistä jopa 70–80 % on osa-aikaisia työntekijöitä. Köyhyysrajan liepeillä elää valtava joukko työssä käyviä suomalaisia. Entäpä jos näihin työtehtäviin sijoitettaisiin työmarkkinatuella olevia ihmisiä?

Vastikkeellisen sosiaaliturvan tavoitteena ei todellakaan ole pitkäaikaistyöttömille järjestettävä toiminta, jotta nämä eivät syrjäytyisi yhteiskunnasta, vaan verovaroilla kustannettavan halvan työvoiman synnyttäminen kotimaisten ja kansainvälisten kapitalistien käyttöön sekä heidän voittojensa turvaamiseksi.

Matti Laitinen
7.8.2013 Helsinki

Sananvapaus Suomessa vaarassa

Ensin Demarin päätoimittajalle annettiin potkut ja sitten lähti Naton ja Yhdysvaltain äänenkannattajan eli Helsingin Sanomien Pentikäinen. Luultavasti lehdistön piirissä on ainakin päätoimittajilla kylmä rinki persuuksissa. Tarkasti mietitään, ettei astuta liian suurille ja aroille varpaille.

Suuresti on muuttunut Keski-suomalainenkin sitten Laatikaisen päivien. Lehdestä on tullut avoimesti suomalaisten natottajien kannattaja. Onkohan se viisasta toimituspoliittikkaa? Suurin osa Suomen kansalaisista haluaa pysyä kaukana Natosta ja sen jatkuvista sotaseikkailuista.

Edelleen pätee vanha viisaus; viisas ulkopoliittikka on halvinta ja parasta maanpuolustusta. Kataisen hallituksen ulkopoliittikka on jatkuvaa lännen nöyristelyä ja imarte-lua. On hirmuinen hinku päästä vieraillemaan Valkoisessa Talossa, jonka nimen kuuluisi olla -Musta Talo.

Reino Welling,
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoski

Lännen mies

Presidentti Sauli Niinistö puhui 27.8.2013 Suomen suurlähettiläille Finlandia-talossa. Hänen puheestaan välittyi, että presidentti tykkää kolmesta asiasta: Euroopan unionista, Natosta ja Yhdysvalloista. Hän pitää tästä kapitalismin valtakolmiosta, koska sen osiot linkittyvät niin vahvasti toisiinsa. Useimmat Euroopan unionin jäsenmaat ovat sotilasliitto Naton jäseniä. Yhdysvallat on taas vastaavasti Naton johtaja ja EU:n vahva liittolainen. EU ja Nato ovat kummatkin valtiosopimuksia.

Suomessa keskustelujen keskiössä ovat EU ja Nato. Presidentin mielestä: ”Tämä ei ole tietenkään sattumaa, vaan nuo kaksi kaverusta ovat kansallisessa ajattelussamme pitkälti osa samaa kokonaisuutta. Joillekin ne ovat virheiden jatkumo, joista vasta toinen on ehditty tehdä. Joillekin ne ovat pelastuksen askeleita, joista vasta toinen on ehditty ottaa. Yhteistä molemmille on se, ettei Suomen nykyistä paikkaa ole nähty aivan luontevana. Olemme joko liian kaukana tai liian lähellä.”

Niinistö ja Eu

Euroopan unioni on Euroopan kapitalistien yhteistyöjärjestö, jonka kautta kapitalistit toteuttavat pääomien, työvoiman, palveluiden ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta eli vapaata markkinataloutta Euroopassa. Oikeistolaisena presidenttinä Niinistö ei vastusta näitä perusvapauksia ja niiden toteutumisedellytysten kohentamista Suomessa. Hän ei ole menettänyt uskoaan unioniin.

Presidentti epäilee hitusen unionin toimivuutta, mutta hän ei halua maamme irrottautuvan EU:sta. Hänen mielestään ”Suomen kansallinen etu ei ole tukea, mitä integraatiota hyvänsä, mutta disin-

Kuva: Heikki Männikkö

Yllätyksellisesti Demarit laittoivat ehdokkaakseen epäsuosituimman: Lipposen. Oliko tämä tarkoitus, jos Niinistölle ei haluttu vastaehdokasta? Tärkeät asiat kuten Nato- ja Venäjä suhteet keskusteluissa jätettiin pimentoon. Vuoden -94 toisintona tiedotusvälineet antoivat ”Haavisto-liikkeelle” siimaa sen verran, että Väyrynen pudotettiin ulos kuvioista. Varmistettiin tärkeiden kysymysten pysyvän pimennossa toisellakin kierroksella. Ovathan Niinistö ja Haavisto kumpikin Nato-miehiä ja Niinistön esikunta saattoi olla varma, ettei toisella kierroksella tule yllätyksiä. Ja niin meillä on pressana ”Lännen mies”.

tegraatiokaan ei lupaisi hyvää. Eurooppa elää murrosvaihetta, hakien paikkaa ja suuntaa. Siinä meidän on parasta toimia sitoutuneena, mutta realistina.”

Mitä realismia on pitänyt EU-hankkeessa, joka johtaa kriisistä toiseen ja jonka haittoja Suomen oikeistolainen presidentti ei välitä tiedostaa?

”Euroopassa esitetään kovaa vauhtia kysymyksiä, mistä kaikesta unionin tulee säätää? Onko kaikesta siitä todellista hyötyä – vai myös haittaa? EU ei varmaankaan palaa vapaakauppa-alueeksi, mutta tiivistymisen hyödyn rajatkin alkavat olla yhä useammalle näkyvissä. Ei ole helppoja vastauksia edes paikasta, saati sitten suunnasta.”

Oikeistolainen presidentti kehittää väittää, että ”vain ani harva kiistää EU-jäsenyyden myönteisen

merkityksen. Mutta yhä harvempi näkee siinä myöskään vastauksen siihen kaikkeen, minkä edessä olemme nyt. Eikä se ihme ole. Mikään määrä EU-integraatiota ei voi velkojamme tyhjäksi tehdä tai alkaa meitä – tai heitä – elättää. Nä-mä ratkaisut on tehtävä ja vastuut kannettava itse. Ja jos vastuun haluaisi siirtää, olisi annettava valta-kin. Se ei ole Suomen tulevaisuus.”

Mitä hyötyä Suomen kansalaisille mahtaa olla eurokriisistä, Euroopan pankkien tukimiljardeista, unionin kilpailutuslainsäädännöstä ja oman valuutan hävittämisestä? Maassamme demokratia ei kä-sittääkseen ulotu yhteiskunnan talouden hoitoon.

Niinistö ja Nato

Oikeistolainen presidentti Niinis-

tö on Nato-myönteinen mies. Hän haluaisi Suomen liittyvän sotilasliittoon oma taistelukykyinen armeija säilyttään, koska vain se takaisi maamme kansallisen puolustusvalmiuden säilymisen. Toisaalta hän on varsin tyytyväinen nykyiseen yhä syvenevään Nato-integraatioomme. Presidentti haluaa jäädä tuulen haistelijaksi ja katsoa, kuinka maamme kietoutuu ikään kuin itsestään yhä tiukemmin sotilaalliseen yhteistyöhön Naton kanssa.

”Nykyinen asemamme (rauhankumppanuus/sotakumppanuus Natossa, ML) palvelee etujamme tässä ajassa hyvin, kun niitä kokonaisvaltaisesti punnitsee. Meillä on toimintavapautta, valinnanmahdollisuuksia sekä tilaa nähdä ja toimia eri suuntiin. Ei ole automatiikkaa mihinkään suuntaan... Suomi päättää paikkansa ja suuntansa niinkuin

sille hyväksi on, siinä asetelmassa, jonka historia kulloinkin ympärilemme asettaa. Nato-yhteistyö-mme on monipuolista ja palvelee suoraan myös oman puolustuskykymme kehittämistä. Ensi vuonna käynnistyvä Naton hoitamaan Islannin ilmavalvontaan osallistuminen on esimerkki tästä.”

Niinistö suhtautuu suo-peasti Yhdysvaltoihin

Oikeistolaisena presidentti Niinistö suhtautuu suopeasti Yhdysvaltoihin. Hän ei kyseenalaista mitenkään USA:n suurvaltapolitiikkaa, sen globaalia tietoverkkovakoaikua, sen yli 700 sotilastukikohtaa ja sen sotilaallisia aggressioita maail-malla. Sodankäynti on yritystoimintaa, jossa liikkuu satoja miljardeja dollareita. Presidentti Niinistö haluaa maamme pysyvän johtavan Nato-valtion – USA:n – uskollisena liittolaisena.

”Yhdysvaltain maailmanlaajui-nen painoarvo ei esittelyä kaipaa. Suomelle Yhdysvallat edustaa vahvaa ja tärkeää kumppania niin ulko- ja turvallisuuspolitiikan, talouden kuin kulttuurin ja koulutuksen alalla. Siteemme ulottuvat kauas historiaan, sen kerrostumia ovat niin laaja siirtolaisuus kuin Suomen tunnollinen velanmaksukin. Ja Yhdysvallat on myös panostanut Suomeen – tähän nykyiseenkin. Tästä esimerkkinä on vaikkapa talvel-lä Yhdysvaltain suurlähetystön yhteyteen avattu uusi innovaatiokeskus. Me olemme valmiita kehittämään kumppanuutta eteenpäin.”

Oikeistolaisen presidentin puheesta jäi paha maku suuhun. Se ei herätä luottamusta, koska lännen mies luottaa dollariin ja maailman pollariin.

Matti Laitinen

Lähde: Tasavallan presidentti Sauli Niinistön puhe suurlähettiläskouksessa Finlandia-talolla 27.8.2013

Työkyvyttömyyseläkkeen saantia aiotaan rajusti vaikeuttaa

Olen yksi 100 %:sesti sairaista ja olen joutunut taistelemaan työkyvyttömyyseläkkeestäni yli 14:ta vuotta. Taisteluni jatkuu, koska Tapiola ei halua maksaa minulle eläkettä. Koska heidän ja Kelan päätökset ovat olleet laittomia ja totuudenvastaisia, päätin kirjoittaa kirjan, jossa käsittelen ”oikeuskiusattujen” asemaa. Sanotaan Suomen ja Ruotsin olevan valtioita, missä kaikilla on samat oikeudet. Tämä ei pidä paikkaansa. Siksi on tärkeää, että joku tuo tämän laittoman järjestelmän selkeästi esille.

Ruotsin vakuutuskassan toiminta ja laittoman lausunnon tilaaminen minulle herätti mielenkiintoni. Minut pakotettiin Huddingen sairaalaan, koska minua hoitaneet lääkärit eivät suostuneet muuttamaan lausuntojaan. Vakuutuslääkäri, joka työskentelee Huddingen sairaalassa, pyysi lääkäreitani muuttamaan lausunnon siltä osin, että olisin hänen mielestään vain 50 %:sesti sairas. Kun tämä ei onnistunut, sain uhkauskirjeen vakuutuskassasta. He ilmoittivat katkaisevansa työkyvyttömyyseläkkeeni, ellen menisi tuonne Huddingen sairaalaan. Koska tällä vakuutuskassan lääkärillä on virka tuossa sairaalassa, hän on ollut jäävi tilamaan minulle sieltä mitään.

Kävin sairaalassa viitenä päivänä. Tältä pohjalta minulle kirjoitettiin laiton lausunto. En ole tavannut suomalaista naislääkäriä, joka on toinen lausunnon allekirjoittajista. Toinen lääkäri oli koulutuksessa eikä olisi saanut edes minua tutkia. Hän oli väärentänyt

tittelinsä ja käytti ammattinimikettä, jonka pätevyys sai vasta kaksi vuotta myöhemmin. Tämän laittoman lausunnon perusteella eläkkeeni puolitettiin eikä enää käytetty minua kaksi vuotta hoitaneiden lääkäreiden lausuntoja. Jouduin kerjäläiseksi ja elin 3300 kr kuu-kausitulolla. En saanut sosiaalista-kaan juuri mitään, koska he tulkit-sivat minun olevan 100 %:sesti sairas.

Vakuutuskassa lähetti tämän laittoman lausunnon Suomeen enkä saanut yhdeksään vuoteen Kelalta eläkettä eikä Tapiola halua maksaa minulle vielääkään eläkettä. Siksi valitin työeläkeasioi-den muutoksenhakulautakuntaan. Saadessani heidän viimeisen laittoman päätöksensä 14.05.2013, huomasin ihmeekseni ministeri Risikon entinen sihteerin olleen jäävi-nä mukana päättämässä. Hän oli ensin 04.10.2012 sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnassa, joka hylkäsi Kelan eläkettä koskevan valitukseni. Siksi hän on jäävi enää

muualla päättämään eläkkeestäni. Hän siirtyi vuosi sitten ministerin sihteerin tehtävistä EK:lle. Joten en malttanut olla kirjoittamatta ministeri Risikolle.

Sosiaali- ja terveysministeriö asetti 20.12.-12 vakuutuslääkärijärjestelmää kehittämään työryhmän ja viisi alaryhmää. Olin tietoinen tästä sosiaali- ja terveysministeriön työryhmästä. Totesin netistä, että siinä olivat mukana samat henkilöt, kuten Kelan ja Tapiolan

johtavat lääkärit, jotka eivät ymmärtäneet minua hoitavien lääkäreiden lausunnoista mitään, sekä lakimiehiä, jotka eivät ymmär-ä edes milloin he ovat jää-viä. Ja kukas siellä vielä on-kaan mukana? Risikon en-tinen sihteer, joka on pää-tösten perusteluja kehittä-vässä alaryhmässä ja myös muutoksenhakua kehittä-vässä alaryhmässä.

Esitin Risikolle useita kysymyksiä. tietenkään hän ei voinut vastata niihin. Kysyin, että luottaako hän nykyiseen järjestelmään, missä alemman koulutuk-sen saaneet sihteerit ja la-kimiehet päättävät asioista, vaikka eivät ymmärrä lää-käreiden lausunnoista mitään. Vakuutuslääkäritkään eivät ole asiantuntijoita hakijan vammoihin nähden. Vastauksen sijaan Risikko lähetti minulle heidän ”toimenpideohjelman vakuutuslääkärijärjestelmän kehittämiseksi”.

Lukiessani asiakirjan tajusin, että tapaustani oli käytetty törkeästi hyväksi. Heillä on tarkoitus saada Suomessakin aikaan järjestelmä, missä työkyvyttömyydestä viedään viimeinenkin oikeusturva. Asiakirja näyttää kauniilta, mutta henkilökohtaisesti asiat kokeneelle pais-

taa kaikki läpi. Kuka haluaisi, että vakuutuslääkärit ilman lääkä-rin vastuuta saisivat olla yhteydessä sinua hoitavien lääkäreiden kanssa. Hoitavat lääkärit ovat täysin kuormitettuja. Pitäisikö heidän saada nämä ”rahanahneet” kieroilijaj niskaansa, jotka kirjoittelevat näitä lausuntojaan, vaikka eivät ole hakijan vammoihin nähden asiantuntijoita.

He haluavat aivopestä etuudenhakijan, etteivät hylkäävän päätöksen saatuaan valita siitä. Kuka tyytyy siihen, ettei saa työkyvyttömyyseläkettä, jos ei ole työkun-toinen, vaikka etuuslaitokset kuinka kauniisti perustelisivat sinulle, ettet heidän mielestään ole sairas? Kaikkien tulee nyt toimia niin, ettei tätä suunniteltua toteuteta, koska näin entisestään huononne-taan sairaiden ja työkyvyttömäksi joutuneiden oikeusturva.

Ennen kirjani julkaisemista ja muutoksenhakuelimissä tehtyjen laittomuusien julkituloa, teen levyn Markku Liimataisen kanssa. Siinä laulan ja puhun tästä ”höl-möläisten” touhusta. Toivokaa sitä levyä soitettavaksi eri radio-ohjel-mien yhteyksissä, että tieto herrojen suunnitelmista leviää. Levyn nimi on ”läpivalaistusta tämäkin”.

**Riitta Vainionpää
Ruotsi**

Leikataan molemmista päistä – ensin tulot sitten menot

Hölmölässä liian lyhyttä peittoa päätettiin jatkaa. Alapäästä leikattiin pala ja ommeltiin yläpään. Sitten ihmeteltiin, kun peitto ei pidentynytäkään. Meillä valtion budjetin sanotaan olevan haasteellisen, vaikka kuinka leikataan tuloja ja menoja, niin raha ei riitä. Hölmölässä peitto ei lyhentynyt, mutta budjettipeitto lyhenee, kun sitä leikataan molemmista päistä. Hölmölässä oli hölmöjä, mutta mitä ovat ministerit, kun heidän järkensä ei yllä hölmöläisten tasolle?

Suomen hallitus ei ole yksin. EU komissio, Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki näyttävät toimivan kansalaisten kannalta poliittisen idiotismin uranuurtajina. Ennakkoehtoina EU vaati meiltä pääomien ja tavaroiden vapaan liikumisen. Harri Holkerin (kok) ja Esko Ahon (kepu) hallitukset täyttivät ehdot. Siitä seurasi velkaa ulkomaille, pankkikriisi ja 50 000 yritystä katosi. Lisäksi tähän tultaessa vapaa-kaupan vuoksi 150 000 suomalaista tuotantomaatilaa on lopetettu.

Kaiken tämän viisauden seurauksena työttömyys kasvoi pilviin. Työttömyyden vuoksi selitettiin, että kilpailukyvyyn ja työllisyyden parantamiseksi yritysten verokuormaa on kevennettävä. Ensi töiksi yritysten veroaste leikattiin puoleen. Esko Ahon (kepu) hallitus teki rajuimmat tulojen leikkaukset 1993. Yritys- ja osinkoverojen sekä myöhemmin tehdyn kelamaksujen leikkausten vuoksi valtio menettää tuloja 6,3 miljardia euroa vuodessa. **Myöhemmin varallisuusverosta leikattiin sata prosenttia.** Siitä kapitalistit saivat 200 miljoonaa euroa lahjaksi. Myös henkilöiden vuoden 2011 tuloluokkien veroasteita leikattiin. Siitä valtio menetti 1,5 miljardia, josta yli miljardi meni pienelle joukolle suurituloisia. Ensi vuonna yritysten veroastetta lasketaan vielä lähes 20 prosenttia. Se antaa yrityksille miljardi euroa. Näin jopa heikkoina vuosina valtion tulojen menetykset ovat vähintään 9,0 miljardia euroa vuodessa.

Kaikki puheet kilpailukyvyyn ja työllisyyden parantumisesta ovat osoittautuneet tyhjääkin tyhjemmiksi, häikäilemättömiksi valheiksi. Ne ovat kuitenkin pitäneet kansan rauhallisena, vaikka työttömyys on lisääntynyt. Vuonna 2011 työtunteja tehtiin virallisenkin tilaston mukaan hiukan vähemmän kuin 1985. Tosiasiassa työtunnit

vähenevät kymmenen prosenttia, vaikka työvoima samaan aikaan lisääntyi 162 600 hengellä, kymmenen prosenttia.

Kilpailukyky ei riipu Suomen työvoimakustannuksista vaan maan syrjäisestä sijainnista, suuresta pinta-alasta, pitkistä matkoista ja kalliiksi tulevista rahdeista, epäedullisesta ilmastosta jne.. Näistä syistä maan pääomia vaativan suurteollisuuden ei investoi suomalaiset eivätkä ulkomaalaisetkaan kapitalistit. Heitä kiinnostaa paremmat olosuhteet keskellä tai lähellä suuria markkinoita. Tulojen leikkausten jälkeen olemattomien teollisuusinvestointien vuoksi työllisyys ei lupauksista huolimatta parantunut. Siksi Paavo Lipposen (sd) hallitus aloitti rajut menojen leikkaukset. Raimo Sailaksen (sd) listan mukaan niitä tehtiin noin 11 miljardia euroa. Niiden jälkeen valtiolle syntyi ylijäämää.

Jyrki Kataisen (kok) hallitus pitää kiinni edeltäjiensä alhaisesta yritys- ja pääomaverojen linjasta, vaikka menot lisääntyvät mm. työttömyyden, rahanarvon heikentymisen, EU-maksujen ja toistuvien kriisien vuoksi. Jo nyt pankeille on lapioitu miljardeja tavallisten veronmaksajien euroja eikä loppua ole näkyvissä. Kuluvan vuoden budjetin alijäämä on 7,5 miljardia euroa ja se kasvaa, kun kansantalous yskii, työ koko ajan vähenee ja työttömyys lisääntyy. Voi hyvällä syyllä pelätä, että Jutta Urpilainen (sd) on kohta tilanteessa, jossa hän ohittaa valtion ja kuntien menojen leikkauksissa Lipposen ennätykset. Taas ja tavan mukaan leikkausten selitykseksi riittää työllisyys, valtion velkaantumisen pysäyttäminen ja hyvinvointivaltion pelastaminen.

Tässä puuhassa hallituksen enempää kuin eduskunnankaan mieleen ei juolahda, että suur-

Leikkauspolitiikkaa on kestäetty jo pari vuosikymmentä. Tämä kuva näytettiin KÄ:ssä 10 vuotta sitten. Kapitalismin heikot ajat tulevat jatkumaan hamaan tulevaisuuteen.

pääoma tahkoo koko ajan kasvavia voittoja, vaikka sillä on jo rahaa kaikki paikat väärällä. Heidän päähänsä ei pälkähdä sekään, että kaikki 1990 jälkeen yrityksille ja suurituloisille annetut täysin tuloksettomiksi osoittautuneet tuet sekä verojen helpotukset voitaisiin peruuttaa, eikä menojen leikkauksia tarvittaisi. Suurpääoman Herlinien, Ehrnroothien, Wahlroosien jne. kannalta ajatus on niin julma, että se tyrmätään perustelematta ja suoralta kädeltä; se ei ole mahdollista!

Kaikki on mahdollista, jos tahtoa riittää. Ensin on vain erotettava eurosta ja EU:sta, rakennettava ulkomaisia suuryrityksiä vastaan rajasuoja maataloudelle ja pk-yrityksille. Sen jälkeen on helppo palauttaa yritys-, osinko- ja varallisuusverot sekä kelamaksut entiselle tasolle. On otettava riittävästi etäisyyttä globaalista kaikkea taloudellista toimintaa rajoittavasta suurpääomasta. Näistä koituisi vientiteollisuudelle jonkin verran vaikeuksia, mutta protektionismi suojaisi kotimarkkinat, elvyttäisi pk-yritysten tuotannon ja työllisyys parani. Näillä markkinoilla pienetkin voivat jotenkin pärjätä.

Pääomaliikkeille on pantava tiukat suitset. Suomalaisia pääomia oli maaliskuun 2013 lopulla ulkomaisissa yrityksissä suorina

sijoituksina (oma pääoma) yli 110 miljardia. Annettuja lainoja ja talletuksia oli 159 miljardia ja arvopaperisijoituksina 242 miljardia. Nämä 511 miljardia euroa on Suomessa hiellä ja vaivalla raataen syntynyt pääomaa, josta nyt ei ole iloa suomalaisille muutamaa omistajaa lukuunottamatta. Tällä rahalla on ainakin jokinlainen vastine. Eikä tässä kaikki. Suomalaista pääomaa oli ulkomailta yhteensä 655 miljardia euroa. Mm. johdannaisiin on sidottu huikeat 116 miljardia, joka on kaksi kertaa enemmän kuin kuluvan vuoden valtion budjetti. Se on todellista spekulatiorahaa, jonka riskit ovat tosi suuret. Sen koko pääoma voi nopeasti haihtua taivaan tuuliin.

Vertailun vuoksi on vielä hyvä todetta, että vuonna 1990 suomalaisia pääomia oli ulkomailta 28 miljardia. EU-aikana ulkomaille viedyn pääoman määrä vuonna 2011 oli 696 miljardia eli lähes 2 400 prosenttia suurempi! Suomessa on myös ulkomaista pääomaa, mutta hieman vähemmän. Tilastossa ne helposti yhdistetään puhumalla ulkomaisesta nettovelasta tai -saatavasta, vaikka niillä ei ole mitään tekemistä toistensa kanssa. Ulkomalaiset omistavat Suomessa pankkeja, kauppaa ja teollisuutta eli yksinkertaisesti finanssi- ja yrityspääomaa. Samalla tavalla suomalaiset omistavat sitä ulkomailta. Ne eivät ole toistensa vakuutena. Riippu-

matta siitä kuka mitäkin omistaa, Suomi on tavattoman rikas. Vuoden 1990 lopussa tuotannollinen nimellinen kokonaispääoma oli yhteensä 292,9 miljardia, josta 91 prosenttia oli kotimaassa. Vuonna 2011 tilanne oli radikaalisti toinen. Kokonaispääoma oli kasvanut 3,7 kertaiseksi pääosin siksi, että tuotanto-omaisuutta myytiin ulkomaalaisille hyvään hintaan. Sen ansiosta kokonaispääoma kasvoi 1 088 miljardiin euroon, josta oli enää 36 prosenttia kotimaassa. Palauttamalla pääoman kotimaa-ulkomaat suhde entiselleen ongelmat on ratkaistu. Se vaatii poliittista tahtoa ja ehkä myös omistuksen uudelleenjärjestelyä.

Nykyisen kaltaiset talouden heikon ajat jatkuvat hamaan tulevaisuuteen. Valoa ei ole näkyvissä. Kapitalismiin kuuluu, että vaikeinakin aikoina kapitalisteille tehdään voittoa ja uutta rikkautta, vaikka muilla työttömyys ja kansan kurjuus lisääntyvät. Ennakoarvioiden mukaan jo vuoden 2030 seutuvilla palkkojen osuus tuotannosta on laskenut ja voittojen osuus kasvanut niin, että ne ovat lähes yhtä suuret. Yhä useamman mahdollisuus elättää itseään työllään muuttuu todella vaikeaksi, ellei mahdottomaksi.

Hölmöläisten peitto ei lyhentynyt, mutta hallituksen budjettipeitto lyhenee, kun sitä leikataan molemmista päistä, vaikka julkisten palvelujen ja sosiaaliturvan tarve lisääntyvät. Tulevienkin (porvari) hallitusten politiikka ei muutu miksiäkään. Se ei ole hölmöläisten, vaan suurkapitalistien etujen mukaista globaalia avointen markkinoiden julmaa politiikkaa. Näillä markkinoilla suuretkaan eivät (Nokia) aina pärjää.

Kaikki merkit vaativat sitä, että koko kapitalistinen järjestelmä on asetettava kyseenalaiseksi. Kapitalismin globaalissa maailmassa pienet korjaukset kansallisissa talouksissa eivät muuta mitään. Kaikki merkit viittaavat siihen, että kapitalistinen järjestelmä on tullut tiensä päähän.

Kai Kontturi

Pankkitoiminnan sääntelyyn, niskalenkittämään

Herra Katainen loihe lausumaan muuan aika sitten, että kapitalismista "otetaan niskalenkki". Finanssikapitalismin lenkitämisellä, säätellyllä sen voisi saada siltaan, mutta tuskin selälleen. Rahalla rahan teko vaikeutuisi ja tuotannon tarvitseman pääoman saanti helpottuisi. Lukuisat tutkijat ja kirjoittajat (mm. Stiglitz, Kruger, Patomäki) sekä nyttemmin IMF itse ovat todenneet, että ns. "rakennesopeutukset" ovat epäonnistuneet järjestään kehitysmaissa, Itä-Aasian kriisimaissa ja Venäjällä. Tämä pyrkimys "vakauteen" taloudessa sekä inflaation eliminointi, ovat maksaneet mittamattoman inhimillisen hinnan.

Vallitsevan teorian mukaan rahalaitokset IMF:stä EKP:n kautta kansallisiin keskuspankkeihin ja paikallisiin pankkeihin noudattavat tiettyä ensisijaisjärjestystä, joka implisiittisesti kytkeytyy teoriaan, finanssijoittajan saatavat on turvattava ja niitä kasvatettava, reaalityaloudesta piittaamatta. Tämän

on nyttemmin saanut Eurooppakin kokea. Finanssipääoman omistajien etuja ei ole rohjettu kyseenalaistaa. Rouva Urpilainen ja herra Rehnin on helpompi puhua säästöistä kuin esittäisivät säädösehdotuksia finanssipääoman hintaan. Tai sitten heihin on vain iskostunut lähtemättömästi Chicagon koulukun-

nan opit tai Washingtonilainen konsensus, viesti vakaudesta ja inflaatiosta, piittaamattomuus sen inhimillisestä hinnasta, hyvinvoinnista.

Suomessa voitaisiin – kansainvälisestä kapitalistien pankkikonsensuksesta piittaamatta – alkaa säädellä pankkien marginaaleja, jotka ovat lähteneet hur-

jaan nousuun markkinakorkojen laskiessa. Säädetty marginaali voisi olla esim. 0.4 %, jolloin reaalityalouden saisi kysynnästä kaipaamaansa potkua, verotulot kasvaisivat sekä suoraan että välillisesti ja reaaliset vakuusarvot lähtisivät nousuun. Meillä ei tällä hetkellä ole pelkoa talouden ylikuumenemisestä eikä inflaa-

tiosta, mutta puute työpaikoista on kaikkia rakenteita vaurioittava. Tulisi siis tehdä jotain muutakin kuin "täsmäelvyttää", puuttua finanssitalouden rakenteisiin koska rahatalouden vastaaviin olemme euroinemme kykenemättömiä.

Ne maat, jotka ovat uskaltaneet poiketa vallitsevasta IMF-vetoisesta teoriakehikosta, ovat pärjänneet paremmin lamoissaan ja taantumissaankin kuin IMF:n "sopeutuksiin" alistuneet ja altistuneet, joista monet ovat kantapään kautta järkiintyneet, kansalaistensa hädän edessä tai äänestäen kuten Islanti. Euroalueella Suomi pitää kynsin hampain kiinni siitä taloudellisesta "uskottavuudesta" ja ns. markkinoiden vapaudesta, joka on valtameren toisella puolella luotu ilman kansan hyvinvoinnista lähteviä reunaehtoja, työllisyyttä, tasa-arvoa ja tulonjakoa, jotka olivat keynesiläisen teorian ja yhteiskuntarauhan kantavia voimia.

Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin ry

Rakenteellisten leikkausten budjettiriihi

Päätöksentekijöille tuli vauhtiviikot.

Heureka-foorumissa puolueet, etujärjestöt ja maan eliitti juonivat toimia ”maan talouden pelastamiseksi”. Lehdistö rummutti päivittäin, että demarien eikä muidenkaan puolueiden tule hirtettyä vaalilupauksiin. Työmarkkinoilla rutistettiin keskitetyn palkkaratkaisun puolesta. Hallitus peesasi EK:n 0-korotuslinjaa.

Demarien eduskuntaryhmän kesäkokouksen julkilausumassa budjettiriihen rakenneuudistukset salattiin. Se jatkoi Vanhasen hallituksen käytäntöä, että kesken-eräisistä asioista ei tiedoteta. Demokratian oloissa asioista keskustellaan ennen päätöksiä. Jutta Urpilainen luovutti sammutettujen lyhtyjen myötä keskustelun rakenneuudistuksista oikeistolle. Pette-ri Orpo paljasti pelin hengen tode-ten, että kokoomukselle käy kaikki rakenneuudistukset, siis uudistuk-set ovat: leikkauksia. Rakenneu-udistukset ovat sosiaaliturvan leik-kauksia, eläkeiän nostoa ja perus-palvelujen rapauttamista, työntekijöiden aseman heikentämistä ja julkisen sektorin alasajoa.

Sitten tuli 29.8. - kovien päätösten päivä.

Hallitussektetti märehti leikkauksia Martti Hetemäen laatiman lis-tan mukaan. Päätöksenteko on pe-riaatteessa aika helppoa: hyväk-syä paperi sellaisenaan tai hylätä. Koska puoluejohtajat ovat mieltyn-eeet liitურaitaan, asioita ei tarvinnut kauan pohtia.

Tällaisia uudistuksia paketti sisältää: (1) Nykyinen kotihoidon-tuki kohdennetaan puoliksi mo-lemmille vanhemmille. **(2)** Subjek-tiivista päivähoito-oikeutta rajoite-taan osa-aikaiseksi silloin, kun van-hempi on kotona äitiys-, isyys-, van-hempain- tai hoitovapaalla tai koti-hoidontuella. **(3)** Vuorotteluvapaan saantia rajoitetaan. **(4)** Oppivelvol-lisuus jatkuu 17-vuotiaaksi asti. **(5)** Opintorahaan 30 € korotus, mutta ajallinen kesto vähenee. Opintotu-kea saa tulevaisuudessa enintään puoli vuotta yli tutkinnon tavoite-ajan. **(6)** Työuria aiotaan pidentää 2 vuodelle. Tavoitteena on vähintään 62,4 vuoden keskimääräinen elä-köitymisikä vuonna 2025. **(7)** Kun-tien tehtäviä vähennetään n 1 mil-jardin euron edestä vv 2014-2017. Se merkitsee 20 000 hengen vä-hennystä. **(8)** Perustetaan metro-poli厅allinto, jonka päättävä toimie-lin on vaaleilla valittu valtuusto. **(9)** Hallitus ehdottaa 12 kaupunkiseu-dulle pakkoliitosmahdollisuutta.

Faktaa ja fiktiota

Sitoutumaton kokoomuslainen Kar-jalainen 30.8.13 toteaa: ”Uudistus-paketti sisältää kotihoidontuen uu-distuksen lisäksi mm. opintotukijär-jestelmän muutoksen, oppivelvol-lisuusiän korottamisen ja rajoituksen subjektiiviseen päivähoito-oikeu-teen. Näillä kaikilla lisättäisiin työ-voiman tarjontaa. ”Hallituksen pu-heet työllisyysasteen nostamisesta ovat menneet Karjalaisen toimituk-seen kuin häkä päähän. Lehden lu-kijat huomaavat, että mainitut uu-distukset eivät lisää työn eikä työ-voiman tarjontaa.

Näillä toimilla ei myöskään kateta 10 miljardin vajetta. Jyrki Katainen sanookin, että jos nyt sovi-tulla paketilla ei saada kestävyysva-jetta kurottua kiinni, tehdään lisää uudistuksia. Liekö Kataisen lausu-

Mediassa on pitkään rummutettu, että Suomessa on valtava kestävyysvaje, huoltosuhde on heikko ja ra-kenteellisia leikkauksia on tehtävä ja palkat on jäädytettävä. Katainen ja Urpilainen ryhtyivät toden teol-la muokkaamaan maaperää isoille leikkauksille otolliseksi. Ne oli tarkoitus tehdä vasta ensi keväänä. Yl-lättäen Urpilainen kertoikin, että elokuun budjettiriihessä ei tehdä leikkauksia, vaan aikaistetaan ”raken-teellisia uudistuksia taantuman ja kestävyysvajeen taltuttamiseksi sekä kilpailukykyimme turvaamiseksi”.

HeTy:n ”Kansalaisten Budjettiriihessä Suomen pankin edus-talla vaadittiin panostusta työllisyyteen. Puheessaan HeTy:n toiminnanjohtaja Anna-Maria Kantola vaati lisäämään työ-lisyystukien määrää

ma lupaus vai uhkaus? Hän tietää, että haikailtu kuntalahtaus lisää kestävyysvajetta eikä muillakaan esityksillä ole positiivista vaikutus-ta työllistymiseen eikä työurien pi-tenemiseen pahenevan työttömyy-den oloissa, varsinkin kun eurokrii-si mahdollisesti alkaa ensi talvena ja lama alkaa.

Toki paketissa on pari myön-teistäkin asiaa: (1) 400 euron ansio ei aiheuta työttömyys- ja asumis-tukien menetystä. **(2)** Kodinhoito-tuen jakaminen tasan vanhempien kesken merkitsee tasa-arvoa nais-ja miesvaltaisille aloille sekä tiety-ti myös isille ja äideille.

Näpit irti päivähoidosta ja opintotuesta

Lastentarhanopettajaliitto arvioi, että subjektiivisen päivähoito-oi-keuden poistaminen lisäisi perhei-den eriarvoisuutta ja olisi rankka paluu menneisyyteen.

Opiskelijaliitot tuomitsevat ajatuksen opintotuen muuttami-sesta lainapainotteisemmaksi. Lai-napainotteisuus heikentäisi koulu-tuksellista tasa-arvoa.

Kuntien tehtäviä aiotaan purkaa ja väkeä vähentää

Valtionvarainministeriön valtiosih-teeri Martti Hetemäki vetää raken-nepaketin jatkovalmistelun johto-ryhmää, joka koostuu virkamiehistä.

SAK ja STTK pelkäävät haikail-tujen uudistusten heikentävän kun-tien palveluita. SAK:n mukaan kun-tapalveluiden karsiminen on riski-altista ja voi vaarantaa yhtenäiset julkiset palvelut. STTK:ssa pelätään, että säästöt toteutetaan palveluita tuottavien työntekijöiden määrää vähentämällä.

Sen sijaan, että keskitytään hakemaan säästöjä juustohöyläl-lä, kunnissa olisi ratkaistava, kuin-ka tehtävät organisoidaan järkevästi ja tuloksellisesti, STTK toteaa tie-dotteessaan. SAK pitää kuntaliitos-tien painokasta edistämistä ja kun-tien veropohjan vahvistamista vii-saampana kuin kuntapalveluiden karsimista. STTK puolestaan pai-nottaa, että leikkauksista päättä-mistä ei pitäisi siirtää kuntatyöntekijän vastuulle.

Kunnallisverotus nousee 20 %:ttiin

Veronmaksajien Keskusliiton laskel-man mukaan kaavailtu kahden mil-jardin leikkaus kuntien valtinosuuk-

siin. joista miljardin verran karsittai-siin kuntien palveluita ja potkittai-siin väkeä ulos ja toinen puoli katet-taisiin veroja korottamalla tai muil-la tavoin, merkitsee kuntaveron kohoamista keskimäärin yli 20 %:iin **Entisen valtiosihteerin Rai-mo Sailaksen mukaan** ostovoim-nousua on turha odotella, kos-ka veroja korotetaan kuntasektoril-la miljardilla eurolla.

- Hallituksen päätös rakenneu-distuksista tarvitsee lisää sisältöä, totesi Sailas Ylen Pressiklubi-ohjel-massa 30.8.13.

- On erityisen epäselvää, mitä kuntien velvoitteita vähennetään miljardisäästöjen aikaansaamiseksi. - Kulujen karsiminen tuotta-vuutta parantamalla lisää painetta nostaa ryhmäkokoja kouluissa se-kä vähentää työntekijöitä vanhus-palveluista.

- En ole varma, ymmärtävätkö kaikki, mitä miljardisäästöihin tar-vitaan.

Opiskelijajärjestöt arvostelivat oppivelvollisuuden laajennusta

Lukiolaisten liitto ja Suomen opis-kelija-allianssi ovat pettyneitä halli-tuksen päätökseen oppivelvollisuu-den laajentamisesta..

- Kukaan ei ole esittänyt arvio-ta, miten pakollinen lisävuosi edis-tää peruskouluun opintonsa jättä-vien nuorten kouluttautumista. Vä-

hemmän on pohdittu, miten se tu-lee vaikuttamaan lopun ikäluokan koulutuksen läpäisyyn, sanoi lukio-laisten liiton puheenjohtaja Daniel Sazonov.

Opiskelija-allianssin puheen-johtaja Nina Huovinen toteaa, et-tä oppivelvollisuuden laajentami-nen kasvattaa menoja. – Se edel-lyttää, että toisen asteen koulutuk-seen osallistuville kustannetaan jul-kisin varoin ensimmäisen vuoden opintojen materiaalit.

Eläkeiän nosto kummittelee

Eläkeiän nostaminen on kummitel-lut siitä lähtien, kun Matti Vanha-nen keksi sen Rukan hangilla. Nyt oikeistopoliitikot ja -media hoke-vat mantran lailla työurien piden-tämisen välttämättömyyttä. Ku-kaan ei sano, mitä hyötyä on työ-voiman määrän lisäämisestä tilan-teessa, jossa työttömyysaste kasvaa kohisten. Eläkeiän asteittainen nos-taminen on jokseenkin luonnollis-ta tilanteessa, jossa töitä on tarjolla Meillä on vahvat kannustimet työ-uran jatkamiseen. Ongelma on, et-tä perinteisessä teollisuustyössä tai matalapalkkatyössä ihmiset jäävät joukoittain sairaseläkkeelle. Suu-rin syy työurien lyhyteen on, että työnantajat komentavat 50 tai 60 ikävuoden ylittäneet kilometriteh-taalle. Eläkeratkaisuja on viisasta tarkastella alakohtaisesti. Sorsan IV

hallitus julisti 1985, että työvoima-pula on pahin uhkamme. Työurien pidentämisen tarvetta on perustel-tu myös työvoimapolulla.

Työurien pidentäminen on keino laskea palkkoja

Todelliset syyt nyt käytävään kes-kusteluun löytyvät maailmalla nis-kan päällä tällä hetkellä olevista ta-lousteorioista. Näiden mukaan työn tarjonnan eli työttömien työnhaki-joiden määrän lisäys johtaa myös työn kysynnän kasvuun yrityksis-sä. Työn ylitarjonta aiheuttaa työ-markkinoilla sen, että palkkapai-neet laskevat. Alhaisempi palkka kannustaa yrityksiä sitten palkkaa-maan työntekijöitä ja investoimaan. Halvan työvoiman avulla pääoman tuotto sekä yritysten kannattavuus paranevat ja kaikki voittavat. USA:n taloustieteilijöiden laskelmien mu-kaan työttömyyden palkkajousto on -0,1 eli kun työttömyys kaksin-kertaistuu, palkat laskevat 10 %.

Teoria, jonka mukaan työttö-myyden lisäys tai nälkäpalkat lisäi-sivät investointeja ja tuotantoa, on kyseenalainen.

Työttömyys ei lisää talou-dellista toimeliaosuutta

Tällä hetkellä kun ulkomaankauppa ei vedä eurokriisin ja USA:n taantu-man takia, vanhempien ikäluokkien siirtäminen työttömäksi – eläkkeel-le menon sijasta – ei lisää taloudel-lista toimeliaisuutta. Siksi Suomen hallituksen uusliberalismin - run-saan 20 vuoden - ajan ovat pyrki-neet pitämään työttömyyden hyvin korkeana. Siksi pääomapiirit ja hei-dän kätyrinsä – ahot, viinaset, lip-poset, vanhaset, kataiset, urpilai-set jne. haluavat pitää yli 63-vuotiaat-kin työttöminä. Toinen peruste täl-le on se, että työttömyyskurvauk-set ovat pieniä eläkkeisiin verrattu-na ja viimeisten vuosien työttömyys alentaa rajusti eläkkeiden määrää.

Järkevää olisi suurtyöttömyy-den aikana laskea eläkeikää tila-päisesti, niin että nuoret pääsisivät töihin. Jos päättäjämme uskoisi-vat kestävyysvajeeseen, työvoima-pulaan jne, he eivät kaikin tavoin pyrkisi pitämään nuoria työttömä-nä. On kansantaloudellisesti järke-vää antaa yli 60-vuotiaiden mennä eläkkeelle nyt työttömyysaikana ja pyrkiä estämään 27-vuotiaiden elä-keikäisten esiinmarssi.

Juhani Tanski STP:n puheenjohtaja

Olivatko asialla ennustajaeukot?

Jatkuvasti väitetään, viimek-si Eläkevakuutusyhtiö Ilmarisen johtaja Jaakko Kiander (HS 19.8), että vuoteen 2030 men-nessä huoltosuhde muuttuu merkittävästi, kun eläkeläisten määrä suhteessa työikäiseen väestöön kasvaa voimakkaasti. Tässä Kiander nojautuu Tilasto-keskuksen ennusteeseen, jon-ka laskentakaavassa on merkit-tävä virhe.

Tilastokeskus on valtion laitos, jo-ka tekee viralliset väestöennusteet. Niitä on tehty vuodesta 1934. Niis-sä on aina ollut sellittämätöntä, sil-lä jokainen ennuste on totaalisesti epäonnistunut.

Aiemmin niillä ei ollut suur-takaan merkitystä. Vasta täl-lä uudella vuosituhaudella, kun talous on EU:n ja globalisaa-tion seurauksena ajautunut

niin karikkeisille vesille, että valtio-laivaa uhkaa uppoaminen, väestö-ennusteiden arvo on noussut kirjai-mellisesti elämäkin suuremmaksi. Niillä kun perustellaan suunnitel-mat sote- ja kuntauudistuksesta, mutta myös paljon muuta.

Viimeisen ennusteen mukaan vuonna 2040 maassa on 65 vuot-ta täyttäneitä 1 567 511. Ennus-teen mukaan näin käy, jos kaudel-la 1931–60 syntyneistä 2 512 216 on maasta poismuuton ja elinajan pidentymisen ansiosta elossa ja maassa 497 939, joka on ikäluokis-taan 19,8 prosenttia (2010 osuus oli 10,2 %). Kaudella 1961–1975 syntyi 1 069 572 lasta. Heistä jokaisen on oltava silloin maassa ja elossa, et-tä päästään ennustettuun määrään (497 939+1 069 572) 1 567 511.

Tästä herää kysymys, olivat-ko asialla ennustajaeukot, kun so-

kea Reettakin näkee, että ennus-te on pelkkää pötyä. Ennusteessa on voimakas petoksellisuuden kar-vas maku.

Tammikuussa 2010 Tilasto-keskuksen yliaktuaari Markus Ra-po kertoi, että 65 vuotta täyttä-neiden suuri määrä johtuu maa-hanmuuttajista. Mutta kun he ei-vät ole vanhuksia vaan työikäisiä, heidät on vähennettävä ikäänty-neiden ryhmästä. Sen jälkeen syn-tyvyyden, kuolleisuuden ja maas-tamuuton seurauksena vuonna 2010 maassa ja elossa oli 65 vuot-ta täyttäneitä 941 tuhatta, 17,5 prosenttia väestöstä, 2020 ikään-tyneitä olisi 966 tuhatta, 17,2 pro-senttia, 2030 olisi 990 tuhatta, 16,9 prosenttia ja 2040 on enää 779 tu-hatta, 13,0 prosenttia väestöstä.

Jatkuu sivulla 19

Kreikan yleisradioyhtiötä ajetaan alas

Kreikan hallitus päätti keväällä lopettaa yleisradioyhtiönsä ja perustaa tilalle uuden. Operaatiolla väitettiin tavoiteltavan merkittäviä säästöjä, sillä uuteen yhtiöön palkattaisiin vain murto-osa aiemmasta työntekijämäärästä. Todellisuudessa kyse lienee siitä, että yleisradioyhtiö ei ole riittävästi propagoinut hallituksen politiikan puolesta.

Kreikan hallitus päätti lopettaa Kreikan yleisradioyhtiö ERT:n ja irtisanoa sen 2650 työntekijää kesäkuun puolessa välissä. Samalla lakkautettiin kaikki valtiolliset radioasemat ja radion orkesteri. Hallitus aikoi perustaa yleisradion myöhemmin uudestaan ja palkata sinne vain murto-osan aiemmasta työvoimasta. Hallitus perusteli päätöstä säästösyillä, olihan hallitus sitoutunut Euroopan unionin, Kansainvälisen valuuttarahasto IMF:n ja Euroopan keskuspankin lainaehdoissa vähentämään tänä vuonna 2000 henkilöä valtionhallinnosta ja edelleen 15000 henkilöä vuoden 2014 loppuun mennessä.

Sittemmin oikeus kumosi hallituksen päätöksen siltä osin, että lakkauttaminen tapahtuisi heti. Tuomio ei kuitenkaan estänyt hallituksen aikeita lopettaa yhtiötä ja perustaa uusi yleisradioyhtiö.

Kreikan hallituksen päätös tuomittiin laajalti. Muiden muassa Euroopan yleisradioliitto tuomitsi

Meno Kreikassa on ollut sellaista, että valtaa pitävillä on syytäkin pelätä vapaampaa tiedonvälitystä

si kanavan sulkemisen jyrkästi. ”Julksen palvelun media ja sen riippumattomuus hallitsijoista on demokraattisen yhteiskunnan ytimessä”, liitto sanoi lausunnossaan.

Sittemmin ERT on ollut enemmän tai vähemmän työlästen hallinnassa ja Kreikan hallitus on useaan otteeseen uhannut tyhjentää ERT:n tilat.

ERT ei tukenut riittävästi hallituksen leikkauspolitiikkaa

Oliko lakkautuspäätöksessä kyse pelkästään säästöistä? Tuskinpa, sillä Kreikan hallituksella on ollut ongelmia ERT:n kanssa jo pidempään. ERT ei ole tukenut varaukselta Euroopan unionin Kreikan halli-

tukselle sanelemaa leikkauspolitiikkaa. Näin ollen ERT ei ole vastannut siihen tarpeeseen, mitä porvarillinen valtio yleisradioyhtiöltä tässä tapauksessa odottaa. Edistää uusliberalistista talouspolitiikkaa ja saada kansa uskomaan siihen, että tämä politiikka on ainoa mahdollinen. Jos sen sijaan leikkauspolitiikka kyseenalaistettaisiin, saattaisi se ajaa Kreikkaa kohti tilannetta, jossa Kreikan kansa ottaisi vallan omiin käsiinsä ja ryhtyisi rakentamaan oikeaa demokratiaa.

Porvarillisen tiedonvälityksen tehtävänä on puolustaa porvarillista ideologiaa

Televisiolla on nykypäivänä ensiar-

voisen tärkeä merkitys tiedonvälityksessä. Länsimaissa televisio on kanavasta ja yhtiöstä riippuen valjastettu enemmän tai vähemmän uusliberalistisen ideologian voittokulun turvaamiseksi. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että uusliberalistisesta talouspolitiikasta poikkeavia järjestelmiä painetaan maanrakoon. Esimerkiksi Neuvostoliittoa arvostelevia ohjelmia tuotetaan jatkuvasti lisää. Koko ajan syntyy uusia ”paljastuksia” eikä vahingossakaan nouse esiin yksikään Neuvostoliiton vahvuuksista. Me kaikki tiedämme, että puutteistaan huolimatta Neuvostoliitto ja muut Itä-Euroopan sosialistiset maat olivat tavallisen kansalaisen kannalta miellyttäviä asuinpaikkoja, joissa ketään ei jä-

tetty yksin vaan kaikista lähimmäisistä huolehdittiin.

Toinen länsimaisen median perustehtävä on passivoida kansalaisia, jotta he eivät nousisi vastustamaan harjoitettua politiikkaa. Tämä taktiikka on onnistunut esimerkiksi Suomessa varsin hyvin, sillä äänestysaktiivisuus on koko ajan laskussa. Sen sijaan 500 000 ihmistä syö mielialalääkkeitä ja syrjäytyminen yhteiskunnasta jatkuu.

Yleisradion merkitys

Vaikka porvarillisen tiedonvälityksen tehtävänä onkin panostaa porvarillisen politiikan propagointiin, on kansallisilla yleisradioilla kuitenkin tärkeä merkitys. Kaupallisten kanavien tarjonta on poikkeuksetta viihdepainotteista eikä asiaohjelmia juuri löydy. Kansalliset yleisradiot sen sijaan ovat panostaneet sellaisiin ohjelmiin, joilla on sivistyksellinen merkitys, mutta joilla ei ole kaupallista mielenkiintoa mainosrahoitteisten kanavien näkökulmasta.

Valtio-omisteisen yleisradion merkitys korostuu myös siinä tilanteessa, kun yhteiskunta ryhtyy siirtymään kapitalismista kohti demokratiaa. Tässä tilanteessa kattava radio ja tv-kanavien verkosto on ensiarvoisen tärkeä riippumattoman ja kansalaislähtöisen tiedon välityksessä.

KÄ/Juha Kieksi

Rikollinen sota Syyriaa vastaan estettävä

Rauhannobelisti Obama on päättänyt hyökätä Syyriaan, vaikka ihmisten enemmistö Amerikassa ja Euroopassa vastustaa ja Britannian parlamentti kieltäytyi kunnian. Amerikassa järjestetään sodan vastaisia mielenosoituksia. Kuva Workers World-puolueen mielenosoituksesta New Yorkin keskustassa.

Yhdysvaltalainen Workers World-puolue toteaa Syyria-kannanotossaan, että Barack Obama turvautuu George W. Bushin lailla valheisiin etsiessään tekosyytä sodan aloittamiselle. ”Imperialistiset poliitikot aikovat käyttää miljardeja sotaan, kun samaan aikaan yhdysvaltalaiset kaupungit menevät konkurssiin ja ihmisten köyhyys lisääntyy”, todetaan kannanotossa. WW muistuttaa, että USA:n hyökkäys saattaa johtaa laajaan alueelliseen sotaan, ja mahdolliseen yhteennottoon Iranin ja jopa Venäjän kanssa.

”Miksi ihmeessä Syyrian hallinto, joka on voittanut taistelun toisensa jälkeen aseistettua opposi-

tiota vastaan ilman kemiallisia aseita, käyttäisi sitä siviileitä vastaan tietäen, että siitä seurauksena on Pentagonin hyökkäys? Ja miksi se tekisi sen juuri samaan aikaan kun YK:n tarkkailijat ovat saapuneet tutkimaan mahdollista kemiallisten aseiden käyttöä? Venäjän hallitus on korostanut, että tällainen skenaarior on absurdi”, todetaan kannanotossa.

Workers World ihmettelee Obaman väitteitä, jonka mukaan hänellä on ”oikeus” yksin päättää sotatoimien aloittamisesta. Todellisuudessa USA voi perustuslakiaan mukaan lähteä tämänkaltaiseen sotaan ainoastaan kongressin valtuutuksella. WW kehottaa kaikkia sotaa

vastustavia yhdysvaltalaisia käyttämään jäljellä oleva aika ennen kongressin äänestystä (9.9.) Obaman argumenttien kumoamiseen sekä mielenosoitusten ja protestien järjestämiseen. ”Jokainen julkinen tai poliittinen tilaisuus itärannikolta länsirannikolle tulee muuttaa sodanvastaiseksi tilaisuudeksi”, WW painottaa.

”Obama ei ole Bush, mutta Syyriaa vastaan kaavailtu sota on rikollinen yhtä kaikki. Torjukaamme hyökkäys Syyriaan!”, päättää WW kannanotonsa.

Käännös Workers World-puolueen kannanotosta (31.8.): Tommi Lievemaa

Lainrikkomus Suomen ja Kreikan vakuusasiassa

Olen tehnyt kaksi kantelua (27.5.2013 ja 15.6.2013) oikeuskanslerille koskien valtiovarainministeriön menettelyä. Ensimmäinen kanteluni koskee valtiovarainministeriön vitkuttelemaa korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen toimeenpanemisessa. Korkein hallinto-oikeus (KHO) päätti 14.5.2013, että Suomen ja Kreikan välinen vakuussopimus on pankkien tunnistetietoja lukuunottamatta julkinen. Toinen kanteluni koskee valtiovarainministeriön antaman kyseisen julkisuuspäätöksen (josta siis oli KHO:hon valitettu) laatimisen osittaista ulkoistamista yksityiselle asianajotoimistolle. Oikeuskansleri on alkanut tutkia kumpaakin kanteluasiata.

Ensimmäistä kantelua koskevilta osin

Kantelu koskee valtiovarainministeriön menettelyä olla toimeenpanematta KHO:n päätöstä välittömästi. Oikeusoppineet ovat arvostelleet valtiovarainministeriötä. Myös korkein hallinto-oikeus on moitinnut valtiovarainministeriötä siitä, että se ei ollut noudattanut täysin oikeuden päätöstä. Valtiovarainministeriö ei ollut välittömästi julkistanut kaikkia Kreikka-vakuuksiin liittyviä asiakirjoja vaikka korkein hallinto-oikeus määräsi ne julkistettavaksi. Osa asiakirjoista julkaistiin välittömästi (osa taas ei). Taloussanomien oli taannoin tiedustellut valtiovarainministeriötä, että miksi kaikkia asiakirjoja ei ole julkaistu vaikka korkein hallinto-oikeus on näin päättänyt. Valtiovarainministeriö kehoitti Taloussanomia lähettä-

mään asiakirjoista virallisen asiakirjapyyntöön valtiovarainministeriölle. Ihmettelen valtiovarainministeriön toimintaa suuresti. Asiakirjoista on aikoinaan esitetty eri pyytäjien toimesta jo monta asiakirjapyyntöä, jonka jälkeen on valitettu korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Korkein hallinto-oikeus on velvoittanut valtiovarainministeriön julkaisemaan asiakirjat, joten miksi ihmeessä enää uusia asiakirjapyyntöjä olisi pitänyt esittää. Valtiovarainministeriö ei ollut toiminnut julkisuuslain eikä hallintolainkäyttöä edellyttämällä tavalla eikä hyvän hallinnon mukaisesti.

Toista kantelua koskevilta osin

Kantelu koskee valtiovarainministeriön menettelyä hallintopäätöksen ulkoistamisasiassa. Valtiovarainministeriön runsas vuosi sitten tekemä päätös Suomen ja Kreikan välinen vakuusjärjestelmästä on kirjoitettu ainakin osittain asianajotoimisto Hannes Snellmanissa. Oikeustieteen akatemiaprofessori Kaarlo Tuori on todennut, että hallintoviranomaisten eli tässä tapauksessa valtiovarainministeriön tehtävä on tehdä hallintopäätöksiä ja ne kuuluvat viranomaisten ydintehtäviin. Esimerkiksi julkisuuslain soveltaminen on viranomaisen perustehtäviä, jotka pitää osata tehdä omin voimin.

Helsingin yliopiston hallinto-oikeuden professori Olli Mäenpää pitää mahdollisena, että valtiovarainministeriö olisi loukannut perustuslakia. Valtiovarainministeriön toiminta on selvästi lainvastaista.

**Henri Autero
Vaasa
henri.autero@yahoo.com**

maettiin Saksan mallia

ä Säätytalossa. ”Riihen” ympärille oli järjestetty erilai-
7 Kalevi Sorsan koolle kutsuman ”aivopesuriihen” Es-
aikuttajien (EVA) avustuksella koolle kutsutun yhteis-
aatiin aikaan poliittista konsensusta yhteiskuntapoli-
mukaan. Samoin Katainen budjettiriihen alla 26.8.-13
kuntaelämän vaikuttajia Vantaan Tikkurilaan Heure-
a-asunnolla budjettiriihen välissä yötä myöten istuttu
ssa valmisteltiin hallituksen suuntaviivat ”rakenteel-
miljardin ns. kestävyysvaje. Mutta eivät kansalaiset-
eTy) organisoima kansalaisjärjestöjen ”varjoriihi” jär-
alla. Myös Vantaalla kansalaisjärjestöt (Vahti ry., Van-
cdogit) järjestivät omat varjotapahtumansa. Aamulla
uona vastaan pienimuotoisella mielenosoituksella ja
ästäöpolitiikkaa puiva ”kansalaisriihi” ja terveyskioski.

inoin säätytalon ”riihentappajille” kerrottiin, että sak-
sa todettiin, että leikkauspolitiikalle on tultava loppu.

ti suuremmat palkkakustannukset
yksityissektorilla. Tämä tarkoittaa
mm. vientisektorin palkkoja. Siinä
on tuntipalkoissa neljän euron ero,
mikä on huomattavan suuri. Suuren
kilpailijamaamme Saksan tuntipal-
kat ovat lähes täsmälleen samat,
kuin Suomessa. Vientiteollisuude-
sta ja vientiyrityksistä Saksassa ka-
pitalistien työvoimakustannukset
ovat samat kuin Suomessa. Eroa kil-
pailukyvyssä ei ole. Saksan menes-
tyminen vientikaupoissaan ei joh-
du lainkaan palkkakustannuksista,
vaan Suomi on samalla viivalla Sak-
san kanssa. Mistä sitten johtuu, että
sanotaan Saksalla menevän hyvin,
kun sen vienti vetää ja on Euroo-
pan talousveturi? Se johtunee sii-
tä, että muilla kuin vientisektoreil-
la mm. julkisella sektorilla ja palve-
lualoilla on palkat viety alas ja luo-
tu sinne halpatyömarkkinat. Köyhiä
on Saksassa runsaasti, mikä realisoi-
tuu siinä, että vientiteollisuudelle
voidaan jakaa erilaisia tukia, että se
 pärjää maailmanmarkkinoilla. Paha
ennuste on se, että budjettiriihestä
 tulee Saksan mallin mukaisia ratkai-
suja. Työurien pidentäminen, työn
tarjonnan lisääminen, ovat juuri sitä
 samaa Saksassa jo toteutettua hal-
patyömarkkinoiden, köyhien työ-
markkinoiden laajentamista. Si-
tä mukaa köyhien määrä lisääntyy
myös Suomessa, vaikka niillä jo työ-
paikka olisikin. Puhumattakaan sii-
tä, että niillä työpaikkaa ei ole. Täl-
laista kehitystähän emme voi hy-
väksyä.

**Tulee koota joukkovoi-
ma joka lopettaa nämä
talkoot**

EU:n Vastaisen Kansanrintaman pu-
heenjohtaja **Heikki Männikkö** pu-
hui muutoksen välttämättömyy-

destä: Karl Marx löysi yhe-
teiskuntatalouden sisäi-
set lainalaisuudet. Pää-
omassaan hän selvitti mi-
ten työväenluokka kyke-
nee suotuisissa olosuh-
teissa taistelemaan toi-
meentulon, joka ylittää
fyysisen toimeentulora-
jan. Kapitalismissa tämä
on välttämätöntä, kos-
ka työvoiman ylläpitämi-
seen tarvitaan enemmän,
kuin fyysinen toimeentu-
lominimi. Aikaisemman
yhteiskuntapolitiikan ai-
kana tämä onnistui. Uus-
liberalismin ja globali-
saation oloissa työväen-
luokan kyky puolustaa
oikeuksiaan on ratkaise-
vasti heikentynyt. Kapi-
talismissa on se ominai-
nen ns. arvolaista synty-
vä piirre, että yhden kapi-
talistin t. kapitalistiblokin
kehittäessä tavan kerätä
voittoja, on toisten kapi-
talistien pakko omaksua
sama menetelmä. Jos esi-
merkiksi aseellinen inter-
ventio pääsee muodos-
tumaan tällaiseksi teki-
jäksi, niin ilman isoa vas-
tavoimaa siitä muodos-
tuu pysyvä olotila. Euroo-
passakin yleisesti työkan-
san elintason alentami-
sesta on tullut kapitalis-
tien kilpailukykyä ja voito-
toja lisäävä tekijä. Nyt
meille budjettiriihen ai-
kana kaikista suunnista
sanotaan, että kilpailuky-
vyn nimissä täytyy kye-
tä luopumaan ja olemaan mukana
 ”yhteisissä talkoissa”. Oli suoras-
taan ällöttävää katsella, miten am-
mattiliittojen nokkamiehet STTK:n
Mäenpään johdolla marssivat kuin
 lammaslauuma Heurekaan saamaan
 ohjeita, miten ”osallistua yhteisiin
 talkoisiin”. Korvat heiluivat, mutta
 määkimistä ei kuulunut. Julkisuu-
 dessa Erkki Liikanen Suomen pan-
 kista jo vaati, että parempi verot-
 taa maapohjaa ja kiinteistöjä tulo-
 jen sijaan. Viljelijä ja asukas silloin
 maksaa. Vaikuttaa siltä, että Krei-
 ka on kokeilu, missä tehdään uus-
 jako. Ihmisten tulot, henkilökoh-
 tainen omaisuus, säästöt, eläkkeet
 yms. kaikki turva siirretään kilpai-
 lukyvyn nimissä kapitalisteille. On
 päivänselvää, että näille talkoille ei
 tule loppua ennenkuin me lopete-
 taan se. Tulee koota se joukkovoi-
 ma, jolla politiikan suunta muute-
 taan.

**Että tekisimme enemmän
 töitä?**

Kommunistisen nuorisoliiton pu-
 heenjohtaja **Simo Suominen** ih-
 metteli pitkään toistettua tuttua
 viestiä, että Suomi tarvitsee lisää
 työtä ja meillä on ongelma, ettei
 tehdä työtä tarpeeksi. Käsitykse-
 ni mukaan ei eläkeiän nosto johda
 minnekään. Väittäessään meillä ole-
 van työstä pulaa, irtisanovat ne sa-
 maan aikaan joukottain ihmisiä ja
 katsovat sivusta valtion yhtiöiden
 irtisanomia ihmisiä ja leikkauksia.
 Ei kukaan halua kuunnella näin ris-
 tiriitaista viestiä, että tulee tehdä li-
 sää töitä , mutta samalla potkitaan
 jengiä ulos, että tehtäisiin vähem-
 män töitä. Ei kukaan haluaa kuun-
 nella näin ristiriitaista viestiä.

**Riihisivut toimitti:
 Heikki Männikkö**

Sixpackin dynamiikka meni Kankkulan kaivoon

**YLE kysyi heinäkuun lopulla pankkien talousasiantuntijoilta pitää-
kö elvyttää vai kuinka Suomi selviää. Yksikään asiantuntija ei muis-
tanut, että hallitus lahjoitti yrityksille verotukina miljardi euroa, jol-
la piti olla dynaamisia vaikutuksia talouteen ja työllisyyteen. Heillä
oli vain hallitukselle suunnattuja vaatimuksia uusista tulonsiirrois-
ta yrityksille; palkkamalltia, rakenteellisia uudistuksia, eläkeiän pi-
dentämistä ja ehkä täsmäelvytystä.**

**Keväällä hallitus antoi yri-
tyksille miljardin euron verolah-
jan.** Se selitti, että sillä on vahvo-
ja dynaamisia vaikutuksista talou-
teen ja työllisyyteen. Asiantuntijat
eivät sitä enää muistanee. Nyt he-
kin tietävät hallituksen puhuneen
puuta heinää. Kataisen-Urpilaisen
sixpack hallituksen veromiljardin
dynamiikka talouteen ja työllisyy-
teen meni Kankkulan kaivoon.

**Palkkamallin puheissa näyt-
tää olevan kyse siitä,** että 2012
palkansaajista 33 prosenttia teki
 töitä keskimäärin 29,57 euron
 tuntipalkalla ja saivat koko palk-
 kapotista 59 prosenttia. Heille lisä
 ei tee pahaa. Loput 67 prosenttia
 työläisistä on vain rupusakkia. Se
 sai palkkaa keskimäärin 15,97 eu-
 roa tunnissa ja palkkapotista 41
 prosenttia. Asiantuntijat ajattele-
 vat, että suurempi palkka synnyt-
 tää heissä vain ahneutta, joten pie-
 ni palkka on riittävä. Siksi heiltä pi-
 tää vaatia palkkamalltia.

**Puheeseen rakenneu-dis-
tuksesta sisältyy julmaa raakuut-
ta,** jota kukaan ei halua avoimesti
 sanoa ja tunnustaa. Rakennuu-

distus, kunta- ja soteuudistus, tar-
koittaa valtion ja kuntien lasten-
ja vanhustenhoidon, opetuksen
ja koulutuksen, terveyden- ja sai-
raanhoidon sekä sosiaaliturvan ja
sosiaalisten palvelujen radikaalia
supistamista. Julkisen alan töissä on
607 300 työntekijää. Pääoma- ja yri-
tysverohelpotuksista syntyneen 10
miljardin euron niin sanottu kestä-
vyysvaje poistuisi, jos rakennemu-
toksella vähennetään 200 000 työn-
tekijää. Siinä olisi sitä rakennemu-
tosta!

**Eläkeiän pidentämistä vaadi-
taan Tilastokeskuksen huijauk-
sen perusteella.** Se laskee, että
vuonna 2040 suomalaisia 65 vuot-
ta täyttäneitä on 779 000, johon on
härskisti lisätty 788 000 työikäistä
maahanmuuttajaa. Näin on saatu
ikäntyneiden määräksi 1 567 000.
Se on todella suurenluokan huijaus,
jolla on myönteinen merkitys vain
eläkevakuutusyhtiöille ja soteuu-
distajille, jotka hakevat säästöjä uusia
pääoma- ja yritysverohelpotuk-
sia varten.

**Uskoisi, että asiantuntijat
tietävät maan vajoavan hiljal-**

leen sellaiseen suohon, josta pie-
ni vientivetoinen talous ei vapaa-
kaupan oloissa yksinkertaisesti
voi selvitä. Kilpailussa globaaleil-
la suuryrityksillä on yliveritaiset kil-
pailuresurssit, joita ei ole kansalli-
silla yrityksillä. Kaiken lisäksi Suo-
messä on alhainen lämpösum-
ma, valtava ja kaiken pitkään kat-
tava lumikuorma, pitkät maan si-
säiset matkat ja vielä pitkät mat-
kat suurille EU- markkinoille. Yh-
teensä ne merkitsevät todella suuria
poikkeuksellisia ja kilpailuun yli-
mää räisiä tuotanto- ja logistiikka-
kustannuksia.

**Asiantuntijat eivät ole mu-
ka huomanneet, että suomalaisia
pääomia on ulkomailla 700
miljardia euroa.** Summa on lähes
kaksinkertainen maassa olevaan
tuotantopääomaan. Kapitalistit
ovat sijoittaneet ne tavalla, josta
ei ole sentinkään iloa suomalaisil-
le. Nämä pääomat ovat syntyneet
suomalaisten työllä ja olosuhteis-
sa, joissa kilpailukyky turvattiin ra-
jasuojalla, protektionismilla, jonka
kapitalistit tukiverkostoineen ovat
julistaneet kirosanaksi.

**Suomi selviää vain työllä,
mutta se vaatii vahvaa rajasuo-
jaa** sekä pääomien kotiuttamista.
Kaikki jo tietävät, että EU on suur-
pääoman pankkien projekti. Siitä
on päästävä eroon.

Kai Kontturi

Demokratian rappio - konsulttidemokratia

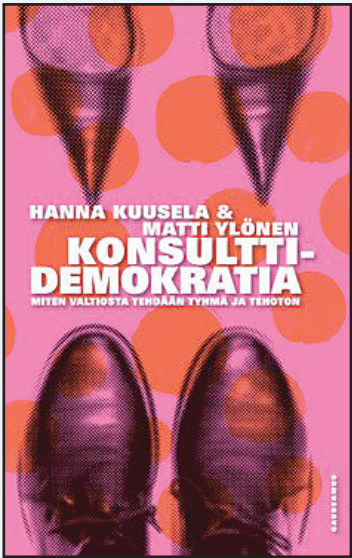
**”Politiikkalinjauksia hah-
mottelevia konsultteja kutsu-
taan yleensä ajatuspajoiksi tai
selvityshenkilöiksi, joskus filoso-
feiksi.”**

Ei tullut työvoimapulaa, eikä tul-
lut myöskään eläkepommia. Tuli-
kin kestävyysvaje! Ja tämän uuden,
uhkaavalta kuulostavan käsitteen
mukana on meidän jokapäiväiseen
elämäämme luikerrellut petolli-
nen loinen, demokratiavaje. Julki-
sen sektorin toiminnoista suurin
osa on niin sanottujen hyvinvoin-
tipalveluiden tuottamista. Vallitse-
van ideologian – ja Euroopan Unio-
nin direktiiviiviidakon lakien – mu-
kaan kaikki julkishallinnon hankin-
nat, onpa sitten kysymys työstä tai
tavarasta, on saatettava avoimeen
kilpailuun. Aina kun julkispalvelua
siirtyy yksityisen toimijan hoidetta-
vaksi, katoaa osa demokratiasta lii-
kesalaisuuden muurin taakse.

Valtaeliitin uusliberalistisen
ideologian syövyttämän ajattelun
seurauksena suuri osa – tosin vai-
keasti tarkemmin määriteltäväs-
sä oleva osa – yhteisten varojemme
eli maksamiemme verorahojen
käytöstä ei enää ole demokraatti-
sesti valittujen edustajien tai val-
tuutettujen valvonnassa.

**”Julkisuudesta, avoimuudes-
ta ja läpinäkyvyydestä on tullut
2000-luvun iskusanoja. Näiden
toteutumista turvaa Suomessa
julkisuuslaki, joka ei kuitenkaan
ulotu konsulttien toimeksiantoi-
hin ja sopimuksiin.”**

Joskus julkisesta keskustelusta
voi saada kuvan, että virkamiehet
päättävät kaikesta. Toki tuo jouk-
ko on se, joka tekee omat laskel-
mansa eli laittaa eurot jonoon ja
on osittavinaan, mihin rahat riittä-

vät. Tuon toiminnan tuotoksena on
useimmiten joitakin vaihtoehtoisia
malleja palveluiden järjestämiseksi.
Luottamushenkilöt – siis ne äänes-
täjien valitsevat valtuutetut – jou-
tuvat sitten valitsemaan annetuista
vaihtoehtoista, joista yhtäkään
ei välttämättä noin yleisesti asuk-
kaan näkökulmasta pidettäisi hy-
vänä saati järkevänä.

**”Uutta julkisjohtamista pi-
detään yhtenä keinona toteut-
taa uusliberaalia talouspolitiik-
kaa. Onpa puhe sitten ... konsul-
tokratiasta tai uudesta julkisjoh-
tamisesta, olennainen osa tätä ke-
hitystä ovat erilaiset ”epäpoliitti-
set” gurut ja konsultit.”**

Maailman sanotaan muuttu-
neen niin monimutkaiseksi, ettei
näitä kokonaisuuksia kuulemma voi
kukaan/mikään taho enää hallita. Ei
edes virkamies. Niinpä on keksitty
ulkopuolinen konsultti! Useimmi-
ten nämä konsultit ottavat toimin-
tamallinsa liike-elämästä. Näitä me-
netelmiä voi vapaassa markkinata

loudessa kyllä käyttää liikemaail-
massa, mutta samat käytännöt ei-
vät läheskään aina sovellu veron-
maksajien rahoilla pyritettävään
julkiseen sektoriin.

Virkamies toimii virkavastuulla,
mutta mikä on tuon harmaan emi-
nenssin vastuu?

**”Vanhasta maailmasta tu-
lee päästä eroon ja tiekartta sii-
hen on selvä. Massojen muutos-
vastarinta nujeretaan sillä, että
avainhenkilöt saadaan sitoutu-
maan muutokseen.”**

Julkisuudelta salassa hääri-
vien konsulttien sarjatyönä suolta-
mia skenaarioita ovat useimmiten
meille julkisuudessa parhain päin
selittämässä jonkin tahon pääeko-
nomisti, korkeimman tason virka-
mies tai hallituspuolueen johta-
ja. Näistä kaksi ensimmäistä ovat
usein pitkäänkin viroissaan. Hal-
lituspuolueiden johtajat – ja puo-
lueet – vaihtuvat, mutta tämä ei
vaikuta selitysten sisältöön. Näi-
tä välttämättömyyksiä ja ehdot-
tomuuksia, tulevien toimien erin-
omaisuuksia todistelemassa olevat
ovat aina ns. avainhenkilöitä. Viral-
liselta ja korkealta taholta lausutut
tuomiopäivän julistukset saavat
ihmiset tuntemaan ”kollektiivista
stressiä” ja näin on kansa taas nöy-
rää vaalikarjaa.

**”Kun politiikan suuret linjat
on viety johdonmukaisesti demo-
kratian ulkopuolelle, on vaarana
että koko järjestelmä menettää
oikeutuksensa.”**

**Unto Nikula
Vantaa**

Sitaatit kirjasta Konsulttidemokra-
tia (Kuusela & Ylönen, Gaudeamus
2013)

70 vuotta sitten (13) Zitadellen tuho, fasisteille suur tappio Kurskissa

Vain hieman runsaat kaksi vuotta ennen Kurskin suurtaistelun alkamista hyökkäsivät fasistit (21.6.-41) Neuvostoliittoon ja kykenivät etenemään Leningrad-Moskova-Voronez-Kaukaasia-linjalle. Tähän väliin mahtuvat mm. Smolenskin-, Moskovan- ja Stalingradin taistelut sekä Leningradin puolustustaistelut. Puna-armeija oli ollut tähän saakka alakynessä sotamateriaalin määrän ja laadun suhteen. Kurskin taistelun alla osat olivat selkeästi vaihtuneet niin sotamateriaalin määrän ja laadun-, kuten myös sotilaiden määrän ja sotataidon suhteen. Kurskin taistelun alkaessa vihollisella oli itärintamalla 5,2 milj. sotilasta, 54000 tykkiä ja kr-heitintä, 5850 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä sekä 3000 taistelukonetta. Puna-armeijan vastaavat luvut olivat 6,4 milj., 99000, 9500 ja 8300 sekä 2200 raketinheitintä ("katjushaa"). Tämän tilanteen vihollinen aikoi ratkaista tuhoamalla neuvostoarmeijan keskeiset voimat Kurskissa.

Suurtaistelu alkoi KeskusR:lla tykistön ja ilmavoimien iskulla

Kurskin mutkassa oli valmistauduttu maailmanhistorian suurimpaan taisteluun. Fasistit joutuivat siirtämään hyökkäyksen alkua useaan otteeseen. Puna-armeijalla toimi Kurskin alueella pätevä tiedustelu, johon perustuen päämaja 2.7.-43 kehotti rintamia olemaan taisteluvaihtumissa 3.-6.7.-43 odotettavissa olevan hyökkäyksen johdosta. KeskusR:lla odotettiin natsien hyökkäystä pohjoisesta. Vihollisen 4.7.-43 tekemän "tiedusteluhyökkäyksen" yhteydessä otettiin sotavangeja, jotka vahvistivat hyökkäyksen alkavan 5.7. aamulla klo 03.00. Vahvistus saatiin toisilta sotavangeilta sekä loikkareilta. Zukov ja Rokossovski olivat silloin LänsiR:n esikunnassa ja tekivät ennakkosuunnitelmien mukaisen päätöksen aloittaa sovittu tykistövalmistelu vihollisaseisiin. Päämaja hyväksyi päätöksen ja 5.7. aamulla klo 02.20 KeskusR iski vihollisen aseisiin tykistön, raketin- ja kr-heitinten sekä ilmavoimien tulella.

Tulivalmistelu tuli fasisteille yllätyksenä

Saksalaiset vastasivat tulivalmisteluun vain yksittäisten patterien tulella, jotka vaikenivat nopeasti. Myöhemmin saatiin tietää tulivalmistelun tulleen fasistijoukoille täytenä yllätyksenä. Neuvostojoukot eivät kyenneet ennen tulivalmistelua selvittämään vihollisaseiden tarkkaa sijaintia, vaan tuli kohdistettiin ruutuihin, joiden sisällä vihollisen tiedettiin olevan. Siksi vihollinen vältti massatappiot. Fasistit saivat hyökkäyksensä alkuun ensimmäisten yksikköjensä osalta n. klo 05.30 aikataulusta 2-2,5 tuntia myöhässä. Tulivalmistelu aiheutti menetyksiä asejärjestelmille ja lamautti mm. vihollisen viestiyhteydet.

Natsien hyökkäys ei murtautunut KeskusR:n puolustusta

Noin 04.30-05.00 nousivat fasistien koneet ilmaan ja vihollinen avasi tykkitulen KeskusR:aa vastaan. Maavoimien hyökkäys alkoi 05.30. Ennakoidusti isku kohdistui 13A:n kaistalle sekä sen vieressä olevien 48.A:n ja 70.A:n sivustoihin. Hyökkäys torjuttiin voimakkaalla tulella. Samana päivänä torjuttiin viisi vihollisen hyökkäystä sen pääsemättä eteenpäin. Vasta illalla fasistit kykenivät eräillä kohdilla (Olhovatkan alueella) tunkeutumaan 3-6 km Puna-Armeijan puolustukseen. Päätettiin vetää taisteluun seuraavana päivänä 2.PsA sekä reservistä joitain Ps-yksiköitä. Vihollisen ilmavoimat olivat koko ajan liikkeessä kärsien suuria menetyksiä. Valtavia tappioita tuotettiin vihollisen Ps-voimil-

le. Tästä vihollinen kykeni kuitenkin 6.7.-43 murtautumaan paikoin 10 km Puna-Armeijan puolustukseen kykenemättä murtamaan sen taktista puolustusta. Aamulla 7.7. vihollinen ryhmitti Ps-kalustonsa uudelleen hyökätäkseen Ponyreita vastaan. Taistelu jatkui koko päivän maalla ja ilmassa. Natsit lähettivät taisteluun koko ajan uusia Ps-vaunuja kykenemättä murtamaan KeskusR:n puolustusta. 8.7. vihollinen yritti 300 Ps-vaunun turvin läpimurtoa Olhovatkan suunnalla. Myös siellä läpimurtoyritykset torjuttiin. Vihollinen oli menettänyt 10.7. mennessä huomattavan osan läpimurtoon varatuista panssareistaan. Tässä vaiheessa (9.7.) päämaja ja rintaman johdon kanssa käydyn keskustelun jälkeen esitti, että nyt kun vihollisella ei enää ole voimaa murtaa puolustusta, niin suunnitelman mukaisesti Brjanskin R ja LänsiR:n vasen siipi lähtisivät vastahyökkäykseen, mikä päätettiin aloittaa Brjanskin R:n ja LänsiR:n vasemman siiven yhteisvoimin 12.7.-43. KeskusR:n osalta vastahyökkäys alkoi 15.7.

Sotatapahtumien kehitys Voronezin R:lla.

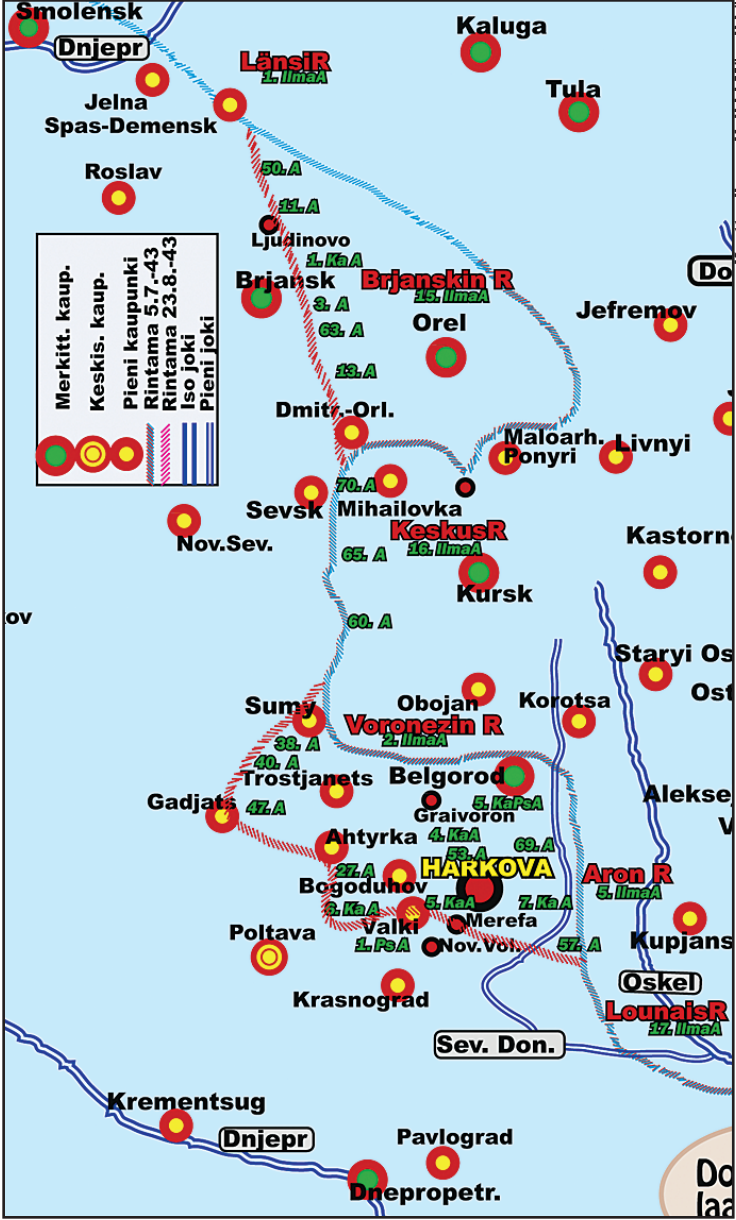
Myös Voronežin R:lla natsit aloittivat 4.7.-43 taistelutiedustelun, jonka neuvostoarmeija torjui. Van- git kertoivat, että joukoille oli jaettu kuivamuona- ja votka-annokset ja vahvistivat hyökkäyksen alkavan 5.7. aamulla. Vatutinin (rintamankomentaja) ja Vasiljevskin päätöksellä suoritettiin tykistön ja ilmavoimien vastavalmistelu. Tällä tulivalmistelu aiheutti viholliselle suurta tuhoa, henkilöstö- ja kalustotappioita. Vihollistykistön tulisuunnitelmat saatettiin sekaisin, ilmavoimia tuhottiin kentille ja vihollisen viestiyhteydet katkaistiin. Hyökkäyksensä fasistit pääsivät aloittamaan 06.00 kolme tuntia myöhässä. Obojanin suunnalla käytiin 6.7.-43 ankara taistelu, johon osallistui samanaikaisesti satoja lentokoneita, Ps-vaunuja ja rynnäkkötykkeitä. Neuvostojoukot perääntyivät, mutta puolus-

tus kesti ja vihollinen menetti 200 tankkia ja 100 lentokonetta. Vihollinen toi 7.7 taisteluun uuden Ps-ryhmittymän, jonka päävoimat suunnattiin 6.KaA:aa ja 1.PsA:aa vastaan Obojanin-Prohovkan suuntaan ja yli 200 Ps-vaunua 7.KaA:aa vastaan Korotsan suunnalla. Taistelua edeltävänä yönä 6.KaA:aa ja 1.PsA:aa vahvistettiin rintaman reserveilla. Taistelua tuki 2.IIlaA, eikä vihollinen päässyt murtamaan rintaman 2. puolustuslinjaa. Rintaman johto vahvisti tätä kaistaa lähettämällä sinne muilta suunnilta II ja VKaPsAK:n, useita jalkaväkidivisioonia sekä tykistöä. Vihollinen menetti täällä kahdessa päivässä vielä 200 Ps-vaunua ja miesvahvuus kutistui puoleen alkuperäisestä.

Prohovkan alueella historian suurin panssariväen taistelu oli lopullinen käännekohta fasistiarmeijoiden lyömisessä

Natsit keskittivät 10.7. päävoimansa kapeammalle kaistalle Prohovkan suunnalle, jossa neuvostojoukot olivat heikentyneet ja 11.7. käytiin täällä taukoamatonta raskasta taistelua. Ennakkosuunnitelman mukaan päämaja siirsi tänne reservistä 5.KaA:n sekä 5.KaPsA:n, jolla oli yht. 800 T-34 – tankkia ja rynnäkkötykkiä. Saksalaisilla oli täällä saman verran panssarikalustoa, mutta niiden taistelutahto alkoi murtua. 12.7.-43 käytiin Voronežin R:lla valtava Ps-voimien, tykistön, jalkaväen ja ilmavoimien taistelu, joka oli erittäin voimakas Prohovkan alueella. Samana päivänä Zukov komentettiin Brjanskin R:lta Prohovkan alueelle koordinoimaan Voronežin R:n ja Aron R:n toimintaa. Vasiljevski komennettiin LounaisR:lle järjestämään vastahyökkäystä, jonka tuli alkaa samanaikaisesti Voronežin R:n ja Aron R:n kanssa. Zukov hyväksyi kaikki Vasiljevskin aloittamat toimenpiteet. Päätettiin jatkaa vetäytyvän vihollisen takaa-ajoa tavoitteena vallata takaisin neuvostojoukkojen ennen 5.7. hallussa olleet asemat. Koko rintamalla käytiin raskaita taisteluita satojen tankkien roihutessa liekeissä. Tämä oli käännekohta. Vähitellen Natsit siirtyivät puolustukseen ja 16.7.-43 vihollinen alkoi vetää huoltojoukkojaan Belgorodin taakse.

Natsit tekivät edelleen ankaraa vastarintaa. Vasiljevski ja Zukov seurasivat taisteluita Ivanovskien Vyselkin seudulla, jossa vihollisen vastarinta oli voimakasta. 5.KaA (A.S. Zador) ja 5.KaPsA (P.A. Rotmistrov) olivat taistelleet levotta lähes viikon eikä saksalaisten työntäminen taaksepäin tahtonut sujua. Samoin oli laita 6.KaA:n

Kurskin taistelun mittasuhteita kuvaa siihen osallistuneiden sotilaiden ja taisteluvälineiden määrän ohella myös maantieteelliset mittasuhteet. Piirroksessa Kalugan ja Dnepropetrovskin välimatka on 685 km. Moskova sijaitsee Kalugasta 150 km koilliseen. Kurskin operaation yhteydessä kehiteltiin yleishyökkäystä Velikije Lukista Mustalle merelle, jossa jo Kurskin operaation kuluessa vapautettiin Smolensk ja Roslav sekä osa Donetskien laakia.

osalta. Tilanne muuttui, kun apuun lähetettiin alueella toimivat XVIII PsAK (B.S. Baharov) ja XXIX PsAK (I.S. Kiritšenko) sekä osa 53.A:sta.

KeskusR ja Voronežin R olivat sotilaallisesti hieman eri asemassa. Hitleriläiset kohdistivat iskunsa Voronežin R:n 6.- ja 7.KaA:aa vastaan viiden AK:n voimin ja KeskusR:aa vastaan se iski kolmella AK:lla. Vihollisen voimakkaammat iskut etelässä Belgorodin alueella oli osasyynä sille, että vastahyökkäys etelässä lähti myöhemmin käyntiin.

Puna-Armeijan Vastahyökkäys mursi vihollisen lopullisesti

Suunnitelmien mukaisesti, kun vihollinen oli puolustustaistelussa heikennetty, Brjanskin R ja LänsiR aloittivat yleishyökkäyksen vihollisen Orelin ryhmittymää vastaan 12.8.-43. Natsit joutuivat siirtämään 7 divisioonaa KeskusR:aa vastaan toimivista joukoista pohjoisemmaksi. Siksi KeskusR saattoi yhtyä yleishyökkäykseen 15.7.-43. Tästä kehittyi kolmen rintaman yhteishyökkäys vihollisen Orelin ryhmän murskaamiseksi. Tämä operaatio sekä natsien voimien ehtyminen Belgorodin alueella pakottivat fasistijohdon (Manstein) vetämään joukkonsa Belgorodin alueella takaisin lähtöasemiin, joka niillä oli hyökkäyksen alkaessa 5.7.-43. Tämä onnistui fasisteilta 23.7.-43 mennessä, koska Puna-Armeijan 1.PsA sekä 6.- ja 7.KaA eivät väsyneinä kyenneet estämään fasistien vetäyty-

mistä. Aron R:n ja Voronežin R:n joukot seurasivat perääntyvää vihollista, mutta eivät vielä 23.7. kyenneet aloittamaan yleishyökkäystä, koska joukot tarvitsivat lepoon, huoltoon ja materiaalin täydennykseen tauon. Vastahyökkäys "Rumjantsev" eteläisellä kaarella alkoi 3.8.-43. Voronežin R:n tuli antaa pää-isku 5.- ja 6.KaA:n sekä 5.KaPsA:n ja 1.PsA:n voimin kiertäen Harkova lännestä suuntana Valki ja Novaja Vodolaga. Heistä oikealla hyökkäsivät 40.- ja 38.A suuntana Graivoro ja Trostjanets. Hyökkäyksen voimaa kuvaa se, että tykistön tiheys 5.- ja 6.KaA:n kaistalla oli 230 tykkiä ja kr-heitintä sekä 70 Ps-vaunua rintamakilometriä kohti ja divisioonan läpimurto-kaistan leveys 3 km. Näin suuri voimien keskitys johtui siitä, että heti ensimmäisenä hyökkäyspäivänä lähetettiin läpimurtoon kaksi Ps-armeijaa. Aron R:n tehtävänä oli vallata Belgorod ja yhdessä Voronežin R:n päävoiman kanssa ajaa vihollinen pois Harkovasta. Belgorod ja Orel vapautettiin 5.8.-43

Ilmavoimien ja tykistön tulivalmistelun jälkeen vihollisen puolustus murtui nopeasti 5.- ja 6.KaA:n iskusta. Iltapäivällä hyökkäykseen yhtyivät 1.PsA ja 5.KaPsA, joiden etummaisimmat joukot etenivät 3.8.-43 iltaan mennessä 35 km ja mursivat kaistallaan vihollisen taktisen puolustuksen. Aron R:n joukot, jotka oli varustettu huonoin läpimurtovälinein eteni-

Jatkuu sivulla 13

Sovjetskaja Rossija-lehden liitteen artikkelin kuva (katso lähdeaineisto) "LänsiR:n komentaja K.K.Rokossovski Kurskin kaarella".

Zitadellen tuho, fasisteille suur tappio Kurskissa

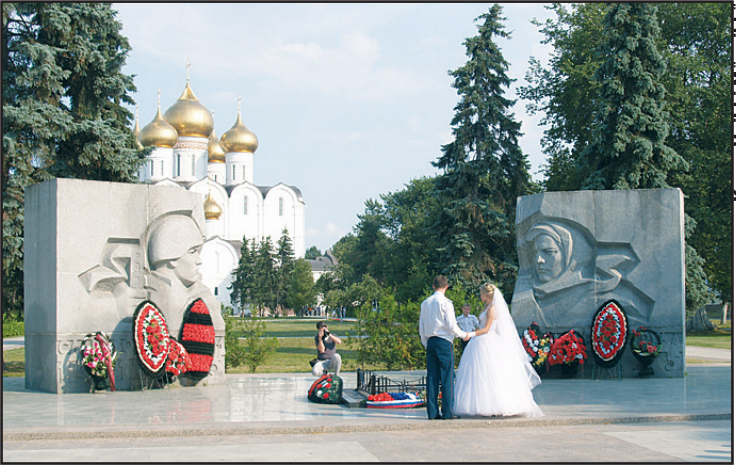
Jatkoa sivulta 12

vät iltaan mennessä n. 15 km. Vastarinta Aron R:aa vastaan voimistui edelleen 4.8., mutta oikealla etenevä Voronežin R eteni fasistien Belgorodin ryhmittymän sivustaan. Tämä pakotti hitleriläiset vetäytymään ja Aron R pääsi helpommin etenemään. Belgorod vapautettiin 5.8. klo 06.00 aamulla. Brjanskin R:n, LänsiR:n ja KeskusR:n 13.-15.7. alkanut vastahyökkäys eteni vaikeasti. Tästä kertoo Rokossovski: ”Vangeilta ja partisaaneilta saatujen tietojen mukaan vihollinen siirsi Orelin kaarelle koko ajan uusia voimia. Run-

saan vuoden aikana, jonka saksalaiset olivat viettäneet Orelin kaarella, ne olivat rakentaneet sinne lujan puolustuksen. He kehittivät liikkuvaa puolustusta. Toisten yksikköjen puolustautuessa toiset miehittivät 6-8 km päässä olevan uuden linjan heittäen välillä vastahyökkäykseen Ps-joukkoja, joita heillä oli tarpeeksi”. Mutta hyökkäys eteni ja samana päivänä 5.8. Belgorodin vapautuksen kanssa vapautettiin Orelin kaupunki.

Harkovan vapautus

Voronežin R:n 1.PsA ja 6.KaA valtasivat 7.8.Bogoduhovin kaupungin

Kuva: Heikki Männikkö

Jaroslavl 250 km Moskovasta koilliseen säästyi miehitykseltä, mutta sodan muisto elää. Tuntemattoman sotilaan monumentille tuovat häärarit kukkatervehdyksensä. Taustalla Uspenskin katedraali.

Neuvostolentäjiä muistettiin Lapinjärvellä

Perinteisesti kokoonnuttiin 10.8. Lapinjärvellä Neuvostolentäjien hautaistomerkille KTP:n uudenmaan piirijärjestön kutsumana kunioittamaan lentäjien muistoa. Paikalla puhui mm. Timo Kangasmaa

Kuva: Timo Kangasmaa

Lentäjät, joiden hartaimpana toiveena ei varmasti ollut muu kuin pysyvän rauhantilan saavuttaminen maailmassa. Mutta olosuhteet maailmassa eivät kuitenkaan sallineet heidän rakentaa maailmaamme pysyvän rauhantilan vallitessa. Myöskään he eivät päässeet nauttimaan rauhas- ta eikä hyvistä, kahden erilaisen yhteiskuntajärjestelmän, hyvien naapurisuhteiden voimasta. Me jälkipolvet olemme saaneet kokea pitkän rauhan jakson maassamme. Olemme saaneet nauttia näiden täällä lepäävien ja monen heidän toverinsa yhteisistä ponnisteluista paremman maailman puolesta.

Eräs historioitsija esitti ajatuksen aika pian toisen maailmansodan päättymisen jälkeen, että sotaan tarvitaan kolme eri asiaa: nationalismi, militarismi ja kapitalismi. Yksikään niistä ei yksinään aiheuta sotaa, mutta näiden kaikkien kolmen asian yhdistyessä vaarallisella tavalla, on sota mahdollinen. Mielestäni hänen ajatuksensa sisältää suuren viisauden.

Tänään elämme merkillistä aikaa. Koko Euroopan EU:n hallitsemassa osassa on meneillään pahaenteinen kriisi, jota kuulee nimettävän talouskriisiksi. Meneillään oleva kriisi on todellakin paljon enemmän kuin pelkkä talouskriisi. Kriisi sisältää vaarallisia merk-

kejä, jotka puhuvat omaa synkkää kieltänsä tavallisten kansalaisten demokraattisten oikeuksien katoamisen mahdollisuudesta.

Eräät poliitikot ovat esittäneet vaatimuksia jotka tarkoittavat itseasiassa orjatyövoiman luomista vaikkapa Suomeen. Orjatyövoiman, joka elää millä elää ja asuu missä asuu. Enää ei puutu kuin vaatimukset tavallisten ihmisten sulke- misesta piikkilangan ympäröimiin parakkikyliin ilmaiseksi työvoimaksi. Entä syyttääkö kukaan näitä visionäärejä mielipiteistä, jotka si- vuavat yllättävän läheltä fasistisista maailman järjestystä? Ei syytä, vaan mieluummin etsitään yksit- täisten henkilöiden puheista irrallisia lauseita, joilla saadaan käännetyä huomio pois hänen todellisesta sanomastaan. Saadaan käännettyä huomio pois siitä, että henkilö esimerkiksi itseasiassa tuomitsi fasistiset rotupuhtauden opit.

Eräs taloustutkija taannoin esitti käsityksenään ajatuksen, että EU:n kriisissä on pohjimmaisena ajatuksena käydä sotaa uudella periaatteella. Sodan aseet ja ruu- dinsavu on tällä hetkellä korvattu luhistuttamalla eri maiden talouksia yksi kerrallaan. Alistaa ne yksikerrallaan jonkun toisen vallan alaisuuteen. Hävittää kansoilta heille kuuluva suvereeni itsemääräämis- oikeus. Äkkiseltään ajatus tuntuisi olevan aivan tästä päivästä. Tänään mitä todennäköisimmin ovat taus-

ja ylittivät 11.8. Poltavan-Harkovan rautatien. Vihollisella ei täällä ollut enää yhtenäistä rintamaa ja sen 4.A joutui eristetyksi natsien päävoimista. Fasistit kokosivat täällä reservinsä ja suuntasivat ne Ahtyrkan alueelle. Pelastaakseen Harkovan ryhmittymänsä joutumasta saarroksiin tekivät saksalaiset kolmen Ps-divisioonansa (”Totenkopf”, ”Wiking” ja ”Das Reich”) voimin 11.8. vastahyökkäyksen, jonka johdosta 1.PsA ja 6.KaA joutuivat vetäytymään. Vihollinen pysäytettiin kovien taistelujen jälkeen 16.8. yhteisvoimin apuun saatetun 5.KaPsA:n kanssa. Ahtyrkan alueella alkaneen natsien vastahyökkäyksen torjumiseksi käytiin useita päiviä raskaita taisteluja. Vihollisen voimakkaista vastaiskuista huolimatta Aron R:n joukot etenivät Harkovan läheisyyteen ja voimistivat iskuaan natsien Harkovan joukkoja vastaan ja 22.8. vihollinen alkoi vetäytyä kaupungista, jonka neuvostojoukot vapauttivat samana päivänä.

Taistelut kiihtyivät Smolenskista Tamanin niemimaalle

Harkovan vapauttamisen jälkeen Aron R:n joukot jatkoivat taistelua kaupungin eteläpuolella Merefan alueella. Voronežin R kykeni torjumaan Ahtyrkan vastahyökkäyksen ja asettui 25.8. linjalle Sumy -

Gadjats - Ahtyrka - Konstantinovka. Molemmat rintamat saivat tehtäväkseen jatkaa hyökkäystä Dnjeprille sen keskijuoksulle. Orelin alueella kaupungin vapauttamisen jälkeen fasistit kykenivät kuljettamaan paikalle uusia voimia ja vetämään joukkonsa järjestyksessä län- nemmäksi. Kolmen rintaman hyök- käys eteni hitaasti ja päättyi 18.8. Brjanskista 25 km itään linjalle Ljudinovo - Dimitrovsk - Orlovsk. Myös täällä hyökkäystä alettiin kehittää nopeasti Valko-Venäjän itäosaan ja Dnjeprille. Kurskin alueella saavutettua menestystä hyväksikäyttäen toteutettiin koko itärintamalla elosyyskuussa laajoja taistelu-operaatioita, jotka johtivat alkusyksyllä -43 mm. Donetskien laakion vapauttamiseen, Smolenskin ja Roslavin vapauttamiseen ja taistelujen siirtymiseen Valko-Venäjälle, neuvostojoukkojen etenemiseen Dnjeprille ja Desna-joelle sekä Kaukaasian lopulliseen vapauttamiseen.

Kurskin lopputilitys, lopullinen aloite siirtyi Puna-armeijalle

Kurskin taistelu tuotti fasisteille tappion, josta ne eivät enää koskaan toipuneet. Hitleriläisillä oli voimaa jatkaa sotaa, mutta ne eivät kyenneet toteuttamaan enää yhtään laajamittaista hyökkäysoperaatioita. Kurskin alueella tuhottiin nat-

sien 30 divisioonaa (joista seitsemän Ps-divisioonaa). Hitleriläiset menettivät 500000 sotilasta, 1500 tankkia, 3000 tykkiä ja 3500 taistelukonetta. Kurskin taistelun merkitystä on läntisissä lähteissä vähätelty. On muistettava, että hitleriläiset joutuivat siirtämään koko ajan joukkoja Länsi-Euroopasta itärintamalle. Samaan aikaan Kurskin taistelun kanssa suorittivat länsiliittoutuneet maihinnousun Sisiliaan siirtymä sieltä Italiaan. Ratkaiseva apu maihinnousun onnistumiselle oli Puna-Armeijan voitto Kurskissa.

Toimitti Heikki Männikkö

Lähdeaineisto: Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, APN: Toisen maailmansodan aattona, Albert Axel: Stalin sodanjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta, Boris Solovyov: The battle of Kursk, APN 1973 Sovjetskaja Rossija (72/13) liitteen ”isänmaalliset kirjoitukset” (13/13), Andrei Raisfeldin artikkeli ”Zitadellen romahdus”.

Vallankumouksellinen solidaarisuus – Venezuelassa perustettu uusi yhteisö

Venezuelan tuorein sosialistinen ydinyhteisö perustettiin 11.8.2013 Laran osavaltioon Moran kuntaan. Se on nimetty 20. vuosisadan sissitaistelija kapteeni Carmelo Mendozan mukaan. Tämä oli eläessään kommunistisissa. Hän vaikutti Morannin kunnan vuoristossa. Armeija vangitsi hänet v. 1965. Häntä kidutettiin, ennen kuin hänet tapettiin. Perustettu Carmelo Mendozan yhteisöneuvoston liitto koostuu Hato Arriban 10 yhteenliitteenestä yhteisöneuvostosta. Hato Arriban maatalousyhteisöön kuuluu yhteensä n. 500 perhettä.

Venezuelalaiset yhteisöneuvostot koostuvat yleensä asuinalueensa 200–400 perheestä. Maaseudulla yhteisöneuvostoon kuuluu vain 100 perhettä. Yhtenä ydinajatuksena bolivaarisessa vallankumouksessa on ollut luoda näistä osallistuvan demokratian perusyksiköistä yhteisöneuvostojen liittoja, jotka voisivat lopulta syrjäyttää olemassa olevia valtiorakenteita. Niistä kehkeytyisi ajallaan tulevaisuuden yhteiskunnan perussoluja. Yhteisöneuvostot koetaan Venezuelassa aivameksi kansan valtaan. (ML)

Hato Viejon yhteisöneuvoston puheenjohtaja Marcos Escalona totesi uuden yhteisöliittymän perustamisen olevan historiallinen päivä heidän yhteiskunnalliselle kehitykselleen ja keskinäiselle yhteistyölleen. ”Se on askel meidän mobilisoimisksemme, meidän mukaan ottamiseksi meidän omilla ehdoillamme ja meidän osallistumiseemme yhteiskuntaan ja sen viestintään. Se on otettu niitä vastaan, jotka eivät usko kansan järjestäytymiseen – meidän talonpoikien järjestäytymiseen.” Paikallisen yhteisöradioaseman juontaja Egidio Guedez

tukee yhteisön perustamista. Hänen mukaansa he ovat kasvaneet Moranissa vallankumouksellisen solidaarisuuden hengessä.

Laki yhteisöneuvostoista astui voimaan v. 2006 Venezuelassa. Sen jälkeen maahan on perustettu tuhansia Hato Arriban kaltaisia yhteisöneuvostoja. Vuonna 2007 maassa toimi yli 19 500 rekisteröityä yhteisöneuvostoa. Nykyisin niitä on jo 44 000. Kuluvana vuonna yhteisöryhmät – käsittäen sekä yhteisöneuvostot että yhdistyneet yhteisöneuvostot – ovat saaneet 2,04 miljardia dollaria taloudellista tukea valtion hallinnolta Alueiden Väliseltä Hyvityssäätiöltä (ITCF).

Yhteisöneuvostot koostuvat paikallisten yhteisöjen jäsenistä. Ne vastaavat oman yhteisönsä alueellisesta kehityksestä. Niiden vastuulla omilla alueillaan ovat terveydenhoito, koulutus, maatalous, asuminen. Erilliset neuvostot voivat muodostaa yhdessä yhteenliittymiä, jotka huolehtivat laajemmista hankkeista kuin yksittäiset yhteisöneuvostot.

Yhteisöneuvostojen liittoja voidaan perustaa vain, jos ne täyttävät niille Venezuelan laissa asetetut vaatimukset. Tällaisia ovat mm. yhteisön perustamisen järjevyys, joka pitää perustella hallinnolle kirjallisesti. Hato Arriba otti kesäkuussa ensimmäisen askeleensa kohti yhteisöliittymää perustamalla oman radioaseman. Viime kädessä paikalliset ihmiset hyväksyvät tai hylkäävät yhdistymishankkeen sitä varten järjestetyssä kansanäänestyksessä. Venezuelassa on käynnissä parhaillaan parin sadan yhteisöneuvostojen liiton perustaminen.

Matti Laitinen

Lähde: Ryan Mallett-Outtrim, Venezuelananalysis.com 14.8.2013 Suomenno ja selvennökset: Matti Laitinen

Timo Kangasmaa SFT:n puheenjohtaja

Leniniä väärennetään totalitarismin isäksi

Lenin ei kannattanut laillista terroria

Jussi Pikkupeura väitti taannoin (Kaltio 2/2013), että vaikka Neuvostoliiton vankileirit yhdistetään Staliniin, niin tosiasiaa niitä perustettiin jo Leninin kaudella – ensimmäiset keväällä 1918. Lähtölaukaukseksi ”punaiselle terrorille” Pikkupeura esittää Leniniin tuolloin kohdistuneen murhayrityksen. Kirjoittaja väittää bolševikkien itse keksineen termin laillisesta terrorista ja että tämä olisi kirjattu tuolloin jopa rikoslakiin.

Pikkupeura siteeraa suoraan Vankileirien saaristosta Leninin kirjoittamaksi väitettyä virkettä: ”Oikeus ei saa poistaa terroria – tämän lupaaminen olisi itsepetosta tai petosta – vaan sen on perusteltava ja laillistettava se periaatteellisesti, selkeästi, vilpittä ja kauhistelematta”. (Solzhenitsyn 1974, 263).

Solzhenitsyn ja Applebaum ovat todellakin väittäneet niin kuin Pikkupeura heitä siteeraakin. Mutta siteeratessaan kyseisiä henkilöitä Pikkupeura tukeutuu valheellisiin väitöksiin. Todellisuudessa Lenin kielsi kirjaamasta ”laillista terroria” rikoslakiin ja kirjoitti asiasta 7.5.1922 oikeusministeri Dmtri Kurskille seuraavasti:

Tov. Kurski! Täydennykseksi keskustelumme lähetän Teille rikoslain täydentävän kappaleen hahmotelman. ... Perusajatus on toivoakseni selkeä lukuunottamatta luonnoksen kaikkia vikoja tuoda avoimesti esiin teesi, joka on (oikeus)periaatteellisesti ja poliittisesti oikea (mutta ei kapean juridisesti) ja joka määrittelee terrorin olemuksen ja oikeutuksen, sen tarpeen ja rajat. Oikeusjärjestelmän pitää ol-

NATO:n ideologisen sodankäynnin projekti on 1970-luvulta alkaen yrittänyt muokata Leninistä erityistä ”totalitarismin” ideologia. Leninin toisarvoisia kirjoituksia ja huomautuksia yritetään vääntää Mussolinin kulttuuriministeri Giovanni Gentilen totalitaarisen valtion teorian mukaisiksi. Noita piirteitä ovat mm. valtion elinten vallankäyttö, jota lait eivät sido ehdottomasti, valtion valvonta kaikilla laillisilla elämäntiloilla ja kansalaisen intressien sulautuminen valtion etuun korkeimpana moraalisena täyttymyksenä. Tuon kampanjan härski iskunyrkki oli Aleksandr Solzhenitsyn teoksessaan Vankileirien saaristo, jonka Leninin kirjoituksiksi väitetyt kohdat ovat englanninkielisistä käännösvirheistä edelleen väärennettyjä: esimerkiksi kieltoilmaukset on poistettu jopa venäjänkielisistä teksteistä. Toinen väärä auktoriteetti on Sikorskin helikopterisuvun miniä Anne Applebaum-Sikorski (Gulag, 2003). Väite voi kuulostaa hurjalta ja se on syytä todentaa tukeutumalla internetin alkuperäislähteisiin.

Historian väärentäjien kohteena on nyt Lenin

la poistamatta terroria kokonaan: sellaisen lupaaminen olisi itsensä ja muiden pettämistä, vaan [sen pitää] perustella ja laillistaa se (oikeus)periaatteelliselta kannalta selkeästi ilman vilppiä ja kaunistelua. Muotoilla pitää yleisimmällä mahdollisella (ei rikoslain, RK) tasolla, sillä vain vallankumouksellinen oikeudentaju ja omatunto asettavat itse asiassa suppeamman tai laajemman (poliittisen ei juridisen, RK) käytön ehdot.

Lenin-arkiston virheellisen käännös

Leniniä on tulkittu väärin myös Lenin-arkiston englanninnoksessa.

Sen mukaan Lenin olisi kirjoittanut:

Further to our conversation, I herewith enclose the draft of an article supplementary to the Criminal Code. ... The main idea will be clear, I hope, in spite of the faulty drafting — to put forward publicly a thesis that is correct in principle and politically ([puuttui: but] not only strictly juridical), which explains the substance of terror, its necessity and limits, and provides justification for it. The courts must not ban terror [oik: must refrain from banning terror totally] — to promise that would be deception or self-deception — but must formulate the motives underlying it, legalise

it as a principle, plainly, without any make-believe or embellishment. It must be formulated in the broadest possible manner, for only revolutionary law and revolutionary conscience can more or less widely determine the limits within which it should be applied.

Englanninnoksesta, eikä originaalista, on sitten karsittu pois virke in spite of the faulty drafting. But-sanan (vaan) jättämisellä pois on muutettu raja- ja negaatio redundanssiksi (eli muka sama toiseen kertaan varmuuden vuoksi). Ilmaus ”oikeusjärjestelmän pitää olla poistamatta terroria kokonaan” on muutettu ilmaukseksi ”oikeus ei

saa poistaa terroria”. Sana terrori on venäjässä eri sijamuodossakin nois-sa ilmauksissa.

Kyse ei ole lain tekstistä vaan keskustelusta oikeusperiaatteista

Keskustelu koskee luonnosta, jota ei ole näkyvissä ja jota ei ole sel-laisenaan edes tarkoitettu julkisuu-teen kuten päättäjille, vaan sinne menee vasta oikeusperiaatteiden-sa ja muun pätevyytensä puolesta loppuun filattu lakiehdotus. Ilman sitä luonnosta tarkoitukset jäävät joka tapauksessa vähän ilmaan. Nuo oikeusperiaatteet ovat erilaisia kuin lait: ne ovat luonteeltaan oikeustieteellisiä ja niistä voidaan vain rajoitetusti säätää. Laki, joka ei noudata jotakin keskeistä oikeus-periaatetta, on todennäköisesti toimimaton. ”Laillinen terrori rikoslai-sa” ei kerta kaikkiaan käy, sillä terrori on rikoslain vastaista toimintaa, jota tehdään poliittisista syistä (kansalaisten tai hallitusten toimesta).

Eikä ole edes kyse itse rikoslain tekstistä, vaan lakia selittävän johdanto-osan, jossa tehdään mm. tarpeelliset viittaukset muihin kuten sota- ja poikkeuslakeihin.

NL:n rikoslaissa ei siis ollut laillista terrorin terminologiaa. Pyrkimykset esimerkiksi Leninin ja Hitlerin julistamiseksi samanlaisiksi ”mussolinilaisiksi totalitaristeiksi” on paitsi härski Leninin tieteellisen ideologian mustaus, samoin vähintään yhtä härski Saksan natsijohdon suoraviivaisen murhaideologian valkaisu.

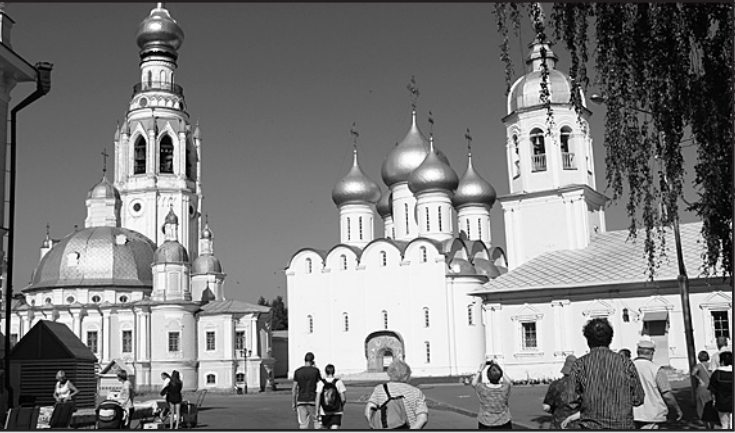
Artikkeli ja Leninin Kurskille lähettämän viestin venäjänkielinen siteeraus ovat luettavissa osoitteessa www.kansanaani.net

Risto Koivula, DI, Tampere

Eilisestä nykyaikaan

Uskonnot eri muunnelmineen ovat edelleen vahvasti muok-kaamassa ihmisten tajuntaa -mikä on häpeäksi 2000-luvul-le- enkä näe niiden poistuvan ihmisten mielistä ilman perus-tavanlaatuisia yhteiskunnallisia mullistuksia.Epävakaaset talou-delliset tilanteet ja yhteiskun-nalliset taantumat ja lamakau-det ovat aina olleet uskontojen elpymiselle otollista aikaa. Ha-lutaan uskoa vastoin parempaa tietoa vaikkapa tavan vuoksi, vaikka auttamattoman vanhois-ta ja huonoksi havaituissa tradi-tioista voitaisiin tässä suhteessa jo luopua ja siirtyä elämässä eteenpäin huomioimalla nyky-ajan tosiseikat ja tieteen saavu-tukset ja selvitykset eri asioista.

Niin sanottuja kommunistimaita syytettiin aikoinaan mm. siitä, että vapaata liikkumista ei sallittu kuin harvoille ja valituille. Ja sosialististen suunnitelmatalous-maiden kokiessa väliaikaisen tap-pion, ei oikeastaan kukaan ole tyy-tyväinen kyseisistä maista lähte-neisiin muuttajiin, joista osa yrit-tää elättää itsensä niinkin alhaisel-la tavalla kuin kerjäämällä. Syy ei välttämättä ole heidän vaan nois-sa maissa harjoitetun nykypolitiikan -tämän kirotnu uusliberasti-sen talousjärjestelmän- kyseen-alaisen toiminnan ansiosta, sillä nyt entisissä kommunistimaissa-kin rikkaat vain rikastuvat ja köyhem-mät edelleen vajoavat alemmalle tasolle mitä toimeentuloon tulee.

KUVA: HOIKKI NANNIKKO

Uskonto-instituutio (kirkko) on huolehtinut ihmisten yhtenäisestä arvomaailmasta, jonka avulla maallinen valta hallitsee. Kuvassa Vologdan Kremlin Pyhän Sofin kirkko, jonka rakentamista livana Julma itse v. 1570 valvoi turvatakseen Venäjän vallan laajenemisen pohjoiseen.

Mielestäni uskonnoksi on luokiteltava kaikki ajatussuunnat, joissa on mukana jokin korkeampi olento, jota kutsutaan jumalaksi. Kukaan ei ainakaan tois-taiseksi ole voinut mitenkään mie-lekkäästi todistaa oletetun jumalan olemassaoloa niin, että kaikki sen yksiselitteisesti ymmärtäisivät. Tästä tulemme johtopäätöksen jonka mukaan kyseistä luojaa ole olemassa muualla kuin luonnonlain-omaisuuksista tietämättömien ihmisten vilkkaassa mielikuvituksessa. Silloinkin pelkkänä ajatuksena, jota käytäntö ei missään vaiheessa vahvista oikeaksi tulkinnaksi.

Olen ajatellut kommunismin olevan kasvavan ihmiskunnan pääväylän, jota kohden lähtökohdiltaan erilaiset tiet tulevat lopulta kulkemaan, siirrytään kapitalismin-

jälkeiseen aikaan, jolloin puhutaan tieteellisestä sosialismista ja uskontottomasta yhteiskunnasta. Valitettavasti vain Neuvostoliitto liittolaisineen ei kyennyt toteuttamaan kommunistista yhteiskuntaa, vaan virallisen tulkinnan mukaan kyse oli reaaliosialistisesta kokeilusta. Liian innokkaat kommunisminvas-tustajat ovat vain tahallisesti sotke-neet käsitteitä tarkoituksena saada kommunismi näyttämään pelotta-valta ja kavahdettavalta asialta niiden silmissä, jotka eivät koskaan ole sen perusteita kyenneet ymmärtämään.

Mitä tapahtuu, kun ihmiset asetetaan jalustalle? Osa epäile-mättä kiistattomien ansioiden mukaan, mutta näyttää siltä, että kapitalistisissa maissa idoleita synnytetään joka lähtöön - tähän on ny-

kyajan euhemerismia! Euhemeros (n. 330-260 eaa) oli antiikin Kreikan kyreneläiseen koulukuntaan kuulunut filosofi, joka Pyhä kirjoitus-nimisessä teoksessaan esitti, että jumalat ovat alunperin olleet ihmisiä, joita on heidän kuolemansa jälkeen ryhdytty palvomaan jumalina.

Mielestäni valitettavaa käytöstä, joka ei perimmältään sovi ihmiskunnalle, jonka pitäisi omaksua tieteellisen ajattelutavan eräitä perusperiaatteita, joita kaikki nykyajan tiedemiehet itsekkään eivät tunnu ymmärtävän. Niinpä esim. Kari Enqvist, jolle muuten sivumennen sanoen marxilainen uskontokritiikki näyttää olevan tuntematonta- kirjoittaa kirjassaan Uskomaton matka uskovien maailmaan kirjoittaa Neuvostoliitosta: ”Sen paljon mainostettu materialismi ei perustunut luonnontieteelliseen ymmärrykseen, vaan Marxin filosofiseen käsitykseen tuotannon aineellisten tekijöiden määräävästä vaikutuksesta historian kehitykseen.” Mitä roskaa tuo alku oli? Materia eli aine plus energia on tunnetusti kaiken meitä ympäröivän maailman ja ilmeisesti äärettömän, aluttoman ja loputtoman, ikuisen ja luomattoman avaruudenjärjestelmän perusta ja koostumus; me ihmisetkin olemme alati liikkeessä olevan materian tuotteita, joista työnte-ko on muovannut vähitellen ihmisiä, jotka kykenevät kielen kautta ajattelemaan ja suunnittelemaan ja rakentamaan yhteiskuntia; tietämisprosessi on ääretön ja tiedon kehityessä aika ja avaruuskäsityk-

set syvenevät (ajan ja avaruuden objektiivinen eli meistä riippumaton todellisuus seuraa väistämättä liikkuvan materian olemassaolosta), ”materia on ehtymätön, luonto on loputon...” kuten jo Lenin totesi edelleen teoksessaan Materialismi ja empiriokritisismi, missä arvosteli ja oikaisi 1800- ja 1900-luvun alun klassisen fysiikan tilannetta ja poikkeamia tieteen tuloksista ja väärin-ymmärryksistä.

Materialistinen historian-käsitys ei läheskään kaikille ole tuttua, mutta osuu kohdalleen ja dialektisen metodin avulla päästään meitä ympäröivän laajenevan maailman jäljille. Vaikka joku tietäisi kaikki maailman tosiasiat, ei hän pääsisi kovinkaan pitkälle, ellei osaisi yhdistää niitä toisiinsa kokonaisvaltaiseksi teoriaksi joka täydentyy sitä mukaa kun tieteen saavutukset edistyvät. Materian ja sen liikemuotojen moninaisuus, avaruuden ja ajan ulkokoh-taisuus johtaa myös tiedon ehtymättömyyteen.

Tämänhetkinen tilanne muistuttaa 1900-luvun alussa käytyä keskustelua, jossa tiedemiehet eivät uskalla esittää tutkimuksistaan tarvittavia yleistyksiä ja oikeaan osuneita johtopäätöksiä, vaan pitäytyvät pelkissä faktoissa ja tyytyvät höpistemään osittain rukoilevassa asennossa häpeilevän materialismin agnostisessa kaavussa: emme tiedä mitään varmaa, emmekä koskaan tule tietämään lopullisia totuuksia...

Kai Leivo

Perimmäisten kysymysten äärellä Koreassa

Matka kapitalistisesta Suomesta Korean demokraattiseen kansantasavaltaan eli Pohjois-Koreaan on matka täysin toisenlaiseen maailmaan. Koreassa jouduin perimmäisten yhteiskunnallisten kysymysten äärelle, muun muassa vaihtaessani ajatuksia korealaisoppaani kanssa järjestelmiemme eroista. Elämä kapitalismissa on luonnollisesti jättänyt jälkensä meihin kommunisteihinkin. Elämäntapamme ja -asenteemme ovat saaneet vahvoja vaikutteita ympäröivästä yhteiskuntajärjestelmästä, halusimme tai emme. Niinpä totuttautuminen täysin erilaiseen yhteiskuntaan vie oman aikansa. Minulta vei pari päivää kalibroida itseni aivan uuteen ympäristöön. Matkan edetessä sitä välillä melkein hätkähti; olen tosiaan Pohjois-Koreassa, tuossa maassa, josta median kautta on piirtynyt kuva alimpana helvetinä ja stalinistisena diktatuurina.

Korkeatasoista ohjelmaa

Virallista juhlaohjelmaa oli tarjolla runsaasti: läntisistä uutiskuvista tuttu massiivinen sotilasparaati, Arirang-näytös, Korean sodan 60-v. merkkipuoden kunniaksi uusitus, sodan historiasta kertovan museon juhlliset avajaiset, joukkotanssiesitys, juhlakonsertti, akrobaattisirkusesitys. Lisäksi vierailimme monissa kohteissa, kuten KDKT:n asevoimien historiasta kertovassa museossa sekä mausoleumissa, missä säilytetään Kim Il Sungin ja Kim Jong Ilin balsamoituja ruumiita.

Esitysten korkea taso oli silmiinpistävää. Arirang-esitys oli suorastaan henkeäsalpaava taidonnäyte, monin paikoin aivan uskomatonta katsottavaa. Akrobaattisirkus oli erittäin korkeatasoinen. Toukokuun 1.päivän stadionilla järjestettyyn joukkotanssiesitykseen pääsin osallistumaan itsekini ”esiintyjänä”. Minut haettiin stadionin kentälle yllättäen, kun pieni joukko esiintyjä tuli katsomon puolelle kutsumaan ulkomaisia vieraita mukaan tanssiin. Kokemus oli unohtumaton. Kentän tasolta näki myös hyvin, että tanssijat olivat tavallisia ihmisiä, etupäässä opiskelijoita ja nuoria. Esiintyjien innostus oli aitoa, tällaista ei kukaan ulkopuolelta voi ihmisiin pakottaa. Oman kokemuksen perusteella länsimedian maalaama kuva pyssyn piipun avulla pakotetuista ihmisistä ei voisi olla kauempana todellisuudesta.

Saimme nähdä myös palatsin, mihin on taltioitu eri maiden edustajien ja valtionpäämiesten antamia lahjoja KDKT:n johtajille. Kävimme Juche-aatteen tornissa, minkä juurelta löytyi myös monien suomalaiskaupunkien opintoyhdistysten nimet kivilaaetoissa. Tutustumiskohteisiin kuului myös aivan uusi musiikkiteknologian keskus, jossa valmistetaan mm. dvd-le-

Osallistuin Kommunistien liiton edustajana ja Korean työväenpuolueen vieraana Korean sodan, Isänmaan vapauttamissodan, päättymisen ja voiton 60-vuotisjuhllaisuuksiin Korean demokraattisessa kansantasavallassa. Voiton päivää ja sodan päättymistä juhlitaan KDKT:ssa 27. heinäkuuta. Vuosina 1950-53 käyty sota on jättänyt jälkensä Korean maaperälle. Maa on jakautunut kahtia, eteläistä osaa käytännössä miehittää USA. Etelän ja pohjoisen välillä ei solmittu rauhansopimusta, vaan voimassa on edelleen ainoastaan aseleposopimus. Pohjoisosa pommitettiin sodassa lähinnä USA:n toimesta maan tasalle, pääkaupunki Pjongjangissa jäi pystyyn tuskin ainuttakaan rakennusta sodan jäljiltä. Myös siviiliuhrien määrä kasvoi erittäin suureksi nimenomaan pohjoisessa.

Kuva: Tommi Lievemaa

Arkista vilinää Pjongjangissa, ihmisiä nousemassa metrotunnelista kadulle. Pjongjangin metro on siistiloinen, ja asemat ovat näyttäviä Moskovan ja Pietarin keskustojen asemien tapaan.

vyjä. Paikka toimii myös eräänlaisena musiikkikirjastona ja -arkistona, jonka tietokantoihin on tallennettu valtava määrä erilaista musiikkia. Tutustuimme niin ikään vastikään modernisoituun elintarviketehtaaseen. Tehtaan työntekijöille on taattu monenlaisia maksuttomia palveluita kuten lasten päivähoito. Parturi-kampaamo, uima-alas ja sauna, erilaiset urheilumahdollisuudet kuuluvat myös työntekijöiden peruspalveluihin. Tehtaan johtajan mukaan tarkoituksena on kehittää muitakin tehtaita Pohjois-Koreassa tähän suuntaan.

Kansalaisten elämä on turvattua

Ulkoisesti Pohjois-Korea muistuttaa jossain määrin entisiä Euroopan sosialistisia maita ja entistä Neuvostoliittoa. Kimallus ja mainosvalojen välke, Coca Cola- ja McDonalds-logot puuttuvat katukuvasta. Sen sijaan julkisilla paikoilla voi siellä täällä nähdä edesmenneiden johtajien, Kim Il Sungin ja Kim Jong Ilin kuvia. Erilaisia monumentteja on kohtuullisen runsaasti. Yleisilme on siisti, roskia ei näy kaduilla ja humalaiset eivät pistä silmään kuten Helsingissä. Autoja on jonkin verran, myös länsimaisia merkkejä, mutta ruuhkaa ei oikeastaan pääse syntymään milloinkaan. Ihmiset matkustavat töihinsä ja opiskelupaikoihinsa busseissa, johdinautoissa, raitiovaunuissa ja metrolla.

Oppaanani toiminut nuori nainen, kiinan ja englannin kielten opiskelija, kertoi että opiskelijoille jaetaan matkaliput yliopiston

puolesta, joten matkustamisesta ei opiskelijan tarvitse maksaa mitään. Pohjois-Korean järjestelmä poikkeaa muutoinkin radikaalilla tavalla meillä vallitsevasta kapitalismista. Pohjois-Koreassa ei ole lainkaan verotusta. Kansalaisille on taattu muun muassa maksuton koulutus, terveydenhoito ja harrastusmahdollisuudet. Kun pariskunta menee naimisiin, saa se valtiolta asunnon maksutta. Nämä ovat huomattavia saavutuksia minkä tahansa mittapuun mukaan.

Vastapainona jokainen ihmisen osallistuu yhteiskunnan rakentamiseen. Työviikko, näin ymmärsin, on kuusipäiväinen. Kapitalismiin kuuluvia ongelmia kuten syrjäytyminen, työttömyys tai koulupudokkuus ei pääse syntymään. Yhteiskunnassa on turvallista elää. Jouduin kertomaan oppaalleni kapitalistisen järjestelmämme ihmisille aiheuttamasta stressistä, työttömyydestä, toimeentulohuolista, asumisen ja kaiken muunkin maksullisuudesta ja kalleudesta, pelosta joutua velkavankuteen jne.

Kapitalistiluokkaa ei tarvita

Sosialismin paremmuus kapitalismiin nähden on tästä näkökulmasta itsestään selvää. KDKT:n yhteiskunnasta puuttuu kokonaan kapitalistiluokka. Tämä luo länsimaaisesta näkökulmasta ainutlaatuisen ilmapiiirin yhteiskuntaan. Meillä käytetään omistavasta luokasta nimitystä työnantajat. Työntekijät, tavalliset ihmiset, eivät kuitenkaan tarvitse kapitalisteja, vaan heidän hallussaan oleva valtiovalta voi itse järjestää yhteiskunnan yhteiseksi hyväksi. Tämä mahdollistaa aivan erilaisen vapauden ihmisille.

Yritin vierailullani hankkia mahdollisimman laajan käsityksen ihmisten arkielämästä. Sitä kautta näet avautuu yhteiskunnan todellisuus kaikista parhaiten. Kävin oppaani kanssa monia mielenkiintoisia keskusteluita muun muassa naisten asemasta Pohjois-Koreassa, perhe-elämään liittyvistä kysymyksistä sekä opiskelijaelämään ja työuran suunnitteluun liittyvistä asioista. Jatkossa solmisin mielelläni tuttavuuksia tavallisten korealaisen kanssa yhä enemmän.

Kuva: Tommi Lievemaa

Pjongjangissa sijaitsevan uudenaikaisen elintarviketehtaan työntekijöille on taattu monia maksuttomia palveluita, tärkeimpänä niistä lasten päivähoito.

Taloussuodistukset mietinnän alla

Viralliset keskustelut puolue-tasolla ovat usein melko muodollisia ja diplomaattisia, politiikan syvempiin ulottuvuuksiin niissä harvemmin ylletään. Tässä mielessä oli onni, että ulkomaisten vieraiden joukossa oli joitain kokeneita Korean kävijöitä. Keskustelut heidän kanssaan olivat erittäin antoisia. Eräs tällainen vieras oli Englannin Työväenpuolueen entinen europarlamentaarikko Glyn Ford, joka kertoi käyneensä Pohjois-Koreassa 32 kertaa vuoden 1997 jälkeen. Fordilla oli paljon mielenkiintoista tietoa Pohjois-Koreasta ja hän vaikutti olevan hyvin perillä myös maan poliittisesta tilanteesta.

Puhuimme Kaesongin teollisuusalueen uudelleen avaamisesta. Ford totesi, että asiasta on

ollut Pohjois-Korean johdossa kahdenlaista mielipidettä. Etelä-Korean suhteista vastaava osasto on kannattanut teollisuusalueen uudelleen avaamista ja sen radikaalia laajentamista, jopa satoihintuhansiin työntekijöihin. Toiset tahot puolestaan mieluiten sulksivat koko alueen, sillä heidän mukaansa se nakertaa maan järjestelmää sisältä päin. Tätä kirjoitettaessa uutiset kertovat, että Pohjois- ja Etelä-Korea ovat sopineet alueen uudelleen avaamisesta. Ainakin tuli selväksi, ettei johtaja Kim Jong Un suinkaan päättä yksin kaikista asioista, mikä mielikuva syntyy helposti länsimedian uutisoinnista.

Korean demokraattinen kansantasavalta on mielenkiintoisessa tilanteessa, eräänlaisessa tiehaarassa. Osa ulkomaisista vieraista oli sitä mieltä, että maassa tarvitaan taloudellisia reformeja. Tämä pitää varmasti jossain määrin paikkansa. Toisaalta Pohjois-Korean järjestelmä on ainutlaatuinen koko maailmassa. Olisi vahinko, jos se tärveltyisi liian jyrkkien uudistusten takia. Myös Korean työväenpuolueen kansainvälisen osaston edustajat ottivat puheeksi jonkinlaisten taloussuodistusten tarpeen, kun kävimme heidän kanssaan virallisia keskusteluita.

Joitain muutoksia on jo tapahtunut. Pienet kadunvarsikioskit ovat yksityisyrityksien tai puoliyksityisten hallinnassa. Kokeneet Korean kävijät kiinnittivät huomiota siihen, miten aiempaan verrattuna hotellissamme näkyi nyt useita ulkomaisia satelliittikanavia, kuten BBC World ja Al Jazeera. Jotkut opiskelijat vierailevat eurooppalaisissa yliopistoissa viettäen parikin vuotta ulkomailla. Kaikki tämä tuo omat lisämausteensa tähän ainutlaatuiseseen maahan. Itselleni jäi tunne, että tänne on pakko tulla uudestaan.

Tommi Lievemaa
Kirjoittaja vieraili Korean demokraattisessa kansantasavallassa Korean työväenpuolueen vieraana Kommunistien liiton edustajana 25.7.-1.8.2013.

Comrade Kim goes flying Espoon Cinessa

Elokuussa järjestetyssä Espoon Cine elokuvafestivaalilla nähtiin tänä vuonna myös pohjoiskorealaisia elokuvia. Comrade Kim goes flying esitettiin kolmena peräkkäisenä päivänä ja ainakin perjantain 23.8 näytös oli ääriään myöten täynnä. Elokuva on belgialais-korealainen yhteistuotantoa, sillä elokuvan toinen ohjaaja oli Belgialainen Anja Daelemans samoin kuin elokuvamusiikin toinen säveltäjä Nicholas Bonner. Näyttelijät olivat pohjoiskorealaisia ja elokuva oli kuvattu kokonaan Pohjois-Koreassa.

Elokuva kertoo nuoresta työläisprikaatissa työskentelevästä naisesta Kimistä (Han Jong Sim), jon-

ka työpaikka on hiilikaivos kaukana maaseudulla. Hänelle tarjoutuu mahdollisuus siirtyä rakennusprikaatiin Pjongjungiin. Samalla pääsee tutustumaan lähemmin haaveiden kohteeseensa sirkukseen ja erityisesti trapetsitaiteilijan ammattiin. Neiti Kim päättääkin osallistua sirkuksen kykyjen etsintätilaisuuteen, mutta epäonnistuu.

Rakennusprikaatissa Kimin kiinnostus sirkukseen käy ilmi ja prikaati päättää osallistua työläisten festivaalille akrobatiaesityksellä. Sitkeällä työllä ja toverillisella avulla ja kannustuksella prikaati saavuttaa menestystä festivaaleilla.

Menestyksen myötä sirkuksen

Jatkuu sivulla 19

UNOHTAMISEN SUHTEELLISUUDESTA (2)

Kansalais- ja interventiosodan aika Neuvosto-Venäjällä

Kirjoitussarjan ensimmäisessä osassa (Kansan ääni 3/2013) tarkasteltiin yleisellä tasolla viime vuonna 2012 julkaistuun Gulag-Vankileirien saaristo-teokseen liittyviä näkökohtia ja julkaisuperusteita. Aleksandr Solzhenitsynin teoshan oli aiemmin toimitettu suomeksi vuosina 1974-1978 Vankileirien saaristo-nimellä. Kirjailija Sofi Ok-sasen hallinnoima kustannusosakeyhtiö Silberfeldt Oy julkaisi uusintapainoksen näyttävästi ja aiheeseen liittyvillä poliittis-historiallisilla tunnuksilla. Nämä ilmenivät selkeästi teoksen kansipapereista, esipuheista, liitteistä ja julkaisemisen jälkeen käydystä yksipuolisesta lehdistökeskustelusta, teosta käsittelevistä yleisötilaisuuksista ja uusintapainoksen kritiikittömästä ylistyksestä mediassa. Päällimmäisinä taustoina näissä vaikuttivat selvästi olevan ideologiat kapitalistisen järjestelmän ikuistamisesta ja kaikenlaisten sosialismipyrkimysten torjumisesta.

Shokkivaikutus

Erityisesti teoksen toisen esipuheen kirjoittajan Martti Anhavan ja tietenkin itse Solzhenitsynin 1300-sivuisella tekstisisällöllä tunnutaan pyrittävän tainnuttamaan kirjan lukijat eräänlaisella shokkivaikutuksella täysin kritiikittömään mielen-tilaan. Satoja pienellä tekstikoolla kirjoitettuja sivuja, joita täydentävät vielä pienemmällä painetut ala- viitteet ja usein pitkät tarkennukset lukemattomine yksityiskohtineen ja värikkäine kauhukuvineen eivät jätä lukijalle paljon muita mahdollisuuksia kuin uskoa tai olla uskomatta. Lähdeviitteiden laaja puuttuminen ei ole herättänyt keskustelua, vaan Solzhenitsynin järkälemäinen ”paketti” on nieltä sellaisenaan. Lähteettömien tietojen tarkistaminen on käytännössä lähes mahdotonta. Kirjanteon vaikuttimia, sisältöä, historiallis-poliittisia kannanottoja ja linjanvetoja ei ole ollut sovelias- ta arvostella, vaan ne on tullut hyväksyä sellaisinaan ja kokonaisuutena, kuten ”pyhien” kirjojen kohdalla yleensäkin on tapana ollut.

Kustantajan historialliset lähtökohdat

Uusintapainoksen toisen esipuheen kirjoittajan Martti Anhavan tekstin otsikkona on: ”Punainen lihamylly ja sen kuvaaja”. Anhava lähtee liikkeelle Leninin kansalais- ja interventiosodan aikaisesta viestistä:

”On tiukasti sotilaallisen toiminnan aika. On välttämätöntä terästää massojen energiaa ja luonnetta vastavallankumouksellisiin kohdistettavalla joukkoterrorilla, etenkin Pietarissa, jonka antama esimerkki on ratkaisevan tärkeä. Terveisin Lenin.” (3.7.1918.)

Viestin lähdettä ei ole mainittu. Anhavan avainsana tässä lienee ”joukkoterrori”, millä lähdetään leimaamaan Leniniä ja nuorta neuvostovaltiota vaikeassa yhteiskunnallisessa tilanteessa, jossa koti- ja ulkomainen taantumus kävivät hyökkäyssotaa sosialismin tukahduttamiseksi heti sen alkuvaiheessa. Anhava unohtaa tämän tietoisesti. Esipuheesta ei ole sanaakaan useita vuosia kestäneestä suurodasta ja sen aiheuttamista ongelmista valtion rakentamisen alkuvaiheessa. Voisiko esimerkiksi Suomen yhteiskunnallista kehitystä vuosina 1941-1944 tarkastella oikein ottamatta lainkaan huomioon tuolloin käynnissä ollutta jatkosotaa? Ei varmaankaan. Kysymys onkin siitä, että Solzhenitsynin teoksen poliittiset tarkoitukset halutaan kohdistaa nyt entistä voimakkaammin Leniniä, Lokakuun vallankumousta ja marxilaista sosialismikäsitystä vastaan. Tämä todettiin jo kirjoitussarjan ensimmäisessä osassa. Leninin viestin asiayhteyttä ei selvitetä eikä ”joukkoterrorin” alkuperäisen ve-

näjänkielisen ilmauksen tarkoitusta täsmennetä. Kysymys lienee kuitenkin ollut lähinnä kansalais- ja interventiosodan sotatoimista ja sisäisestä järjestyksenpidosta sotaolosuhteissa. Vastavallankumoukselliset kotimaiset tahot pyrkivät sodankäynnin ohella myös siviilipuolella sabotoimaan kaikin tavoin neuvostohallinnon toimintaa.

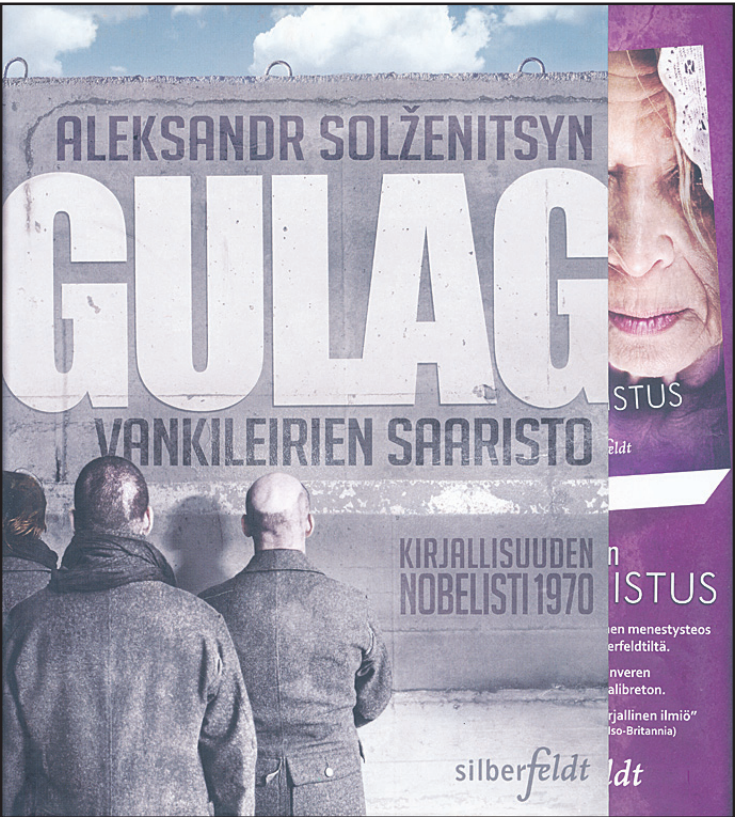
Sodasta

Kansalais- ja interventiosodan kes- toajaksi mainitaan yleisesti vuodet 1918-1922, mutta käytännössä valkoiset aloittivat sodan jo Lokakuun vallankumousta seuraavina päivinä. Pihkovaan, ensimmäisen maailmansodan pohjoisrintaman esikuntaan paennut Kerenski keräsi kokoon vastavallankumouksellisia joukko-osastoja ja lähti kenraali Krasnovin auttamana johtamaan niitä kohti Pietaria. Lokakuun 30. päivänä Krasnovin joukot kuitenkin lyötiin Pulkovassa ja työnnettiin Hatsinan edustalle. Myös Moskovassa ja monin paikoin muualla Neuvosto-Venäjällä aseelliset vastavallankumoukselliset ryhtyivät toimintaan. Moskovassa nämä antautuivat 3. marraskuuta 1917. Marraskuun lopussa ulkoiset suurvallat päättivät ryhtyä taisteluun vallankumouksellista Venäjää vastaan. Pariisissa pidetyssä kokouksessa sovittiin intervention (väliintulon) lisäksi myös Venäjän jakamisesta.

Historian tulkintaa

Anhava jatkaa: ”Toisin kuin Lokakuun vallankumouksessa yliotet- ta havitelleet bolshevikit kernaasti muistivat, heidän nousunsa ei ollut historiallinen välttämättömyys eivätkä työtätekevät massat olleet heidän puolellaan. Massat eivät tienneet heistä mitään, etenkin maaseudulla. Bolshevikkejä oli vähän ja alusta pitäen he joutuivat pelkäämään entistä yhteiskunta- järjestystä puolustavien valkoisten vastaiskua sekä kilpailevien uudistajien kuten menshevikien tai sosialistivallankumouksellisten juonitteluja”.

Kansan äänen lukijoille on tuskin turha kommentoida edellä olevaa. Viimeistään kansalais- ja interventiosodan päätyttyä Neuvosto-Venäjän raskain uhrauksin saavut- tamaan voittoon ei kenellekään voinut olla epäselvää, etteikö bolshe- vikeilla ja työtätekevien neuvostoil- la olisi ollut työläisten, talonpoikien ja yleensäkin laajojen kansanjouk- kojen tukea. Muuten ei olisi ollut mahdollista kukistaa valkokenraa- leja ja ulkomaisia maahantunkeu- tujia, jotka joka puolelta yrittivät lä- hestyä Pietaria, Moskovaa ja muita Neuvosto-Venäjän ydinalueita. Laa- ja valkoinen terrori vielä lisäsi ja lu- jitti tätä kansan tukea. 14 ulkovallan joukkoja oli kaikista silloisista suur- valloista sekä näiden rinnalla useis- ta Neuvosto-Venäjän pienemmis-

Kirjan kustantaja on unohtanut, että Neuvosto-Venäjällä käytiin Lokakuun vallankumouksen jälkeen monivuotinen kansalais- ja interventiosota, jonka aikana oli äärimmäisen vaikeata keskittyä sosialismin rauhanomaiseen rakentamiseen. Lenin ja bolshevikit eivät aloitaneet tätä sotaa.

tä naapurimaista. Suomalaiset Aunuksen-retkeläisetkin tekivät tässä oman osansa.

Anhavan väitteeseen, etteivät ”työtätekevät massat olleet heidän puolellaan” ja ”eivät tienneet heistä mitään”, voidaan vastata myös esimerkiksi marraskuussa 1917 järjes- tettyjen perustuslakia säätävän ko- kouksen vaalien tuloksilla. Bolshe- vikit saivat näissä vaaleissa yli kym- menen ja puoli miljoonaa ääntä eli 23,8 prosenttia kaikista annetuista äänistä. Äänestysprosentti oli yli 70. Vaalit kuitenkin käytiin ennen Lokakuun vallankumousta laadi- tujen listojen mukaan, jolloin mm. sosialistivallankumoukselliset eivät olleet vielä hajaantuneet. Neuvos- tojen 2. edustajakokouksessa loka- kuussa 1917 bolshevikkeillä oli ollut jo enemmistö verrattuna aiempaan tilanteeseen. Perustuslakia säätävä kokous jouduttiin laskemaan hajal- le tammikuun alussa 1918, kun se ei hyväksynyt Lokakuun vallanku- mouksen tuloksia, neuvostojen valtaa eikä asetuksia maasta ja rau- hasta.

Penzan tapaus

Anhava jatkaa johdantoaan: ”Kun kannattajien joukko oli pieni eikä rahaa ja muita tarvikkeita ollut ni- meksikään, valtaa oli vahvistettava sitä lujemmin ottein. Köyhän kan-

san katkeruutta oli helppo lietsoa, niinpä tehdastyöläisiä ja talonpoi- kaisväestöä yllytettiin tilanherroi- hin ja teollisuuspomoihin kohdistu- viin tuhotöihin”. Anhava kertoo Le- ninin lähettäneen elokuussa 1918 Penzan neuvoston toimeenpane- valle komitealle kulakkien kapinaa koskevan kovasanaisen sähkeen toimintamääräyksineen. Noin 600 kilometriä Moskovasta kaakkoon si- jaitsevassa Penzan kuvernementis- sä oli jatkunut jo jonkin aikaa kulak- kien kapina, eivätkä kuvernement- tineuvoston toimeenpaneva komi- tea eikä VKP (b):n kuvernementiko- miteakaan tuntuneet saavan asiaa hallintaan. Lenin lähetti elokuun 1918 aikana useitakin viestejä näil- le elimille huolestuneena ja toden- näköisesti suivaantuneena elinten toimintakyvyttömyyteen.

Hyökkääjiä ei arvostella

Kansalais- ja interventiosodan olo- suhteissa Neuvosto-Venäjän joh- don ja sodanjohdon kannalta tällai- set paikalliset kapinat palvelivat si- säisen ja ulkoisen vihollisen tarkoi- tusperiä ja hyökkäysoimia. Porva- rillinen historiankirjoitus on arvos- tellut ja moralisoinut voimakkain sanoin Leninin kyiseisen sähkeen sisältöä ja siinä annettuja kulakkien vastaisia toimintamääräyksiä. An- hava ei kerro tämänkään sähkeen

alkulähdettä. Porvarillisista histo- rioitsijoista Robert Service kirjas- saan ”Lenin” esittää hyvin eri taval- la kirjoitetun vastaavan sähketeks- tin lähteeksi Komsomolskaja Prav- da-lehden numeron 12.2.1992. Ky- seinen lehti oli todennäköisesti jo tuolloin muuttunut nykyiseksi por- varilliseksi ”iltapäivälehdeksi”. Servi- ce väittää teoksessaan Leninin teks- tin olleen niin järkyttävän (hirttämi- set, nimien julkaisemiset, viljan ta- kavarikoinnit, panttivangit), että se pidettiin neuvostoaikana salas- sa. Kuka tietää. Järkyttävyyttä oli sota-ajassakin. Yksipuolisen histo- riankirjoituksen huippuna tunnet- tu ”Kommunismien musta kirja” ker- too kyseistä sähkettä koskevan läh- teen löytyvän Venäläisestä nykyhis- torian dokumenttien säilytys- ja tut- kimuskeskuksesta (CRCEDHC). Kes- kus sijainnee Ranskassa. Solzhenit- syn eivätkä porvarilliset historian- kirjoittajat arvostele sen sijaan mil- lään lailla koti- ja ulkomaisten hyök- kääjien sota- ja terroritoimenpitei- tä Neuvosto-Venäjällä. Ulkomaiden interventioista vaietaan usein koko- naan.

Sota on haluttu sivuuttaa

Äärimmäisen vaikeat sotaolosuh- teet on useissa yhteyksissä tarkoi- tuksella jätetty huomioonottamat- ta. Mm. sodanaikaisista sotavanki- leireistä ja vastaavista, joita kaikilla osapuolilla tietenkin oli, on vedet- ty kylmät johtopäätökset siitä, että Lenin ja neuvostojohto alkoivat val- litsevista sotaolosuhteissa järjestel- mällisesti rakentaa kirjoittajien tar- koittamia ”keskitysleirejä”. Vaikka tätä termiä käytettiinkin Anhavan mainitsemassa tunnetussa dekree- tissä 5.9.1918, ei se poista sotaolo- jen ratkaisevaa vaikutusta kaikes- sa yhteiskunnan toimissa. Ei myös- kään Solzhenitsyn ota huomioon eikä laajemmin käsittele kansalais- ja interventiosotaa ja sen luomaa tilannetta, vaan syyttää Leniniä ja neuvostovaltaa yksittäisten sota- ajan tapahtumien kautta. Kirjailija jopa ilmoittaa päivämäärän kesältä 1918, jolloin hänen teoksensa nimi- lehdessä mainittujen vuosien 1918- 1956 aikaiset leirit saivat alkunsa!

Jaakko Ahvola Kirjoitussarja jatkuu.

Lähteitä:

Neuvostoliiton historia. Sosialismin aikakausi. Edistys. Moskova 1978
Lenin. Robert Service. WSOY 2001
Kommunismien musta kirja. WSOY 2000
Neuvostoliiton tragedia. Osmo Jus- sila. Otava 2012
Kanava-lehti 1/2013

EU:n väärennetty ”historianselitys”

EU pitää NL:n ja Saksan hyök- käämättömyyssopimusta 1939 ”II maailmansodan syynä” ja viet- tää sen vuosipäivää 23.8. ”To- talitarismin uhrien muistopäivä- nä”. EU:n ”kansalais- ja perusoikeuskomissaari” Viviane Reding kirjoittaa Aamulehden Puheen- aihe-palstalla 23.8.2013 otsikol- la ”Muistakaa totalitarismi” seu- raavasti:

”Päivälleen 74 vuotta sitten, 23. elokuuta 1939, kaksi totalitaarista valtiota, Hitlerin natsi-Saksa ja Sta- linin Neuvostoliitto, allekirjoittivat keskinäisen sopimuksen. Sopimus oli lähtökohdana ihmiskunnan tu- hoisimpaan sotaan kautta aikojen.

Toisen maailmandodan aikana sur- mattiin miljoonia ihmisiä ja vielä useammat kärsivät totalitaaristen hallintojen sorron alla vuosikym- menien ajan sodan päättymisen jäl- keen. Uhrien muistoksi ja sen var- mistamiseksi, että rakennamme tu- levaisuutta menneisyyttä unohta- matta, elokuun 23:ttä vietetään Euroopan laajuisena totalitaaristen ja autoritaaristen järjestelmien uhrien muistopäivänä.”

Redingin ”tiedot”, miksi YK:n yleismaailmallinen Holocaus- tin muistopäivä 27.1. ”ei kelpaa” EU:lle, ovat järjestään väärennetty- jä: II maailmansotaa oli sopimushet- kellä käyty Kiinassa yli kaksi vuotta.

”Sopimusosapuolet” tukivat siellä vihollisosapuolia. ”Sopimus” ei ol- lut sotilasliitto, vaan kahden viha- mielisen sotilasliiton normaaliolo- tila silloin, kun ne eivät sodi. NL oli valmiiksi sotatilassa Länsi-Ukrainaa ja Itä-Liettuaa laittomasti miehittä- neen Puolan kanssa.

Jos tuo ”liitto” oli ”II maail- mansodan syy”, niin MITÄ sitten EU olisi halunnut tapahtuvan? Olii- siko ensin Saksan pitänyt kaikessa rauhassa tappaa NL:n väestö ja Ja- panin Kiinan väestö, ja sitten ”Suur- ret Oikeamieliset Antitotalitaariset Länsivallat” atomipommillla hoidel- leet nämä uudet kilpavaltiaat?

Risto Koivula

Egypti: arabikevään toinen vaihe

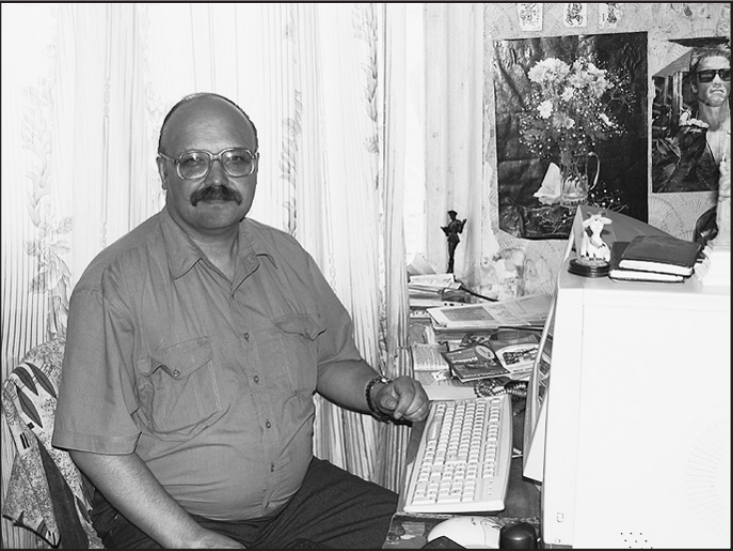
Jokin aika sitten pääministeri Medvedev kertoi valtion propagandaa levittävälle Russia Today-kanavalle uskovansa, että länsi on arabikevään takana. Yrityksessään estää edes itse ajatuksen syntymisen jostain vallankumouksellisista toimista Venäjän virallinen propaganda iskos-taa hyvällä menestyksellä vastaavia ajatuksia kansalaisten sa mieliin. Monet ihmiset usko-vat siihen, että USA olisi ottanut käyttöönsä eräänlaisen ”hallitun kaaoksen teorian” ja pyrkii ulot-tamaan tämän mainitun kaaok-sen koko Lähi-Idän alueelle. Löy-tyy sellaisiakin ajattelijoita, jotka väittävät pohjoisamerikkalaisten todellisena maalitauluna olevan nimenomaan Venäjä ja että Lähi-ltä toimii tässä vain välivaiheena.

Propaganda ja eliitin todelliset aja-tukset ovat tavallisesti kaksi eri asi-aa. Niinpä Medvedev on joko suuri näyttelijä tai sitten hän uskoo vilpit-tömästi siihen, että arabikevään jär-jestäjänä toimii Washington.

Putinia tai Medvedevia voi-daan osittain tietenk in ymmär-tää – he eivät ole kertaakaan osal-listuneet oikeisiin vaaleihin ja sitä suuremmalla syyllä oikeisiin vallan-kumouksiin eikä heillä ole käsitystä-kään siitä, miten valmistellaan jouk-kotapahtumia.

Arabi kevään alkuun mennen-sä kaikki arabimaat Syyriaa lu-kuun ottamatta olivat Lännen täy-dellisessä strategisessa valvonnas-sa. Miksi amerikkalaisten olisi pitä-nyt aiheuttaa itselleen vahinkoa? Ei, USA ei valmistellut mitään arabike-vättä, sillä se itsekin yksinkertaises-ti jätti tämän vailla huomiota. Län-si piti aivan viimeiseen hetkeen asti kiinni asettamistaan kätyreistä ku-ten Tunisian ja Egyptin diktaatto-reista.

Suurimmassa osassa arabi-maita poliittinen ”kevät” päättyi demokraattisten vapauksien laa-jentamiseen ja Tunisiassa ja Eryp-tissä jopa pidettiin enemmän tai vä-hemmän vapaat vaalit. Näissä vaa-leissa voittajiksi selvisivät kylläkin islamistit, mikä pakotti eräät epäon-

Sergei Skvortsov työhuoneessaan Moskovassa alueella

niset analytiikot ilmoittamaan, et-tä tämä nimenomaisesti olikin ara-bikevään tavoite ja että lähiaikoina niistä on muodostumassa jonkinlai-nen Pakistanin tapainen alue. Mut-ta jos se olisi ollut niin, niin kannat-tiko silloin Mubarakia suistaa val-lasta?

Kuinka suureksi yllätykseksi muodostuikaan näille henki-löille joukkomittaiset protesti-mielenosoitukset, joiden aikana sadat tuhannet egyptiläiset vaati-vat islamilaisen presidentin Mursin eroamista ja puolet valitsijoista al-lekirjoitti asianomaisen vetoomuk-sen! Yhteiskunnan sivistyneen osan tyytymättömyyttä islamilaisveljes-kunnan yrityksistä saada valtio kes-kiajan tilanteeseen täydensi yleinen tyytymättömyys veljeskunnan täy-dellisestä kykenemättömyydestä hallita maata, heidän diktatorisista pyrkimyksistä ja taloudellisesta ro-mahduksesta.

Tämän jälkeen seuranneita tapahtumia eräät kriitikot nimit-tävät esimerkiksi siitä, kuinka ”ak-tiivinen vähemmistö tyrkkyttää tah-toaan enemmistölle”. Toiset kriitikot nimittävät näitä tapahtumia sotilasvallankaappaukseksi. Aktiivises-ta vähemmistöstä me keskustelem-me vielä myöhemmin, mutta puhu-taan toistaiseksi armeijasta.

Kun protestoivien määrä saa-vutti satojen tuhansien tason ja

väkijoukosta esitettiin entistä voi-makkaammin kehoituksia valloit-taa rynnäköllä presidentin hallin-non rakennus, sotilaiden oli pakko määritellä puolensa. Lopulta pää-tettiin kaataa presidentti Mursi.

Toverimme Egyptin Kommu-nistisesta puolueesta luonnehti-vat Mursin syrjäyttämistä vallas-ta 30. kesäkuuta 2013 tapahtu-neeksi vallankumoukseksi, jonka tehtävänä oli tarkentaa tammikuun 25. päivän 2011 vallankumous-ta. Kumouksen tehtävä oli selät-tää Egyptiä uhkaava historiallisen suuri vaara, joka uhkasi rapauttaa kulttuurin, katkaista yhteydet ny-kaikaan ja horjuttaa maan yhte-näisyyttä. Toverit luonnehtivat tätä vallankumousta kansalliseksi ja de-mokraattiseksi vallankumoukseksi, jonka tehtävänä on saattaa pää-tökseen kansallisen vapautumisen prosessin kaikenlaisesta riippuvai-suudesta ja alistumisesta USA:lle ja muille imperialistisille maille sekä pystyttää demokraattinen maal-linen valtio.

En pysty päättelemään siitä, kuinka syvälle Egyptin sotilas-henkilöt ovat uskollisia demo-kration ja kansallisen riippumat-tomuuden aatteille, mutta he ovat kuitenkin jo todistaneet uskollisuu-tensa valtion malliselle luonteelle. Islamistien esiintymisten tukahdut-taminen muistuttaa kovasti, mutta

tietenkin pienemmässä mittakaa-vassa tapahtumia Syyriassa, missä kansalaissota on saamassa entis-tä enemmän maallisten voimien ja radikaalisten islamistien vastakkai-nolon luonteeseen.

Sitten kysymykseen aktiivi-sesta vähemmistöstä: Ilmeisesti arabimaailmassa on maita, joiden väestön enemmistö, jos sille annet-taisiin sellainen mahdollisuus, ää-nestäisi islamistien puolesta, mutta Tunisia ja Egypti eivät kuulu kyseis-ten maiden joukkoon. Näissä mais-sa ei ole mitään islamilaisenemmis-töä. Muuten voidaan sanoa, että is-lamistit eivät käytännöllisesti osal-listuneet arabikevääseen, vaan dik-taattoreiden kukistamiseen osallis-tuivat vasemmistolaiset ja liberaali-set voimat toteamuksena teesiin si-tä, että arabikevät typistyi islamilai-seksi uudestisyntymiseksi. Tunisian vaaleissa etusijalle sijoittuivat vas-emmistolaiset eivätkä islamistit. Mutta vasemmistolaiset olivat pirs-taloituneet yhdeksäksi puolueek-si, kun taas islamisteilla oli vain yk-si puolue. Tästä syystä jälkimmäiset nousivatkin valtaan.

Egyptissä muodostui entis-tä mielenkiintoisempi tilanne. Vaalien ensimmäisellä kierroksella Mursi keräsi hieman yli 20 prosent-tia kaikista äänistä (mikä on myös islamistien todellinen kannatuspro-sentti) ja vasemmistovoimien eh-dokas hävisi hänelle virallisten tie-tojen mukaan noin kaksi prosent-tia äänistä. Tuolloin vasemmisto-voimat puhuivat jatkuvasti vaali-vilpistä – ja ilmeisesti myös aiheel-lisesti, koska sotilaspiirit asettivat aktiivisesti veljeskunnan edustajia valtaan. Armeijan silloinen päällysy-tö pelkäsi, että valtaan tulonsa jäl-keen vasemmistolaiset aloittavat tutkimukset sotilaspiirin rahahui-jauksista. Mitä tulee taas islamistei-hin, niin heidän kanssaan päästiin nopeasti tarpeelliseen sopimuk-seen tästä asiasta.

Taas presidenttivaalien toi-sella kierroksella Mursin vasta-ehdokkaana oli yksi kukistetun Mubarakin kannattajista ja tässä tilanteessa Mursin olisi pitänyt mo-

kata todella pahasti vaalien häviä-miseksi – valitsijoiden enemmistö ei halunnut mitään paluuta men-neisyyteen. Useat niistä valitsijoi-s-ta, jotka vaalien ensimmäisellä kier-roksella olivat äänestäneet muita ehdokkaita, päättivät, että islamis-tit ovat nyt ”pienempi paha”.

Mutta mitä tapahtui tämän jälkeen? Muslimiveljeskunnan yri-tykset järjestää protestitilaisuuksia Mursin kukistumisen jälkeen eivät ottaneet tuulta purjeisiinsa – näi-hin tilaisuuksiin osallistui kymme-niä kertoja vähemmän ihmisiä kuin tilaisuuksiin hänen eroamisen puo-lesta.

Egyptin islamilainen veljes-kunta ei voi kehua nauttivan-sa erityistä ulkomaalaista tukea. Vaikka Länsi onkin tuominut Mur-sin kukistamisen ja islamilaisveljes-kunnan protestien tukahduttami-sen, niin mitään pakkotoimia täs-tä ei ole seurannut ja asetoimituk-sista ei ole ollut puhetta ollenkaan. Persianlahden öljymonarkiat syy-rialaisen vastavallankumouksel-listen päärahoittajina jostain ulko-puoliselle epäselvistä omista syis-tään eivät lainkaan pidä egyptiläi-sestä veljeskunnasta eivätkä suun-nittele heidän tukemistaan.

Egyptillä on edessään vaka-vat taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat, jotka liittyvät keskeises-ti islamistien surkeaan taloudenhoi-toon. Näiden ongelmien ratkaise-minen ei ole mikään helppo tehtä-vä. Tässä tilanteessa sotilashenkilöi-den osuus saattaa kasvaa huomat-tavasti ja perustuslain takuumiehen asemasta heistä saattaa muodostua hyvin itsenäinen ja hyvin vaikutus-valtainen peluri.

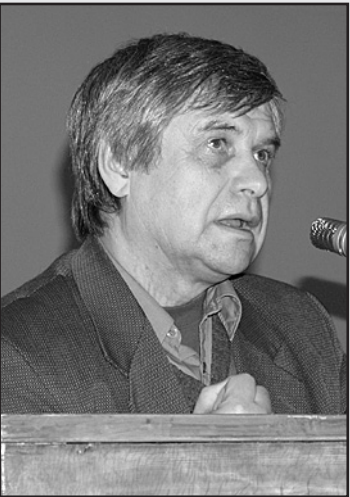
Kokonaisuudessaan Eyp-p-tin tuleva kehitystie on hyvin epä-määräinen ja se tulee muotoutu-maan eri poliittisten voimien väli-sen tiukan taistelun tuoksina. Siit-tä huolimatta yksi asia voidaan to-deta varmasti: minkään kaanikun-nan perustamista alueelle ei lähiai-koina ole odotettavissa.

Sergei Skvortsov, NKP:n pääsihteeri

Lenin ja Neuvostoliiton perustaminen

Joulukuun 30.päivänä vuona 1922 kokoontui Moskovas-sa Stalinin johdolla Socialistis-ten Neuvostotasavaltojen Liiton neuvostojen ensimmäinen edus-tajakokous. Stalinin alustuksen pohjalta päätettiin perustaa SNTL. Läs-nä olleiden myrskyis-ten suosionosoitusten ja hurraa-huutojen saattelemana kongressi päätti lähettää tervehdyksen Leninille. Juuri tuolloin Lenin oli Gorkin kylässä Moskovas ulko-puolella.

Neuvostojen kongressin istues-sa vakavasti sairas Lenin saneli ar-tikkelia kansallisuuskysymyksestä. Siinä hän arveli tehneensä ”vaka-van rikkomuksen”, kun ei ollut voi-nut puuttua kyllin jyrkästi ajatuk-seen ei-venäläisten tasavaltojen liittämistä autonomisina aluei-na Venäjään, ”jota virallisesti nimi-tetään kai kysymykseksi socialistis-ten neuvostotasavaltojen liitosta.” Kronstadtin kapinan ja jatku-vien talonpoikaismellakoiden syn-nyttämän kriisin pohjalta Lenin muutti perusteellisesti käsityskan-

Aimo Minkkinen

taansa edessä olevasta tiestä. Hän totesi, että hänen käsityksensä ”so-sialismista oli muuttunut perin poh-jin”. Tähän liittyen hän asetti tehtä-väksi uusia valtiokoneisto, joka ”ei kelvannut kerrassaan mihinkään” ja joka ”oli otettu kokonaan enti-seltä aikakaudelta” Sairasvuoteel-la sanelemassaan poliittisessa tes-tamentissa Lenin ”kehotti hartaasti

tekemään eräitä muutoksia poliitti-seen järjestelmään”.

Vuodet 1921-1923 olivat tu-levan kehityksen kannalta erityi-sen kohtalokkaita. Jos joku muu kuin Lenin olisi alkanut esittää uu-den talouspolitiikan eli NEPin vaati-muksia ”vakavasti ja pitkälle aikaa”, hänet olisi välittömästi ammuttu, on tuolloin Leninin tavannut ame-rikkalaisen liikemies Armand Ham-mer todennut.

Lenin esitti markkinatalouden mekanismien hyödyttämistä kan-san elintason kohottamiseen eli hyödykkeiden tuottamista myy-täväksi kysynnän perusteella. Kap-titalismi taas on sitä, että tuotan-toa harjoitetaan voiton saamiseksi tuotantolaitosten omistajille eli pääoman lisäämiseksi. Työnteki-jän energia on raaka-aineena, jota työnantajat muuttavat rahaksi, voi-toikseen.

Joulukuun 31. päivänä 1921 kommunistisen puolueen poliitti-nen toimikunta oli määrännyt Leni-nin kuudeksi viikoksi pakkolomalle vuoden 1922 alusta lähtien. Päätök-

sessä kiellettiin hänen tulonsa Mos-kovaan töihin ilman lupaa keskus-komitean sihteeristöltä.

Neuvostoliiton perustamisen aikaan sanelemassaan kirjoitukses-sa kansallisuuskysymyksestä Lenin arvosteli väitettä hallintokoneiston yhtenäisyyden tarpeesta. Nuo väit-teet olivat hänen mielestään läh-töisin ja otettu tsarismilta, jota on vain hiukkasen maalattu neuvosto-värein.

Lenin totesi: ”Näin ollen on hy-vin luonnollista, että ”vapaus erota liitosta”, millä me itseämme puolus-telemme, osoittautuu pelkäksi pa-peripalaseksi, joka ei pysty suojele-maan Venäjän valtakunnan ei-venäläisiä siltä, että heidän päällensä karkaa se tosi venäläinen, isovenä-läinen šovinisti, oikeastaan roisto ja väkivallantekijä, jollainen on tyypil-linen venäläinen byrokraatti. Epäi-lemätöntä on, että neuvostolais-ten ja neuvostolaitettujen työläis-ten mitätön prosenttimäärä huk-kuu tuohon šovinistisen isovenä-läisen roskaväen mereen kuin kär-pänen maittoon.”

Lenin pyrittiin pitämään eros-sa Gruusiassa tapahtuneesta väli-kohtauksesta. Lenin sai kuitenkin tahtonsa läpi ja hänelle toimitet-tiin Gruusiassa koskevat asiapape-rit. Tosin hän joutui turvautumaan niiden käsittelyssä sihtee-reiden-sä apuun. Hän jopa totesi sihtee-rilleen: ”Jos minä olisin vapaana...”. Huomasi puhuneensa sivu suunsa, naurahti ja jatkoi: ”Jos olisin vapaa-na, niin tekisin sen helposti itse”.

Lenin vaati toimenpiteitä, joil-la ei-venäläiset olisivat todella suo-jattuja ”tosi venäläiseltä turvantuk-kijalta”. Tässä oli hänen mielestään esittänyt kohtalokasta osaa häti-köiminen ja viehättyminen hallin-nolliseen määräilyyn.

Neuvostoliiton siirryttyä val-tiona historiaan erityisesti vasem-mistolaisten on syytä paneutua ennakkoluulottomasti ja kiihkot-tomasti siitä saatuaan kokemuk-seen, sen mahdollisiin valuvikoi-hin ja puutteisiin.

Aimo Minkkinen Lenin-museon johtaja

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Ei kauppaa roistovaltioiden kanssa?

Kesäisin on lehdillä juttupulaa joten palstoille kelpaa vähempitoituksinenkin jutuntapainen. Esi-
merkkinä Keski-suomalaisen jutu-
tu 18.08 lehdessä ”Ruokasieniä roistovaltiosta”? Olen aivan samaa mieltä. Ruokasieniä eikä mitään muutakaan myytävää pidä hankkia roistovaltioista.

Kuitenkin roistovaltion määritelmä ei ole aivan yksioikoinen. Jos Yhdysvallat määrittelee jonkin valtion roistovaltioksi, on se vain heidän mielipiteensä. Tosin Amerikan apinoijat toistavat kaikkea legenda, mitä valtameren takaa meille syötetään. Kritiikkiä ei saa esittää, ettei Suomen presidentin kutsu Valkoiseen Taloon edelleen siirty kauas tulevaisuuden hämääseen.

Roistovaltion pitää ansaita arvonimensä. Vaatimukset täyttäviä valtioita on minun kriteerieni mukaan vain kaksi: Yhdysvallat ja Israel. Roistovaltio vakoilee maailmanlaajuisesti, käy rikollisia sotia demokratian valhekaavun avulla,

salamurhaa vastustajiaan eri puolilla maailmaa, sekaantuu itsenäisten valtioitten sisäisiin asioihin, yllyttää ja rahoittaa sisäisiä levottomuuksia, esimerkkinä Syyria, Egypti, Jemen ja Sudan muutamia maita mainitakseni. Omat kansalaiset näkevät nälkää samaan aikaan, kun pommeja ja ohjuksia kylvetään Pakistaniin ja Afganistaniin. Juuri esitetyn tiedon mukaan 16 miljoonaa lasta kärsii köyhyydestä Yhdysvalloissa. Vain roistovaltio voi näin menetellä. Samoin vain roistovaltio voi pitää kokonaista kansakuntaa Gazan alueella vankileirillä.

Onneksi jotain valoa on putken päässä.Yhdysvallat menettäen aikaa maailmalla vaikutusvaltaa ja samoin sen nuolijat.Maailman napa siirtyy lähivuosina Kiinaan.

Reino Welling
Jämsä-Jämsänkoski

VR:n alasajo jatkuu

Jo useamman vuoden on VR:n palveluja karsittu. Viimeisin tieto on, että kesällä kielletään tupakanoipotto kaukojunissa. Tupakointi on sairaus, mutta kukaan ei tiettävästi ole puolustanut tupakojia, että heitä tulisi kunnioittaa nimenomaan tasaa arvon nimissä. Heitä kohdellaan kuin rikollisia. Kannatan raittiiden elämäntapojen kehittämistä, mutta valistuksen kautta.

Muistuu mieleeni Helsingin kaupunginvaltuuston kokous. Siellä sosiaalilääkäreiden yhdistys oli esittänyt, että yleisiin vessoihin tulisi terveysvälineautomaatteja. Valtuutettu Zilliacus nousi pystyyn ja sanoi, että ”kuinka joku säädytön ihminen voi sellaista esittää”. Sanavalmis valtuutettu Eino Saastamoinen vastasi, että ”hyvä rouva Zilliacus eihän se Teitä koske”. Zilliacus lienee ollut silloin 80-vuotias. Useista asioista on mielipiteitä juuri niillä, joita asia ei koske. Minä en ole koskaan polttanut ja olen astmaatikko. Vaikeam-

pi asia on deodorantit junissa. Taus-talla on tietysti sairaat yksilöt, jotka haluavat vainota toisenlaisia ihmisiä. VR on lakkauttanut laivayhtiöiden kanssa yhteistyön. Asemia lakkautetaan liukuhihnalla.

Vaasassa on koko ajan supistettu asemapalveluja ja tiettävästi lipunmyynti lakkautetaan kokonaan. Automaateissa on vain luotokortti lipunmyynti. En ole aikunut hankkia luotokorttia enkä internettiä. Minä kun olen epäsosiaalinen eläkeläinen ja kaiken maailman gangsterit kyttäävät eläkeläisten luotokortteja. Itsekkäänä ihmisenä haluan pitää omat rahat itselläni.

En tiedä, onko alasajon taroituksena VR:n myyminen ja siksi karsitaan palvelurasitteet. Esimerkiksi, kun Länsi-Saksa miehitti DDR:n, niin kaikki junavaunujen rampit rullatuolipotilaille poistettiin ja niitä oli yli 10 vuotta sitten 178.

Wäinö Pietikäinen
Vaasa

Koulujen ongelmat

Lasten ja nuorten kasvatustuu on vanhemmilla, opettajilla ja yhteiskunnalla. Jos yhteiskunta huolehtisi myös käytännössä (ei vain paperilla) kasvatustuustaan, olisi vanhempien ja opettajien kasvatustyö helpompaa.

Lapset ovat jo kouluun tullessaan erialisita kodeista ja saaneet erilaiset valmiudet oppimiseen. Onko opettajat ja oppilaat asetettu vastakkain? En väitä, etteikö käyttäytymishäiriöitä olisi. Miksi ei puututa todellisiin ongelmiin, joita ovat:

Liian suuret luokkakoot ja homekoulut, koulujen lopettamiset. Koulutukseen ja koulutarvikkeiden ostamiseen ei osoiteta riittävästi rahaa. Lukion kirjat ovat maksullisia, vähävaraisille oppilaille se on ongelma. Yhteiskunnan taloudellinen vastuu on hukattu.

Ammatti- ja ammattikorke-

koulujen aloituspaikkojen raju vähentäminen. Oppilaiden hios-taminen nopeisiin suorituksiin -stressaa. Lukusuunnitelmien toteuttaminen hinnalla millä hyvänsä. Opettajille ei jää aikaa mihinkään muuhun kasvatukseen. Vai jääkö? Kaupallisuus tukahduttaa luovuuden- Mihin tarvitaan oppitunneilla esim kännyköitä? Oppilaiden luovuus on kadonnut. Pelkääkö oppilas omia mielipiteitään. Ainekirjoitusten sisältö on pinnallista jopa ala-arvoista. Terveystenhoito ja terveystarkastukset on laiminlyöty kouluissa, koska on kouluja, joissa ei ole lääkäreitä, terveydenhoitajaa tai edes tukihenkilöitä riittävästi.

Koulutarkastajien virat lopetettiin.

Lasten ja nuorten fyysinen kurittaminen ei ole ratkaisu koulujen ongelmiin. Väkivalta lisää väkivaltaa ja vihan tunteita nuorissa. Koulu-

kiusaaminen jättää ikuiset jäljet. Kuunnellaanko nuoria ja lasten vanhempia?

Opintojen jälkeen joukko nuoria ajetaan työttömyyden kurjuuteen. Väkivaltaviihdettä, seksiä ja kaljaa kaupataan julkisissa tilaisuuksissa. Se vahingoittaa nuoren ajattelua ja on jopa vaarallista. Se on tuhontie ja sitä tarjoo kapitalistinen markkinatalous. Vastaako eliittipoliitiikat Urpit ja Katat kansalaisten pahoinvoinnista? On luotava sellaista kulttuuria, joka kehittää ja edistää terveyttä ja inhimillistä suhtautumista toiseen ihmiseen. Lyötyä ei saa enää lyödä.

Mitä on tulevaisuus? Pitäisikö kysyä tulevaisuuden ennuste Lapin Noidalta, ei ainakaan Himasilta, se maksoi 700.000 euroa. Sääsetään rahat koulutukseen ja nuorten työllistämiseen.

Anja Saarikko

Marx, marxilaisempi, marxilaisin

Kommunistit lisääntyvät jakautumalla. Monipuoluejärjestelmä kuuluu läntisen demokratian ominaisuuksiin. Suomessa on ainakin kolme kommunistiseksi luettavaa puoluetta. Ne eivät käy keskustelua keskenään. Ne vain todistelevat itselleen olevansa oikeammassa kuin muut kolmen miehen puolueet. Puolassa oli 1920-luvulla satakaksitoista puoluetta. Marsalkka Jozef Pilsudski lakkautti ne kaikki.

Marx toi puheessaan 9.1.1884 Brysselissä esille vapaakaupan aiheuttamat vaikeudet työväenluokalle. ”On myönnyttävä siihen, että vapaakaupan vallitessa työläisten on koettava taloudellisten lakien ankaruus.” Siitä huolimatta Marx äänesti vapaakaupan puolesta koska se järjestää yhteiskunnallisia ristiritoja ja lähentää vallankumousta. Me marxilaiset vastustimme vapaakauppaa sen tuomien vaikeuksien vuoksi. Marx oli vallankumouksellinen me marxilaiset emme ole. Marx tuns i oman aikansa marxilaiset, koska totesi jossakin yhteydessä; Minä en ainakaan ole marxilainen. Vapaakauppa tarkoittaa sopimukseen kuuluvien valtioiden tul-

lirajojen poistamista ei mitä tahansa muita vapauksia.

Tällä hetkellä on muutamissa puolueissa nostettu kysymys EU:sta eroamisesta. Aiheesta olisi syytä keskustella, mutta kaikki ovat viisaasti vaiti. Suomessa on Kokoomuksen johtama hallitus ja hallituksen luottamusta nauttiva eduskunta. Tämä liittoumako erottaisi meidät EU:sta. Jos eroaminen olisi mahdollista, niin mitä seurauksia sillä olisi työväenluokan asemaan. Nykyinen Eurooppa ja nykyinen Suomi eivät ole enää sama kuin liittyessämme Euroopan unioniin. Eroaminen aiheuttaisi vähintään yhtä suuren lisälaskun Suomen työväenluokalle, kuin liittymisen aiheutti.

Mitä me haluamme? Haluamme palata menneeseen olotilaan kuten kaikki muut pikkuporvarilliset puolueet lippulaivueena Timo Soini perussuomalaisineen. Kokoomus ja Kepu ovat SDP:n ja Vasemmistoliiton ollessa eduskunnassa ja hallituksissa hävittäneet jo miltei kaiken hävitettävissä olevan valtion omaisuuden. Ei siihen ole tarvittu mitään Euroopan Unionia. Kyllä Kokoomus tietää mitä on tehtävä. Sitä paitsi yhdelläkään kom-

munistiseksi puolueeksi itsensä mieltävällä poliittisella ryhmällä ei ole ollut mitään mielenkiintoa valtion omaisuuden säilyttämiseen. Kuka tahansa toimittaja olisi voinut estää esimerkiksi Siilinjärven Kemiran tehtaan ja kaivoksen luovuttamisen vastikkeettomasti norjalaisille. Asian nostaminen julkisuuteen olisi riittänyt. Mutta ei. Puolueilla on paljon tärkeäpää nahistella keskenään siitä kuka on oikeammassa.

Ainoa vallankumouksellinen puolue Suomessa on Kansallinen Kokoomus. Puolue ajaa määrätietoisesti yhteiskuntaluokkien kärjistymiseen. Marx piti sitä vallankumouksen edellytyksenä. Teoksessaan Kansalaissodat Ranskassa Marx toteaa, että sosialistinen vallankumous Ranskassa ei voi onnistua niin kauan kuin muu Eurooppa on kapitalistinen. Nykyisin vallankumous voi toteutua ainoastaan koko Euroopan Unionin käsittävällä alueella. Mutta emmehän me mitään vallankumousta halua, puhumme vain lämpimiksemme.

Viljo Heikkinen
vanh. huoneenrakentaja
Lapinlahti

Suursaksan lähtölaukaus vuonna 1953

Unsere Zeit julkaisi 14.7.2013 historiallisen artikkelin, jonka oli laatinut Kommunistische Plattform. Heillä ei näyttänyt olevan otetta asiaan. Ilmeisesti laatijat olivat nuorempia tekijöitä. Esimerkkinä voisi mainita, että Länsi-Berlinissä oli itätoimistot kaikilla Länsi-Saksan eduskuntapuolueilla. Nyt vain on niin, että vihreiden toimisto perustettiin vuoden 1953 jälkeen, koska puolue perustettiin myöhemmin. Sekalaisilla uskonnollisilla järjestöillä ja vakoilulaitoksilla oli myös omat itätoimistot. Esimerkkinä voi mainita evankelisen kirkon. Heidän agenttinsa pastori Merkel Hampurista lähetettiin ”lähetystyöhön” DDR:ään. Heidän tyttärensä Angela oli silloin kolmevuotias. Liittopresidentti Gauckin historiaa en tunne, mutta hän oli evankelinen pappi. DDR:llä oli hyvät suhteet evankeliseen kirkkoon rauhan ja sosiaalisessa työssä.

Pari kuukautta aikaisemmin oli palkkoja ja elinehtoja huononnettu DDR:ssä, kun tarvittiin pääomia teollisuuden ja muihin rakennustöihin. Eräs näistä valtavista rakennusprojekteista oli Stalin allé Itä-Berlinissä (nykyisin Franfurter allé). Siellä työskenteli yhdellä kadulla tuhansia rakentajia. Suunnitelmat olivat hätäisiä ja byrokraattisia toteutuksel-

taan. DDR:llä ei ollut silloin riittävästi kokeneita virkailijoita. Natsit olivat erotettu viroistaan. He tekivät myyräntyötä tehtaissa, rakennuksilla ja kaivoksissa.

On erilaisia arvioita länsiberliiniläisten huligaanien määristä, jotka tunkeutuivat Itä-Berliiniin silloin. On mainittu 8 000 – 10 000. Miksi sitten rähinöitsijät epäonnis-

tuivat? Käsitykseni mukaan se johtui vastavallankumouksellisesta tilanteesta, jolloin ei ehditty koordinaida kymmenien toimistojen toimintoja. USA:n Länsi-Berliinin propagandaradio RIAS yritti ohjailla aktiviteetteja ja amerikkalaiset sotilasajoneuvot kovaäänisesti yrittivät kentällä ohjailla hulinoita. Poliisiasemille hyökkättiin ja kansanpoliiseja murhattiin. Minun tiedoissani on juuri tässä heikkous, kun murhia ei ole yksilöity, vaikka uhreja väitettiin olleen 200. Jenkkien tarkoituksena oli saada marttyyreitä, mutta tietooni ei ole tullut yhtään.

Kesäkuun 17 päivä julistettiin Länsi-Saksan kansallispäiväksi ja seuraavana vuonna tuli vanha Suur-Saksan kansallislaulu ”Deutschland, Deutschland überalles in aller Welt”. Maasissa mainitaan neljä paikkaa, joista mikään ei silloin ollut Saksan aluetta. Muistan vain itä-länsi suunnan merkkiपालत Maasista - Meme-

liin. Erikoisesti Länsi-Saksaa yllytti jenkit kenraali Ridgway ja mm. ulkoministeri Dullesin sisar Eleanor. Kenraali oli silloin Naton komentaja. Oli laadittu lista DDR:n virkailijoista, ”jotka piti eliminoida”. Kansanpoliisilla ja Puna-armeijalla oli aseiden käyttökielto.

Lakkoihin osallistui noin 9 % silloisesta työvoimasta, mutta laakoilla ei ollut johtoa eikä tavoitteita, vaan kyseessä oli vain häirintä. Unsere Zeitin artikkeli ei kerro lähemmin terroristista ja tuhotöistä. Itä-Berliinin suurin teurastamo tuhottiin ja elintarvikeliikkeitä tuhottiin. Koneiden ja laitteiden särkemistä oli jo ennen hulinoita eivätkä ne lakanneet sen jälkeenkään. Artikkelin suurin heikkous on, ettei ollut yhtään aikaisten haastattelua.

Asia ei ole vain merkintä historian lehdillä. SED:n torjuma historiallinen vallankumous tulisi ot

taa opiksi koko maailmassa. SED lähetti politrukkeja kaikille suurille työpaikoille ja myöskin kulttuurityöntekijät pistivät toimeksi. Näin 1960-luvun alussa Itä-Berlinissä elokuvan ”Berliini kulman takaa” (Berlin um Ecke). Se kuvasi realistisesti byrokratiaa. Se oli kuuluisaa DDR:n realismia, jota edustivat myös mm. ”Murhaajat keskuudessamme” (Die Mörder sind unter uns) ja Werner Holt. DDR:n miehityksen jälkeen Tukholmassa esittivät länsisaksalaiset propagandistit ”DDR:n kiellettyjä filmejä”. Olin huvittunut ja katsoin kymmenien vuosien jälkeen uudestaan ”Berlin um Ecke”. Eihän missään maassa pyöri samat filmit kymmeniä vuosia. Niiden tapahtumat eivät enää ole ajankohtaisia.

Olen edelleenkin sitä mieltä, että DDR oli Saksan työväenluokan suurin saavutus.

Wäinö Pietikäinen

Tukea **Kansan**äänelle

Jorma Kangasniemi 11 e, Juhani Tanski 88 e, Juha Kieksi 30 e, Hannu Kautto 60 e, Tarja Männikkö 49 e, Heikki Männikkö 62 e, Paavo Heikkinen 30 e, Larmo Lehtola 20 e, Kalevi Wahrman 96 e, Eira Kärki 25 e, Jaakko Ahvola 40 e, Kai Kontturi 50 e ja lipastilityksistä Waino Pietikäinen 65 e ja Tarja Männikkö 32,90 e.

Op FI0855411420027966
Keräyslupa: 2020/2012/2417

Punainen Risti supistaa veripalvelua

Kun lehdet kertoivat verenluovutuksen lopettamisesta Vaasassa ja Kokkolassa, niin menin Kaupapuistikon verenluovutuspaikkaan. He olivat äsken saaneet uudet toimitilat kaksikielisin palveluin. Aktiivisena verenluovuttajana kysyin henkilökunnalta, mistä on kysymys.

Vaitonaisina he ilmoittivat asian olevan totta, kykenemättä selvittämään syytä ja kehottivat kysymään pääkonttorin tiedottajalta. He olivat suruissaan työpaikan menetyksestä.

Keskuskonttorin tiedottaja Willy Toiviainen vahvisti, että sulkeminen tapahtuu. Supistukset koskevat Vaasaa ja Kokkolaa. Hän kertoi antaneensa kaukalliselle lehdistölle asianmukaiset tiedot. Lehdistö supisti kuitenkin tekstin käsittelemään vain toimistojen sulkemista. Kuitenkin verenluovutus jatkuu verenluovutusbusseissa. SPR on lähettänyt aktivistikirjeen kyseisten alueiden verenluovuttajille. Tiedottaja ilmoitti,

että syynä supistukseen on vähentynyt veren kysyntä.

En tiedä johtuuko vähentynyt verentarve euthanasiasta vai onko vähennetty vanhusten leikkauksia. Sairaanhoidon alasarjo on tosiasia Pohjanmaalla. Vaasasta on siirretty toimintoja Tampereelle ja Seinäjoelle. Hietalahden terveyskeskusta uhkaa sulkeminen. Mahtaako syynä olla henkilöstöpula Hietalahdessa, kun heinäkuun ajan on kyseinen terveyskeskus suljettu.

Menin Kirkkopuiston terveyskeskukseen huuhtomaan tukkeutuneita korviani. Ihmeekseni siellä oli riittävästi henkilökunta. Viidessä minuutissa tuli kolme sairaanhoitajaa auttamaan minua ja pyytämättä kirjoittivat lähteen kuulotarkastukseen. Torilla eläkeläinen kertoi vastaavasta kokemuksesta. Mahtaako keskustassa asua varakkaampaa väkeä, kun on varaa palkata riittävästi sairaanhoitajia?

Waino Pietikäinen, Mitalin saanut entinen verenluovuttaja

Olivatko asialla ennustajaeukot?

Jatkoa sivulta 8

Nyt jyrkästi alentuvasta kuolleisuudesta ja valtavasta, mutta alenevasta, maastamuutosta johtuen ikääntyneiden luvut näyttävät todelta jos Tilastokeskuksen muita lukuja pidetään oikeina. Maahan muuton seurauksena ikääntyneiden osuus laskee suorastaan jyrkästi ja vanhushuoltosuhte paranee merkittävästi. Jos kuitenkin maahanmuutto jää nolliille, silloin 65 täyttäneiden osuus olisi vuonna 2030 korkein 18,5 prosenttia, josta se laskee vuoteen 2060 mennessä 16,3 prosenttiin.

Viimevuoden marraskuussa sain pyynnöstä yliaktuaari Markus Rapon kirjallisen selityksen ikääntymisen ennusteesta. Siinä ei ollut

Kai Kontturi

Comrade Kim goes flying Espoon Cinessa

Jatkoa sivulta 15

johto kiinnostuu neiti Kimin kyvyistä ja lopulta hän isänsä vastustuksesta päätyykin sirkuskouluun. Koulutus on kuitenkin fyysisesti ja henkisesti raskasta ja Kim on vähällä keskeyttää koulun. Toverillisen tuen ansiosta Kim kuitenkin voittaa omat epäonnistumisen tunteensa ja saavuttaa trapetsitaiteilijan työn.

Elokuva kertoo mainiolla tavalla pohjoiskorealaisesta yhteiskunnasta, siitä miten yksilö toimii aina lähiyhteisönsä hyväksi ja kuinka yhteisö tukee yksilöä kaikissa tilanteissa: ketään ei jätetä eikä kukaan syrjäänny.

Näytöksen lopulla oli mahdollisuus esittää kysymyksiä ohjaaja Anja Daelemansille ja säveltäjä Nicholas Bonnerille. Yleisön kysymykset kertoivat osin ennakkoluuloista Pohjois-Koreaa kohtaan. Ohjaajalla ei ollut kuitenkaan mitään negatiivista sanottavaa. Hän kertoi,

päätä ei häntää vain yleistä löpinää kuolleisuudesta ja elinajan odotteesta. Sen jälkeen Markus Rapo lupasi uuden yksilöidyn, eritellyn selityksen viimeistään ennen joulua. Selitys on kahdeksan kuukautta myöhässä. On herännyt epäily ja pelko, että selvitystä ei koskaan tulekaan.

Lienee kohtuullista odottaa, että mikäli Tilastokeskuksen ennuste perustuu johonkin yleisesti tuntemattomaan tietoon, se on kerrottava. Kuka on määrännyt, että ennusteen läpinäkyvyys peitetään ja sen osat pidetään salassa? Onko sillä muitakin tavoitteita kuin perustella sote- ja kuntauudistus? Onko se myös eläkevakuutusyhtiöiden projekti?

että pohjoiskorealaiset viranomaiset eivät asettaneet hänen työilleen minkäänlaisia ehtoja, vaan hän sai toteuttaa työtään täysin vapaasti. Kulttuurieroista johtuen oli kuitenkin selvää, että esimerkiksi seksiä, väkivaltaa ja huumeita elokuvissa ei voi esittää. Sama pätee luonnollisesti muissakin Aasian maissa.

Han Jong Sim samoin kuin miespääosan näyttelijä kuuluvat Pjongjangin sirkuksen esiintyjiin. He opettelivat parin kuukauden ajan näyttelemistä ennen kuvausten alkua. Ohjaaja kertoi, että ennen filmauksen alkua he miettivät, opettaako näyttelijät trapetsitaiteilijoiksi vai ko trapetsitaiteilijat näyttelijöiksi. Jostain syystä he päätyivät jälkimmäiseen vaihtoehtoon.

Elokuva oli raikas poikkeus muuten kovin anglo-amerikkalaiseen elokuvatarjontaan. Pohjoiskorealaisia elokuvia soisi esittävän useamminkin meillä Suomessa.

KÄ/Juha Kieksi

Kokouksia ja tapahtumia

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous maanantaina 18.11.-13 klo 17.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Käsitellään talven ja vuodenvaihteen tehtäviä, EU-vaaleja sekä muita järjestöllisiä ja poliittisia asioita. Tervetuloa jäsenet ja ystävät

Kommunistien liiton vuosikokous
Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla lauantaina 28.9.2013 klo 11.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Toimikunnan kokous klo 10.30 samassa paikassa. Tervetuloa

Kommunistisen - ja työväenliikkeen strategista ja taktikasta, EU-vaalien ajankohtaisuus
Seminaari- ja opintotilaisuus Hermannin kerholla lauantaina 28.9.2013 klo 11.00.
Järj. Kommunistien Liitto ja DSL:n opintokeskus, Tervetuloa

"Pyhäkoulu" jatkuu syksyllä

Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tieteelliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se antaa työlemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentlemään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme Marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisain kahden viikon välein. Opintotilaisuudet kokoontuvat Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 16.00. Järj. Kommunistien liitto ja DSL

"Pyhäkoulu" jatkuu kesätauon jälkeen 29.9.-13. sunnuntaina. Jatkamme historiallisen materialismin käsitteilyä teemoilla: (1) Luokat ja luokkataistelu, (2) Valtio ja vallankumous sekä (3) Feodalistinen yhteiskuntataloudellinen muodostuma. Tarkempi ohjelma selviää syyskuussa. Opinto-aineistoksi sopiva perusteos on Viktor Afanasjev: "Filosofian alkeet". Historiallisen materialismin osalta käytämme aineistona myös Nevalainen-Peltonen kansantaloustieteen oppikirjaa, sen alkulukuja.

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP
Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana
STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry
<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys
Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT tiedottaa

Syksyn opintoillat alkavat 10.9. kello 17.00 Helsingin kaupungin kirjaston Kirjasto 10:n kokoushuoneessa entisessä pääpostitalossa rautatieaseman vieressä. Jatkamme mihin keväällä jäätin eli vuoden 1905 suurlakko päättyy. Sen jälkeen kohtasi Suomen Vanha Työväenpuolue voimakkaan kasvun. 1900-luvun alulla on paljon samankaltaisuuksia nykypäivän kanssa. Muut syksyn opintotilaisuudet ovat 12.11. ja 10.12.2013. kello 17.00. Kokoontumispaikka näiltä osin on vielä avoinna.

12.10.2013 SFT:n opinto- ja retkeilypäivä perinteiseen tapaan Sairaus- ja Tapaturmainvalidien loma- ja kurssikeskuksessa Hauhon Vähäjärvellä. (huomaa aiemmasta muutunut päivä)
Lisätietoja email: [timo.kangasmaa\(at\)hotmail.com](mailto:timo.kangasmaa(at)hotmail.com)
Tilaisuuksiin ovat kaikki tervetulleita.

SFT

Kansanääni
Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

SFT
Lähiradiossa

100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30 (kesä-heinäkuun kesätauolla)

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:
OP FI0855411420027966

PAINOPIIKKA:
Karprint Oy

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Terveisiä rauhanteltasta ja sen reunoilta!

Hiroshiman muistopäivää vietettiin tiistaina 6.8. 2013 eri puolilla maailmaa. Yhdysvallat pudotti atomipommin Hiroshimaan 6. elokuuta 1945. PAND - Taiteilijat rauhan puolesta puheenjohtajansa Juha-Pekka Väisäsen johdolla oli pystyttänyt Kampin Narinkkatorille Rauhan origamitelan Hiroshimapäivänä 6.8.2013. Teltalla ja sen ympäristössä käsiteltiin rauhan teemaa kello 10:00 - 20:00 välillä; pidettiin puheita rauhanasioista, musiikki kaikui ja sketsejä esitettiin. Facebookissa kerrottiin tapahtumasta etukäteen vielä: "Illan loppuksi PANDin performanssissa origamikurjet tekevät perinteisen ohjennon Töölönlahden Hiroshima-iltatapahtumaan."

Rauhanteltalla oli elävänä muistutuksena ohikulkijoille siitä, mitä tapahtui Hiroshimalle vuonna 1945, siitä meille niin selvästä kysymyksestä, miksi rauha on aina so-
taa parempi vaihtoehto, elämäntapa niin ihmisten kuin valtioidenkin kesken. Siksi päivää vietetään ympäri maapallon.

Sodanvastustaja Pekuri- sen kohtalo järkyttää edelleen

Narinkkatorilla puhui myös Juhani Valo. Hän käsitteli seuraavia asioita:
-Myös Euroopassa mm. Dresdenissä tuhottiin siviilejä länsiliittoutuneiden toimesta mielettömillä palo- ja muiden lentopommien aikaansaamilla tulipaloaalloilla.
-Hän toi esiin vakaumuksensa vuoksi v. 1941 teloitettun pasifistin, Arndt Pekurisen kohtalon.
-Puhuja käsitteli sodan mielettömyyttä ja kapitalistien maanval-

Juhani Tanski ja Pipsa Valo "Talvivaara"-sketsissä

Kataisen höperöhallituksen näyttöleminen sujuu Juhani Tanskilta, Pipsa Valolta, Juhani Valolta, Hannele Salavalta ja Paavo Heikkiseltä kuin vanhoilta tekijöiltä. Esitys herätti ohikulkijoissa ansaittua hilpeyttä

loitustavoitteita atomiasein Hiroshimassa ja Nagasakissa.

-Symbolisesti Hiroshimapäivää vietettiin tuhoutuneen ja sittemmin puretun vanhan Turun kasarmin alueella.

-Toisessa puheenvuorossaan Juhani Valo käsitteli torilla sulassa sovussa viihtyviä erilaisia lintuja, kyyhkysiä ja lokkeja verraten niitä rauhanomaiseen rinnakkaiseloon ja yhteistoiminnan mahdollisuuteen yhteisen tavoitteen, rauhan saavuttamiseen kansojen keskuudessa.

Ihmiskunnan vastaisen rikollisen teon tuhot olivat hirvittävät

Ensimmäinen atomipommi pudotettiin Hiroshimaan 6. elokuuta 1945 kello 8.15. Pommin teho oli noin 13 TNT-kilotonnia, mikä on nykyisiin ydinaseisiin verrattuna varsin vähän, mutta se tappoi välittömästi noin 75 000 ihmistä. Haa-voittuneita ja myöhemmin erilaisiin atomipommin aiheuttamiin sairauksiin kuolleita oli huomattavasti enemmän, sillä viiden vuoden kuluessa säteilysairauksiin ja muihin jälkivaikutuksiin oli erään arvion mukaan kuollut yhteensä 200 000–250 000 asukasta kaikkiaan noin 350 000 asukkaasta.

Tarkoituksena oli pelotella maailmaa

Sodan jälkeen länsiliittoutuneet, eli USAn, Englannin ja Ranskan sekä Hollannin hallitukset pyrkivät sotaa edeltäneen maailmantilanteen palauttamiseen. Nämä valtiot halusivat USAn johdolla säilyttää siirtomaaherruutensa Tyynenmeren alueella. Samalla tavalla USAn ja Englannin hallitukset halusivat säilyttää Euroopassa sotaa edeltä-

neen ajan taloudelliset omistussuhteet. Neuvostoliiton vaatima kansojen vapauttaminen kapitalistien orjuudesta haluttiin jättää huomioimatta.

Atomipommien tarkoituksena oli näyttää USAn mahti ja ylivoin maailmassa. USAn tarkoituksena oli myös osoittaa olevansa "paras vertaistensa, länsiliittoutuneiden joukossa" ja Japaniin pudotettuja atomipommeja käytettiin muun maailman pelottelemiseksi USAn hyödyksi ja Neuvostoliiton edustaman kansojen demokraattisten vapautusliikkeiden murtamiseksi ja alistamiseksi ylikansallisen käyttöön. Eräänä osoituksena länsivaltojen suunnitelmista oli Potsdamin konferenssissa sen istuntojen välisenä aikana länsivaltojen kesken ilman Neuvostoliittoa käsitelty Japanin sodanjälkeinen kohtalo.

Iltapäivän vaihtuessa illaksi

Etukäteen Hiroshima-tilaisuuteen oli valmisteltu sketsiesityksiä. Tilaisuudessa esitettiin kaksi Juhani Tanskin laatimaa sketsiä: Talvivaara-sketsi sekä Jyrki Kataisen 8. hallituksen politiikkariihi 6.8.2043 aiheena eläkeiän korotus 102 vuoteen. Siinä kerrotaan kuvaus veteraanipoliitikkojen kokoontumisesta vuosien kuluttua Kataisen johdolla avustajineen ja muine vanhuudenhöperöine hallituksen jäsenineen ja heidän kommentteineen. Näyttelijöiltä (Juhani Tanski, Hannele Salava, Antero Nummiranta, Paavo Heikkinen, Pipsa ja Juhani Valo), Kataisen höperöhallituksen jäsenen näyttöleminen sujui kuin "vanhoilta tekijöiltä, mikä aiheutti lievää hilpeyttä ohikulkijoissa.

KÄ toimitus/
Juhani Valo

Avoimuuden sankarit tuomiolla

USA, vapauden, avoimuuden ja ihmisoikeuksien ylevin puolustaja on nyt häkittämässä ja uhkaamassa häkittää kaikki ne, jotka tohtivat jotain sanoa avoimuuden ja läpinäkyvyyden nimissä. Jos eivät pitkät vankeustuomiot toimi pelotteena, niin tuossa vapauden valtakunnassa on perinteisesti otettu kuolemantuomiot käyttöön. Huvittuneena tai muuna "tuneena" voi vain seurata kuinka koko läntinen imperialistinen leiri, paheksumatta ja nöyrästi ottaa vastaan "oikein käyttäytymisen ohjeet" sotaisalta suurvallalta. Luovathan päätökset asiaan kansainvälistä oikeuskäytäntöä, että Suomenkin vuotajat tietäkää ja rangaistukset sietäkää.

Hävettäähän se, jos rysän päältä tavataan, mutta se - häpeä - riittää. Kansainvälisessä politiikassa ja diplomatiassa pätevät samat lainalaisuudet kuin ihmisten kanssakäymisessä yleensä, hävetyksen yli mennään järjellä. Ei EU ala USA:ta kovistelemaan, vaikka sitä vakoillaan, eikä yksikään "järkevä" valtio lotkauta korvaansa "vuotajien" totuuksille. Käydään ehkä korrekkeja keskusteluja ja vuotajien marttyyrius jää aikaamme mustana marginaalina. Häpeä on inhimillinen tunne, jonka merkitys on liudentunut länsimaisen koneellistuvan ja virtualisoituvan älyn ja ymmärryksen maailmassa.

"Siitä puhe mistä puute" eli länsimaaisessa ajassamme avoimuudesta ja läpinäkyvyydestä. Meillä suurvaltoinemme ja hyvinvointeinemme on siirrytty aikaan, jossa ei enää puhuta leivästä ja sen puutteesta. Nytemmin olemme havainneet, että "arvoissa", "avoimuuksissa ja läpinäkyvyyksissä" ym. ihmisten välisessä immateriassa on elämää suurempia puutteita. Me emme hyväksy, että "vuotajat" tätä puutetta lähtevät ylä-tason paljastuksilla korjaamaan. Hyväksymme kuitenkin sen, että pysyyn ja pommein mennään kolmansiin maihin leivän ja ns. demokratian puutetta poistamaan. Poistamaan ehkä siitä syystä, että meillä itsellämme on paha olo, mainitut puutteemme.

Ylätaso on perinteisesti halunnut tietää ja hallita, kansaansa ja sen ajatuksia. Nyt kun kansa - demokratian nykyvaiheessa - on ilmaissut halunsa tietää sen, mitä hallinto päidemme yli päättää, on syntynyt avoimuuden ja läpinäkyvyyden vaje. Tämän vajeen poistajia, "vuotajia ja paljastajia" on alettu nimittämään vakoojiksi ja maanpettureiksi. Vaikenemalla ja "yösiijaa antamatta" muutkin valtiot kuin USA hyväksyvät heidän osakseen lankeavan keskiaikaisen "kirkon kirouksen", totuuden epäilijän osansa. He saavat tulevassa historian kirjoituksessa sankarin sokraattisen roolin.

Hannu Ikonen
Liljendal

Snowdenin tapaus ja Posada Carriles

Kuubalainen matkustajakone räjäytettiin lennolla Venezuelasta Barbadosen kautta Kuubaan vuonna 1976. 73 ihmistä sai surmansa. Räjäytyksen takana oli kuubalaissyntyinen, Venezuelaan siirtynyt CIA-agentti Luis Posada Carriles. Carriles on työskennellyt vuosikymmeniä CIA:n palveluksessa, mm. George Bush vanhemman alaisuudessa. USA on suojellut maaperälläään lymyilevää Carrilesia jo vuosikymmeniä.

Lentokoneen räjäytyksen lisäksi Carrilesilla oli näppinsä pelissä mm. kuubalaisiin hotelleihin ja yökerhoihin kohdistuneessa terrori-iskujen sarjassa vuonna 1997. USA on itseperintäisesti kieltäytynyt luovuttamasta Carrilesia Kuubaan tai Venezuelaan tuomittavaksi näiden maiden toistuvista pyynnöistä huolimatta.

Tätä taustaa vasten on absurdia, että USA pitää Snowdenia "rikollisena". On hämmästyttävää, että USA ylipäätään kehtaa nostaa meteliä asiasta. Rikollista on vain USA:n harjoittama laitton, maailmanlaajuinen vakoilu ja urkinta. Rikollista on myös USA:n vankkumaton tuki terroristeille. USA:lla ei ole minkäänlaista oikeutusta uhitella Venäjälle, Ecuadorille, Kuuballe, Venezuelalle tai ylipäänsä kenellekään Snowdenin tapauksen johdosta. USA:n vaatimus Snowdenin luovuttamisesta on naurettava.

Tommi Lievemaa
Espoo

Amerikkalaista teatteria

Jenkit eivät olleet kunnolla toipuneet edellisistä Wikileaks paljastuksista, kun Edward Snowden paljasti jenkkin maailmanlaajuiset vakoilu- ja käyttösohjelmat. Yhdysvaltojen ystävässä kävi kato kuten pahimpina hallavuosina Suomessa. Eipä ole tainnut jenkeille tulla mieleen, ettei oikeita ystäviä saadakaan pommeilla ja lennokki-iskuilla.

Jenkkien vastaiskua ei tarvinnut kovin kauan odottaa. Al Qaidan miehet löppöttelivät puhelimesta tulevista iskuista vapauttajia vastaan. Kovin luottavaisia tuntuvat ns. terroristit olevan. Vain muutamia päiviä aiemmin on paljastunut amerikkalaisten vakoilevan kaikkia puhelinsoittoja, pojat kuitenkin löppöttelivät iskuista ja niitten paikoista. Toimiin on ryhdyttävä sanoi rauhannobelisti B. Obama. Suljetaan lähetystöjä, sotilasjoukkoja hälytystilaan. Lieneekö ollut sattuma, Jemenissä esitettiin suuri terrori-isku. Jollain tavoin koko touhu on huvittavaa, olisi-ko teatterinäytelmä nimettävä farssiksi? Terroriuhka on yhtä uskottavaa kuin oli väitteet Irakin joukkotuhoaseista, jotka ovat edelleen kateissa. Hömpällä saatiin kuitenkin ihmisten mielenkiinto muualle, pois Yhdysvaltoja nöyryyttävistä paljastuksista. Edgar Snowden on ansainnut Nobelin rauhanpalkinnon. Valitkaa norjalaiset kerrankin palkinnon saaja Alfred Nobelin testamentin säännösten mukaan. Barak Obama on nyt niin vihainen kuin Nasse- setä konsanaan. Hän ei mene Moskovaan Putinia tapaamaan vaan tapaakin Putinin Pietarissa. Obama ei poikkeaa Suomessa, koska kokoomus ei ole lupauksistaan huolimatta toimittanut Suomea Naton jäseneksi.

Ruotsiin Obama poikkeaa, koska Ruotsin oikeistohallitus tekee jatkuvia palveluja Yhdysvalloille maailmalla. Jos Suomi ei halua olla oikeasti itsenäinen ei sitä näytä Ruotsikaan haluavan.

Reino Welling
Jämsä-Jämsänkoski

"Vasemmistopolitiikkaa" a'la Sdp ja Vas

Mediassa vähimmälle huomiolle budjettiriihen tuloksia punnitessa on jäänyt kuntien ahdinko. Hallitus leikkaa kunnilta yli miljardin. Edessä on kuntien jo äärimmillään tehostettujen palveluiden edelleen tehostaminen. Käytännössä kunnallisvero on tullaan laajalti korottamaan ja palveluita karsimaan.

Samaisen miljardin hallitus lahjoitti vastikkeetta kapitalisteille, kun yhteisövero alennettiin 20 prosenttiin. Jostain syystä kestävyysvajees- ta ei ollut tässä yhteydessä tie-

toakaan. Veronalennusta perusteltiin työllisyysvaikutuksilla. Miten tällaista varhaista joululahjaa olisi muutenkaan voitu perustella, ainakaan ilman että kansa nousisi vastarintaan? Työttömyys näyttää kuitenkin vain pahenevan ja irtisanomiset lisääntyvän.

Kapitalistien veronkevennykset maksatetaan siis käytännössä tavallisilla ihmisillä, jotka käyttävät terveyspalveluita, joiden lapset käyvät koulua jne. Myös arvonlisävero on korotettiin taannoin. Se, kuten kuntaverokin, on tasavero, joka rokotaa pienituloisia suhteessa eniten.

Valtio lupasi ansiotuloveron kevennyksiä vastapalveluksena mini-

maalisille palkankorotuksille. Valtio siis kustantaa palkankorotukset työnantajakapitalistien puolesta. Näillä veronkevennyksillä rapautetaan valtiontaloutta entisestään.

Tällaista "vasemmistopolitiikkaa" harjoittavat hallituksessa Sdp ja Vas. Nyt hallitus lietsoo kriisitietoisuutta, ja vaatii kansalaisilta uhrauksia "kansakunnan edun nimissä". Sanoisivat vain reilusti, että kapitalistien edun nimissä.

Tommi Lievemaa
Espoo

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/13, marraskuu - joulukuu 2013, 12. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Meille kelpaa vain kestävä muutos

"Työllisyys- ja kasvusopimus" siv. 4
Pajusen budjettiesitys ei kelpaa siv. 5
Kunta- ja sote-uudistusfarssi siv. 6
Sodan aalto alkoi vyöryä länteen siv. 12
Venezuelan kuulumisia siv. 15
Gulag ja Sofi Oksanen siv. 16

Sähkön siirto maksaa pian enemmän kuin itse sähkö. Kuitenkin Fortum haluaa myydä siirtoverkkonsa ulkomaille. Emme hyväksy sitä emmekä VR:n henkilöliikenteen yksityistämistä. Kaikki uusliberalistisen politiikan linjaukset vievät kohti katastrofia. Poliitiikan suunta on muutettava.

Sivut 3,4,8 ja 9

Sivut 2-3

- Aloite takaisin työkansalle
- Kapitalismi uhka luonnolle
- Mitä on uusliberalismi
- Liikkeelle paneva voima

Sivut 4-5

- "Miinusratkaisu" syntyi
- Suonenjoen päätöksistä
- Pajusen budjettiesitys
- Kunnat tulilinjalla

Sivut 6-7

- Kunta- ja sote-"uudistus"
- Urpilaisen lähtölaskenta
- EU-vaaleissa uusliberalistista politiikkaa vastaan
- Kivinen tie

Sivut 8-9

- Väestötilastot valehtelevat
- Savisaari voitti Eestissä
- Miksi talous ei elvy
- VR:n yksityistämisestä

Sivut 10-11 (keskiaukeama)

- Guggenheim huumaa
- Ilmaston muutoksesta
- Kuka oli Pentti Haanpää?
- Kolme ajankohtaista kirjaa
- Fasistinen vastarintaliike

Sivut 12-13

- Sota vyöryi länteen -43
- Kenraali Vo Nguyen Giap

Sivut 14-15

- Kapitalismin kysymyksiä
- Pohjoismaat ja Obama
- Venezuelan kuulumisia
- Pohjois-Korean maatalous

Sivut 16-17

- Gulag ja Sofi Oksanen
- Veolialla lakko Bostonissa
- Pinochet ja "talousihme"
- Ilmari Huuskosen muistolle

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20 (takasivu)

- Talvivaaran taru lopussa?
- Avoin kirje Pekka Haavistolle

Talvivaara seis ja kaivokset kansallistettava

Talvivaara on synkkä opetus ahneuden seurauksista. Bioprosessi Talvivaarassa on pysähtynyt ja toiminta perustuu rikkihappokasaliotukseen, jolle ei ole ympäristölupaa. Ainoa ratkaisu on sulkea Talvivaara. Ympäristön ja kansantalouden kannalta kestävin ratkaisu on kaivostoiminnan kansallistaminen. Meillä on lukuisia muitakin ympäristökysymyksiä, joihin uusliberalistinen politiikka ei kykene antamaan ratkaisua.

Katso sivut 2, 10 ja 20

Tyrmäysisku uusliberalismille EU-vaaleissa!

STP:n järjestöissä katsomme, että EU on uusliberalistisen kapitalismin organisaatio ja päämäärämme on EU:n ja uusliberalismin kaataminen. Se onnistuu luomalla laaja yhteisrintama, joka esittää nykyiselle markkinakapitalismille poliittisen vaihtoehdon ja tekee pitkäjänteistä työtä sen puolesta. EU-vaalien boikotointi ei nykytilanteessa tue tätä tavoitetta, vaan uusioikeistolaiselle kapitalismille on esitettävä selkeä vaihtoehto.

Katso sivu 7

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki 1.11.2013

Politiikan suuntaa muutettava – aloite pois oikeistolta

Yhteiskunnallista keskustelua on viime viikkoina hallinnut jyrkkä oikeistolaisuus. Kokoomusnuoret julkistivat tavoiteohjelman ja saivat juuri niin paljon mediajulkisuutta kuin olivat suunnitelleetkin. Perussuomalaisten kansanedustaja James Hirvisaari puolestaan valokuvasi ystävänsä Seppo Lehdon eduskunnan lehterillä tekemässä natsitervehdystä. Seurauksena oli Hirvisaaren loikka Muutos 2011-puolueeseen sekä tämän kyseenalaisen pienpuolueen nousu eduskuntapuolueeksi.

Jyrkän linjan oikeistolaiset hallitsevat mediapelin eivätkä median edustajatkään näytä karsastavan heitä. Kokoomusnuorten tavoiteohjelma sisältää useita kohtia, jotka toteutuessaan olisivat ristiriidassa lainsäädäntömme kanssa ja allekirjoittamiemme kansainvälisten sopimusten hengen ja jopa konkreettisten pykälien vastaisia. Esimerkkeinä mainittakoon kiintiöpakolaisten määrän rajoittaminen, kehitysavun lakkauttaminen sekä eräiden syrjintää ehkäisevien lakien kumoaminen. Nämä kokoomuksen kellokkaat saattavat muutaman vuoden kuluttua olla vahvasti vallan kahvassa toteuttamassa ohjelmaansa.

Oikeistotuulet puhaltavat muutenkin yhteiskunnallisessa ilmastossamme. Kansalaisia pelotellaan kuuliaisiksi taitavan propagandan avulla. Propagandan ytimeen kuuluvat tietyt, säännöllisesti toistetut hokemat. Väestön ikääntymisen haasteet, välttämättömät rakenteelliset uudistukset, kestävyysvaje, kilpailukyvyin heikkeneminen, palkkamalti – kuulostaako tutulta? Hallitus vetoaa usein väestön ikääntymiseen. Se on kuitenkin Tilastokeskuksen tietoisesti luoma kupla, joka palvelee näppärästi hallituksen perimmäistä tavoitetta eli hyvinvointivaltion alasajoa.

Myös EU-komission varapuheenjohtaja Olli Rehn on toiminut ahkerasti suurkapitalistien äänitorvena. Rehnin mukaan on tärkeää, että Suomessa päästäisiin maltilliseen palkkaratkaisuun (MTV3 20.10.). Rehn väittää suomalaisen työn kilpailukyvyin heikenneen. Näin varmasti onkin, jos vertaa suomalaista vaikkapa bangladeshilaiseen työvoimaan. Jos taas vertaa Saksaan tai Ruotsiin, niin väite ei pidä paikkaansa. Rehn korostaa, kuinka ”on hyvin tärkeää, että Suomessa kyetään puhaltamaan yhteiseen hiileen”.

Yhteen hiileen puhaltamisena tuskin voi pitää esimerkiksi Nokian johtajien palkitsemiskäytäntöjä, suuryritysten jättiosinkoja tai kuntien työntekijöitä uhkaavia lomautuksia ja irtisanomisia. Rehn luultavasti tarkoittikin, että työntekijöiden on uhrauduttava vaikeina aikoina kapitalistien hyväksi – niin kuin aina talouslaman sattuessa. Kapitalistiseen järjestelmään kuuluu, että talouskriisit seuraavat toisiaan säännöllisin väliajoin.

Il maailmansodan jälkeen kommunismin pelossa rakennettua hyvinvointivaltiota ajetaan alas ennen muuta kuntasektorin kautta. Kunnat on pakotettu säästökuurille valtionosuuksia leikkaamalla ja alentamalla niiden osuutta yhteisöveron tuotosta. Kuntien säästöt iskevät suoraan hyvinvointivaltion ytimeen: terveydenhuoltoon, sosiaalitoimeen, perusopetukseen ja päivähoitoon.

Vallitsevassa tilanteessa ei ole muuta vaihtoehtoa kuin muuttaa politiikan suuntaa tuntuvasti. Ensiaskeleena on siirryttävä säänneltyyn markkinatalouteen, jossa pääoman valtaa rajoitetaan ja yhteiskunnan varallisuutta ohjataan kansalaisten hyväksi. Myöhemmin on huolehdittava siitä, ettei kansalaisille kuuluvaa valtaa enää koskaan luovuteta kansainväliselle, kasvottomalle suurpääomalle.

Toimituksen pääkirjoitus

Tommi Lievemaa

Tilaan

K

ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Kapitalistien kilpailu luonnonvaroista – uhka luonnolle ja ihmiselle

Ympäristöjärjestö Greenpeace tempaisi melko railakkain ottein venäläisen Gazprom-yhtiön öljynporauslautalla sillä seurauksella, että useat aktivistit odottelevat nyt tuomioitaan tutkintavankeudessa. Aktivisteja saattaa odottaa jopa usean vuoden pituiset vankeustuomiot. Näin pitkät tuomiot tuntuvat kohtuuttomilta suhteessa tapahtumiin lautalla.

Voi tietysti todeta, että itsepäähän kaivoivat verta nenästään. Varmasti asia on näin, kyllä aktivistit tiesivät, mikä heitä odottaa jos ja kun jäävät kiinni. Toisaalta koko aiheesta, arktisten alueiden öljynporauksesta, ei keskusteltaisi todennäköisesti lainkaan ilman Greenpeacen tempausta. Kyseessä on arka aihe. Teollistunut maailma on edelleen hyvin riippuvainen öljystä ja öljyvarannot käyvät yhä niukemmiksi lähivuosina ja vuosikymmeninä. Arktisten alueiden luonto on hyvin haavoittuvaa ja onnettomuuden sattuessa öljyn puhdistus olisi hyvin vaikeaa tai jopa mahdotonta.

Erimielisyyttä arktisesta öljynporauksesta

Myös Suomi on pyrkinyt mukaan arktiseen öljybisnekseen. Asia nousi julkisuuteen äskettäin, kun valtion omistajaohjauksesta vastaava ministeri Heidi Hautala joutui jättämään tehtävänsä valtaisan kohun päätteeksi. Valtion sataprosenttisesti omistama, jäänmurtajia hallinnoiva Arctia Shipping oli sopinut monikansallisen öljyjätti Shellin kanssa yhteistyöstä öljyn koeporaustoiminnassa arktisilla alueilla. Sopimuksen kätilönä Shellin puolella on toiminut yhtiön hallituksen puheenjohtaja Jorma Ollila.

Noin 40 Greenpeacen aktivistia nousi maaliskuussa 2012 Arctia Shippingin jäänmurtajille Nordicalle ja Fennicalle osoittamaan mieltään Shell-yhteistyötä vastaan. Mielenosoittajat poistui-
vat rauhallisesti aluksilta neuvoteltuaan poliisin kanssa. Poliisi ei pitänyt asian jatkokäsittelyä aiheellisenä, mutta Arctia Shipping teki asiasta rikosilmoituksen. Ilmoitus vedettiin pois Hautalan aloitteesta. Hänen mukaansa oli valtio-omistajan edun mukaista pyrkiä pikemminkin keskusteluun Greenpeacen kanssa kuin tehdä asiasta rikosilmoitus.

Hautalan kimppuun hyökät-

Kuva: Heikki Mämmikkö

Ihmiset vastustavat kovaa teknologiaa, esim: ydinvoimaa, öljynporausta merialueilla ja saastuttavaa kaivosteollisuutta. Vahingot kaatuvat loppukädessä työkansan harteille. Kapitalistit ovat yksimielisiä siinä, että esim. öljynporausta ei voida estää, koska se sotii vapaan kilpailun periaatetta vastaan. Metalliliitto ja monet ”Ay-pomot” puolustavat ydinvoimaa sen ”työllistävän” vaikutuksen vuoksi. Tämä on sukua sille, että Merimies-Unionin ”asiantuntijaeläkeläiset” tukevat arktista öljynporausta, ”koska sillä luodaan joitain työpaikkoja”. On helpompaa vaieta menetetyistä sadoista tuhansista työpaikoista, kuin ”työllisyyden” nimissä esiintyä kapitalistien rinnalla muutaman kovan tuotannon työpaikan puolesta. Ekosysteemin puolustaminen on työväenluokan ykkösiä, mutta se jää puolitiiehen, jos ei puututa kapitalistien oikeuksiin. Ympäristökysymys voidaan lopullisesti hoitaa vain yhteiskunnallisen sääntelyn kautta. Tilanne muuttuu, kun työväenliike ja luonnonsuojeluväki yhdistävät voimansa poliittisen vaihtoehdon puolesta, jossa toisiinsa läheisesti kuuluvana yhteiskunnallinen ja ekologinen hyvinvointi koordinoidaan vastaamaan toisiaan.

tiin voimakkaasti, koska tämä oli käyttänyt valtaansa valtionyhtiön toiminnan ohjaamiseen halua-
maansa suuntaan. Aiemmin samaista ministeriä on arvosteltu, koska hän ei ole puuttunut yhtiöiden asioihin riittävän ponnekaasti esimerkiksi kohtuuttomien palkkioiden tai irtisanomisten kohdalla. Omasta mielestäni Hautala toimi tällä kertaa oikein. Valtio ei voi omistajana jäädä pelkäksi sivustakatsojaksi näin merkittä-
vissä kysymyksissä. Hautalan lisäksi myös liikenneministeri Merja Kyllönen (Vas) on suhtautunut kriittisesti jäänmurtajiemme käyttöön arktisen öljybisneksen palveluk-
sesssa.

Tapauksen yhteydessä on puhuttu tuomiovallan koskemattomuuden tärkeydestä ja siitä kuinka Hautalan toiminta on loukannut tätä periaatetta. Asian voi nähdä toisinkin. Ensinnäkin Hautala ei voinut vaikuttaa oikeusprosessiin, koska mitään oikeusprosessia ei ollut käynnissä. Toiseksi poliisi katsoi, ettei Greenpeacen tempaus antanut aihetta jatkotoimenpiteisiin; niitä kannatti vain Arctia Shippingin johto. Jos rikosilmoitus oltaisiin viety eteenpäin, olisi viesti ollut tyyli valtionyhtiön taholta: laillisiakaan mielenosoituksia ei siedetä, kun on kyse suuryhtiöiden eduista ja bisneksistä.

”Isojen poikien” varpaille ei saa astua

Hautalan vallankäyttö Greenpeace-asiassa oli melko maltillista, jos sitä vertaa erinäisten muiden, nykyisten tai aiempien ministereiden tyyliin hoitaa asioita. Muistetaanpa vain esimerkiksi Paavo Lipposen hyvin autoritaarista tapaa hoitaa pääministeriyyttä. Lähihistoriassa on ollut tapauksia, jolloin ministeri – useimmiten nainen – on savustettu virasta. Kyse on tavallisesti ollut poliittisista linjaeroista. Eroamaan pakote-

tut ministerit ovat yleensä edustaneet oman puolueensa valtavirtaan nähden edistyksellisempää linjaa. Näin oli asianlaita niin Sirpa Pietikäisen, Anneli Jäätteenmäen kuin Arja Alhonkin tapauksissa. Myös Ilkka Kanervan erottaminen ulkoministerin virasta sopii periaatteessa tähän kategoriaan; kokoomuksen ”vanhan liiton” miehen, Kanervan, korvasi vannoutunut trans-atlantikko ja EU-intoilija Alexander Stubb.

Hautalan tapauksessa taisi olla kyse siitä, että ministerin näkemykset eivät sopineet yhteen ”isojen poikien” eli suurporvareiden näkemysten kanssa. Tämä kun näkisivät mielellään Suomen mukana arktisessa öljybisneksessä, koska siellä liikkuvat isot rahat ja meillä on ”maailman parasta” osaamista alalla. Hautalan seuraajaksi valittu Pekka Haavisto otti ensi töikseen etäisyyttä Greenpeaceen ja ilmaisi Hautalaa myönteisemmän asenteen arktista öljynporausta kohtaan. Jatkossa omistajaohjauksen, muun hallituksen sekä Arctia Shippingin välinen yhteistyö sujuneekin entistä kitkattomammin.

Hautala-episodin opetus-

Toki Hautalalla oli jo aiempia rasitteita harteillaan. Muun muassa sekoillut pimeään työvoiman käytössä horjuttivat jo hänen asemaansa ministerinä. Hautalan poliittiset linjaukset ovat herättäneet ärtymystä eri tahoilla. Hautala korosti vielä viime töikseen tiedotustilaisuudessaan, kuinka hallituksen olisi syytä pitää kiinni tavoitteestaan nostaa kehitysapu 0,7 prosenttiin BKT:sta. Kokoomusnuoret puolestaan vaativat runsasta julkisuutta saaneessa tavoiteohjelmassaan nykyvuotoisen kehitysavun lakkauttamista.

Pedattiinko Hautala-kohun varjossa jo seuraavien eduskuntavaalien jälkeisen hallituksen linjauksia ja ministerin salkkuja? Kauhuskenaario olisi, että valtion omistajanohjauksesta ja kehitysyhteistyöstä vastaisi tulevas-
sa hallituksessa kokoomuksen uusi tähtipoliitikko Susanna Koski. Valtion omistuksia on muutenkin jatkuvasti vähennetty uusliberalistien oppien mukaisesti viimeisen parinkymmenen vuoden aikana. Voi miettiä minkälaista jälkeä kokoomuksen nuoret kellokkaat saisivat tässä asiassa aikaiseksi.

Hautala-episoodi kaikkinen siihen liittyvine asioineen osoittaa kuinka tärkeätä on säilyttää ja entistään vahvistaa yhtiöiden yhteiskunnallista omistusta. Näin voidaan parhaiten taata – vaikkakin kapitalismin oloissa vain rajoitetusti – yhtiöiden demokraattinen valvonta. Arktisen öljynporauksen kaltaisista kysymyksistä pitäisi käydä avointa julkista keskustelua ennen kuin tehdään päätöksiä.

Tapaus osoittaa myös, että kun kapitalistit kilpailevat keskenään luonnonvaroista, niin siinä rytinässä luontoarvot ja muut ihmisten yleisen edun kannalta tärkeät asiat jäävät armotta jalkoihin. Ainoa tapa turvata maapalomme kestävä tulevaisuus on siirtyä maailmanlaajuisella tasolla sosialistiselle kehitysuralle. Jos ympäristöjärjestöt todella sisäistävät tämän tosiasian, avaa se myös kansainväliselle luokkastelelle entistä lupaavampia näköaloja tulevaisuudessa.

Tommi Lievemaa

Mistä on kysymys uusliberalismissa?

Pekka Tiainen 27.10.-13

Markkinaliberalismi kaa-tui 30-luvun lamaan

Markkinatalouden kaikkivoipaisuuteen luottava markkinaliberalismi kärsi haaksirikon, kun taloudet suistuivat 1930-luvun lamaan. Ongelma havainnollistuu, kun poika kysyi äidiltä, miksi on kylmä. Äiti sanoi, että koska ei ole rahaa hiiliin, joilla lämmitettiin tuolloin Yhdysvalloissa. Miksi ei ole rahaa, kysyy poika. Koska isä on työtön, vastaa äiti. Miksi isä on työtön, kysyy poika. Äiti vastaa: koska isä oli työssä hiilikaivoksella ja varastot ovat täynnä hiiltä eikä kellään ole rahaa sitä ostaa.

Lääkkeeksi kehitettiin keynesiläisyys

Lama siis aiheutti, ettei ollut kysyntää, mikä pahensi lamaa. Tätä ratkaistiin työllisyydellä, mutta myös kehitettiin keynesläisyydeksi nimetty talouspolitiikka taloustieteilijä John Maynard Keynesin mukaan. Se muotoutui talouspolitiikaksi, jossa hyvin pelkistetysti sanottuna laman oloissa lisätään kysyntää julkista velkaa lisäämällä. Korkeasuhdanteessa velkaa maksetaan pois ja julkisin toimin luotua kysyntää leikataan. Tätä kutustaan suhdannepolitiikaksi.

Keynesiläistä kapitalismia runsaat neljä vuosikymmentä

Tähän liittyi ajatus, että työttömyys ja inflaatio ovat toistensa vaihtoehdot. Siksi palkkainflaatiota pelkäämättä oli mahdollista lisätä kysyntää laman ollessa. Korkeasuhdanteessa taas piti rajoittaa työvoiman kysyntää, ettei se johtaisi palkkojen nousuun inflaatiota aiheuttavasti. Tätä esti työttömyyden pysyminen

Uusi on myönteinen sana ja liberalismissakin ovat omat hyvät puolensa, kun sillä tarkoitetaan moniarvoisuutta, sananvapautta, ajattelun vapautta jne. Mutta mistä on kyse uusliberalismissa ja uudessa talousliberalismissa? On mentävä ajassa taaksepäin. 1970-luvulla toisen maailman sodan jälkeinen voimakkaan kasvun kausi katkesi 1970-luvun lamaan. Syntyi ongelma.

Kuva: Heikki Männikkö

Vappuna -13 näytetty taiteilija Kari Lindströmin työ ”Suuri EU-imurointi” kuvaa hyvin uusliberalismia, joka syntyi, kun kansainvälinen työväenliike menetti voimansa. Uusliberalismin organisaatioksi muodostui EU, joka onkin sen toinen nimi.

nen tasolla, jota kutsuttiin inflaatio-ta kiihdyttämättömäksi työttömyydeksi. Keskeisesti tämän varaan toteutettiin talouspolitiikkaa 1930-luvulta 1970-luvulle Yhdysvalloissa ja Läntisessä Euroopassa.

Keynesiläisyyskään ei voinut estää kapitalismin lamakautta

1970-luvun lama kuitenkin aiheutti ongelman, kun oli korkea inflaatio ja korkea työttömyys yhtä aikaa. Talouspolitiikka epäonnistui. Englannissa se johti tyytymättömyyden talveen 1979, kun palkoista tinkiminen ei ollutkaan johtanut hintojen nousun taittumiseen ja työttömyys paisui. Tämä johti työväenpuolueen vaalitappioon Thatcherille, joka oli konservatiivisessa puolueessa työntänyt syrjään nynnyiksi kutsumansa keynesläiset. Thatcherin pääkohde oli ay-liike ja sen heikentäminen. Se onnistui hiilikaivos-

lakon hajottamisella.

Thatcherin- Reaganin- politiikkaa

Yhdysvalloissa Carter leikkasi menoja inflaation ollessa korkeaa ja työttömyys paheni. Kriisi pohjusti Reaganin valtaan nousun ja tuli reaconimiksi (Reagan economics) kutsuttu talouspolitiikka. Tämän Thatcherin ja Reaganin liitetyn talouspolitiikan nimitykseksi tuli uusi talousliberalismi ja monetarismi ja puhutaan myös tarjonnan talousteoriasta, kun kysynnän säätely hylätään. Mitä siis tämä tarkoittaa?

Vaikutetaan vain kierrossa olevan rahan määrään

Pelkistetysti tämä lähtee siitä, että talouspolitiikalla ei voi vaikuttaa kysyntään. Talouspolitiikan tehtäväksi jää, että rahan määrä vastaa talouden tarpeita. Rahan määrää lisätään korkoja alentamalla ja vähennetään

korkoja nostamalla. Se on monetarismin opin perussisältö. Jos painetaan liikaa, siitä syntyy inflaatio. Tarjonnan lisääminen taas tarkoitti verojen alentamista. Perusteena oli, että liian korkea verotus ei lisää verotuloja, koska se painaa taloutta alaspäin. Opin mukaan veroja alentamalla saadaan aikaan yrittämisen lisääntyminen ja sen ansiosta verojen alentaminen lisää verotuloja. Verojen alentamisesta seuraa, että menoja on leikattava.

Markkinavoiimien valta-uusliberalismia

Eli kun veroja ja menoja alennetaan ja siihen liitetään luopuminen talouspolitiikasta ja yksityistäminen, tila raivataan markkinavoimille ilman niiden säätelyä, joka taas on keynesiläisyydessä. Koska markkinavoimille annetaan valta, siksi kyse on talousliberalismista. Se taas merkitsee paluuta 1930-lu-

Liikkeelle paneva voima

Olisi kohtuutonta vaatia tai edes ajatella, että joka ikinen tietäisi, minkälaisessa maailmassa elämme. Harvaa se edes kiinnostaa.

Leipä kun on kiven takana eikä siinä ihan helposti innostu pohtimaan syntyjä syviä. Joskus kuitenkin kohdalle sattuu, että oman karvaan kokemuksen vuoksi parhaita – voi helvetti mitä paskaa herat jauhavat!

Karmeinta on se, että varsinaisia verovaroin rahoitettuja laitoksia voi surutta sanoa valehtelijoiden klubiksi. Niissä otsa hiessä ahertavat ihan tavalliset toimihenkilöt tietämättä, että hommat leivotaan tavalla, josta syntyy pelkkää potaskaa. Niitä johtaa Tilastokeskus, jota kaikki kritiikittä kumartavat.

Tilastokeskuksella on komeat strategiat ja arvot. Niitä voi esitellä häpeämättä kenelle tahansa, mutta kun niitä vertaa tuotetuihin tilastoihin, niin häpeän puna nousee naamalle – kuinka kehtaavat!

o o o

Jokainen tavallinen Taavi Talaja laskee ensin tulot ja sitten menot. Kansantaloudessa kaikki on toisin. Bruttokansantuote (bkt) on se, millä kaikki mitataan, mutta se on päätön

systemi. Sitä kuvaa mm. se, että jos tänä vuonna kaikki pysyy edellisen vuoden tasolla, mutta tuonti supistuu 5 %, niin bkt kasvaa 2,1 %!

Joka suuntaan vaikuttavaa on se, että bkt saadaan, kun kokonais-tuotannosta leikataan puolet pois. Sanovat, että ne ovat ostoja kolmiansilta yrityksiltä. Missä nämä yritykset ovat, sitä ei kukaan tiedä, kun niitä ei ole olemassa. Tästä leikkauksesta jo Marx sanoi, että se vain noidutaan olemattoihin.

Bkt:n luvut eivät korreloi, jonka vuoksi niitä voi manipuloida mielin määrin. Ehkä hurjin esimerkki on Yhdysvallat. Se noudattaa ns. hedonista järjestelmää. Vuonna 2011 bkt oli 17,8 % normaalia suurempi. Siinä oli valtavasti pelkkää ilmaa.

o o o

EU:n ainoa ansio on, että se pakotti kirjaamaan näkyville kokonaistuotannon, mutta vastapainoksi se pakotti lopettamaan todellisten työtuntien keräämisen ja korvaamaan sen työvoimatutkimuksella. Se on itse asiassa gallup-kysely, jota on helppo manipuloida haluttuun suuntaan. Sillä työllisyys saadaan näyttämään aina todellisuutta paremmalta.

Vuonna 2012 työtunneissa oli haamutunteja 14,6 %. Se on 412 tuntia 1,3 miljoonaa pätkätyläistä kohden. Kun vuosipalkka heillä oli

9 605,37 euroa ja tuntipalkka oli 11,13 euroa, niin haamutuntien vuoksi tuntipalkka laskee 7,53 euroon. Ei huijaaminen ole helppoa. Yleensä siitä joutuu kiinni.

Kaikkihan tietävät, että Työ- ja elinkeinoministeriön ja Tilastokeskuksen työttömyyslukujen välillä on huikea ero. Työministeriön luvut ovat aina suuremmat. Jostain syystä tässä asiassa se ei alistu johtavan (määrävän) Tilastokeskuksen lukuihin, vaikka muut luvut ovat sen käsialaa.

Tilastokeskus sanelee esimerkiksi sen, paljonko maassa on työvoimaa, josta työttömyysprosentti lasketaan. Työvoiman osuus lasketaan työkäisistä eli 15–64 vuotiaista. Työvoima saattaa vaihdella vuosittain monta prosenttiyksikköä. Meillä se on yleensä 73–76 %. Kun työllisyystilanne on heikko, silloin porukkaa syrjäytetään, että työvoima olisi pienempi ja työttömyys näyttäisi kauniimmalta. Työministeriön selvityksessä ’Työvoima 2025’ vuoden 2030 työvoiman osuus työkäisistä on nostettu 83 prosenttiin!

o o o

Kuntien kirjanpito muodostaa oman lukunsa. Näin syksyllä budjettien laatimisen aikaan toivoisi, että kirjanpito olisi siinä mallissa

kuin 90-luvun alussa lainmuutoksella tarkoitettiin. Mutta eipä ole.

Lainmuutos markkinoitiin meile sillä perusteella, että sillä yksityisen ja kunnallisen tuotanto saadaan vertailukelpoiseksi. Mutta kuinkas siinä kävikään? Kunnallinen tuotanto osoittautui heti kättelyssä jo ennen lain toimeenpanoa ylivoimaisesti yksityistä edullisemmaksi.

Siitä tuli herroille hätä. Niinpä Esko Ahon hallitus asetti kirjanpitolautakunnan, joka määräsi, että kuntien on väärennettävä kirjanpitonsa. Määräyksen mukaan omaisuustaseisiin piti palauttaa kaikki poistettu, tuloilla kokonaan maksettu omaisuus ja siitä pitää tehdä lainmukaiset poistot. Ne eivät kuitenkaan saa vaikuttaa kiinteistöjen tekniseen eivätkä uushankintahintaan, joista jatkosakin iästä ikuisuuteen lasketaan sisäiset korot ja poistot. Ja vielä. Vuosituloista maksettuja investointeja ei kirjata menoksi eikä omaisuuden myyntivoittoja tuloksi. Ne kirjataan vain rahoituslaskelmaan.

Tästä seurasi se, että kiinteistöistä alettiin periä sisäistä vuokraa, siirtämään rahaa taskusta toiseen. Sillä saatiin kunnallinen tuotanto näyttämään todellisuutta merkittävästi kalliimmalta ja yksityisen halvemmalta. Että näin.

Esimerkiksi näiden temppuilujen vuoksi Helsingin tilinpäätös näytti viime vuonna ylijäämää

vun lamaa edeltäneisiin oppeihin. Siksi kyse on talousliberalismin tulostu uudelleen ja uudessa tilanteessa. Siitä tulee ilmaisu uusi talousliberalismi. Uusi tarkoittaa kah-ta asiaa: uudelleen paluuta vanhaan ja toiseksi uudessa tilanteessa. Se muuntuu sanaksi uusliberalismi, kun taloudelliseen liberalismiin liittyy se, että yhteiskunta vetäytyy vaikuttamasta asioihin.

Verojen alentaminen ei toiminut

Kumminkin oppi verojen alentamisen verotuloja lisäävästä vaikutuksesta johtikin monestakin syystä Yhdysvaltojen velkaantumiseen Reaganin kaudella. Clintonin kaudella teknologiabuumin myötä tilanne paljon korjaantui, mutta taas uusliberalismin opit ja sodat johtivat Bushin kaudella pahentuneeseen velkakierteeseen ja pankkikriisiin. Siitä kärsitään nyt siellä ja EU ja EU-maat ovat velka- ja työttömyyskriisissä. Reaganin kaudella uusliberalismi ajautui kiville ja 2000-luvulla se johti haaksirikkoon. Samalla kehitys on johtanut pahenevaan eriarvoistumiseen, koska jättipankeille annettiin valta ja annettiin syntyä ökyrikkaiden verot välttävä kerrostuma. Tässä valossa uusliberalismi on erehdyttävä sana, koska se naamioi kehityksen kielteisyyttä.

Jälleen työllistämisen ja kysynnän vahvistaminen

Joudutaan uudelleen asettamaan kysymys kysynnän vahvistamisesta, työllisyystoimien lisäämisestä ja markkinatalouden ongelmien korjaamisesta. Nykyisessä maailmassa entistä keskeisempää on, että se tehdään samalla ympäristön kannalta kestävällä tavalla. On paljon muutakin, mitä ei yhteen kirjoitukseen voi mahdollistaa.

Teksti: Pekka Tiainen
Toimituksen otsikointi

138,3 miljoonaa, vaikka se oli 1 011,7 miljoonaa. Siitä maksettiin investointeja 1 177,9 miljoonaa, joten alijäämää oli 166,7 miljoonaa euroa. Jos kirjanpito hoidettaisiin lain mukaan, silloin päättäjät ja kuntalaiset näkisivät, että kuntien talouksia kuristaa valtionosuuk-sien leikkaamiset ja investoinnit.

Velkarahalla tehtyjen hurjien investointien vuoksi mm. Kreikka ja Espanja ajautuivat nurkkaan. Ylimoitettut ökyinvestoinnit uhkaavat ainakin Helsinkiä, Vantaata, Espoota ja Tamperetta.

o o o

Kapitalisteja nämä temppuilut eivät häiritse. Heillä on omat kirjanpitonsa. Uskomattomiin mittoihin kasvatetuilla tilastopetoksilla ja väärentämisillä tavoitellaan yhteiskuntarauhaa. Kun kansan kärsivällisyys on jo koval-la koetuksella, kapitalistit lakei-joinen pelkäävät työläisten lakkoilua, jotka saattaa kasvaa kapinoinniksi saakka.

On pakko toivoa, että joka ikinen tietäisi, minkälaisessa valheiden täyttämässä maailmassa elämme, sillä tieto ja oma kokemus ovat joukot liikkeelle paneva voima.

Kai Kontturi

”Työllisyys – ja kasvusopimus” syntyi

**Markku Nieminen
pääluottamusmies**

Kupletin juoni

Keväällä käytiin neuvotteluja keskitetystä ratkaisusta. Sopuun ei kuitenkaan päästy. Sovun sanottiin kaatuneen elinkeinoelämän keskusliiton (EK) haluttomuuteen. Ei mennyt kuin muutama päivä, kun kuultiin, että porvarihallitus lupasi alentaa yhteisöveroa 24,5 prosentista 20 prosenttiin. Oliko siinä syy, miksei työmarkkinasopua silloin syntynyt? - Annettiin kapitalisteille miljardin verran työläisten selkänahasta revittävää ”kilpailukykyä”, eikä eliitti uskaltanut siinä saumassa sopia ostovoiman alentamista tarkoittavasta 20 euron palkkaratkaisusta. Se ei silloin olisi duunareille mennyt läpi. Eikä mitään kiirettä ollut, koska ensimmäiset sopimukset päättyivät vasta 31.10. Tämäkö oli kupletin juoni?

Ei palkankorotus vaan sopimuskorotus

Työmarkkinakeskusjärjestöt koontuivat elokuun lopulla ”neuvotteluun” ja saivat nopeasti aikaiseksi tuloksen, joka kantaa nimeä työllisyys– ja kasvusopimus. Se syntyi varsin nopeasti. Herää epäilyksitä asioista oli sovittu jo keväällä.

Sopimuksen palkkaratkaisu on nimeltään sopimuskorotus. Se on eri asia kuin palkankorotus. ”Sopimuskorotuksella tarkoitetaan palkantarkistuksia ja kustannusvaihteisia työehtojen muutoksia.” Näin keskusjärjestöt asian tulkitsivat. Kyseessä on merkittävä avaus, joka työläisten kannalta katsottuna hankaloittaa tulevaisuuden palkkan neuvotteluita.

”Ruotsin ahdinkoa salailaan”

Jos porvareiden ja – niin, AY – johtajien puheisiin on uskominen niin Suomen kilpailukyky on kiinni yksinomaan palkkatasosta. Jos asia on näin, niin silloin Ruotsi on Euroopan kilpailukyvyttömin maa. Siellä työn tuntihinta oli viime vuonna 41,9 euroa. Suomessa se oli 31,1 euroa. Jotta Suomi olisi yhtä kilpailukyvyttömän kuin Ruotsi, pitäisi työn tuntihintaa nostaa 10,8 euroa. Nyt sitä nostettiin vaivaiset 12 senttiä.

Ruotsissa sovittiin keväällä teollisuuden työehdoista ja reilun kuuden prosentin palkankorotuksista. Porvariston logiikan mukaan Ruotsin kilpailukyky on menettänyt ja maassa lama ja kamala työttömyys ja irtisanomisaalto. Jostain syystä medioissa ei Ruotsin ahdingosta puhuta mitään. Ei puhuta kun ei siellä mitään ahdinkoa ole.

Yritystukien käyttöä yksinkertaistetaan

Työllisyys– ja kasvusopimuksessa sovittiin myös monista muista asioista kuten, että työttömyyskorvausta saa jo viiden omavastuupäivän jälkeen. Se on selkeä parannus nykyiseen seitsemään omavastuupäivään. Työtön voi myös tienata 300 euroa kuussa sen vaikuttamatta työttömyysturvaan. Tätä työntteettäjät tulevat varmasti käyttämään hyväkseen: Yritykset maksavat työttömälle kuukauden normaali 300 euroa eivätkä palkkaa normaaliin työsuhteeseen ketään. - Nuorten työllistymistä edistetään ja opiosopimukseen kehitetään uu-

Koko alkuvuoden kapitalistien etujärjestöjen johtajat ja poliittinen eliitti porvari -median suosiollisella avustuksella rummuttivat kansalle kriisitietoisuutta. Heidän sanomansa oli, että Suomen kilpailukyky on romahtamassa tähän paikkaan. Vaatimuksia työajan pidentämisestä, palkkojen alentamisesta, sairausajan karenssista sekä eläkeiän nostosta ja muista heikennyksistä työläisten päämenoksi heitettiin milloin minkäkin torkkupeiton alta.

KUVA: Heikki Mämmikö

Ay-johtoa marssimassa ”Heurekan Korpilampeen” hakemaan ohjeita, miten tehdään ”historiallinen sopimus Suomen luotsaamiseksi vaikeiden aikojen yli ja luodaan 30000 työpaikkaa”. He eivät vielä tähän päivään mennessä ole huomanneet, että kapitalistin säkki on pohjaton.

sia malleja ja nuorten palkkaamista kannustavaa palkkatukea yksinkertaistetaan. Suomeksi sanottuna yrityksille veronmaksajien pussista maksettavaa tukea yksinkertaistetaan, jotta yritykset välttyisivät monimutkaisesta hakuprosessista. ”Osa-aika työntekijöiden asema paranee sopimuksen myötä: Luvattiin selvittää kriteereitä, joilla tehty työaika voi vakiintua työsuhteen ehdoksi. Se luo turvaa esimerkiksi nollatyösopimuksen allekirjoittaneille.” Tämä asia haudattiin mahdollisesti perustettavaan kolmikantatyöryhmään, joka mahdollisesti tulee ehdottamaan toimenpiteitä tilanteen selkiyttämiseksi. Mitään takarajaryhmän työlle ei esitetty, joten jää nähtäväksi selkiytykö tilanne tältä osin koskaan.

Painostusta eläköitymiskysymyksissä

Eläkeuudistuksesta työmarkkinajärjestöt sopivat neuvottelevansa syksyyn 2014 mennessä ja uudistus tulee voimaan viimeistään vuoden 2017 alusta.

Tulemme varmasti näkemään lähipäivinä alkavan valituksen siitä, kuinka Suomen huoltosuhde vinoutuu ja rahat loppuvat, kun eläkeläisten määrä kasvaa räjähdysmäisesti ja siksi eläköitymisikää pitää korottaa. - Eläkkeelle siirtymisen alarajan nosto tulee estää. Se on lähitulevaisuuden tärkeimpiä taistoja.

Valtio tukee tekemällä tuloveroasteikkoihin 1,5 prosentin inflaatiotarkistuksen ensi vuonna sadantuhannen euron tuloihin saakka. Taas kerran valtio pantiin maksamaan osaa duunarin ostovoimasta. Vielä viisitoista talletusta inflaatiotarkistusta, niin valtio pitää lakkauttaa, kun siltä loppuvat rahat, kun ei ole enää tuloverotuloja!

Työmarkkinajärjestöt sopivat selvittävänsä yhdessä kirkon edustajien kanssa mahdollisuuden siirtää loppipäinen ja helatorstai lauantaipäiville. Tästä ei ole puhuttu mitään julkisuudessa vähään aikaan. Ilmeisesti siirrosta eli työajan pidennyksestä on luovuttu, koska kirkko sitä vastusti.

Ei hyväksytä rajoituksia työtaisteluoikeuteen

Työmarkkinajärjestöt sopivat perustavansa työryhmän arvioimaan nykyisen työehtosopimusla-

kiin ja työriitojen sovittelulakiin perustuvan neuvottelujärjestelmän toimivuutta ja kehittämistarpeita syksyn 2014 loppuun mennessä. Tämä on kirjattu sopimukseen työnantajapuolen vaatimuksesta. Heidän tarkoituksenaan on saada lisää rajoituksia työtaisteluoikeuteen. Sopii toivoa - ei vaan vaatia, ettei työntekijäpuolen edustajat suostu mihinkään rajoituksiin. Päinvastoin kaikki työtaisteluoikeuden rajoitukset tulee poistaa.

Vastustavat äänet hukutetaan

Ensimmäisenä sopimuksen hyväksyi -taas kerran- metalliliitto valtuustonsa kokouksessa 6.9. Siellä esitettiin sopimuksen hylkäämistä, mutta metallin valtuuston de-

maripuheenjohtajan kokousteknisen venkoilun ansiosta sopimuksesta ei äänestetty, vaan siihen tuli vain kolme eriävää mielipidettä. Metalliliiton neuvotteli teknologiateollisuus ry:n kanssa keskitetyn pohjalta oman sopimuksensa.

Liittovaltuusto käsitteli sopimusta 15.10. Myös tätä esitettiin hylättäväksi, mutta jälleen kerran puheenjohtajan venkoilun ansiosta siitäkään ei äänestetty eikä tullut edes eriäviä mielipiteitä, vaan puheenjohtaja totesi, että metallin valtuusto hyväksyi sen yksimielisesti. Työllisyys – ja kasvusopimus kattaa 93 prosenttia palkansaajista. Se on siis melko kattava. Ulkopuolelle jäivät vain rakennusala, Finnairin työntekijät, sekä viestintä ja logistiikka-ala.

Yhteistyösopimus- pelkkää paperiako?

Kuljetusalan liitot **AKT**, lentoemäntien ja stuerittien liitto **SLSY**, ilmailualan unioni **IAU**, **rautatievirkamiesliitto**, **veturimiesliitto**, merimiesunioni **SMU**, sekä posti – ja logistiikka alan unioni **PAU** sopivat syksyllä yhteistyösopimuksen jonka mukaan ne tukevat toisiaan erityisesti sellaisissa tilanteissa, joissa esimerkiksi nykyisiä työehtoja pyritään heikentämään, työnantaja julistaa työsulun tai, jossa käytetään rikkurivälikäytä. Nyt on kuitenkin tilanne, jossa **AKT** hyväksyi keskitetyn ratkaisun ja **SLSY**, **IAU** ja **PAU** ovat sopimuksen ulkopuolella. Ja nimenomaan siksi, että työnantajapuoli on esittänyt heikennyksiä työehtoihin. On sinänsä surullista, että kuvatus kaltaisia yhteistyösopimuksia pitää tehdä: Eikö se ole päivän selvä, että vaikeuksissa olevia alja tuetaan ja autetaan? Taiseluhan on yhteinen, onhan?

SLSY:llä ja IAU:lla on vastasaan valtion enemmistön omis-

tama Finnair ja PAU:lla Itella. Finnair on vaatinut yritys kohtaisten säästöjen kirjaamista työehtosopimukseen. Tätä eivät työntekijä järjestöt voineet hyväksyä. Finnairin ja Itellan työntekijöille on annettava kaikki tuki – ja vaadittava valtion ohjauksesta vastaavaa tuoretta kehitys ja yhteistyöministeriä Pekka Haavistoa ohjaamaan näiden yritysten johtoa luopumaan työehtojen heikennysvaatimuksista.

Kapitalistien säkki ei täyty koskaan

Työllisyys – ja kasvusopimus siis tuli hyväksytyksi 25.10, joka oli asetettu takarajaksi. Porvarit ovat kilvan kehuneet liittoja vastuullisuudesta. Kapitalisteilla onkin aihetta tyytyväisyyteen. Duunareilla ei ole, koska ostovoima laskee ja elämisen edellytykset heikkenevät. EK:n pomot Ilpo Kokkila ja Jyri Häkämies saivat vain vaivoin pidettyä naamansa peruslukemilla sopimuksen allekirjoitustilaisuudessa. Porvarit ovat kehuneet sopimusta ja samalla sanoneet, että tulevaisuudessaakin on tehtävä maltillisia sopimuksia, että kilpailukyky säilyy. Kapitalistille ei mikään riitä. Heillä näkökasvaa syödessä eikä heidän säkkinsä tule koskaan täyteen.

Uskomme ennemmin joulupukkiin kuin 20000 työpaikkaan

SAK:n puheenjohtaja Lauri Lyly kiittää ammattiliittoja kyvystä vahvistaa palkansaajien luottamusta tulevaisuuteen. - On vaikea ymmärtää, mitä Lyly tällä tarkoitti. Ostovoima laskee ja vaikeuttaa tulevaisuudessa duunarin elämää. Kuinka ostovoiman lasku voi vahvistaa ”palkansaajan” tulevaisuususkkoa?

Jatkuu sivulla 5

Suonenjoen sosiaalilautakunta teki lainvastaisen päätöksen

Suonenjoen sosiaalilautakunta päätti kokouksessaan 26.9.2013, että kaikilta toimeentulotuen saajilta leikataan perustoimeentulotukea 20 prosentilla loppuvuoden (1.10 - 31.12.2013) ajan. Lisäksi sosiaalilautakunta päätti myös, ettei toimeentulon asiakkaille myönnetä loppuvuonna täydentävää toimeentulotukea lainkaan. Täydentävää toimeentulotukea myönnetään esimerkiksi lasten harrastuksiin ja päivähoitomenoihin, vuokravakuuteen ja välttämättömien kodinkoneiden hankintaan.

Päätös on selvästi lainvastainen. Tein asiasta 5.10.2013 kantelun eduskunnan oikeusasiamiehelle. Asia on apulaisoikeusasiamiehen toimesta lähetetty selvityspyynnölle Suonenjoen sosiaalilautakuntaan. Pyysin eduskunnan oikeusasiamiestä selvittämään myös täydentävän toimeentulotuen leikkaamisen lainmukaisuuden.

Toimeentulotuesta annettun lain mukaan perusosan suuruutta voidaan alentaa enintään 20 prosenttia sellaisen henkilön osalta, jonka toimeentulotuen tarve aiheutuu siitä, että hän kieltäytyy työstä tai työvoimapalvelusta. Toimeentulotuesta annettu laki ei siis mahdollista kaikkiiin tuensajiin kohdis-

tuvia leikkauksia. Tukea voidaan siis alentaa vain selvissä työstä tai työvoimapalvelusta kieltäytymistapauksissa ja silloinkin tarjottu työ tai palvelu on näytettävä yksilöidysti toteen.

Ymmärrän, että kaikki sosiaalilautakunnan jäsenet eivät välttämättä tunne lakia, mutta ainakin sosiaalilautakunnan esittelijän /esittelijöiden olisi tullut huomata tämä selvästi laitton säästökohde.

Kanteluni kohdistuu myös Suonenjoen sosiaalijohtajaan. Asian (sosiaalilautakunnan lisämäärärahahakemus vuodelle 2013) valmistelijana on toiminut sosiaalijohtaja. Sosiaalijohtajan olisi tullut korkeassa virassa ja leikkausasiasta tietoisena ymmärtää, että tämä leikkauskohde on selvästi laitton. Katson, että hän ei ole täysin täyttänyt virkavelvollisuuttansa. Hän oli toimeentulotuen leikkauksesta päätettäessä sosiaalilautakunnan kokouksessa jopa läsnä eikä hän silti puuttunut asiaan.

Asiaa on kommentoinut myös Suonenjoen sosiaalitoimen johtava sosiaalityöntekijä. Ihmettelen, miksi hän ei ole ottanut siihen kantaa, että kyseessä on selvästi laitton leikkaukskohde. Hänen olisi sosiaalityöntekijänä tullut ymmärtää edes sen verran lainsäädäntöä, että kaik-

kia toimeentulotuensaaajia koskevat leikkaukset ovat laittomia.

Suonenjoen kaupunginhallitus päätti palauttaa asian takaisin sosiaalilautakunnan käsitteilyyn kokouksessaan 7.10.2013. Sosiaalilautakunta siis joutuu käsittelemään uudestaan päätöksensä toimeentulotuen leikkaamisesta. Asian jälkipuinti laillisuusvalvonassa (eduskunnan oikeusasiamies) on kuitenkin myös mielestäni tarpeen.

**Henri Autero
Vaasa
hsa@hotmail.fi (ei .com)**

Lähteet:

Iltalehden nettiutuinen (4.10.2013): Suonenjoella säästetään: Toimeentulotukeen suunnitellaan rajuja leikkauksia: http://www.iltalehti.fi/uutiset/2013100317562732_uu.shtml

Suonenjoen sosiaalilautakunnan lisämäärärahahakemus vuodelle 2013: <https://mansikka.suonenjoki.fi/d5web/kokous/20131047-8.PDF>

Laki toimeentulotuesta (Finlex): <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1997/19971412>

Savon Sanomien nettiutuinen (7.10.2013): Lautakunnan päätös vastoin lakia: <http://www.savonsanomat.fi/uutiset/kotimaa/lautakunnan-paatos-vas-toin-lakia/1680103>

Pajusen budjettiesitys ei kelpaa - palveluihin löytyy lisää rahaa Helsingin Energian voitoista

Helsinkiiläisten lapsiperheiden, vanhusten, sairaiden ja vammaisten palvelut heikkenevät ja lähipalvelujen tiloja karsitaan, jos kaupunginjohtaja Jussi Pajusen julkistama ensi vuoden budjettiesitys hyväksytään. SKP:n ja Helsinki-listojen ryhmä ei hyväksy peruspalvelujen heikentämistä ja esittää niihin ohjattavaksi lisää rahaa Helsingin Energian ja Sataman liikevoitoista.

Erityisesti peruspalveluissa määrärahojen lisäys jää selvästi alle kustannustason nousun. Sivistystoimeen esitetään vain 0,5 % lisää tämän vuoden toteutumaennusteeseen verrattuna. Sosiaali- ja terveyspalveluissa luku on 1,6 %. Samaan aikaan hintatason arvioidaan nousevan yli kaksi prosenttia, asukasmäärä kasvaa noin 8 500 ja palveluissa on jo valmiiksi pulaa resursseista.

Kaupunginjohtajan esityksen tulopuolelta puuttuvat kokonaan tuloutukset kaupungin liikelaitosten tämän vuoden voitoista, jotka ovat ennusteen mukaan 200 miljoonaa euroa. SKP:n ja Helsinki-listojen valtuustoryhmä on esittänyt, että voittovaroista ohjataan puolet peruspalveluihin.

On myös syytä muistaa, että Helsinki ei ole ottanut velkaa palveluihin vaan investointeihin. Uudet investoinnit pitää mitoittaa niin, että niiden rahoitus ei heikennä palveluja. Guggenheim-museon. Kruunuvuoren selän siltojen ja kalliiden autotunnelien kaltaisista hankkeista on syytä luopua.

Heikommilta leikataan

Kaupunginjohtaja esittää, että lasten ja nuorten hyvinvointiin viime vuosina varattu 6 – 10 miljoonan euron erillISRahoitus lopetetaan. Päiväkotipaikkoja lisätään vain noin 250, vaikka alle kouluikäisiä lapsia tulee lisää noin 1 000 vuodessa. Samaan aikaan vähennetään kotihoidon tukea.

Vanhusten laitoshoidosta aiotaan vähentää 50 000 hoitovuorokautta, vaikka laitospaikoista on jatkuva pula. Myös päihde-

Helsingissä on pitkään kokoomuksen toimesta nostettu esiin mahdollisuus mm. vähentää terveyskeskusten määrää nykyisestä 26:sta neljään. Kolme vuotta sitten asukkaiden toimesta torpattiin ns. ”Pajusen lista”, jossa pyrittiin rajulla kädellä leikkaamaan lähipalveluja. Kokoomuksen pyrkimys Helsingissä kulkee täysin samassa linjassa hallituspolitiikan kanssa, jossa halutaan vähentää julkisia palveluja, että ne voidaan siirtää yksityisen bisnestoiminnan piiriin. Tästä totesi mm. SKP:n ja Helsinki-listojen valtuutettu Yrjö Hakanen 14.3.-13 yleiseurooppalaisen toimintapäivän tilaisuudessa, että ”Helsingin liikelaitokset tuottivat viime vuonna voittoa yli 100 miljoonaa euroa, mutta siitä huolimatta esitetään julkisiin palveluihin leikkauksia”. Helsingissä on meneillään kaupungin talousarvion käsittely. Vasemmistoliiton valtuustoryhmä on kaupungin hallituksessa hyväksynyt budjettiesityksen. Mutta sitä vastoin osa vasemmistoliiton valtuustoryhmän jäsenistä haluaa budjettiin muutoksia. Pajusen budjettiesitykseen tultaneenkin marraskuussa tekemään useita muutosesityksiä. Valtuutettu Yrjö Hakanen on arvioinut Pajusen budjettiesitystä omassa tiedotteessaan.

Kuva: Heikki Männikkö

Helsingin johto on koko ajan ollut leikkaamassa peruspalveluja. Kuvassa asukkaat 8.1.-11 muistuttavat kaupungin terveyslautakunnan jäsenille, että Koskelan terveysasemaa ei saa lopettaa.

huollon ja kehitysvammaisten laitospaikkoja vähennetään ja vähennys on suurempi kuin asumispalvelujen lisäys näillä aloilla. Vammaisilta leikataan lisäksi kuljetuspalveluista. Samalla kun kaupunki karsii omia palveluja, lisätään palvelusetelien käyttöä, joka lisää omavastuuosuuksien takia eriarvoisuutta palvelujen saannissa.

Lähes 50 miljoonalla karsittuun investointiosaan sisältyvät uuden Keskustakirjaston ja Mäntä-talon rakennushankkeet. Kirjastojen aukioloaikoja aiotaan kuitenkin supistaa. Joukkoliikenteen lippujen hintoja ollaan taas nostamassa ja joukkoliikenteen ja kevyen liikenteen investointeja karsitaan.

Rajummat karsimiset uhkaavat, jos Kataisen hallituksen esitys kuntien palvelujen karsimisesta miljardilla, toteutuvat. Helsingin osuus niistä olisi asukasmäärän per-

rusteella noin sata miljoonaa.

Liikelaitosten yhtiöittämisessä on vaihtoehtoja

Kaupunginjohtaja esittää kunnal-

Hallitus pakottaa kunnat ahtaalle

Jyrki Kataisen hallitus on kutsunut elokuussa julkistamaansa valtion ensivuoden talousarvioesitystä rakennemuutosbudjetiksi. Rakenteiden muutoksista todellakin voidaan puhua, sillä tulilinjalle ovat joutumassa julkisten palveluiden ohella myös kunnat.

Kuva: Heikki Männikkö

Kuntien palveluiden, -talouden ja -itsenäisen aseman turvaaminen oli vaaleissa -12 keskeisin teemamme. Kuntien toiminnalta riistetäänkin taloudellinen pohja, että saadaan peruste niiden lahtaukselle.

Kuntien omavastuu lisääntyy

Hallitus on jo käynyt kuntien peruspalveluosuuksien kimppuun. Vuoteen 2017 asti ulottuvien leikkauksien seurauksena kunnilta on jäämässä noin 6,6 miljardin euron valtionosuudet saamatta. Vuositasolla tämä merkitsee noin 1,3 miljardia euroa aiempaa pienempiä tukia. Leikkaukset aiotaan toteuttaa pienentämällä nimenomaan peruspalveluiden valtionosuusprosenttia, joka merkitsee käytännössä kuntien omien maksuuksien kasvamista.

Peruspalveluosuuksien leikkausten ohella myös yhteisöveroprosentin alentaminen iskee kuntiin rajusti. Viime vuonna menetykset olivat niiden kohdalla yli 230 miljoonaa euroa. Valtio on lupaillut

korvata kuntien menetykset, mutta yhdessä leikkausten kanssa tulos jää laihaaksi. Joidenkin arvioiden mukaan kuntien tulonmenetykset yhteisöveroista ja valtionosuuksista tulevat olemaan kaikkiaan lähes viisi miljardia euroa seuraavien vuosien aikana.

Palvelut heikkenevät

Kuntiin kohdistuvat leikkaukset vaikuttavat nopeasti tavallisten kuntalaisten arkeen. Jo nyt monissa kunnissa palveluiden heikentäminen ja ulkoistamiset kasvattavat tuloeroja luoden sosiaalista eriarvoisuutta. Kehitys näkyy erittäin selvästi pääkaupunkiseudulla. Pienet kunnat taas joutuvat karsimaan kaikki ”ylimääräiset” palvelut ylläpitäkseen pystyessä edes lakisääteiset velvoitteensa.

lisina liikelaitoksina toimivien Helsingin Energian ja Sataman yhtiöittämistä. Myös ruoka- ja tilapalveluja tarjoavan Palmian yhtiöittämistä selvitetään. Kokoomuksen pitkään ajamaa yhtiöittämistä perustellaan kuntalain muutoksella, jonka mukaan avoimilla markkinoilla kilpailevat kuntien liikelaitokset tulee yhtiöittää. SKP:n ja Helsinki-listojen ryhmä ei Pajusen esitystä hyväksy.

Laki jättää mahdollisuuden eriyttää toisistaan avoimilla markkinoilla tapahtuva ja vain kuntalaisia palveleva toiminta, joista jälkimmäistä ei tarvitse yhtiöittää. Yhtiöittämisvelvoitteen ulkopuolelle voitaisiin jättää kaukolämpö kokonaan ja sähkön myyminen helsinkiläisille, samoin sataman harjoittama ns. landlord-toiminta, Hakanen toteaa. Hän muistuttaa, että yhtiöittäminen tulee kuntalaisille kalliiksi muun muassa yhteisöverojen takia.

SKP:n ja Helsinki-listojen ryhmä on organisoinut toimintaa, jossa valmistellaan vastaesityksiä marraskuun alussa valtuuston käsitteilyyn tulevaan budjettiin. Tiedossa on, että näitä esityksiä tulee muualtakin mm. vasemmistoliiton piiristä.

Keväällä ryhmä jätti runsaat kymmenen aloitetta budjettiin, joihin osoitettiin myös rahoitus kaupungin liikelaitosten tuotoista. Suurimmat lisäykset tarvitaan vanhuspalveluihin, lasten päivähoitoon ja perusterveydenhuoltoon. Kaupunki voi myös hillitä omalta osaltaan asumismenojen nousua ja edistää työllisyyttä muun muassa perustamalla oman rakennusliikkeen.

KÄ/toimitus/ blogi: www.yrjohakanen.fi

”Työllisyys- ja kasvusopimus” syntyi...

Jatkoa sivulta 4

KESKO:n pääjohtaja Matti Halmesmäki vahvisti palkan-saajien tulevaisuuskokoa pelottelemalla, että kaupan alalla työvoimaa joudutaan vähentämään 10 prosenttia. Se tarkoittaisi 30.000 ihmiselle potkua. Halmesmäki varoi visusti kertomasta, mihin hän arvionsa perusti. Olikohan arvion taustalla se, ettei kansalla ole enää varaa mihinkään ylimääräisiin ostoksiin ja sen vuoksi kaupan katteet laskevat

Eliitti on esittänyt arvioita että sopimus vahvistaa työllisyyttä ja luo 20 000 uutta työpaikkaa. Uskokoon ken tahtoo.

Työllisyys- ja kasvusopimus on petosta - silti tulee järjestäytyä

Kapitalistien mörinänä unena on aina ollut se, että työläisille maksetaan vain sen verran palkkaa, että he kykenevät tekemään työnsä. Vieläpä niin että sen pienen palkan mak-

saa joku muu kuin kapitalisti. Tähän suuntaan otettiin taas askel tai pari. Duunarin kannalta työllisyys – ja kasvusopimus on yksiselitteisesti huono.

Huonojenkaan sopimusten hetkellä ei ole järkeä erota ammattiliitosta. On vain ryhdyttävä taistelemaan kovemmin AY - liikkeen suunnan muuttamiseksi. Liit-tojen ulkopuolella se ei onnistu. Sitäpaitsi: Jos järjestäytymisessä tip-puu alle 50 prosenttiin, niin sopimusten yleissitovuus on mennyt, eikä meillä ole enää mistä neuvotella.Liittymällä ammattiosastoon duunarit muodostavat ammatti-liiton, jonka jäseniä ja isäntiä he ovat. Liiton johto on vain työvoimaa, jonka jäsenistö on palkannut.

Jäsenistön on otettava liitoissa valta itselleen. Parhaiten se tapahtuu, kun ryhdytään itse toimimaan omien – ja heikoimpien etujen puolesta eikä anneta palkollisten sanella. Jäsenistön pitää olla se, joka sanelee.

Markku Nieminen Toimituksen otsikointi

Kunta- ja sote-uudistusfarssin loppunäytös

Kolme viime hallitusta on ajanut kunta- ja palvelurakennuudistusta (KUPRU) kuin käärmettä pyssyyn. Mammuttikuntien puolesta on esitetty asioita, joihin kuntakoolla ei ole vaikutusta - väestön ikääntyminen, kuntien velkaantuminen ja kuntapalvelujen saatavuus sekä terveydenhoitohenkilökunnan värväys syrjäkulmille jne. Jokainen täysipäinen tietää, että ihmiset vanhenevat kuntarajoista riippumatta ja syrjäseudut pysyvät syrjäseutuina kuntarajaveivauksesta riippumatta.

Puolitoista vuotta sitten Kataisen hallituksen kuntaministeri Henna Virkkunen lähetti valtiovarainministeriön kuntaosaston karttajarjoituksen tuloksen maakuntiin kuulemiskierrokselle. Kuntalahtaus torjuttiin silloin ja on torjuttu myös sen jälkeenkin. Kuopion hyisellä torilla kuntopäättäjiä olivat 13.3.-12 tervehtimässä vas. lukien Pasi Tervo, Paavo Svenn, Juhani Tanski, Heikki Heliö, Teuvo Taskinen sekä Asko Julkunen. (Asko otti kuvan, eikä siksi näy kuvassa)

Prologi

Tähän asti suurin kuntauudistus tehtiin vuonna 1944 ja se vahvistettiin Pariisin rauhansopimuksessa 1947. Esko Ahon hallituksen ministeri Mauri Pekkarinen piirsi EU-jäsenyysneuvotteluihin Suomen kartan, jossa maa oli jaettu 88 EU:n tilastoalueeseen. Pekkarinen kiistää, että se olisi kuntakartta, mutta Vanhasen, Kiviniemen ja Kataisen hallitukset ovat pitäneet sitä kuntalahtauksen pohjapaperina. Matti Vanhasen hallitus aloitti vuonna 2007 ns. Paras-hankkeen, joka tähtäsi suurkuntien muodistamiseen. Paras-laissa todetaan: ”Kuntarakennetta vahvistetaan yhdistämällä kuntia ja liittämällä osia kunnista toisiin kuntiin. Kunnan tulee muodostua työssäkäyntialueesta tai muusta sellaisesta toiminnallisesta kokonaisuudesta, jolla on taloudelliset ja henkilöstövoimavaroihin perustuvat edellytykset vastata palveluiden järjestämisestä ja rahoituksesta.” Kuntaministerit Hannes Manninen ja Mari Kiviniemi ajoivat jättikuntien muodostamista Vanhasen hallituksissa. Paras-laissa velvoitettiin muodostamaan kaavamaisesti vähintään 50 000 asukkaan ammatillisen koulutuksen alueet. Perusterveydenhuollossa laki edellytti vähintään 20 000 asukkaan alueita. Kuntien valtion-

osuuksia leikattiin rajusti, kun taas yhdistyneille kunnille luvattiin uuden kunnan puitteissa myös lisää valtionosuusmäärärahoja joiksikin vuosiksi. Kuntien määrää väheni 431:sta 320:een. Jyrki Kataisen hallitus on yrittänyt jatkaa Kunta ja palvelurakennuudistusta eli Kuprua - Paras-himmelin rakennusta - entistä tolkuttomampana kuntaministeri Henna Virkkusen johdolla. Ensin asetettiin tavoitteeksi kuntien määrän pudottaminen 70:een. Vasta kuukausia myöhemmin alettiin miettiä sosiaali- ja terveystoimen uudelleenjärjestelyä. Viimeksi alettiin selvittää, mitä tehtäviä kunnilla tänään on. Hanketta alettiin toteuttaa takapuoli edellä puuhun kiipeämisen menetelmällä. Järkevä tapa olisi ollut tasan päinvastainen. Tänä syksynä kehysriihen jälkeen on alettu miettiä, mitä tehtäviä kunnilla pitäisi olla.

Kovakorvaisuuden huippu

Hallitus ilmoitti ohjelmassaan tekevänsä kuntauudistuksen. Siis hallitus tekee. Ei kuntia eikä oppositiota tähän projektiin tarvita. Seuraukset ovat nähtävissä. ”Uudistus” on ajautunut umpikujaan. Hallituksen kovakorvaisesta ja -korvaisesta projektista tulikin periaatteellinen kysymys. Kuntaliiton johtava lakimies Kari Prättälä arvioi, että monilla alueilla kuntien jo pitkällekin eden-

neet valmistelut stoppasivat.

Suomessa Euroopan toiseksi suurimmat kunnat

Virkkunen ajaa pontevasti pieniä kuntia yhteen, sillä ”vain suuret kunnat pystyvät tarjoamaan kansalaisilleen lain suomat palvelut”. Tilastojen mukaan sote-toimen nettokustannukset ovat olleet yli 100 000 asukkaan kunnissa keskimäärin 2454 € /asukas ja 10 000-40 000 asukkaan kunnissa 2190 € /asukas. Opetus- ja kulttuuritoimissa ero on pienempi, mutta samansuuntainen.

Ryhmänä kaikkein pienimpien eli jopa alle 5 000 asukkaan kuntien (108 kpl) toimintakulut alittavat 100 000 asukkaan kuntien kulut. Sote-toimen suurimmat kustannukset ovat alle 2000 yli 100 000 asukkaan kunnissa. Suomen 100 pienimmän kunnan yhteenlasketut menot ovat 3-4 % kaikkien kuntien menoista. Jos ne pyyhkäisäisiin asukkaineen päiviin, mutta samansuuntainen. Ryhmänä kaikkein pienimpien eli jopa alle 5 000 asukkaan kuntien (108 kpl) toimintakulut alittavat 100 000 asukkaan kuntien kulut. Sote-toimen suurimmat kustannukset ovat alle 2000 yli 100 000 asukkaan kunnissa. Suomen 100 pienimmän kunnan yhteenlasketut menot ovat 3-4 % kaikkien kuntien menoista. Jos ne pyyhkäisäisiin asukkaineen päiviin, mutta samansuuntainen. Ryhmänä kaikkein pienimpien eli jopa alle 5 000 asukkaan kuntien (108 kpl) toimintakulut alittavat 100 000 asukkaan kuntien kulut. Sote-toimen suurimmat kustannukset ovat alle 2000 yli 100 000 asukkaan kunnissa. Suomen 100 pienimmän kunnan yhteenlasketut menot ovat 3-4 % kaikkien kuntien menoista. Jos ne pyyhkäisäisiin asukkaineen päiviin, mutta samansuuntainen.

ti vain kasvaisivat.

Kuntaliitoksissa palaa rahaa

Kuntaliitokset eivät ole tuoneet nopeita säästöjä. Pikemminkin on käynyt päinvastoin. **Vaasan yliopiston aluetieteen professori Hannu Katajamäki sanoo,** ettei keskittämisestä automaattisesti saada säästöjä. Tehokkaasti hoidettu hajautettu malli voi olla yhtä tehokas kuin keskitetty malli. ”Hajautettu sivistysmallimme on tuottanut meille paljon taloudellista hyötyä”. Suomen hajautetusta yhteiskuntamallista on hyvää historiallista todistusaineistoa, josta esimerkiksi menestys PISA-tutkimuksissa. Kyläkoulut ja kirjastot ovat olleet merkittävässä roolissa.

Kokemukset tehdyistä kuntaliitoksista ovat murheelliset: liitoksen jälkeen yhdistyneen kunnan menot ovat rajusti kasvaneet verrattuna liitostuntien yhteenlaskettuihin menoihin. Eräs syy on viiden vuoden irtisanomissuojaa kaikille työntekijöille. Kunnan johtavien virkailijoiden palkat on sidottu kunnan asukaslukuun, jolloin pamppujen liksat nousevat heti liitoksen toteutuessa. Kunnan kasvu jatkuu vielä seuraavinkin vuosina – vielä viiden vuoden suoja-ajan jälkeenkin – ja rajut kuntaveron korotukset ovat edessä. Kuntaliitokset aiheuttavat yleensä vain terveyskeskusten, päiväkotien, koulujen, vanhainkotien, nuorisotalojen, postien ja pankkien paon liitosalueilta sekä kaiken lisäksi usein veroäyrin korotuksen.

Paistaa aurinko risuka-saankin

Virkkusen mukaan hallitus ei tiedä, minkälaisia säästöjä kunta- ja sote-uudistus tuottaa. Kuntauudistuksen taloudellisten vaikutusten arviointi edellyttää tietoa kuntaliitoksista sekä kuntien omia arviointoja kuntaliitoksen hyödyistä ja haitoista. Muutama viikko aiemmin hallitus ilmoitti, että nämä ”uudistukset” korjaavat lähes kolmanneksen talouden kestävyysvajeesta eli noin 3 miljardia.

Sote-uudistus etenee väärään suuntaan

Sosiaalipolitiikan asiantuntija, professori Aila-Leena Matthies keskeyttäisi parhaillaan Suomessa valmistelussa olevan sote-uudistuksen. Kansainväliseen sosiaalityöhön perehtynyt Matthies kritisoi Suomessa valmisteltavaa sote-uudistusta. Eurooppalaisen korkeakouluverkoston johtotehtäviin juuri valittu Matthiesin mukaan Euroopassa tehdään paluuta pieniin yksiköihin, kun suuret eivät tehostaneet toimintaa odotetulla tavalla

Suomi tekee niitä virheitä, mistä muut jo palaavat.

Kun katsoo isoja EU:n laajuisia hyvinvointivaltion tutkimusohjelmia, niin siellä puhutaan koko ajan siitä,

että nyt on menossa tämä hajasijoitus- ja paikallistason vahvistaminen ja pienten organisaatioiden politiikka, niin Suomi menee ihan toiseen suuntaan. - Euroopassa isot sote-yksiköiden markkinallistamiset ja isot organisaatiot eivät tuoneet kustannustehokkuutta eivätkä toimineet. - Ehkä nyt voisimme viheltää pelin poikki ja sanoa, että nyt on seitsemän vuotta yritetty. Nyt voisimme ottaa kiinni sen tason, missä olemme olleet ja mihin muut maat pyrkivät, toki kaikki uusi tutkimustieto siihen yhdistäen. Tämä on mielestäni todella iso kysymys. Minusta tämä on aika edesvastuutonta, kun ajattelee kuinka paljon kohta kymmenen vuoden ajan näihin uudistuksiin on pantu voimavaroja.

Lorun loppu lähenee

Vanhasen hallituksen vuosisadan sosiaaliturvauudistusta rakennellut Sata-komitea sai aikaan kaksi lakia – minimipalkan ja työttömien asemaa heikentävän Lex-Soininvaaran. Kataisen hallituksen vuosisadan kuntarakennuudistus on karahnut kiville. Vuonna 1944 tehty ja Pariisin rauhansopimuksessa vahvistettu kuntauudistus jää suurimaksi nykyhallituksen jälkeenkin

Sosiaali- ja terveysministeri Paula Risikko toteaa (HS 2.11), että hallitus joutuu tinkimään sote-uudistuksestaan. Toteutus on osoittautunut liian vaikeaksi. Hallituksen sote-uudistus tulee liian myöhään terveyskeskuksille. ”Erikoissairaanhoidon toimii, mutta peruspalvelut - eli perusterveydenhoito ja perussosiaalihuolto – ovat näivettymässä.” Risikko arvelee syyksi sen, että kuntauudistus on epäonnistumassa. Risikko näkee ratkaisuna Raha seuraa potilasta –mallin, jossa 250 – 350 miljoonaa lisärahaa vuodessa menee yksityisiin lääkäriasemiin. Tämä on ollut tiedossa jo kauan. Julkista terveydenhoitoa on ajettu alas jo vuosia. Tilastokeskuksen yliaktuaari Olli Savelan laskelmien mukaan hallitusten tekemien leikkausten johdosta kunnilta jää saamatta vuosina 2012-2017 valtionosuuksia peräti 6,6 miljardia €.

Juhani Tanski

Urpilaisen lähtölaskenta

Valtionvarainministeri Jutta Urpilainen oli esteellinen päättämään Euroopan vakuusmekanismien osakkeiden merkinnästä, arvioi oikeustieteen tohtori Kari Uoti. Urpilainen istui luxemburgilaisen pankin EVM:n hallintoneuvostossa samaan aikaan, kun hän teki ministerinä vakuusmekanismia hyödyttävän päätöksen.

Hallintolain mukaan tällainen kaksoisrooli tekee virkamiehen yksiselitteisesti esteelliseksi. ”Valtioneuvoston jäsen ei saa ministeriainakaan hoitaa julkista virkaa eikä muutakaan tehtävää, joka voi haitata ministerin tehtävien hoitamista tai vaarantaa luottamusta hänen toimintaansa valtioneuvoston jäsenenä”, Uoti siteeraa perustuslakia. Suomi nimitti Urpilaisen EVM:n hallintoneuvostoon kesällä 2012. 10/12 VN teki päätöksen, jolla Suomi merkitsi EVM:n osakkeita yhteensä 1,437 miljardilla eurolla. Urpilainen johti puhetta ja esitteli asian hallituksen istunnossa.

Urpilainen salasi ”Kreikan vakuussopimuksen”

Päätöksen syy oli SDP:n lu-

paus, että SDP hyväksyy eurotuet vain täysinä vakuuksia vastaan. Urpilainen tiesi, että salaamispäätös on lainvastainen. Oikeusministeriö ilmoitti, että VM vastaa itse päätöksestään. Korkein hallinto-oikeus kumosi salauspäätöksen ja velvoitti ministeriön julkistamaan sopimuksen lukuunottamatta kreikkalaisen sopijaosapuolta eli 4 kreikkalaispankkia. Ministeriö noudatti päätöstä vain osittain. Oikeuskansleri Jaakko Jonkka kritisoi, että valtiovarainministeriö salasi Kreikka-vakuusasiakirjoja ja käytti asian yhteydessä asianajotoimimies apua. Vastuuministeri Urpilainen väitti, että julkisuuslain tulkinnasta ”on varsin vähän päätöksiä”. Tämäkään lausunto ei pidä paikkaansa. On runsaasti oikeuden tulkintoja. KHO on tehnyt asiakirjajulkisuudesta 563 päätöstä vuosina 1999-2012.”

Urpilainen on jäänyt kiinni perättömistä puheista

Vakavin niistä oli EVM:n liittymistä käsittelevän eduskunnan istunnon yhteydessä ilmoitus, että EVM tekee päätökset yksimielisesti. Eduskunnan hyväksyttyä esityksen paljastui, että Urpilaisen puheet olivat valetta. Useat edustajat ovat vaati-

neet lain uudelleenkäsitellyä tosiasioiden pohjalta – turhaan!

Toinen esimerkki on se, että Urpilainen vakuutti 5.4.2013 eduskunnalle ”että Suomi ei missään tilanteessa hyväksy rahanpesua” ja että Suomen Kyprosuuelle on ehtona ”tilintarkastustoimiston” tekemä perusteellinen selvitys koskien rahanpesua. Urpilainen vakuutti, että ”Suomen kansan rahoja ei laiteta hankkeeseen ollenkaan”. Mitään selvitystä ei tehty, mutta Suomi otti vastuuta pankkien, rahanpesijöiden, veroparatiisiyhtiöiden ym. rikollisten veloista parisataa miljoonaa.

Urpilaisen tulisi vetää omat johtopäätöksensä

KHO:n langettava päätös julkisuuslain rikkomuksesta ja esteellisyys miljardipäätöksessä eivät ole misterille jokapäiväistä kauraa. Urpilainen lempipasi keväällä hallitukselta Guzenina-Richardsonin ja Gustafssonin, jotka hoitivat postejaan Urpilaiseen verraten mallikkaasti. Hänen olisi tehdä vaihdos ja katsoa peiliin, kuten hän keväällä lupasi.

Demokraatti

Kuntakapinan etujoukko otti Virkkusen lobbaajat vastaan myös Lahdessa 15.3.-12. Kuvassa vas. lukien Markku Lepistö (Sysmän Yrittäjät pj.), Juhani Tanski (STP) sekä Raimo Junnila (Sysmän Yrittäjät expj.)

EU- vaaleissa teemme työtä uusioikeistolaista politiikkaa vastaan

Boikotti ei ole meidän linja

Vaaliboikotista kommunistisessa - ja työväenliikkeessä on keskusteltu aiemminkin. Edustaahan myös kansallisvaltion parlamentti kapitalistien luokkavaltaa. Siksi on aina löytynyt kommunisteja, jotka boikotoivat myös kansallisvaltion parlamenttivaaleja. Tällaisen toimintaperiaatteen Lenin torjui kirjassaan ”Penikkatauti”. Bolševikit käyttivät kerran vaaliboikottia Venäjän duuman ensimmäisissä vaaleissa. Tämä tapahtui tilanteessa, jolloin kansa oikeasti saatiin boikotin kannalle, koska sillä ehkäistiin duuman muodostaminen tsaarin vallankäytön välineeksi. Ihmiset olivat sillä hetkellä valmiita muillakin keinoin taistelemaan tsaaria vastaan. Tilanne ei toistunut enää seuraavien duuman vaalien kohdalla. Vaaliboikotista mm. Lenin totesi: ”Boikotti ei ole taktiikan linja, vaan erikoinen taistelukeino, joka on kelvollinen erikoisissa oloissa” ja ”Aktiivinen boikotti ilman laajaa vallankumouksellista nousua on merkityksetön”. Joka lukee Leninin kirjan ”Boikotista” ja ”Boikottia vastaan” voi vakuuttua näistä asioista. Tämä on todettu monissa yhteyksissä työväenliikkeen historiassa. Ilman bolševikkien kokemustakin jokainen tulee ymmärtää tämä kysymys.

Vaalit ovat osa taktiikkaa

Lenin vertaa vaalien boikotointia historian suoran tien, (vallankumouksellisen tien) ja toisaalta historian mutkikkaan tien eli kompromissipolitiikan välillä. Edellinen toimii tilanteessa, jossa ihmiset ovat halukkaita välittömään konkreettiseen työhön kyseisen asian puolesta. Jälkimmäinen toimii silloin, kun ihmisillä ei ole halukkuutta suoraan toimintaan. Silloin meidän tulee käyttää ns. kompromissipolitiikkaa eli yhteiskunnallisia laitoksia, organisaatioita, liittolaispolitiikkaa yms. Lenin toteaa: ”Marxilaisuus ei kieltäydy kompromisseista, marxilaisuus katsoo niiden käyttämisen välttämättömäksi, mutta tämä ei lainkaan sulje pois sitä, etteikö elävänä ja toimivana historiallisena voimana marxilaisuus taistelisi koko tarmollaan kompromisseja vastaan. Ken ei kykene selvittämään itselleen tätä näennäistä ristiriitaa, hän ei tunne marxilaisuuden aak-

Ensi kesänä äänestetään jälleen EU:n parlamentin vaaleissa. Joillekin EU:n vastustajalle tämä muodostaa kynnyksen, sillä vaaleihin osallistumalla ikäänkuin hyväksyttäisiin se laiton organisaatio, jota vastaan toimimme. Ristiriitaisia tunteita kokevat ne, jotka korostavat Suomen itsenäisyyden merkitystä. Ongelma se on joillekin kommunisteille, jotka näkevät EU- kehityksen vahvistavan imperialismia, latistavan demokraattisia oikeuksia ja ehkäisevän kansallisella tasolla luokkataistelun. KTP kirjoitti 21.10.-13 sähköpostitekstissään: ”Kommunistiselle työväenpuolueelle on ollut aina selvää, että Euroopan unioni on perustamisestaan alkaen pääomien ja kapitalistien hanke. Sen tavoitteena on omistavan luokan voiton kasvataminen ja vallankäytön lujittaminen. Tästä johtuen EU on työväenluokan etujen ja kansanvallan vastainen liitto. Tätä liiton perusluonnetta ei muuta miksiäkään porvarillista näennäisdemokratiaa edustava Euroopan parlamentti”. Tässä KTP kirjoittaa sen minkä me kaikki tiedämme. Mutta eihän kapitalismin kehitysaste tai -vaihe ole syy toimintataktiikan muutokseen. Ei kapitalismin perusluonne sen uusliberalistisessa vaiheessa miksiäkään muutu. EU-kapitalismin piirteet ovat jossain muodossa kuuluneet kapitalismiin tähänkin saakka ja vain anarkistit ovat kieltäytyneet vaalitaktiikasta.

EU-vaalit näkyivät katukuvassa v. 2009

Kuva: Heikki Männikkö

kosia”. Kannatusilmoitusten keräys kansalaisaloitteeseen, jossa esitimme kansanäänestystä Suomen EU-jäsenyydestä osoitti selkeästi asian, jonka muutoinkin tiedämme, että mitään merkittävää kansanliikettä EU:ia ja uusioikeistolaista politiikkaa vastaan meillä ei tällä hetkellä ole. Sen luominen on edessämme ja tätä tehtävää ei lähestytä EU-vaalien boikotoinnilla.

Tietämättömyys ei ole joukkoliikettä

EU:n olennaisin sisältö on uusioikeistolaisen yhteiskunta- ja talouspolitiikan toteuttaminen, joka tarvitsee ”raameikseen” EU-organisaation. Meillä Suomessakaan ei ole laajaa EU:n vastaista liikettä, joka taistelisi tätä talouspolitiikkaa vastaan. Vaaliboikotilla voimme saada joitain ihmisiä pois uurnilta, mutta ei luoda liikettä nykyisen kansanvastaisen talouspolitiikan ku-

moamiseksi ja ”boikotti ilman laajaa joukkoliikettä on merkityksetön”. Alhaisen äänestysprosentin vuoden 2009 EU:n parlamenttivaaleissa (43) sanotaan olleen osoitus kansalaisten EU-vastustuksesta. Tähän viitataan mm. em. KTP:n sähköposti-artikkelissa. Tämä on täysin tuulesta temmattu arvio, sillä huolimatta alhaisesta äänestysprosentista hallitsevat kapitalistit koko EU:n alueella täysin suvereenisti ilman merkittävää vastavoimaa. Pikemminkin tulisi ajatella niin, että äänestämättömyys on osoitus epävarmuudesta ja passiivisuudesta ja vaihtoehdon äänestäminen olisi osoitus ihmisten aktiivisesta yrityksestä vaikuttaa EU- asioihin ja se olisi ensimmäinen askel kohti liikettä, joka torjuu EU:n uusioikeistolaisen talouspolitiikan.

Vaalityö on osa yhteiskunnallista työtä

Jotkut EU:n vastustajat hyväksyvät osallistumisen kansallisen par-

lamenttimme vaaliin, mutta eivät EU:n parlamentin vaaliin. Molemmat edustavat kuitenkin samaa suurten pääomapiirien valtaa. Tähän esim. Suomen parlamentti on luovuttanut valtansa EU:lle niin, että eduskuntamme päätöksenteosta valtaosa (n. 80 %) ohjataan EU:n kautta. Osallistumista kapitalistisen yhteiskunnan vaaleihin emme perustelekaan valittavan parlamentin vallan määrällä tms. vaan sillä, että se on toimintaväline. Kapitalistisessa yhteiskunnassa vaalit ovat instituutio, joiden kautta tapahtuu merkittävä osa yhteiskunnallista toimintaa. Vaalityössä luodaan yhteyttä ihmisiin ja löydetään liittolaisia. Kansallisen parlamentin välityksellä voidaan myös joukkojen painostuksen tuella saada aikaan uudistuksia. EU-parlamentti on tässä suhteessa paljon vaikeampi.

Realiteetit on huomioitava

Monilla positiivinen suhtautuminen kansalliseen parlamenttiin

on selitettävissä sillä, että sodanjälkeisinä vuosina, kun työväenliike oli voimakas ja tukenamme olivat sosialistiset valtiot, kyettiin toteuttamaan sääntelyyn perustuvaa keynesiläistä yhteiskuntapolitiikkaa, joka teki oikeutta myös tavalliselle kansalle. Siitä on jouduttu ottamaan askel taaksepäin ja kapitalistit ovat realisoineet saavuttamansa väliaikaisen voiton mitätöimällä huomattavan osan aiemmista työväenliikkeen saavutuksista. Siksi joudumme toteuttamaan pitkän ”mutkittelevan tien” politiikkaa ja siksi tulee käyttää myös vaaleja joukkotyön välineenä. Tämä on hyvin helppo ymmärtää. Meidän on irrottauduttava EU:sta, mutta emme voi tehdä sitä irrottautumalla ensin siitä poliittisesta toimintaympäristöstä, jossa joudumme nyt elämään. On kehitettävä taktiikkaa.

Liike luotava uusioikeistolaista politiikkaa vastaan

EU:n torjumiseksi on kumottava nykyinen uusioikeistolainen talous- ja yhteiskuntapolitiikka, se suuren pääoman politiikka, jota toteutetaan koko EU:n alueella. Jotkut toivovat EU:n kaatuvan omaan mahdolltomuuteensa. Se ei ole realistinen toive. Tällainen tilanne voi olla vaarallinen, koska hallitsemattomana ilman demokraattisen liikkeen ohjausta se mitä varmimmin johtaisi nykyistäkin oikeistolaisempaan vaihtoehtoon. Siksi tulee tehdä kaikki mahdollinen yhteisrintaman rakentamiseksi nykyistä uusioikeistolaista talouspolitiikkaa vastaan. Tätä työtä voidaan tehdä myös EU-organisaation tasolla. EU:n parlamentin vaaliin tulee osallistua, mutta esittämällä vaihtoehto suuren rahan politiikalle. Jotkut pelkäävät osallistumista siksi, että se sopeuttaa meitä hyväksymään EU. EU- suuntaus on jo mukauttanut huomattavan osan aktiivista väkeä passiiviseksi porvariston politiikalle. Tehtävänämme on luoda liike tätä vastaan. Siksi emme saa olla epävarmoja vaan tulee luottaa itseemme.

Kehotamme kaikkia osallistumaan EU:n parlamentin vaaliin ja äänestämään niitä ehdokkaita, jotka esittävät vaihtoehdon nykyiselle kansanvastaiselle politiikalle.

Heikki Männikkö
EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtaja

Ajolähtötilanne kouluasioissa Pasilassa?

Kuva: Antero Nummimäki

Kuvassa huolestuneita alakoululasten vanhempia kuulemassa uudesta jättikouluuunnitelmasta Keski-Pasilaan pilvenpiirtäjien katveeseen. Yhtään lapionpistoa ei vielä jättihankkeesta ole tehty, mutta jo nyt uhataan Länsi- ja Eläintarhan ala-asteet ja Alppilan yläaste ensin hallinnollisesti yhdistää ja myöhemmin lopettaa. Nerokkaana ideana on, että yhdistäminen vahvistaa Pasiloiden yhteistä identiteettiä. Kokousväki ei hyväksynyt pienen, turvallisen L-Pasilan ala-asteen lopettamista, jossa lapset ovat käyneet neljä ensimmäistä luokkaa.

Kivinen tie

Helsingin Sanomien toinen päänatosuostuttelija Olli Kivinen hirtahtelee kaihoisesti reuna-piltsuissaan. Natohormonit hyrräävät jälleen sotaratsum kiveen hakatuissa ajatuksissa. Tällä kertaa hän vetoaa siihen, kuinka talouden alamäki nakertaa Suomen turvallisuuspoliittista uskottavuutta. Toimittaja Kiviselle valtiollinen uskottavuus merkitsee sellaista sotilaallista pelotetta, jotteivät muut maat uskalla rettelöidä sen kanssa. Hänen mukaansa: ”Pienen yksinyrittäjän on turha unelmoida riittävästä pelotteesta, sillä yksikään pieni maa ei yllä siihen nyky maailmassa.”

Toimittaja Kivinen taitaa kai-

vata maailmaan lisää Israelin kaltaisia aggressiivisia pikkuvaltioita. Hän haluaisi maamme olevan kuin pikkukundin, joka uskaltaa vittuilla ison broidinsa selän takaa jokaiselle ohikulkijalle. Minusta tällaisten haaveiden päässä kiemurtelee petollisen liukas ja kivinen tie.

Toimittaja Kivinen on etevä laittamaan johdattelevia kysymyksiä, joiden oletusvastaus on aina sotilasliitto Nato. Niinpä hänen katis-kansa on punottu tällä kertaa näin. Jos haluamme puolustaa maatamme, emmekä pysty siihen omin voimin, meidän on liityttävä sotilasliitto Natoon.

Toimittaja Kivinen uskottelee artikkelissaan Naton olevan palautumassa hyökkäävästä sotilas-

liitosta puolustavaksi sotilasliitoksi. Lisäksi hän kysyy: ”Kenen kansa liittoudutaan, jos omat voimavarat eivät riitä?” Nato on siitä merkilinen sotilasliitto, että toimittaja Kivisen mielestä siitä koituu vain hyötyä Suomelle. Naton suorittamista hyökkäyssodista ei ole siis koitunut kenellekään mitään haittoja – ei edes siviiliväestölle? Jokaiseen valintaan liittyy eettinen vastuu, jossa punnitaan siitä koituvat hyödyt ja haitat.

Sotilasliitto Natoon liittyminen on kylmävä Kivisen tie. Ehdoton ei sotilasliitto Natolle!

Matti Laitinen
22.10.2013

Väestön ikääntyminen on tietoinen valhe!

Vuoden 2009 ennusteen jälkeen Tilastokeskus on määrätietoisesti salannut sen, millä perusteella se väittää väestön ikääntyvän. Sama linja jatkuu edelleen. Tilastokeskus ilmoitti 12.9.2013, että ”Saatte vastauksen esittämääne kysymykseen heti, kun myönnätte” omien laskelmienne virheet. Joku on saanut Tilastokeskuksen kuvittelemaan, että kansalaiset ovat vastuussa sille, vaikka asian luulisi olevan täsmälleen päinvastoin. Kaike-
nen lisäksi se vaatii korjaamaan laskelmia, joita se ei ole edes nähnyt!

Ennuste on harkittu huijaus. Siitä on paljastavana esimerkkinä väestön kokonaiskehitys. Kaudella 1901–2010 syntyi 8 316 066 lasta, joista kuolee ja muuttaa pois maasta 2 940 790 (35,4 %), joten kauden lopussa oli elossa ja maassa 0-64 vuotiaina 4 434 232 (53,3 %) ja 65 vuotta täyttäneinä 941 041 (10,3 %), 17,6 % väestöstä. Väkiluku oli 5 375 276.

Tästä alkaa huijaus.

Kaudella 1931–2040 ennusteen mukaan kantaväestöön syntyy 7 716 066 lasta, kuolee ja muuttaa pois maasta 2 519 334 (32,7 %). Poismuuttajien korvaamiseksi lukuun lisätään maahanmuuttajat, jonka jälkeen poistuma on enää 1 731 089 (22,6 %). Näin kauden lopussa olisi elossa ja maassa 0-64

Edelleen meiltä salataan tietoa siitä, mihin perustuu väite väestön ikääntymisestä. Ennusteen tekijät eivät yksinkertaisesti kehtaa tai uskalla kertoa, kuinka yksinkertaisesta hommasta siinä on kyse. Tilastokeskus on antanut monta selvitystä siitä, mistä ennustettu eläköityminen tulee. Kaikki vastaukset ovat olleet puuta heinää. Se selittyy sillä, että se on suuri laajalle vaikuttava bisnes. Sen perusteella voi väittää, että ennustetta eivät tehneet ennustajaeukot vaan arvostetut huijarit, joita myös muut laitokset ja valtamedia uskovat. Kukaan ei myönnä totuutta – ei korppi korpinsilmää noki!

vuotiaina 4 418 447 (57,21 %) ja 65 vuotta täyttäneitä, 1 566 530 (20,3 %) 26,2 % väestöstä. Väkiluku olisi 5 984 977.

Vuonna 2040 olisi 65 vuotta täyttäneitä kantaväestöstä 778 285. Kun maahanmuuton buumi alkaa 2011, niin 2040 maahanmuuttajia olisi maassa ja elossa em. 788 245, jotka Tilastokeskus on merkinnyt väestötilastossa 65 vuotta täyttä-neisiin. Se on toinen kirjaus, sillä ensimmäinen tehtiin poismuutta-neiden korvaukseksi.

Maahanmuuttajat pitää ulkoa tulleina kirjata vain yhden kerran suoraan ikänsä mukaiseen väestön ikäluokkaan. Lisäksi mene-tykseksi olisi pitänyt kirjata vuoden 1976–2040 maasta poismuuttavat. Jos vuosittaiset poismuutot supis-tuvat puoleen, heitä olisi 520 000. Ne on jätetty kokonaan pois las-kuista. Kun heidät otetaan mu-kaan, väestömäärä olisi 5 464 977. Jos taas maahanmuuttajien mää-rät ja ikärakenne pysyvät nykyisel-

lään, niin vuonna 2040 heistä on 65 vuotta täyttäneitä vain 145 045. Sen jälkeen maassa olisi yli 64 vuotiai-ta yhteensä 923 330 henkeä, 16,9 % väestöstä.

Tämä taivaisiin ulottuva eläköitymishuijaus kattaa koko ennustekauden. Vuonna 2020 yli 64 vuotiaita maahanmuuttajia oli-si 307 tuhatta, 2030 mennessä 506 tuhatta, 2040 mennessä 788 tuhat-ta, 2050 mennessä 764 tuhatta ja lo-pulta vuonna 2060 heitä olisi maas-sa ja elossa 890 tuhatta!

Tilastokeskuksen ennustees-sa on kolme dramaattista virhetä; 1) Maahanmuuttajat 788 245 on laskettu Suomessa syntynei-siin. 2) Väestön määrästä on vä-hennetty oikeat 0-14 ja 15–64 vuotiaat. Jäännös on 65 vuotta täyttä-neitä 1 566 530, jossa ovat mukana maahanmuuttajat. 3) Maastamuut-toa vuoden 1975 jälkeen ei ole lain-kaan tilastoitu eikä arvioitu. Kaiken tämän jälkeen ja kun Tilastokeskus ei kerro mistä tulevat vuoden 2040 yli 64 vuotiaat, sen ennuste näyttää harkitulta huijaukselta, ellei suora-naiselta petokselta.

Virheellisen ennusteen vuoksi ei ole noteerattu myöskään sitä, että jos maahanmuuttajia tulee en-nustetut määrät, työvoima lisään-tyy. Samaa aikaa tuotannon hid-sas kasvu vähentää työn määrää ainakin 500 miljoonaa työtuntia – 280 000 työvuotta.

Kaikki poliitikot ja virkamiehet puuhastelevat säästöjä julkiselle taloudelle ja vakuutusyh-tiöille sote- ja kuntaudistusten sekä työurien ja eläkeiän alarajan sekä

eläkemaksujen nostamisen kanssa. Siksi on säästettävä ja ulkoistettava. Siksi on parannettava kilpailukykyä alentamalla yritysten veroja ja mak-suja sekä tekemällä palkkoihin nol-latupoja. Se on mahtavaa bisnestä, joka ei siedä minkäänlaisia keskus-teluja valtion ja kuntien tulojen li-säämisestä. Se ei siedä keskustelua verojen kiertämisen estämisestä eli niin sanotun verosuunnittelun kiel-tämisestä. Se ei siedä edes keskus-telua kelamaksujen ja omaisuusve-ron palauttamisesta tai aiheellisesta kunnallisverotuksen muuttamisa-progressiiviseksi.

Väestöennusteet ovat osa mahtavaa bisnestä, jolla saattaa olla (on) eliniän pidentymistä hi-dastava tai peräti elinikää lyhentä-vä vaikutus. Oli miten tahansa, niin

pitkällä aikavälillä väestö ei ikäänny, vaan nuorenee, sillä viimeinen suu-rista ikäluokista täyttää 65 vuotta jo vuonna 2014.

Väärää ennustetta eivät hoi-taneet ennustajaeukot, kuten on aiemmin epäilty vaan huijarit, joita kaikkien on uskottava ja halukkaas-ti myös uskovat sillä korppi ei kor-pin silmää noki. Virhettä Tilastokes-kus ei tunnusta suurin surminkaan, sillä sitä se ei ole tehnyt. Se on toi-minut tietoisesti ja suunnitelmalli-sesti. Se pitää Pontius Pilatuksen ta-voin itsepitäisesti kiinni siitä ”min-kä kirjoitin sen kirjoitin” – bisnes vel-voittoa!

Kai Kontturi

Tulevat eläkkeet ja kaksi Jukkaa

Jos uskomme virallisia ennu-steita ja kaikkihan niihin usko-vat, niin elinikä pitenee todel-la hurjasti. Jo vajaan kolmen-kymmenen vuoden kuluttua jo-ka kolmas on täyttänyt 65 vuot-ta. Tämä on täyttä roskaa, mah-tava valhe, jonka nimiin kaikki vannovat.

Tilastokeskuksen virallisen ennu-steen mukaan vuonna 2040 on 65 vuotta täyttäneitä 1 566 511. Sil-loin vuosina 1931–60 syntyneis-tä lapsista on maassa ja elossa 497 939 henkeä, 19,8 % (2010 oli 10,2 %) joten 80–110 vuotiaiden määrä kaksinkertaistuu. Vuosina 1960–75 syntyneistä 1 069 572 lapsesta on maassa ja elossa jokai-nen, 100 %!

Ennusteesta voi laskea, että 1960 ja sen jälkeen syntyneet py-syvät terveinä ja työkuutoisina en-tistä pidempään eivätkä he lähde maasta ja elävät sata vuotiaiksi. En-nuste on mieletön. Vastaavan mit-taluokan koko kansan harhautusta saa hakea kaukaa historiasta.

Mielettömän ennusteen

vuoksi on asetettu kahden Jukan (ETK:n Jukka Rantalan ja VM:n Jukka Pekkarisen) työryh-mät. Niiden pitää ratkaista, miten näiden muka pitkään ja yhä pi-dempään elävien työuria on jat-kettava ja miten lykätään eläk-keelle pääsyä yhä myöhemmäksi ja myöhemmäksi.

Todellisuus on kuitenkin toisenlainen. Kaudella 1931–45 syntyneiden kuolleisuus oli 35,4 %. Vuonna 2010 oli 65 vuotta täyt-täneitä olemattoman maasta pois-muuton vuoksi 1901–45 syntyneis-tä maassa ja elossa oli 25,3 %. Kaudella 1961–75 syntyneiden kuolleisuus oli 25,1 %, mutta maas-tamuuton vuoksi kaudella 1931–75 syntyneistä on vuonna 2040 yli 64 vuotiaina maassa ja elossa 788 285, joka on 21,7 %. Liite.

Ketään ei näytä häiritsevän se, että vällä ja voimalla sosiaa-li- ja terveyspalvelujen uudistami-nen tarkoittaa niiden alasajoa. Se säästää julkisen talouden menoja ja lyhentää elinikää.

Kai Kontturi

Viron kunnallisvaalit voitti Savisaaren keskusta

Savisaar

Viron kunnallis-vaaleissa kes-kusta vahvis-ti asemiaan Vi-ron suurimpana puolueena koko maassa ja sai eh-dottoman enem-mistön Tallinnas-sa. Vaalien ääni-harava oli kes-kustan puheenjohtaja Edgar Savi-saar, joka keräsi etenkin venäläis-ten äänet, mutta sai myös lisää vi-rolaisten ääniä.

Tallinna vs. Toompea

Kunnallisvaaleissa keskustan haas-tajaksi nousi kansallismielinen, oi-keistolainen Isamaa ja Respubli-can liitto (IRL). Virossa käytiin ennä-tyksellisen likainen vaalikampanja, jossa haastajat pyrkivät kaatamaan pääkaupunki Tallinnaa hallitsevaa keskustaa ja sen puheenjohtajaa, kaupunginjohtaja Edgar Savisaar-ta. Viron poliittisessa kentässä Tal-linna ja Toompea ovat vallan kes-kittymät, joiden hallinnasta taiste-lu käydään. Toompealla, parlamen-tissa vallassa ovat nationalistit, re-formipuolue ja IRL ja sosialidemo-kraatit, kun Tallinnassa ehdottoman enemmistön turvin valtaa on pitä-

Tulokset koko Virossa			
	v. 2013	v. 2009	
Keskustapuolue	31,9	31,5	
Isamaa ja Resp.	17,2	13,9	
Reformipuolue	13,7	16,7	
Sosdemit	12,5	7,5	

nyt oppostiossa oleva keskusta. Sen vallan takaavat Tallinnassa venäläi-set äänestäjät. Virossa on 200 000 venäläistä, joilta puuttuu Viron kan-salaisuus. Heistä 80 000 on ei-kan-salaisia ja 110 000 on Venäjän kan-salaisia. He saavat äänestää paikal-lisvaaleissa, mutta eivät parlament-tivaaleissa.

Nationalisteilla eväät lopussa

IRL otti suuren riskin valitessaan kaupunginjohtajaehdokkaaksi Ee-rik-Niiles Krossin, jolla on varsin ky-seenalainen menneisyys. Venäjä on etsintäkuuluttanut Krossin epäil-tynä Arctic Sea-laivan kaappauk-sen suunnittelusta vuonna 2009. Viro on kieltäytynyt luovuttamas-ta Krossia Venäjälle kuulusteluihin. Nyt päivää ennen vaaleja Interpol antoi kansainvälisen etsintäkuul-tuksen Krossissa jo toistamiseen.

Nationalistien virheet eivät lop-puneet vain heikkoon kaupungin-johtajavalintaan. Kross kutsui tuek-

Tulokset Tallinnassa			
	ääniä %	paikat/79	Muutos 09
Keskustapuolue	53	46	+2
Isamaa ja Resp.	19	16	+3
Reformipuolue	11	9	-5
Sosdemit	10	8	-
Ääniä annettiin Tallinnassa: 218505			
äänestysprosentti Tallinnassa: 64,1			

Ääniharavat Tallinnassa:			
Edgar Savisaar	kesk.	39979	
Jüri Ratas	kesk.	8017	
Eerik-Niiles Kross	IRL	6897	
Jana Toom	kesk.	5327	
Mihail Kõlvart	kesk.	5307	
Rainen Vakra	sd.	4327	

seen venäläisten ääniä houkutte-lemaan Venäjältä oppositiohahmo Garri Kasparovin. Se herätti Viron venäläisissä vain lisää epäilyjä Kros-sin aikeista. Lisäksi vielä (amerikka-lainen) presidentti Toomas Hendrik Ilves sekaantui vaaleihin syyttämäl-lä keskustaa korruptiosta ja varasta-misesta.

Keskusta on pitänyt yksin val-taa Tallinnassa viimeiset kahdeksan vuotta. Kaupungilla on oma televi-sio ja lehti, jotka edustavat keskus-tan näkemyksiä. Viron tulehtunees-ta ilmapiiiristä kertoo se, että Savi-saar ei päästänyt valtalehtiä vaali-valvojaisiinsa. Lehdet avoimesti li-puttavat hallituspuoleiden puoles-

ta boikotoiden keskustaa.

Reformipuolueen pu-heenjohtaja, pääministe-ri Andrus Ansip puoles-taan ilmoitti, että Tallinnas-sa lopetetaan heti ilmainen joukkoliikenne, kun valta vaihtuu. Se tiputti reformi-puolueen kannatuksen Tal-linnassa pohjalukemiin, 11 prosenttiin.

Politiikka palkittiin

Paikallisvaalit vahvistivat Vi-ron politiikan jakautumista etnisesti. Venäläiset ovat asettuneet keskustan taakse, kun virolaiset äänestävät reformipuo-luetta ja IRL:ää. Sosiaalidemokraa-tit ovat pyrkineet rikkomaan kes-kustan asemaa houkutellen venä-läisiä politiikkansa taakse. He epä-onnistuivat siinä Tallinnassa, mut-ta onnistuivat Narvassa. Siellä nuo-ri demari, Lontoossa opiskellut Jev-geni Ossinovski sai hyvän äänisaa-liin nostaen demarit toiseksi suu-rimmaksi puolueeksi 36 prosentin äänisaaliilla. Keskustalla on Narvas-sa nyt 60 prosentin kannatus ja eh-doton enemmistö. Viime vaaleissa keskustaa sai Narvassa 75 prosent-tia äänistä.

Keskusta on tehnyt määrätie-

toista vähemmistöpolitiikkaa. Se on tukenut venäläisten uskonnolli-sia ja kielellisiä oikeuksia esimerkik-si kannattamalla venäläisten orto-doksikirkon rakentamista Tallinnas-sa sekä puolustamalla venäjänkie-listä keskiasteen opetusta. Keskusta myös antaa venäläisille poliitikoille etusijan paikkoja listavaaleissa, jol-loin he pääsevät politiikassa eteen-päin. Samaa eivät tee oikeistopuo-lueet. Keskustan harjoittaman poli-tiikan suurin saavutus on ollut Tal-linnassa ilmainen joukkoliikenne, joka on saanut runsaasti kiitosta. Oikeistossa sitä on arvosteltu lähin-nä kommunistin rikoksena.

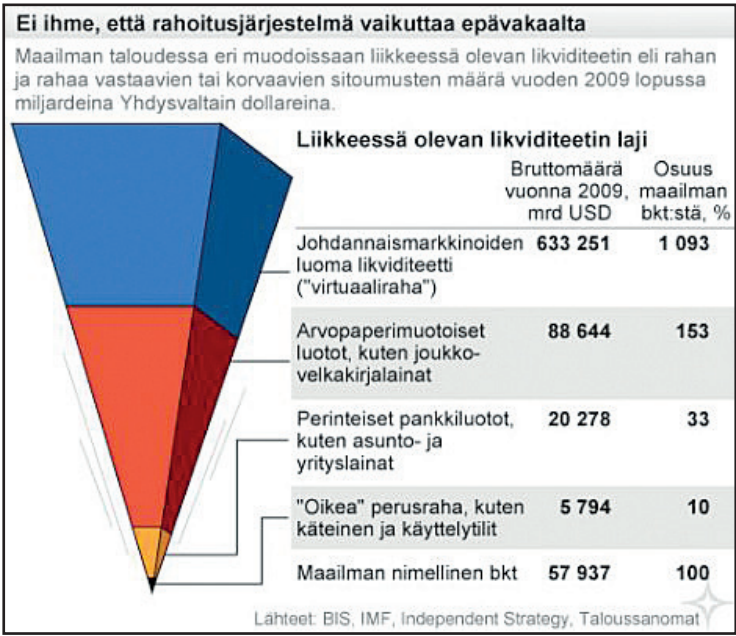
Keskusta keräsi Tallinnassa 53 prosentin äänisaaliin ja saa kaupun-ginvaltuustossa 46 paikkaa 79:stä eli ehdottoman enemmistön. Toi-seksi tuli IRL 19 prosentin äänisaa-liilla ja 16 edustajalla. Kolmannek-si jäi reformipuolue 11 prosentil-la ja 9 valtuutetulla. Viimeiseksi jäi-vät sosiaalidemokraatit 10 prosen-tin osuudella ja 8 paikalla. Vaalien ehdoton ääniharava oli Edgar Savi-saar, joka keräsi lähes 40 000 ääntä.

Keskustan äänisaalis koki Viros-sa oli 32 prosenttia, ja toiseksi tul-leen IRL:n 17, reformipuolueen 13,7 ja demareiden 12,5 prosenttia.

Leena Hietanen

Miksi talous ei vain lähde kasvuun?

Kun finanssikriisi yllätti syksyllä 2008 kaikki ajattelivat, että pienen notkahduksen jälkeen kasvu taas pyrkii käyntiin. Jopa finanssi-nero Björn Wahlroos sanoi vuoden 2009 alussa, että kesän jälkeen talous kääntyy taas nousuun. Kaikki tutkimuslaitokset ovat toistaneet jatkuvasti, että ”ensi vuoden jälkeen talous vähitellen kääntyy nousuun”. ”Ensi vuotta” ei vielä viidenkään vuoden jälkeen ole tullut. Miksi ei, kuten aina ennen?

”Vapauden” seurauksia ei osattu ennakoida”

Vastaus löytyy fundamentaalisesta ”vapaus-uskosta”. Kymmenen vuoden EU:n rahaunionin jälkeen kaikki ovat ennen kokemattomissa veloissa. Tuolloin vallassa olleet poliitikot ajoivat Suomen väkisin EU:n rahaunioniin vapauden ideologian innoittamina.

Heidän ja vallassa olleiden uusliberalististen talousprofessorien ammattitaito, osaaminen ja mielikuvitus ei riittänyt ennakoimaan, mitä kaikkea pankit keksivät innonvoida vapautetuilla pääomamarkkinoilla. He alkoivat ”taikoa tyhjää rahaa”. Seurauksena oli jättimäinen virtuaalirahan Ponzi -huijaus, josta vallassaolevat poliitikot olivat täysin ”pihalla”.

Yhteiskunnan rahoilla ei pelasteta pankkeja

Nyt pankkien taseissa on n. 700 bil-

joonan johdannaispapereiden kupla, jonka alas kirjaaminen markkina-arvoonsa on Kataiselle, Urpilaiselle ja muille poliitikoille mahdoton tehtävä. Kun niitä johdannaisia realisoitiin Islannin pankkiromahduksen jälkeen, hävisi taivaan tuuliin 94 prosenttia niiden arvosta!

Kun tätä virtuaalivelkaa verrataan reaali maailmaan, jossa koko maailman bruttokansantuote (BKT) on n. 70 biljoonaa, tilanne on Euro-uskovaisille kiusallinen. Varsinkin, kun he eivät ymmärtäneet aikoinaan asettaa minkäänlaista sääntelyä pankkisektorille.

Pankkien pelastamiseen eivät riittä minkään valtion eikä veronmaksajien rahat. Pankit ja nämä ”riskienhallinnan ammattilaiset” ovat väkisin tyrkittyneet virtuaalisten velkapapereiden avulla rahaa eli velkaa kaikille – jopa täysin luottokelvottomille ihmisille, yrityksille ja valtioille.

Euro maiden kokonaisvelka (val-

tioiden, kotitalouksien, yritysten ja rahoitusalan) on rahaliiton aikana kasvanut lähes kaksinkertaiseksi. Nyt se on jo keskimäärin 460 prosenttia euromaiden kokonaistuotannosta (BKT).

Tämän velan määrä on hyödyttänyt talouskasvun täysin, koska velkoja on koko ajan pakko lyhentää. Velan suuruutta ei tavallinen ihminen eikä poliitikko pysty edes ymmärtämään. Sen suuruudesta saa kalpean kuvan, kun sitä vertaa aikaisempiin kokemuksiin.

Velkojamaat pelastivat Saksan sodan jälkeen

Toisen maailmansodan jälkeen Saksa oli rauniona ja hirveissä veloissa. Saksan velat olivat tuolloin suuruudeltaan 29,7 miljardia silloista Saksan markkaa ja vastasivat ”peräti” 21 prosenttia maan kansantuotteesta (BKT).

Tuolloin Kreikka, Irlanti ja muut velkojamaat päättivät armahtaa Saksan mitätöimällä noin puolet maan julkisesta ja yksityisestä velasta. Lisäksi Saksalle myönnettiin oikeus pidättäytyä tilapäisesti maksamasta velanhoidokuluja, jos maan kauppatase painuisi alijäämäiseksi. Maksuvalmiuden varalta sovittiin sovittelumekanismi, joka takasi, että lainoittajamaat ostaisivat Saksalta enemmän tuotteita kuin myyvät sinne.

Sodanjälkeisen Saksan nousua helpotettiin sen viennin edistämällä. Nyt näillä vapautetuilla markkinoilla Saksan on annettu rohmuta (Suomen ja Kiinan ohella) eteläisten kriisimaiden markkinaosuuksia nollasummamarkkinoilla ja pahentaa maiden ennestäänkin surkeata tilannetta.

Velkaa on lähes mahdoton maksaa

Vapaaksi päästetyn pääoman seuraukset näkyvät nyt kymmenen vuoden rahaunionissa olemisen jälkeen.

Nyt kun kaikki ovat korviaan myöten veloissa, kaikki puhuvat mantrana vain säästöistä. EU ja IMF vaativat kriisimailta säästöjä, supis-

tuksia ja rakenneuudistuksia eli aivan päinvastaisia ”avustuspaketteja” kuin voittajavaltiot aikoinaan Saksalta.

Useimmille näin velkaisille maille ja kansalaisille on mahdoton tehtävä maksaa velkansa maansa talouden (BKT:n) voitoilla, veroilla ja säästöillä. Ne ovat arviolta 30% maan BKT:sta.

Ensin on maksettava lähes viisi kertaa suuremman velkamäärän pelkät korot ja sen lisäksi vielä yrittää lyhentää niitä. Se on vaikeaa edes nousevan suhdanteen vallitessa. Laskevan suhdanteen aikana katastrofi vältetään vain ottamalla velan päälle lisävelkaa kuten Yhdysvalloissa, jotta maa ei joudu selvitystilaan.

Takausmaksut ovat valtava riski

Vaikka Suomi irtaantuisi nyt uppoavasta EU:sta ja rahaunionista se on jo myöhäistä. Suomea rasittavat jo EU:n osalta n. 50 miljardin takaukset ja Suomen Pankin osalta n. 70-80 miljardin euron saatavat Euroopan keskuspankille (EKP).

Jos tai kun huonosti käy, suomalaiset veronmaksajat joutuvat mahdollisesti maksamaan yli kahden budjetin (55mrd) verran takausmaksuja. Sinä aikana ei makseta yhdenkään virkamiehen palkkaa, ei terveydenhoitoa ja koululaiskein ”järkeistetään” pakkolomille.

Jos nyt hypätään EU-junasta, voidaan vielä välttyä suunnitteilla olevilta eurobondeilta eli valtion velkojen yhteistakuilta sekä pankkiunionilta eli pankkien velkojen yhteistakuilta, joille ei ole mitään kattoa.

Siis EU ja Euro on täysin ideologinen tuulentupa, jossa vahvimpien valtioiden ehdoilla (Saksan) maksatetaan heikompien maiden viulut ja väkisin ylläpidetään täysin mätää pankkijärjestelmää.

Poliitikkoja viedään kuin pässiä narussa

Kaiken kukkuraksi kasvottomat pääomamarkkinat pitävät poliitikkoja pilkkanaan ja juoksuttavat hei-

tä kuin pässiä narussa – ja nauravat veroparatiiseissa poliitikkojen uskolle ”vapauden” illuusiosta.

Olen kysellyt julkisuudessa taloustieteilijöiltä, millä ja kenen rahoilla pankkien johdannaispapereiden kirjanpitoarvo alaskirjataan markkina-arvoonsa? - Ja edelleen: Mitä pankeille tapahtuu, jos niiden taseita ei kirjata alas markkina-arvoonsa? Nyt pankkien taseista on vasta kirjattu alas 1,5 biljoonaa ja sekin veronmaksajien rahoilla. Tarve olisi 600-700 biljoonaa! Luottamus pankkeihin ja pankkien välille ei palaa ilman taseiden korjausta – eikä kasvu ala.

Näiltä talousasiantuntijoilta ei ole tullut uskottavia vastauksia pyynnöistäni huolimatta. Poliitikot yrittävät hädissään pitää ahnetta ja vastuutonta pankkimailmaa pystyssä ja lapioivat veronmaksajien rahaa EKP:n ja FED:in kautta pohjattomaan kaivoon tyrehdyttään samalla kansalaisten ostovoiman.

Pankkien pelastustoimet lisäävät köyhyyttä

Brittiläisen Oxfamin a Cautionary Tale –raportin mukaan 4 500 euron pankkien pelastusoperaation seurauksena käynnistetyt poliitikkojen toimet lisäävät köyhyyttä ja eriarvoisuutta jopa kahden vuosikymmenen ajaksi sen sijaan, että ne keventäisivät valtioiden velkataakkaa tai tukisivat kasvua.

Siis pankkeja tukeakseen valtiot joutuvat ottamaan velkaa pankeilta – kovalla korolla – antaakseen sen takaisin pankeille pääomituksina tai lainoina lähes nollakorolla, etteivät ne kaatuisi varojen puutteeseen!

Ostovoiman hiipuesssa talous ja työllisyyskehitys jatkuvasti näivettyy. On alkanut kiihtyvää kuoleman-spiraali pohjalle, jota ei pysäytetä ilman mätien pankkien konkurssia.

Siksi talouskasvu ei ole alkanut, eikä ole vielä alkamassa – vaikka tutkimuslaitokset ja poliitikot niin uskottelevat.

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
ari.ojapelto@taloverkot.fi
Toimituksen otsikointi

Porvarien tähtäimessä junaliikenteen yksityistäminen

Rautateiden henkilöliikenteen piti avautua kilpailulle vuonna 2019, mutta kesällä tehdyn päätöksen mukaisesti se avataankin vasta 2024. Junaliikenteen kilpailuttamisen eli käytännössä yksityistämisen taustalla on uusliberalistinen politiikka, jossa kaikki yhteiskunnan hoitamat palvelut pyritään saamaan yksityisen tuotannon piiriin. Yhteiskunnalle tämä merkitsee lisäkustannuksia ja yksityiselle kansalaiselle tässä tapauksessa nousevia junalippujen hintoja.

Kuka meistä haluaisi VR:n henkilöliikenteen yksityistämistä?

Britanniasta huonoja kokemuksia

Britanniassa junaliikenne yksityistettiin eli avattiin vapaalle kilpailulle vuonna 1997. Myös rataverkko yksityistettiin, mutta se jouduttiin ottamaan takaisin yhteiskunnan haltuun rataverkon nopean ra-

pistumisen ja onnettomuuksien lisääntymisen vuoksi.

Yksityistäminen toteutettiin niin, että reitit kilpailutettiin ja kilpailun voittanut yritys sai monopolin voittaneeseen reittiin. Rautateillä yksityistämistä on vaikea toteuttaa niin, että reitillä operoisi usea

yritys, koska rataverkolle ja asemille mahtuu vain tietty määrä junia tiettyyn aikaan.

Yksityistämisen seurauksena valtion tuet raideliikenteelle ovat kasvaneet. Viisi suurinta yksityistä junayhtiötä sai vuosina 2007–2011 veronmaksajilta tukia yhteensä noin 3 miljardia punttaa (lähes 3,5 miljardia euroa). Ne tuottivat voittoa 504 miljoonaa punttaa. Tästä rahasta yli 90 prosenttia jaettiin osinkoina yhtiöiden omistajille. Samaan aikaan junalippujen hinnat ovat nousseet kaksi kertaa nopeammin kuin inflaatio. Palvelut ovat heikentyneet ja työntekijöitä on vähennetty.

Kilpailuttamisen ongelmat

Rautateiden kilpailuttamiseen liittyy useita ongelmia. Kilpailuttamisesta on hyvin hankala toteuttaa niin, että valtion kustannukset eivät kasva. Yhtiöille maksetaan enemmän tukia kuin mitä niiltä saadaan maksuina ja verotuloina. Näin ollen yksityistämisen syy on ideologinen ja se turvaa yksityisen pääoman voittoprosenttien pysymisen riittävällä tasolla. Kilpailuttaminen ei myöskään laske lippujen hintoja.

Monopolitilanteessa yksityinen yritys pyrkii säilyttämään hinnat ja sitä kautta voitot niin suurena kuin se on mahdollista. Kuluttajan vaihtoehtonaan on valita myös lentokone tai yksityisauto matkavälineeksi. Tämä ei kannusta valitsemaan vähemmän saastuttavia liikennevälineitä vaan toimii todennäköisesti aivan päinvastoin.

Britannian kokemuksen myötä lienee selvää, että yksityistettäessä myös kaluston kunto alkaa huonontua. Kun liikennöintisopimukset tehdään määräaikaisiksi, ei se kannusta yritystä investoimaan kalustoon, joka saattaisi jäädä käyttämättä määrärajan päätyttyä. Vanhoille vetureille ja junanvaunuille kun ei ole kovin hyvää menekkiä. Britanniassa vaunukaluston keski-ikä onkin noussut kahdella vuodelle yksityistämisen jälkeen. Luokusten junaonnettomuuksien yhteydessä on keskusteltu myös siitä, pyrkivätkö yksityiset yhtiöt pienentämään kulujaan turvallisuuden kustannuksella.

Rautateiden yksityistäminen onkin Britanniassa luonut rahastusautomaatin, joka elää valtion tuilla.

Yksityistäminen on ideologinen valinta

Manchesterin yliopiston tekemän tutkimuksen mukaan yksityistämisen seurauksena ovat olleet Euroopan kalleimmat junalippujen hinnat ja kaluston vanheneminen. Tutkijoiden mukaan Britannian valtiovarainministeriö piilottaa laskelmiin yksityisistä rautateistä valtiolle aiheutuvat todelliset kustannukset. Näin yksityistämisestä luodaan ”kannattavuuden illuusiota”.

Junaliikenteen yksityistämistä perustellaan kustannussäästöillä. Juuri koskaan kilpailuttaminen ei kuitenkaan vähennä yhteiskunnan eikä kuluttajan kustannuksia vaan lisää niitä. Kilpailuttamisen perimmäiset syyt ovatkin poliittisia. Uusia toimialoja saadaan yksityisen voitontavoittelun piiriin ja samalla työntekijöitä vähennetään. Työmarkkinoilla on enemmän vapaata työvoimaa, mikä pitää osaltaan kurissa palkkojen nousua. Nämä molemmat asiat osaltaan siirtävät eteenpäin kapitalismin lopullista kriisiytymistä, mutta eivät voi sitä kuitenkaan lopulta estää.

KÄ/Juha Kieksi

Guggenheimin lumoa ja huumaa

Kaupunkisuunnittelija, arkkitehti ja Helsingin kaupungin valtuuston varavaltuutettu **Kaarin Taipale** toimitti pamfletin Guggenheimin varjossa. Teoksessa kritisoitiin ensimmäisen kierroksen kiirettä ja huonoja perusteluja sekä kansanvaltaisen keskustelun puutetta. Kaupunginmuseo olisi suunnitelman mukaan pitänyt liittää G-museon ketjuun.

Uudessa ehdotuksessa 2013-09-24 G-säätiö esitti avoimen kansainvälisen arkkitehtuurikilpailun järjestämistä. Kilpailu toteutettaisiin yksityisin varoin. Uudessa ehdotuksessa säätiön mielestä paras paikka olisi paraatipaikalla Etelärannan ja Laivasillankadun risteysessä Helsingin Olympiaterminaalien vieressä Katajanokan sijaan. Säätiö toivoi Helsingin kaupungin tekävän päätöksen syksyn 2013 aikana tontin varaamisesta arkkitehtuurikilpailua varten.

Esittelytilaisuuteen ei kutsuttu Helsingin kulttuuri- ja kirjasto- lautakunnan jäseniä eikä edustajia esimerkiksi Helsingin Eteläiset kaupunginosat ry:stä, Stadin rantaryhmästä eikä Helsingin taiteilijaseurasta. Asukkaat ja taiteilijat jyrättiin. Arkkitehtuurikilpailu järjestettäisiin siksi, että museo olisi ”pakko” toteuttaa.

Taidemuseon vuosittaisiksi kuluiksi kaavailaan nyt noin 13 miljoonaa euroa 14,5 miljoonan sijaan eli noin kymmenen prosenttia vähemmän kuin ensimmäisessä ehdotuksessa. Vuosittainen hallintomaksu on puolitettu aiemmasta kahdesta miljoonasta eurosta miljoonaan euroon. Tämä niin sanottu lisenssimaksu rahoitettaisiin yksityisin varoin. G-säätiön varajohtajan Ari Wisemanin mielestä yksityisten rahoittajien nimien julkaiseminen on enenaikaista. Taidemuseon vuosittaiseksi kävijämääräksi arvioitiin yhä 550000 kävijää. G Helsinki -museon positiivisten talousvaikeutusten arvioidaan olevan 41 miljoonaa euroa vuodessa ja sen on arvioitu työllistävän runsaat sata henkilöä. Epäsuoriksi työllisyysvaikeuksiksi ehdotuksessa arvioidaan yli 300 työpaikkaa. Uudessa suunnitelmassa hanke ei ole kytketty Helsingin taidemuseoon.

Ensimmäinen Guggenheim (G) Helsinki -suunnitelma oli Helsingin kaupungin G-säätiöltä G-taidemuseon aikaansaamiseksi tilaama yhteistyöselvitys, joka maksoi kaupungille noin kaksi miljoonaa. Hankesuunnitelma esiteltiin julkisuudessa Helsingissä 2011 tammikuussa, mutta selvitys julkaistiin ainoastaan englanniksi. Helsingin kaupunginhallitus hylkäsi hankesuunnitelman äänestyksessä 2012-05-02 äänin 8–7.

Kuva: Museovirasto /Soili Mustapää

Museoviraston henkilökunta marssi 13.2.-12 eduskuntatalolle muistuttamaan, mitä merkitsee, kun viraston määrärahoja päätettiin leikata kolme miljoonaa. Sen tiedettiin johtavan 60 henkilötyövuoden supistukseen. Se on irtisanomisia, määrä-aikaisten työsuhteiden lopettamista, enenaikaista eläköitymistä, nuorten työllistettävien vähentämistä ja museoiden (mm. Paikkarin torppa) sulkemista yms. Näin on myös tapahtunut. Ei voi hyväksyä poliitikkojemme halua ”lapioida” rahaa amerikkalaiselle Guggenheimille, mutta sitä ei riitä maamme merkittävimmälle kulttuurialan työllistäjälle. On tyrmäyttävä väsytystaktiikka, jossa kertaalleen kaadettu hanke vedetään aina uudelleen esiin, että se mahdollisesti menisi läpi, vaikka ylivoimainen enemmistö hanketta vastustaa. Hanketta lobataan tiedotusvälineissä. On esitetty mainosdokumentteja, ”miten homma sujuu Bilbaossa”. Esiin nostetaan ”merkittäviä puolestapuhujia” kuten Päivi Lipponen. Olisi syytä muistaa, että emme tarvitse emmekä halua maksaa Guggenheimia.

Rakentamisen hinnaksi arvioidaan 130 miljoonaa euroa, jota G-säätiö ei maksa. Rahoitus jäisi Helsingin kaupungille ja mahdollisesti valtiolle. Summaan eivät sisälly arvonnäisäverot, tontin rakennusten purkaminen eivätkä muut kulut. Kokonaishinta nousisi arviolta lähes 30 miljoonaa. Museon toiminta jäisi eräiden arvioiden mukaan viisi miljoonaa euroa vuodessa tappiolle. G-säätiö haluaisi tehdä 20 vuoden sopimuksen, jolloin veronmaksajille tulisi 100 miljoonan lasku. G Helsingin rahoitus on täysin auki. Helsingin johdolla on kiima saada G-museo. Miksei selvitelä yhteistyötä Pietarin Eremitaasin kanssa?

A-studio Streamin keskustelussa Kaarin Taipale esitti vakuuttavia perusteluja, miksi G-museota ei tule perustaa julkisin varoin.

Uudessa esityksessä on vähäisiä kosmeettisia muutoksia. On varattava tietty tontti tai ei mitään. Mitä Helsinki haluaa olla? Mikä on kaupungin ydintoimintaa? Haluako Helsinki olla pohjoismaainen kaupunki, jossa on G-museo 2020? Onko G-museo sopiva julkisten menojen laajennus, kun menoja yritetään supistaa? G-säätiö on edunsaaja. Taipale totesi edelleen, että Helsingin kaupunki kantaisi kaikki riskit, mutta G-säätiö saisi takuuvarmasti seitsemän miljoonaa euroa vuodessa. New Yorkissa, Venetsiassa ja Berliinissä G-museo on toiminut yksityisellä rahoituksella. G Bilbao on ainoa G-säätiön onnistunut yhteishanke maailmalla. G Bilbao on klovni- eli pellearkkitehtuuria. Helsinki vertautuu kehityksensä Abu Dhabiin, jonka G-museon valmistumista on lykätty vuodesta 2011 vuosiin 2013,

2015 ja 2017.

Taipale korostaa, että Helsingin pitäisi katsoa tulevaisuuteen eli tarvitaan luovuutta. Pitäisi rakentaa itse esimerkiksi uudelleen tiedekeskus, jossa selvitetään maailman digitalisointimista. G Helsinki ei vie suomalaista taidetta ulkomaille. Miksi Helsingin keskustakirjastolle ei löydy paria kymmentä miljoonaa, mutta G Helsingille yli 200 miljoonaa? Helsingin ”kilpailijakaupungeissa” ei ole G-museota, joka on vanhentunut museoperiaatteeltaan. G-hankkeen päämäärä on kateissa ja museosta on tulossa pelkkä näyttelyhalli, jossa voi esitellä kiertäviä koelmia venäläisille turisteille.

Pietarilainen nykytaidemuseon johtaja Elizaveta Shagina vertaa G-museota Disneylan-

diin. Hän ei usko G-museon houkuttelevan venäläisiä, sillä Venäjällä on erinomaisia taidemuseoita. G-museo on lähempänä viihdekeskusta kuin taidekokoelmaa. USA:n Suomen suurlähettilään Bruce Oreckin mielestä G-museo tekisi Helsingistä ”erityislaatuista”. Näin hänen tulee virkansa puolesta sanoa. Museojohtajat arvelevat kävijämäärän ennusteen 550000 olevan aivan liian korkea G-museon uutuusarvon jälkeen. Ateneumissa kävi 2012 noin 400000 ihmistä. Espoon Emmassa 2007 uusi museo ja Salvador Dalín näyttely houkuttelivat 160000 kävijää.

Helsingin päättäjiä painostetaan jo kansainvälisesti. G Bilbaon apulaisjohtaja Margo Meoro on varma, että uusi sopimus syntyy. El Correo-lehden kulttuuritoimittaja Iñaki Esteban sanoo: ”Jos olisin suomalainen, haluaisin hyötyä New Yorkin ja Bilbaon taidekokoelmista, koska olisimme tuolloin kaikki samaa verkostoa”. Bilbaon ja Abu Dhabiin G-museon suunnitellut arkkitehti Frank Gehry on kiinnostunut osallistumaan avoimeen arkkitehtuurikilpailuun, vaikka hän yleensä osallistuu vain kutsukilpailuihin. Norjalainen Snøhetta ja suomalainen ALA ovat halukkaita osallistumaan kilpailuun.

Jos G-museo tuottaa niin hyvin kuin hankkeen puoltajat esittävät, niin miksi yritykset ja liikemiehet eivät kilvan sijoita G-museoon? Mielenpääni on, että G-museota ei tule perustaa julkisin varoin Helsinkiin. Jos yksityiset haluavat perustaa G-museon, on sille etsittävä muu kuin paraatipaikka Etelärannassa tai Katajanokalla.

**Hannu Kautto
2013-10-20**

Lähteet:

http://fi.wikipedia.org/wiki/Guggenheim_Helsinki_-_suunnitelma
http://www.intokustannus.fi/kirja/guggenheimin_varjossa/
http://fi.wikipedia.org/wiki/Guggenheimin_varjossa
Edelleen ei Guggenheimille, Tiedonantaja (2013-09-27)36, 5
Unelmien Guggenheim, Yle TV1, A-studio Stream, 2013-09-27
<http://www.hs.fi/kulttuuri/a1381813213245>

Ilmaston muutos ja skeptikot

”Ilmaston muutos” on tämän hetken tietämyksemme kannalta enemmänkin filosofinen kuin tekninen tai fyysinen käsite. Tarkoitan tällä sitä, ettei ole olemassa tyhjentävää mallia muutoksen etenemisestä ja sen mekanismeista. On vain olemassa 95 % varmuus (IPCC) siitä, että muutos etenee ja on vaikeasti ennakoitavissa jo pelkästään matemaattisena hirviönä, puhumattakaan ”takaisin kytkenöistä”, joita vasta opettelemme ymmärtämään. Takaisin kytkenät voivat olla mittavia, kuten mitä seurauksia on valtamerten lämpenemisellä tai pohjoisten palsojen sulamisella. Pienessä mitassa ne voivat tulla kemian teollisuuden alueelta, kuten mitä vaikutuksia on kullakin kemikaalilla, joiden määrä jalostuksessa jatkuvasti kasvaa. Emme tunne kaikkia niiden vaikutuksia edes ihmisiin puhumattaakaan tähän laajempaan kontekstiin ilmaston muutokseen. Tässä fi-

Ilmojen lämpeneminen on kokenut pienen notkahduksen 2000-luvulla. Tästä ovat ns. skeptikot saaneet uutta vettä myllyynsä, vaikka samanaikaisesti ikijää ja ikeiroudat sulavat, aavikoituminen etenee ja meren pinta nousee. Ilmaston muutoksessa on kysymys monimuuttuja yhtälöstä, jonka ajallinen ulottuvuus on pitkä, jonkin indikaattorin (ilman lämpeneminen) muuttuminen kertoo hyvin vähän muutoksen etenemisestä, mutta sillä voi olla vaikutusta mielipideilmaston muutoksiin, skeptikkojen mielen ja fossiilisten polttoaineiden kaupan kannalta.

losofisessa abstraktiossa kaikki liittyy kaikkeen, joka konkretisoituu fyysikaalisessa ilmaston muutoksesa.

Ilmojen lämpenemisen pieni notkahdus saattaa luoda uskoa siihen, että jo tehdyllä on jotain saavutettu. Kasvihuonekaasut (hiilidioksidi, metaani ja ilokaasu) ovat kuitenkin lisääntyneet. Ehkä niiden hiukkasten määrä, jotka heijastavat auringon säteilyä takaisin on myös lisääntynyt? Ennusteet eivät kuitenkaan tue käsitystä, että lämpötilan ”notkahdus” olisi muuttanut kokonaiskuvaa ilmaston muutoksesta. Kuva muutoksesta täsmentyy yksi-

tyiskohtien ymmärtämisen myötä ja ehkä tuleva ilmastopoliittinen antaa muutosta hidastavia raja-arvoja päästöjen hallitsemiseksi. Se miten ihminen on jo vaikuttanut ilmastoa muokkaaviin luonnon mekanismeihin jää kuitenkin arvailujen varaan eli pysähtyykö jäätiköiden ja ikeiroudan sulaminen ja saadaanko aavikoitumisen ja veden puutteen aiheuttamat inhimilliset kärsimykset hallintaan.

Hiilidioksidipäästöt kirjataan yleisesti suurimmaksi ja kasvavaksi ongelmaksi. Vaikka fossiilisten polttoaineiden käyttöä pystytäisiin vähentämään (ei vaikuta todennäköiseltä), niin ”vanhat synnit”

painavat siten, että meri lämpenee, pinta nousee ja takaisinkytkentää sen moniulotteisuudessaan ei saada päättymään tai pysähtymään. Fossiilisten polttoaineiden hinnan nousu on ainoa tapa suitsia niiden kulutusta, joskin paradoksaalisesti arktisten jäätiköiden sulaminen ohjaa öljynetsintää näille ”halvemille” alueille ja hiilidioksidiongelman pahenemiseen ja ”uusien” jäätiköiden sulamiseen.

Me voimme väitellä päästöjen numeerisista määristä ja päästäjien vikapäisyydestä, mutta ainoat todellisuutta indikoivat ja merkitsevät mittarit ovat bioin-

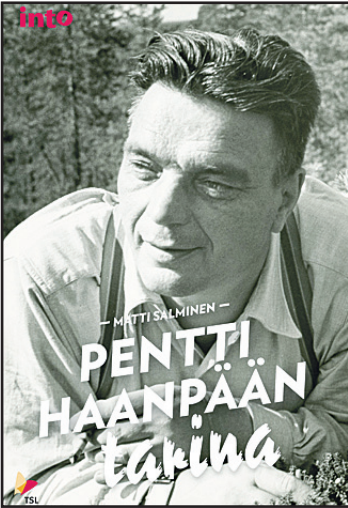
dikaattorit, jotka kertovat meidän ja luonnon elinmahdollisuuksista. Luonnon monimuotoisuus ja lajien sukupuutot ovat keskeisiä mittareita tulevaisuuden kannalta, ei lämmityksen halon tarve tai se, että pärjääkö ilman turkisvuorirukkasia. Pelkästään ravinnon riittävyyden kannalta mehiläisillä on merkitystä maaluonnon hyödyntämiseen. Muutokset merissä ja herkässä meriluonnossa ovat arvaamattomia.

Tutkijat ovat ennakoineet ilmaston muutoksen aiheuttamia kustannuksia ja päätyneet miljardijoukkoon, jota emme ilmeisesti pidä totena, koska emme aikaansaa ilmastopoliittista tai ylipäätään toimia muutoksen hidastamiseksi. Emme edes siihen sopeutumiseksi. Vai hyötyykö tästä joku? kenties ns. ilmastokeptikot?

**Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin ry
Liljendal**

Kuka oli Pentti Haanpää ?

Matti Salminen
Pentti Haanpään tarina
Into kustannus 2013
304 sivua

Jos haluatte kokea todellisen lukuelämyksen asiasta, jonka luulitte jo tuntevanne, niin tarttukaapa uuteen Pentti Haanpään tarinaan. Matti Salminen on todella paneutunut aiheeseensa. Pentti Haanpää oli yksi Suomen kaikkien aikojen parhaista kirjailijoista. Kuka hän oikeastaan oli? Miksei hänestä ole aikaisemmin kirjoitettu kokonaista elämäkertaa? Miten hän eli, kirjoitti, luovi, joi, rakasti ja kuoli?

Ensimmäisen kerran tartuin Haanpään teoksiin 1970- luvun alkupuoliskolla ja innostuin niistä. Luulin tietäväni Haanpäästä kaikesta tarpeellisen. Kuinka väärässä olinkaan. Vasta tässä Matti Salmisen kirjassa kerrotaan ensimmäistä kertaa tosi tarina kirjailijasta, joka havainnoi tarkasti ja kriittises-

Jos haluatte kokea todellisen lukuelämyksen asiasta, jonka luulitte jo tuntevanne, niin tarttukaapa uuteen Pentti Haanpään tarinaan. Matti Salminen on todella paneutunut aiheeseensa. Pentti Haanpää oli yksi Suomen kaikkien aikojen parhaista kirjailijoista. Kuka hän oikeastaan oli? Miksei hänestä ole aikaisemmin kirjoitettu kokonaista elämäkertaa? Miten hän eli, kirjoitti, luovi, joi, rakasti ja kuoli?

ti omaa aikaansa. Haanpää ei hetkeksikään hellittänyt puolustamasta vähäosaisten oikeutta ihmisarvoiseen elämään.

Salminen on tehnyt ainakin kaksi merkittävää urotyötä. Ensinnäkin kirjasta löytyy 305:n eri vuosikymmeninä lehdissä ja vuosialbumeissa julkaistujen juttujen eli novellien luettelo, jollaista aiemmin ei ole ollut olemassa. Toiseksi Salmisen ututteran tonkimisen seurauksena aivan uutta, ennen julkaisematonta materiaalia on löytynyt sekä Piippolasta että eri arkistoista. Suurin osa Haanpään jäämistöstähän hajaantui moneen osaan hänen hukkumiskuolemansa jälkeen. Aiempi Haanpää- tutkimus ei ole ollut yhtä perusteellista.

Salminen toteaa kirjassaan mm. että Haanpään vuonna 1948 kirjoittama novelli ”Kaiken vanhan kohtalo” on ehkä yksi hänen parhaistaan. Siinä päähenkilö Antti Maa pohtii uskonkysymyksiä. Haanpään ajattelu oli lähellä nykyajan maallista ajattelua. Jeesusta itseään hän ei pilkkaa, uskontoa kylläkin. ”Jeesus ei missään mainitse, että sellainen mahtava järjestö olisi luotava ja koreanimiset kirkkoherrat ja arkkipiispat päästettävä valtaan. He tuskin olisivat sen yksinkertaisen ihmisen ystäviä, joka aikoinaan kävellä läpsytteli Palestiinan pölyisillä

teillä ja puhutteli kalastajia ja maanviljelijöitä. Saarnastuoleista ja papipiloista ei koskaan puhuttu sanaakaan...” Antti Maa on varma, että jos Jeesus ilmestyisi nyt maanpinnalle, niin hänen vaelluksensa päättyisi, jollei ristille, niin vähintäänkin ristikoiden taakse. Eihän esimerkiksi pyhää omistusoikeutta voi loukata niin kuin Jeesus teki, kun hän muutti riivaajat sioiksi, jotka suinpäin tuhatmäärin syöksyivät mereen jyrkänteeltä ja hukkuivat. Mitäs sikojen omistaja siihen sanoisi...”

Haanpää osallistui kulttuurivaltuuskunnan mukana Kiinan matkalle 1953. Hän näki matkalla itse Maon, joka vastaanotti korkeallaan satojentuhansien kiinalaisten ohimarssin. Haanpää keksi pitkälle letkalle kuvaavan nimen: Ihmisjangtse. Hän kirjoittaa: ”Täällä pateerasivat vain keisarilliset henkikaartit. Sitten se oli kaatopaikkana ja vasta vapautuksen jälkeen kansa puhdisti ja korjasi torin, samoin itse Tienanmenin, Taivaallisen rauhahan, komean porttirakennuksen ja pystytti korkean lipputangon, johon puhemies Mao Tse-tung omin käsin nosti Kiinan viisitähtisen kansallisen lipun lokakuun 1. päivänä 1949, jolloin kansantasavalta perustettiin. Nyt hänen jättiläiskuvansa riippuu Tienanmen-portin yläpuolella ja avaran torin takana

vastapäätä kohosivat neljän suuren muotokuvat, Marxin, Engelsin, Leninin ja Stalinin noiden, joiden opit Kiinan työväenluokka on ottanut oppaakseen. Sillä hetkellä tunsi, että siinä piilee arvaamattomia voimia. Eiköhän vain se, mitä oli tapahtunut noiden kuvattujen miesten päissä ollut kuljettanut meitäkin kymmenentuhannen kilometrin takaa näkemään Pekingin vapunpäivää...” Näin siis Haanpää toimi myös reportterina. Kaikille eivät jutut kelvanneet. Seura-lehti palaut-

ti ne käyttämättöminä ja yllättäen myös Suomi-Kiina-seura. Haanpään artikkeli ”Kiinan muurilla” julkaistiin vasta Kiina sanoin ja kuvin-lehdessä vuoden 2013 alussa.

Tällaisia yllätyksiä löydätte Matti Salmisen kirjasta. Toivotavasti se aloittaa uuden kiinnostuksen sekä meissä vanhoissa että nuoremmissa lukijoissa Haanpään tuotantoa kohtaan.

Suosittelen: Antero Nummiranta

Uusi novellikokoelma

Pentti Haanpää
Ilmeitä isänmaan kasvoilla
Into/2013 200 sivua

Novellikokoelmassa on 23 novellia, joista yhtä, ”Herra tohtori, kirkko ja porvarin jäniskoira”, ei ole koskaan julkaistu yhdessä-

kään Haanpään kirjassa. Tietokirjailija Matti Salminen teki löydön SKS:n kirjallisuusarkistosta kerätesään lähdeaineistoa Pentti Haanpään elämäkertaan. Haanpää oli vuonna 1933 laatinut novellikokoelman sisällysluettelon ja varmentanut sen allekirjoituksellaan.

Vuonna 1933 Pentti Haanpää oli ollut julkaisupaitsiossa jo kolmatta vuotta. Hänen tunnetuin teoksensa Noitaympyrä ei löytänyt kustantajaa Suomen ahtaassa poliittisessa ilmapiiirissä vuonna 1931. Samoin kävi kahdelle novellikokoelmalle Väjän taivaan alta ja Ilmeitä isänmaan kasvoilla. Ne julkaistiin vasta Haanpään kootuissa teoksissa hänen kuolemansa jälkeen vuosina 1956-58. Erillisenä teoksena Ilmeitä isänmaan kasvoilla ilmestyy nyt ensimmäisen kerran.

Antero Nummiranta

Kolme ilmestynyttä kirjaa (osa 1.)

Vuoden 2014 syyskuun 4. päivänä tulee kuluneeksi 70 vuotta vuoden 1944 hetkistä jolloin maamme irrottautui toisen maailmansodan sotatoimista. Lieneekö valmistautumista päivän viettoon se, että tänä vuonna ilmestyi sopivasti isänpäivän alla ainakin kolme teosta, jotka poikkeavat sotakirjojen totutuista kaavoista. Kunkin teoksen aihepiiri on sellainen, joka antaa ymmärtää, että kirjoissa ei rämmitäisi Karjalan kannaksen juoksuhautoihin juuttuneina tekemässä suuria torjuntavoittoja. Näiden kolmen teoksen yhteisenä nimittäjänä voi hyvällä syyllä pitää poikkeavuutta maassamme harjoitettavasta niin kutsutusta virallisesta historian kirjoituksesta.

Virallinen historian kirjoitusahan pyrkii iskostamaan meille ajatusta, että Suomi kävi ylhäisessä yksinäisyydessään sankarillista erillisuutta – oli vain ihan sattumaa, että ajallisesti samoihin aikoihin riehui myös toinen maailmansota. Saman virallisen historian kirjoituksen kaavaan liittyy erillisten taistelujen nostaminen esille suurina sankarillisina ratkaisutaisteluina. Pyrkii unohtuttamaan, laulamalla ylistysvirsiä yksilölle ja hänen sankaruudelleen, seikka kuinka sota todellisuudessa syntyi ja päättyi. Itketään ja suolletaan selityksiä kuin pahankuriset kaharat, jotka narahivat kesken pahanteon.

Itse olen kiinnittänyt useampana vuonna huomiota siihen, että valtamedioissa kiertää elokuisin tarinoita suurista Karjalan kannaksella käydyistä ratkaisevista torjuntavoitoista. Saattaahan kirjoittelu johtua mätäkuustakin ja toimittajien valittamasta kesäisestä juttupulasta. Merkillistä on, että mätäkuun loppumisen myötä unohtuvat syyskuun tapahtumat. Yleensä syyskuussa vallitsee sotajutturintamalla syvä ja pitkä hiljaisuus. Yksinkertaisesti unohdetaan kertoa esim. sodan aseleposopimuksesta ja välirauhan sopimuksesta. Samoin unohtuvat Suursaaren tais-

telu, Lapin sota. Myöskään ei paljon pukahdella Stella Polaris-operaatista, asekatkentaikutusta, Saksalaisen vastarintaliikkeen luomisesta maahamme. Samoin ei myöskään paljoa ole näkynyt totuuden mukaisia selostuksia Suomen sotaherrojen vehkeilyistä Lapin sodan aikana.

Kohtuuden nimissä on todettava, että täysin noista edellä luettelemistani asioista ei ole voitu vaienta. Tietoa niistä on ollut, etenkin vasemmistolaisen työväenliikkeen piirissä, mutta julkisuudessa puhuttaessa ovat ”isänmaalliset piirit” hyvin nopeasti pyrkineet leimaamaan ne kommunistien panetteluksi. Vainenemisestä huolimatta tieto tapahtumista on elänyt mielissä perimätiedon tavoin.

Tänä syksynä näyttäisi tapahtuneen jonkinlainen poikkeaminen peruskuvioista. Nämä ilmestyneet kolme teosta näyttäisivät poikkeavan totutusta yleisestä niin sanotusta virallisen historian kirjoituskuviosta. Kirjat ovat: **Juhani Suomen** kirjoittama kirja, jonka on kustannut Kustannusosakeyhtiö Siltala Helsingissä. Kirjan nimi on **”Mannerheim – viimeinen kortti?”**

Kauko I. Rumpusen toimittama ja Valitut Palat – Digest Ab:n Helsingissä kustantama kirja, jonka

nimi on **”Vaiettu totuus – salailtuja ja vähän tunnettuja tapauksia sotavuosilta”.**

Dosentti **Juha Pohjosen** ja tutkijatohtori **Oula Silvennoisen** kirjoittama ja Otavan kustantama kirja nimeltään **”Tuntematon Lauri Törni”.**

Pääpiirteissään kaikki kolme edellä mainittua teosta käsittelevät samoja asioita. Jokaisessa teoksessa on vain asioihin toisistaan poikkeava näkökulma. Mielenkiintoista etten sanoisi. Tulen myöhemmin palaamaan tarkemmin teoksiin sekä niissä esitettyihin asioihin.

Asian tekee mielenkiintoisemmaksi, jos esittää kysymyksen: miksi ne on julkaistu nyt? Siis kolme erillistä teosta - lähes samanaikaisesti – joissa pyritään pudottelemaan muutamia legendaarisia tyyppejä pois heille luoduista, liki henkilökulttimaisista sädekehistä. Ehkä eräs selitys saattaisi olla se, että sodasta on kulunut jo tarpeeksi paljon aikaa. Ajan myötä on avautunut erilaisia arkistolähteitä laajempaan tutkimukseen. Tutkijoiden käytettävissä on ollut entistä monipuolisempaa materiaalia. Ehkä oma vaikutuksensa on seikkalla, että myös tutkijariveihin on nousut nuorempia sukupolvia, sukupolvia ilman omakohtaisia sotaraportteja.

Vaarallisinta on se, että jos näitä tutkimuksia yritetään käyttää sodan vähättelyyn. Eli pyritään luomaan ajatusmaailmaa, että viime sotien lopputulos oli itseasiassa kiinni muutamasta tunaroinnista ja säistä.

Palaan seuraavissa Kansan Äänen numeroissa tarkemmin asiaan.

Timo Kangasmaa

Saksalaismielinen vastarintaliike Suomessa

Saksalaismielinen vastarintaliike perustettiin Lapin sodan aikana syksyllä 1944. Saksan ja suomalaisen äärioikeiston perustaman organisaation oli tarkoitus aloittaa suomessa kansallissosialistinen vallankumous.

Elokuussa 1944 SS-majuri Alarik Bross esitteli suunnitelman joukolle suomalaisia upseereja sekä muutamalle muulle radikaalin oikeiston edustajalle. Kokouksessa perustettiin Vastarintaliikeryhmä, jonka johtoon valittiin everstiluutnantti Carl Lindh. Organisaatio jaettiin kahdeksaan piiriin ja jäsenistöä värvättiin Vapaussodan rintamamiesten liiton, Aseveliliiton sekä IKL:n jäsenistä. Liikkeen rahoitus tuli pääosin saksalaisilta, mutta mm. eversti Ragnar Nordström ja vuorineuvos Peter Forsström ostivat liikkeen käyttöön moottoriveneitä.

Saksalaisten poistuttua etelä-Suomesta syyskuussa 1944 perustettiin liikkeen johtoelimeksi Sonderkommando Nord, joka oli suoraan Saksan pääturvallisuusviraston päällikön Ernst Kaltenbrunnerin alaisuudessa. Bross nimitettiin esikuntapäälliköksi osastoon, jonka miehistö koostui suomalaisista SS-miehistä sekä loikanneista Lapin sodan vangeista. Osasto siirrettiin Usedomin saarelle Heringsdorfiin.

Tammikuussa 1945 majuri Bross, Aarne Runolinna ja Alexander Cellarius matkustivat sukellusveneellä Heringsdorfista Kristiinankaupunkiin tapaamaan liikkeen suomalaisia johtoa. Alukselle kuljetettiin mm. organisaattori Johan Fabritius ja yhdysmies Karl Jansson. Neuvotteluissa saksalaiset eh-

dottivat, että perustettaisiin Suomen pakolaishallitus ja aloitettaisiin sotakorvausteollisuuden sabotointi. Hallituksen johtoon ehdotettiin professori T.M. Kivimäkeä. Fabritius kuitenkin kieltäytyi hankkeesta. Neuvottelun jälkeen Jansson palasi maihin mukanaan aseita, rahaa ja Saksassa koulutettu Seppo Heikkilä. Fabritius matkusti veneen mukana Saksaan. Veneeseen jäivät myös Suomesta mukaan tulleet kapteeni Lauri Törni sekä vänrikki Solmu Korpela.

Vastarintaliike rakensi Suomen radioasemaverkoston, jota käytettiin yhteydenpitoon ja propagandaan. Merkittävin toimintamuoto oli kuitenkin maasta ulos haluavien ihmisten salakuljetukset Ruotsiin ja Saksaan. Saksalaisten kukistuttua vastarintaliike jatkoi toimintaansa, kunnes alkuvuodesta 1946 Valpo pääsi liikkeen jäljille ja pidätti useita liikkeen johtohenkilöitä, mm. Fabritiuksen. Maanpetosoikeudenkäynnissä tuomittiin 11 henkilöä vankeuteen. Esimerkiksi Lauri Törni tuomittiin kuudeksi vuodeksi vankeuteen. Maanpetosoikeudenkäyntiä ei pidä sekoittaa sotasyyslyssysoikeudenkäynteihin.

Yhdysvaltojen Oslon-sotilasiamiehen raportin mukaan järjestöllä oli 10000 kevyttä jalkaväen asetta sekä joitakin kranaatinheitimiä. Kätkeytyjen aseiden joukossa oli myös presidentti Koiviston Emma-pikakivääri. Koivisto tietävästi palveli sodan aikana Törnin alaisena. Kätkeytyjen aseiden lukumäärästä voidaan todeta, että kansallissosialistisen vallankumouksen uhka oli todellinen.

Sauli Drockila
<http://manifestiblogi.blogspot.fi>

Jälleen Njeprillä, sodan aalto alkoi vyöryä länteen

Jatkoa sivulta 12

Kärkiosastojen suojaamina sillanpäähän siirrettiin yhä enemmän joukkoja. 23.9.-43 oli 13.A:n sillanpää leveydeltään 30-35 km ja syvyydeltään 35 km. Etelämpänä 60.A:n joukot muodostivat Dneprille myös 30.9. mennessä 12 km syvän ja 20 km leveän sillanpään. Lisäksi pienen sillanpään 13.A:n pohjoispuolelle muodosti myös-kin 61.A. Desnan yli siirtyivät myös-kin 65.- ja 48.A. Ne joutuivat taistelemaan vaikeissa olosuhteissa Gomelin kohdalla sijaitsevilla suo- ja räme-alueilla, jotka ylitettiin syyskuun loppuun mennessä, jolloin joukot pureutuivat Gomelin pohjoispuolelle Sož- joelle.

Voronežin - ja Aron R etenevät Ukrainaan ja Dneprille- tavoite Kiovan vapautus

Zukovin koordinoimat rintamat saivat 6.9.-43 päämajan ohjeen edetä Dneprin keskijuoksulle ja vallata siellä sillanpää-asemia. Voronežin R:n tuli iskeä linjalla Romny- Priluki- Kiova. Aron R:n hyökkäysuunta oli Pultava- Kremenzug. Rintamien eteneminen oli alkuun hidasta. Natsit kuitenkin joutuivat Donetsin Laakion taisteluiden jälkeen vetäytymään Pultavan alueelta. Voronežin R:lle päämajan reservistä lähetetty 3.KaPsA (Rybalko) sai aikaan murron. Lisäksi rintamaa vahvennettiin vielä antamalla sille 61.A ja 52.A. Aron R:lle annettiin 37.A ja 46.A ja lisäksi sinne siirrettiin Voronežin R:n 5.KaA. Pultavan valtauksen jälkeen Aron R:n vasen siipi lähestyi 23.9.-43 Dnepriä. Sillanpään Veliki Bukrinin alueella valta-

sivat 3.KaPsA, 40.A ja 47.A. Sitä laajennettiin nopeasti Voronežin R:n etenemisen turvaamiseksi Kiovaan etelästä ja lounaasta kiertäen. Veliki Bukrinissa fasistit tekivät suurella voimaryhmittymällä vastaiskun sillanpään joukkoja vastaan sitoen ne paikalleen. Kiovan pohjoispuolella Ljutešin alueella Dneprin ylittivät myös 240.D:n JR842 joukot. Täälläkään kärkijoukot eivät odottaneet ponttoonien ja siltakaluston saapumista, vaan aloittivat ylityksen saatavissa olevalla välineistöllä. Aron R:n joukot ylittivät Dneprin Dneprovokamenkan ja Domotkanin alueilla. Siellä jouduttiin torjumaan vihollisen vastahyökkäykset useaan kertaan, että voitiin turvata 7.KaA:n menestyksellinen ylitys. Dnepr ylitettiin myös muualla mm. Kremenzugin kaakkoispuolella.

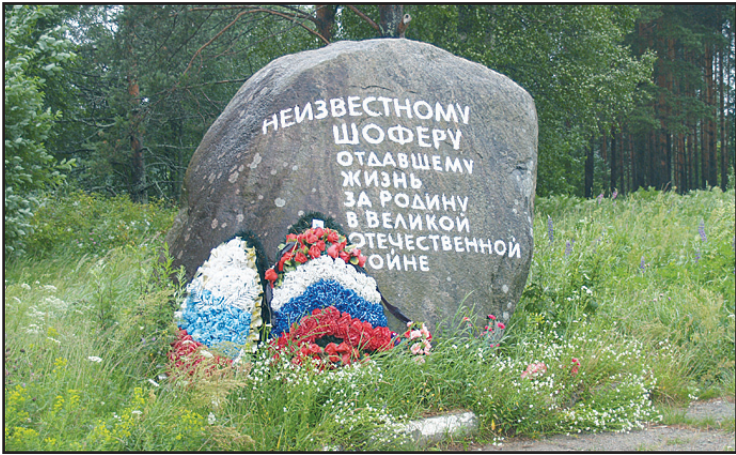
Sodan tärkeä vaihe oli saavutettu

Lokakuun alkuun mennessä tavoitteet oli pääosin saavutettu. Syyskuussa neuvostojoukot ylittivät Dneprin useilta kohdilta 700 km osuudelta välillä Lojev- Zaporozje ja valtasivat useita sillanpää-asemia. Dneprin alajuoksua lukuunottamatta lähes koko Dneprin itäpuolinen Ukraina oli vapautettu. Syyskuussa Pohjois- Kaukasian R vapautti Mustanmeren laivaston kanssa Novorossiiskin ja Tamanin niemimaan ja vihollisryhmittymä tuhottiin. Myös syyskuussa ajettiin fasistit Brjanskista ja Smolenskista.

Sotamenestys perustui sosialistisen kansantalouden järjestämiseen ajoissa sotatalouden raitteille. Rintamalle kyettiin toimitt-

Syksyllä -43 hyökkäys fasistien karkottamiseksi eteni kuuden rintaman yhteishyökkäyksellä. Taistelujen painopiste oli vielä eteläisillä rintamaosuuksilla. Tavoite oli kuitenkin asetettu taistelujen siirtämiseksi Valko-Venäjälle, Leningradiin, Baltiaan, Karjalaan ja Muurmanskin suunnalle. Kuvassa neuvostojoukot saapuvat Smolenskiin, joka vapautettiin 2.10.-43. Kuva "Marsalkka Zukovin muistelmat" kirjasta.

Syksyllä -43 Leningradin piiritys jatkui. Moskovan ja Stalingradin voitot sekä Leningradin puolustajien vastarinta estivät fasisteja koskaan valtaamasta kaupunkia. Tammikuussa -43 Leningradin- ja Olhavan rintamat Zukovin koordinoimana mursivat kapean maakäytävän saartettuun kaupunkiin. Kuvan muistokivi elämäntien alkupäässä on osoitettu niille tuntemattomille autonkuljettajille, jotka antoivat henkensä synnyinmaan puolesta suuressa isänmaallisessa sodassa.

maan kaikkea tarpeellista materiaalia. Öljyntuotantoon käynnistettiin "toinen Baku". Kehitettiin tuotantoa Kuznetskin ja Magnitogorskin sulatoilla sekä käynnistettiin uutta kaivos- ja metallialan tuotantoa. Vuonna 1943 kansantalous tuotti 35000 taistelukonetta sekä 24000 Ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä. Tämä kaikki oli määrällisesti ja laadullisesti enemmän mihin Saksa kykeni. Asevoimia lisättiin v. -43 määrällisesti ja laadullisesti. Muodostettiin 78 uutta divisioonaa, 5 Ps-armeijaa, 37 Ps- ja Mek AK:aa, 80 ErPs- prikaatia ja 149 ErPs- ja rynnäkkötykirykmenttiä. Lisäksi muodostettiin 6 TykAK:aa, 26 TykDiv ja 7 KA raketinheitin Div.

Sodassa oli tapahtunut lopullinen käänne ja sen seurauksena suurten työläisjoukkojen kes-

kuudessa fasisminvastainen toiminta ympäri Eurooppaa sai jalansijaa. Toimitti Heikki Männikkö

Lähdeaineisto: Marsalkka **Zukovin** muistelmat, Marsalkka **A.Vasilevski:** Elämäni työ, Marsalkka **K. Rokossovski:** Sotilaan velvollisuus, **APN:** Toisen maailmansodan aattona, **Albert Axel:** Stalin sodanjohtajana, **Grigori Deborin:** 30 vuotta suuresta voitosta, **Boris Solovyov:** The battle of Kursk, APN 1973 **Sovjetskaja Rossija** (72/13) liitteen "isänmaalliset kirjoitukset" (13/13), **Andrei Raisfeldin** artikkeli "Zitadellen romahdus".

Kenraali Vo Nguyen Giap: "Osasimme odottaa heitä!"

Historian menestyksekkäin sissikommentaja kuollut

[Risto Koivula, Tampere] Loka-kuun 4. päivänä 2013 kuoli Hanoin sotilassairaalassa 102-vuotiaana Vietnamin Japania, Ranskaa ja USA:ta vastaan käymien raskaiden imperialisminvastaiten puolustusotien komentaja ja entinen pitkäaikainen ministeri Vo Nguyen Giap.

Vo Nguyen Giap syntyi 25.08.1911 Keski-Vietnamissa Huen kaupungin lähistöllä maanviljelijän perheeseen. Pikkuvirkamiehenäkin toiminut isä oli osallistunut vuosien 1885 ja 1888 kapinoihin Ranskan siirtomaavaltaa vastaan. Vuonna 1919 siirtomaaviranomaiset vangitsivat hänet kumouksellisesta toiminnasta ja tapoivat hänet. Isä opetti pojalle mm. ranskaa ja poika menestyi koulussa hyvin. 13-vuotiaana Huen meni katoliseen lukioon, jossa hänen opettajanaan toimi mm. rehtori poika Ngo Dinh Diem, tuleva Etelä-Vietnamin nukkepresidetti ja koulukaveriehin kuului Annamin entinen kruuninprinssi Bao Dai, tuleva japanilaismiehittäjien asettama nukkehallitsija. Samaa koulua oli käynyt myös Ho Tshi Minh. Giap erotettiin lukiota poliittisen toiminnan takia ja hän palasi kotiseudulle, jossa liittyi Tan Viet -itsenäisyyspuolueeseen. Giap vangittiin 1930 ja tuomittiin kahden vuoden rangaistukseen, josta 13 kk vankilassa, kumouksellisesta toiminnasta. 1931 hän liittyi Vietnamin kommunistiseen puolueeseen. 1933 – 1938 Giap opiskeli Hanoin yliopistossa valmistuen lakitieteellis-

Kuvassa aseveljet (1945) Vietnamin viidakossa Japanin antautumisen aikaan. Keskellä seisomassa vasemalta René Deforneaux, (Vapaa Ranska, laskuvarjodesanttiupseeri, sittemmin sotakirjailija), Hồ Tshi Minh, Allison Thomas (USA, em.), Vo Nguyen Giáp eli "toveri Van", Henry Prunier, (USA, Giapin ja Hon länsimaisen aseteknologian opettaja, alun perin ranskankielen tekninen sotilastulkki, kuoli 17.04.2013), äärimmäisenä oikeassa reunassa tohtori Paul Hoagland (USA, Chase Manhattan Bankin lääkäri, päätehtävänään pitää Neuvostoliitossa verenvaihdolla parannetun tuberkuloosin jäljiltä edelleen sairasteleva Ho hengissä mm. uusilla sulfa-antibiooteilla). Kuvan aikaan Ho ja Vo mm. tiesivät jo myös NL:n atomipommista, kahtena alle kymmenestä ulkomaan ulkomaalaisesta Maon, Titon, Klaus Fuchsin ja Robert Oppenheimerin ohella.

tä tiedekunnasta pääainenaan poliittinen taloustiede. Hän ei kuitenkaan ryhtynyt lakimieheksi, vaan historianopettajaksi erityisenä mielenkiinnonkohteenaan sotahistoria. Vuonna 1938 kesällä hän meni naimisiin pääaineensa professorin Dang Thai Minhin tyttären Nguyen Thi Minh Giangin kanssa, jonka perhe myös oli vastarintaväkeä.

Münchenin sopimuksen jälkeen 1938 Ranska omaksui Indokiinassa fasistisen linjan pyrkien diiliin Hirohiton kanssa. Ranskan kommunistisen puolueen toiminta kiellettiin ja sen aktiiveja alet-

tiin vangita ja tappaa. Englantilainen Euro-Wikipedia väittää, että tämä olisi tapahtunut vasta "Molotov-Ribbentrop-sopimuksen jälkeen", mikä on paha vale. Sen jälkeen myös Ho Tshi Minh ja Vo Nguyen Giap tunnettuina johtajina siirtyivät syksyllä 1938 Kiinaan Maon joukkoihin saamaan sotilaskoulutusta.

Kolmen imperiumin voittajien komentaja Vuonna 1942 Giap ja noin 40 muuta kiinalaisittain sissikoulutettua palasi Vichyn Vietnamiin. He perustivat sissiryhmiä syrjäisimmiltä

kulmilta alkaen läpi maan, lopulta kaupunkeihinkin. Tarkoitus oli, etteivät vichyt ja japsit huomaa mitään erityistä olevan tekeillä, kaiken vähiten, että vastarinnan valmistelua aseistettiin Neuvostoliitosta, sillä Stalin pelkäsi Japanin hyökkäystä NL:n Kaukoitään. Sille olikin toisaalta järjestettävä muuta puuhaa... 1943 Vo sai tietää, että hänen vaimonsa, appensa ja vaimon sisar olivat joutuneet ranskalaisten fasistien uhriksi. Pieni tytär ja anoppi säilyivät hengissä.

Syyskuussa 1944 julkistettiin Vietnamin vapautusmeijan (Vietminh) aseellien taistelun ohjelma. Maaliskuussa 1945 japanilaiset "liittolaiset" kaatoivat vichynranskalaisten hallituksen ja asettivat "valtaan" Bao Dain. Viet Minhillä oli tuolloin n. 5000 hyvin asemoitua ja aseistettua taistelijaa. Toukokuusta elokuuhun 1945 USA tuki aktiivisesti Viet Minhia (kuva). Amerikkalaiset tunsivat Hon entuudestaan hyvin. Hän oli mm. valmistellut Kansainliiton perustamista presidentti Woodrow Wilsonin kanssa tuoden tämän tietoon siirtomaiden ja Kominternin näkökantoja.

Hirohito antautui ehdoilla 15.08.1945. Vo Guyen Giap marsi sissijoukoiineen Hanoihin 28.08. Ho Tshi Minh julisti Vietnamin demokraattisen tasavallan itsenäiseksi 02.09. Hän nimitti Vo Nguyen Giapin sisäministeriksi. Potsdamin konferenssi 1945 päätti, että Japanin antauduttua Vietnamiin asetettiin tilapäinen hallinto, jossa Kansallinen Kiina (Kuo Min Tang) hallinnoi Pohjois-Vietnamia ja Englanti maan eteläosaa. Kansallinen Kiina oli jälleen sekä Maon että Vietna-

miin vihollinen. Vietminh pyrki hartaasti sovitteluratkaisuun Ranskan kanssa Vietnamin itsenäisyydestä, turhaan. Englanti vetäytyi Etelä-Vietnamista ja Kuomintang Pohjois-Vietnamista Ranskan hyväksi, joka aloitti I Indokiinan sodan, joka päättyi 7.5.1954 Dien Bien Phun ratkaisutaisteluun, erääseen sotahistorian kuuluisimmista ja merkittävimmistä taisteluista, joka teki Giapista legendaarisen hahmon. USA:n ilmavoimat osallistui salaa Ranskan puolella taisteluun.

Ranskan poistuttua USA asetti Etelä-Vietnamiin oman Ngo Dinh Diemin nukkehallituksen, jota rupeesi massiivisesti aseistamaan. Tämä johti II Indokiinan sotaan eli Vietnamin sotaan, jossa Vo Nguyen Giap toimi koko ajan Pohjois-Vietnamin armeijan komentajana. Viet Cong toimi etelässä maan yhdistämiseksi. Sota päättyi voittoon 1975. Sota vaati 6 miljoonan ihmisen hengen. USA käytti myös toistaiseksi ainoan kerran sotahistoriassa mutageenisia myrkkyjä, joten se kävi osin etnistä tuhoamissotaa. Sellainen pitäisi määrätä kansanmurhaakin raskaammaksi rikokseksi ihmiskuntaa vastaan. Rauhantekoon liittyi tärkeä kansainvälinen kriisinhallintajärjtelmän parannus, kun Kiina korvasi Taiwanin YK:n Turvallisuusneuvoston pysyväjäsenenä.

Vietnamin sodan jälkeen Vo johti vielä naapurimaan Kamputsean Pol Potin fasistihallituksen kaatamisen 1978 ja Kiinan maahan-tunkeutumisen torjunnan 1979 sotilasoperaatiot.

Jatkuu sivulla 19

Onko keskuspankkivalta kehityskykyistä kapitalismia ?

”Nykyajan kapitalismin ja sosialismin peruslait

Onko olemassa kapitalismin peruslaki? Kyllä, sellainen on olemassa. Mikä tämä laki on, mitkä ovat sen luonteenomaiset piirteet? Kapitalismin taloudellinen peruslaki on sellainen laki, että se ei määrää vain joitakin kapitalistisen tuotannon kehityksen erityispiirteitä ja -prosesseja, vaan sen kehityksen kaikki pääprosessit – laki, joka määrää kapitalistisen tuotannon olemuksen, sen olennaisen luonteen.

Onko arvolaki kapitalismin peruslaki? Ei ole. Arvolaki on ensisijaisesti (myyntiin tuotetun), tavara-tuotannon laki. Se on ollut olemassa ennen kapitalismia ja tavaratuotannon tapaan tulee jatkumaan kapitalimin kumoamisen jälkeen kuten meidänkin maassamme, vaikkakin todellakin rajoitetussa toimintapiirissä. Vaikuttaessaan laajasti kapitalismin oloissa arvolaki näyttelee tietenkin suurta roolia kapitalistisen tuotannon kehityksessä. Mutta paitsi, että se ei määrää nimenomaan kapitalistisen tuotannon olemusta ja kapitalistisen voiton periaatteita, se ei edes aseta kysymystä näistä. Siksi arvolaki ei voi olla nykyaikaisen kapitalismin peruslaki. Samasta syystä myöskään kilpailun ja tuotannon anarkian laki tai epätasaisen kehityksen laki kapitalismissa eri maissa eivät voi kumpikaan olla kapitalismin peruslakeja.

On sanottu, että keskimääräisen voiton laki olisi nykyaikaisen kapitalismin peruslaki. Se ei ole totta. Nykyaikainen kapitalismi, monopolikapitalismi, ei voi tyytyä keskimääräiseen voittoon, jolla lisäksi on taipumus aleta joh-tuen pääoman kokoonpanon muutoksesta (kulloinkin uuta lisäarvoa tuottavaan elävään työhön sijoitetun osan suhteelliseen vähenemisestä). Se, mitä nykyaikainen monopolikapitalismi vaatii, **ei ole kes-**

Neuvostoliitossa käytiin 50-luvun taitteessa laaja tieteellinen keskustelu sosialismin ja siinä ohessa kapitalismin objektiivisista peruslainalaisuuksista. Keskustelun tulosten yhteenveto julkaistiin Stalinin nimisessä teoksena ”Sosialismin taloustieteellisiä kysymyksiä NL:ssa” /1. Objektiviisuusnäkökannalta oli tärkeää eriyttää oikein myös kapitalimin todelliset olennaisimmat peruslait. Tällä kertaa olemmekin kiinnostuneita nimenomaan niistä. Niitä käsittelee kirjan 7. luku

kimääräinen, vaan maksimivoitto, jota se tarvitsee enemmän tai vähemmän säännölliseen laajennettuun uusintamiseen (kasvuun).

Soveliaiin kapitalismin peruslain käsitteeksi on lisäarvolaki, joka on kapitalistin voiton alkupe-rän ja kasvun laki. Se todella määrää kapitalistisen tuotannon peruspiirteet. **Mutta lisäarvolaki on liian yleinen laki**, joka ei selitä korkeimman voiton suhdeluvun ongelmaa, jonka varmistaminen on monopolikapitalimin kehityksen ehto. Tämän puutteen korjaamiseksi lisäarvoteoriaa on konkretisoitava ja kehitettävä edelleen nimenomaan monopolikapitalimin oloihin soveltumisen kannalta pitäen samalla mielessä, että monopolikapitalismi ei tarvitse mitä tahnsa voittoa, vaan nimenomaan maksimivoittoa.

Juuri tämä on nykyaikaisen kapitalimin peruslaki.

Nykyaikaisen kapitalismin taloudellisen peruslain pääpiirteet ja -vaatimukset voitaisiin formuloida seuraavalla tavalla: *maksimaalisen kapitalistisen voiton varmistaminen tietyin valtion väestön enemmistön riiston, raunioittamisen ja köyhdyttämisen ja toisten, erityisesti takapuisten valtioiden orjuuttamisen ja systemaattisen ryöstämisen ja lopulta sotien ja kansantalouden militarisoinnin kautta, joita käytetään voitojen maksimoimiseen.*

On sanottu, että yhtä kaikki keskimääräinen kapitalistinen voitto voidaan katsoa aivan riittäväksi kapitalistiselle kehitykselle nykyisissä oloissa. Tämä ei ole tot-

ta.Keskimääräinen voitto on alin voitollisuus-taso, jonka alapuolella kapitalistinen tuotanto käy mahdottomaksi.

... Nimenomaan maksimivoit-tojen turvaamisen välttämättömyys ajaa monopolikapitalis-mia sellaisiin riskitekoihin kuten siirtomaiden ja muiden takapuisten maiden orjuuttamiseen ja systemaattiseen ryöstämiseen, itsenäisten valtioiden alistamiseen epäitsenäisiksi, uusien sotien järjestämiseen – mikä nykykapitalismin magnaateille on ”business”, joka parhaiten soveltuu maksimivoiton puristamiseen – ja lopulta tähtää talodellisen ylivallan voittamiseen itselle Maapallolla.

Kapitalismin peruslain tärkeys muodostuu muun ohella siitä seikasta, että kun se määrää kaikki kapitalistisen tuotantotavan johtavat kehitysilmiöt, sen buumit ja kriisit, sen voitot ja tappiot, sen ansiot ja rasitteet – koko vasta-kohtaisen kehitysprosessin – se tekee mahdolliseksi myös ymmärtää ja selittää niitä. ”

Mitä tämä tarkoittaa?

Yllä esitetty kapitalismin peruslaki toimii pääomamarkkinoilla, finassija osakemarkkinoilla, joiden jaettava substanssi muodostuu lisäarvosta eli tuotteen arvolain mukaisen arvon ja tuotteen sisältämän ns. yksinkertaisten työtuntien arvon erotuksesta, joka päättyy tuotantovälineiden omistajan haltuun. Arvolaki sanoo, että tuotteiden hintojen suhteet markkinoilla määräytyvät tuotteiden valmistamiksi keskimäärin välttämättömän ns. yksin-

kertaisen työn määrästä. Näin syntyy myös työn itsensä arvo.Työtun-nin tuottamiseen tarvitaan keskimäärin vähemmän kuin yksi työtunti. Tässä perusteoriassa ei synny tyhjistä arvoa, vaan sitä syntyy pelkästään työstä. Marxin arvoteorian voimassaolo ei edellytä, että olisi voimassa Ferdinand Lassallen rautainen palkkalaki, joka sanoo, että työvoimalle maksetaan vain sen verran, että työvoiman uusintaminen on juuri ja juuri mahdollista., vaikka noin näkee joskus väitettävän. Tuotteiden arvo ja sitä kautta hinta laskevat, kun niiden työsisältö teknologisen keihityksen myötä laskee.

Pääomamarkkinoilla kapitalistit sijoittavat voittonsa mahdollisimman tuottoisasti, suurimman odotetun tuoton mukaan. Tästä seuraa tuotannon kilpaillessa rahoituksesta jo mainittukin peruslaiksikin tarjottu keskimäärisen voiton laki, että samansuuruinen sijoitus tuottaa suurin piirtein samansuuruisen voiton sen pääomarakenteesta riippumatta esimerkiksi elävän työn ja tuotantovälineiden kesken. Tällainen johdannainen laki, joka kuitenkin ei kerro, mihin suuntaan kapitalismi kulloinkin on kehittymässä, on kapitalismin peruslain seuraus, jossa tärkeää on myös, miten siitä kulloinkin poiketaan maksimaalisten erikoisvoit-tojen suuntaan. Mitään muuta mekanismia tuolle laille kuin pääomien kilpailu tuotosta ja tuotannollisten hankkeiden kilpailu pääomamarkkinoilla rahoituksesta ei tunneta. Voitollinenkin vakaa firma, joka kuitenkin tuottaa jatkuvasti

alle keskimääräisen tuoton, on ka-toamisputkessa.

Jotakin on muuttunut 50-luvulta...

Vielä 50-luvulla johtavat kapitalistimaat USA mukaan lukien sotia ry-mistelivät - hankkiakseen uusiakin siirtomaita - kansallisia vapautusliikkeitä vastaan, jotka usein olivat kommunistien johtamia. Nykyisin ”tärkeillä” valuuttamarkkinoilla ei tuolloin ollut erityistä roolia kuten nykyään, sillä maailmanraha oli kul-ta. Viime kädessä kullassa mitattiin sekä läntisten ”vaihdeettavien” että muidenkin valuuttojen arvot. USA kuitenkin törsäsi Vietnamin sotaan kymmenkertaisesti niin paljon dollareita suhteessa kultavarantoon-sa kuin sillä oli valuuttasopimus-ten mukaan lupa painaa. Tällöin siir-ryttiin ”kuin huomaamatta” Chilen vallanakaappauksen säästämänä ”keskuspankkikapitalismiin”, jossa keskuspankit alkoivat kaiken poliittisen, tieteellisen ja myös mark-kinavalvonnan ulkopuolella painaa tai painattaa yksityisillä rahaa ”koko maailman tarpeisiin”. Parin keskus-pankin setelipainokoneista yhdis-tettynä sotilaalliseen uhkailuun on tullut ”uusi siirtomaajärjestelmä” imperialimille. Keskupankkien höt-törahasta pitäisi ”maksaa”työn tuo-tetta olevilla aidoilla hyödykkeillä.

Rahan painaminen ja levittäminen maailmalle erilaisin vip-paskonstein ei luo edellenkään uutta arvoa, mutta se jakaa sitä olevaa kuitenkin ilman fyysistä ryöstöä. Ylivoiton lähteenä on nyt ”oikeat” suhteet höttörahanpai-najaan. Kapitalismin kehitysyhteys mm. teknologiaan ja sitä kautta tie-teeseen näyttäisi olevan katken-nut vähän samaan tapaan kuin se katkesi natsi-Saksassa.

Risto Koivula

Lähteet:
Lähdeluettelon saa toimitukselta

Miksi Pohjolan johto hännystelee Obaman pyrkimyksiä?

Pohjolan johto asettui USA:n aggression tueksi

Ruotsin pääministerin Fredrik Reinfeldin isännöimille illallisille osallistuiivat pääministerit Norjasta, Tanskasta ja Islannista. Suomea edusti presidentti Sauli Niinistö. Pohjolan johdon mielestä Syrian tilanteessa oli voimakas kansainvälinen reaktio tarpeen (MTV3). Tämän voi tulkita siten, että Pohjo-lan johtajat ovat asettuneet pönkittämään USA:n valtioterrorismia. Nyt tämän valtioterrorismin muotona oli bruttaali hyökkäys-suunnitelma Syyriaan, jonka hallinto la-vastettiin syylliseksi Syyriassa ta-pahtuneeseen kemiallisten aseiden käyttöön. Nimittäin Syrian entinen Ankaran suurlähettiläs NidalQablan oli kertonut uutistoi-misto FNA:n kirjeenvaihtajalle, et-tä Saudi-Arabian Prinssi Sultan oli toimittanut Syyriaan kemiallisia aseita.1

Mutta mitä sanoikaan hiljaitain Teheranin valtion yliopiston kansainvälisten tutkimusten laitoksen johtaja Mohammed Morandi? Hänen mukaansa USA tukee Qataria ja Saudi-Arabiaa, jotka rahoittavat islamistien toimintaa. Eli rahoitus kohdistuu Syyriassa riehuvalle oppositoryhmälle. Näin ollen USA on itse edesauttanut kemiallisten aseiden käyttöä Syyrias-sa. Kuitenkin supervalta halusi hyö-kätä Syyriaan juuri tämän kielletyn ase- en käytön takia. Eikö USA:n olisi pitänyt harkita hyökkäystä mie-

Yhdysvaltojen presidentti Barack Obama otettiin seurueineen Ruotsissa innostuneesti ja ystävällises-ti vastaan Obaman saapuessa maahan vierailulle 4.9.2013. Vaikka Obaman ohjelma- ja asialistalla oli paljon erilaisia kohtia, niin lienee varmaa, että kysymyksessä oli lobbaustoiminta USA:n suunnitelmien puolesta iskeä Syyriaan.

luummin Saudi-Arabian ja itsensä kimppuun?

Muutenkin länsivallat ovat sponsoroineet Syrian kapinallisia eli terroristeja kuten Rysslands röst 22. toukokuuta kirjoittaa.2 USA:n tiedustelupalvelu on auttanut Syyrian kapinallisia voimakkaal-la aseistuksella ja Syyrian oppositio-joukoilla on tai ainakin on ollut kemiallisia sotavälineitä.3

Mainittakoon kuitenkin, että melko pian yllä mainittujen tapahtumien jälkeen Syrian konfliktiin alettiin löytää rauhanomainen ratkaisu, joka oli ilmeisesti enimmäkseen Venäjän vaikutusta.

Miksi Pohjolan johtajat tukevat valtioterrorismia?

USA:n ja eräiden muiden Nato-maiden valtioterrorismia tuetaan yleensä Euroopan unionin alueel-la, mutta nyt pohjolan johto ilmaisi selvästi hyväksyntänsä USA:n ”hu-manitäärisille” doktriineille. Yksi syy siihen, että kyseiset ”rauhaan pa-kottamisen” projektit tai miksi niit-ä sitten kutsutaankin, saavat mainitun suostumuksen on siinä, että pohjola kuten myös tavallisesti EU:n poliittinen eliitti, muodostavat osan Uudesta maailmanjärjestyksestä ja Globaalin uuden liberalismin kan-nalla oleva harvainvalta on kukin alistunut uhraamaan maansa ja

kansalaistensa hyvinvoinnin Israelin ja USA:n kolonialististen tavoit-teiden alttarille. Israel tässä maini-taan siksi, että esim. Israel-lobby vaikuttaa pelottavan tehokkaasti mainitun supervallan sisä- ja ulko-politiikkaan.

USA:n ja Nato-maiden rikokset ihmisyyttä vastaan

Ensinnäkin joitakin esimerkkejä Amerikan Yhdysvaltojen rikoksista ihmisyyttä vastaan sekä myötä-vaikuttamista niihin: Vietnamin so-ta vuosina 1964–1975. Tuolloin USA pommitti salaa Kambodžaa, josta päätöksen tekivät etupäässä Yhdys-valtain silloinen presidentti Richard Nixon ja ulkoministeri Henry Kissinger, jonka vaikutus oli ratkaiseva ky-seisessä teurastuksessa. Lopulta se johti sitten katastrofiin, jonka seuraukset hyvin tunnemme – Pommi-tuksien ja sen jälkiseurauksien an-siosta lähes puolet Kambodžean väestöstä tuhoutui. Israelin myön-teiseen eliittiin kuuluva Kissinger palkittiin myöhemmin näistä mur-hatöistään huolimatta Nobelin rau-hanpalkinnolla.

Vietnamin riippumaton myönteinen kehittyminen oli eli-minoitu sukupolvien ajaksi, sil-lä maan talous, maaperä, vesistö ja väestön siedettävät elinolosuhteet tuhottiin primitiivisellä sodankäyn-

nin vimmalla (William Blum 2002).

Vuonna 1988 CIA auttoi Irakia käyttämään kyseisiä aseita Irania vastaan maiden välisessä sodassa, kertoi ForeignPolicy -lehti maanan-taina. Tietonsa se perusti nyt julki-seksi tullesiin CIA:n asiakirjoihin. 4 USA käytti köyhdytettyä uraania Irakissa, jonne se hyökkäsi vuonna 2003. Ainakin osa Irakin maaperästä on muuttunut myrkylliseksi jou-tomaaksi. Tämän pirullisen aineen ansiosta inhimillinen tuska ja kärsi-mys olivat ja ovat edelleen köyhdy-tettyyn uraniin altistuneilla sanoin kuvaamatonta. Esimerkiksi Basran kaupungin asuinalueille uraania on levinnyt yli 300 000 kg ja alueella on myöhemmin todettu 5-kertainen määrä syöpäsairauksia sotaa edel-tävään aikaan verrattuna. Vasta-syntyneillä on saastuneella alueel-la paljon epämuodostumia ja kas-vaimia. Edellä mainittua informaatiota on sensuroitu, mutta esimer-kiksi tohtori JawadAl-Alin piti 12.9. eduskunnassa esitelmän tähän ai-heeseen liittyen.5

Vaikka köyhdytetyn uraanin käyttö ammuksissa ei ilmeisesti ole vielä kansainvälisesti kiellettyä, niin silti kyseisellä aineella on epäinhimillistä kärsimystä tuottava vaikutus, kuten esim. Damaskoksen esikaupunkialueelta käytetyillä ke-

miallisilla aseilla, joita siis käyttivät ilmeisesti Israelin ja USA:n sekä eräiden muiden länsivaltojen tukemat arabiliittolaiset, jotka tukivat oppo-sitoryhmiä.

Sotatoimet Syyriaa vastaan ilman YK:n turvallisuusneuvoston valtuutusta olisi tarkoittanut kansainvälisen turvallisuuden ja siihen liittyvän järjestyksen romuttamista. Kokemus osoittaa, et-tä elämme siis kuin primitiivisessä luonnossa, jossa väkevämmän osapuolen voima ratkaisee olemassa-olon edellytykset.

USA:n sotatoimien suunnittelulla Syyriaa kohtaan oli yhtenä tarkoituksena Lähi-idän uusjako. Tämä onnistuu, kun sotaa laajennetaan provosoimalla Iran konfliktiin mukaan Syrian kautta. Koko ”arabikeväällä” on ollut tämä yhtenä päämääränä. Mikäli Iran olisi ajautunut Syrian selkkaukseen ja huomioon ottaen Iranin ulko-poliittiset kytkennät, olisi saattanut interventiot laajeta jopa maail-manpaloksi, jonka seuraukset olisivat olleet arvaamattomat. Israel-myötämielinen USA ja eräät muut Nato-maat hakivat tässä maailman hegemoniaa. Jäämme siis jännityk-sellä odottamaan, minkä kortin Is-rael ja USA seuraavaksi vetäisivät pakasta poliittisen Lähi-idän suh-teen.

Markku Juutinen, Insinööri Västerfärnebo Ruotsi

Lähteet:
Lähdeluettelon saa toimitukselta

Mitä kuuluu Venezuelan bolivaariselle vallankumoukselle?

Marjaliisa Siira 27.10.-13

Kansainvälinen media näyttää unohtaneen Maduron. Hänestä onkin vaikea repiä kohuotsikoita kuten Chavezista. Chavez oli selvästi uhka vallitsevalle maailmanjärjestykselle, niin raa’asti häntä vastaan hyökättin kansainvälisesti. Myös suurin osa Suomen vasemmistoa meni mukaan tähän kansainvälisen valtamedian sumutukseen, joka perustui Venezuelan opposition propagandaan.

Venezuelan oma oppositio on tietysti edelleen hyvin aktiivinen. Monenlaista hallituksen horjuttamista tapahtuu koko ajan, sabotaaseja, lakkojen masinointia ja huhukampanjoita. Jopa murhasuunnitelma Maduroa vastaan saatiin heinäkuussa paljastettua ja estettyä. Kesällä oppositio myös lanseerasi huhun, joka väitti, että Maduro olisi syntynyt Kolumbiassa eikä niin ollen kelpaisi Venezuelan presidentiksi. Maduro tyrnäsi kansainväliseen mediaankin levitetyn huhun sanomalla, että hän on syntynyt ja kasvanut Caracasissa.

Valta kansalle

Maduro on alkanut kiertää maata ministereineen ja johtavine virkamiehineen ja järjestää ns. street government (katuparlamentti) -tapaamisia. Näissä keskushallinnon väki tapaa kunnallisia neuvostoja ja muita ruohonjuuritason yhteisöjä. Tapaamisissa käydään läpi, mitä on tehty, mitä on jäänyt tekemättä ja mitä pitäisi tehdä. Keskushallinnon edustajat neuvovat ongelmien ratkaisussa ja esittelevät myös uusia projekteja.

Mutta, mutta... tehtävä on aika lailla mahdoton. Venezuelassa laskettiin syyskuussa 2013 olevan 33 223 kunnallista neuvostoa ja 17 332 yhteiskunnallista liikettä (social movements) ja lisää syntyy edelleen. Näiden ruohonjuuri-

Huhtikuussa 2013 valittu Venezuelan uusi presidentti Nicolás Maduro jatkaa edeltäjänsä Hugo Chavezin työtä. Chavez nimitti yhteiskunnalliset uudistuksensa bolivaariseksi vallankumousprosessiksi, jonka päämääränä on 21. vuosisadan sosialismi. Mutta sosialismin rakentaminen porvarillisen valtion sisälle ei ole helppoa.

Harvinaisen isot saappaat jäivät tyhjiksi, kun Venezuelan presidentti Hugo Chavez menehtyi syöpään 5.3.2013. Karismaattisen, energisen, innovatiivisen, innostavan ja aikaansaavan presidentin paikkaa tuskin kukaan pystyy kokonaan täyttämään. Sellaisia kansan johtajia ei synny kovin montaa vuosisadassa. Sen tietää myös Chavezin seuraaja Nicolas Maduro. Hän onkin korostanut alusta alkaen kollektiivista johtamista. Useampia aivoja ja tekeviä käsiä tarvitaan nyt bolivaarisen vallankumouksen eteenpäin viemiseksi.

Maduro kiittää maata johtavien ministeriensä- ja virkamiestensä kanssa. Näissä koordinaatiokokouksissa hallitus suuntaa alueellisen kehityksen strategioita sekä käynnistää uusia hankkeita ja osallistumista yhteisöissä.

tason päättävien elimien perustaminen oli Chavezin idea sosialismin ja demokratian rakentamisesta porvarillisen valtion sisällä. Hän hajautti valtaa suoraan kansalle ilman edustuksellisuutta ja rahoitti näiden neuvostojen toimintaa. Tämän lisäksi Venezuelassa on tietenkin normaali porvarillisen valtion rakenteet vaaleilla valittavine kunnanvaltuustoineen kaikkineen.

Maanlaajuisella street government -kiertueella Madurolla on tarkoitus myös yhdistää näitä neuvostoja suuremmiksi ko-

konaisuuksiksi ns. kommuuneiksi. Tähän mennessä on perustettu 1234 kommuunia. Näiden vastuulle voidaan antaa isompia hankkeita.

Kamppailua ihmisen ahneutta vastaan

Rahaa on siis jaettu laajoille piireille itsenäisesti hallinnoitavaksi. Tähän liittyy ongelmia. Ihminen on ahne. Kun bolivaarisessa liikkeessä on mukana noin puolet 28-miljoonaisesta kansasta, joukkoon mahtuu monenlaista vipeltäjää.

”Venezuelassa on erittäin kor-

ruptoitunut oikeisto, joka periytyy aikaisempien hallitusten ajoilta. Mutta meillä on vastassamme myös vallankumoukselliseen leiriin pesiytyneet väärinkäytökset” Maduro sanoo.

Ongelmana ovat myös vanhan vallan ajoilta periytyneet hallinnon virkamiehet. Heitä ei ole erotettu. Osalla heistä päivät kuluvat bolivaarisen prosessin sabotointiin.”Kun valtio esimerkiksi ostaa lääkkeitä tai elintarvikkeita varastoon valtion marketteja varten, varastoilla alkaa käydä outoja kuorma-autoja, jotka vievät lasteja teille tietymättömillä,” venezuelalainen Gustavo Garcia kertoo. ”Ruokatarvikkeita myydään sitten katukaupassa tai viedään naapurimaahan Kolumbiaan, jossa niistä saa hyvän hinnan.” Jatkuvasti viranomaiset myös löytävät ja takavarikoivat hamstrattuja elintarvikkeita, tonneittain esim. öljyä, riisiä, sokeria tai jauhoja. Hamstrauksella aiheutetaan ns. elintarvikepula. Taannoinen maailmalle uutisoitu wc-paperipulakin johtui ilmeisesti siitä, että joku organisoisi sekä paperivaraston tyhjennyksen että pulasta tiedottamisen kansainväliselle medialle.

Kymmenien tuhansien itsenäisten projektien maassa tapahtuu kaikenlaista. Esimerkiksi jollekin rakentamisprojektille anotaan rahaa, mutta paikan päältä mitään ei tapahdukaan ja rahat katoavat yksityisiin taskuihin. Äskettäin paljastettiin myös, että eräät valtion pankin virkailijat siirsivät neuvostoilta kuuluvaa rahaa omille tileilleen.

Väärinkäytöksiä kitkeäkseen Maduro on muodostanut salaisen tiimin lahjomattomista tutkijoista. He ovat jo paljastaneet isoja väärinkäytöksiä. Äskettäin on pidätetty mm. Valencian pormestari Edgardo Parra, joka on hallitsevan PSUV:n (Veneaelan yhdistynyt so-

sialistinen puolue) jäsen. Hänellä on pitkä lista rikoksia. Parra johti 14 osuuskuntaa, joiden kautta hän kiersi rahaa ja omaisuutta itselleen ja pojalleen. Hän oli hankkinut mm. maatiloja, taloja, purjeventeitä, lentokoneita ja autoja sekä palveluja. Parran oma poika oli tässä toiminnassa innolla mukana. Mitäpä isäki voisi pojaltaan kieltää? Maduro vakuuttaa, että väärinkäytökset paljastetaan ja rangaistaan riippumatta tekijän poliittisesta väristä. Se on tärkeä kannanotto. Näin vältetään historiasta tuttu tendenssi korruptoituneen, etuoikeutetun ja varakkaan puolue-eliitin syntymiseen valtapuolueen sisällä.

Kohti ruokaomavaraisuutta

Ruoka ja asuminen ovat ensisijaisen tärkeitä köyhille, ja näissä asioissa paljon on saavutettu jo Chavezin aikaan. Nälänhätä on FAOn (YK:n maatalousjärjestö) tämän vuoden tilastojen mukaan lähes selätetty, enää 3 prosenttia kärsii aliravitsemuksesta ja Maduron tavoitteena on ”nälkä nolla”, 900 000 ihmistä ruokailee päivittäin jossain valtion ruokalassa ilmaiseksi. Valtion kaupoista saa ruokaa subventoitua hintaan. Valtio on rakennuttanut satoja tuhansia vuokra- ja omistusasuntoja köyhille. Köyhät saavat omistusasunnon ilmaiseksi tai pilkkahintaan ja vaikkapa 40 vuoden maksuajalla. Tuottamatonta maata on jaettu viljeltäväksi maattomille viljelijöille. Köyhyys on puolitettu.

Nyt Venezuela yrittää kohen-taa ruokaomavaraisuutta. Maailman ruokapäivänä 16.10 Maduro ilmoitti, että 320 FAO:n koulutamaa tekniikkaa on valmis aloittamaan maaseudulla työnsä, jonka tarkoitus on parantaa kotimaisen maatalouden tuottavuutta.

Jatkuu sivulle 20

Pohjois-Korean maatalous kehittyy

Juha Kieksi 25.10.-13

KDKT:n maatalous on kokonaan kollektivisoitu. Pääosa tiloista on osuustoimintatiloja. Lisäksi on muutamia valtiontiloja, joiden tehtävänä on toimia lähinnä mallitiloina osuustoimintatiloille.

Osuustoimintatila on perustettu Korean sodan päättymisen jälkeen vuonna 1953. Tuolloin 12 pientilaa yhdistyi osuustoimintatilaksi. Pinta-ala oli 24 hehtaaria ja viljelijöitä oli yhteensä 35. Sittemmin tilaan on liittynyt lisää viljelijöitä ja tällä hetkellä pinta-ala on 600 hehtaaria. Päätuotantosuunta on riisin viljely. Lisäksi viljellään vihanneksia, perunaa, hedelmiä ja kasvatetaan eläimiä kuten sikoja, kaneja, vuohia ja kanoja. Vuohia kasvatetaan maidon vuoksi. Maito käytetään omalla tilalla lapsien ravinnoksi.

Maatilat ovat paljolti omavaraisia. Tilalla on yhteensä 1250 viljelijää ja perheenjäsenet keskenään tilalla asuu 2800 henkilöä. Suuri henkilömäärä suhteessa peltoalaan selittyy riisinviljelyllä, joka on työvoimavaltaista. Lohkot ovat pieniä ja koneellistaminen on kosteuden vuoksi vaikeaa. Toisaalta tuo osoittaa, millaiselle määrälle ihmisä tila pystyy antamaan toimeentulon.

Tilan hallinnosta vastaa hallintokomitea. Tuotanto jakaantuu 18 työyksikköön ja jokainen työ-

Vierailin lokakuussa, juuri riisinkorjuun päätyttyä pohjoiskorealaisella osuustoimintatilalla Pjongjangin lähistöllä. Tilalla tuotettiin monipuolisesti elintarvikkeita melko omavaraisista lähtökohdista. KDKT:n maatalous on melko työvoimavaltaista, vaikkakin maaseudun koneistus on silmin nähden parantunut kuluneen 10 vuoden aikana johtuen talouden elpymisestä.

Osuustoimintatilan puimala. Tilalla on käytössä traktori yms. kalustoa, mutta myös härillä on kuljetuksissa suuri merkitys.

yksikkö työtimeihin. Työyksiköt ja työtiimit kilpailevat keskenään ja parhaat yksiköt sekä tiimit palkitaan. Tällä tavalla kannustetaan työskentelemään ahkerasti ja tuottamaan enemmän.

Osuustoimintatilat luovuttavat ennalta määritellyn tuotantomäärän valtiolle vastineeksi valtiolta saamistaan lannoitteista, traktoreista, riisinstutuskoneista ja polttoaineesta. Valtio järjestää tarvittaessa korjuuaikaan apuvoimaa

sotilaista tai kaupunkien virkamiehistä. Tänä vuonna korjuu on kuitenkin saatu tehdyksi omin voimin eikä apuvoimaa ole tarvittu. Vaikka valtio vastaakin lannoitteiden toimittamisesta, keskeinen lannoite on kuitenkin lannasta ja kasvijätteistä tehtävä komposti.

Tilalla on oma konepaja, jossa on valmistettu mm. kaikki traktorivetoiset maatalouskoneet kuten aurat ja äkeet. Tilalla on konepajan lisäksi kaksi koulua, sairaala,

kaksi lastentarhaa eri-ikäisille lapsille sekä maataloustekninen koulu. Usein tilan lapsista tulee viljelijöitä, mutta he voivat halutessaan valita myös muun ammatin, opiskella yliopistossa tai mennä armeijan palvelukseen.

Osuustoimintatila saa pitää luovutusosuuden ylitse menevän tuotannon. Tämä ylijäämä voidaan joko myydä keskitetysti tai se voidaan jakaa tasan tilalla työskentelevien viljelijöiden kesken. He voivat käyttää tuotteet omaan kulutukseensa tai myydä ylijäämän eteenpäin. Viljelijöillä on myös mahdollisuus tuottaa itse muutaman aarin kokoisilla palstoilla vihanneksia tai viljaa joko omaan käyttöön tai maatalousmarkkinoilla eteenpäin myytäväksi. Viljelijät voivat pitää myös yksittäisiä eläimiä omaan lukuunsa kotitalouksissaan.

Vuoden 2013 satonäky-mät suotuisat

Yleisesti ottaen suotuisien säiden ja KDKT:n tehostuneen teollisuustuotannon myötä maan viljasadon odotetaan olevan paras vuosikautsiin. Tämänhetkisten arvioiden mukaan kokonaissato tulee olemaan noin 5,3 miljoonaa tonnia. Viime vuonna kokonaissato oli hieman yli 4,9 miljoonaa tonnia, joten kasvua tänä vuonna on lähes 8 prosenttia.

KDKT:n 24 miljoonan asukkaan keskimääräinen viljantarve

on noin 5,4 miljoonaa tonnia vuodessa. Vajetta on viime vuosien aikana korjattu tuomalla viljaa muun muassa Kiinasta.

Ilmastonmuutos aiheuttaa haasteita maanviljelylle

Myös tällä osuustoimintatilalla satonäkymät ovat olleet kohtuulliset. Riisistä on saatu hyvä sato noin 7000 kg/ha, mutta muilla viljoilla ja vihanneksilla satonäkymät eivät ole yhtä suotuisat. Tämä johtuu keväen pitkästä sadekaudesta. Tuolla alueella satoi yhteen mittaan 50 vuorokautta. Sateiden ja niiden aiheuttamien tulvien jälkiä oli nähtävissä kaikkialla ainakin pienessä mittakaavassa. Myös jonkin verran siltoja ja teitä oli menetetty tulvien seurauksena. Tälläkin tilalla panostetaan runsaasti pengerryksien parantamiseen ja puiden istutukseen torjumaan eroosiota ja tulvien aiheuttamia ongelmia.

Kysyimmekin osuustoimintatilan johtajalta, näkykö ilmastomuutos jollain tavalla maatilan arjessa. Johtaja kertoi, että perinteisesti Koreassa on ollut talvella kolme kylmää päivää ja neljä lauhkeampaa päivää viikossa. Tämä perinteinen sääntö ei enää pidä, vaan talvet ovat paljon aikaisempaa kylmempiä ja runsaslumisempia.

Jatkuu sivulla 19

Unohtamisen suhteellisuudesta (3)

Osittain lainaamalla asiayhteydet sivuutetaan

Kansan äänen kirjoitussarjassa ”Unohtamisen suhteellisuudesta” osassa 2 käsiteltiin alaotsikon ”Kustantajan historialliset lähtökohdat” alla Solzhenitsynin Gulag-Vankileirien saaristo-teoksen toisen esipuheen (johdannon) kirjoittajan Martti Anhavan peruslähtökoh-
taa kahdeksan sivua käsittävälle kirjoitukselleen ja samalla mieles-
täni myös koko uusintapainoksen julkaisemiselle. Näistä syistä on
tarpeen vielä palata Kansan äänessä 4/2013 julkaistuun tekstiin ja
tehdä siihen myöhemmin esille tulleita selvennyksiä.
Teoksen ensimmäinen, kustantaja Sofi Oksasen laatima esipu-
he (saatesanat), on kahden sivun mittainen, yleistä porvarillista his-
torian tulkintaa sisältävä vuodatus, jota ei kannata sen enempää
kommentoida. Kirjoitussarjan ensimmäisessä osassa kuvailtiin saa-
tesanojen sisältöä.
Anhavalle on sen sijaan annettu selvästi tehtäväksi konkreet-
tisten työkalujen esille kaivaminen julkaisuprojektissa. Lenin, Lo-
kakuun vallankumous ja sosialismi on saatettava taas kerran huo-
noon valoon laajoissa lukijapiireissä. Näihin edellä mainittuihin ei
pitäisi kenenkään enää eikä koskaan turvautua. Ei, vaikka maail-
massa olisi minkälainen taloudellinen tai poliittinen kriisi tahansa.

Kansan äänessä 4/2013 kirjoitettiin

”Anhava lähtee liikkeelle Leninin kansalais- ja interventiosodan ai-
kaisesta viestistä: ”On tiukasti so-
tilaallisen toiminnan aika. On vält-
tämätöntä terästää massojen ener-
giaa ja luonnetta vastavallanku-
mouksellisiin kohdistettavalla jouk-
koterrorilla etenkin Pietarissa, jon-
ka antama esimerkki on ratkaisevan
tärkeä. Terveisin Lenin.” (3.7.1918.)
Viestin lähde ei ole mainit-
tu. Anhavan avainsana tässä lienee
”joukkoterrori”, millä lähdetään lei-
maamaan Leniniä ja nuorta neuvos-
tovaltiota vaikeassa yhteiskunnalli-
sessa tilanteessa, jossa koti- ja ulko-
mainen taantumus kävivät hyök-
käyssotaa sosialismin tukahdutta-
miseksi heti sen alkuvaiheessa.”
Samassa kirjoituksessa myö-
hemmin: ”Leninin viestin asiayhtey-
tystä ei selvitetä eikä ”joukkoter-
rorin” alkuuperäisen venäjänkieli-
sen ilmauksen tarkoitusta täsmen-
netä. Kysymys lienee kuitenkin ol-
lut lähinnä kansalais- ja interventio-
sodan sotatoimista ja sisäisestä jär-
jestyksenpidosta sotaolosuhteissa.”

Epäilyksiä

Onko kysymys leimaamistarkoituk-
sessa tehdystä väärennöksestä vai
kirjoittajan puhtaasta huolimatto-
muudesta, mitä tulee tarkkoihin
lähdeviitteisiin? Vai ovatko lainauk-
set muuttuneet alkuperäisistä käsi-
kirjoituksista moneen kertaan teh-
tyjen käännösten seurauksina? Ja
ovatko eri kieliä koskevat käännös-
työt olleet ”tarkoituksenmukaisia”?
Kirjojen kääntäminenhan ei yleensä
edellytä valantehneitä kielenkään-
täjiä, joten kuka vaan kustantajan
hyväksymä voi tarttua toimeen. Oli-
han Vankileirien saariston suomen-
tajakin tunnettu antikommunis-
ti Esa Adrian, joka ei varmaankaan
suhtaunut mitenkään kriittisesti
Solzhenitsynin tekstisisältöön.

Lainattujen lauseiden lähteille

Anhavan kirjoituksen myöhem-
mässä osassa, missä ei enää käsi-
tellä Neuvosto-Venäjän alkuvuosia,
on esitetty alahuomautus, joka liit-
tyy vuoteen 1953: ”1. Paljolti vuo-
den 1991 jälkeen esiin tullutta tie-
toa hyödyntäen Nicolas Werth on
kirjoittanut valaisevan ja hyvin jä-
sennetyn neuvostoterrorin histo-
riikin Kommunismin mustaan kir-
jaan (suomenkielinen laitos WSOY
2000). Tässä kirjoituksessa olen tu-
keutunut myös hänen esitykseen-
sä.”
Anhava on tukeutunut rans-
kalaisen Werthin esitykseen. Mi-
hin muihin? Oli syytä katsoa löytyi-

sikö Mustasta kirjasta jotain aiem-
min esitettyyn Lenin-lainaukseen
liittyvää?

Ja löytyihän sivulta 92-93 Le-
ninin Moskovasta lähettämä kirje
”bolshevikkipuolueen Pietarin ko-
mitean puheenjohtajalle Zinovje-
ville”. Tai oikeastaan vain ote täs-
tä kirjeestä. Kokonaisuuteen pala-
taan jäljempänä. Todennäköisesti
juuri tästä otteesta Anhava on ko-
pioinut kaksi viimeistä lausetta, jot-
ka on otettu sellaisenaan Anhavan
johdannon alkuun. Lauseista ei sel-
viä Leninin kirjeen asiayhteys eikä
oikeastaan mitään muutakaan.

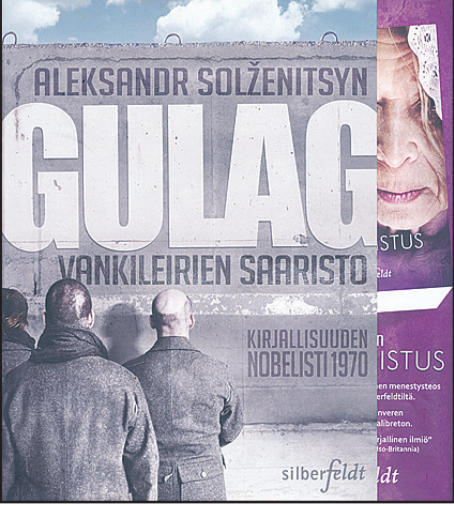
Lisäksi päivämäärä 3.7.1918 on
vääärä, koska kirje oli kirjoitettu jo
26.6.1918. Mustasta kirjasta ei löydy
Anhavan mainitsemää päivämää-
rää eikä myöskään oikeaa päiväys-
tä. Niiden sijaan siinä kerrotaan, et-
tä Pietarissa ”Työväestö vastasi näi-
hin joukkopidätyksiin julistamalla
yleislakon 2.7.1918”. Musta kirja ker-
too Leninin silloin lähettäneen ky-
seisen kirjeen Zinovjevälle. Joku on
sitten päätellyt kirjeen päiväykeksi
3.7.1918, mikä esiintyykin Anhavan
käyttämässä lainauksessa.

Edellä mainitut pidätykset joh-
tuivat tunnetun bolshevikin Volo-
darskin 20.6.1918 Pietarissa tapah-
tuneesta murhasta. Vastavallanku-
moukselliset olivat päättäneet kui-
tenkin jo 26.6.1918, että 2.7.1918
organisoidaan yhden päivän po-
liittinen lakko, josta sittemmin ei
kuitenkaan syntynyt mitään suun-
nitellun yleislakon tapahtuma, vaan
paljon pienimuotoisempi tapahtu-
ma (Neuvostoliiton tragedia. Osmo
Jussila. Otava 2012. Jussilan kirjasta,
sivulta 239, on lainattu tähän vain
edellä mainitut päivämäärät 26.6 ja
2.7.1918).

Lenin puuttui tilanteeseen kir-
jeen muodossa 26.6.1918. Ei ilmei-
sesti kuitenkaan lakkopäätöksen ta-
kia, josta hän tuskin vielä tiesikään,
vaan Volodarskin murhaan liittyvän
joukkoliikehännän johdosta.

Mustaan kirjaan tehty käännös

”Toveri Zinovjev! Olemme juuri saa-
neet kuulla, että Pietarin työläiset
haluavat vastata massiivisella ter-
rorilla toveri Volodarskin surmaa-
miseen ja että te (ette te itse henki-
lökohtaisesti, vaan puolueen Pieta-
rin komitean jäsenet) olette jarrut-
taneet heidän intoaan. Esitän voi-
makkaan vastalauseen! Me kom-
promettoimme itsemme: puhum-
me neuvoston päätöslauselmissa
joukkoterrorin puolesta, mutta kun
on toimittava, me pyrimme estele-
mään massojen ehdottomasti oi-
kean aloitteen toteuttamista. Tämä
on an-teek-si-an-ta-ma-ton-ta! Ter-
roristit alkavat pitää meitä raukka-

Virheellisiä tietoja antamalla teoksen johdannossa unohdetaan asioiden kriittinen ja historian kulun mukainen tarkastelu.

maisina”. Tämän jälkeiset kaksi vii-
meistä lausetta esiintyvätkin sitten
Anhavan johdannon alussa.

Mustan kirjan sivulla 92 valiste-
taan lukijoita kirjeen ymmärtämi-
sessä: ”Tämä asiakirja paljastaa leni-
niläisen käsityksen terrorista, mut-
ta siitä ilmenee myös merkittävä
poliittinen harhaluulo. Lenin tekee
suorastaan järjenvastaisen virheen
vakuuttaessaan uskovansa, että
työläisten nousu suuntautui Volo-
darskin murhaa v a s t a a n i”.

Musta kirja ei selvästikään tun-
nusta, että vastavallankumouksel-
listen vaikutusvallan alla olevien
työläisten ohella oli Pietarissa myös
valtaisa joukko vallankumoukselli-
sia työläisiä.

Leninin käsikirjoitukseen

Musta kirja antaa kirjeen lähdeviit-
teeksi ”V.I.Lenin, Polnoje sobrani-
je sotshinenii (Kootut teokset), osa
L , s. 106. (Roomalainen numero L
tarkoittaa venäjänkielisissä kootui-
sa teoksissa osaa 50). Lähde löytyy-
kin verkosta viitteen mukaisilla ha-
kusanolla ja mainittu kirje osan 50
sivulta 106.

Vaikuttaa siltä, että Mustan kir-
jan lainaus vastaa jollain lailla venä-

jänkielistä tekstiä. Jos lai-
naus on ensin käännetty
ranskaksi ja siitä vielä suo-
meksi, niin on selvää, et-
tä eroja syntyy. Tahtomat-
takin. Miksi oikeaa päivä-
määrää ei ole otettu mu-
kaan? Eikö se sopinut Mus-
tan kirjan tarkoituksiin?

Suomenkielisten pai-
nettujen Leninin Teos-
ten sisällysluettelokirjo-
jen (Edistys 1974, Mosko-
va) vertailutaulukon mu-
kaan kyseinen kirje löy-
tyy suomenkielisestä osas-
ta 35 sivulta 301 (Vieras-
kielisen kirjallisuuden kus-
tannusliike. Moskova). Kirje
kokonaisuudessaan suo-
menkielisestä painokses-
ta (V.Bergmanin suomennos nel-
jännestä venäjänkielisestä painok-
sesta):

”G. Zinovjevälle 26. VI. 1918 Samoin Lashevitsille ja muille KK:n jäsenille

Tov. Zinovjev! Vasta tänään kuuli-
me KK:ssa, että t y ö l ä i s e t Pieta-
rissa halusivat vastata Volodarskin
murhaan joukkoterrorilla (viite 312)
ja että te (ette Te henkilökohtaisesti,
vaan sikäläiset KK:n jäsenet tai Pie-
tarin komitean jäsenet) estitte sen.
Panan jyrkän vastalauseen! Me saa-
tamme huonoon valoon itsemme:
uhkailemme Neuvoston päätöslau-
selmissakin joukkoterrorilla, mutta
kun tulee tekojen aika, j a r r u t a m-
m e joukkojen t ä y s i n oikeaa val-
lankumouksellista aloitteellisuutta.
Se on mah-do-ton-ta!

Terroristit tulevat pitämään
meitä nahjuksina. On ankara sota-
aika. On kannustettava vastavallan-
kumouksellisiin kohdistuvan terro-
rin ponnekkuutta ja joukkoluontois-
suutta, erittäinkin Pietarissa, jonka
esimerkki r a t k a i s e e.

Terveiset! Lenin

(Tässä kohdassa ollut lyhyt Leni-
nin lisäys ei liity enää tässä käsitel-
tävään asiaan, vaan kertoo muusta
kansalais- ja interventiosotaan liit-
tyvästä Leninin ohjeistuksesta)

Lähetetty Pietariin Julkaistu ensi kerran v. 1931 Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan”

Kirjeessä mainittu viite 312:

”Pietarilaisen ”Krasnaja Gazetan”
((”Punaisen Lehden”) toimittaja, Pie-
tarin Neuvoston puhemiesjäs-
sen V.Volodarski murhattiin kesä-
kuun 20 p n ä 1918. Murhatyön toi-
meenpanijat, eserrät, siirtyivät ul-
komaisten maahanhyökkääjien ai-
keita toteuttaen valkoiseen terro-
riin bolshevikkeja vastaan. Elokuun
30 p n ä 1918 eserrät tekivät katalan
murhayrityksen V.I.Leniniä vastaan
ja haavoittivat häntä.-301.”

Yhteenveto

Edellä kuvatulla tavalla osittaisia
lainauksia käytetään sumeilematta
omien tarkoituksien täyttämisek-
si. Asiayhteyksiä ei haluta selvittää,
vaan lukijoille kerrotaan harhaan-
johtavia valikoituja osatotuksia.
Anhavan johdantonsa alkuun otta-
ma suppea lainaus on selvästi tar-
koitettu antamaan kuva Leninistä
toteuttamassa jonkinlaista laillistet-
tua viranomaisterroria, vaikka ky-
seessä oli Pietarin työläisten oma-
ehtoisesta reaktiosta tunnetun bol-
shevikin murhaan. Pietari oli muu-
tenkin sotaolojen vuoksi uhattuna
sekä sisältä että ulkoa.

Tässä yhteydessä kannattaa
katsoa myös Risto Koivulan kirjoi-
tusta edellä mainitun Kansan ää-
nen nro 4/2013 sivulta 14.

Jaakko Ahvola

Kirjoitussarja jatkuu Kansan ää-
nen numerossa 1/2014

Kommunistien liitto on lähettä-
nyt solidaariset terveiset Yhdys-
valtoihin Bostoniin koulubus-
sinkuljettajien ammattiyhdis-
tykselle. Ranskassa pääkondito-
riaan pitävä, monikansallinen
jättiyritys Veolia on uhannut
viittä pitkän linjan ay-aktiivia
erottamisella tekaistujen syyt-
teiden perusteella. Kommunis-
tien liitto tuomitsee jyrkästi ay-
aktiivien vainoamisen. Ay-toimi-
joiden erottamisuhka on saanut
paikallisen väen liikkeelle; sa-
dat mielenosoittajat ovat osoit-
taneet tukeaan koulubussinkul-
jettajille. Onhan asiassa pohjim-
miltaan kyse myös lasten koulu-
kultustusten turvallisuudesta.

Kuljettajilla on ollut kahnau-
sta työnantajan kanssa jo siitä läh-
tien, kun Veolia sai heinäkuus-

sa 2013 hoidettavakseen Bostonin
koululaisten bussikuljetukset. Yh-
tiö on alusta asti pyrkinyt kaikin ta-
voin heikentämään kuljettajien työ-
ehtoja. Ay-aktiivien erottamisuhan
taustalla ovat lokakuun 8.päivän ta-
pahtumat, jolloin kuljettajien lailli-
nen lakko lopetettiin Veolian pai-
kalle kutsumien poliisien avulla. Yh-
tiö myös sulki portit ja esti työnteki-
jöitä palaamasta työhönsä. Viisi ay-
aktiivia on näiden tapahtumien jäl-
keen tekaistuiden syytteiden nojal-
la erottamisuhan alaisena.

Veolia monessa pahassa mukana

Veolia toimii yli 48 maassa, ja se on
mukana mm. veden yksityistämis-
hankkeissa eri puolilla maailmaa.
Yhtiö operoi myös Palestiinan Län-
sirannan kiisteltäjä apartheid-bussi-

linjoja. Monet yhdysvaltalaisaktii-
vit ovat sitä mieltä, että tällaista fir-
maa ei olisi alun perinkään pitänyt
valita hoitamaan koulukuljetuksia
Bostonissa tai missään muualla.

Veolia toimii myös Suomes-
sa, pääkaupunkiseudun bussiliik-
enteessä ainakin Espoossa ja Van-
taalla. Ongelmia on ilmennyt työn-
tekijöiden ja yhtiön välillä täälläkin.
On ollut kiistaa työehdoista ja vii-
meksi bussinkuljettajat ilmaisivat
Vantaalla huolensa bussikaluston
kunnosta. Veolia on ollut haluton
huolehtimaan bussien riittävästä
huoltokapasiteetista ja huonokun-
toisia autoja on jouduttu pitämään
liikenteessä. Tämä saattaa kuljetta-
jien mukaan jo heikentää matkus-
tajien turvallisuutta.

Tommi Lievemaa

Pinochet ja ”taloudellinen ihme”

Valitettavasti liberaalit eivät ole ainoita, jotka kannattavat tänään tällaisia näkemyksiä. Usein tapaa sellaisiakin lausuntoja, että muka Pinochet rautaisella kädellään sai aikaan järjestyksen ja johti maansa kukoistukseen. Oli myös uhreja, mutta ne olivat täysin puolustettavissa oleva asia: Pinochet sai aikaan järjestyksen ja ihmiset alkoivat elää loistoelämää. Ilmeisesti kyseisten kansalaisten silmissä Pinochet esiintyy eräänlaisena chileläisenä Stalinina.

Mutta tarkastelkaamme, miten Pinochet sai aikaan järjestyksen ja millaista oli hänen ”taloudellinen kukoistuskautensa”. Venäjän Tiedeakatemian tutkijoiden mukaan Pinochetin diktatuuri tuhosi olemassaolonsa aikana 30 000 ihmistä eli kolme prosenttia maansa väestöstä. Ihmisoikeusjärjestöjen tietojen mukaan poliittisten vainoimien kohteeksi joutui kaikkiaan jopa 400 000 ihmistä.

Tuolloin vangitut joutuivat ehdottomasti kidutuksen kohteeksi, naisia raiskattiin jne. Murhat olivat nimenomaisesti murhia, koska mitään oikeuspäätöksiä murhien suorittamisesta ei tehty. Kaiken lisäksi hyvin usein vangitut ja kuoliaaksi piestyt uhrin eivät olleet oikeastaan mihinkään syyllistyneet juntan edessä. Laajaa julkisuutta sai esimerkiksi kertomus siitä, kuinka eräs perhe tuhottiin siitä syystä, että heidän kodistaan löytyi kubismista kertova kirja (eräs taiteen suunta) – sivistymättömät soittajat päättivät, että se oli Kuubasta kertova kirja.

Pinochetia ylistävät piirit eivät mielellään esitä tarkempia lukuja Chilen väitetystä talouskasvusta. Käytetään lähtökohtana vuotta 1975 olettamalla, että talouspolitiikan ja sen ensimmäisten tulosten ilmestymiseen sellaisissa asioissa kokematon uudistajakenaarli tarvitsi vähintään yhden

Syyskuussa tuli kuluneeksi 40 vuotta Chilen kansan yhtenäisyysshallituksen kukistamisesta ja kenraali Pinochetin diktatuurin asettamisesta valtaan. Pitkään aikaan meidän maassamme kaikki pitivät tätä asiaa rikoksena. Muistan, että jopa jalkapallojoukkue Spartakin kannattajat ollessaan tyytymättömiä jostain miliisin toimista 1970-luvulla protestin osoituksena alkoivat toistaa kuorossa ”Me em-me ole Chi-les-sä!”. Mutta sitten myöhemmin, perestroikan vuosina liberaalit alkoivat kertoa Pinochetin muka toteuttamasta taloudellisesta ihmeestä ja heti kohta demokraattisten vapauksien kivistä muuttuikin viisaaksi valtiomieheksi, jonka väitettiin pelastaneen maansa taloudelliselta katastrofilta.

Pariisissa 4-5.5. 2013 pidetyssä kansainvälisessä kommunististen puolueiden konferenssissa NKP:tä edusti pääsihteeri Sergei Skvortsov. Konferenssi onnistui hyvin marxilais-leninilaisten järjestöjen yhtenäisyyden ja yhteisymmärryksen lujittamisessa.

vuoden ja päätykäämme vuoteen 1987, koska aivan muutama kuukausi sen jälkeen Pinochet hävisi kansanäänestyksen ja hänestä tuli ontuva ankka ja heti kohta hän luopui kokonaan vallastaan. Siten me voimme seurata hänen taloudellisen toimintansa tuloksia itse asiassa koko diktatuurikauden ajalta. Talouspolitiikassaan Pinochet nojautui alkuvaiheessa kokonaan yhdysvaltalaisen taloustieteilijän ja myöhemmin Nobel-palkinnon saaneen ekonomisti Milton Friedmanin talouspolitiikkaan-Tämän politiikan olemusta voidaan luonnehtia yhdellä ainoalla termillä: **valtion täydellinen luopuminen talouden ohjauksesta eli kapitalismin pysyttäminen sen puhtaimmassa**

muodossa. Eli nimenomaisesti sillä tavoin kuin se tapahtui Venäjällä 1990-luvun alussa: yksityistäminen, vapaat hinnat, ulkomaalaisen pääoman houkuttelemisen maahan.

Näin ollen kyseessä on taloudellisen kehityksen tärkein osoitin eli BKT. Kahdentoista vuoden aikana se kasvoi melkein 56 prosenttia. Luku oli hieman enemmän kuin BKT:n keskimääräinen kasvu koko Latinalaisessa Amerikassa (46 prosenttia). Ero ei ole merkittävä, erityisesti kun otetaan huomioon, että vuonna 1975 Chilesä tuotannon taso oli alempi kuin vuonna 1970. On ymmärrettävää, että toimivien tuotantokapasiteettien käyttö on huomattavasti helpompaa kuin uusien kapasiteet-

tien rakentaminen ja näin ollen kyseinen tekijä mitätöi kaikenlaisen etulyöntiaseman. Tuolloin melkein koko 1980-luvulla Chilen talous itse asiassa polki paikallaan tuottamalla BKT:n kasvua jopa kokonaisen yhden prosentin vuodessa. Jokaisesta asukasta kohti laskettuna näinä vuosina BKT jopa supistui jonkin verran. Mutta nämä ovat kaikki virallisia tilastoja. Toisaalta Brasilian presidentin Fernando Kardousen laskelmien mukaan Chilen talouden vuotuinen keskimääräinen kasvu oli Pinochetin aikakaudella vuosina 1974-1989 yleisesti ottaen miinusna puolella eli -3,9 prosenttia.

Ja mikä oli se varsinainen ihme? Olivatko todellakin kaikki kertomukset loistavista huviloista, hienoista autoista ja muusta vauraudesta vain pelkkä keksintö? Ei tietenkään. Pinochetin kaudella tulot todellakin kasvoivat: nimittäin hallitsevien luokkien tulot. Omalla työllään toimeentulevien tulot eivät voineet pysytellä laukkaavien vapaiden hintojen perässä. Vuosina 1974-1989 chileläisten keskipalkka supistui 8 prosenttia, perheavustukset 72 prosenttia ja terveydenhuollon kulut 60 prosenttia. Allenden kaudella kyseiset osoittimet kasvoivat merkittävästi ja näin ollen supistuminen Pinochetin aikakaudella oli vielä entistä suurempi: vuoteen 1972 verrattuna noin 50 prosentin pudotus.

Pinochetin aikana eläkejärjestelmä, terveydenhuolto ja korkeakoulusivistys yksityistettiin. YK:n Elintarvikejärjestön FAO:n tietojen mukaan chileläisten ruoan kaloripitoisuus laski Pinochetin aikakaudella Latinalaisen Amerikan muutenkin suhteellisen alhaisen keskirajan alapuolelle. Allenden marxilaisen hallituksen aikoihin se oli ollut keskitasoa korkeampi. Tämä tarkoitti käytännössä sitä, että osa chileläisestä väestöstä alkoi kärsiä nälkää. Se olikin loogista seu-

rausta, koska työttömyys Pinochetin valtakaudella oli koko ajan 25-30 prosentin luokkaa, kun taas Allenden aikana se oli vain prosenttia. Tästä syystä ei ollutkaan mitään ihmeellistä siinä, että Pinochetin valtakaudella maasta pakeni yli miljoona chileläistä eli joka kymmenes maan asukas. On laskettu, että noin 200 000 heistä matkusti pois poliittisista syistä, mutta loput pakenivat yksinkertaisesti köyhyttä, jonka aiheuttivat loistavat liberaaliset talouden uudistajat. Itse asiassa juuri elintason aleneminen synnytti merkittäväällä tavalla yhteiskunnallista tyytymättömyyttä, joka myös johti Pinochetin syrjäyttämiseen vallasta. Kun vuoden 1988 joukkomittaisten protestien jälkeen pidettyyn kansanäänestykseen asetettiin kysymys Pinochetin presidenttivaltuuksien jatkamisesta vielä kahdeksalla vuodella, niin mitkään väkivaltaiset toimet eivät enää pystyneet pakottamaan väestöä äänestämään tämän päätöksen puolesta.

Lopuksi on vielä tarkasteltava vallankaappaja-Pinochetin isänmaallisuutta. Hän nousi valtaan USA:n täydellä tuella. Hänen roolinsa USA:n uskollisena liittolaisena on samoin kiistatonta. Jos nyt joku ajattelee, että nämä tosiasiat sopivat yhteen isänmaallisuuden kanssa, niin ajateltiin vaan sillä tavoin.

Kuinka lopulta kävi? Loppujen lopuksi kävi niin, että kenraali Pinochetin uusliberalistinen talousoppi sekä hänen ideologinen taistelunsa marxilaisia vastaan varmisti Chillessä sen väestön enemmistön varman köyhtymisen ja velkakuilun. Liberaalisuus taloudessa ei voi johtaa mihinkään hyvään tulokseen, kuten myös Venäjän omakohtainen kokemus sen vahvistaa omalta osaltaan.

Sergei Skvortsov NKP:n pääsihteeri

Veikko Ilmari Huuskosen muistolle 21.9.2013

Ilmari Huuskonen – kirjailija, lehtimies ja luennoitsija, kuului työväenluokan lukeneistoon. Hän oli monipuolisesti sivistynyt mies, vapaa-ajattelija ja kommunisti. Häntä kiinnosti erityisesti filosofia. Hän oli myös kulttuurimies, joka oli perustamassa Koiton Nuorisokuoroa. Hän piti v. 1969–1994 yhteensä 380 muistopuhetta uskonnottomien ihmisten hautajaisissa.

Immu syntyi v. 1920 Stadin Kalliossa duunariperheeseen. Hänen isänsä oli vankileirin julmuuden kokenut punakaartilainen. Äiti hoiti lapsia kotona. Fajilla oli suuri vaikutus poikansa aatteelliseen kehitykseen. Isä piti demareita porvareiden kätyreinä, koska nämä veljeilivät porvariston kanssa sisällissodassa.

Immu oli jo nuorena lahjakas kirjoittaja. Hän osallistui 1930-luvulla sosiaalidemokraattisen nuorisosaston kirjoituskilpailuun jutullaan ”Kun TUL:n pojat kilpailevat”. Elämä vei miehen myöhemmin tiukemmin vasemmalle. Hän oli aina periaatteellinen toveri.

Käytyään kansakoulun Immu siirtyi työelämään, jossa hän ehti toimia muutaman vuoden, kunnes joutui v. 1939 suorittamaan asevelvollisuuttaan. Hän osallistui seuraavat viisi vuotta hänelle itselleen vastenmieliseen sotaan Neuvostoliittoa vastaan. Hän haavoittui so-

hanliikkeen mies.

Immu liittyi v. 1944 Suomen Demokraattiseen Nuorisoliittoon ja seuraavana vuonna Suomen Kommunistiseen Puolueeseen. Nuorisoliitossa hän toimi jonkin aikaa sen liittohallituksessa ja kulttuuritoimisijana. Hän täydensi marxismin tuntemustaan v. 1947–48 Sirola-opistossa. Opintojensa ohessa hän veti opiston näytelmäkerhoa. 1980-luvulla hän kuului Sosialismin opiston johtokuntaan. Elämänsä myöhemmissä vaiheissa hän oli Kommunistisen Työväenpuolueen ja Kommunistien Liiton jäsen.

Immu perusti v. 1967 Helsingin työväenopiston yhteyteen Kulttuuriryhmä Horsman. Hän toimi ryhmän vetäjänä/tuntiopettajana v. 1991 asti. Hän hyödynsi valistustyössään kattavaa marxilais-leniniläisen filosofian tietämystään. Hän julkaisi v. 1980 kolme laajaa tutkielmaa – Luonto ja yhteiskunta, Maailman ja tiedon kehitys sekä Tiede – Vapaa-ajattelijain liiton kustantamana.

Hän totesi Maailman ja tiedon kehitys –aineistossaan mm. seuraavaa: ”Tieteellinen käsitys maailman synnystä ja kehityksestä vie pohjan uskonnolta, joka selittää kaiken kaikkivaltiaan, yliluonnollisen persoonan, luomaksi. Tiede etsii tutkimuksissaan maailman synnulle ja kehitykselle luonnollisia ja järjellisiä syitä, jolloin se sulkee

ELÄMÄ

Elämä alkaa jakamalla ja jakautumalla. Elämä jatkuu jakautumalla sukupolviin.

Elämä päättyy kuolemaan. Atomit palautuvat ikuisen kiertoon. Hyvyys ja pahuus periytyvät sosiaalisesti.

Suru taittuu suremalla. Muistot lohduttavat. Niiden jakaminen auttaa palautumista arkeen.

Yö lannistuu, aurinko nousee.

Jää hyvästi Ilmari – ystävä ja toveri.

Matti Laitinen 21.9.2013

Immu (oik.) vappuna 1986 kantamassa Helsingin Vapaa-ajattelijat ry:n banderolliä. Immu oli kaikessa viimeisen päälle aatteen mies.

huomiostaan pois yliluonnollisen luojakäsityksen... Elämä on materialin erityinen olotila, sen liikunnan erityinen muoto. Se on mahdollonta ilman valkuaisaineidien ja nukleinihappojen toimintaa. Elämä on maan vesivaipan, sen hydrosfäärin johdannainen. Se on maailman-kaikkeuden päättymätöntä liikettä, luonteenomaisena erikoisuutena aineenvaihdunta ulkoisen ympäristön kanssa, itsensä kaltaisten tuottaminen sekä jatkuva kehitys.”

Ilmari Huuskosen panos Helsingin Vapaa-ajattelijat ry:n toiminnassa sekä aktivistina että työntekijänä vuosikymmenten ajan oli merkittävä. Hän ilmaisi siviiliroheuttaan vaatien julkisesti Helsingin yliopiston promootiokulkeen saapuessa Suurkirkkoon: ”Kirkko eroon valtiosta!”

Bertrand Russel kirjoitti v.

1927 julkilausumassaan ”Miksi vapaa-ajattelija ei voi olla kristitty” seuraavaa: ”Me haluamme seis-tä omilla jaloillamme ja katsella rehellisesti ja suoraan maailmaa – sen hyviä asioita, sen huonoja asioita, sen kauneuksia ja sen rumuuksia; nähdä maailma sellaisena kuin se on eikä olla peloissamme siitä. Valloittaa maailma älyn avulla eikä ainoastaan olemalla orjamaisesti maailmasta nousevan pelon hilitsemä. Koko Jumala-mielikuva on muinaisesta itämaisesta despotismista peräisin oleva käsitys. Se on aivan arvoton käsitys vapaalle miehelle... Meidän pitäisi olla pää pysyissä ja katsella maailmaa ystävällisesti kasvoin. Meidän pitäisi tehdä maailmasta niin hyvä kuin kykenemme...”

Matti Laitinen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Hallitus vastuuseen Kreikka-sekoilusta

Oikeuskansleri Jaakko Jonkka moitti äskettäin valtiovarainministeriötä, kun se julkisti vain yhden neljästä Kreikka-vakuusasiakirjasta. Korkein hallinto-oikeus oli pyytänyt ministeriötä julkistamaan vakuuksiin liittyvät asiakirjat. Valtiovarainministeri Jutta Urpilainen (sd) kommentoi asiaa tuoreeltaan. Hänen mukaansa moitteet on otettu vastaan, opiksi on otettu ja jatkossa pyritään toimimaan ”mahdollisimman avoimesti”.

Tässäkö kaikki ja elämä jatkuu kuin mitään ei olisi tapahtunut? Eikö nyt voitaisi vaatia kaikkien asiakirjojen julkistamista? Missä on ministerin vastuu? Mitä Urpilainen mahtaa tarkoittaa toimimisella jatkossa ”mahdollisimman avoimesti”?

Heidi Hautala joutui äskettäin eroamaan ministerin tehtävästä, koska hänen kertomuksensa puolentoista vuoden takaisten tapahtumien kulusta oli muuttunut muutaman päivän sisällä. Kreikkavakuuksiin liittyvät sotkut ja niiden tietoinen salailu ovat aivan eri painoluokan kysymyksiä kuin Greenpeace ja Arctia Shipping.

Näiden ja monien muiden taapausten perusteella olen taipuvainen ajattelemaan, että Suomen maine oikeusvaltiona on vahvasti liioiteltu. Maan tavaksi näyttää muodostuneen periaate, että pikkukonnia jahdataan hurskain mielin ja samaan aikaan suuret saavat mellastaa vapaalla jalalla.

Thomas Leivonen
Espoo

Nobelin rauhanpalkinto Putinille

Nobelin rauhanpalkinnon myöntämisperusteet ovat vuosien saatossa muuttuneet Alfred Nobelin testamentin vastaisiksi. Palkinto on vuosien ajan myönnetty vain lännelle palveluksia tekeville, muutamia limboja mainitakse- ni- ulkoministeri Kissinger, presidentti Ahtisaari ja presidentti Obama.

Nyt olisi mahdollisuus palkita entisiä käytäntöjä kunnioittaen mutta uudella tavalla silti. Venäjä ja Kiina ovat estäneet Natoa pommitamasta Syyriaa tasaiseksi avikoksi. Yhdysvaltojen havittelemat ohjusiskut Syyriaan olisivat johtaneet koko Lähi- Idän räjähtämiseen. Viha amerikkalaisia kohtaan olisi moninkertaistanut, mutta tappiot hyökkääjille olisivat olleet myös suuria. Todellisena vaarana olisi ollut jopa kolmannen maailmansodan syttyminen. Voittajien

löytyminen sen tulihelvetin jälkeen olisi ollut mahdotonta.

Kovin suurta ihmetystä on herättänyt USA:n huoli Syyrian mahdollisista kemiallisista aseista. Kylvihän samainen demokratia vuosien ajan kasvismyrkkyjä Vietnamiin tuhoten Vietnamin luonnon ehkä vuosisadoiksi. Vietnamilaisia lapsia syntyy edelleen epämuodostuneina noitten myrkkyjen takia. Demokratia, ihmisoikeudet, yksilönvapaus- ne ovat kauniita sanoja, mutta jos esittäjänä on amerikkalainen poliitikko tai sotilas, nuo sanat joutuvat lokaan poljetuiksi. Kyllä Yhdysvallat au-lapsineen on edelleen maailman vaarallisin valtio. Tunnen suurta ällötystä eräitten suomalaispolitiikkojen jenkien nuolemisesta ja nöyrystelystä.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsä-Jämsänkoski

Vihreiden ja punaisten yhdistettävä voimansa

Sanotaan vain taloudellisen kasvun pelastavan meidät katastrofilta. Entä se ympäristö, luonto ja ilmasto?

Voittojen ja kasvun saavuttamiseksi rakennetaan ydinvoimaa, porataan öljyä napa-alueilta, kulutetaan uusiutumattomia raaka-aineita ja lisätään ilmakehän hiilidioksidia. Näin on markkinakapitalismissa. Otetaan avuksi suunnitelmata-

lous, sosialismi ja uudet arvot: varovainen kulutus ja kasvu, harmonisoidaan kulutuksen kasvu vastamaan ympäristön kestäkykyä ja kehitetään uusiutuvia luonnonvaroja yms. Se on aineellista ja yhteiskunnallista kasvua tämäkin, mutta tavoite ei olisi voittojen maksimoimisessa vaan yhteiskunnan ja biosfäärin rinnakkainolo. Syntyköön vihreän voiman ja sosialistien liitto.

Uusi Linkola

Virhe ja väärää politiikkaa

Nämä sanat toistuvat usein Tiedonantajan, Kansan äänen ja Työkansan Sanomien otsikoissa. Marxin tekstien lukeminen ja luetun ymmärtämisen opettelu auttaisi ulos kommunisteja nykyisin vaivaamasta avuttomuuden tilasta. Ideologia on vedenjakaja, jota ei tule unohtaa. Väärä politiikka ja virhe ei ole väärää eikä virhe. Se on kokoomuslaista oikeistopolitiikkaa.

Kapitalismin nykyiseen vaiheeseen kuuluu työväenluokan palkkojen ja sosiaaliturvan supistaminen. Sitä voidaan joukkovoimalla (jota ei ole) hidastaa, mutta ei estää. Ei ole kommunististen lehtien tehtävä piirrellä ilmaan kuvioita työväenluokan aseman parantamisesta kapitalismin vallitessa. Suomen tilanteen vertailu paremmin menestyneisiin Ruotsiin ja Norjaan ei poista suuntaa kohti vaikeuksia kansan enemmistölle kaikissa maissa.

Pyhä Jorma vai paha Jorma?

Jorma Ollila on jättiläismäisen Shell-yhtiön hallituksen puheenjohtaja. Shell on ainoa öljy-yhtiö venäläisen Gazpromin lisäksi, joka koeporaa öljyä Pohjoisella Jäämerellä. Ilmastokatastrofin uhan ja lähes varmasti tapahtuvien suurten öljyvuotojen takia laaja tutkijoiden, aktivistien ja tavallisten ihmisten joukko vaatii pohjoisten öljyvarojen jättämistä koskemattomiksi. Siksi on luonnollista, että Ollilaa vastaan osoitetaan mieltä.

Varmemmaksi vakuudeksi lainaus Marxilta: ”Se, että tavara ei mene kaupaksi, merkitsee vain, että ne eivät ole löytäneet maksukykyisiä ostajia... Mutta jos tälle tautologialle halutaan antaa syvämiellettyyden pintasilaus selittämällä, että työväenluokka saa liian pienen osan omasta tuotteestaan ja että pahasta päästäisiin, jos se saisi suuremman osan siitä, ts. jos työpalkat nousisivat, niin riittää huomauttaa, että pulien johdantona aina on juuri sellainen kausi, jolloin työpalkat yleisesti nousevat ja työväenluokka todellakin saa suuremman osan vuotuisen tuotteen kulutukseen tarkoitetusta osasta. Tämän kauden pitäisi - näiden terveen ja ”yksinkertaisten” (!) ihmisjärjen ritarien näkökulmasta katsoen - päinvastoin loitontaa pulaa. Näyttää siis siltä, että kapitalistinen tuotanto sisältää määrättyjä, hyvästä tai pahasta tahdosta riippumattomia tekijöitä, jotka sallivat työväenluokan suhteelli-

sen hyvinvoinnin vain hetkellisesti ja silloinkin vain pulan myrskynvaroituksena.” Pääoma II s.380

Kapitalismi ei tänään ole sama kuin oli Marxin ja ukkivai- naan aikana. Tieteellistekninen kumous, josta on niin paljon suollettu viisauksia, tarkoittaa vain, että työn tuottavuus on moninkertaistunut. Tarvitaan entistä vähemmän työntekijöitä. Vain elävä työ luo uutta arvoa. Koneiden avulla tehty työ lisää tuotteiden määrää, mutta ei kasvata niiden arvoa. Konsultit uurastavat otsansa hiessä keksiäkseen ikiliikkujan, jolla kapitalismin vaivat parannetaan. Ne vaivat eivät paikkaamalla parane. Ainoastaan sosia- listinen vallankumous lopettaa ne ja sen edistämiseen tulisi suunnata kaikkien kommunistien voimat.

Wiljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
7.10.2013 Lapinlahti

vaikenivat 17.10 Ollilan kirjan julkistamistilaisuudessa järjestetystä mielenosoituksesta tai nimittivät sitä ”välikohtaukseksi” ja mielenosoittajia ”häiriköiksi”. He eivät ilmeisesti voi lainkaan ymmärtää, että monien tervejärkisten ihmisten mielestä Pyhä Jorma onkin paha Jorma.

Olli Tammilehto
29.10.2013

(Helsingin Sanomat ei halunnut julkaista tätä mielipidettä.)

Vaasassa jatkuu sairaanhoidon alasajo

26.10 oli vaasalaislehdissä tieto sydänkirurgiatriklinikan lopettamisesta ”säästösyistä”. Sairaanhoidoa supistettaisiin 3,6 miljonnalla eurolla. Sydänkirurgiassa tavoitellaan 1,3 milj. supistuksia. Vuosittain Vaasassa on tehty noin 160 sydänleikkausta. Lisäksi leikkauksia on tehty Turussa, Tampereella ja Seinäjoella. Kuopiolainen erikoislääkärifirma on toimittanut lääkäreitä Vaasan sydänkirurgian klinikalle. He ovat tehneet ”kuutamotöitä” Vaasassa vakituiseen toimipaikan ollessa Kuopiossa. Myöskin kuopiolainen työnantaja on paheksunut lääkäreiden vapaa-ajan käyttöä työhön.

Yliääkäri Auvo Rauhala vähättelee sydänkirurgian klinikan merkitystä. Sydänkirurgi Kari Teittinen

lähti Israeliin. Hän teki minulle 5 ohitusleikkausta v. 2011. Hänen pätevyytensä omaavia sydänkirurgeja tarvittaisiin Vaasassakin. Minun sydänvaivoista tehtiin ensi kerran diagnoosi 1985 DDR:ssä. Silloin todettiin nekroosin olevan tulossa sydämen kärkeen. Siellä oli asiallinen hoito ja myöhemmin Ruotsissa otettu sydänfilmi vahvistui hoidon onnistuneen. Huonompi tuuri kävi yhdistyksemme jäsenenellä A109. Hänellä oli samanlainen poikkeama sydänfilmissä kuin minulla. Hän ei saanut lähetettä DDR:ään. Sittenmin hänellä oli kaksi sydäninfarktia ja pallolaajennus. Siis jälkihoito tuli paljon kalliimmaksi, sillä silloisilla hinnoilla olisi selvinnyt alle 10 000 Ruotsin kruunua. Minä hoidin oman terveyskuurin pankkilainalla. Kummallisinta oli,

että kyseistä poikkeamaa ei tunnettu Ruotsissa eikä Suomessa eikä minun tietääkseni tunnetta edelleenkään. Kr Pulmunale näkyy myös sydänfilmissä, mistä syystä on outoa, ettei sitä pohjoismaissa tunnetta edelleenkään.

Vaasan sydänkirurgiatriklinikan lopettamissopimus menee 29.10. lautakuntaan ja kuukauden kuluttua valtuustoon.

Olisi toivottavaa, että eri järjestöt reagoisivat uhkakuviin ponnekkaasti alasajon estämiseksi. Itse en ehdi enkä jaksa tehdä asialle mitään, mutta olen kertonut omasta kohtalostani ja että olen jossakin määrin asiantuntija sydänsairauksissa, joka on ylivoimaisesti suurin kuolinsyy asbestisairauksissa.

ASBESTKAMP 85
Wäinö Pietikäinen
toiminnanjohtaja

Usko, toivo ja murrosikä

Sain kerran uskonnollisen herätyksen. Herätykseen syylliset olivat pari vastakkaisen sukupuolen kaunistadustajaa. Kun ovikelloa soittavat sukupuolet vaihtuivat miehiin, uskoni sam- mui. Joku voisi epäillä uskoni todenmukaisuutta, mutta uskoin todella murrosikäisenä olevani kiinnostunut naisista. Enää en tiedä, mihin uskoa. Televisiosta tulee pelkkää paskaa, joten se on pidettävä kiinni, että koti pysyy siistinä. Teevée on nykyajan satukirja. On vaikea arvostaa jotain, mikä on kaiken arvostelun alapuolella.

Minua vitutti lukiessani Metron (15.8.2013) uutista, jonka mukaan yli 20 000 taloutta elää ilman tuloja

Suomessa. Siinä ei kerrottu kuinka monesta henkilöstä on kyse. Siinä kerrottiin, että suuri syy asiaan on työmarkkinatuen epääminen nuorilta, joilla ei ole koulutusta - tai jotka eivät ole hakeutuneet koulutukseen. Tosiasia on, että TE-toimisto pistää karensille yli 50 vuotiaita- kin. Kirjoituksesta unohtui, etteivät he saa Kelan asumistukea, jos heidän asumismenonsa ovat alle Kelan omavastuuosuuden. Olkoot tulot sitten vaikka nolla euroa vuodessa. Se joka puhuu, että Suomi olisi hyvinvointivaltio, puhuu roskaa!

TE-keskus pistää karenssil- le nuorten lisäksi vanhoja - ja pi-

tää siellä (kun oikein tarkoituksella vittuilee), kunnes henkilö on ollut viisi kuukautta töissä, kurssilla tai vastaavassa. Vanhaa ei juuri laiteta kurseille - eikä se pääse töihin. Se väliinpudotetaan. Tosin hänelle voidaan tarjota työkokeiluna lehtien haravointia ... Tällaisen vittuilun jälkeen ainoastaan vitutus kasvaa. Tätä on virallinen ”hyvä” työllisyyspolitiikka. Se ei kannusta yhtään mihinkään. Siinä ei ole mitään kannustavaa.

Monet siirtävät asioita tulevaisuuteen. Lapsia tehdään, kun saadaan suoritettua opinnot. Moni ajattelee tekevänsä, mitä haluaa

päästessään eläkkeelle. Opiskella vieraan kielen tms. Kuinka järkevää on asioiden siirtäminen hamaan tulevaisuuteen? Muistan aikoneeni tehdä kaikenlaista elämäni aikana ja jättäneeni toteuttamatta sata prosenttia. Tietoisuuteni on todella pieni. Se mahtuu vasemman ja oikean korvani väliin - ja siinä välissä on pelkkää ilmaa. Minulla ei ole alemmuuskompleksia, mutta varmaankin häpeäisin avomielisyyttäni, jos osaisin.

PS. Sain muuten huvittavan kirjeen vakuutusosasto- kesa- kuun lopulla 2012. Sen liitteenä olevassa mainoksessa mainittiin, että nykyisin Vakuutusosasto

kertoo päätöksistään ensin asianomaisille. Se oli niin koomista, etten voinut kuin nauraa. Olin valittanut muutama vuosi aiemmin eduskunnan oikeusasiamiehelle, miksi asianomaiset saavat tietää itseään koskevista päätöksistä viimeisinä. Uskoni eduskunnan oikeusasiamieheen meni saman tien, kun sain vastauksen. Tosin sitä ei ollut alunperinkään.

Demokratia olisi hieno asia, jos sellainen olisi Suomessa. Mutta edustuksellinen demokratia on vain huono vitsi demokratiasta. Sen uskottavuus on nolla.

Hannu Alm

Talvivaaran taru lähenee loppuaan ?

”Talvivaara on ollut kuitenkin surullinen jatkokertomus uusista onnettomuuksista, epäonnistumisista ja virheistä” (kansanedustaja Seppo Kääriäinen). Lokakuussa kaivosyhtiö Talvivaara oli uutisissa lähes päivittäin. Yhtiö ilmoitti, että sen rahapula syvenee huolestuttavasti. Toimitusjohtaja Pekka Perä ilmoitti, että kaikkia vaihtoehtoja rahan hankkimiseksi tutkitaan. Alas vajonnut nikkelin hinta maailman raaka-ainemarkkinoilla ei ole ainoa eikä suurin syy yhtiön ongelmiin. Yhtiön alunperin lanseeraama biokasaliuotus ei ole koskaan toiminut. Se onkin korvattu kasaliotusmenetelmällä, jossa kasoihin lisätään rikkihappoa, jolla kasojen happamuutta ja lämpötilaa säädelään. Kasoissa lämpötila voi jossain taskuissa olla 140 astetta ja pohjalla on kerros lasittuneita rakeita. Siksi liuotusten bakteeritoiminta ja nikkelin tuotanto on vähäistä ja saasteet lisääntyvät.

Mielenosoittajat yllätti 8.3.-13 lumi- ja räntäsade. Tässä ”lumiukkojen marssi” pysähtyi Espalla. Silloin yhtiökokous valtuutti hallituksen toteuttamaan 260 milj. osakeannin. Osakkeita laskettiin liikkeelle 600 milj. Nyt rahat ovat loppu. (Katso KÄ 2/13)

Alkuvuoden tulos oli murheellinen.

Huhti-kesäkuussa Talvivaaran liikevaihto oli 13 miljoonaa euroa, joka tuotti tappiota tuplasti enemmän, 28 miljoonaa, eli 213 % liikevaihdosta. Heikkoon tulokseen oli kaksi syytä: ympäristövahinkojen aiheuttamat korjausliikkeet ja tuotannon seisokit sekä nikkelin hinnan lasku. Talvivaaran osakkeen hinta on romahtanut. Korkeimmillaan se oli 4.1.2011, jolloin kurssi oli 7,41 euroa. Lokakuun lopussa se on vaihdellut 5 ja 9 sentin välillä eli osakkeen hinta on noin 1 % huipparvosta. Sijoitusyhtiö Fimin analytiikko Markus Liimatainen arvioi, että Talvivaara tarvitsee uutta rahoitusta seuraavien parin vuoden aikana 500 - 600 miljoonaa euroa. Rahaa palaa vuodessa 80 - 100 miljoonaa euroa. Yhtiön rahoituskustannukset ovat tästä noin puolet eli 40-50 miljoonaa euroa vuodessa. Vuoden 2015 lopussa Talvivaaran maksettavaksi lankeaa 250 miljoonan euron suuruinen laina.

Keinot uuden rahan saamiseksi ovat vähissä.

Yhtiön markkina-arvo on tämän päivän osakekurssilla toistasataa miljoonaa euroa. Sen markkina-arvo oli korkeimmillaan vuoden 2011 alussa, jolloin se oli 3,8 miljardia euroa. OB Omaisuudenhoidon strategia ja salkunhoitaja Allan Eriksen kommentoi, että bondimarkkinat diskonttaavat Talvivaaran konkursia tai velkasaneerausta. Talvivaara

tarvitsee lähiaikoina hätärahoitusta, koska sen kassa hupenee hälyttävää vauhtia. Talvivaaran kallio-perän malmipitoisuus on niin alhainen, että sen louhiminen ei ole kannattavaa. Kaivoksen tappio on reilusti suurempi kuin sen liikevaihto, tilanne on kriittinen. Mahdollisuuksia on neljä: konkurssi, velkasaneeraus, ylimääräinen osakeanti tai yhtiön myynti ulkomaiselle sijoittajalle. Osakkeen hintakehityksestä voi päätellä, että osakeanti ei onnistu eikä mikään ulkomainen toimija ostane firmaa, jota ei viidessä vuodessa ole saatu käynnistettyä. Talvivaara on tuottanut tappiota koko elinkaarensa ajan. Suomen valtio on sijoittanut parisataa miljoonaa yhtiön osakkeisiin sekä rautatiehen, sähkölinjaan ym. Sillä ei liene halua eikä mahdollisuuksia lisäinvestointiin. Velkasaneeraus voidaan tehdä vain elinkelpoisiin yrityksiin. Todennäköinen vaihtoehto on konkurssi. Osakkaat ja velkojat jäisivät sekä saneerauksessa että konkurssissa nuolemaan näppejään. Tähän Talvivaaran ongelmat eivät loppu.

Talvivaara painii yhä vesiongelman kanssa

Talvivaara yrittää edelleen ratkaista vesitaseongelmiaan. Kipsisakka-altaisiin vastoin ympäristölupaa varastoitu metallipitoinen vesi pitäisi saada siirrettyksi pois altaista vuoden loppuun mennessä. Talvivaaran rikostutkinta valmistunut - aineistoa 4000 sivua, epäiltyjä useita. Oulun poliisilaitokselta kerrotaan, että aineistoa kertyi lähes 4 000 sivua. Poliisi epäilee kaivosyhtiötä useista törkeistä ympäristörikoksista. Valkoinen rengas P. Perän ympärillä kiristyy!

Juhani Tanski
STP:n puheenjohtaja

Talvivaara Suurmielenosoitus 14.11.-12. (Katso KÄ 2/12 ja 6/12) Ongelmat ovat olleet tiedossa. On vaadittu selkeästi kaivostoiminnan kansallistamista.

Mitä kuuluu Venezuelan bolivaariselle vallankumouk..

Jatkoa sivulta 15

Hallitus tukee myös pienten luomukotiviljelmien perustamista sekä maaseudulle että kaupunkeihin. Tällä hetkellä on jo perustettu 24 000 kaupunkiviljelmää ja tavoite on nostaa niiden määrä 80 000:een.

Kunnallisvaalit joulukuussa

Joulukuun 8. päivä Venezuelassa on kunnallisvaalit, taas yksi koetinkivi bolivaariselle vallankumousprosessille. Oppositio käyttää samaa taktiikkaa kuin presidentinvaaleissa viime keväänä, jolloin oppositio ehdokas Henrique Capriles sanoi kannattavansa kaikkia Chavezin uudistuksia ja lupasi jatkaa niitä. Tyhjiin vaalilupauk-

siin meilläkin äänestäjät lankeavat. Maduro voitti vaalit hyvin niukasti, vain 50,6 prosentilla.

Hallitteen PSUV:n oma ehdokasasettelu ei ole ongelmantonta. PSUV:lläkin on vasemmisto- ja oikeistosiipi. Jotkut halusivat radikaalimpia voimia valtaan, toiset taas eivät.

”Monet ovat turhautuneita muutosten hitauteen ja vaikeuteen, kun ne tehdään viimeisen päälle laillisin keinoin ja porvarillisen valtion sisällä. Jotkut halusivat radikaalimpia askeleita kohti 21. vuosisadan sosialismia”, Gustavo Garcia toteaa.

Venezuelalla on ollut valtava merkitys Latinalaisen Amerikan viimeisen vuosikymmenen kehitykselle. Maduro summaa bolivaarisen vallankumouksen merkityksen

seuraavasti:
”Meillä on suuri vastuu, koska me puolustamme projektia, joka voi tehdä toisenlaisen maailman mahdolliseksi meidän maanosassamme. Se voi myös mahdollistaa moninapaisen maailman, jossa ei ole enää USA:n imperialismiin taloudellista, sotilaallista tai poliittista hegemoniaa.”
Marjaliisa Siira

Lähteet:
-venezuelanalysis.com
-presidentti Nicolas Maduron haastattelu, jonka ranskalaisen Le Monde Diplomatique -lehden päätoimittaja Ignacio Ramonet teki 30.7.2013, kun Maduro oli ollut presidenttinä 100 päivää
-venezuelalaisen Suomessa asuvan Gustavo Garcian haastattelu 22.10.2013

Avoin kirje Pekka Haavistolle 23.10.2013

Viime keväänä Talvivaaran kaivosyhtiö oli tilanteessa, jossa vaadittiin valtiolta lisäsiioitusta yhtiön pystyessä pitämiseksi. Lähestyimme silloin ministeri Heidi Hautalaa oheisella kirjelmällä. Toivoimme, että lisärahoitusta ei myönnettäisi ennenkuin on selvitetty kaivoksen ydintoiminnan, bioliuotuksen toimivuutta. Meille on syntynyt käsitys, että yhtiö on piilotellut bioliuotuksessa syntyneitä ongelmia jo parin vuoden ajan. Lämpöä tuottavan eksotermisen bakteeriprosessin tuli alkupe- räisen ympäristöluvan mukaan haihduttaa niin paljon vettä, että sen piti riittää kaikkein sateisimpinakin kesinä huolehtimaan ylijäämäveden poistosta. Nyt on kuitenkin käynyt ilmi, että jätevesiä on kertynyt alueelle jo 9 miljoonaa kuutiota usean vuoden aikana. Yhtiö myönsi vasta viime marraskuun vuodon jälkeen, että bioliuotus ei toimi, mutta sanoi syyksi kasoissa olevan liian suuren vesimäärän. On kuitenkin syytä epäillä että syy-seuraussuhde on päinvastainen; kasoissa on liikaa vettä, koska bioliuotus ei ole toiminut ja tuottanut tarvittavaa lämpö määrää. Kasojen tilanne paljastuu hyvin pakkaspäivänä viime keväänä kuvatuissa ilmakuvissa. Yksikään kasoista ei höyryä. Sammu- nut bakteeritoiminta selittää myös koko ajan huonontuneen nikkeliinsa- annin. Kiertoliuos on liian laimeaa ja tämä osaltaan lisää nikkelitonnin kohden tuotettua jätevesimäärää metallitehtaalla.

Poliisi aitasi 8.3.-13 Talvivaaran yhtiökokouksen yhteydessä mieltään osoittaneet pienelle alueelle

Nähdäksemme yhtiö on rikkonut pörssi lakeja piilotellessaan bioliuotuksen ongelmia. Sijoittajille kuuluu oikeus tietää ydintuotantoon liittyvistä ongelmista. Myös kaivoksen ympäristölupien kannalta tilanne on ongelmallinen. Kaivoksen vesitaseen hallinnan tuli perustua bioliuotuksen tuottamaan lämpöön ja ilmeisesti kaivos on toiminut jo yli vuoden ajan ilman tätä lämmönlähdettä.

Ilman bakteeritoiminnan apua ei voida puhua biokasaliuotuksesta vaan menetelmä on lähempänä vanhaa ja pitkään tunnettua rikkihappoliuotusta, kasaliuotusta. Tällaiselle toiminnalle ei ympäristölupaa ole olemassa.

Tällä hetkellä ei ole olemassa varmuutta siitä, saadaanko bioliuotusta toimimaan Talvivaaran kaltaisessa malmiossa millään keinolla. Miel- estämme on syytä keskeyttää tämä tuotantomittakaavassa tapahtuva toiminnan kokeilu ja kehittäminen. Sitä testausta, joka olisi pitänyt tehdä pienissä pilottiyksiköissä, ei voida tehdä jättimittakaavan kaivoksen puitteissa

Hyvä Pekka Haavisto

Otit kantaa Greenpeacen toimintaan sanoen, etteet hyväksy lakeja rikkovaa toimintaa. Lähdemme siitä, ettei myöskään yhtiöiden lakeja rikkovaa toimintaa tule hyväksyä. Talvivaaran kaivos on rikoksen päälle perustettu yhtiö. Jo kaivoslupaa haettaessa ja yhtiön listautuessa pörssiin jätettiin kertomatta ympäristövalvonnalle, työsuojeluvallvoille ja pörssivalvonnalle kuuluva olennainen tieto siitä, että liuotusprosessi rikastaa muiden metallien lisäksi myös merkittävässä määrin uraania.

Uraania ja siihen liittyviä riskejä ei tuotu alueen ihmisille tiedoksi, kun laitosta luvitettiin ja rakennettiin. Ympäristölupa- paan ei uraania kirjattu. Kuitenkin: ”Uraani on ollut aina tiedossa”, sanoi ydinenergiatarkastaja Aurela Sotkamossa 2011. Uraanin huomiotta jättäminen luvituksessa ja rakennevaatimuksissa on yksi keskeinen syy siihen, että kipsisakka-altaista virtasi kymmeniä tuhansia kiloja uraania sekä varoaltaisiin että vesistöihin.

Tällä hetkellä yhtiötä epäillään törkeästä ympäristön turmelemisesta. Meille, joiden kotiseutualueella kaivos toimii, epäilylle ei ole sijaa. Tapahtunut on silmin havaittava asia. On hyvä tiedostaa, ettei kaivosalueella ja tuotantoprosesseissa toimita ollenkaan voimassaolevan ympäristöluvan puitteissa: (1) Kipsisakka-altaat eivät ole toimintakuntoisia. (2) Varoaltaista on tullut entisten vuotovesien varastoaltaita. (3) Kasojen bakteeritoiminta on sammunut.

Tässä tilanteessa kaivoksen toiminnan jatkaminen on törkeän ympäristön turmelemisen jatkamista. Katsomme, ettei veronmaksajien ja valtion varoja tule sijoittaa tämän toiminnan jatkamiseen. Oikea ratkaisu olisi perua kaivoslupa ja aloittaa kaivoksen hallittu alasajo sul- kemalla runsaasti jätettä tuottava metallitehdas.

Sulkemisen ja ympäristövahinkojen kustannukset ovat suuret, mutta nähdäksemme toiminnan jatkaminen tuottaa yhteiskunnalle vieläkin suuremmat haitat ja kustannukset.

Stop Talvivaara - Kansanliike vesistöjen puolesta.
<http://stoptalvivaara.org/fi/avoinkirje23102013.html>

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/13, joulukuu 2013- tammikuu 2014, 12. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Julkisten palvelujen alasajoon ei suostuta

Sähkönsiirto kansallistettava s. 6
Jälleen Dneprin länsipuolella s. 12
Kiina vuonna 2012 s. 15
Barentsinmeren "merirosvot" s. 17

Kuva: Juhana Kieksi

Hallitus hyväksyi peruspalveluihin jälleen miljardin leikkaukset. Maakunnissa ja kunnissa ajetaan väkivalloin mm. terveydenhuoltoon ja koulutukseen kestävämpiä supistuksia. Ihmiset ovat mm. Salossa, Loimaalla ja Vaasassa osoittaneet, että tätä ei hyväksytä. Samaa toimintaa on kaikkialla voimistettava.

Sivut 2, 5 ja 6

Sivut 2-3

- Torjutaan rakennemuutos
- Yhteistyön Eurooppaan
- Rakennepaketin miljardit
- Työttömyyttä hoidettava
- Kestävyyssvaje - miksi?

Sivut 4-5

- Työurien pidentäminen?
- Mainostenjakajat taistelevat palkoistaan
- Väki marssi Loimaalla
- Sydänkirurgia katkolla Vaasassa

Sivut 6-7

- Fennovoima vastatuulella
- Sähkönsiirto kansallistettava
- Suomi jälleen ajopuuna
- STP:lle työsuojelu-ohjelma

Sivut 8-9

- Marx jälleen ajankohtainen
- Finanssikriisi ja Marx

Sivut 10-11

- Kiasmalla puhuttua
- Työkansan uudenvuoden tervehdykset

Sivut 12-13

- Taistelut siirtyivät Dneprin länsipuolelle
- Vaalit Venezuelassa

Sivut 14-15

- Voiton suhdeluvusta
- Lenin ja Suomi
- Kiina vuonna 2012

Sivut 16-17

- Mannerheim viimeinen korttiko?
- Workers World USA:ssa
- Barentsinmeren merirosvot

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Muinainen ja nykyinen ilmastonmuutos
- Olkiluoto 3 maailmanennätys?
- Ukrainan tilanteesta

"Pääoma"-seminaari pohti kapitalismin kriisiä

Kuva: Heikki Männikkö

Vahvana jylläävä uusliberalistinen talouspolitiikka pyrkii voittojen maksimointiin. Ihmisten perusturvan ja toimeentulon heikentäminen on muodostunut suurelle pääomalle voittoja ja kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi. On syntynyt uusi kiinnostus työväenliikkeen klassikkojen Marxin ja Engelsin tuotantoon. Tätä osoitti 16.11. pidetty "Pääoma"-seminaari, joka keräsi ison joukon asiasta aidosti kiinnostunutta väkeä.

Sivut 8, 9 ja 14

Itsenäinen Suomi olisi monessa vahvempi

Kuva: Heikki Männikkö

"Eurokraattien" vallankaappaus etenee. EU:n komissiolle siirretään hiljalleen jäsenmaiden budjettivaltaa. Suunnitteilla olevaan EU:n ja USA:n vapaakauppasopimukseen sisältyvä yritysten investointisuoja siirtäisi vallan sijoittajille ja estäisi mm. Suomea kehittämästä lainsäädäntöään. Kiasman aukiolla Itsenäisyyspäivänä pidetyissä puheissa vaadittiin irtiotta EU:sta ja Eurosta ja vallan palauttamista takaisin kansalle.

Sivut 7 ja 11

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki

0407330466

Helsinki 17.12.2013

Rakennemuutos torjuttava- kansanvaltaa vahvistettava

Suomessa ja muualla läntisessä maailmassa kapitalistiluokka ja porvaristo joutuivat II maailmansodan jälkeen taipumaan kansan enemmistön asemaa parantaviin myönnytyksiin. Sosialismin ”uhka” oli todellinen monessa Euroopan maassa. Joissain tapauksissa ”ongelma” ratkaistiin sotilasvallan pystyttämällä ja demokratian tukahduttamisella. USA:n Eurooppaan myöntämän Marshall-avun tavoitteena oli niin ikään padota sosialismin kasvavaa vetovoimaa.

Painetta porvariston niskaan kasasi Neuvostoliiton ja sen itäeurooppalaisten liittolaisten olemassaolo. Aivan kuten siirtomaavallan ikeestä vapautusta janoavat kansat myös länsimaiden työväenluokka sai innoitusta sosialistisen leirin antamasta esimerkistä. Tuossa tilanteessa monissa kapitalistisissa länsimaissa ryhdyttiin rakentamaan hyvinvointivaltiota.

Pääoman valtaa jouduttiin kovan paineen alla rajoittamaan. Elettiin nykyistä huomattavasti säännellymmässä taloudessa ja valtion rooli taloudessa ja elinkeinotoiminnassa oli nykyistä merkittävästi suurempi.

Näinä aikoina voimme päivittäin seurata uutisointia Kataisen hallituksen rakenneuudistuksista. Sitä seurattessa on ensiarvoisen tärkeää muistaa edellä kuvattu historiallinen tausta. Porvaristo ei ole koskaan tehnyt ainuttakaan myönnytystä kansan hyväksi vapaaehtoisesti ilman ulkoista tai sisäistä painetta. Näin oli vuoden 1918 tapahtumien aikoihin ja näin oli II maailmansodan jälkeen. Porvaristo on päinvastoin pyristellyt kansanvaltaa vastaan joka käänteessä. Viimeistään 1970-luvulta lähtien kansainväliset pääomapiirit voimistivat kansanvastaista hyökkäystään. Chilen tapahtumat vuonna 1973 olivat varoittava esimerkki niille, jotka kuvittelivat kapitalistileirin antautuneen kansalaisten vaatimusten edessä.

Viimeiset pari vuosikymmentä osoittavat, että pakon edessä tehtyjä myönnytyksiä ryhdytään purkamaan heti, kun olosuhteet sen sallivat. Neuvostoliiton ja sosialistisen leirin romahdettua ja vasemmiston menetettyä asemansa katosi myös kansalaisia suojaava ulkoinen ja sisäinen paine. Nykyinen rakenneuudistus ei ole mitään muuta kuin hallitsevan eliitin häikäilemätön hyökkäys kansaa vastaan ja kapitalistisen harvinaisvalan sementoimiseen tähtäävä toimenpiteiden sarja.

Talouden demokratisoinnin ja pääoman vallan rajoittamisen sijaan rakenneuudistuksella vahvistetaan markkinavetoisuutta ja heikennetään julkisen vallan roolia. Kaikki mikä liikkuu, pyritään yksityistämään. Jopa strategisesti tärkeistä valtion omistuksista pyritään hankkiutumaan eroon. Työllisyyttä tai aluepolitiikkaa ei enää haluta ohjata julkisen vallan toimesta, vaan ne alistetaan markkinoiden mielivallalle. Työttömiä syyllistetään ja aiotaan rangaista ”osallistavalla sosiaaliturvalla”. Työntekijöiden asemaa heikennetään palkkojen nollaratkaisuilla, jotka heikentävät ostovoimaa ja lamauttavat taloutta.

Eduskunnan vasemmistopuolueet ovat puolensa valinneet. Ne istuvat porvarivetoisessa hallituksessa kokoomuksen rinnalla ja hyökkäävät kiivaasti kansaa vastaan. Sdp:n puheenjohtaja Jutta Urpilainen jopa kehuskelee asialla: ”On rehellistä sanoa, että Sdp herätti Suomen rakenneuudistuksiin”. Urpilainen totesi puoluevaltuuston kokouksessa.

On noustava vastarintaan nykyisen katastrofaalisen kehityksen torjumiseksi. On vahvistettava kansanvaltaa. On voimistettava edistykselisten voimien yhteistyötä.

Toimituksen pääkirjoitus

Tommi Lievemaa

Irti EU:n pakkopaidasta-demo-kraattisen yhteistyön Eurooppaan

Tilannetta ei helpota se, että sosialidemokraattinen vasemmisto kautta Euroopan on myynyt periaatteensa ja arvonsa, kun se on mukautunut pääoman valtaa vahvistavaan uusliberalistiseen politiikkaan. Se on tehnyt näin säilyttääkseen omat valta-asemansa ja etuoikeutensa reaaliosialismin romahduksen jälkeisessä maailmassa. Sosialidemokraattisen vasemmiston mukautuminen uusliberalismiin on johtanut tilanteeseen, jossa näyttää siltä, ettei nykyisenkaltaiselle kapitalismille ole uskotavaa vaihtoehtoa.

Todellisuudessa nykyiselle kapitalismille löytyy vaihtoehtoja. Nykytilanne suorastaan huutaa vaihtoehtoja talousjärjestelmää, kun on käynyt selväksi, että nykyinen järjestelmä palvelee lähinnä etuoikeutettuja ja rikkaita. Suomi ei tänä päivänä ole ainoastaan luokkayhteiskunta, vaan äärimmäisen jyrkkä ja epäoikeudenmukainen luokkayhteiskunta. Kansalaisten oikeustajua on koeteltu viime aikoina, kun on paljastunut, että yhteiskunnan eliitti elää aivan omissa todellisuudessaan.

Köyhiä kyykytetään – eliitti juhlii

Tämä eliitti nauttii palkoista ja eduista, joista tavallinen kansalainen voi vain uneksia. Monen tavallisen työntekijän muutaman vuoden palkkaa vastaavat kuukausiansiot, yli miljoonan asuntoedut sekä ökyautot – näitä on kansalaisten vaikea ymmärtää, kun samaan aikaan karsitaan peruspalveluita. Samat henkilöt, jotka kahmivat itselleen ja kavereilleen täysin kohtuuttomia etuisuuksia muun muassa eläkeyhtiöissä, ovat kunnanvaltuustoissa ja

EU-parlamenttivaalien lähestyessä valtaeliitti ja -media pyrkivät luomaan asetelmaa, jonka mukaan EU:ssa on valittava kahden vaihtoehdon välillä: joko ”tervejärkinen”, yhä syvenevän integraation EU-myönteinen tie tai sitten ”itseensä käpertyneiden” ahdasmielinen, muukalaiskammoinen tie. Äärioikeistolaiset, puolifasistiset populistipuolueet esitetään ainoana EU-kriittisenä ja -vastaisena vaihtoehtona. Valtakoneisto yrittää porvarillisen median avustuksella vaieta täydellisesti edistykseellisen vasemmiston Euroopan tulevaisuuden suuntaa koskevista tavoitteista.

eduskunnassa ensimmäisenä karsimassa hyvinvointipalveluita tieteenkin rahapulaan vedoten.

Toimeentulosta kamppailevia vähävaraisia juoksutetaan puolestaan sosiaaliluukulta toiselle ja heiltä vaaditaan jos jonkinlaista todistusta muutaman tukiropon takia. Leipäjonot ovat jääneet pysyväksi ilmiöksi, mikä on todellinen yhteiskunnan häpeäpilkku. Valtiovalta on ulkoistanut sille kuuluvan heikompiaisista kansalaisista huolehtimisen vapaaehtoisjärjestöille, seurakunnille jne.

Tälle menolle on viimeistään nyt pantava stoppi. Päättäjät puhuvat kauniisti yhteisistä talkoista ”Suomen pelastamiseksi”. Talkoot koskevat kuitenkin vain osaa kansalaisista. Erityisen paljon ”Suomen pelastamiseksi” joutuvat ponnistelemaan työttömät ja muut vähävaraiset. Myös pienipalkkaisten työntekijöiden on uhrauduttava ”yhteisen hyvän” eteen. Poliittista- ja talouselämän eliittiä eivät nämä talkoot näytä koskevan lainkaan.

EU on demokratian vastainen suurpääoman projekti

Suomi on kaulaansa myöten EU-suossa. Maamme on monin sopimuksin ja muin sitein sidottu EU:n kuristuspolitiikkaan. Hiljattain EU-komissio huomautti Kataisen hallituksen budjettiesityksen olevan liian helläkälinen. Kansalaisia kurittavien rakenneuudistusten toteutuksesta ei kuulemma ole riittävää varmuutta. Komission tehtävänä on valvoa fundamentalistisen kapitalismin toteutumista unionissa, ja tarvittaessa jakaa harhautuneille sanktioita. Suomen hallituksen kova, oikeistolainen politiikka ei ilmeisesti ole tarpeeksi radikaalia EU-komission makuun.

Kansainvälistä yhteistyötä tarvitaan nykymaailmassa. Yhteistyötä voidaan toteuttaa monella tavalla, joista EU:n tily, epädemokraattinen sanelupolitiikka on yhteistyön tekemisen tavoista

kaikkein kehoimmasta päästä. Oikeastaan sanelupolitiikkaa ei edes voi kutsua yhteistyöksi.

Kohti solidaarista kansainvälisyyttä

Vasemmisto on aina historiansa aikana painottanut kansainvälisyyden merkitystä. Työväenliike on syvimmältä olemukseltaan internationaalinen. Hyvä esimerkki tästä on Latinalainen Amerikka, missä on monin paikoin hylätty IMF:n ja USA:n pakkovalta ja siirrytty toisenlaiselle tielle. Muun muassa Venezuela, Bolivia, Ecuador ja Nicaragua ovat ottaneet askeleita sosialismin suuntaan. Kuuba on tietysti vallankumouksen majakka alueella. Näiden maiden yhteistyö vaikkapa ALBA:n puitteissa on innoittava esimerkki toisenlaisesta, veljeyteen, solidaarisuuteen ja osapuolien kaikkinaiseen tasavertaisuuteen pohjautuvasta, maiden rajat ylittävästä yhteistoiminnasta. Kuuban järjestämä kehitysmaiden lääkäreiden maksuton koulutus on malliesimerkki aidosta sosialistisesta internationalismista.

EU puolestaan on alusta saakka ollut suurpääoman luomus. Sen tehtävänä on ajaa kapitalistien - tänä päivänä lähinnä Saksan - etua Euroopassa, mistä syystä se on perusolemukseltaan jyrkkästi demokratian vastainen. EU-komissio on unionin anti-demokraattisuuden ruumiillistuma. Kourallinen kapitalistien käskynhaltijana toimivia byrokraatteja sanelee yksinvaltaisesti, kuinka EU-alueen puolen miljardin ihmisen tulee elää. Ero ei voisi olla jyrkempi Latinalaisen Amerikan maiden väliselle edistykselliselle yhteistyölle. Eurooppa on vapautettava EU:n pakkopaidasta. On otettava suunta kohti itsenäisten valtioiden väliseen tasavertaisuuteen ja solidaarisuuteen perustuvaa demokraattista yhteistyötä.

Tommi Lievemaa
STP:n ehdokas toukokuun 2014 EU-parlamentin vaaleissa.

Rakennepaketin miljardin leikkaukset entisen lisäksi

Hallituksen perjantaina 29.11.2013 hyväksymät runsaan miljardin leikkaukset sisältävät muun muassa: (1) vanhuspalveluista otetaan pois 300 miljoonaa euroa, (2) oppilaitosten rahoituksesta - 260 milj. euroa, (3) pienemmistä sairaaloista synnytys- ja leikkauspäivystykset lopettamalla - 60 milj. euroa ja (4) kansanopistoja ja kansalaisopistoja vähentämällä - 15 milj. euroa.

Leikkauslista jatkuu siten, että (5) aikuishammashuollon ympärivuorokautinen päivystys lopettamalla otetaan 15 milj. euroa ja (6) pelastustoimen alueita vähennetäessä -7,5 milj. euroa.

Pisteenä ii:n päälle (7) työhönottovelvoite ulotetaan 150 kilometrin päähän ja niin, että työmatka ei saa kestää yli 3 tuntia, jolloin 8 tunnin työpäivän pituus työaikoineen venyy 11 tuntiin ja matkakulut kasvavat, mikä on vaikea asia etenkin pienituloisille. Joukossa on järkeviäkin asioita, mut-

ta tämä lista kertoo perussisällöstä.

Hallituksen aloittaessa oli ja puolivälitarkistuksessa oli yli miljardin leikkauspaketti kummasakin. Lisäksi nyt päätetyn miljardin päälle kuntien on omin toimin nostettava veroja tai tehtävä leikkauksia miljardilla. Siten näistä tulee yht. yli neljä miljardia. Kun arvonlisäveron korotus laitetaan tähän päälle sekä muut tavallisille kansalaisille tulevat verojen ja maksujen korotukset, ollaan noin 5,5 miljardissa verojen ja maksujen korotuksia sekä leikkauksia, jotka kohdis-

tuvat tavallisiin kansalaisiin. Summa on runsaat puolet Lipposen ensimmäisen hallituksen leikkauspaketista vuonan 1995.

Tämän lisäksi on ollut lähinnä hallituksen aloittaessa muutama sata miljoonaa tuloeroja tasaa- via suuriin tuloihin ym. kohdistuvia veronkorotuksia ja aluksi tehtiin työmarkkinatuen tasokorotus, mutta tällainen tuloerojen tasaa- minen on sitten jäänyt taka-alalle. Työllistämistoimia on vähemmän kuin edellisen hallituksen aikaan.

Hallituksen aloittaessa piti veron korotuksia olla puolet ja leikkauksia puolet. Kun yhtiövero on alennettu toista miljardia (26 %:sta 20 %:iin), veronkorotuksia on kaikkina suunnilleen neljännes kaikesta eikä puolta kuten hallitusohjelman lähtökohta oli.

Pekka Tiainen

Tilaan

K

ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Palkkatuella tärkeä merkitys nuoriso- ja pitkäai- kaistyöttömyyden hoidossa

Pekka Tiainen 24.11.2013
Valtiotieteen tohtori (talous-
tiede), Neuvotteleva virka-
mies työ- ja elinkeinomis-
teriossa

Nuoriso- ja pitkäaikais- työttömyyttä ei hoidettu

Tulee käsittää, että 1990-luvun la-
man jälkihoito epäonnistui siinä,
että työllistämistä alettiin vähen-
tää työttömyyden aletessa, vaikka
pitkäaikaistyöttömyys oli edelleen
hoitamatta. Vuoden 2008 kriisissä
nuorten ja pitkäaikaistyöttömyy-
den nousun katkaisuun ei varattu
varoja, vaikka edessä oleva nousu
tiedettiin.

**Nuorten ja pitkäaikaistyöt-
tömien lukumäärä** työkkäreissä
(te-toimistot) on kasvanut finanssi-
kriisin vuosina yhteensä 50 000:lla.
Ennakkoon hyvin tiedossa oli, että
huononeminen tulisi tapahtumaan,
kun talous alkoi liukua alaspäin
vuonna 2008 ja romahtaa. Tärkeitä
elvytystoimia tehtiin, mutta täsmä-
toimet nuoriso- ja pitkäaikaistyöt-
tömyyden kasvun estämiseen jäi-
vät tekemättä. Ongelma kulminoi-
tuu siihen, että palkkatuen käyttöä
ei lisätty työllistymiskynnyksen ylit-
tämiseksi tietyn työttömyysajan jäl-
keen ja puuttui muita aktiivisen työ-
voimapolitiikan täsmätoimia.

Valtionvelka ja kilpailu vain tekosyitä

On virheellistä perustella, että val-
tion velan takia rahoitusta ei voitai-
si lisätä. Päinvastoin juuri siksi tarvi-
taan täsmäelvytystä sen keskiössä
työllisyystoimet. Ne eivät lisää vii-
saasti toteutettuina valtion velkaa
millään merkittävällä tavalla. Palk-
katuessa ja suorassa työllistämises-
sä palkka tulee työttömyysturvan
tilalle ja työssä oleva maksaa vero-
ja enemmän kuin työtön. Peukalo-
sääntö on, että kaksi kolmennes-
ta tulee rahoitettua saman tien tä-
tä kautta, vaikka julkinen sektori

Palkkatukien merkittävä lisääminen on välttämätön osa nuoriso- ja
pitkäaikaistyöttömyyden hoitoa. Viivyttely kasaa ongelmia. Halli-
tuksen rakennepaketilla ollaan tekemässä suursäästöjä. Menemät-
tä keskustelemaan laajemmin tästä ratkaistava kysymys on, että
työllistämis- ja palkkatukimäärärahoja on välttämätöntä merkit-
tävästi lisätä. Tulee käsittää, että ne maksavat itse itsensä suurim-
malta osin suoraan takaisin, koska työssä maksetaan enemmän ve-
roja kuin työttömänä ja palkka tulee työttömyysturvan tilalle. Li-
säksi vältetään pitkittävän työttömyyden ja syrjäytymisen kustan-
nukset ja sen aiheuttamat vahingot.

Kuva: Heikki Männikkö

**Kansalaisten budjettiriihen yhteydessä 28.-29.8.13 Helsingin työttö-
mien toiminnanjohtaja Anna-Maria Kantola totesi: "Äsken tuli nuori-
sotakuu voimaan. Se käynnistyi huonosti. Kuulin, että kuntakokeilu-
kunnissa alle 29 vuotiaista nuorista 27 % on hukassa. Ei tiedetä, mis-
sä on 27 % kunta-kokeilu-alueen nuorista. Palkkatukea ja työllisyys-
määrärahoja leikataan samanaikaisesti työllisyysasteen laskiessa. Tä-
mä kehitys kiihtyy. Nyt ulisi lisätä palkkatukien määrää, koska se on
edullisin vaihtoehto työttömyyden sijaan. Käsittämättömästi kunnat
maksavat sakkoja, että eivät kykene aktivoimaan työttömiä.**

maksaa palkan. Samalla työtä saa-
vien työttömien toimeentulo para-
nee. Jos työllistetään yrityksiin palk-
katuella mukaan tulee yksityistä ra-
haa ja julkinen sektori saa lisäänty-
neinä verotuloina ja säästöinä työt-
tömyyden kustannuksissa enem-
män kuin palkkatuen. Työn tekemi-
sestä tuleva hyöty tulee kansanta-
louteen ja osa siitä tulee valtiolle,
kunnille ja sosiaaliturvarahastoille.

**On samoin virheellistä vedo-
ta kilpailun vääristämiseen**, jota
ei tapahdu, kun kaikki voivat työl-
listää nuoria ja pitkäaikaistyöttömiä
samoilla ehdoilla. Työllistäminen ei
myöskään syrjäytä muita, kun työl-

listämisuella vaikeasti työllistyvät
nostetaan samalle viivalle muiden
kanssa.

**Työllistämiseen ei voida men-
nä heti työttömyyden alkaessa**,
vaan vasta työttömyyden kestänytä
tietyn aikaa, koska suuri osa työttö-
mistä työllistyy ilman työvoimatu-
kia. Ne tulee työttömyyden pitkitty-
misen katkaisuun ja vaikean työllis-
tämisen hoitamiseen. Tässä kuiten-
kin epäonnistutaan, jos ei varoja ei
käytetä rohkeasti ja riittävästi. Sillä
ei hoideta koko työttömyyttä, mut-
ta se on välttämätön osa työllisyys-
politiikkaa.

Puheet velkaantumisesta,

Kestävyysvaje – mistä, miksi?

**Vuositolkulla on
suorastaan mant-
rana hoettu työ-
urien pidentämi-
sistä ja eläkeiän
nostamisesta, sil-
lä työvoima lop-
puu. Tarvitaan siis rakennemuut-
os. Kuitenkin hallituksen älyttö-
miä päätöksiä perustellaan työ-
paikkojen luomisella. Sillä halli-
tus perusteli muun muassa mal-
tillisen tupon tarvetta. Nyt saa-
tua sopimusta sanotaan kasvun
ja työllisyyden sopimukseksi.**

Virallisissa ennusteissa on vuositol-
kulla lapioitu niskaamme väestön
ikäntymisen ja työvoiman loppu-
misen paskaa. Niinpä kaikki usko-
vat, että siitä tulee talouteen hur-
ja kestävyysvaje. Tästä on kasvanut
elämää suurempi petos, jonka ovat
nielleet kaikki instanssit, eduskun-
ta, hallitus, ministeriöt, puolueet
ja ammattiyhdistysliike. Näin härs-
ki valhe on voinut syntyä vain suur-
pääoman ideapajoissa, sen ajatus-
hautomoissa.

**Vuonna 2007 ilmestyi Työ-
ministeriön selvitys Työvoima
2025.** Se antaa tarkalle lukijalle
synkän kuvan tulevasta kehityk-
sestä. Siitä suurpääoma hätääntyi,
siksi se on vaiettu kuoliaaksi. Sa-

malla sen ajatushautomoille annet-
tiin tehtävä, joka osoittaa tulevai-
suuden vähemmän synkäksi. Tulos
saatiin nopeasti: väestö ikääntyy,
elinaika pitenee!

**Tilastokeskus ennusti loka-
kuussa 2008**, että vuonna 2020
väestömäärä on 5,5 miljoonan kor-
villa. Sen jälkeen alkaa supistuminen.
Tämän jälkeen kaikki muutui.
Jo lokakuun 2009 ennuste ker-
toi, että 2040 väkiluku on 6,0 mil-
joonaa ja se kasvaa iankaikkisuu-
teen. Lokakuu 2012 ennusteessa sa-
ma meno jatkui, joten 65 täyttänei-
tä ennusteessa on 1 567 511, joka
on 26,9 prosenttia väestöstä. Vuo-
teen 2010 verraten 80 vuotta täyt-
täneitä on kaksinkertainen määrä
497 939 ja kaudella 1960–75 syn-
tyneet 1 069 572 lasta ovat kaikki
elossa ja maassa!

**Tämän perusteella sanotaan,
että huoltotase heikkenee** ja
ikäntyneiden valtavat laumat ai-
heuttavat 10 miljardin euron kestä-
vyysvajeen. Mutta – syntyvyyden,
elinajan pidentymisen ja maasta-
muuton jälkeen 65 vuotta täyttä-
neitä on vain 779 000, joka on 15
prosenttia väestöstä.

Tosiasiassa väestö nuorenee
joten vanhuusväestön hyvään hoi-

toon, arvokkaaseen elämään voi
ja pitää panostaa, sillä vaikka menot
vanhusta kohden kasvaisivat ikään-
tyneiden vähentyessä vähenevät
myös kokonaiskustannukset.

o o o

**Mistä ja kuinka kestävyysva-
je oikeasti syntyy?** Se syntyy en-
nen kaikkea työn vähenemisestä ja
verojen leikkauksista. Kahtena vii-
me vuotena henkilöverotuksessa
on menetetty yli 2 miljardia euroa.
Jo tehtyjen päätösten seurauksena va-
rallisuus- ja yritysverojen sekä Kela-
maksujen poisto merkitsee 2 miljard-
in euron menetystä. 2012 työttö-
myysturvamenoina maksettiin 562
tuhannelle henkilölle 3,5 miljard-
ia euroa, 17 prosenttia enemmän
kuin edellisvuonna. Näistä syntyy
yhteensä 7,5 miljardin euron kes-
tävyysvaje.

**Tulevina vuosina tuotanto ja
tuottavuus kasvavat todella hi-
taasti**, mutta tuottavuus hieman
nopeammin. Siksi työn puute li-
sääntyy 284 tuhannella työvuodel-
la, 846 tuhanteen työvuoteen ja to-
dellinen työttömyysaste 29,2 pro-
senttiin työvoimasta. Samalla pit-
käaikaistyöttömien määrä lähes
kaksinkertaistuu ja palkkaa saa-

kilpailun vääristämisestä, mui-
den syrjäyttämisestä tai muut täl-
laiset vastaväitteet työllistämistä
vastaan tarkoittavat ainoastaan si-
tä, että asiaa ei hoideta. Ministe-
riökohtaisiin menoihin perustuvat
budjettikehykset ovat virheellinen
lähtökohta. Palkkatukia lisättäessä
ja menoja kasvatettaessa tulee ottaa
huomioon, että verotulot toi-
saalla kasvavat ja menot toisaalla
vähenevät.

Perustulo ei ole ratkaisu

Erääksi ratkaisuksi työttömyyteen
on tarjottu kansalaispalkkaa tai pe-
rustuloa. Tätä on perusteltu sillä,
että ihmisille turvataan jokin tulo
ja ottamalla vastaan työtä voi sit-
ten tulotasoa nostaa. Tämä ei kui-
tenkaan ratkaise sitä ongelmaa, et-
tä työttömyyden perussyy on, et-
tä työtä ei ole. Työllisyysmäärära-
hojen lisääminen työllistämiseen
ja palkkatuet ovat välttämätön osa
vastausta tähän ongelmaan. Tämä
yhteiskunnan vastuu työllistämi-
sestä jää perustuloa perusteltaes-
sa pois. Se sysää vastuuta yksilöil-
le ja johtaa yhteiskunnan vastuun
välttämiseen. Yhteiskunnan vastuu
rajataan toimeentulon, perustulon,
maksuun, mutta ei työllistämiseen.

**Perustulolähtökohta poik-
keaa puhtaasta uusliberalismis-
ta siinä**, että yhteiskunta ottaa vas-
tuuta toimeentulosta, mutta yhtyy
uusliberalismiin siinä, ettei ota vas-
tuuta työllistämistä. Tästä syystä
perustulolähtökohta ei tuo ratkai-
sua nuoriso- ja pitkäaikaistyöttö-
myyteen.

Lähtökohta ei voi olla kykytys

Palkkatukea käyttämällä voidaan
maksaa työehtosopimusten mu-
kainen palkka ja työn hinta on
työnantajalle alempi, kun työttö-
myys on jatkunut tietyn ajan. Työt-
tömyysturvaa ei tarvitse heikentää,
koska tarjotaan työtä, ja jos asiallis-
ta työtä ei ota, ei saa työttömyys-
turvaa. Tämä on positiivista vastik-
keellisuutta. Positiivisuus tulee siitä,

että on merkittävästi lisärahoitusta
ja sitä kautta avautuu lisämahdolli-
suuksia saada työtä. Negatiivinen
vastikkeellisuus, jota myös keppi-
linjaksi voi kutsua, lähtee siitä, et-
tä nuoret ja pitkään työttömänä ol-
leet eivät haluaisi työtä ja heidät on
siksi kyykyttämällä saatava työhön
tai muuhun. Siihen helposti ajaudu-
taan, jos ei lisätä rahoitusta, kun pe-
lätään, että se velkaannuttaa. Posi-
tiivinen lähtökohta ei lähde kyy-
kyttämisestä, vaan arvostuksesta
ja mahdollisuuksien tarjoamisesta.
Se on taloudellisesti mahdollis-
ta, kun ymmärretään työllisyyden
hyödyt kustannusten vastapainok-
si ja että hyödyistä suuri osa tulee
saman tien.

Oikea nuorisotakuu on keskeisesti työllistämistä

Jos yhteiskunnan epäonnistumisel-
la täystyöllisyyden toteuttamisessa
ja nuorten ja pitkäaikaistyöttömyy-
den ratkaisemisessa perustellaan,
että yhteiskunnan olisi jätettävä
tämä markkinavoimille, tuloksia ei
saada senkään vertaa. On päinvas-
toin edellytettävä, että yhteiskun-
ta tehostaa ja lisää toimiaan kus-
tannuksia pelkäämättä. Nuorisota-
kuun tekeminen todelliseksi edel-
lyttää työllistämisen saamista kes-
keiseksi osaksi politiikkatoimia. Toi-
seksi se edellyttää, että nuoriso- ja
pitkäaikaistyöttömyyttä hoidetaan
samanaikaisesti eikä niin, että hoi-
detaan toista näistä toisen kustan-
nuksella.

Pekka Tiainen
Toimituksen otsikointi

Korjaus:

Edellisessä Kansan Äänessä olleessa
uusliberalismia käsitelleessä kirjoi-
tuksessa oli yhdessä kohtaa Clinton
kun pitää olla Carter. Tulee olla: "Yh-
dysvalloissa Carter leikkasi menoja
inflaation ollessa korkeaa ja työttö-
myys paheni. Kriisi pohjusti Reaga-
nin valtaan nousun ja tuli reaconi-
micsiksi (Reagan economics) kut-
suttu talouspolitiikka.2

leva. Sen mukaan 2010 Suomes-
sa pienipalkkaisten osuus kaikis-
ta palkansaajista oli olematon –
6 prosenttia! Siinä Eurostat antoi
totuudelle pitkät. Verohallituksen
mukaan pienipalkkaisia oli 1,2 mil-
joonaa, 42,9 prosenttia kaikista.
Heidän tulonsa oli alle 24 000 eu-
roa, keskimääräin 993 euroa kuu-
kaudessa.

**Kaikista tuloista viime vuon-
na todella suurituloisia oli 3,4
prosenttia tulonsaajista.** Heillä
tulo oli yli 75 000 euroa ilman ylä-
rajaa. Pienituloisia oli 74,0 prosent-
tia tulonsaajista. Heidän tulonsa oli
alle 35 000 euroa, keskimääräin 1
447 euroa kuukaudessa. On siinä
herroilla naurussa pitelemistä.

**Vuositolkulla on hoettu val-
heita väestön ikääntymisestä**,
tarvetta työurien pidentämiseen
ja eläkeiän nostamiseen sillä työ-
voima loppuu. Hokemien oikeaa
sisältöä ei kerrota. Kun se vihdoin
valkenee työläisille, se johtaa väis-
tämättä tekoihin, jotka muuttavat
maailmaa.

**Itse kullekin – rauhallista
jouluja ja hyvää uutta vuotta!**

Kai Kontturi

Työurien pidentäminen on keino laskea palkkoja

Eläkeiän nostaminen on kummitellut siitä lähtien, kun Matti Vanhanen keksi sen Rukan hangilla. Nyt oikeistopoliitikot ja -media hokevat mantran lailla työurien pidentämisen välttämättömyyttä. Kukaan ei sano, mitä hyötyä on työvoiman määrän lisäämisestä tilanteessa, jossa työttömyysaste kasvaa kohisten.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Suurpääoman äänitorvet sanovat uusliberalismin lyöneen taistelevan työväenliikkeen matalaksi. Manifestissaan Marx ja Engels jo perustelivat, että näin voikäydä väliaikaisesti, mutta kyllä se sieltä taas nousee.

Eläkeiän asteittainen nostaminen on jokseenkin luonnollista tilanteessa, jossa töitä on tarjolla. Meillä on vahvat kannustimet työuran jatkamiseen. Ongelma on, että perinteisessä teollisuustyössä tai matalapalkkatyössä ihmiset jäävä joukoittain sairauseläkkeelle. Suurin syy työurien lyhytteen on, että työnantajat komentavat 50 tai 60 ikävuoden ylittäneet kilometritehtaalle.

Eläkeratkaisuja on viisasta tarkastella alakohtaisesti. Sorsan IV hallitus julisti 1985, että työvoimapula on pahin uhkamme. Työuri-

en pidentämisen tarvetta on perusteltu myös työvoimapulalla.

Todelliset syyt nyt käytävään keskusteluun löytyvät maailmalla niskan päällä tällä hetkellä olevista talousteorioista. Näiden mukaan työn tarjonnan eli työttömien työnhakijoiden määrän lisäys johtaa myös työn kysynnän kasvuun yrityksissä. Työn ylitarjonta aiheuttaa työmarkkinoilla sen, että palkkاپaineet laskevat. Alhaisempi palkka kannustaa yrityksiä sitten palkkaamaan työntekijöitä ja investoimaan.

Halvan työvoiman avulla pääoman tuotto sekä yritysten kannattavuus paranevat ja kaikki voittavat. USA:n taloustieteilijöiden laskelmien mukaan työttömyyden palkkajousto on -0,1 eli kun työttömyys kaksinkertaistuu, palkat laskevat 10 %.

Teoria, jonka mukaan työttömyyden lisäys tai nälkäpalkat lisäisivät investointeja ja tuotantoa, on kyseenalainen. Tällä hetkellä kun ulkomaankauppa ei vedä eurokriisin ja USA:n taantumien takia, vanhempien ikäluokkien siirtäminen työttömäksi -eläkkeelle menon sijasta - ei lisää taloudellista toime-liaisuutta.

Siksi Suomen hallitukset ovat koko uusliberalismin- runsaan 20 vuoden ajan - pyrkineet pitämään työttömyyden hyvin korkeana. Siksi pääomapiirit ja heidän kätyrinsä - ahot, viinaset, lipposet, vanhaset, kataiset, urpilaiset jne. haluavat pitää yli 63-vuotiaatkin työttöminä. Toinen peruste tälle on se, että työttömyyskorvaukset ovat pieniä eläkeisiin verrattuna ja viimeisten vuosien työttömyys alentaa rajusti eläkeiden määrää.

Järkevää olisi suurtyöttömyyden aikana laskea eläkeikää tilapäisesti, niin että nuoret pääsisivät töihin. Jos päättäjämme uskoisivat kestävyysvajeeseen, työvoimapulaan jne, he eivät kaikin tavoin pyrkisi pitämään nuoria työttöminä. On kansantaloudellisesti järkevää antaa yli 60-vuotiaiden mennä eläkkeelle nyt työttömyysaikana ja pyrkiä estämään 27-vuotiaiden eläkeläisten esiinmarssi.

Eläkevaari

Oikeasta työstä oikea palkka

4.-5. joulukuuta Helsingin käräjäoikeus käsitteli helsinkiläisen mainostenjakajan ja Helsingin Jakeluxpert Oy:n välistä palkkakiistaa. Käräjäoikeuden punnittavana oli, koskeeko mainostenjakajia PAU:n alalle neuvottelema työehtosopimus vai Suomen Mainosjakajien Etujärjestön, noin neljä kertaa huonompi sopimus. Käräjäoikeuden päätös selviää tammikuussa.

Kuva: Vastavoiman fb-sivut

Vastavoima teki alkukesästä kierroksen Helsingin keskustan ravintoloihin muistuttaen työnantajia maahanmuuttajien ja työmarkkina-asemaltaan heikompiensaisten väärästä kohtelusta ja palkkauksesta

Jos tuomioistuimien määrää PAU:n sopimuksen alalle yleissitovaksi, on mainostenjakajien mahdollisuus hakea palkkasaataviaan joulukuusta 2009 alkaen.

PAU katsoo, ettei SME ry todellisuudessa edusta työntekijöitä. Vuonna 2009 työtuomioistuimien määrääsi PAU:n sopimuksen alalle yleissitovaksi, mutta siihen työnantajat eivät tyytyneet. Työnantajat perustivat viikon sisällä kaksi yhdistystä: Suomen Mainosjakajien Etujärjestö SME ry:n ja työnantajaliitto Suoramainonnan ja kaupunkilehtien erillisjakelun yhdistys ry:n. SME

ry:n hallituksessa toimii tällä hetkellä osoitteettomia erillisjakeluita tarjoavan Janton-konsernin edustaja Olli-Pekka Sinkko.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että työnantaja pystyy sopimaan jakajien palkat itse itsensä kanssa.

Nämä keltaiset ammattiliitot ovat tuttuja Francon diktatuurin ajoilta, muistuttaa PAU:n tiedottaja Juha Pöyry.

Mainostenjakajien palkka jää noin kolmeen euroon tunnissa.

EU:n vastustus nousee

Euron vastustus nousee euromaissa koko ajan. Pari esimekkiä suuntauksesta.

Saksassakin nousee euron vastainen puolue

Tunnetut eurokriitikot perustivat eurovastaisen puolueen Saksaan viime keväänä. Vaihtoehtoinen Saksa -liikkeen taustalla on taloustieteilijöitä, toimittajia ja yrittäjiä.

Vaihtoehtoinen Saksa -liikkeen taustavoimat ovat kyllästyneitä tapaan, jolla eurokriisiä on hoidettu. Liike vaatii esimerkiksi, että Euroopassa noudatettaisiin Maastrichtin sopimuksen kieltoa tukea muiden Euroopan unionin jäsenmaiden julkistaloutta.

Vaihtoehtoinen Saksa esittää muun muassa rinnakkaisvaluuttojen käyttöönottoa euron lisäksi. Liikkeen jäsenistä tunnetuin lienee Saksan teollisuuden keskusliiton BD:n entinen puheenjohtaja Hans-Olaf Henkel. Mukana on myös professori, jotka ovat vienneet lain-

vastaisena pitämänsä kriisinhoidotimet Saksan perustuslakituomioistuimeen.

Puolue ei ylittänyt 5 prosentin äänikynnystä syyskuun parlamenttivaaleissa. Sen seuraava tavoite on kesäkuun EU-vaalit.

Kreikan uusi puolue vaatii paluuta drakmaan

Vasemmistopuolue Syriza entinen puheenjohtaja Alekos Alvanos on perustanut Kreikkaan "Varasuunnitelma-puolueen", jonka tarkoituksena on viedä maa ulos eurosta.

Alvanos johti Syrizaan vuosina 2004-2008. Hän kritisoi Syrizan eurolinjauksia. Alvanoksen mukaan paluu drakmaan ei yksin ratkaise Kreikan ongelmia.

Eurosta eroaminen on edellytys pelastukselle ja elpymiselle, mutta se ei yksinään riitä. Tarvitaan myös muita muutoksia, esimerkiksi pankkien kansallistamista ja maksujen keskeyttämistä ulkomaisille rahoittajille.

KÄ/toim

Väärää talouspolitiikkaa

EU-Suomesta on Kataisen ja Urpilaisen käsissä saatu köyhä ja kipeä toistamalla tarpeeksi usein Kataisen kabinetin "totuuksia" rahoitusvajeesta.

Valtion rahoitusvarat ovat Kataisesta huolimatta kuitenkin yhteensä 62,3 miljardia euroa koostuen (31.12.2012) käteisvaroista ja talletuksista (7,4 mrd euroa), osakeista ja osuuksista (33,4 mrd euroa), muista arvopapereista (1,2 mrd euroa), lainasaamisista (17,0 mrd euroa) ja muista saamisista kuten kauppaluotoista.

Lisäksi valtiolla on reaaliaralisuutta: maata, metsiä, rakennuksia, teitä yms.

Eli nämä hallituksen "katastrofin" ennustajapuolueet, jotka tekevät kaikkensa valaistakseen kansaamme siitä, että on välttämätöntä ja fantastista, antaa miljardeja fimoille, työnantajille ja rikkaille sekä

EU:lle, ja koska ministeri Urpilaisen (sdp) sanoin "emme voi lepäillä laakereillamme" tätä tulee jatkumaan, kuin laakereilla varustettuna.

Koskahan sairaat, työttömät, lapsiperheet, eläkeläiset, opiskelijat ja duunarit ovat "lepäilleet laakereilla". Voi Jutta katso välillä muuhunkin kuin peiliisi, elämä ei ole valtaosalle kansaa niin "fantastista" kuin kaverisi Katainen esittää. Toiselle työväenpuolueen johtajalle en valaise mitään, hän onivoton tapaus.

Vielä lyhyesti kun kulutusky-syntä on leikattu (leikatut palkat, irtisanomiset ja sosiaaliset korvaukset mm. eläkkeet) firmoja tulee kaatumaan, koska finanssi-politiikka on EU:n määräämää ja kok sdp johtoista väärää talous-politiikkaa.

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula
jori.porspakka@gmail.com
040 5605008

Muut lehdet: Kiakkovierasuutisia

Aamulehti 6.12.13; Mies loukkaantui ratsupoliisien rynnäkössä

Kiakkovierasjuhliissa yksi mielenosoittaja loukkaantui lievästi ilta-kahdeksan aikaan, kun hän joutui poliisihevosen töytäisemäksi. Tapahtumat saivat alkunsa, kun mielenosoittajajoukko oli kiinni Sorsapuistossa olevissa aidoissa. Ratsupoliisit ratsastivat häätämässä väkijoukkoa kauemmas. Samaan aikaan ilmassa lenteli esi-neitä ja yksi hevosta vaikutti säikähtävän tilannetta.

Ratsastaja sai hevossensa pi-dettyä kurissa, mutta ratsupoliisit lisäisivät vauhtia ja yrittivät kiirehtiä pois paikalta. Tuolloin eräs mies jäi yhden hevosen alle ja loukkasi jalkansa. Muut mielen-

osoittajat menivät auttamaan miestä. Yhdellä oli mukana lääke-rinlaukku. Loukkaantuneen miehen nilkka oli ilmeisesti nyrjähtänyt.

Kainuun Sanomat pääkirjoitus 10.12.13;

"Kaikkien poliisien maltti ei säilynyt. Kainuun Sanomat kertoi maanantaina, että yksi ratsupoliisi karautti päin neljää nuorta tyttöä, jotka olivat esiintyneet Tampere-talolla Sympaatti-kuorossa. Yksi tytoistä kaatui ja loukkaantui lievästi. Muutkin järkyttyivät poliisin ryntäyksestä ja kiroilusta. Poliisi oli paikalla suojelemaan juh-lakansaa.

Miksi poliisi siis ohjasi juhlas-ta poistuneet kuorotytöt vaaraan antamatta heille suojaa?"

Ilmari Ekonen, opiskelija, Sastamala

Loimaalla marssittiin aluesairaalan puolesta

Turun sairaanhoitopiiri linjasi tuoreessa, vuoteen 2016 ulottuvassa strategialuonnoksessaan, että aluesairaaloiden palvelutasoa lasketaan merkittävästi ja toimintaa keskitetään Turun yliopistolliseen sairaalaan (TYKS). Strategian taustalla on se, että TYKS tarvitsee huonon taloudellisen tilanteensa vuoksi enemmän potilaita. Potilaat otettaisiin aluesairaaloista. Loimaan, Salon ja Uudenkaupungin aluesairaaloista häviäisivät vuodeosastoa vaativa kirurgia. Salon aluesairaalaasta lähtisivät myös synnytykset ja lastenosastot. Loimaalta synnytykset on siirretty jo aiemmin Turkuun. Päivystysvalmiuden hävitessä ei päivystyksenkään jatkolle ole edellytyksiä. Päivystyksen siirtyminen Turkuun taas tarkoittaa potilaskallia muualta maakunnasta kohti Turku. Aivan kohtuutonta sairaiden ihmisten kannalta.

Myös Loimaalla asukkaat lähtivät puolustamaan aluesairaala

Kuva: Juha Kieksi

Käytännössä tämä kaikki johtaisi aluesairaaloiden näivettymiseen. Sairaaloissa oleva korkea osaami-

nen häviäisi ja palvelutaso laskisi radikaalisti. Aluesairaaloiden taloudellinen pohja romuttaisi ja nii-

den toiminnasta tulisi taloudellisesti kannattamatonta. Muutos olisi merkittävä yksittäisen kuntalai-

Tapa koulu vuodessa parhaassa kaksi

Keskustelu pienempien koulujen lakkauttamisista käy kuumana niin Porvoossa kuin Loviisassakin. Vanhempien ja kyläläisten huoli kylän ”sydämen” kuolemisesta on aiheellinen, mutta vuodesta toiseen valitettavan myöhäinen. Kun päätös uudesta suuresta koulusta tehdään, niin jokaisen valtuutetun tulisi tietää, että se pitää sisälleen päätöksen monen kyläkoulun lakkauttamisesta, silloin kun kysymys on laskevista oppilasennusteista kunnan tai kaupungin alueella.

Kokemukseni mukaan valtuustojen puheenjohtajatkin yleensä puoltavat pieniä kouluja tai kyläkouluja, mutta aina äänestävät uuden uljaan puolesta. Jos oppilasta kohti laskettu opetusneliömäärä on tietynä hetkenä esim. 10, niin kestä-mätönhän on tilanne, jossa se nousee arvoon 13. Tällöin on selvää, että se palautetaan mieluiten alle kymmeneen ja oppilasmäärien las-kiessa joudutaan karsimaan pieniä kouluja enemmän kuin uuden neliöt edellyttäisivät. Karsinta tapahtuu selvityksen tai suunnitelman mukaan, mutta ei yhtä aikaa, ettei vastustus saa liikaa joukkoja taakseen. Sen valtuustot kestävät, että tulee yhden tai kahden koulun puoltava adressi vuodessa. Menettely ei tunne kielirajoja.

Kouluverkkoselvitykset – vaikka ovat talouden sanelemia – eivät pysty osoittamaan yksiselitteisiä säästöjä, koska koulukuljetukset ovat vaihtelevia ja pääomakuluihinkaan on vaikea saada kestävä vastusta. Ns. elinkaarimalli on kuntien tarpeisiin kaikkein kyseenalaisin rahoitustapa. Elinkaari-mallia tulisi käyttää lasten kasvun ja aikuistumisen tarkastelussa ja mitata onko kunta onnistunut perustehtävässään, luonut edellytykset aikuistua ja sovit-tautua yhteiskuntaan. Käytöstä poistuvan koulukiinteistön mahdollinen tuleva käyttö ja mahdollinen arvo jäävät arvailujen varaan. Rakennemuutokset ovat onnistuneet, rakenne on uudistunut, ihminen hävinnyt rakenteille.

Kaikkien lähikouluja puolustavien tulisi lähteä liikkeelle silloin, kun uusi kouluhanke tai kouluverkkoselvitys on lähdössä liikkeelle, päätöksentekoon, talousarvioon ja kyseenalaistaa uuden

tarve ainakin oppilasennusteiden perusteella. Päätöksentekijöitä – kokemukseni mukaan - tuskin muut seikat kiinnostavat. Kaupunkien kylliin pohjautuvat rakenteelliset arvot ja vetovoimatekijät sivuutetaan sekä ne inhimilliset arvot, jotka liittyvät lapsen turvalliseen kasvuympäristöön. Silloin kun on yleensä jo liian myöhäistä, on kysymys omista lapsista ja heidän koulustaan sekä oman kylän elinvoimaisuudesta. Kuntakokojen kasvaessa kylien elinehtojen puolustaminen on ollut entistä vaikeampaa. **Koulun koolla ei tutkitusti ole ollut ratkaisevaa merkitystä kasvun ja oppimisen kannalta**, mutta koulun läheisyydellä on. Tätä selittää jo fyysisessä yksinkertaisu-

dessaan se, että koulupäivästä voi tulla pari tuntia pidempi keskustaan kuljettaessa. Virikkeet tai mieluumminkin ärsykkeet lisääntyvät matkojen pidentessä ja kouluyhteisön kasvaessa. Maailman on syytäkin suureta ja ehkä ärsyttääkin yläasteella sekä lukiossa, mutta pienempien koululaisten tulisi tutustua ensin lähiyhteisöön-sä, ”normaalin” kasvukehän kasvun kautta. On suuren asian yksinkertaistamista, jos väittää, että koulun ja kasvun ongelmat ovat keskimäärin lisääntyneet koulukoon kasvaessa ja siirtyessä kauemmaksi, vaikka näin on käynytkin. Kuraatorien, psykologien ja kouluavustajien tarve on jatkuvasti kasvanut. Lapsen ”elinkaari” ja vanhempien elämä saa suurempaa sisältöä tun-tikehyksen väljyydestä kuin sen su-pistetun, toteutuvan mittavista, teknisistä ulkoisista puitteista.

Hannu Ikonen
Porvoon ex koululautakunnan suom. kiel. os. pj
Liljendal

Tuusulan valtuuston ”joulu-lahja” kuntalaisille

Tuusulan valtuusto (9.12) hyväksyi 1,5 miljoonan euron sopeuttamiset eli leikkaukset. Nämä tulevat leikkaukset (jo päätettyjen lisäksi) heikentävät mm. kuntalais-tien peruspalveluja.

Hälyttävä esimerkkinä kuntalaisille on valtuuston kaikkien puolueiden yksimielisyys, kun se kohdistuu jälleen Pohjois-Tuusulaan (Jokela ja Kellokoski) näiden terveyskeskusten sulkeminen ”kesäsululla” neljäksi viikoksi. Yksikään valtuutettu, edes pohjois-tuusulainen ei vastustanut tätä perusterveydenhoidon pois leikkamista.

Ihmetystä herättää näiden kaikkien valtuutettujen toimimattomuus tässä asiassa. He lupasivat toimia juuri kuntapalveluiden puolesta, muistan näin viime kuntavaalienkin alla kaikkien ehdokaiden luvanneen. Ja eipä myös

kään ”uudella” kunta-alueella Perusuomalaisilla, ollut lupauksiensa mukaista linjaa puollustaa kuntalaisia. Samaa leikkauslinjaa ajetaan kunnassa kuin ”vanhat puolueet”.

Valtuustopuolueiden tukeminen yksityistä sairaalaa, kunnan terveydenhoidon sijasta Kiljavan Sairaala, sillä vuoden 2013 aikana Tuusulan kuntalaisten on maksettua sinne 993 165,42 € (josta tukirahaa 270 000 €) tämän tukimaksu jatkuu vuosittain vuoteen 2016 asti.

Tämä Kiljavan Sairaalan tukeminen on oikeampi kohde leikata kunnanpalveluissa, koska tämän yrityksen lisäksi kanavoituu ”veroparatiisi saarille” - tähän ei ole hyväksyttävää, - eihän Tuusulan kunnanvaltuutetut ?

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula
jori.porspakka@gmail.com

sen kannalta. Ambulanssimatkat Turkuun lisääntyivät ja operaatioista toipuminen tapahtuisi yksinäisyydessä Turussa. Sosiaalisen verkoston läheisyydessä toipuminenkin tapahtuu nopeammin.

Todennäköisesti kehitys joutaisi lopulta aluesairaaloiden lakkauttamiseen. Tällä hetkellä aluesairaalat ovat TYKSia kannattavampia ja niiden hoidon laatu on todettu useissa yhteyksissä erittäin hyväksi.

Kansa ei suostu aluesairaalan alasajoon

Loimaan aluesairaalan työntekijät organisoivat nimien keruun ja mielenosoituksen aluesairaalan puolesta lauantaina 23.11. Kahdessa viikossa liki puolet loimaalaisista allekirjoitti adressin aluesairaalan puolesta ja noin 1500 henkilöä osallistui lauantain mielenosoituksen ja tori-taantumaa. Loimaalla ei ole miesmuistiin järjestetty yhtä näyttävää mielenilmausta. Kansanliikkeen nousu sai aikaan sen, että sairaanhoitopiirin strategia laitettiin jäihin ja se palautettiin valmisteluun.

Mielenosoitus osoittaa, että julkiset lähipalvelut ovat ihmi-

sille tärkeitä ja että ihmiset, jotka normaalisti eivät nouse vastustamaan leikkauksia ja heikennyksiä, ovat valmiita puolustamaan niitä. Sen sijaan yhteyttä ei nähdä eduskunta-alueiden harjoittaman uusoikeistolaisen politiikan ja yksittäisen sairaanhoitopiirin päätöksen välillä. Paikalliset kokoomus- ja keskusta-valtuutetut asettuivat näyttävästi puolustamaan Loimaan aluesairaalan säilyttämistä nykyisellään, vaikka juuri näiden puolueiden linjaaman politiikan tuloksena julkista terveydenhuoltoa ajetaan alas kaikilla maassa.

Kaiken keskittäminen suuriin kokonaisuuksiin palvelee lopulta suurpääoman tarpeita. Suuret, keskittyneet yksiköt on helpompi yksityistää kuin lähipalvelut. Olemme saaneet ympäri Suomea huomata, miten ulkomaiset suuryritykset vähitellen hivuttautuvat suomalaisille sairaanhoidon markkinoille. Nopeita voittoja on näköpiirissä. Käräjöinä ovat sairaat kansalaiset. Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen mukaan yksityinen sairaanhoito ei voi koskaan tuottaa parempaa hoitoa kuin julkinen sairaanhoito.

KÄ/Juha Kieksi

Vaasan sairaanhoitopiiri välttelee vastuuta

Vaasan sairaanhoitopiirin asukkaita Pohjanmaalla on jo pitkään huolestuttanut tieto sydänkirurgian yksikön lopettamisesta Vaasan keskussairaala. Syyksi lopettamiselle on ilmoitettu säästöt. Julkisuudessa on arvioitu, että ostamalla palvelut muualta säästetään 1,3 milj. Monissa lehtikirjoituksissa on kuitenkin todettu, että arviot säästöistä perustuvat virheellisiin laskelmiin, vaan tulos olisi päinvastainen.

Kuva: Waino Pietikäinen

Mikäli palvelujen saneeraajien suunnitelmat toteutuvat, voi lähi-aikoina käydä niin, että näiden seinien sisällä ei maakunnan asukaille tärkeää sydänkirurgian yksikköä enää löydetä. Olisiko täälläkin Loimaan ja Salon esimerkin kannustamana asukkaiden läh-dettävä joukolla kadulle

28. marraskuuta 2013 päätti Vaasan sairaanhoitopiirin valtuusto jatkaa sydänkirurgian toimintaa puoli vuotta. Päätös oli kompromissi. Mitään selvää puoluepoliittista linjausta ei näkynyt. Mustasaaren kaupunginjohtaja käytti puheenvuoroja sydänkirurgian puolesta. Lähes kaikilla valtuuston jäsenillä oli ruotsinkieliset nimet. Kun kuntien valtuustot valitsevat edustajiaan, niin ilmeisesti RKP on saanut yliedustuksen.

Kysymys ei ole pelkästään toiminnan jatkamisesta, vaan myöskin tieteellisestä kehittämisestä. Toiminnan tehostaminen antaisi kokemusta henkilökunnalle. Kaikesta päätellen todellinen ratkaisu on tehty muualla kuin valtuustossa ja se on toiminnut vain kumileimasimena vallan-pitäjille.

Keskussairaalan ylläkkäri Rauhala sanoutui vuoden vaih-

teessa irti sydänkirurgian klinikan valvonnasta. Aikaisemmin hän vähätteli klinikan vaikutusta sydänkirurgiaan. Myöskään mitään erikoisempaa jälkipyykkiä ei ole ollut havaittavissa. Lähes kaikki ovat turtuneet ”säästämiseen” ja siinä ei erikoisemmin haeta vaihtoeh-toja.

En ole havainnut mitään toimintaa varojen keräämiseen klinikan pelastamiseksi. Tietenkin ajatus varojen keräämiseksi klinikan pelastamiseksi on bluffi, koska jatkuvaa toimintaa ei voi ylläpitää keräyksin. Myöskin vanhus- ja sairaanhoidon alasajo jatkuu valtakunnallisesti. Vaasassa ovat eläkeläiset yksityisesti vaati-neet joukkoliikettä ja mielenosoituksia Eduskuntatalon eteen. Kannatan ajatusta, mutta ilman järjestöjen tukea en voi tehdä paljoakaan.

Waino Pietikäinen
Vaasa

Pyhäjoen ydinvoimalahanke vastatuulessa

Saksalaisen EON:in vetäydyttyä hankkeesta sekä voimalan valmistaja, että hinta meni uuteen pohdintaan. Hanke ajautui taloudellisiin vaikeuksiin EON:in ja ryhmän muita osakkeenomistajia lähdettyä projektista. Yhteensä hankkeen on jättänyt noin 40% osakkeenomistajista. Suurin jäljelle jäänyt omistaja on teräsyrittys Outokumpu, joka omistaa n. 15% osuuden hankkeesta, harkitsee mukanaoloa, kuten muutkin osakkaat. Yhtiön alkuperäinen toimitusjohtaja ja hallituksen puheenjohtaja erotettiin omistajakadon jälkeen. Lisäksi yhtiön ydintekniikkajohtaja on siirtynyt osa-aikaiseksi neuvonantajaksi ja rakentamisjohtaja erosi.

Fennovoima hylkäsi niin Arevan kuin Toshiba voimalatarjoukset ja jatkaa neuvotteluja vain Rosatomin kanssa. YLE:n mukaan Rosatomin noin 1200 megawatin ydinvoimalan hinta olisi 6,4 miljardia euroa. Fennovoima uskoo saavansa tingattua voimalan hinnan 4-6 miljardin väliin. Tiedetään kuitenkin, että aikataulujen ja kustannusarvioiden meneminen plörinäksi on pikemminkin sääntö kuin poikkeus.

Fennovoiman voimalasuunnitelman pohja pudonnut

Fennovoiman omistuspohja on muuttunut. Saksalainen, yksityinen EON, on poistunut ja tilalle on tullut venäläinen, valtiollinen Rosatom. Muitakin alkuperäiseen omistajakatraaseen kuuluneita yrityksiä ja yhteisöjä on karissut matkalla. Lupa- ja kirjattu voimalan koko on vaihtunut. Suurelle on lupa, pieni tehdään. Suunnitelu ydinvoimala on prototyyppi ja koepaikaksi sille on suunniteltu Pyhäjokea.

Ydinjätteiden sijoitusta ei ole ratkaistu, sillä se varastoitaisiin aluksi ydinvoimalan alueelle väliaikaisesti. Useasti väliaikainen on melkein lopullista. Eduskunnan kesän 2010 periaatepäätös koski noin 1700 MW Arevan tai Toshiba voima-

Ydinvoimayhtiö Fennovoima ja venäläinen Rosatom ovat sopineet esityksestä, joka tähtää investointipää-töksen ja laitostoimitussopimuksen tekoon tämän vuoden loppuun mennessä. Neuvottelujen tuloksena Fennovoima tarjoaa omistajilleen ydinvoimalaa, joka Rosatomin kanssa sovitun tavoiteaikataulun mukaan tuottaisi sähköä vuonna 2024. Alunperin Fennovoiman tavoitteena oli aloittaa voimalan rakennustyöt jo vuonna 2012 ja käynnistää uusi voimala tuotantoon vuoteen 2020 mennessä.

Kansallismaisema on yksi asia, jonka puolesta Hanhikivi-liike taistelee

mala. Energianäkymät ovat sen jälkeen muuttuneet. Suomi siirtyy kohti tehokkaampaa energiakulutusta, Energiasyöppöteollisuus muuttuu vähemmän syöpöksi tai muuttaa maasta. Vanhasta periaatepäätöksestä on jäljellä vain raamit – sisältö on vaihtunut.

Fennovoimalle ei tule myöntää ydinvoimalupaa

Fennovoiman laitoksen rakentamislupa on monen mutkan takana. Fennovoiman periaatepäätös umpeutuu heinäkuussa 2015, ellei yhtiö onnistu sitä ennen hankkimaan rahoitusta ja sopimusta laitostoitajan kanssa.

Rosatom rakentaa reaktoreita parhaillaan myös Sosnovyi Boriin. Hankkeessa on ollut lukuisia ongelmia. Vuonna 2010 venäläinen syyttäjä muun muassa keskeytti rakennustyöt puoleksi vuodeksi, koska työmaalla rikottiin paloturvallisuus- ja hygieniamääräyksiä. Ydinvoimalan betonirakenteet myös romahtivat kesäkuussa 2011 ja Rosatom jatkoi voimalan töitä

raunioiden päällä.

Fennovoima teki puutteellisen kilpailutuksen

Ydinvoimayhtiö Fennovoima teki virheen, kun se jätti Rosatomin tarjouskilpailun alkuvaiheessa pois. Tätä mieltä on uusiutuvien energiajärjestelmien professori Esa Vakkilainen Lappeenrannan teknillisestä yliopistosta: ”Isoissa toimituksissa pitää olla kilpailuvaiheessa vähintään kolme toimittajaa, koska jos joku tippuu alkuvaiheessa pois, niin kalkkiviivoille jäisi kuitenkin muutama, joista valita. Fennovoimalta oli virhe heittää Rosatom pois jo alussa”.

Fennovoiman ydinvoimala kaatuu korkeaan hintaan

Euroopan ja Yhdysvaltojen taantumana ja uudistuvien energioiden hinnan alenemisen sähkön hinnan arvellaan painuvan 32-38 euroon megawattitunnilta, ydinvoimalainvestointii ei kannata. Lappeenrannan teknillisen yliopiston aiemman laskelman mukaan uuteen paik-

kaan rakennettavan suuremman ydinvoimalan sähkön omakustannehinta on noin 51 euroa megawattilta - pienemmässä voimalassa sähkön omakustannushinta voimalassa nousisi selvästi yli 60 euroon megawattitunnilta.

Mankala-periaate suurrisiki kunnille

Fennovoimassa sovelletaan ns. Mankala-periaatetta: osakkaat saavat osakkuussähköä omakustannushintaan. Kun kaikki myydään omakustannushintaan. Osakkuussähköä saa ostaa omakustannushintaan, mutta se on ostettava. Mankala Oy:n hallituksen entinen jäsen Osmo Soininvaara arvioi sähkön Fennovoiman Mankala-hinnan vähän yli 100 euroa/MWh.

Kuntiin kohdistuvaa valtavaa riskiä kunnat eivät tiedosta.

Fennovoiman osakkeista noin 40 % on kaupan. Osakkeitaan yrittävät myydä mm. Kuopio, S-ryhmä, Atria, Omya, Lankosken Sähkö, Leppäkosken Sähkö, Outokummun Energia ja

Ålands Elandslag. Outokummun Energia, Etelä-Savon Energia.

Jos ja kun Fennovoima mennee konkurssiin, vastuut ja velat jakautuisivat konkurssihetken osakeomistusten suhteessa. Fennovoimasta luopuneet kunnat - kuten Kuopio - yrittää epätoivoisesti myydä osakkeitaan, jota kukaan ei ole halukas ostamaan. Vain Jyväskylässä onni potkaisi ja se sai osakkeensa kaupaksi. Jokainen osake, joka onnistutaan myymään, pienentää kunnan vastuuta.

Yleensä osakeyhtiöissä voi menettää vain sijoittamansa rahat. Mankala-periaatteen takia voi jossain vaiheessa tulla vastaan tilanne, että osakeomistajan kannattaa lahjoittaa osakkeensa jollekulle halukkaalle, jotta tappioita ei tulisi enempää kuin osakkeisiin sijoitetut rahat.

Rahan polttaminen lope-tettava!

Koska Kataisen hallitus kurjistaa kuntien asemaa, kunnat eivät voi sitoutua hankkeeseen suunnitellulla tavalla. Monet kunnat ovatkin luopuneet Fennovoimasta. Voimalalle ei löydy rahoitusta. ”Onko Fennovoiman hanke mahdollista saada taloudellisesti kannattavaksi, kun rakentamiskustannukset tehoyksikköä kohden ovat paisumassa Olkiluoto3 -hankettakin korkeammiksi jo lähtötilanteessa?”, kysyy hanketta vastustava Pro Hanhikivi-liike. Tekniikka ja talous -lehti totesi osuvasti: ”Fennovoima tarvitsee isotaskuista ja riskiä rakastavaa kaveria”.

S-ryhmä investoi tuulivoimaan

Fennovoimasta lähtenyt S-ryhmä investoi yli 200 miljoonaa euroa tuulivoimaan. Ryhmään kuuluvan S-voiman ja energiayhtiö St1:n yhdessä omistama Tuulivatti sat-saa lähivuosina tuulivoimaan lähes puoli miljardia euroa rakentamalla Porin edustalle ja Perämerelle useita voimaloita ja tuulipuistoja.

Juhani Tanski

Suomen huoltovarmuus uhattuna: Sähkönsiirto tulee kansallistaa

Uusliberalismin rantauduttua Suomeen neljännesvuosisata sitten sen ensimmäisiä ilmentymiä oli rahamarkkinoiden vapauttaminen. Osa kansasta huumaantui ”vapaasta” markkinataloudesta ja aloitti ulkomaisella rahalla kulutusjuhlaa ja kasinotaloudeksi nimetyn pidäkkeettömän tuhlailun. Tämän seurauksena Suomi oli mennä konkurssiin. Tuosta ahdingosta selvitäkseen silloinen Ahon-Viinasen hallitus alkoi soveltaa tuota uutta ideologiaa käytäntöön pane-malla valtion omaisuutta myyntiin. Ahoa pääministerinä seurannut Paavo Lipponen (sd) ei libertaristisessa hurmiossaan jäänyt ollenkaan huonommaksi, jos mittarina käytetään hyvinvointiyhteiskunnan hävitystä. Tällä tiellä tässä maassa on jatkettu, on hallituksen värikirjo ollut mikä tahansa.

Tämän uuden ideologian, uusliberalismin, mukaan tehtiin parikymmentä vuotta sitten uusi linjaus valtion strategisen omistajuuden periaatteeseen. Tuolloin valitun linjan mukaisesti valtio on luopunut lähes kokonaan kaikesta niin sanotusta perusteellisuudesta. On luovuttu muun muassa kaivannais-, metalli-, metsä-, lannoitteellisuudesta, tietoliikenteestä, Yleä lukuun ottamatta. Öljynjalostuksessa ja energian tuotannossa valtiolla on vielä osuuksia, mutta sekin sektori toimii yksityisen bisneksen toimintamallien mukaan. Nyt energiayhtiö Fortum myi siirtoverkkonsa suurelta osin kansainväliselle (Australia, Kanada) sijoittajakonsortiolle. Tämän Fortumin kaupan myötä noin 640

000 kotitalouden sähkönjakelusta vastaa jatkossa ulkomainen, puhtaasti vain sijoittajaintressiin eli voiton tavoitteluun toimintansa pohjaava taho.

Kaupan taustalla on EU:n vaatimukset siitä, että energiayhtiöiden pitäisi luopua verkkojensa määräysvallasta. Nyt jo on useilta tahoilta kuultu olevan todennäköistä, että sähkön siirtohintaa tämän uuden omistajan hallinnoimassa verkossa tulee nousemaan.

On syytä palauttaa mieleen taannoinen sähkömarkkinoiden ”vapauttaminen”. Kun Suomi liittyi 1998 Pohjoismaiden ja Baltian maiden sähköpörssiin Nord Pooliin

Sähkönsiirtoa varten tulee perustaa kansallinen valtionyhtiö

sähkön hinta alkoi heittelehtiä aina markkinatilanteen mukaan.

Tuolloinen elinkeinoministeri Mauri Pekkarinen mainosti hallituksen päätöksen merkitsevän jatkossa suomalaisille edullisinta mahdollista sähköenergian hintaa. Kyllähän sen jälkeen on kieltämättä voinut valita sen edullisimman energian toimittajan, mutta siinä samassa yhteydessä sähkövalon syttymisen kaksi teknistä edellytystä, sähkön siirto ja siirrettävä energia erotettiin erikseen hinnoiteltaviksi.

Siis ne kiinteät osat - sähkölangat ja kaapelit - omistava, aina paikallinen yhtiö hinnoittelee omien tarpeidensa mukaan niin sanotun siirtohinnan ja energian hinnoittel-ee kukin kirjavasta markkinatoimijoiden joukosta aina omien kannattavuustavoitteidensa mukaan.

Ongelma tässä on se, että tuota siirtohintaa ei voi kilpailuttaa. Paikallinen sähköyhtiö on aina omalla alueellaan monopoliasemassa ja voi hinnoitella palvelun-

sa aina maksimaalisen voittotavoitteen mukaisesti. Ja tästä on nyt kysymys, kun ensimmäisen kerran suomalaiskotiin järjestää sähköenergian siirron - eli ne sähköjohdot - ulkomaalaisomisteinen rahamarkkinapeluri. Tämä on, jos ei nyt aivan vaarallista, niin ainakin jatkuva uhka suomalaiselle sähkökuluttajalle sähköenergian toimitusvarmuuden ja hinnan suhteen.

Kommunistien on syytä ottaa ideologisesta työkalupakistaan vanha kunnan ase: on vaadittava kaiken huoltovarmuuteen - mihin kohtuuhintaisen sähkön saanti ehdottomasti kuuluu - liittyvän infran ottamista kokonaan valtion omistukseen ja hallintaan. Sekä huoltovarmuuteen, että valtion strategiseen omistukseen liittyvässä ideologisessa ajattelussa on irtauduttava uusliberalistisesta ”kaikki on kaupan, kun vaan hinnasta sovitaan”-ajattelusta ja palattava kansallisen, ja kansalaisten edun mukaisiin rakenteisiin ja käytäntöihin.

Unto Nikula SKP:n Vantaan kaupunkijärjestön pj.

Suomi ui ajopuuna liittovaltioon

Hallituksen EU-selonteko saa vasta julkistetuissa asiantuntijalau-sunnoissa osin kolean vastaanoton. Valtiovarainministeriön enti-nen huippuvirkamies Peter Nyberg kaataa hallituksen niskaan jää-vettä. Hänen mukaansa Suomen EU-politiikka on haihattelua, jo-ka vie meitä tahdottomana ajopuuna kohti liittovaltiota. Suomen hallituksen talous- ja eurokysymyksissä harjoittama EU-politiikka on suurelta osin toiveajattelua, jonka avulla Suomi ei saa sellais-ta unionia kuin haluaa, eikä säilytä nykyisenlaista itsenäisyyttään. Sen sijaan haihattelu vie Suomea ajopuuna liittovaltion osaksi ja kohti kansallisen päätösvallan menetystä. Ellei tämä suunta miel-lytä, on Suomen itse valittava uusi suunta ja uitava rohkeasti vas-tavirtaan. Eduskunnan suuri valiokunta käsittelee nyt joulukuussa hallituksen viime kesäkuun selontekoa.Valiokunta on juuri julkis-tanut selonteosta saamansa viitisenkymmentä asiantuntijalausun-toa. Eduskunta keskusteleee aiheesta helmikuussa. Nybergin lau-sunnon pitäisi saada hölytyskellot soimaan.

Rahaliittoa rakentamassa

Valtiotieteen tohtori Peter Nyberg työskenteli velkakriisin alkuvaihei-siin asti useissa Suomen kansainvä-lisen talouden kannalta keskeisissä viroissa Kansainvälisen valuuttara-haston IMF:n, Suomen Pankin ja vii-meksi valtiovarainministeriön teh-tävissä. Nyberg arvioi hallituksen EU-selontekoa omissa nimissään yksityisenä asiantuntijana.

Virta vie kohti liittovaltio-ta

Nybergin arvion mukaan EMU-po-litiikka uhkaa Suomen itsenäisyyt-tä ja eduskunnan valtaa. Suomi on vakavien ja vaikeidenkin valintojen edessä. Valintojen tekemättä jättä-minen on yhtä kuin ajopuuna aje-lehtimistä. EMU-kehityksen voima-kas virta vie Suomeakin kohti liitto-valtiokehitystä. Hallituksen selonte-ko on toivorikasta jhyväuskoista lii-rum-laarumia.

Epäuskottavaa toiveajat-telua

Nybergin mukaan hallituksen se-lonteossaan kuvaamat Suomen EMU-tavoitteet jäävät toiveajatte-luksi. Hallituksen selonteko sivuut-taa EU:n keskeisten toimielinten ta-voitteen: rahaliiton kehittämisen liittovaltioksi.

Taukoamaton pyrkimys sy-vempään integraatioon on täy-dellisen liittovaltion malli. Hal-litus kiertää asian eikä ota kantaa liittovaltiokehitykseen - toteuttaa ajopuu-mallia. Nyberg kaipaa ku-vausta myös siitä, miten Suomi var-mistaa omat tavoitteensa, etunsa ja sen, ettei Suomi ajaudu virran vie-tävänä mihin vain suuret euromaat, komissio ja EKP tahtovat - ajopuuna liittovaltion osaksi.

Vaivihkaa hivuttamalla

Nyberg on aiemmissakin kriisin ai-kana esittämissään puheenvuo-roissa varoittanut Suomea uhkaa-vasta liittovaltiokehityksestä. Nyt hän toistaa vakavan huolensa, jos-sa uhka on EMU:n muuttuminen liittovaltioksi Suomen ja suomalais-ten huomaamatta. Hänen uhkaku-vassaan Suomi ajelehtii ajopuuna kuin sattumalta Suomen kansain-välistä asemaa radikaalisti muutta-vaan ja kansallista itsemääräämisoi-keutta radikaalisti rajoittavaan jär-jestelyyn. Kriisin varjolla toteutetut lukuisat järjestelyt ovat siirtäneet yhä enemmän päätösvaltaa jäsen-valtioilta EU:n toimielimille. Juu-ri tällaiset pienet tekniset muutok-set rahaliiton rakenteissa hivuttavat Suomeakin pikku hiljaa kohti liitto-valtiota.

Edessä on joko-tai-valinta Nyberg ei usko EU-komission ja

EKP:n ylivertaiseen talousosa-miseen niin kuin nämä itse ja Suo-men hallituskin uskovat. Hän ei ole yhtä innoissaan talouspoliittisen päätösvallan keskittämisestä kuin komissio ja hallitus. Komission ja EKP:n talousosaaminen on yhtä heikkoa tai heikompaan kuin jäsen-maiden osaaminen.

Valinnan viivyttely on ajo-puuna ajelehtimistä

Nyberg suosittelee Suomelle ny-kyistä liittovaltiokehitystä vain sil-lä ehdolla, että ”maamme julkiset ja yksityiset päättäjät eivät pysty tai halua kantaa heille nyt kuuluvaa taloudellista vastuuta”. Hintana on tällöin hyväksyttävä ”merkittävä ta-loudellisen ja talouspoliittisen itse-määräämisoikeuden menetys”. Jos ”Suomen päättäjät kuitenkin pys-tyvät ja haluavat kantaa vastuuta, on nykyinen integraation suunta-us meille kallis ja haitaksi”. Se tar-koittaa, ”että meidän tulee jättäy-tyä kaikista uusista esityksistä, eh-dotuksista, sopimuksista, järjestel-mistä ja toimista, joiden arvioidaan käytännössä uhkaavan kansallista taloudellista päätösvaltaa”. Vaikea valinta, mutta se on tehtävä. Halli-tuksen selonteko viivyttää valintaa, mikä tarkoittaa ”euroympäristössä ajopuuna olemista”.

Kumpi pitäisi pelastaa, EMU vai sen jäsenet?

Eurokriisi on saavuttanut mittash-teet, että on vain kaksi vaihtoehtoa - pelastetaan euro ja uhrataan jä-senmaiden itsenäisyys tai uhrataan euro ja pelastetaan jäsenmaiden its-enäisyys. Itsenäisyys ja nykyisen-lainen rahaliitto eivät sovi yhteen. Euron valuviat aiheuttivat kriisiin. Rahaliitto ei voi toimia eikä euro pelastua niin kauan, kuin euromaat harjoittavat itsenäistä - ja usein li-

säksi itsekästä - talouspolitiikkaa ja pitävät pankkeja kansallisomai-suutena. On nähtävä että säännöt ja sopimukset eivät estäneet euro-kriisiä. Jo rahaliittoa perustettaessa tiedettiin yhteisvaluutan johtavan jäsenmaiden vakavaan velkaantu-miseen. Kukaan ei piitannut Emu-kriteeteistä ja sopimuksista. Halut-tiin toteuttaa Schumanin oppia: Eu-roopan yhdentyminen etenee krii-sien kautta.

Professori ehdottaa euro-eron kiihкотonta selvittä-mistä

Helsingin yliopiston kansantalous-tieteen professori Vesa Kanninen pitää euroa epäonnistuneena (HS 16.8.13). ”Euron ”nettohyöty” on ne-gatiivinen. Suomen hallituksen pi-täisi tutkia eurosta eroamisen vai-kutuksia. Jos euroa harkittaisiin nyt, sitä ei perustettaisi. Euro on epäon-nistunut projekti. Ruotsi oli kaukaa viisas pitäessään kiinni omasta kel-luvasta valuutastaan. Oma raha on ollut Ruotsille siunaus”.

Euro on syyllinen käsillä olevaan kriisiin

Kanninen muistuttaa, että Krei-ka oli euroon liittyessään köyhä val-tio, jossa korot olivat yli 20 prosent-tia. Rahan kova hinta piti ylivelkaan-tumisen kurissa. Velkataakka kas-voi kestävämmäksi vasta euro-jäsenyyden jälkeen. Näin kävi mo-nissa euromaissa. Kevyttä rahapo-litiikkaa seuraa yleensä kupla. Suo-messa elää harha, että euro on tuo-nut valuuttakurssiin vakautta, joka ei muutoin olisi ollut mahdollista.

Kelluva valuutta olisi Suomal-le edelleen paras ratkaisu. Krei-ka olisi Kanniaisen mukaan jo sel-vinnyt kriisistään, jos se olisi heti lähtenyt yhteisvaluutasta. Hänen mukaansa Kreikan kurimusta voi verrata Islantiin, toiseen syvään ah-dinkoon ajautuneeseen valtioon. Islanti on jo noussut jaloilleen osin oman rahapolitiikkansa ansiosta. Kanninen kuvailee eurojärjestel-mää ”katastrofiksi”. Hänestä siitä kertovat alueen surkeat talouslu-vut. Euroalueen työttömyys on yli 11 prosenttia, bruttokansantuote kutistuu ja velkasuhde on suurempi kuin Yhdysvalloissa. Euron netto-hyöty on ollut jäsenmaille negatiiv-nen. ”Lisäksi poliittiset ja sosiaaliset kustannukset ovat hirveät.” Kreikas-ta tulee joka tapauksessa takkiin.

Juhani Tanski STP:n puheenjohtaja

STP eurovaaleihin yhteis-työtä rakentaen

Suomen työväenpuolue osal-listuu Euroopan parlamentin vaaleihin, jotka pidetään tou-kokuussa 2014. STP on käynyt syksyn kuluessa yhteistyökeskusteluja Suomen Kommunistisen Puolueen (SKP) kanssa. Keskustelujen lähtökoh-tana on ollut, että puolueet pyrki-vät osallistumaan eurovaaleihin yhteisellä listalla, jolla on muka-na SKP:n ja STP:n ehdokkaita se-kä mahdollisesti muita edistyk-sellisiä, sitoutumattomia ym. eh-dokkaita. Lopullisia päätöksiä lis-tasta, tunnuksista sekä muista vaaleihin liittyvistä kysymyksistä odotetaan alkuvuodesta.

STP:n piirissä katsotaan, et-

tä työväenliikkeen historiallisten saavutusten puolustamiseen se-kä kovan uusliberalistisen oikeis-topoliitiikan vastustamiseen tar-vitaan nykyistä laajempaa edis-tyksellisten järjestöjen, puolueiden sekä yksityishenkilöiden muodostamaa yhteisrintamaa. Tavoitteena on, että yhteistyö tu-levissa eurovaaleissa toimisi alku-sysäyksenä tällaisen rintaman ra-kentamiselle.

STP on nimittänyt ensim-mäiseksi ehdokkaakseen puolue-en varapuheenjohtaja **Tommi Lievemaan**. SKP on jo aiemmin nimennyt kahdeksan ensimmäis-tä ehdokastaan vaaleihin.

STP:lle työympäristö- ja työ-suojelupoliittinen ohjelma

STP:n hallitus on hyväksynyt puolueelle valmistetun työympäris-töä ja työsuojelua koskevan tavoite- ja toimintaohjelman. Ohjel-masta laaditun ensimmäisen luonnoksen käsittely aloitettiin vuo-sikokouksen yhteydessä kesällä 2013. Ohjelma kuuluu eri politii-kan osa-alueista rakennettavaan puolueen tavoite- ja toimintaoh-jelmien kokonaisuuteen. Aiemmin oli jo hyväksytty kulttuuripoli-tiikkaa koskeva ohjelma.

Työympäristö

Työympäristö on laaja käsite. Se pitää sisällänsä lähes kaikkea työpaik-kojen ja työkohteiden olosuhteista. Työympäristön fyysiset, psyykkiset ja sosiaaliset osa-alueet kuuluvat tähän kokonaisuuteen. Ei ole yhdense-kevää millaisia nämä ovat ja miten ne mielletään työntekijöiden ja toimi-henkilöiden, siis itse kunkin työelämässä olevan kohdalla. Ongelmia on paljon ja ne tulisi ratkaista mahdollisimman tyydyttävällä tavalla. Kamp-pailu paremmasta työympäristöstä on usein lähellä työehtosopimuksis-ta käytävää taloudellista, työntekijä- ja työnantajapuolen välistä tulon-jakotaistelua. Kyse on joskus jopa täysin samoista asioista.

Työsuojelu

Työsuojelu pitää sisällänsä kaikki ne toimenpiteet, joita voidaan käyt-tää työolojen kohentamiseksi. Nämä ovat lakisääteisesti pääasiallises-ti työnantajien vastuulla ja niiden vaatimat taloudelliset kustannukset samoin. Työsuojelutoimintaan liittyvät myös työpaikkojen työsuojelu-organisaatiot ja niissä toimivat ja niihin valitut vastuuhenkilöt. Työnan-tajat nimeävät omat edustajansa, kun taas työntekijöiden ja toimihen-kilöiden kohdalla käydään vaalit henkilökunnan keskuudessa. Vaaleilla valitut työsuojeluvaltuutetut, varavaltuutetut ja työsuojelutoimikuntien työntekijä- ja toimihenkilöjäsenet ovat vastuussa vain valitsijoilleen ei-vätkä näin ollen edusta työnantajien intressejä. Näin ollen on tärkeätä, että tehtäviin valitaan aktiivisia, innostuneita ja tiedonhaluisia henkilöi-tä. Työsuojelutoimikunnat eivät tee taloudellisia päätöksiä, vaan ne kuu-luvat työnantajille ja heidän edustajilleen työnantajan linjaorganisaati-oissa. Työpaikkojen henkilöstön lisäksi työsuojeluun kuuluvaa toimintaa harjoittavat myös työsuojeluviranomaiset, työterveyshuolto, ammatti-liitot, tutkimus- ja koulutusorganisaatiot, oikeuslaitos päätöksillään se-kä viime kädessä myös lainsäätäjä.

Tarve ohjelmalle

Kaikille työpaikoilla työskenteleville työntekijöille ja toimihenkilöille se-kä heidän edustajilleen on tärkeätä ja hyödyllistä tietää minkälainen on hyvä työympäristö ja millä keinoin siihen voidaan päästä. Myös syyt työ-olojen ongelmiin, niiden laajuus ja riippuvuus yhteiskunnan valtarake-nteista on välttämätöntä tunnistaa. Näiden asioiden selvittämisessä voi-daan hyödyntää myös eri organisaatioissa laadittuja työympäristöä ja työsuojelua koskevia tavoite- ja toimintaohjelmia. Useimmiten kuiten-kin vain osittain, koska valtaosa ohjelmista ei koskettele asioiden yhteis-kunnallisia yhteyksiä ja keskittyvät vain näennäisiin ja pinnallisiin rat-kaisumalleihin. STP:ssä katsottiin tarpeelliseksi pyrkiä kokonaisvaltai-sen ja puhtaasti työntekijäin lähtökohdista rakentuvan ohjelman laa-timiseen. Tällä ohjelmalla voidaan tukea ja suunnata työntekijä- ja toi-mihenkilöpuolen omaehtoista toimintaa parempien työolojen puoles-ta käytävässä kamppailussa.

Ohjelman sisältö (7 sivua)

Ohjelma rakentuu seitsemän alaotsikon varaan:

1. Työympäristö ja työsuojelu Suomessa
2. Työolot työntekijöiden valvontaan
3. Työsuojelun viranomaisvalvontaa tehostettava
4. Työn voimaperäistämistä on rajoitettava
5. Koulutus ja tutkimus palvelemaan työntekijöiden etuja
6. Työterveyshuolto irti työnantajista
7. Työolot kuntoon joukkovoimalla

Nämä valitut kohdat sisältävät kattavasti työympäristöön ja työsuoje-lutoimintaan liittyvät ajankohtaiset ongelmat ja niiden ratkaisukeinot. Ohjelma tullaan lähiaikoina julkaisemaan myös sähköisenä versiona STP:n asiakirjoissa (linkki: Suomen Työväenpuolue / Kansan ääni).

Ohjelman loppuvetoamus

”Työsuojelukamppailun luokkaluonne on ymmärrettävä todellisuus-tena eikä annettava yleisen konsensushakuisen ilmapiriin näissäkään asioissa harhauttaa työntekijöitä ja heidän edustajiaan sitkeyttä ja kär-sivällisyyttä vaativassa toiminnassa työtätekevien terveyden puolesta.”

KÄ/Toimitus

Marxin Pääoma säilyttää ajankohtaisuutensa

Pikkuporvarillisen vasem- miston kritiikki on edel- leen ajankohtaista

Karl Marx-seuran puheenjohta- ja **Vesa Oittinen** piti laajan alus- tuksen pääoman syntyprosessis- ta. Hän katsoi, että suomen kielel- lä saatavaa neuvostoliittolaisen tut- kijan **Vitali Vygodskin** kirjoittamaa ja SKP:n tutkijan Timo Koste- en mentamaa kirjaa **”Miten Marx te- ki suuren keksintönsä”** voi suosi- tella lähdeteokseksi. Mielenkiintoi- sen yksityiskohdan Oittinen esi- ti mainitessaan, että tulevan pää- oman alkukuitu mahdollisesti sisäl- tyi 1842 Rheinische Zeitungissa jul- kaistuun artikkeliin, jossa hän käsit- teli metsänomistajien Reinin maa- päivillä vaatimaa lakia puuvarka- uksista. Omien sanojensa mukaan Marx tässä ensi kertaa törmäsi ns. ”aineellisiin etuihin”. Oittinen sel- vitti miten Marx lähestyi taloustie- dettä pikkuporvarillisen utopistiso- sialistin Proudhonin kritiikin kaut- ta. Oli välttämätöntä, että työväen- liike vapautuisi sen toimintaa hä- märtävistä (desorientoivasta) har- haluuloista.

Merkittävänä ajatuksena Oit- tinen esitti, että Marxin Proudhon- in vastainen kritiikki ei suinkaan ole mitään 1800-luvulle kuuluvaa. Tästä esimerkkinä kanadalainen Marx-tutkija **Marcello Musto** tote- si meidän olevan tänään samassa ti- lanteessa kuin 1840-luvulla, jolloin heräämässä ollut työväenliike tuoti illusorisia ideoita, jotka eivät pe- rustuneet kapitalismin todellisen luonteen oivaltamiseen. Tänäänkin vihreiden, vasemmiston ym. piirissä nostetaan esiin ideoita, joille Marx olisi pudistellut päätään. Oittinen esittelle Grundrissin syntyproses- sia todeten, että juuri Grundrissessa Marx ensimmäisen kerran kir- joittaa arvo- ja lisäarvoteorian yk- sityiskohtaisen muokkauksen. Mik- si Marx sitten ei saanut työtään val- miiksi? Lasallelle 22.2.1958 lähettä- mässään kirjessään Marx ilmoittaa tulevan teoksensa käsittävän kuusi kirjaa. Monen tutkijan mielestä tä- mä oli kuitenkin tehtävä, jonka lä- pivieminen oli ylivoimaista. Lisäksi Marx oli niin kriittinen oman työnsä suhteen, että käytti suunnattomasi aikaa lisätutkimuksiin ja uudel- leen kirjoittamiseen. Yksinkertaises- ti Marxilta loppuivat voimat kaikki- en suunnitelmiensa läpiviemiseen.

Yhteiskuntateoreetikkona Marx on ohittamaton

Keskustelussa **Sixten Korkman** osoitti tuntevansa myös Marxia ja katsoi Marxin olevan aina ajankoh- tainen. Hän kehitti koko yhteiskun- taan ja historiaa kattavan tarkastelu- tavan ja vision, jollaisia ei kehitetä enää nykyään. Historiallinen mate- rialismi oli Marxilla erityinen tulkin- ta kehityksen syy- ja vaikutussuh- teesta. Se pelkistetysti sanoo tuot- antosuhteiden määräävän yhteis- kunnalliset suhteet, jotka puoles- taan heijastuvat yhteiskunnan ”ylä- rakenteeseen”. Klassisen taloustie- teen edustajat näkevät asian toi- sin, koska heidän mukaansa ihmi- nen voi ajattellullaan muuttaa maa- ilmaa. Korkmanin mukaan nämä ajatukset ovat melkein vastakkaisia ja kumpikin tänään kiinnostavia. Vapaudesta Korkman totesi **Adam Smithin ja David Ricardon** osoit- taneen, että kapitalismissa yksilön vapaus ja hajautettu talouden toi- minta voidaan yhdistää markkina- talouden puitteissa. Marx puoles- taan toteaa vapaan ihmisen olevan

Marxin ja Engelsin tuotanto sekä Marxin pääteos **”Pääoma”** ovat uusliberalismin kriisissä nousseet jälleen huomion kohteeksi. Karl Marx-seura ja Demokraattisen sivistysliiton opintokeskus järjestivät 16.11.-13 Helsingin Yliopistolla onnistuneen **”Pääoma-seminaarin”**. Samalla julkistettiin Kustannusyh- tiö TA-Tieto Oy:n kustantamana Pääoman ensimmäisen osan uusintapainos. Tilaisuudessa professori Sixten Korkman ja toimittaja Hannu Taanila keskustelivat **”pääoman ikuisesta piinasta”**. Apulaisprofes- sori Suvi Salmenniemi ja dosentti Leena Näre **”kävivät keskusteluja Marxin kanssa työstä ja arvosta”**. Aiheesta **”miksi Marx ei saanut Pääomaa valmiiksi”** luennoi tutkimusjohtaja Vesa Oittinen. **”Pääoman ajankohtaisuudesta”** luennoi johtava tutkija Pertti Honkanen. Aiheesta **”nykyinen finanssikriisi ja Marx”** piti alustuksen erikoistutkija Seppo Ruotsalainen ja teemasta **”Pääoma 2000-luvulla”** piti esityksen Mii- ka Kabata. Julkaisemme Kansan äänessä Seppo Ruotsalaisen (KÄ 6/13) ja Miika Kabatan (KÄ 1/14) luen- not. Seminaarin aineisto kokonaisuudessaan on julkaistu Tiedonantajan **”Teoria- ja politiikka”**-liitteessä.

Vesa Oittinen (vas.) muistutti, että tänäänkin vasemmiston piirissä nostetaan esiin kestävämpiä ideoita. Lena Näre (kesk.) ja Suvi Salmenniemi (oik.) selvittivät kapitalistien keinoja voittojen maksimoimiseksi.

myös työssään luova, mutta kapi- talismissa tämä ei toteudu, koska työstä tulee hyödyke ja kaikki on kaupallista ja tapahtuu markkinoi- den ehdoilla.

Korkman katsoo Marxin näh- neen oikein kriisin olevan osa ka- pitalismia, mutta Marxin kriisiteori- oiden sisältävän kiistanalaisia hypo- teeseja ja tendenssejä kuten ”voit- tosuhteen aleneminen” ja ”kurjis- tuminen”. Käsitteensä Korkman katsoi Marxin aliarvioivan demo- kratian kykyä saada aikaan (ge- neroida) yhteiskunnan epäkoha- tia korjaavia kompromisseja. Kork- man kuitenkin antoi ymmärtää, että meillä Marx ei ole saavuttanut mer- kittävää asemaa yliopistoissa, mut- ta yhteiskuntateoreetikkona ja ajat- telijana Marx on ohittamaton.

Pääoma panee pohtimaan nykykapitalismia

Suvi Salmenniemi ja Leena Näre kävivät raikkaan keskustelun uus- liberalistisen kapitalismin keinois- ta voittojen maksimointiin. Kiin- nostuksensa Pääomaan he kerto- vat syntyneen tarpeesta pohtia ny- kykapitalismin luonnetta. He ovat huomanneet, että samalla kun ka- pitalismin ja yhteiskuntaluokan kä- sitteet joutuivat ankaran arvoste- lun kohteeksi 90-luvulla, niin yhe- teiskunnallinen eriarvoisuus kääntyi kaikkialla kasvuun. He kertovat haluavansa ymmärtää Pääoman avulla palkkatyötä. Keskustelus- sa nousi esiin paljon palvelualoja koskevia esimerkkejä. Tutkimuksis- saan he olivat todenneet miten yk- sityisissä hoivayrityksissä voittoja kerätään mm. työvuorosuunnitte- lun kautta. Tehokkaiksi ovat osoit- tautuneet mm. 14-tuntiset työvuorot. Silloin normaalityötä tekevi- en määrä voidaan pitää minimissä. Myös bussinkuljettajien osalta löy- tyy esimerkkejä siitä miten kuljetta- jien työsidonnaisuus aika on 14 tun- tia. Sinä aikana on 8 tuntia työtä ja kuusi tuntia taukoja, joita ei laske-

ta työaikaan. Aikatauluja kiristämäl- lä tehdään työstä myös tuottavam- paa. Työsuunnittelussa työntekijä voi olla työnantajan käytettävissä suurimman osan valvellaoloajasta.

Tämä muistuttaa Marxin ai- koja. Monissa töissä, mm. hoiva- alalla, ”oikeudellisesti haavoittu- vaa” maahanmuuttajaa käytetään ”joustavana” työvoimana. Kun teol- lisuuskapitalisti oli riippuvainen lii- kaväestöstä, on palvelualan kapi- talisti riippuvainen joustavasta työ- voimareservistä. Esimerkkejä löytyy myös siitä, että maahanmuuttaja- taustaiselle työntekijälle lasketaan vähemmän työtunteja mitä hän on oikeasti tehnyt ja luotetaan sii- hen, että työntekijä ei uskalla tästä työnantajaa huomauttaa. Keskuste- lussa Suvi ja Leena totesivat Pää- oman olevan ajatuksia herättävä tes- os. Se panee pohtimaan kapitalis- min muutosta sekä sitä miten Eng- lannin teollisuuskapitalismia koske- vat kysymykset (mm. lapsityö, työ- aika) ovat ajankohtaisia tänäänkin

Taanila oli oma lukunsa ja sai kansan nauramaan

Puheenvuorossaan Hannu Taanila katsoi, että on tärkeää erottaa toi- sistaan Marx ja marxilaisuus, koska Marx on pahoinpidelty kuoliaaksi. Taanila nostaa esiin jo Marxin aika- na syntyneen vulgääri-marxilaisu- den, jossa Marxin tieteellisiä aset- tamuksia ymmärrettiin väärin, yk- sinkertaistettiin ja näiden pohjalta tehtiin sitten yhteiskunnallisia joh- topäätöksiä eli pahoinpideltiin. Tä- mä vulgäärimarxilaisuuden perin- ne sitten ”kristallisoitui” tai huipen- tui Neuvostoliiton Kommunistisen puolueen ideologiana. Syntyi oppi ”marxismi-leninismi”, jonka tekemi- seen sen enempää Marxilla kuin Le- ninilläkään ei ollut osaa eikä arpaa. Edelleen Taanila käytti hänelle an- nettua puhujalavaa hyväkseen ju- listamalla, että (1) marxismin-leni- nismin oppirakennelma modifioi- tiin kuuluisassa teoksessa **”Marxis-**

min-leninismien perusteet”, (2) Marx oli hyvin pitkälti Neuvostoliitossa sensuroitu ja (3) sen tekijöinä olivat NKP:n politrukit, jotka olivat oppi- neisuudeltaan korkeintaan Jorma Ollilan tasoa. Taanila antaa ymmär- tää, että neuvostoliittolaisten polit- rukkien kehittämä vulgäärimarxilai- suus on synynä siihen, että, että tä- nään ei tunneta oikeaa Marxia, kos- ka kaikki ymmärtävät tämän neu- vostomarxismin todellisena Marx- ina.

Taanila vertasi Marxia tässä suhteessa toiseen suureen sak- salaiseen ”Johan Sebastian Bach- iin”, koska hänetkin ”pahoinpidel- tiin” julistamalla ”viidenneksi evan- gelistaksi” (Bach oli ennen kaikkea kirkkomusiikin säveltäjä ja harras luterilainen). Koska Bach nyt miel- letään ”viidenneksi evankelistak- si”, estää se musiikin ystäviä me- nemästä suoraan Bachiin. Vastaa- valla tavalla neuvostomarxismi es- tää Marxin ystäviä menemästä Marxiin. Taanilan ajatuskuvi- o menee niin pitkälle, että sen mukaan neuvostolainen vulgäärimarxilai- suus synnytti tietenkin antivulgää- rimarxilaisuuden ja esimerkin täs- tä näemme, kun menemme katso- maan miten pitkä jono on Akatee- misen kirjakaupan Starbucks-kahvi- lan ovelta. Tämä heijastaa samaistu- mista pyhään ja kalliiseen eli ame- rikkalaisuuteen. Taanilan ajatuksen- juoksua seuraten neuvostopolitru- kit ovat amerikkalaisuuden ilmen- tymän perimmäinen syy.

Taanilan ajatukset kestä- mättömiä ja kaunaisia

Näkemyksillään ja heitoillaan Taa- nila saa kyllä kansan nauramaan. Muistakaamme kuitenkin mitä Marx sanoi: ”Kyse ei ole maailman selittämisestä vaan sen muuttami- sesta”. Marxin ja Engelsin suurim- mat tieteelliset löydöt olivat dia- lektiikan ja materialismin yhdistä- minen ja tältä pohjalta luonnon ja yhteiskunnan yleisten lainalaisuuk-

sien löytäminen. Tähän perustu- en Marx selvitti pääomassaan ka- pitalismin talouden lainalaisuudet ja kehitysprosessit. Marx ja Engels asettivat yhteiskuntakehityksen il- miöt tieteelliselle perustalle.

Marxin keskeisin historiallis- filosofinen johtopäätös oli kapi- talismin kumoamisen välttämät- tömyys yhteiskunnallisessa vallan- kumouksessa, jonka subjektit on työväenluokka. Tämä päämäärä oli Marxin ja Engelsin toiminnan tär- kein motiivi. Mutta Marx ei sanonut millainen rakenteeltaan on kapita- lismin tilalle pystytettävä työväen hegemoniaan perustuva valtio ja miten tämä yhteiskunnallinen val- lankumous tapahtuu. Se syntyy yhe- teiskunnallisen käytännön ja luok- kataistelun prosessissa. Selkeästi- kin Taanila ”unohtaa” nämä kysy- mykset. Vallankumous Venäjällä pe- rustui Marxin ja Engelsin ajatusten soveltamiseen silloisessa historialli- sessa tilanteessa. Lenin otti tarkasti huomioon sen miten Marx ja Engels itse näkivät vallankumouksen mah- dollisuudet esimerkiksi ”Euroopan hulluna vuotena” ja sen jälkeisenä aikana. Bolshevikit toimivat Marxin ja Engelsin periaatteiden mukaises- ti täysin oikein pyrkiessään muutta- maan maailmaa tyytymättä pelkäs- tään selittämään sitä.

Mutta tähän muuttamiseen Marx ja Engels eivät anna suoria vastauksia. Heillä on antaa vain metodi ja tieteellinen perusta. Siksi kaikissa työkansan vallankumouk- sissa syntyy erilaisista historiallisista olosuhteista johtuen erilaista käy- täntöä. Se Taanilan parhaama mar- xismi-leninismi onkin sitten mar- xilaisen tieteen ja käytännön tuo- mista suurille joukoille. Jos haluaa Taanilan mukaan pysyä pelkästään Marxin ja Engelsin teoksissa, silloin ei voi eikä saa tehdä mitään. Tätä ei- vät Marx ja Engels kuitenkaan tar- koittaneet, mutta näin juuri toimi- vat sosialidemokraatit. He vastusti- vat Venäjällä vallankumousta. Mut- ta Venäjän vallankumous oli kui- tenkin paljon enemmän, kuin pelk- kä Neuvostoliitto. Se hyvinvointi- valtio ja kuuluisa keynesiläinen yhe- teiskunta- ja talouspolitiikka, jota toteutimme aina 80-luvulle saakka, perustui siihen, että koko länsimai- sen työväenliikkeen selkänäjana olivat Neuvostoliitto ja muut sosia- listiset valtiot. Nyt kun niitä ei ole, eivät sosialidemokraatitkaan ole muuta kuin kapitalistien apupuolue, tuskin sitäkään.

Taanila puhuu myös omiaan välttäänsä ”neuvostopolitruk- kien” sensuroineen Marxia ja Eng- elsia. Asia on lähinnä päinvas- toin. NKP:n organisoimana Marxin ja Engelsin teokset tuotettiin kai- kille merkittävälle kielille. Marxil- le ja Engelsille yhteiskuntailmiöi- den tieteelliset lainalaisuudet sel- visivät kiinteässä yhteydessä silloi- seen työväenliikkeeseen ja sen tais- teluun. Kyllä se samoin on tänään. Marxia voidaan ymmärtää ja sitä pitää tutkia kiinteässä yhteydessä työväenluokan käymään kapitalis- minvastaiseen luokkataisteluun.

Toimitti: Heikki Männikkö

Lähteet:
Tiedonantaja (45/13), Teoria- ja po- litiikka liite.
Omat seminaarimuistiinpanot

Seminaarin ja sieltä virinneen keskimääräisen voiton suhde- luvun laskutendenssin arviointi jatkuu seuraavassa numerossa.

Nykyinen finanssikriisi ja Marx

Seppo Ruotsalainen
16.11. 2013
Puheenvuoro Pääoma-seminaarissa 16.11.2013 (Helsingin yliopiston päärakennus)

Aluksi on syytä tuoda esiin pari Marxin analysoimaa kaavaa, joilla on keskeinen merkitys kapitalistisen talouden luonteeseen ja kehityksen ymmärtämiseksi.

(1) Voiton suhdeluku:

M / C+V.
Marx ilmaisee voiton keskimääräistä suhdelukua kaavalla: **m / c+v**. Kaava kuvaa kapitalistin saaman lisäarvon (**m**) suhdetta pysyvän pääoman (**c**) ja vaihtelevan pääoman (**v**) summaan. Suure (**c**) tarkoittaa tuotantovälineiden ja raaka-aineiden arvoa, (**v**) puolestaan prosessissa käytetyn työvoiman arvoa. Voiton suhdeluku on sitä suurempi mitä suurempi lisäarvo (**m**) on suhteessa viivan alapuolella mainittuihin kahteen muuhun tuotannontekijään c+v nähden. Lisäarvon suhdeluku ilmaistaan lisäarvon (**m**) prosentuaalisena osuutena summasta **c + v**.

Voiton suhdeluvun alenemispyrkimys

Marx paljasti ensimmäisenä taloustieteilijänä täsmällisesti argumentoiden, että voiton suhdeluku pyrkii kapitalistisen tuotannon edetessä alenemaan. Vaikka lisäarvo (**m**) kasvaa voimakkaasti ja vaikka työvoiman arvoa (**v**) painetaan alaspäin, voiton suhdeluku pyrkii alenemaan siksi, että tuotantovälineisiin ja raaka-aineisiin sijoitettava arvonsa (**c**) kasvaa vielä jyrkemmin kuin lisäarvo (**m**). (Marx Pääoma 3, suom. 1976, s. 215).

Edellä kuvatun tilanteen voi olettaa vallitsevan esim. juuri ajankohtaisesti esillä olevissa lentoyhtiöissä, joissa koneisiin ja raaka-aineisiin, esim. polttoaineisiin sijoitettava arvonsa (**c**) on huomattavan korkea.

On kuitenkin otettava huomioon, että Marx esitti voiton suhdeluvun alenemislilmön nimenomaisesti tendenssinomaisena, siis ei suinkaan automaattisesti ja kaikissa olosuhteissa toteutuvana lopputuloksena. Hän esitti tuolle ilmiölle myös ns. vastaan vaikuttavia tekijöitä, jotka hidastavat alenemissuuntausta ja pyrkivät kohottamaan voiton suhdelukua ylöspäin.

(2) Toinen tärkeä kaava: rahalla luodaan rahaa eli

R-T-R’ ja R-R’
Kuvitteellisen pääoman olemusta analysoidessaan Marx nosti esiin kaavan **R- T- R’**, joka tarkoittaa, että normaalissa kaupankäynnissä rahalla (**R**) ostetaan tavara (**T**), joka puolestaan vaihdetaan (suurempana) rahaan (**R’**). Kapitalismissa ja markkinataloudessa työvoima on tavara, jolla on sellainen ominaisuus, että se pystyy luomaan itseään suuremman arvonsa.

Marx totesi, että kuvitteellinen talous kehittyy ”rahakauppiaiden” johdolla suuntaan, jossa kaava **R – T – R’** supistuu yhä enemmän äärijäsenikseen eli kaavaksi **R – R’**. Työ ja tuotantoprosessi pudotetaan yhä suuremmassa määrin välistä pois ja rahaa synnytetään rahalla . Raha ”kasvaa” ikään kuin puissa.

Työvoiman ulosliputusta

Työvoimatavaransa lisääntyvästä ”ulosliputuksesta” esim. Suomessa

Kuva: Heikki Mämmikkö

Seppo Ruotsalainen ja myös Sixten Korkman nostivat esiin voiton suhdeluvun laskutendenssin lain. Siitä heräsi keskustelua.

ovat parhaillaan osoituksena täällä jokseenkin yhtenäisenä virtana etenevät YT-neuvottelut. Lattiatasolta tästä ilmiöstä viestittää Tampereella asentajana työskentelevä ay-aktiivi Pauli Schadrin, joka sanoo seuraavansa kauhulla meneillään olevia yt-neuvotteluja, ulkoistamisia, lomautuksia ja irtisanomisia. Ainoa keino nostaa osakkeen arvoa, on pistää väkeä pihalle, Schadrin toteaa ja jatkaa, että väkeä irtisanotaan kiihtyvällä tahdilla pörssikurssien vuoksi (Tiedonantaja 8.11.2013)

Juuri tällä hetkellä ajankohtaisista, pitkään jatkuneista Finnairin palkka- ja työehtosopimusneuvotteluista on saatu tietoja, joiden mukaan yhtiön työntekijöitä painostetaan osittain jopa ilmaisen työn tekemiseen, jotta he voisivat säilyttää työpaikkansa ja osallistua miljoonien eurojen säästötalkoisiin. Ajoittain vaikuttaa siltä kuin kapitalistin tavoitteena olisi tuotantolaitos, jossa ei olisi lainkaan työntekijöitä. Mitä tulee tapahtumaan tilanteessa, jossa robotit korvaavat yhä suuremmassa määrin elävän työvoiman?

Rahan lapiointia

Kaavaa **R-R’** toteuttamalla voidaan tietysti lapioida rahaa yritykseen helpommin ja enemmän kuin pidemmän ja työläämmän kaavan kautta. Työvoimatavara tulee kapitalistin mielestä liian kalliiksi ja pyrkii painamaan alaspäin voiton suhdelukua ja sen myötä yrityksen pörssikurssia.

Keskeinen selitys tälle ilmiölle on, että kapitalistinen tuotantomuoto kohtaa edetessään rajan, jossa pääoman ”suden nälkää” ei pystytä tyydyttämään materiaalisissa tuotantoehtoissa eli reaalityövälineiden ehdoissa pysyen. Siksi on ilmeisen houkuttelevaa luopua pääomanomistajalle yhä enemmän tuskaa tuottavasta tavarasta, ”kalliista” työvoima-tavarasta ja ”oikaista” lyhennettyyn eli kutistettuun pääoman liikkeeseen.

Tämä ”siirto” tapahtuu ratkaisevasti mielikuvituksen avulla. Marx huomauttaa, että kokonais-työpäivän kesto rajoittaa tuotannon pääoman kasaamista, mutta ”jos lisäarvo käsitetään koron irratiionaaliossa muodossa” (siis muodossa **R - R’**), niin silloin rajaeste on voitettavissa ja ”pääoman kasaaminen ylittää kaiken mielikuvituksen” (Marx, 1976, 395).

Miksi osinkoja?

Julkisessa keskustelussa herättää hämmästyä, että sellaisessakin tilanteessa, jossa yrityksen taloudellinen tulos ja voitto heikkenevät, erityisesti pörssiyhtiöt jakavat avokätisesti osinkoja yrityksen omistajille. Tässä on kyse siitä, että kaava **R – R’** tuo yritykseen ”ylimääräisiä” ra-

hamääriä itse tuotantoprosessista riippumatta ja sen ulkopuolelta eli esim. pörssikurssien kautta. Kyseessä on tavallaan rahan ylituotantokriisi.

Keskeinen kysymys tässä yhteydessä kuuluu: Miksei näin syntyviä ylimääräisiä varoja ja rahoja käytetä uusinwestointeihin ja sitä kautta työntekijöiden lisäpalkkaamiseen.

Syynä voitontavoittelu ja järjestelmän rajoittuneisuus

Vastaus edellä mainittuun kysymykseen löytyy taloudellisen voitontavoittelun ensisijaisuudesta ja kapitalistisen järjestelmän kapea-alaisuudesta. Sähköyhtiö keskittyy sähkön, lääkeyhtiö lääkkeiden, lentoyhtiö lentämisen alueelle. Voiton suhdeluvun laskutendenssin ja sitä seuraavan pörssikurssin laskun pelossa nuo yritykset eivät katso voitonsa laajentaa tuottavaa sijoitus-toimintaa oman erityisalansa ulkopuolelle. Ne eivät katso voivansa käyttää kuvitteellisen talouden yritykseen heittämää ylimääräistä rahaa oman tuotantoalueensa ulkopuolelle tai reuna-alueille koska arvioivat, että nuo investoinnit eivät tuota riittävää voittotasoa.

Edellä sanottu aiheuttaa yrityksille tarpeen vapautua ylimääräisistä rahoistaan osinkoja ja muita etuuksia jakamalla samalla kun ne pyrkivät vapautumaan (nyt investointien ”puuttumisen” johdosta) ”ylimääräiseksi” muuttuvasta työvoimastaan.

Pääomanomistaja katsoo edullisemmaksi jakaa osan yrityksen tuloksesta osinkoina kuin (mahdollisten) investointien kautta syntyvinä voittoina ja palkkoina. Osa työvoimasta vaihdetaan rahaksi. Omistajille suuntautuessaan jaettavat osingot lisäävät voiton = lisäarvon (**m**) absoluuttista määrää ja työvoiman arvon (**v**) alentuessa (irtisanomisten seurauksena) osingot pyrkivät kohottamaan voiton suhdelukua (osinkojen laskeminen mukaan voittoihin on perusteltua, koska voitto = korko + kaikenlainen voitto + maankorko (Marx 1976, 243; sama 1904, 221).

Yritysjohdon palkitsemien

Yritysjohdon ylisuuret palkat ja palkkiot ovat jälleen olleet julkisuudessa monissa muodoissaan. Mediassa setvitään parhaillaan kuntien ja valtion eläkevakuuksia hoitavan Kevan toimitusjohtajan Merja Ailuksen käsittämättömiä asunto- ja autokauppoja ja niihin liittyviä etuja. Kaikkein käsittämättömintä on, että Kevan hallituksen päätöksen mukaan Ailus voi jatkaa tehtävässään normaalisti – siis ikään kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Samaan aikaan kun Suomen 1.4 miljoonasta eläkeläisestä puolet eli n. 700 000 elää EU:n määrittämän köyhyysrajan (1150 euroa bruttona kuukaudessa) alapuolella, media välittää sellaisia otsikoita kuin ”Eläkelaitoksen toimitusjohtaja asui vuosia pilkkahintaan kevyesti verotetuissa työsuhdeasunnoissa”, ”Keva-johtajalle hankittiin avo-BMW”, ”Keva-pomojen entisiä luksusasuntoja makuutetaan tyhjiin” jne.

Miksi ei kohtuuttomuksiin puututa ?

Tavallista kansalaista ihmetyttää, kuinka nämä täysin kohtuuttomat palkitsemisjärjestelyt voivat jatkua vuodesta toiseen ilman että asiaan vakavammin puututaan yhteiskunnan päättäjien taholta.

Kohtuuttoman palkitsemisjärjestelmän taustasyitä etsittäessä nostetaan keskeisenä esiin johtajien ahneus, eikä siinä arviossa varmaankaan vikaan menä. Asiaan liittyy kuitenkin muutaakin. Marxilaisessa näkemyksessä kohtuuttomat palkitsemisjärjestelmät ovat seurausta itse kapitalistisen järjestelmän olemuksesta.

Ovista ja ikkunoista sisään tunkeutuvaa ylimääräistä rahaa ei voida jakaa yrityksen henkilöstölle, koska se merkitsisi työvoiman arvon (**v**) lisäämistä ja (**v**) on joko-viivan ”väärällä puolella”, ts. sen pelätään alentavan voiton suhdelukua.

Bonukset johtajille ja avainhenkilöille

Ilta-Sanomat kysyi Finnairin edellisen bonus-kohun aikaan maaliskuussa 2012 (IS 15.3.2012), ”osako Finnair kertoa, missä kohtaa organisaatiota kulkee raja, jonka yläpuolella majailevia sitouttaa voitelu ja alapuolella uhkailu?”. Marxilainen vastaus tuohon kysymykseen kuuluu, että raja kulkee työn ja pääoman välissä. Bonukset suunnataan henkilöille, joiden katsotaan edustavan lisäarvoa eli voittoa (**m**), jolla pyritään estämään voiton suhdeluvun aleneminen.

Finnair niin kuin muutkin pörssiyhtiöt ovat sen pakon edessä, että niiden on aika ajoin vapauduttava ylimääräisestä ja tarpeettomaksi muuttuneesta rahasta ja eräs keskeinen vaihtoehto ovat ”avainhenkilöt”, joiden ”sitouttamisen” ja merkityksen korostaminen saa lähes yksilöpalvonnan luonteen. Finnairin johto on korostanut ”avainhenkilöiden” valtavaa merkitystä yhtiön kriisivaiheessa. Toisaalta on tullut tietoon, että sitouttamisbonusten ehtona ei ole vaadittu edes avainhenkilöiden läsnäoloa yrityksessä, vaan pelkkä ni-

mi ovessa on riittänyt.

Avainhenkilöiden suhteen päättäjillä on avainhu-kassa

Finnairin taannoisen palkitsemisjupakan yhteydessä lähes koko yhtiön hallitus sai ex-ministeri Heidi Hautalan toimesta lähtöpassin. Tällaisella toimella voi tietysti olla jonkinlaista vaikutusta palkitsemisnnettelyjen muuttamiseen, mutta johtajien potkut eivät sinänsä ja yksin poista itse kapitalistisen järjestelmän sisällä olevaa perusristiriitaa. Uusi hallitus on ennen pitkää tai välittömästikin saman ongelman edessä.

On syytä palauttaa mieliin, että Finnairin hallitus teki elokuussa 2009 päätöksen yhteensä lähes kolmen miljoonan euron bonuksien jakamisesta yhtiön 18 avainhenkilön kesken. Sitten ilmeni, että myös toimitusjohtaja Mika Vehviläinen oli saanut vuoden 2009 lopussa työsopimukseensa liittyen asuntoedun lisäksi 180 000 euron bonuksen. Samaan aikaan Finnairin henkilöstö pakotettiin palkanalennuksilla ja palkattomalla työllä osallistumaan yrityksen 26 miljoonan euron säästötalkoisiin. Finnair on nyt marraskuussa 2013 antanut tulosvaroituksen. On mielenkiintoista nähdä, miten yhtiö suhtautuu johdon palkitsemiskysymykseen talousvaikeuksiensa keskellä. Aikaisemman kokemuksen valossa johdon ja avainhenkilöiden palkitsemisista ei tingitä – ei ainakaan paljon.

Vakava oire

Yritysjohdon kohtuuttomat palkitsemisjärjestelmät ovat vakava oire kapitalistisen järjestelmän toimimattomuudesta ja ahdasrajaisuudesta. Erityisen mieltä kuohuttavia ovat työeläkeyhtiöiden johtajien palkat ja palkkiot, jotka suuruudeltaan liikkuvat yritysjohtajien kärkipäässä. On kestänyt, että palkansaajien ja yrittäjien työeläkemaksuja käytetään eläkeyhtiöiden varallisuuden kasvattamiseksi.

Mitä lopuksi voiton suhdeluvun alenemistendenssiin tulee, Karl Marx kirjoitti: ”Mutta siinä kammossa, jota he (porvarilliset taloustieteilijät SR) tuntevat laskevan voiton suhdeluvun edessä, on tärkeintä tunne, että kapitalistinen tuotantotapa kohtaa tuotantovoimien kehittyessä rajan, jolla ei ole mitään tekemistä rikkauksien tuottamisen kanssa sinänsä; ja tämä omalaatuinen raja on todistuksena kapitalistisen tuotantotavan rajoittuneisuudesta ja vain historiallisesta, ohimenevästä luonteesta” (Marx, Pääoma 3, suom. 1976, s. 245).

Kirjoittaja on valtiot. tri ja erikoistutkija

Kuva: Heikki Mämmikkö

Sixten Korkman ja Tommi Lievemaa vaihtoivat mielipiteitä väliajalla

Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla
Ottakaa suomalaiset aloite omiin käsiinne

Suomen itsenäisyydestä
äänestettävä vielä

Rita Dahl (Eurovaaliehdokas, SKP sit.) sanoi puheenvuorossaan, että eurooppalaiset hallitukset suosivat liberalistista talouspolitiikkaa, jossa yhteistä hyvää ajatellaan talouden kautta. Talouskuripolitiikka leikkaa julkisista palveluista: sote-sektorilta ja koulutuksesta. Kansa jakautuu kahtia ja ne, joilla on eniten menettävää, passivoituvat. Vain äänestämällä voit kuitenkin poistaa politiikan luottamuskriisin. Talvivaaran kaivos jatkaa ympäristörökoksiaan, suuryhtiöt lobbaavat intressejään EU:ssa ja EU:n ja USA:n vapaakauppasopimuksen toteutuksessa puolueellinen markkinatuomioistuin ohittaisi kansallisvaltioiden intressit. Työtä halvennetaan ja tekijänoikeuksia kaapataan – akateemisen prekariaatin ja työväestön asia on osin yhtäläinen!

Asiantuntijapuheenvuorot EK:sta talousalan vaikuttajiin korostavat ihmisen utilitääristä raivaajaluonnetta. Kaikista ei ole Koskeloiksi. EMU:a suunniteltaessa ei otettu huomioon jäsenmaiden heterogeenisyyttä, ei harmonisoitu verotusta, eikä huomioitu julkisen sektorin tarpeita. Pankit ovat EMUn erityissuojeluksessa puskurirahastojen kautta.

Itsenäisyys katkolla kolmatta kertaa

Tommi Lievemaa (Eurovaaliehdokas STP): Porvaristo on useasti asettanut itsenäisyytemme uhanalaiseksi historian aikana. Suomen työväen hallitus solmi alkuvuonna 1918 Neuvosto-Venäjän kansa rakentavan yhteistyö-sopimuksen, mutta heti maaliskuussa valkoinen Suomi solmi Saksan kansa orjuuttavan sopimuksen. Suomea tehtiin Saksan vasallivaltioiksi. Saksan tappio maailmansodassa pelasti Suomen itsenäisyyden. Reilut 20 vuotta myöhemmin valkoinen Suomi liittoutui Hitlerin kansa sotaan Neuvostoliittoa vastaan. Silloin pelastuimme Puna-armeijan natsi-Saksasta saadun voiton ansiosta hirvittäviä ihmishuhreja vaatineessa sodassa.

Porvaristomme on tänäänkin asettanut itsenäisyytemme uhatuksi. Maamme on sidottu Saksan johtamaan Euroopan unioniin. EU-sopimus muistuttaa orjasopimusta vuodelta 1918, jolla maamme itsensä määräämis-oikeus hävitettiin ja taloutemme alistettiin Saksan eduille. Aina edistykselliset voimat ovat kyyenneet turvaamaan maamme itsensä määräämis-oikeuden. Tänään me olemme se voima, jonka tehtävänä on maamme pelastaminen taantumukselta. Tähän tarvitsemme yhteinäistä EU:n pakkovaltaa vastustavaa vasemmistoa.

Eurokritiikkiä maalataan nurkkaan

Alexander Holthoer (Eurovaaliehdokas IPU): Valtamediat yhdistävät EU- ja eurokriittisyyden äärioikeistoon. Näin varmistetaan epävarmaa keskiluokkaa sitoutumasta demokraattisiin, Eurokielteisiin voimiin. Milloin hallintomme lakasi edustamasta ja ryhtyi hallinnoimaan? Eriarvoisuuden kasvua perusteellaan vastuullisuudella ja vahvistetaan laein. Päivittäin leikataan ja tehostetaan julkista sektoria, jotta voitaisiin tuottaa parempaa yksityistä. Tämä on mahdollista, koska käytämme ulkomaan rahaa, jota lainaamme heidän mää-

Jo perinteiseen tapaan EU:n vastaiset-, EU-kriittiset- sekä sodanvastaiset järjestöt järjestivät Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla Helsingissä puhe- ja keskustelutilaisuuden. Järjestäjien puolesta Antti Pesonen (IPU:n puheenjohtaja) avasi tilaisuuden: EU:ssa päätetään rahapolitiikasta, kauppapolitiikasta, maatalouspolitiikasta, aluepolitiikasta ja käytännössä myös talouspolitiikasta. Yhteiskunnallisen kehityksen ohjekset on annettu pois. Tapahtunut ei olisi ollut mahdollista, jos olisimme olleet riittävän laajasti hereillä. Olemme menossa huonoon suuntaan. Eriarvoisuus ja köyhyys kasvavat ja päätösvaltaa siirretään Suomesta pois. Suomi on sidottu EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan ja joutuu mukaan kaikkiin sotiin ja kriiseihin, joihin EU osallistuu. Muutoksen aikaansaamiseksi täytyy muuttaa päättäjiä. Olemme tänne tänään kokoontuneet, koska näemme suunnan muutoksen välttämättömäksi. Muutoksen tarpeellisuus ei näy vielä riittävästi käytännön toimissa. On jo kiire. Tulevissa vaaleissa tulee äänestää edustajia, jotka aidosti haluavat toteuttaa suunnan muutoksen kohti itsenäisyyttä ja kansanvaltaa.

Kuva: Heikki Mannikko

räämään hintaan.

Euro on resurssinsiirtomekanismi kohti globaalia pääomaa. On asenneltu ukkosenjohdattimia – mamuja, varakkaita, työttömiä, ruotsinkielisiä, ja laiskoja nuoria. Suomalaisen peräänantamattomuus purkautuu näin lopulta kanssaihmiisiin. On tartuttava haasteeseen palautettava itsenäisyys. Sen syvin olemus on yhteinen hyvän tekeminen lastemme ja tulevien sukupolvien vuoksi. Suomen 100. syntymäpäivää soisi vietettävän itsenäisenä valtiona, koska edessä on suurempia haasteita yhteisvoimin kohdattavaksi. Mandelan sanoi: ”Vapaus ei ole vain kahleiden hylkääminen, vaan eläminen muiden vapautta kunnioittaen ja vahvistaen”.

Ottakaa suomalaiset aloite omiin käsiinne

Georgios Tsakiroglou (Kreikka): Itsenäisyyspäivä on suomalaisten ja itsenäisten kansojen päivä. Kotimaassani Kreikassa on syntynyt demokratia, jonka se on menettänyt. Kreikka muistuttaa Palestiinaa. Syynä on eurosopimus, jossa luvattiin 10 hyvää ja kaunista. Itsenäisyytensä lisäksi Kreikka on joutunut purkamaan kaikki: terveyspalvelut, koulu- ja eläkejärjestelmän maksaakseen velkansa. Maassa on 2-2,5 milj. pakolaista ja lisää saapuu. Työttömyys on noin 32 % ja nuorisotyöttömyys 65 %. Vesi ja sähkö on katkaistu 600000 ihmiseltä, kun ei ole työtä eikä rahaa maksaa laskuja. Ensi vuoden alussa astuu Kreikassa voimaan laki, joka vie 400000 kreikkalaiselta kodin vaikka velkaa olisi vain 50 euroa. Kysymys on koko ajan rahasta. Asetetaan veroa veron päälle. EU on antanut 420 uutta sääntöä ja lisää tulee. Kreikka hävitetään ja sen jälkeen tulee muiden vuoro- Suomenkin. Jos halutaan säilyttää Suomi Itsenäisenä maana on lähdeittävä ulos EU:sta, eurosta ja Natosta. Ottakaa suomalaiset ohjat omiin käsiin. Minun kotimaani on klinisesti kuollutta

Itsenäisyyden puolesta EU-sopimuksia vastaan!

Tiina Sandberg (eurovaaliehdokas SKP): Jyrki Katainen tote-

si 3.12. HS:ssa, että hänen mielestään pääministerin tärkein tehtävä on itsenäisyyden vahvistaminen. Olen samaa mieltä Kataisen kanssa. Valitettavasti Katainen on epäonnistunut tässä tärkeimmässä tehtävässään surkeasti. Hän ei ole taistellut suomalaisten itsensä määräämis-oikeuksien puolesta, vaan on keskittynyt suurpääoman vallan kasvattamiseen. Hän on ollut epäroimattä valmis pumppaamaan rahat Suomesta keinottelijoiden ja pankkien taskuihin, vaikka se on johtanut palveluiden leikkauksiin ja kurjistamiseen.

On aika muuttaa tämä kehitys ja vaatia rahan palvonnan sijaan uutta suuntaa. Suomi voi irtaantua EU-sopimusten kahleista, jotka on tehty valtiosopimuksista. Ne – kuten kaikki sopimukset – voidaan avata, neuvotella uudelleen ja purkaa. Tämän tekemiseen tarvitaan uusia päättäjiä vanhojen tilalle ja ennen kaikkea kansalaisten vahva tuki. Suurin osa kansasta on jo tyytymätöntä EU:n toimintaan. Nyt täytyy kasvattaa massa kriittiseksi. Se on tie irti EU-sopimusten kahleista.

Tasavaltalaisten itsenäisyyden muistopäivän puhe

Susanna Kaukinen (Eurovaaliehdokas VasIPU): Eliitin huutoon Sosialismia rikkaille, kapitalismia köyhille! on vastattava. Me emme enää jää koteihimme odottamaan, että Kreikka palaa, Espanja hukkuu ja Suomi sortuu. Me lähdemme yhteisrintamassa eurooppalaisten ystäviemme kanssa vastarintaan! On aika palauttaa valta kansalle, jolle se kuuluu - palata eteenpäin sille tukevalle pohjalle, jolle me rakensimme maastamme tasa-arvoisen, harmonisen, hyvinvoivan, solidaarisen ja sivistyneen. On aika palata eteenpäin mukana jotain vanhaa, eli koko kansan valtiollinen itsenäisyys ja jotain uutta, eli entistä vahvempi kansanvalta, sillä meidän elittimme on pettänyt maan.

On aika palata Brysselin hukareistusta Suomeen demokratian pelastamiseksi, jonka eliitti vei kuin varas yöllä ja asetti harvainvalan! On aika, hyvät suomalaiset, ystävät ja toverit, ajaa eliitti pakosal-

le, kaataa EU-valta ja julistaa Uusi Suomi!

Vastuunottoa Suomen taloudesta

Juhani Tanski (STP:n puheenjohtaja): Katainen selittää, että pitää leikata, koska on lama. EU:n 16 jäsenmaasta vähiten velkaantuneita ovat Tanska, Tsekki, Liettua, Latvia, Ruotsi, Luxemburg, Bulgaria ja Eesti. Näistä vain Luxemburg ja Eesti ovat euromaita. Toisaalta 14 velkaisimman EU-maan joukossa on 12 euro-maata. Tämä osoittaa, että euro on kriisin aiheuttaja EU:n sisällä. Suomenkin ongelmat johtuvat pitkälti eurojärjestelmästä. Ellei ymmärrä mikä on pielessä, ei löydä ratkaisuja pulmiin.

Rahaliitossa on velkojen yhteisvastuu. Kaikki tajuamme yhteisvastuun lisäämisen katastrofaaliset seuraukset. Kaikki ottavat lainaa tietäen, että se maksetaan yhteisvastuullisesti takaisin. Demarit lupasivat vaalikampanjassaan euron kien ehdoksi sijoittajavastuun ja vakuudet lainoille. He myös lupasivat, että progressiivinen verotus säilytetään. He lupasivat, ettei hallitus valmistelee eläkeiän korotusta. Demarit pettivät nämä vaalilupauksensa ja nimittävät petostaan ”vastuunotoksi” Suomen taloudesta.

Itsenäinen Suomi on monessa vahvempi

Lea Launokari (IPU, Naiset Rauhan Puolesta): Euroopan Unionissa yhä useampi maiden kansalaiset vaativat kansanäänestystä EU jäsenyydestä. Euroopassa on kampanjoitava kansalaisten suoran demokratian puolesta. Tarvitsemme todellisia vaihtoehtoja politiikan ja yhteiskuntakehityksen suunnan muuttamiseksi. Eroamalla eurosta saamme itsenäisen keskuspankin, oman rahan ja mahdollisuuden itsenäiseen talouspolitiikkaan. Oma raha on itsenäisyyden välttämätön edellytys. Nyt Euro-Suomi on eurokriisin maksaja.

Itsenäinen Suomi voi päätöksillään rahoittaa mm. energiajärjestelmän uudistamisen. Voidaan luoda uutta työtä ja luopua ydinvoimasta hyödyntämällä mm. puu-

energiaa, biokaasua, maalämpöä, tuulivoimaa ja aurinkoenergiaa.

Itsenäinen Suomi harjoittaa itsenäistä ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, eikä sitoudu EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan, joka määrää jäsenvaltioita lisäämään asemenojaan ja sitoo ne käytännössä sotilasliitto Natoon. Itsenäistyminen tekee mahdolliseksi puolueettomuuspolitiikan. Se on paras turva Suomelle, meidän ei tarvitse liittyä Natoon.

Politiikka on ollut onnistunutta

Mauri Nygård (VEU, IPU:n vpj): Lama jatkuu. Ahkera Bilderberg-käviä ja valtiovarainministeri Jyrki Katainen selittikin laman alkuvaiheessa, että lamasta tulee W:n muotoinen. Ensin elvytetään, mutta sitten toisella kertaa ei enää elvytetä. Ymmärsin hänen tarkoitaneen yleisistä politiikkaa EU:ssa. Poliitiikan ymmärtää, jos lähtee siitä, että vain yksityistämisellä on merkitystä, ei esimerkiksi valtiontaloudella, työttömyydellä tai kuntapalveluilla. Kaikki tähtää yksityistämiseen, mihin EU antaa taustatukea. Pakottaa esimerkiksi yhtiöittämään kuntien liikelaitokset. Sama on politiikka ja ideologia esimerkiksi Kreikassa.

Kuntien ahdinko ja palveluongelmatkin ovat tahallaan aiheutettuja. Ensin vähennettiin rajusti hyvätuloisten verotusta, sitten rahapulaan vedoten valtio on tiputtanut kunnille jaettavat valtionosuudet likimain puoleen, vaikka kuntien tehtävät ja menot ovat lisääntyneet. Tarkoituksellista on myös, että köyhät elävät nyt huomattavasti lyhyemmän elämän rikkaisiin nähden kuin itsenäisyyden aikana. Poliitiikka on ollut onnistunutta.

Kreikan tuki rikkaille pankeille

Gerd Söderholm (toimittaja, Naiset Rauhan Puolesta): Sanomassani ei ole uutta, mutta tuon jonkun aspektin keskustelulle. Jumalanpalveluksessa saarnattiin Suomen olevan nyt itsenäinen, eurooppalainen ja globaali. Siksi kannattaa katsoa Eurooppaa pidemmälle esimerkiksi Japaniin. Verrattaessa velkaantumista Suomessa sanotaan Japanin olevan Suomeakin velallisempi, yli 200 % bkt:stä.

Mutta Japanissa velka on kotimaista ja korot valuvat takaisin Japanin talouteen. Tämän haluan tuoda esille. Euro on keino, jolla meidät köyhdytetään. Varsinkin kun ajattelee Kreikkaa, niin siellä velka oli Euroopan ja Saksan rikkaille pankeille. Ne euron rahat, joita talloilla maksoimme Kreikalle valui- vat suoraan suurille pankeille. Seurauksena ihmiset köyhtyivät vaan sen mukaan mitä me maksoimme.

”Elämässä on vaaroja”

Juha Kovanen (SKP): Täällä on mainittu se Kataisen hallituksen rakennepaketti. Miksi tämä paketti on olemassa. Suurimmat syyt ovat varmaan, jos ajattelemme EU-kytkentää, eurokuri, EU:n talouskuri. Nämä panevat jäsenmaat, kuten Suomen, nöyristelemään kansainvälisiä sijoittajia. Tärkeintä on kolmen A:n luottoluokitus. Rakennepaketin sisällöstä on keskusteltu, mm. tästä vanhusten laitoshoidosta vähennettävästä 300 milj., kun vanhuksia siirretään kotiin laitoksista. Tätä on kommentoinut vanhustenhoidon

Työväenpolitiikkaa työkansan ja....

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismen Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermann-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuuri-työ ry

Helsinki

SFT:n hallitus

Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Ville Rahikainen
Timo Nieminen

Helsinki

Esko Auervuolle
Riitta Auervuolle
Jaakko Pietiläinen
Pekka Tiainen
Jaakko Ahvola
Postimies, eläkeläinen
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuismin
Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Taina Mäenpää
Namu
Ansa
Pörrö
Veikko Väisänen
Riitta Väisänen
Senja Väisänen
Janne Rahikainen
Einari Rahikainen
Miina Vuorinen

Hannele Salava
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Abdullah Tammi
Tauno Wallendahr
Sirpa Mittilä
Leena Hietanen
Petri Krohn
Antti Siika-aho
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Harri Jalo
Marja L.
Simo Heikkinen
Eino Lindroos
Nimbe
Marja Pesonen

Espoo

Hannu Kautto
Tommi Lievemaa

Espoo Otaniemi

Jouni Penttilä
Anne Aaltonen
Jaakko Laurikainen
Pertti Leino
Pertti Salmi
Eero
Pekka Sievänen
Mamma Miia
Jaana Nurmi
Sisun Mummi

Maija-Liisa Nurminen
Katariina Nurminen
Elina Kämppi
Nelly & Mishka
Haagan Flikka
Punapaita
Paavali ja Elina
Matti Suominen

Vantaa

Unto Nikula
Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen

Tuusula

Markku Nieminen
Esa Koivisto
J. Koivisto
Sirpa Koivisto
Esko Koivisto
Ossi Keränen
Heimo Hulkkonen
Sairanen

Porvoo

Matti Wahrman
Teresia Wahrman
Vera Wahrman
Saga Wahrman
Anneli Suninen
Hannu Hämäläinen
Hannu Henttonen
Pertti Pitkänen
Heikki Leinonen
Pirkko Nokkala
Yrjö Nieminen
Tuukka Wahrman
Hannu Ikonen
Raimo Järvelä
Pekka Kokkinen
Kalevi Wahrman
Kaija Siippainen
Tommi Wahrman
Aune Manelius

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti
Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Markus Uutela
Minna Ekman
Olavi Tirronen
Galina Rintala
Mauri Rintala
Reino Intovuori
Jarmo Vikman
Silja Mölkänen
Veera Eloranta
Pia Eloranta
Helena Tuomaala
Teuvo Turunen
Kirsi Ruohomäki
Ines Mäkilä
Raimo Paavola
Risto Lajunen

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Esa Haaristo
Timo Lehtimäki
Jukka Kaunas
Heikki Laaksonen
Raimo Lehtimäki
Dima Búdnik

Loimaa

Juha Kieksi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Tampere

Martti Satri
Hannu Huhtala
Risto Koivula

Lempäälä

Markku Huhtala
Kihniö

Hannu Tiainen

Ilmajoki

Keijo Uusiprosi

Lapua

Jaakko Muilu
Katja Sissi

Vaasa

Mauno Harjunpää
Liisa Harjunpää
Matti Honkonen
Markku Seppälä
Matti Reini

Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

Hämeenkyrö

Marja Kangasniemi
Jorma Kangasniemi
Kalle Toivola
Kalevi Nurmi

Ikaalinen

Pentti Mansikkamäki
Kalevi Kalliomäki

Jämsä

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman
Veikko Flyktman

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Kuopio

Juhani Tanski

Lapinlahti

Viljo Heikkinen

Joensuu

Raimo Ruttonen

Sonkajärvi

Asko Julkunen

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Mauno Harjunpää
Riitta Vainionpää
Rainer Andersson
Toivo Hakkarainen
Eija Tolonen
Merja Andersson
Maire Wilkman
Anita Salven
Hannu Kukkonen
Johan Wiman
Arvo Keiskander
Mats Nordlund
Heikki Häkkinen
Heikki Rajamäki
Taina Tarvonen
Mikko Anttila
Jorma Talikka
Pentti Katainen
Eero Saareinen
Reino Halttu
Ritva Toimi
Mary Andersson
Seppo Keränen
Esa Salomaa
Reijo Karttunen

Pasilan Mämmiveikko maapallon elonkehän puolesta.

Kaikille EU-politiikan vastustajille hyvää uutta vuotta. Yhdistäkäämme voimamme uusliberalismia vastaan ensi vaiheessa demokraattisen muutoksen puolesta.
Heikki Männikkö

Kansan ääni ja Kansan äänen julkaisijajärjestöt toivottavat kaikille lehden lukijoille, avustajille ja ystäville hyvää ja rauhaa Joulun ja Uudenvuoden aikaan. Kerätään voimia ensi vuoden taisteluun uusliberalismin murtamisen merkeissä.

Ottakaa suomalaiset aloite omiin käsiinne...

Jatkoa sivulta 12

asiantuntija Sirkka-Liisa Kivelä lehtijutuissa, jossa hän ihmettelee, miten muistisairas vanhus kotona pärjää. Eihän siellä yksin pärjää.

Eilen radion uutisissa haastateltiin mm. Espoon perusturvajohtajaa Juha Metsoa. Hän vastasi kysymykseen, miten muistisairas vanhus pärjää kotona, näin: "Elämä on vaarallista". Tämä kertoo eliitin suhtautumista kansalaisiin. Se ei ole inhimillinen eikä hyväksyttävä. Rakennepaketissa on monta muuta epäinhimillisyyttä, joita on nostettava EU-vaalikamppailussa esille ja näyttää kaapin paikka.

"Koordinoitu markkinatalous"

Heikki Männikkö (STP, EVKR): Meillä oli joitain vuosia sitten järjestö "Muutosvoimat Suomi". Silloin keskustelimme millaista talousjärjestelmää kehitämme EU:n jälkeen. Hakalehto määritteli "koordinoitu markkinatalous", mikä mielestäni oli oikein. Lea Launokari puhui äsken, että EU:n pakkopaidan sijaan tulee säädellä pääomatuloja, kuten oli asianlaita ennen EU:ta ja uusliberalismia. Tämä on totta. EU:n vastaisille järjestöille irti Euroopan Unionista on sama kuin irti uusoikeistolaisesta talouspolitiikasta, jonka tilalle meidän tulee rakentaa säädeltä

talous. Tulee kuitenkin muistaa, että meillä oli "koordinoitu talous" sodanjälkeisenä aikana. Ei tämä olotila sitä poista, etteikö markkina yhteiskunnassa suuri pääoma pyrkisi uudelleen maksimivoittoihin ja ulos sääteilytaloudesta ottamalla talouselämän päättävä vallan jälleen haltuunsa. Käytännössä tämä merkitsee sitä, että kansalaisten tulee koko ajan olla valppaina ja organisoitua yhteiskunnalliseen toimintaan. Tulee estää suurta porvaristoa enää koskaan pääsemästä valtaan. Toimitti: Heikki Männikkö

Ryhmä suomalaisia Venezuelan ystäviä ja bolivaarisen vallankumouksen tukijoita vieraili Venezuelan Helsingin lähetystöllä 8.12. Samana päivänä Venezuelassa järjestettiin kunnallisvaalit, joissa presidentti Nicolas Maduron PSUV-puolue saavutti tärkeän voiton. Kuvassa ryhmän keskimmäisenä Venezuelan Helsingin lähetystön asianhoitaja, rouva Zulay Prieto de Rodriguez.

...ympäristömme ehdoilla-STP

70 vuotta sitten (15)
Taistelut siirtyivät Ukrainaan ja Valko-Venäjälle

Puna-armeijassa kaikki olivat syksyllä 1943 tietoisia, että ratkaisevat askeleet fasistien lyömiseksi oli otettu. Opittiin yhä paremmin hallitsemaan hyökkäysoperaatioita ja taitavaa puolustusta. Tuli estää vetäytyvän vihollisen pureutuminen puolustukseen Dneprille. Oli edettävä nopeasti Dnepr-joelle ja vallattava sen länsirannalta sillanpäitä. Keskisten rintamien osalta tämä onnistui jo syyskuussa näiden ylittäessä Dneprin useissa kohdin 700 km matkalla välillä Lojev-Zaporožje. Myös ylisellä Dneprillä LänsiR ja Brjanskin R lähestyivät Dnepriä. Etelässä LounaisR ja Etelä R valloittivat ensin Dnetskin laakion. Lisäksi näillä rintamaosuuksilla Dneprille jouduttiin etenemään pidempi matka ja tehtävän täyttäminen siirtyi lokamarraskuulle. Näiden rintamien tuli myös vapauttaa Krim.

Linnoitettu ”itävälli” hidasti etenemistä etelässä

LounaisR sai 18.9.-43 tehtävän vapauttaa Dnepropetrovsk ja Zaparožje ja vallata Dneprillä sillanpää. EteläR:n tuli murtaa vihollinen Molotšnaja-joella, sulkea natsit Krimille ja vallata Dneprin alajuoksulla sillanpää. Tehtiin uudelleenjärjestelyjä. 8.KaA suunnattiin Dnepropetrovskin ja Zaparožjen suunnan vahvistamiseen. EteläR:n 44.A, XX-PsAK ja 26.TykD ryhmitettiin 23.9. mennessä 5.IskuA:n ja 2.KaA:n saumaan tehostamaan hyökkäystä lounaaseen. Oli edettävä Molotšnaja-joelle, murrettava siellä vihollisen puolustusasemat ja vapautettava Melitopol. 28.A:n tuli edetä Molotšnaja-järvelle. XIXPsAK komennettiin EteläR:n vasemmalle siivelle. LounaisR:n joukot pakottivat natsit siirtymään Dneprin taakse 22.9. Dnepropetrovskin ja Zaparožjen välisellä alueella.

Samaan aikaan KeskusR:n, Voronežin R:n ja Aron R:n joukot etenivät kaistoillaan keskiselle Dneprille. Fasistit yrittivät torjua Puna-armeijan hyökkäykset kaikissa sillanpäissä. Päämaja kiirehti laajentamaan sillanpäitä, murskaamaan vihollisen Molotšnaja-joella, etenemään sieltä Dneprin alajuoksulle ja sulkemaan natsijoukot Krimille. Vihollinen oli ehtinyt linnoittaa Molotšnaja-joen ja tuonut sinne uusia voimia. Siksi neuvostojoukkojen läpimurtoyritykset kangertelivat.

Voimat tehtävän suorittamiseksi järjestettiin uudelleen

Komentajien neuvonpidossa päätettiin supistaa läpimurtokohtaa ja siirtää sinne suuremmat voimat.

Uusi läpimurto päätettiin aloittaa 26.9. 28.A:n tuli iskeä Melitopolin eteläpuolelle. Sen jälkeen liikkuvat ryhmät tuli ohjata murto-aukoon. Osa voimista ohjattiin katkaisemaan Krimiltä Hersoniin johtava rautatie ja sulkemaan fasisteilta ulospääsy Krimiltä Perekopin kautta. XIPsAK ohjattiin estämään vihollisen vetäytyminen Krimiltä Sivasin kautta. Tuli vallata alisen Dneprin vasen ranta sekä suisto, ohjata EteläR:n päävoimat Kohovkan-Hersonin alueelle ja vallata sillanpää.

Nämä tehtävät huomioden 5.IskuA ohjattiin Dneprille Bolšaja Lepetihan alueelle valtaamaan sillanpää. Siitä pohjoiseen oleva Dneprin rantakaista jätettiin LounaisR:lle ja sen vasemmalle sivustalle Nikopolin kohdalle asetettiin 8.KaA. 44.A:n tuli iskeä Kohovkaan ja 2.KaA:n sen lounaispuolella Dneprille.

Lounais- ja Etelä R saavuttivat Dneprin ja Melitopolin

Operaatio alkoi 26.9. tunnin tykistövalmistelulla ja EteläR siirtyi hyökkäykseen Melitopolin valloittamiseksi. Vihollisen teki ilmavoimensa tukemana raivokkaita vastahyökkäyksiä. Natsit olivat syyskuussa vahvistaneet Itävällä. 2KaA ja 44.A etenivät ensimmäisinä hyökkäyspäivänä. LounaisR:lla 1.KaA pääsi Dneprille mutta ei kyennyt sen ylitukseen. 6.A siirsi Dneprin yli 28.9. mennessä neljä divisioonaa ja 12.A kaksi divisioonaa. EteläR:lla 5.IskuA, 44.A ja 2.KaA torjuivat vihollisen vastahyökkäyksiä ja valmistautuen hyökkäykseen. 51.A pääsi 30.9.Molotšnaja-joen latvoille kuten myös XIXPsAK. 2.10. todettiin, että Tšuikovin 8.KaA:ssa ja Leljušenkon 3.KaA:ssa oli jäljellä puolet tarvittavasta ammusmäärästä.

Niiden hyökkäys keskeyttiin ammusvarastojen täydentämiseen saakka. Lisäksi ryhmittymää päätettiin vahvistaa. Dneprin ylittämistä 1.KaA:nosalta päätettiin luopua. Kuitenkin 6.A:n neljä divisioonaa jätettiin Dneprin länsirannalle puolustusasemiin. Puna-armeija oli murtautunut vihollispuolustuksen läpi Molotšnaja-joella läpimurtoalueen ollessa n. 18 km leveä ja 10 km syvä. EteläR:n joukot ryhtyivät jälleen 9.10. taisteluun Melitopolista, jonka kautta kulkivat liikenneväylät Dneprin alajuoksulle ja Krimille. Raskaiden taistelujen jälkeen reservistä tuotti Kreiserin 51.A murtautui kaupunkiin, jossa alkoivat ankarat katutaistelut. Samaan aikaan LounaisR:n joukot valtasivat Dneprillä Zaporožjen, sekä sen koillispuolella sijaitsevan fasistien sillanpään.

Rintamat nimettiin uudelleen

Sodankäynti oli edennyt siten, että näköpiiriin asettuivat Ukrainan ja Valko-Venäjän vapauttaminen. Siksi puolustusministeriön päätöksellä rintamat nimettiin 23.10 uudelleen: KeskusR muutettiin Valko-Venäjän R:ksi (V-VR), Kalininin R - 1.Baltian R:ksi, Baltian R - (Brjanskin R oli muutettu 10.10. Baltian R:ksi) 2.Baltian R:ksi, Voronežin R - 1.Ukrainan R:ksi, Aron R - 2.Ukrainan R:ksi, LounaisR - 3.Ukrainan R:ksi ja EteläR - 4.Ukrainan R:ksi.

Vihollinen suljettiin Krimille

Melitopol vallattiin fasisteilta 23.10 ja 25.10. 3.UR valloitti Dneprillä Dnepropetrovskin ja Dneprodzeržinskin. 4.UR:n oli suljettava vihollisen pakotiet Krimiltä. Ensimmäisenä Molotšnajalta vastarintaa murtaen Dneprin alajuoksulle eteni 2.KaA (Zaharov) kuukaudessa. Eteläpuolella sitä Melitopolista Kohovkaan eteni Homenkon 44.A. Sen rinnalla eteni 51.A, tuhoasi matkalla natsien jv- ja ps-joukkojen iskuryhmän ja hyökkäsi vihollisen niskaan Perekopin luona. 51.A:n itäpuolella eteni 28.A siirtyen suojaamaan 2.KaA:n, 51.A:n ja 44.A:n selustaa. Näistä pohjoiseen taistelivat Nikopolin luona Tsvetajevin 5.IskuA ja Zaporožjen luona Leljušenkon 3.KaA. Natsit tekivät Dneprillä ankaraa vastarintaa pyrkien palauttamaan puolustuksensa ennalleen. Niinpä 5.IskuA ei kyennyt hävittämään natsien Nikopolin kohdalla olevaa sillanpäättä.

Kiovan alueen vapautus

Voronežin R (1.UR) suoritti 12.10.-23.12 Kiovan operaation. Kiovan valtaaminen fasisteilta ei onnistunut Bukrinin sillanpäästä (KÄ 5/13). Vihollinen siirsi sinne Kiovan alueelta päävoimansa. Pääisku päätettiin suorittaa Kiovan pohjoispuolelta Ljutežin sillanpäästä. Voimien siirto Bukrinin sillanpäästä aloitettiin 25.10.-43. Ljutežin sillanpäähän

Kurskin taistelun alkamisesta 5.7.-43 taisteluja käytiin keskeytymättä vuoden loppuun runsaat viisi kuukautta. Painopistealueilla eteläisillä rintamilla 800 km matkalla puna-armeija työnsi saksalaisia runsaat 500 km länteen. Vuoden lopussa rintamalinja kulki Hersonista Smolenskiin Dneprin länsipuolella. Joulukuussa Neuvostoliiton sodanjohto asetti ensisijaiset tavoitteet neuvostoliittolais-saksalaisen rintaman sivustoille. Etelässä koko Ukraina ja pohjoisessa Leningrad Itämeren tasavaltojen rajoille saakka tuli puhdistaa miehittäjistä.

oli 1.11. mennessä keskitetty mm. 38.A, 3.KaPsA, 5.KaPsA, VII Läpimurto TykAK sekä muiden aselajien yksiköitä. Hyökkäys alkoi 3.11.-43. Sitä tuki 2.IlmaA. Vihollinen sidottiin edelleen Bukrinin sillanpäähän, jossa 27.A ja 40.A aloittivat hyökkäyksen 1.11.-43. 38.A:n hyökkäys sujui aluksi laiskasti. Taisteluun lähetettiin 3.KaPsA. Se katkaisi Kiovan-Zitomirin välisen tien 5.11. Samaan aikaan Moskalenkon 38.A eteni Kiovan laitakaupunkiin ja 6.11. se yhdessä Kvarštšenkon ps-ak:n kanssa valtasi täysin raunioitettua Kiovan. Kiovan vapautuksen jälkeen 1.UR ajoi vihollista länteen ja valtasi mm. Fastovin ja Zitominin. Fasistit kykenivät kuitenkin Zitominin alueella 13.12. vasta-iskuun, valtasivat kaupungin takaisin, siirtäen rintamalinjaa 40 km itään. Tilanne palautettiin ennalleen reservien saavuttua paikalle. Neuvostojoukot hallitsivat nyt alueen 150 km Kiovasta länteen ja 50 km etelään. Etelämpänä 2.UR:n joukot ylittivät Dneprin 30.9.-43 edeten Krivoi Rogiin ja Kirovogradiin, mutta joutuivat perääntymään ja asettuivat puolustukseen Ingulets-joelle. Rintaman oikealla sivustalla 52.A partisaanien

kanssa ylitti 14.12. Dneprin ja valtasi Tserkassyn kaupungin.

V-VR aloittaa Valko-Venäjän vapauttamisen

KeskusR (V-VR) joutui luovuttamaan vasemmalta siiveltään 13.- ja 60.A:n Voronežin R:lle (1.UR). Näiden tilalle V-VR sai Brjanskin R:ltä, (joka muutettiin samalla 10.10.-43 Baltian R:ksi) kolme armeijaa: 50.A (Boldin), 3.A (Gorbatov) ja 63.A (Kolpaktsi), jotka taistelivat V-VR:n oikean sivustan tasolla, olivat ylittämässä Sož-jokea ja siirtymässä Valko-Venäjän puolelle. Hyökkäivät joukot etenivät nopeasti, eivätkä huoltojoukot pysyneet mukana ja ampumatarvikkeista alkoi olla pulaa. Gomelin suunnalla kävi raskaita taisteluja Romanenkon 48.A ja sen kanssa Gomelin eteläpuolella operoinut Batovin 65.A oli myös ylittänyt Sož-joen. Taistelut Gomelin luona viivästyivät vaikeakulkuisen maaston johdosta. Tehtiin päätös siirtää hyökkäyksen painopiste etelämmäksi Lojevin alueelle. Sožin ja Dneprin väliselle alueella jätettiin 48.A:n osia sitomaan fasistien

Jatkuu sivulla 13

Gomel on Valko-venäjän toiseksi suurin kaupunki. Se oli ensimmäinen vapautettu kaupunki. Vapautuksen muistomerkissä lukee seuraava teksti: ”Gomelin työläiskaupungilta vapauttajasotureille, Kunnia Neuvostosotureille! 26.11.1943 Valko-Venäjän rintaman joukot armeijajenraali K.K.Rokossovskin johdolla vapauttivat saksalaisfasistisilta anastajilta ensimmäisen valkovenäläisen aluekeskuksen - Gomelin kaupungin. Gomelin taisteluissa kunnostautuneet joukot: kenraaliluutnantti A.V.Gorbatovin 3. armeija, kenraaliluutnantti P.A.Romanenkon 48. armeija, kenraaliluutnantti I.I.Fedjuninskin 11. armeija, kenraaliluutnantti S.T. Rudenkon 16. ilma-armeija sekä yhdistetty kaukotoimintalentenosto. Korkeimman sodanjohdon käskyllä ilmoitettiin kiitokset Gomelin vapautusjoukoille. Moskovassa ammuttiin 20 kunnialaukausta 224:n tykin yhteislaukauksella”.

Taistelut siirtyvät Ukrainan ja Valko-Venäjälle

Jatkoa sivulta 12

Gomelin ryhmän voimia. 65.A:n ja 61.A:n joukot vedettiin takaisin Sož-joen itärannalle ja siirrettiin etelämäksi, jossa ne ylittivät Dneprin. Aikaa tähän oli 6 vrk. Samaan aikaan 50.A, 3.A ja 63.A määrättiin hyökkäykseen vihollisen huomion harhauttamiseksi uuden pääiskun suunnasta. Nämä hyökkäykset sitoivat tehokkaasti vihollisen joukkoja.

Voimia Gomelin ympärillä ryhmitettiin uudelleen

Uusi 15.10.-43 alkanut 65.A:n hyökkäys Lojevin suunnalta tuotti menestystä. Dnepr ylitettiin, fasistit ajettiin asemistaan ja 65.A:n sekä etelämpänä 61.A:n joukot pääsivät etenemään ja 65.A:n sivustaa varmistaan lähti liikkeelle myös XIXJ-vAK. Rintaman joukkojen uhatesa pääiskun suunnassa vihollisen Gomelin ryhmittymän selustaa, oli vihollinen pakotettu vetäytymään Sož:n ja Dneprin väliseltä alueelta. Tätä käytti 48.A hyväkseen hajottaen vihollisen varmistusosastoja ja työntyen kauas eteen. Hitleriläisillä oli kuitenkin vielä toinen linnoitettu vyöhyke n. 20 km päässä Dnepristä. Hyökkäys keskeytettiin väliaikaisesti ja Lojevin sillanpäähän vedettiin lisää voimia mm. yksi läpimurto Tykak. 48.A jatkoi päävoimansa siirtämistä Dneprin länsirannalle. Ylijohdon reservistä siirretty Fedjuninskin 11.A ja 63.A valmistautuivat hyökkäämään Gomelin pohjoispuolitse Žlobinin suuntaan.

Päävoimien hyökkäys Lojevin sillanpäästä, tavoitteena vi-

hollisen puolustuksen murtamisen, Retšitsan valtaus, eteneminen Vasilevitšiin ja fasistien Gomelin ryhmittymän selustaan päätettiin aloittaa 10.11.-43. Operaatiota valmisteltiin koko ajan ja taistelut rintamilla jatkuivat keskeytykseltä. Pääiskun suunnassa toimi hitleriläisten keskustan AR:n joukkoja, jotka aikoivat pysyä lujasti linnoitetulla Itävallilla. Gomelin pohjoispuolella määrättiin 11.A ja 63.A hyökkäämään. Tällä viholliselle annettiin kuva pääiskun suorittamisesta pohjoisessa.

Samaan aikaan rintaman oikealla puolella LänsiR:n joukot jatkoivat etenemistään saavuttaen Valko-Venäjällä Mogilevin luoteispuolella linjan Lenino-Dribin. Vasemmalla toimiva rintamanaapuri 1.UR taisteli Kiovan lähialueilla. Siellä fasistit kykenivät vielä lyömään takaisin yritykset murtaa natsien puolustus.

Gomel vapautettiin ensimmäisenä Valko-venäjällä

V-VR aloitti Lojevin sillanpäästä hyökkäyksen 10.11.-43. Ratkaiseva isku tehtiin 65.A:n kaistalla. Rintaman komentaja Rokossovski alisti ensimmäisessä vaiheessa kaikki panssari-armeijakunnat ja ratsuväen 65.A:n komentajalle Batoville. Hyökkäystä tuki S.I.Rudenkon 16.II-maA. Fasistien puolustus murrettiin ensimmäisenä päivänä. Seuraavana päivänä ps- ja rv-akt:t tunkeutuivat murtoaukkoon.

Samanaikaisesti Dneprin länsirantaa pitkin hyökkäävät

48.A:n joukot etenivät menestyksellisesti. Osalla voimiaan 48.A ylitti Berezina-joen kohdassa, jossa se yhtyi Dnepriin ja muodosti sillanpään Žlobinin kaupungin eteläpuolelle. Batovin komennosta kaksi jv-divisioonaa ja kaksi ps-prikaattia kaarsivat Retšitsaa miehittäneiden hitleriläisten selustaan ja vapauttivat kaupungin. 61.A:n joukot ajoivat vihollista jo kohti Mozyria. Rintaman voimaryhmittymän eteneminen Gomelin alueella natsien selustaan, oikealla 3.A:n eteneminen Byhovin suuntaan ja keskustan alueella 63.A:n ja 11.A:n voimakas painostus pakottivat vihollisen vetäytymään Gomelistä. Valko-Venäjän huomattava teollisuus- ja aluekeskus vapautettiin fasisteista 26.11.-43.

V-VR:n rintama vahvisti asemiaan

Gomelin- Retšitsan operaation tärkeä saavutus oli, ettei vihollinen kyennyt siirtämään V-VR:n alueelta 1.UR:n alueelle ainoatakaan yksikköä Kiovan vapautustaistelujen aikana. Operaatiossa murtauduttiin vihollisen pääpuolustuslinjan lävitse. Tämä loi edulliset lähtöasemat koko Valko-Venäjän vapauttamiseksi. Joulukuussa V-VR:n joukot vahvistivat asemiaan. Rintaman oikealla sivustalla 50.A saavutti Dneprin Novo-Byhovin luona. Oikealla sivustallaan 50.A oli yhteydessä Tšausyn luona LänsiR:n 10.A:aan. 3.A valmistautui Dneprin ylitykseen ja Rogatševin valtauksen. 48.A pureutui Berezina-joen pohjoisrannalle Žlobinin eteläpuolelle. 65.A ja 61.A etenivät suunnal-

Runsaassa kahdessa vuodessa osat kääntyivät. V. 1941 heinäkuussa neuvostojoukot perääntyivät taistellen Valko-Venäjällä suuria tappioita kärsien. Lokakuussa 1943 saksalaisten sotavankikolonnat kulkivat Valko-Venäjältä itään. Kuva ”Marsalkka Zukovin muistelmat” kirjasta.

la Mozyr-Kalinkovitš.

Keskeytymätön eteneminen Dneprille kesti 5 kuukautta

Vuoden loppuun mennessä taistelu Dnepristä oli päättynyt. Leveä virta oli ylitetty lähes koko matkaltaan Mustaltamereltä Smolenskiin. Viisi kuukautta kestäneen keskeytyksettömän hyökkäyksen aikana oli tuhottu 118 vihollisdivisioonaa. Joulukuun loppuun mennessä 2.- ja 3.UR:n alueella oli muodostettu 400 km leveä ja 100 km syvä sillanpää Dneprin länsirannalle. 3.UR:n joukot puhdistivat Zaporozžen sillanpään ja valtasivat Dnepropetrovskin. 4.UR muodosti sillanpään Perkopin kannakselle ja sulki natsit mottiin Krimille. Pohjoisessa oli valloitettu osa Kalininin aluetta, Smolenskin alue ja laajoja alueita Valko-Venäjän itäosista. Vuoden lopus-

sa rintamalinja kulki pohjoisesta Ilmajärven, Velike-Lukin, Vitebskin ja Mozyrin alueen, Polisian alueen, Zitomirin, Fastovin, Kirovogradin alueen ja Zaporozžen kautta Hersoniin. Krim oli edelleen fasistien miehittämä.

Joulukuussa -43 päätettiin Ukrainan ja Leningradin vapauttamisesta

Joulukuussa pidettiin Moskovassa puolustuskomitean laajennettu istunto. Taistelujen painopiste oli ollut eteläisillä rintamilla. Saavutettujen voittojen ansiosta tilanne Leningradissa oli helpottunut. Tässä vaiheessa Saksalaisilla oli itärintamalla 5 milj. sotilasta, 54000 tykkiä ja kranaatinheitintä, 5400 ps-vauhua ja rynnäkkötykkiä ja 3000 len-

Jatkuu sivulla 19

Venezuela: Sosialismin rakentaminen sai edelleen kansan tuen

Sunnuntaina 8.12.2013 pidetyissä kunnallisvaaleissa Venezuelan Yhdistynyt Sosialistipuolue PSUV pysyi edelleen maan suurimpana poliittisena voimana. Opposition harjoittaman taloudellisen sodankäynnin ja sabotaasien keskellä se oli PSUV:ltä hieno saavutus, joka takaa mahdollisuuden jatkaa maailman vaikeinta yhteiskunnallista projektia, demokraattisen sosialismin rakentamista kapitalismin keskellä.

Presidentti Nicolas Maduron PSUV-puolue saavutti tärkeän voiton Venezuelan kunnallisvaaleissa, huolimatta opposition harjoittamasta sabotaasista ja taloudellisesta sodankäynnistä.

PSUV liittolaisineen sai 49,24 prosenttia äänistä, kun oppositiokoalitio MUD (Mesa de la Unidad Democrática) liittolaisineen sai 42,72 ja muut ryhmät 8,03 prosenttia. PSUV:n kannatus jäi ensimmäistä kertaa niukasti alle 50 prosentin.

Vaaleissa valittiin 335 pormestaria, kaksi metropolialueen pormestaria, sekä kunnanvaltuutetut kaikkiin kuntiin. PSUV sai 255 pormestarin paikkaa, joka on 76 prosenttia paikoista. Äänen kesittäminen kärkiehdokkaalle siis onnistui hyvin. Äänestysprosentti oli 59, mikä on enemmän kuin yle-

sä kunnallisvaaleissa Latinalaisessa Amerikassa. PSUV voitti useimmissa kunnissa, mutta oppositio eteni joissakin suurissa kaupungeissa kuten Caracasin metropolialueella.

Vaaleja edelsi ankara taloudellinen sodankäynti ja opposition järjestämät sabotaasit. Tilanne Venezuelassa tuo elävästi mieleen Chilen ja Salvador Allenden vuonna 1973. Allendella oli sama projekti kuin viime maaliskuussa syöpään menehtyneellä Hugo Chavezilla: demokraattisen sosialismin rakentaminen kapitalismin keskellä. Se on varmasti paitsi vaikein, myös

maailman vaarallisin yhteiskunnallinen projekti.

Valta kansalle

Venezuelan kansa kävi vaaliurnilla 18. kerran Hugo Chavezin presidenttikauden alettua vuonna 1999. Se on enemmän kuin maassa oli ollut vaaleja edellisen 40 vuoden aikana. Chavez perusti Venezuelaan toimivan demokratian vapaine kansanäänestyksineen. Eikä siinä kaikki: Venezuelaan on perustettu laaja ruohonjuuritason demokratia yhteisöneuvostoineen. Näitä neuvostoja on viimeisen laskennan mukaan yli 40 000. Ne saavat rahaa valtion budjetista paikallisiin, itsenäisesti toteutettaviin projekteihinsa.

Myös taloutta on demokraatsoitu kansallistamalla avainalat (myös osa pankeista), perustamalla uusia valtionyhtiöitä, sekä tukemalla ja rahoittamalla osuustoiminnan laajentumista noin 700 osuuskunnasta yli 300 000 osuuskunnan kansanliikkeeksi. Tämän nopeasti ja tehokkaasti toteutetun demokraatiaprojektin aikana länsimainen valtamedia kehtasi nimittää Hugo Chavezia diktaattoriksi.

Maailman paras vaalijärjestelmä

Chavezin hallintokaudella uudistettiin vaalijärjestelmä täysin sähköiseksi. USA:n ex-presidentti Jimmy Carter on luonnehtinut sitä maailman parhaaksi ja luotettavimmaksi. Hänen perustamansa The Carter Centre on toiminut ympäri maailmaa vaalitarkkailijoina ja vaalijärjestelmien tutkijoina. Carter oli Venezuelassa useasti vaalitarkkailijana ja perehtyi Venezuelan vaalijärjestelmään.

Huhtikuun presidentinvaaleissa, joissa Nicolas Maduro voitti niukasti, oppositio alkoi räyhätä suureen ääneen vaalivilpistä ja vaati uudelleenlaskentaa. Keskusvaalilautakunta suostui tarkistuslaskentaan. Mutta vaikka tietokone laskisi täysin digitaalisen vaalimateriaalin uudelleen ja uudelleen, ei lopputulos miksiäkään muutu. Se rähinä kuivui kasaan omaa typeryyttään, mutta saihan perusteeton väite vaalivilpistä huomiota kansainvälisessä valtamediaassa Suomea myöten. Vaalivilppi on Jimmy Carterin mukaan Venezuelan järjestelmässä mahdotonta.

Opposition ”vaalikampanja”: taloudellisia sabotaaseja

Massiivinen sähkökatkos pimenesi Caracasin ja suuren osan maata aivan kunnallisvaalien alla 2.12. Yli kolmen miljoonan asukkaan Caracasissa metro pysähtyi ja kaupoiasta ja toimistorakennuksista jouduttiin evakuoimaan ihmisiä. Suurkaupungin pimeneminen on tehokas keino ärtymyksen ja tyytymättömyyden ilmapiirin luomiseksi.

Presidentti Maduro ilmoitti heti twitterissä epäilynsä, että katkoksen takana on sabotaasi kuten syyskuussakin oli. Maanlaajuinen sähkökatkos alkoi silloin samalta seudulta kuin nyt ja se on jo tutkimuksissa todettu sabotaasiksi. Sähkökatkokset tosin ovat Venezuelassa melko tavallisia varsinkin sisämaassa, mutta pääkaupungissa on aikaisemmin välttytty suuremmilta katkoksilta. Venezuelanalaysis.com -sivuston mukaan sabotaaseilla on aiheutettu maassa useita sähkökatkoksia.

Kansainvälinen valtamedia on

naureskellut sähkökatkoksille ja väittänyt, että öljyntuottajamaassa on öljypula. Pilikka osuu väärään nilkkaan, koska 70 prosenttia Venezuelan sähköstä tuotetaan vesivoimalla. Sehän ei ihan heti lopu eikä vettä voi varastaa. Sabotaaseista valtamedia ei tietenkään raportoi sanaakaan.

Elintarvikepulan synty

Valtamedia on silloin tällöin riekunut Venezuelan elintarvikepula, vessapaperipulasta ja milloin mistäkin. Valtio ostaa varastoihinsa elintarvikkeita ja muita kodin perustarvikkeita sekä lääkkeitä. Niitä myydään subventoituun hintaan valtion maanlaajuisessa markettiketjussa. Elintarvikkeita toimitetaan myös kansanruokaloihin, joissa köyhät saavat ilmaisen aterian joka päivä. Kuljetus on melkoinen ruljanssi ja siihen sekaan mahtuvat myös varkaiden kuorma-autot ja rekat. Niiden matkan pää saat- ta olla naapurimaa Kolumbia, jossa elintarvikkeita voi vapaasti myydä ja niistä saa hyvän nannan.

Maduro on luvannut tehokkaasti puuttua näihin sabotaaseihin. Mutta miten? Venezuelassa ei ole ex-sosialistimaista tuttua kyttäysjärjestelmää, jolla yhteistä omaisuutta valvottaisiin. Ehkä joitain apua on siitä, että valtio on äskettäin perustanut logistiikkayhtiön, jolle on tilattu 5000 rekkaa Kii-nasta ja Brasiliasta. Sitten lienee helpompi ainakin tunnistaa valtion rekat huijareiden yksityisestä bisneksistä.

Kun seuraavan kerran luet valtamediasta, että Venezuelassa on riisipula, kysy onko Kolumbiasa tarjolla halpaa riisiä.

Marjaliisa Siira

Voiton suhdeluvun laskutendenssin laista

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori (kansantaloustiede)

Olin lukioaikana lukenut taloustieteen klassikoita. Sitten luin suoraan Marxin pääoman ykkös- ja kakkos-osaa ylioppilaaksitulovuotena kesällä 1970. Etenkin kakkonen oli vaikea. Helsingin yliopiston sosiologian laitoksella Arto Noro piti luentoja Marxin kirjoituksista ja niitä kuunneltiin ja luettiin Nevalainen-Peltosta, palkkatyötä ja pääomaa ynnä muuta.

Sitten tuli Pääoman kolmas osa suomeksi Antero Tiusasen kääntämänä vuonna 1976. Siitä alkoi paremmin päästä käsitykseen Marxin pääoman perusajatuksista. Otin kirjan myös armeijaan iltalukemisiksi, ja tuli sitä luettua kohuullisen perusteellisesti. Siitä opin ajatuksen voiton suhdeluvun laskutendenssin laista. Sen huomasi, että siihen ei oltu juurikaan perehdytty. Oli niitä, jotka tunsivat peruslähtökohdan. Kumminkin sillä on keskeinen merkitys talouden ymmärtämisessä Marxin tavalla.

Asiaan kannattaa perehtyä. Kannattaa tehdä itselleen selväksi Marxin voiton suhdeluvun kaava $m/(c+v)$. m on tässä lisäarvo, v on vaihteleva pääoma ja c on pysyvä pääoma. Kustannushinta on vaihteleva pääoma plus pysyvä pääoma. Pysyvä pääoma koostuu kiinteästä pääomasta ja liikkuvasta pääomasta. Kiinteä pääoma, kuten koneet, sisältyy vain osittain tavarankustannushintaan, koska se kulutetaan vain osittain tavarantuotannossa. Liikkuva pääoma kuten raaka-aineet ja energia, sisältyvät kokonaan kustannushintaan, koska ne kulutetaan kokonaan tavarantuotannossa.

Lisäarvon suhdeluku on tässä m/v eli lisäarvo jaettuna vaihtelevalla pääomalla. Voiton suhdeluku $m/(c+v)$ poikkeaa tästä, koska pysyvä pääoma c on jakajassa mukana. Voiton suhdeluku laskee, kun c nousee ja lisäarvon suhdeluku m/v on ennallaan. Samalla c/v nousee eli pysyvän pääoman suhde vaihtelevaan pääomaan. Kun näin käy koko

Pääoma-seminaarissa 16.11.-13 nousi esiin kysymys voiton suhdeluvun laskutendenssin laista. Sen seurauksena on noussut keskustelua. Tässä Pekka Tiainen ”artikkelissaan perustelee, että Marx kirjoittaa voiton suhdeluvun laskutendenssin laista, ja on mahdollista, että vastavaikutusten takia voiton suhdeluku myös nousee. Tämä on aivan eri asia kuin voiton suhdeluvun laskun laki ja voiton suhdeluvun väijäämätön lasku, jollaista ei ole Marxilla, vaikka on yleistä, että näin virheellisesti luullaan”.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Helsingin yliopiston tiloissa pidetty ”Pääoma”-seminaarikeräsi suuren joukon asiasta kiinnostunutta väkeä. Tilaisuudesta lähti liikkeelle myös keskustelu voiton suhdeluvun laskutendenssin laista.

taloudessa, keskimääräinen voiton suhdeluku laskee.

Marx käy Pääoma kolmosen luvuissa 1-12 läpi voiton suhdelukuun vaikuttavista eri tekijöistä. Voiton suhdeluvun laskutendenssin lain hän käsittelee luvussa 13. Miksi hän puhuu laista?

Hän perustelee: ”Kapitalistisen tuotantotavan laiksi on kuitenkin osoittautunut, että tämän tuotantotavan kehityksen mukana tapahtuu vaihtelevan pääoman suhteellinen väheneminen verrattuna pysyvään pääomaan” eli hänen käsitteillään pääoman elimellisen kokoonpanon nousu. Tämä on seurausta tuotantovoiman kehityksestä. Tätä prosessia synnyttää se, että ”kapitalisti, joka käyttää parannettuja, mutta ei vielä yleistyneitä tuotantovälineitä, myy alle markkinahinnan, mutta yli yksilöllisen tuotantohinnan; näin ollen voiton suhdeluku nousee hänen kohdallaan kunnes kilpailu on sen tasa-

painottanut”. Kun muutkin ottavat käyttöön näitä parannettuja menetelmiä, pääoman määrä kasvaa ja elimellinen kokoonpano nousee. Seurauksena voiton suhdeluku lainvoimaisesti pyrkii laskemaan eli on voiton suhdeluvun laskutendenssin laki.

Kyse ei kuitenkaan ole voiton suhdeluvun laskun laista kuten yleisesti väärin ymmärretään. Luin aikoinaan arvostamani englantilaisen taloustieteilijän ja nobelistin Joan Robinsonin (31.10.1903 – 5.8.1983) tekstejä, kun hän muun muassa avasi vuonna 1942 keskustelua Marxista esseellään marxilaisesta taloustieteestä. Hän tunsii Marxia, mutta minulle jäi käsitys, että hän liiaksi käsitti Marxin lain voiton suhdeluvun laskuksi eikä laskutendenssiksi. Myöskin on esitetty erilaisia kurjistumisteorioita ja kapitalismin romahdusteorioita, mutta Marxin voiton suhdeluvun laskutendenssi ei ole romahdusteoria vaan oikeammin taloudellisen krii-

sin ja vaihteluiden teoria.

Marx nimittäin paitsi käsittelee useita eri voiton suhdelukuun vaikuttavia tekijöitä myöskin sen vastasyitä ja tekijöitä, joita hän listaa viisi: (1) Lisäarvon suhdeluvun nousu (riistoasteen nosto) voittosuhteen ylläpitämiseksi. (2) Työpal-

On huomattava, että lisäarvon suhdeluku eli Marxin käsitteillä usein suomennuksissa käytetty riiston aste voi nousta ja silti samalla reaaliainio ja hyvinvointi, kun tuotanto kasvaa vielä enemmän. Pysyvän pääoman elementtien halpenemisesta on erillinenkin lukunsa 5, jossa on niinkin edistysellisiä asioita kuin jätteiden määrän vähentä-

minen raaka-aineiden paremmaksi käyttämiseksi ja jätteiden muuttaminen takaisin uusiksi tuotannon elementeiksi eli jätteiden kierrätys. Joskus 1980-luvun alkuvuosina käsitteilin näitä aiheita, kun käsitteilin ympäristökysymyksiä yhteydessä talouden toimintaan, eikä teema ole suinkaan vanhentunut vaan tarpeen avata.

Entä kriisitutkimus? Pääomaseminaarissa 16.11.2013 Sixten Korkman sanoi olennaisen taloustieteilijöille tutun asian, että osa siitä, mitä taloudessa tapahtuu, on sisäsyntyistä, endogeenista, ei ulkoapäin aiheutunutta, exogeenista. Eli Marxin teoriaan sovellettuna Marxin kuvaama kapitalistinen tuotantotapa synnyttää uumenissaan, sisällään, kriisejä ja suhdannevaihtelua. Kytken tämän voiton suhdeluvun laskutendenssin lakiin. Kriisissä ja lamassa tai laskusuhdanteessa osa liikkakasaantuneesta pääomasta tuhoutuu ja työvoimaa vähennetään ja sitä kautta voiton suhdeluku nousee ja alkaa taas uusi noususuhdanne ja mahdollisesti kasvun kausi. Tai kriisi jatkuu pidempään.

Marxin kriisiteoria ei siten ole yksistään alikulutusteoria, kuten usein tunnutaan ymmärtävän. Pikemmin on niin, että voiton suhdeluvun laskutendenssi synnyttää lisäarvon suhdeluvun nostamisen, työpalkan polkemisen ja suhteellisen liikkaväestön luomisen kautta sekä ajautuessaan taantumaan, lamaan, laskusuhdanteeseen tai muuhun kriisiin alikulutusta suhteessa tuotantomahdollisuuksiin. Liian vähäinen kysyntä on kriisi- ja talouden laskusuhdannekehitystä ja syventää sitä, mutta Marxin ajatuksen ymmärtäminen edellyttää voiton suhdeluvun laskutendenssin ymmärtämistä.

Tästä on sitten erilaisia sovellutuksia erilaisten talouskriisien analysointiin, kuten myös erilaisia johtopäätöksiä sen suhteen, miten tulee tai voidaan toimia vastaamiseksi kriiseihin tai niiden välttämiseksi tai vahinkojen rajaamiseksi. Mutta ne ovat toisten kirjoitusten aiheita. Olennaista on, että edelleenkin on ajankohtaista tarkastella, miten Marxin pääomateoriaa voidaan soveltaa nykyaikana tutkimuksessa ja politiikassa.

Lenin puhututti Helsingissä

Lokakuun vallankumouksen johtajan V.I. Leninin nimi halutaan mieluusti unohtaa mm. silloin, kun keskustellaan Suomen valtiollisen itsenäistymisen historiasta. Aihe nousi tapetille marraskuun lopussa, kun Helsingissä järjestettiin keskustelutilaisuus Leninistä.

Lenin oli keskeinen tekijä työväenluokan luokkataistelutaktiikan kehittämisessä

Venäjällä ja Neuvostoliitossa opiskelleiden yhdistyksen VeNeOy:n koolle kutsuma tilaisuus pidettiin Venäjän tiede- ja kulttuurikeskuksen tiloissa Helsingissä. Paikalle oli saapunut satapäinen yleisö

kuuntelemaan keskustelua teemasta ”Oliko Lenin onneksi Suomelle – entä Venäjälle?”.

Keskustelutilaisuuden pääesiintyjät: professori Osmo Jussila, Aleksanteri-instituutin johtaja

Markku Kivinen ja Lenin-museon johtaja Aimo Minkkinen ovat kaikki tehneet työtä Neuvostoliitto-teeman ympärillä. Sen sijaan ymmärrys historian kulta- ja tulkinnat Leninin ajatuksista poikkesivat toisistaan huomattavasti.

Neuvostoliiton tragedia-nimisen kirjan hiljattain julkaissut Osmo Jussila katsoi, että Leninin merkitystä Suomen kannalta on liioiteltu. Hänen mielestään Leninin kansallisuuspolitiikka oli silkkaa tekopyhyyttä, joka tähtäsi maailmanvallankumoukseen. Neuvostoliitto-tutkimuksen parissa työtä tehnyt Jussila tulkitsi myös tarkemmin Leniniä henkilönä ja valtiomiehenä. Professorin mielestä Lenin oli fanaatikko ja murhanhimoinen vallankumouksellinen, joka ei kaihtanut väkivaltaa.

Aleksanteri-instituutin johtaja Kivinen ei yhtynyt täysin Jussilan hieman hysteerisiin syytöksiin.

Hänen mielestään Leninin puoluejärjestelmä oli silti tuhoisa.

Lenin-museon johtaja Aimo Minkkinen vastasi painokkaasti Jussilan esittämiin syytöksiin. Minkkinen muistutti Leninin joutuneen kamppailemaan kansallisuuspoliittisesta linjastaan omiensa keskuudessa. Minkkinen korosti Leninin olleen rationaalinen henkilö, joka tarkasteli yhteiskunnallisia ilmiöitä tieteellisesti: fanaatikosta ei Leninin yhteydessä voi missään nimessä puhua.

Tilaisuuden ydin eli keskustelu Leninin merkityksestä sai yleisön heräämään. Professori Jussilan mielestä Leninin merkitys Suomelle, Venäjälle ja maailmalle on vain negatiivista. Kivinen ja Minkkinen torjuivat väitteet ja saivat samalla yleisön puolelleen. Minkkinen mukaan Leninin merkitys rauhanpolitiikan kehittämiseen oli keskeistä. Yleisöpuheenvuoron käyttä-

nyt kehityksimaatutkija Pertti Muttanen puolestaan katsoi Leninin aatteiden vaikuttaneen hyvin paljon siirtomaiden vapautusliikkeisiin.

Keskustelu Leninin merkityksestä ryöpsähti, kun tuli puhe yhteiskuntakehityksestä. Yleisöstä esitettiin teesi, jonka mukaan tämän aatteet ovat vaikuttaneet lukuisten tavallisten ihmisten maailmankuvaan: Suomessa nuo ihmiset rakensivat hyvinvointivaltiota osana työväenliikettä.

Toisaalta Leninin luoman järjestelmän pelko sai porvarit tekemään hyvinvointiin liittyviä myönnetyksiä. Moni yleisössä ollut huomautti, että näihin seikkoihin liittyvä tutkimus on vielä lapsen kengissä. Lenin-tutkimusta tarvitaan etenkin nyt kun useat yhteiskunnalliset ristiriidat kärjistyvät, totesi moni.

KIINA VUONNA 2012

Useat Kiinan kehitystä seuranneet kansalaiset epäilevät maan sosialis-
tisen markkinatalouden toimivuut-
ta ja päämääriä. Jotkut määrittelevät
Kiinan kansantasaavallen jo nyt
kapitalistisen tien kulkijaksi. Epäile-
mättä Kiinan kommunistisessa puo-
lueessa käydään kovaa kamppailua
socialismin ja kapitalismin välillä.
Kiinalaiset kommunistit julkittuovat
puolueohjelmassaan oman kantan-
sa tähän asiaan seuraavasti:

”Sosialismin rakennettaessa meidän perustehtävämme on edelleen vapauttaa ja kehittää tuotantovoimia ja aktivoida sosialistista uuden aikaistamista askel askeleelta suorittamalla uudistuksia päälysrakenteissa ja niissä tuotantosuhteissa, jotka eivät mukaudu tuotantovoimien kehitykseen. Meidän täytyy ylläpitää ja kohentaa perustaloustalouden julkisen omistuksen hallitsevaa roolia ja monimuotoisten omistusmuotojen kehittämistä pala palalta yhtä hyvin kuin vallitsevaa jakelujärjestelmää ja erilaisia rinnakkaisia jakelumuotoja.

Meidän täytyy ensin rohkaita joitain alueita ja ihmisiä rikastumaan sekä eliminoimaan asteittain köyhyys ja aktivoida yleistä menestymistä ja kohdata jatkuvasti kansan ikuisesti kasvavia materiaalisia ja kulttuurisia tarpeita tuottavuuden kasvun ja sosiaalisen hyvinvoinnin perustalta. Puolueessamme kehitys on etusijalla maamme hallitsemisessa ja nuorentamisessa. Kaiken työmme oikeutettuna lähtökohtana ja kriteerinä on, kuinka työmme hyödyttää tuotantovoimien kehitystä sosialistisessa yhteiskunnassamme, sekä kuinka se voimistaa sosialistista maamme ja kohentaa kansamme elintaso.” (KKP)

Tavoitteena sosialistinen hyvinvointivaltio

Kiinalaisten asiantuntijoiden mukaan Kiinasta kehkeytyy hyvinvointivaltio terveydenhuoltoineen ja vanhuuseläkejärjestelmineen vuoteen 2049 mennessä. Kiinan ihmismillisten resurssien, sosiaaliturvan ja siviiliasian ministeriön toimesta laaditun raportin mukaan tavoite toteutetaan kolmessa vaiheessa.

Ensimmäisessä vaiheessa v. 2008–2012 luodaan turvaverkosto, joka sisältää minimi toimeentulon, sairausvakuutuksen ja eläkkeen kaikille kaupunkien ja maaseudun asukkaille. Toisessa vaiheessa v. 2013–2020 valtio kehittää hyvinvointipolitiikkaa ja panostaa sosiaaliturvaverkoston vakauteen ja kestävyyteen. Kolmannessa vaiheessa maasta rakennetaan sosialistinen hyvinvointivaltio, jolla on kiinalaiset ominaispiirteet. Kiinan sosiaaliturvajärjestelmä käsittää jo sosiaalivakuutuksen, vanhuus-, orpo- ja vammaisavustuksen, erityis- huolenpidon varusmiehille, asumis- palvelut ja sosiaaliavun.

Kiinan kansantasavallan organisoiminen ja kehittäminen sosialistiseksi hyvinvointivaltioksi on ihmiskunnan suurin projekti kautta aikojen. Hanke on kuitenkin aloitettu. Siihen on resursoitu valtavia summia rahaa, ihmistyövoimaa ja tietämystä. Tavoitteen saavuttamiseen kuluu vuosikymmeniä. Kiina sijoittuu YK:n inhimillisen kehityksen -indeksillä (HDI) mitattuna 101. sijalle maailman valtioiden joukossa. 1,4 miljardin kiinalaisen hyvinvoinnin ylläpitäminen ja oikeudenmukaisen yhteiskunnan rakentaminen ovat valtava urakka. Kestävän ja ympäris-

Kiinan 18. puoluekokous vahvisti v. 2012 tavoitteekseen kaksinkertaistaa maan bruttokansantuotteen ja nostaa Kiina keskivauraiden maiden joukkoon vuoteen 2020 mennessä. Tämä edellyttää maan vuotuisen talouskasvun ylläpitämistä 6–8 %. Kiinan talouskasvun hidastuessaakin sen bruttokansantuotteen arvo ohittanee Yhdysvaltain bruttokansantuotteen mahdollisesti jo v. 2018. Kiinan talouskasvu viimeisen 10 vuoden aikana on ollut huimaa ja on edelleen ripeää.

"Kielletty kaupunki" Pekingissä on tänään turistikohde t. palatsimuseo. Siellä asuivat Ming- ja Qing-dynastian (1368-1911) keisarit sen rakentamisesta (1407-1420) saakka. Rakennustöissä oli yli miljoona työläistä. Siellä on 9999 huonetta. Nimensä alue sai, koska ylimystöön kuulumattomia sinne ei päästetty.

tötietoisen sosialismin rakentaminen edellyttää kulutusideologias-
ta luopumista, osallistuvaa talou-
dellista demokratiaa ja vallan ha-
jauttamista.

Vuonna 2012 Kiinan talous toteutui suunnitelmiensa mukaisesti

Kiina toteutti v. 2012 talouspolitiikkaa, jonka tavoitteena oli sen kansalaisten hyvinvoinnin kohentaminen. Kansallinen kysyntä näytteli pääroolia vakaan kasvun saavuttamisessa. Kansan kulutuskysyntä lisättiin. Siitä tehtiin taloudellisen kasvun ohjaava päävoima. Huolimatta maailman heikosta taloudellisesta tilanteesta ja lamasta Kiinan ulkomaankaupan volyymi kasvoi 6, 2 % v. 2012. Kiinan vienti kohoisi 7,9 % ja tuonti vain 4,3 %. Kauppataseen ylijäämä oli 231 miljardia dollaria. Kiinalaiset yhtiöt laajensivat olemassaoloaan valtamerentakaisissa maissa. Kiina investoi ulkomaille 77 miljardia dollaria (kasvu 28,6 %). Ulkomaisista sopimusprojekteista kuitattiin yhteensä 116,6 miljardia dollaria.

Maan hintatasoa pidettiin va-
kaana. Päätehtäväksi asetui koko
finanssijärjestelmän kollektiivisten
riskien sääntely ja valvonta ja voi-
mistaa kattavaa hintasäännöstelyä.
Inflaatio pyrittiin pitämään alle 2,6
% tasoisena.

Kiina kasvatti tukeaan maataloudelle. Keskushallituksen maataloustuki viljelijöille ja maaseudulle kasvoi 18 %. Hallitus suojeli viljelysmaata, jota oli yhteensä 121,3 miljoonaa hehtaaria. Tavoitteena oli kasvattaa viljasatoa 50 miljoonalla tonnilla. Lisäksi suunnitteilla oli yhteisötasolla tapahtuva maatalouskoneiden palvelujärjestelmän ulottaminen lähes kaikkiin kaupunkeihin ja kauppaloihin. Maaseudulle vedettiin 317 500 kilometriä sähkövoimakapeleita. Maanteitä rakennettiin 194 000 km. Lähes kaksi miljoonaa kotitaloutta sai käyttöönsä talouskaasua. 5,6 miljoonaa ransistynyttä maataloa remontoitiin. Viljavarastoja rakennettiin 4,2 miljoonan viljatonnin varastoimiseksi. Kaupunkeihin ja kyliin perustettiin standardisoituja kauppajoja. Ne kattavat 75 % Kiinan kylistä.

Palvelusektorin kehittymistä tapahtui tuottaja- ja kuluttajapalveluissa. Palvelusektorin arvonlisäys oli 8,1 %. Tämä sektori työllistää jatkossa eniten ihmisiä. Uusia rautatielinjoja rakennettiin 5 382 km. Liikenteelle avattiin 58 672 km

valta- ja moottoriteitä. 96 uutta merisatamaa ja kaksi siviililentokenttää otettiin käyttöön. Energiatuotanto laajeni hyödyntämällä vihreää kasvosteollisuutta ja polttamalla hiilipitoisia kasveja. Tuulivoiman käyttö kasvoi 15 000 MW ja aurinkovoiman käyttö vastaavasti 3 000 MW. Kivihiilen, raakaöljyn ja maakaasun käyttö lisäytyi 3,8 %. Sähkötuotanto kasvoi 4,8 %.

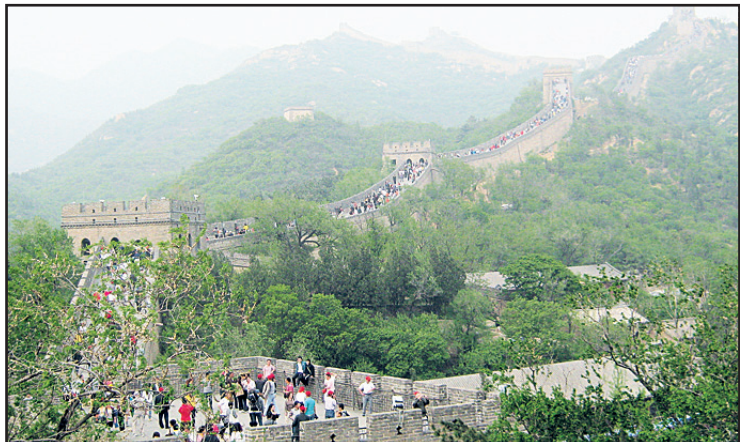
Energian kulutus/henkilö suhteessa bruttokansantuotteeseen aleni 3,6 %. Kiina jatkoi energiatehokkaan tuotannon edistämistä. Maassa säästettiin energiaa ja vähennettiin päästöjä teollisuudessa, liikenteessä, rakentamisessa ja julkisten laitosten toiminnassa. Valtio käynnisti kierrätystalouden pilottiprojekteja, joissa palautettiin kaupunkijätteessä olevia mineraalivarjoja kiertoön. Tätä varten rakennettiin kierrätystä hyödyntäviä teollisuuspuistoja. Valtio tuki 489 esitelyprojektia, jotka kehittivät kierrätystaloutta, säästivät luonnonvaroja ja 260 miljoonaa vesitonnia sekä jälleenkäsittelivät 69 miljoonaa jätetonna.

Kaupunkialueille rakennettiin jäteveden puhdistamoita ja jätelaitoksia sekä viemäröintijärjestelmiä. Päivittäinen jäteveden käsittelykapasiteetti kasvoi 11,6 miljoonalla tonnilla, puhdistetun veden tuotanto 2,2 miljoonalla tonnilla ja jätteiden kuljetus 93 000 tonnilla. Rikkidioksidin päästöt (4,52 %), kemiallisen hapen menekki (3,05 %), ammoniakki (2,62 %) ja typpihapon päästöt (2,77 %) laskivat. Veden kulutus teollisuudessa aleni 8 %. Taajamien jätevedestä ja talousjätteestä keskimäärin 83 % jälleenkäsiteltiin. Ilmastonsuojotuksen estämisessä edistyttiin. Hiilidioksidipäästöt pienenivät 5 %.

Perustalousjärjestelmää uudistettiin järjestämällä uudelleen valtionyhtiöitä. Yhdeksän valtionyhtiötä listautettiin kotimaisille tai kansainvälisille osakemarkkinoille. 51 valtion omistamassa yrityksessä hallintoneuvostoa laajennettiin. Pienten ja mikroyritysten ohjesääntöjä muotoiltiin niin, että ne rohkaisisivat ja ohjaisivat investointeja ja hallituksesta riippumattomiin sijoituskohteisiin. Kiina voimisti ponnistuksiaan energian käytön hintojen uusimiseksi. Tämä edistää vähitellen kotitalouksien sähkönkulutuksen ja talouskaasun progressiivista hinnoittelua. Myöhemmin sama asia ulotetaan sähkön käyttöön sekä vesi- ja ydinvoimaan.

Verotus-, rahoitus- ja talousjärjestelmien uudistamista nopeutettiin. Yhdeksässä provinssissa ja kunnassa sekä kolmessa kaupungissa otettiin käyttöön arvonlisävero. Maahan on perustettu korkeiluvuyöhykkeitä, joissa testataan talousuudistusta ja maaseudun rahoituksen uudistamista. Kiinassa on sovellettu kelluvia korkoja RMB-taletuksiin ja –lainoihin sekä laadittu joustavampia vaihtokursseja oman maan valuutalle suhteessa muiden maiden valuuttoihin. RMB:n käyttöä on laajennettu rajojen välisessä kaupassa ja investoinneissa.

Kiinan työttömyysaste oli vuoden 2012 lopulla 4,1 %. Kaupunkialueille luotiin yli 12,6 miljoonaa työpaikkaa. Kaupungissa asuva tienasi vuodessa 24 565 yania ja maaseudulla vain 7 917 yania. Palkat nousivat keskimäärin n. 10 %. Sosiaaliturvan kohentuminen hyödytti väestöä palkankorotuksia enemmän. Kaupungeissa ja maaseudulla otettiin käyttöön uudentyyppinen kattava vanhuusiän vakuutusjärjestelmä. Maaseudun väestölle ja kaupunkien työssäkäyttömättömille asukkailla käynnistettiin oma sairausvakuutusohjelma. Maaseudun osuuskuntien työntekijät pääsivät terveydenhuollon ja perussairausvakuutuksen piiriin (240 yania/vuosi). Vuoden lopulla kaupunkien väestön sosiaaliturva koostui vanhuuseläkkeestä (325 miljoonaa henk.), sairausvakuutuksesta (536 miljoonaa henk.), työttömyyskorvauksesta (152 miljoonaa henk.) ja eläkettä odottavien eläkettä (152 miljoonaa henk.).

Kiinan muuri on maailman suurin rakennus. Uusien tietojen mukaan se on yli 20000 km pitkä. Sen ensimmäiset osat rakennettiin n. 700 eaa. Säännöllinen rakennustyö alkoi Qin- dynastian aikana 200-luvulla eaa. Välillä työ keskeytettiin, mutta rakennustöitä jatkettiin Ming-dynastian aikana (1368-1644). Niinpä yhteiskuntakehitys tämänkin ansiosta Kiinassa ja Euroopassa saivat hieman erilaisia muotoja. Muurilla on ollut suuri merkitys Kiinan ja maailman historiassa. Siinä missä Rooma torjui germaanien hyökkäykset legiooniensa turvin, Kiinatorjui ulkoiset hyökkäykset ”legiooniensa” ja muurinsa turvin. Muuri symboloi poliittista jatkuvuutta.

naa henk.), työntekijöiden tapatur-
mavakuutuksesta (190 miljoonaa
henk.) ja äitiysrahasta (154 miljo-
onaa henk.). Maaseudulla 462 mil-
joonaa ihmistä kuului vanhuuseläk-
keen piiriin.

Lääketieteessä ja terveydenhuollossa on saavutettu merkittäviä tuloksia kuten peruslääkityksen lujittaminen, kuntien lääkärintarkastusten ja terveydenhuollon uudistaminen sekä julkisten maakunnallisten sairaaloiden perustaminen. Kolme sairausvakuutuksen perusmallia kattavat yli 95 % kaupunkien ja maaseudun asukkaista.

Kiina käytti v. 2012 BKT:staan 4 % koulutukseen. Ensimmäisen ja toisen asteen oppilaitosten remontointi käynnistettiin. Maaseudun koulujen opettajille rakennettiin makuusijoja ja korjattiin rapistuneita koulurakennuksia. Lukukausimaksujen poistaminen ulotettiin koskemaan kaikkia niitä maaseudun opiskelijoita, jotka opiskelivat toisen asteen ammatillisessa koulutuksessa. Maaseudulla kaupunkien siirtyneiden työntekijöiden lapset pääsivät asuinpaikkakuntansa kouluun. Heitä autettiin myös pääsemään paikallisiin lukioihin ja korkeakouluihin. 92 % kouluikäisistä kiinalaisista kävi 9-vuotisen peruskoulun. Toisen asteen koulutuksen suoritti 85 %. Ylioppilastutkintoon ylti kaikkiaan 6,9 miljoonaa kansalaista.

Lopuksi

Kiinassa tapahtuva kehitys näyttää hyödyttävän tavallistakin kiinalaista. Se loiventaa myös maaseudun ja kaupunkien hyvinvointieroja. Toki kulutuksen kasvattamisella ja markkinoiden hyödyntämisellä sekä valtion omaisuuden kapitalisoimisella on vissit rajansa. Kiinassa parhailaan tapahtuva yhteiskunnallinen kehitys on myös sosialismin sisällä tapahtuvaa luokkataistelua, jossa taistellaan maan yhteiskunnallisen kehityksen sisällöstä ja sen toteutusmuodoista.

Matti Laitinen

Lähteet:

KKP:n raportti Kiinan taloudelli-
sesta ja yhteiskunnallisesta kehi-
tyksestä 17.4.2013, KKP:n puolue-
ohjelma, Oikeudenmukaisuus ke-
hityksen päämääränä (Kiinan in-
himillisen kehityksen maaraportti
v. 2005) (Kiinan terveydenhoito-
järjestelmän uudistusten arviointi
ja toimeenpanosuositukset; www.chinadaily.com.cn.

Kolme ilmestynyttä kirjaa (osa 2.) Mannerheimin viimeinen korttiko?

Edellisessä Kansan Äänen numerossa kirjoitin kirjoitussarjan ensimmäisen osan otsikolla ”Kolme ilmestynyttä kirjaa”. Tällä kertaa kirjoitan Juhani Suomen kirjan ”Mannerheim – viimeinen kortti?” pohjalta.

En yhtään ihmettele, kirjaan tutustumiseni jälkeen, että tästä Juhani Suomen kirjasta ollaan oltu aika vaitonaisia. Tai oikeastaan ehkä se onkin ollut odotettavissa, sillä sisältäähän teos muutamia asioita, jotka niin sanotussa yleisessä historian kirjoituksessa on tavattu unohtaa. Juhani Suomi esimerkiksi käyttää sodan jälkeen maassamme olleesta valvontakomissiosta sen oikeata nimeä **liittoutuneiden valvontakomissio**. Yleensähan meillä annetaan kovin mielellään ymmärtää, että valvontakomissio olisi ollut joku Stalinin oikku Helsingissä sijaitsevassa hotellissa. Ehkäpä niin sanotun virallisen historian kirjoituksen edustajille on tuon tapainen tulkinta välttämätön, sillä tulkinta mahdollistaa luoda mielikuvia kädet taskussa, alistuvina seisovista tasavallan sotilas- ja po-

liittisen johdon edustajista. Tapahditiin noina aikoina muun muassa asekatkentaajuttu, Stella-Polaris-operaatio ja fasistista Saksaa palvelevan maanalaisen vastarintaorganisaation luominen. Kaiken noiden edellä mainittujen puuhastelujensa perusteeksi esittivät kyseiset puuhamiehet kokemansa uhan, joka muka kohdistui Neuvostoliiton taholta maatamme kohtaan. Tavallisten ihmisten onneksi noiden herrojen puuhastelut keskeytyivät.

Niin sanottu virallinen historian kirjoitus myös katsoo parhaimmaksi sivuuttaa sen seikan, että itseasiassa Neuvostoliitto, etenkin Stalin, oli voima joka pelasti Mannerheimin lynkkaamisen sotarikollisena. Se mitä jäin, tutustutuani tuohon kirjaan, kaipaamaan on tasavaltamme historiallisen jat-

kumon selvittäminen. Huomautan tässä yhteydessä, että Juhani Suomen teos on joka tapauksessa teos aivan paikallaan. Se mitä jään kaipaamaan on tapahtumien sitominen aikaisempaan historiaan. Niin talvisota kuin jatkosota sekä osallistuminen toiseen maailmasotaan fasistisen Saksan aseveljenä, muodostaa tiukasti toisiinsa liittyvän tapahtumaketjun. Maamme porvariston taantumuksellisin osa oli omaksumunut asenteen jonka puhemiehenä ja edustajana toimi Mannerheim. Oli omaksumtu, Venäjällä tapahtuneen vuoden 1917 lokakuun vallankumouksen jälkeen ajatusmaailma, jossa maamme porvariston taantumuksellisin osa näki toimivansa ”sankarillisena etuvartiona” estämässä bolševikkien

vallankumouksen leviämistä. Eläteltiin illuusioita sosialistisen Neuvostoliiton kaatamisesta erilaisin sotilaallisin toimenpitein. Mannerheim ei suinkaan ollut tässä ajatusmaailmassa mikään takarivin perässä hiihtäjä. Päinvastoin, hänhän kävi kehuskelemassa eri maissa, että kuinka suuren sankariteon suomalainen taantumusporvaristo hänen johdolla on kapitalismille tehnyt pysäyttäessään vallankumouksen etenemisen Suomessa. Vieläpä Mannerheim kertoi surensa, että maailmalla ei hänen sankaritarinoitaan oikein ymmärretty.

Maamme taantumuksellinen porvaristo elätteli suuria ajatuksia bolševikkien kukistamisesta ja Neuvostoliiton taloudellisesta uudelleen jakamisesta. Elättelivät niitä niin kiihkeästi, että sokaistui-

vat näkemästä, että maailmassa on olemassa myös toinen tie, joka on kansojen välinen rauhanomainen yhteistyö ja rinnakkain eläminen.

Mikä tänään on hyvin huolestuttavaa, niin kotomaassamme kuin muuallakin, ovat jälleen kerran esiinnousseet kuvitelmat sodasta, jossa voidaan esimerkiksi Venäjän raaka-aineet jakaa sodan voittajien kesken. Tai ovatko nämä enää mitään pelkkiä kuvitelmia? Sitä on vakavasti kysyttävä, sillä Natohan piti jokin aika sitten Euroopassa suuret sotaharjoitukset, jossa tiettävästi olivat meidän sotaherrat edustettuna. Harjoiteltiin, lehtitietojen mukaan, tilannetta, jossa osa Eurooppaa oli vihollisen joukkojen miehittämänä. Kuvausten perusteella lähtötilanne oli sama kuin ennen vanhaan tasavaltamme armeijassa: tuntematon vihollinen hyökkää idästä.

Olankohautuksella ei voitane myöskään ohittaa taantumuksellisten piirien talvisota patsas- 75-vuotta talvisodasta- juhlintaa. Siitä tarkemmin joskus myöhemmin, mutta sen verran tässä yhteydessä, että näyttää olevan tarkoi-

tuksena pitää vuoden 2014 syksyn ja alkutalven 2015 aikana kunnan talvisotariekkujaiset. Niillä on todennäköisin tarkoitus unohtaa tai siis hävittää taustalle tosiasia, että myös vuonna 2014 tulee syyskuussa kuluneeksi 70 vuotta hetkistä jolloin Suomi irrottautui toisesta maailmansodasta.

Ikäväkseni on vielä todettava, että tälläkin kertaa tasavaltamme on sotkettu seikkailupoliitiikan tielle jo sen verran pahasti, että on tarpeen nostaa ajatukset rauhanliikkeen merkityksestä nykyisen poliittisen kehityksen kääntämiseksi rauhan politiikaksi. Vastarinnan kasvattamisen voi itse kukin aloittaa vaikkapa tutustumalla tässä kirjoituksessa mainittuun Juhani Suomen teokseen. Siinä paljastuu, kuinka maamme - väärän politiikan tuloksena - muodostui pelkäksi pelinappulaksi. Muodostui pelinappulaksi, aivan kuten tänäänkin, ilman itsenäistä päättäväisyyttä.

Timo Kangasmaa
SFT:n puheenjohtaja

Palaan seuraavissa Kansan Äänen numeroissa asiaan.

Workers World kapitalismia ja imperialismia vastaan

Yhdysvaltalaisen, marxilais-leniniläisen Workers World-puolueen konferenssi järjestettiin New Yorkissa 16.-17. marraskuuta. Konferenssiin otti osaa yli 300 henkeä 20 osavaltiosta sekä lukuisista eri kaupungeista. Pääaiheina olivat oman maan työväen kamppailut, ennen kaikkea Bostonin bussinkuljettajien ankara kamppailu monikansallista Veolia-yhtiötä vastaan, sekä kansainvälisen solidaarisuuden sekä sodan- ja imperialisminvastaisen toiminnan kysymykset.

Workers World -puolue toimii USA:ssa osoittaen, että vaikeissa uusliberalistisissa olosuhteissa toiminta tuottaa tuloksia

Tämänkertaisen konferenssin erityinen ilonaihe oli nuorison aktiivisuuden kasvu. Nuoret totesivat, kuinka ”amerikkalainen unelma” on heidän kohdallaan muuttunut painajaiseksi rasismien, poliisiväkivallan, hyväksikäytön, työttömyyden sekä alhaisten palkkojen muodossa. Nuoret jopa perustivat oman järjestön-

sä, FIST:in (Fight Imperialism, Stand Together; vastustamme imperialismia, olemme yhdessä).

FIST järjesti ensi töikseen, ensimmäisen kokouspäivän iltana, mielenosoituksen, jolla tuettiin Bostonin bussinkuljettajia sekä vastustettiin McDonalds -ravintola-

ketjun alhaisia palkkoja, poliisiväkivaltaa sekä pankkien rosvomaista toimintaa.

Puheenvuoroja konferenssissa käyttivät sekä puolueen omat aktiivit että vierailijat. Kuuban delegaation saapuminen kokous saliin sai aikaan spontaanit, raikuvat aplodit. ”Vapauttakaa Kuuban viitoiset” ja ”Kuuballe kyllä, saarrolle ei” – huudot säestivät kuubalaisten saapumista paikalle. Iranin solidaarisuusliikkeen edustaja kiitti Workers World-puoluetta sen järkähtämättömästä anti-imperialistisesta linjasta sodanvastaisessa liikkeessä.

Konferenssissa analysoitiin kapitalismin kriisiä marxilais-leniniläisestä näkökulmasta, sekä pohdittiin ulospääsyä kriisistä. Työväen, erityisesti siirtolaisväestön, luokkatietoisuus on WW:n mukaan kasvussa Yhdysvalloissa. Puheenvuoroissa pohdittiin strategioita työväen tietoisuuden voimistamiseksi, sekä joukkojen mobilisoimiseksi toimintaan kapitalistisen järjestelmän kaatamiseksi.

Kommunistien liitto lähetti Workers World -puolueen konferenssille solidaarisuustervehdyksen, joka on nähtävillä WW:n internet-sivuilla.

KÄ/Tommi Lievemaa

Yksinvaltiudesta oligarkkioihin ja presidentin valtaoikeuksiin

Kustaa kolmannen vallankaappaus 1770 luvulla on oiva esimerkki siitä, mitä säätyvallan korruptoituminen merkitsi kansakunnan ja sen rahvaan kannalta. Kustaa puhui valtaan paluussaan ”puolueiden itsevaltiudesta” siis Hattujen ja Myssyjen itsevaltiudesta. Myssyt pyrkivät parempiin suhteisiin Venäjän kanssa ja molemmat lujittamaan omaa valtaapiiriään säätyjen sisällä, kuninkaalle jäi ”kumileimasimen rooli”. Tässä on erittäin paljon tuttua ajalle mm. Nato-suhdetta järjestellään kuten tuolloin suhdetta Venäjään, ”valtaneuvostolle” (hallitukselle) on luovutettu kaikki valta, hyvä-veli verkostot puoluerahoituksen kukoistavat, oikeuslaitoskin on aika-ajoin valjastettu talouden (pankkien?) palvelukseen, Rahvas on tyytymätön köyhtyessään ja (kuningas) Sauli Niinistö on vallaton, kekkeri-isäntä säädyille kuten 250 vuotta sitten.

Kekkosen ajasta on väännelty jos jonkin näköistä historiankuvaa tai irtokuvaa. Rahvaalla meni kuitenkin suhteellisesti paremmin. Tulo- ja varallisuuserot kapenivat tuona aikana, jolloin hyvinvointivaltio rakennettiin maatalousyhteiskunnasta. Ahti Karjalainen – Kekkosen luotomies – käänsi Keynesin pääteoksen (Työllisyys, korko ja raha 1936) vuonna 1951, josta tuli teoreettinen perusteos Suomenkin hyvinvoinnin kehitykselle. Tuon ajan presidentti oli varustettu suurin valtaoikeuksin, hajottaa hallitus tai jopa eduskunta, jos ne eivät hyvinvointiopeja nielleet. Kokoomus pidettiin pysyvästi hallituksen, päätöksenteon ulkopuolella. Presidentti ei tarvinnut vallankäytössään, yksinvallassaan oligarkkijoukkoa ja siihen kiinnittynyttä politiikan elitististä säätyä, kuten voitaneen sanoa asian olevan tämän päivän perustuslaillisessa vallanjako-opissa ”määrätyn”. Suuri valtaeliitti synnyttää suurimman mahdollisen eliitistä riippuvaisen joukon.

EU:n myötä valtaa on jatkuvasti siirretty rajojemme ulkopuolelle ja jäljelle jäänyt valta on kiinnitetty hallitukseen, pääministeriin. Budjettivaltakin on asteittain siirtynyt EU:n komissiolle ja sitä kautta myös IMF:n silmälläpidon alaisuuteen. Monipuoluehallitusten ongelma on ollut päättämättömyys tai päätös päättämättömyydestä. Hallitusohjelmat ovat kasvaneet mittaa, pitempää linjattomuutta, päättämättömyyttä. Me olemme parlamentarissamme siirtäneet taloudellisen eliitin ohjailemaan oligarkkiseen valtaan, kuten säädytkin aikanaan omissa valtapyyteissään.

Kansa luottaa presidenttiin ja käy aktiivisesti äänestämässä. Tämä on kuin toisinto 1700-luvulta, joskaan kansa ei silloin saanut äänestää kuningasta. ”Säädyt” ovat ahneudessaan pettäneet kansan ja vain ”kuningas”, sivistynyt itsevalttias voi turvata kansan elinmahdollisuudet, poistaa leipäjonot ja palauttaa uskon kansakunnan voimaan. Valtiosääntöoikeudellista keskustelua tulisikin käydä nyt siitä, että tulisiko presidentin valtaa palauttaa ainakin hallituksen muodostamisessa ja eduskunnan hajotuskysymyksissä, jolloin erilaiset hyvä-veli kytkennät ja kassakaappisopimukset kaikiety jäisivät vähemmälle. Ehkä presidentin kautta valta olisi aidompaa kansanvaltaa? Kun usko muuhun edustuksellisuuteen on romahtanut.

Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin ry
Liljendal

Barentsinmeren ”merirosvot”

Kyseessä onkin ainutlaatuinen porauslautta, koska se on sijoitettu alueelle, missä meri suurimman osan vuodesta on jäässä. Missään muualla maailmassa ei ole sellaisia öljynporauslauttoja – kaikki muut maat ovat jo luopuneet öljyntuotannosta Arktiksessa (Norja tuottaa öljyä jäätymättömällä alueella). Vastaavasti myös vahingot mahdollisesta onnettomuudesta sellaisella alueella saattavat muodostua hyvinkin suuriksi.

Kuten tavallisesti Greenpeacen ideana oli nostaa tunnuksiaan (tässä tapauksessa tunnus ”Pelastakaa Arktis!”) ja kiinnittää siten kansalaispiirien huomiota kyseiseen ympäristöongelmaan. Muuten täysin samanlaisen tempauksen samaisella Prirazlomnajalla Greenpeace järjesti viime vuonna ja mihinkään voimatoimenpiteisiin sen aktivisteja vastaan ei silloin ryhdytty. Gazpromin edustajat jopa väittivät, että aktivisteja kehoitettiin nousemaan lautalle rakentavaa vuoropuhelua varten.

Mutta toisaalta Greenpeace ei ottanut huomioon (tai tarkemmin sanottuna ei tiennyt) sitä, että Prirazlomnaja on alkanut kuulua Putinin lempiprojektien joukkoon ja nyt seuraukset tulevat olemaan täysin toisenlaisia. Kun Greenpeacen aktivistit kumiveneellä lähestyivät porauslauttaa Arktic Sunrise-aluksen pysytellessä 500 metrin turvallisuusvyöhykkeen ulkopuolella ja yrittivät nousta lautalle, heidät otettiin vastaan vesitykein ja varoituskaukukin. Vartiosto oli täydessä valmiustilassa, koska alukselta oli otettu yhteyttä lautalle ja rannikkovartiostoon ja varoitettu tempauksen rauhanomaisesta luonteesta julistamalla, että alppikiipeilijät eivät aiheuta lautalle eikä sen henkilökunnalle mitään vahinkoa (jostain ihmeellisestä syystä Putin väitti myöhemmin, että vartiosto ei tiennyt, kenen kanssa oli joutunut tekemisiin – tunkeilijat saattoivat olla myös terroristeja).

Kaikki veneessä olleet välittömästi pidätettiin ja seuraavana päivänä ilman mitään laillista syytä valittiin myös Arktic Sunrise-alus, joka ei ollut rikkonut turvallisuusvyöhykkeen rajoja ja pysytteli koko ajan Venäjän aluevesirajojen ulkopuolella. Alus kaapattiin avomereillä. Yhdessä pidätettyjen kanssa se kuljetettiin Murmanskiin, missä paikallinen tuomioistuimen vangittu kaikki tempauksen osanottajat (joukossa myös tapahtumasta kertoneet lehtimiehet) nostamalla syytteen... merirosvouksesta, vaikka kukaan ei suunnitellut vakio-porauslautan miehittämistä ”aseilla uhkaamalla” eikä itse lautaa ole mikään merialus (vielä suuremalla syyllä kun vuonna 2009 eräs tuomioistuin totesi, että se ei ole alus).

Venäjän virallinen propaganda esitti vihaisia lausuntoja pahoista ”merirosvoista”, jotka yrittivät miehittää porauslautan ja jotka yleisesti ottaen olivat järjestämässä Venäjän vastaisia mielenosoituksia (mikä alkuvaiheessa johdatteli monia harhaan). Hollanti, jonka lipun alla alus purjehtii, esitti protestin, jota seurasi venäläisten ja hollantilaisten diplomaattien yhteinen pieksämissarja ja jo marraskuun lopussa YKn merioikeuden Kansainvälinen tuomioistuin antoi täyden tukensa Hollannin

18.syyskuuta Greenpeacen aktivistit yrittivät järjestää protestitempauksen öljyntuotantoa vastaan Arktiksen alueella. Näihin tarkoituksiin valittiin Prirazlomnajan öljynporauslautta, joka seisoi mannerjalustalla Barentsinmeren kakkoisosassa, muutaman kymmenen kilometrin päässä Venäjän alueelta.

Jelena ja Sergei Skvortsov Helsingissä kommunistien kansainvälisessä neuvottelukokouksessa

valitukselle ja vaati Venäjää vapauttamaan välittömästi pidätetyn aluksen. Jopa putinilaismielinen propaganda ei lähtenyt kylläkään syyttelämään tuomioistuinta Venäjän vastaisesta asenteesta ja ennen kaikkea siksi, että Venäjän viranomaisten toimenpiteet olivat ehdottoman laittomia.

Miksi Greenpeace-aktivisteja syytettiin alussa merirosvoudesta? Siksi, että Venäjän Federaation Rikoslain ja koko sen lainsäädännön vaikutus rajoittuu tässä tapauksessa vain itse porauslautan alueen sisälle ja ehkä ulottuu myös turvallisuusalueelle, jonka leveys Kansainvälisen merioikeussopimuksen mukaan saattaa olla jopa 500 metriä.

Näin ollen mitään syytteitä Greenpeace-aktivistien enemmistölle (niille, jotka pysyttelivät aluksella) ei voida yleensä esittää – he eivät yksinkertaisesti olleet Venäjän alueella (toisaalta myös porauslautalle pyrkineet eivät myöskään saavuttaneet Venäjän aluetta – heidät lakaistiin mereen vesitykeillä). Mutta jos nyt yritetään väkisin käyttää hyväksi merirosvousta, niin sellaista pahetta on rangaistava kaikkialla. Siinä tapauksessa vielä voitaisiin jotenkin puolustella viranomaisten toimia.

Toisaalta kaikkea tätä on mahdotonta puolustella terveen järjen kannalta. Ääriradikaalisia ympäristönpuolustajia olisi voinut ”kutsua nousemaan lautalle käymään rakentavaa vuoropuhelua”. Jos tämä ei ollut mahdollista, niin silloin tempauksen väittömät osanottajat olisi pitänyt poistaa paikalta tai jopa viedä heidät Murmanskiin ja sakottaa sekä kieltää heiltä matkustaminen Venäjälle. Silloin välikohtaus olisi rajoittunut siihen. Pelastakaa Arktis-juliste olisi voitu jättää paikalle – nämä yleiskehotukset eivät syytä Gazpromia oikeastaan mistään.

Mutta Greenpeace-aktivistien tempaus sai huomattavasti laajempaa huomiota kuin sen järjestäjät ilmeisesti alussa ajattelivat. Itse asiassa Venäjän viranomaiset itse vain autoivat heitä. Haluttiinko heitä todellakin vakavasti pelotella? Mutta kyseessähän ovat ihmiset, jotka ovat täysin keskittyneet taisteluun luonnon suojelemisen puolesta eikä heitä voida mitenkään pelotella. Ranskan viranomaiset ovat jo räjäyttelleet heidän alustaan ja räjäytyksessä oli myös uhreja (muuten

jos muistan oikein, niin joku viranomaisista pantiin vankilaan). Ja mitä tästä seurasi? Tapaus vain ärsytti Greenpeacea.

Täytynee kuitenkin sanoa, että en itse liikoja tervehti kyseisen järjestön tekosia, jotka usein todellakin riistäytyvät sallitun rajalle ja joskus myös sen ulkopuolelle. Muistelen aikoinani nimitelleen näitä ihmisiä huligaaniekologeiksi tai jottain siihen suuntaan. Kaiken lisäksi pyrkimyksiltään Greenpeace muistuttaa hyvin usein luddiitteja ja erityisesti ydinenergian asioissa. Mutta meidän konkreettisessa tapauksessa heidän ekologisella innollaan on olemassa perusteita.

Nimittäin kyse on siitä, että vaikka jäänkestävä vakioporauslautta Prirazlomnaja onkin periaatteessa ainutlaatuinen (kukaan ei ole vielä nostanut öljyä niin vaikeissa olosuhteissa), sen yläosana on kuitenkin 25 vuoden käytön jälkeen toiminnasta poistettu brittiläinen porauslautta, joka on näillä näkymin rakennettu jo noin 30 vuotta sitten. Tälle vanhukselle tapahtuu koko ajan kaikenlaisia haavereita ja öljytuotannon aloituspäivää (mikä ei vielä ole alkanut) on siirretty koko ajan Venäjän Luonnonsuojeluministeriön vaatimuksesta. Minäkäisten on silloin oltava niiden rikkomusten, joiden takia on jo toista vuotta ollut jumissa itse Gazpromin kaltaisen järjestön toiminta?

Tuolloin itse Greenpeace väittää, että Gazprom olisi vakuuttanut ympäristöriskinsä jopa... 175000 dollarin summasta. Mikä on tämä luku – sen ymmärtää vertaamalla sitä kuluihin Meksikonlahden öljyynnettomuuden seurausten hoitamiseen, jotka olivat muutama miljardi dollaria. Toisaalta jäältä kerättävän öljyn teknologiaa ei yksinkertaisesti ole olemassa, paitsi jos nyt paikalle lähetetään muutama ulkomaalainen lapiomies.

Muuten Venäjän virallisen propagandan eräs äänitorvi julisti kynnisesti, että muka mitään luontoa ei Arktiksessa ole olemassa eikä asiasta kannata hölöttää. Mutta eihän se nyt ihan niinkään ole, herrat – Prirazlomnajan porauslautta sijaitsee Barentsinmerellä, joka kaikkien tietosanakirjojen mukaan on intensiivisen kalastuksen aluetta. Joku tietenkin väittää vähät koko luonnosta, mutta tässä tapauksessa saattavat kärsiä myös puhtaasti taloudelliset edut ja kärsiä todella vakavasti.

Eikä ainoastaan Venäjän edut.

Ja vielä eräs asia. Virallisen propagandan levittämän tiedon perusteella monet ihmiset ovat sitä mieltä, että Prirazlomnajan tempaus ei ollut niinkään ekologinen kuin venäjänvastainen tempaus ja sen jälkeen asettavat kysymykset: miksi hyökkäyksen (eli Pelastakaa Arktis-tunnuksen) kohteena oli nimenomaan Gazprom? Tosiasiasa Gazpromista tuli Greenpeacen protestien kohde vasta viimeisenä niistä yrityksistä, jotka suunnittelivat arktisen öljyn tuotannon aloittamista.

En lähde luettelemaan kaikkia Greenpeacen tämän aiheen tempauksia, esitän vain muutaman esimerkin. Heinäkuussa 2011 eli runsaat kaksi vuotta sitten Greenpeace-aktivistit jääkarhujen naamiopuvissa murtautuivat brittiläisen Cairn Energy-yrityksen päämajaan ja järjestivät siellä kolmen tunnin ”kotietsinnän”etsiessään muka suunnitelmaa Grönlanninmeren mannerjalustan öljyvuodon torjumiseksi, jonka yrityksen johto kieltäytyi julkistamasta. Suoraan sanoen hyvin moniarvoinen tempaus, jonka tapauksessa brittiläinen tuomioistuin asetui ekologistien puolelle.

Kesällä Belgiassa Formula-1 kilpailujen radalla Greenpeace-aktivistit kiipesivät pääkatson katon VIP-loosia vastapäätä ja levittivät tunnuksen: ”Arktis – kyllä, Shell – ei!”. Palautan vain mieliin, että Shell on brittiläis-hollantilainen öljy-yritys, eräs maailman suurimpia, mutta toisaalta kukaan ei syyttänyt Greenpeacea urheilijoiden ja yleisön turvallisuuden vaarantamisesta, brittiläis- tai hollantilaistaisuudesta tai toiminnasta kilpailijoiden hyväksi.

Itse asiassa viimeinen väite olisi ollut vaikea toteuttaa (vaikka Venäjän virallinen propaganda ei näe tässä mitään ongelmia), koska soisaisit ekologit syystä jos toisestakin ovat jo järjestäneet mielenilmauksia maailman kaikkia suurimpia öljy-yhtiöitä – Exxonia, British Petroleumia ym. vastaan. Tuolloin Prirazlomnajassa käytetty tunnus oli täysin harmiton verrattuna esimerkiksi Exxonin Belgian huoltoasemien saartoon.

Muuten näyttää siltä, että Venäjän hallitsijat olisivat tulleet järkiinsä ja aikovat jarrutella koko asiaa. Ja siihen on olemassa syytä. Protestit Lännessä voimistuvat ja vaikka Venäjän viranomaiset eivät aio muodollisesti noudattaa Merioikeuden

Kansainvälisen tuomioistuimen päätöstä, se on kuitenkin olemassa ja sen kanssa olisi jotakin tehtävä. Mutta tämä ei ole vielä kaikki eikä edes pääasia. Väkivalta ekologia vastaan, samoin kuin myös aikoinaan Pussy Rioteja vastaan herättää tyytymättömyyttä myös Venäjän yhteiskunnassa – Internetissä ja Tvssä suoritettujen mielipidekyselyjen perusteella 40-75 % venäläisistä ei hyväksy viranomaisten toimia (vaikka valtaosa Venäjän kansalaisista ei edes aavista, että Gazprom on maailman viimeinen öljy- ja kaasuyritys, joka on joutunut Greenpeacen hyökkäyksen kohteeksi). Ilmeisesti tässä on kyse siitä inhosta, jota useat ihmiset Venäjällä kokevat sekä Gazpromia että myös itse Putinia kohtaan ja kannattaako tässä tilanteessa tätä inhoa hehkuttaa?

Mutta palatkaamme Venäjän viranomaisten mahdollisiin suunnitelmiin. On jo ilmoitettu siitä, että Greenpeacen aktivistien syyte ”merirosvouksesta” muutetaan syytteeksi ”huliganismista”. Se avaa mahdollisuuden olla viemättä asiaa oikeuteen ja vapauttaa aktivistit näinä päivinä voimaan astuvan armahduksen perusteella (tämän artikkelin ilmestymisvaiheessa ehkä koko juttu on jo suljettu). Toisaalta melkein kaikki aktivistit on jo vapautettu vakuuksia vastaan.

Tuntuu siltä, että selkkaus on päättynyt, mutta tosiasiasa se ei ole niin. Jo nyt voidaan rohkeasti väittää, että Venäjän viranomaiset ovat kärsineet uudemman ulkopoliittisen epäonnistumisen.

Greenpeacen aktivistien mieleen pidättäminen kiinnitti vain heidän tempaukseensa entistä enemmän huomiota, kuin mitä he itse ilmeisesti suunnittelivat. Pilattiin suhteet Hollantiin eli maahan, jonka kautta kulkee merkittävä osa Venäjän vientiöljystä, mikä on tietenkin tärkeä asia meidän korkea-arvoisille kauppamiehille. Mutta tärkein asia on kuitenkin se, että ulkomaalaiset ja myös Venäjän omat kansalaispiirit uudemman kerran vakuuttuivat siitä, että Venäjän viranomaisten toimet eivät perustu lakiin ja ovat täysin riippuvaisia ”monarkin” oikuista. Valitettavasti yksikään Venäjän vihaaja ei voi aiheuttaa suurempaa vahinkoa maamme arvovalle kuin Kremlin asukit. Vain yksi asia olisi pitänyt muistaa koko tässä jupakassa: Gazpromin kaupalliset edut eivät ole samoja kuin Venäjän kansalliset edut.

Sergei Skvortsov, NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Näkymä Muurmanskista vuonon yli tuntureille. Muurmanskin satama ja merialueet pysyvät läpi vuoden sulana Golf-virran ansiosta. Tämä arktinen Barentsin alue on ekologisesti hyvin haavoittuva.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Kansalaiset herätkää!

Meitä on kusetettu ja kusetetaan edelleen. Valtiovarainministeri valittaa, että tulevaisuudessa rahat eivät riitä eläkkeiden mak-suun. On ylisuuria eläkkeitä yms. On aivan selvää, että eläkelaitosten, valtionyhtiöiden ja kaupunkien johtajien ylisuuret palkat vaikuttavat asiaan ratkaisevasti.

Siksi ehdotan, että eläkelaitosten, valtionyhtiöiden, kaupunginjohtajien, eduskunnan ja hallituksen palkkiotoimikunnissa pitäisi olla vähintään puolet tavallisia kansalaisia kuten työläisiä, työttömiä, eläkeläisiä, opiskelijoita ja vammaisia jne. Lisäksi eläkeyhtiöiden ja valtionyhtiöiden kokouspalkkiot pitäisi puolit-

Julkinen ja yksityinen terveydenhuolto

Minulle on tapahtunut tässä parina kolmena viime vuotena yksi vanhenemiseen liittyvä ilmiö. Lasiainen on irronnut silmistä sillä seurauksella, että olen joutunut silmäleikkauseen. Toinen silmä on nyt juuri äsken leikattu.

Ensimmäisen irtoamisen yhteydessä kävin terveysasemalla, josta sain lähetteen silmäklinikalle. Siellä silmä tutkittiin hyvin asiantuntevasti ja perusteellisesti. Kuukauden kuluttua kävin tarkastuksessa yksityisellä silmälääkäriillä, mutta laskusta maksoin vain julkisen puolen maksun. Tämä perustui julkisen ja yksityisen väliseen sopimukseen. Näin tapahtuu ensimmäisellä kerralla. Sen jälkeen täytyy vuosittain käydä omalla kustannuksella yksityisellä lääkärillä tarkastuksessa.

Sitten irtosi toisestakin silmästä lasiainen, josta kävin yksityisellä vastaanotolla. Ja sitten alkoivat ongelmat silmässä. Kävin useammallakin yksityisellä silmälääkäriillä tänä vuonna ja päädyin lopulta yksityiselle silmäklinikalle, jossa todettiin, että silmä pitää leikata siihen syntyneen reiän vuoksi. Lasku leikkauksesta olisi ollut 2 600 euroa. Yksi näistä silmälääkäreistä sanoi minulle, ettei lasiaisleikkauksia tehdä silmäklinikalla (HYKS). No se oli propagandaa yksityisen puolen hyväksi. Vaadin kuitenkin päästä julkiselle puolelle leikkaukseen, johon minulla on oikeus. Sain lähetteen elokuussa ja nyt on leikkaus tehty. Ei tuo nyt kovin pitkä aika ollut, vaikka mi-

taa. Minusta olisi myös oikein, että ne, jotka maksavat työpalkastaan eläkemaksuja, saisivat myös valvoa, kuinka heidän eläkerahojaan käytetään.

Nykyisin eläkelaitosten ja valtionyhtiöiden hallituksissa istuvat vain eduskunnan nimittämät opineet, jotka ovat oikeudenmukaisuuden ja kohtuullisuudentajun menettäneitä sätkynukkeja. Jäsenet näihin hallituksiin voitaisiin yhtä hyvin arpoa eri puolelta Suomea. Näin taattaisiin tasapuolinen edustajuus maan kattavasti.

Ja vielä reilu Benin motto: ”Palkkaerot lisäävät hyvinvointia.”

**Sakari Kuismen
Helsinki**

nulle sanottiin yksityisellä klinikalla, että siihen voi mennä runsaasti yli puoli vuotta.

Silmäklinikalle on tietysti jatkuva tungos ja siellä joutuu odottamaan kauankin vastaanotolla, jossa kävin kaksi kertaa ennen leikkausta. Mutta hoito ja asiantuntemus on kiitettävää. En voi valittaa mistään muusta kuin pitkistä odotusajoista. Se ei ole silmäklinikan vika, vaan maan terveydenhuollon vääristä suuntauksesta yksityisen sairaanhoidon suosimiseksi. Pitkät odotusajat ovat tosiasia, koska julkiseen terveydenhuoltoon ei panosteta niin kuin pitäisi.

Leikkaussalin koko henkilökunta oli hyvin ystävällistä ja asiantuntevaa ja antoi hyvät ja pätevät hoito-ohjeet toimenpiteen jälkihoitoon. Kaikki kiitos heille.

Hyvä terveydenhuolto on jokaisen ihmisen perusoikeus eikä sillä saa keinotella. Sen tulee olla julkista verovaroin kustannettua. Suuntaus yksityiseen terveydenhuoltoon on väärä, sillä sairaiden ihmisten kustannuksella ei saa kerätä voittoja. Yksityisen sairaanhoidon suosimisella jäävät heitteille ne ihmiset, joilla ei ole varaa maksaa kalliita lääkärinpalkkioita, tutkimuksia ja hoitoja. On huomioitava sekin, että julkisen ja yksityisen puolen lääkäreiden ja hoitohenkilökunnan koulutus tapahtuu julkisin varoin. Yksityinen puoli siis hyötyy eduskunnan verovaroin kustannetusta koulutuksesta. Tämä on moraalisesti täysin väärin.

Tarja Männikkö

Lenin–patsas kaadettu Kiovassa!

Nyt kaikki suomalaiset paheksumaan ja kommentoimaan kun Ukrainan pääkaupungissa on tehty ilkivaltaa. Suomelle itsenäisyyden antanut Lenin on joutunut hyökkäyksen kohteeksi. Eikö millään ole enää väliä?

Asialla on, nimittäin jos on uskominen näitä Tampereen mielenosoituksen tuomitsijoita, rosvojoukko, huligaanit tai mitkä rettelöitsijät lienevätkään. Ei muuta kuin putkaa linnaa vankilaa mokomille Leninin häpäisijöille.

Eikö Ukrainan nuorisolla muuta tekemistä ole kuin tuhota nyt näin yhteiskunnan omaisuutta ja veronmaksajat tietysti joutuvat maksamaan koko riehumisen lystin, vai mitä. Lähteä nyt riehumaan päiväkausiksi laillista esivaltaa vastaan – menisivät töihin ja vaikka ruokaa jakamaan köyhille ukrainalaisille. Tietysti ovat herrojen hemmoteltuja kakaroita jotka aikansa kuluksi ha-

jottavat paikkoja.

On päivänselvää, että kaljapussijengi on Leninin patsaan kaatamisen takana. Mitä varten ne oikein mellakoivat kun kaljaan näyttää rahaa riittävän – aikansa kulkusi varmaankin! Missä on nuorison moraali kun ei kunnioiteta arvoja ja ei muuta tehtäisi kuin kapinoitaisiin. Ukrainassakin jo viikkokausia mellakoineet – onko ihme jos talous on kuralla kun ei viitsitä töitä tehdä vaan riehutaan hivin vuoksi kaduilla.

Harmi vain kun menivät kaatamaan sen Leninin patsaan. Olisi ollut niin helppo taas sälyttää kaikki ilkvallan teot ja mellakoinnit kommunistien niskaan. Ne kun ei muuta osaa tehdäkkään kuin riitaa haastaa joka paikassa ja yrittää saada kaaosta aikaan. Ja ne kommunistiresukat eivät edes ymmärrä, että vaaleilla valittua esivaltaa vastaan ei pidä nousta, sillä onhan kansa heidät

valinnut ajamaan tasapuolisesti ihmisten asiaa.

Täällä Aamulehden blogissa on heti aloitettava voimakas paheksuskampanja ja ehdotan, että kii-vaimmat Tampereen mielenosoituksen tuomitsijat laittavat alulle adressin jossa paheksutaan ja tuomitaan jyrkästi Lenin-patsaan kaataminen. Adressi toimitetaan ulkoministeri Erkki Tuomiojalle joka sen aikanaan luovuttaa Ukrainan päättäjiille. Olen lähes shokissa ja erittäin masentunut – itsenäisyys on minulle pyhä asia ja nyt sen meille antanutta Leniniä on häpäisty ja samalla on häpäisty koko Suomen kansaa.

Tehkää jotain, pyydän, te jotka ymmärrätte paheksua aina kun on paheksumisen paikka ja olette innolla puolustamassa esivaltaa. Odotan kiitollisuudella kannanottojanne.

**Hannu Tiainen
Aamulehden blogikirjoitus**

Demarisosialismia

Kalevi Sorsa kuittasi 1970-luvulla kommunistien sosialismiväätimukset: ”Ei se tämän kummempaa ole” tarkoittaen Suomen silloista yhteiskuntaa. **Mauno Koivisto puolestaan piti parempana ”hyvinvointivaltiota”.** **Kommunistit ovat tyytyneet toistelemaan tätä tunnusta.**

Leninin mukaan Marx ja Engels asettivat vasta sosialistisen teorian kulmakivet. Nykyiset kommunistit keskustelevat näiden kulmakivien päälle syntyvän virtuaalisen sosialismin tapettien väreistä. Sosialismin teorian kehittämiseen ei ole yhdeltäkään kommunistiselta puolueelta liiennyt voimia eikä varoja.

J.V. Stalin on todennut keran, että meidän on kehitettävä teoriaa, muuten meille tulee ”kuolema, kuolema.” Teoria jäi kehittämättä, mutta kuolema korjasi Neuvostoliiton.

Lokakuun 1917 Venäjän sosialistinen vallankumous oli ainutkertainen tapahtuma maailman historiassa. Kaikkien länsieurooppalaisten kommunististen puolueiden sosialismitavoitteet perustuvat Neuvostoliiton olemassaoloon. Ilman Neuvostoliittoa sosialistinen vallankumous Euroopassa porvarillisten valtioiden keskellä oli jo ajatuksena mahdottomuus. Porvaristo ei ole unohtanut virhettään sal-

liessaan Venäjän vallankumouksen omien keskinäisten kiistojensa vuoksi.

Porvariston ideologit ovat kehittäneet psykologisen sodankäynnin huippuunsa tehdäkseen sosialismin mahdollisimman vastenmieliseksi jopa siltojen alla asuville kerjäläisille. Hekin kokevat itsensä vapaiksi vapaan markkinatalouden aiheuttamista pikku puutteista huolimatta. Aseellinen vallankumous on mahdollinen erittäin heikosti järjestäytyneessä, takapajuisessa valtiossa kuten Batis-tan Kuubassa, jossa yläluokasta lähtöisin olevat nuoret aloittivat vallankumoukseksi kasvaneen kapinan, aseinaan pienoiskivääreitä ja haulikoita.

Aseettomasta joukkovoimalla toteutetusta vallankumouksesta on ainakin kaksi esimerkkiä. Ei sosialistisia, mutta mahdollisia myös niissä. Britit karkotettiin Intiasta Mohandas Gandhin johdolla. Ja hurskaan Ajatollah Khomeinin innoittamat aseettomat joukot karkottivat USA:n tukeman Persian shaahin.

Kokoomuspuolue ja muut oikeistovoimat Euroopassa valmis-televat vallankumouksellista tilannetta. (Lue Marxin puhe vapaa-kaupasta Brysselissä.) Mutta vallankumousta varten tarvitaan paitsi vallankumouksellinen tilanne myös

tietoinen järjestäytynyt taistelua johtamaan kykenevä johto. Vähäisemmätkään työt eivät suju ilman pätevää johtoa. Leninillä oli herttainen lausunto ”työmiehen känsäisen käden kumartamisesta.”

Sosialidemokraattiset puolueet muuttuivat Venäjän vallankumouksen aikoihin demareiksi, porvariston apupuolueiksi, luopuen vallankumoukseen suuntautumisesta parlamenttipuolueiksi. Ilman demareita porvariston valta ei nykyään olisi mahdollista. Mutta se ei ole demareiden vika, että Neuvostoliiton kommunistinen puolue luopui proletariaatin dikta-tuurin välttämättömyydestä ja Leni-nin käsitteestä valtiosta valtaapitä-vän luokan aseena vastustajien alis-tamisessa.

NKP:n johtavat teoreetikot, ukrainalaisen pääsihteerinsä johdolla, ”kehittivät” opin koko kansan valtiosta. Näin valtio onnistuttiin ”kuoleennuttamaan” ihan Marxin nimeen vannoen vaikka Neuvostoliitto oli kansainvälisen porvariston saartama. SKP ja muut länsieuroopalaiset puolueet siirtyivät sujuvas-ti NKP:n johtoa seuraten demariveitoiseen parlamentarismiin.

”Hallituksessa voi puolustaa parhaiten työväenluokan etuja.”

**Viljo Heikkinen, 9.12. 2013
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti**

Rahvaan vastarinta

Mietin politiikkaa. Suurvalta-politiikkaa. Maailmanpolitiikkaa. Yritän ymmärtää. Yritän erottaa itsestäänselvyydet ja latteudet tärkeistä ydinhuomioista. On olemassa useita erilaisia maailmankuvia. Useita lähestymistapoja. En ole oikein yhteenkään tyytyväinen. Jotkut oikeistolaiset selitysmallit ovat samanaisesta julman realistisista että tarkoituksellisesti vääriselitystä. Monet vasemmistolaiset selitykset taas ovat joko liian leväperäisiä tai liian kiihkeitä.

Minä etsisin mieluummin käytäntöön perustuvaa mallia. Hannu Taanila haukkuu Neuvostoliiton mallia vulgäärimarxilaiseksi. Mutta käytännöllinen on aina rahvaan-omaista. Se on ainoa marxilaisuus

mikä minua kiinnostaa.

Minun näkemykseni lähtee yhteisökuvasta ja vasta sen jälkeen tulee ihmiskuva. Kapitalismissa vahvat ja röyhkeät urokset muodostavat ryhmiä, jotka hallitsevat muiden kustannuksella. Vastakkain eivät ole niinkään taloudelliset ja poliittiset oikeudet vaan pienen ryhmän lyhytaikainen etu ja koko yhteisön pitkäkestoiset tarpeet. Harvojen tai monien mahdollisuus omien toiveiden toteuttamiseen.

Ihmiskuva taas kertoo siitä, miksi me milloinkin käyttäydymme milläkin tavalla. Ihmisellä on sekä yhteisöllinen taipumus että itsekäs taipumus. Molemmat ovat tärkeitä selviytymisen kannalta. Terveessä kulttuurissa niiden välillä on jonkinasteinen tasapaino. Kapitalistinen malli pyrkii ensin estä-

mään yhteisön valvonnan ja sen jälkeen se yrittää korvata sen sellaisella versiolla, joka valvoo pienen ryhmän etuja.

Vastarinta kapitalismille on nimeltään kommunismi. Siihen on tyydyttävä, kunnes löytyy joku muu toimiva vastarinnan muoto. Vastarinnan historiasta oppiminen on ratkaisevan tärkeää. Vaikka ei ole mitään uutta auringon alla, on silti yhä uudestaan formuloitava vastarinnan ohjelma.

Ihmiset ovat ahdistuneita. Media on usein tämän ahdistuksen lähde. Neuvottomat ihmiset ovat alttiita erilaisille iskulauseille, joiden tarkoitus usein on hämärtää eikä valaista. Kapitalistisen median tarkoitus on estää todellisen vastarinnan pääseminen julkiseen kes-

kusteluun. Sitten, kun vastarintaa esiintyy, on median tehtävä lannistaa se. Ihmiset samaistuvat voittajiin. Voittajan media tuntuu aina uskottavalta.

Jo pelkästään Yhdysvaltojen ydinasemonopolin murtaminen oli kaikkien niiden uhrausten arvoinen, jotka kommunistit tekivät. Ilman sitä moniarvoisuus tai vastarinta ei olisi mahdollista. Ei pidä kuitenkaan ajatella, että Yhdysvallat tai EU olisi jokin hirviö. Sen valta saat-taa perustua väkivaltaan, mutta ei sitä voisi ylläpitää, jos sille ei löytyisi kannatusta. Monien mielestä vapaa markkinatalous kaikkine puutteineenkin on hieno asia.

Radikaalin vasemmiston näkökulmasta on hyvä asia, että on selkeästi määriteltävä vastustaja. Eihän elämä olisi mielenkiintoista, jos kaikki olisi helppoa. Yhdys-

valtojen toiminta ja sen tehokkuus kertoo siitä vastuksesta, jota inhimillinen, yhteisöllinen ja vallankumouksellinen toiminta synnyttää. Sen voima on hyvä mittari poliittiselle työlle.

Tuntuuko vastustaja liian suurelta? Tuntuuko asetelma masentavalta? Kyllä tuntuu. Ja kuitenkin ainakin kommunisteilla on käytössä hyviä historiallisia esimerkkejä. 1. Neuvostoliitto kesti historian suurimman sotilaallisen hyökkäyksen. 2. Se kesti myös kaiken kylmässä sodassa sen päälle vyörytetyt kepposet. 3. Lopulta se purki itse itsensä. Neuvostoliiton ansiosta meillä on käytännöllinen esimerkki, jonka onnistumisista ja virheistä me voimme oppia. Se on ison ilon aihe.

**Tauno Auer
29.11.2013**

Tukea **Kansan**äänelle

Jorma Kangasniemi 13 e, Juha Kieksi 10 e, Hannu Kautto 20 e, Tarja Männikkö 31 e, Heikki Männikkö 31 e, Larmo Lehtola 10 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 7 e, Haagan flikka10 e, Eira Kärki 30 e, Veikko Väisänen 30 e, Esko Auervuolle 20 e, Paavo Heikkinen 25 e, Jaakko Ahvola 40 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: 2020/2012/2417

Konferenssi eurokriisistä

Ateenassa järjestettiin 30.11.-1.12.2013 kansainvälinen konferenssi velasta, kansallisesta rahasta ja demokratiasta. Konferenssin järjesti nopeasti kasvava EPAM-liike <http://epam-hellas.gr/>. Konferenssin puhujina oli taloustieteilijöitä, historiantutkijoita, journalisteja sekä poliittisten liikkeiden edustajia Islannista, Ranskasta, Italiasta, Espanjasta, Suomesta, Britanniaista, Irlannista, Venäjältä, Romaniaasta ja Kreikasta.

Konferenssi oli suuri menestys. Oli historiallista, että kymmenestä maasta oli koolla tutkijoita sekä järjestöjen ja puolueiden edustajia, jotka sekä analysoivat meneillään olevaa eurokriisiä, että esittävät ratkaisuehdotuksensa, jotka perustuvat tulevaisuuteen ilman euroa ja EU-jäsenyyttä.

Erityisen historiallista on, että valtaosa osallistujista tuli Välimeren maista, joista ei ole totuttu kuulemaan ääniä, jotka vaativat irtautumista eurosta ja EU:sta. Konferenssiin osallistuvia yhdisti myös se, että niitä ei voida kutsua ääri-nationalisteiksi, rasisteiksi tai populistieiksi

Kreikan taloudellinen ja yhteiskunnallinen kriisi on syvä. Muut euromaat tulevat kuitenkin samaa tietä. Kansallisomaisuuden yksityistämisen ja työttömyyttä yhä pahentavien leikkausten lisäksi kreikkalaisten edessä on laaja yksityisomaisuuden siirto niiltä monilta, jotka eivät pysty maksamaan nopeasti ja suuresti korotetuja kiinteistöveroja.

Veteraanidiplomaatin arvio Kreikan tulevaisuudesta oli synkkä. Hänen mukaansa laajat yksityisomaisuuden haltuunotot johtavat avoimeen väkivaltaan ja Kreikassa toimivan EU-hallinnon kaatumiseen. Tätä tulee arvion esittäjän mukaan seuraamaan uuden perustuslain laatiminen ja Kreikan siirtyminen omaan rahaan. Puhuja piti arvioimaansa tulevaa väkivaltaa äärimmäisen valitettavana ja seurauksena EU:n määräämästä politiikasta.

Suomessa ei ole totuttu kuulemaan niin kovaa kieltä EU:n vallasta ja europoliitikan seurauksista, kuin mitä konferenssin jotkut osallistujat käyttivät. Ateenan konferenssi oli merkittävä askel laajan yhteistyön rakentamisessa. Tuleva suunnan muutos tarvitsee avoimempaa informaatiota ja tiedon levittämistä vaihtoehtoista. Aito demokratia syntyy keskustelusta.

Kreikkalaisia on suomalaisen tavoin peloteltu, että ilman euroa ja EU-jäsenyyttä he jäävät Euroopan ulkopuolelle! Kreikka on aina ollut Euroopassa ja tulee siellä pysymään. Sama on Suomen tilanne.

Italialainen taloustieteilijä Antonio Galloni totesi kreikkalaisille: ”Kun te lähdette ulos eurosta, te löydätte heti monia ratkaisuja taloutenne järjestämiseen. Eurosta lähteminen on pikkujuttu. Se on romahduksen vaihtoehto”.

Lisätietoja: Antti Pesonen p.0400-565 36

Aiheeton lasku

Eilen sain karhukirjeen, pitäisi maksaa kaksi pilleripakettia, joita en ole tilannut. Olen tilannut toukokuussa näyte-erän Konjam pillereistä, en muuta. Olen 5.12.2013 informoinut kuluttaja-asiamiestä Fennotuonti Oy:n ja Aléktumin toimitatavoista. Odotan hänen ryhtyvän asian vaatimiin toimenpiteisiin. Googlen sivuilta, hakusanalla Fennotuonti löytyy mielenkiintoisia asioita.

Reino Welling Jämsänkoski

Taistelut siirtyvät Ukrainaan ja Valko-Venäjälle...

Jatkoa sivulta 13

tokenetta. Neuvostojoukkojen luvut olivat 6,1 milj. sotilasta, 89000 tykkiä ja kranaatinheitintä, 2000 raketinheitintä, 4900 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä sekä 8500 lentokonetta. Juuri tässä vaiheessa neuvostojoukoilla oli väliaikaisesti vähemmän ps-voimia, koska menetykset vuoden -43 suurissa operaatioissa olivat suuret. Silloin viiden panssariarmeijan voimin keskitettiin painopistesuuntiin suuria panssarivoimia, jotka raivasivat tietä jalkaväelle.

Puolustuskomitean kokouksessa tehtiin päätös, että talven ja kevään aikana aloitetaan operaatiot Leningradista Mustalle Merelle ulottuvalla linjalla painopisteen ollessa Neuvostoliittolais-saksalaisen rintaman sivustoilla. Tämän mukaisesti Ukrainassa edetään valtakunnan rajalle ja vapautetaan Krim.

Kokouksia ja tapahtumia

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin Naisten perinteinen PUUROJUHLA

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 su. 29.12.13 alk. klo 14.00. Ohjelmassa mm. Puheenvuorot: Pekka Tiainen sekä eurovaaliehdokkaat : Rita Dahl ja Tommi Lievemaa; järjestöväen ohjelmaa ja tietenkin puuroa, glögiä, voileipiä ja kahvia

Tervetuloa kaikki paikalle

Haluatko VAIHTOEHTOISTA tietoa?

Lähetä sähköposti: kalevi.wahrman@pp.inet.fi. Saan useiden listojen ja purkkien postia, joita välitän tekemilleni listoille jonkin verran valikoiden. Periaatteena on välittää tietoa, jota ei ”hesari” julkaise. Kalevi Wahrman, Leipurinmäki 2 B 06650 Hamari, puh. 040 5523099

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tieteiliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se antaa työlemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelemään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme Marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin kahden viikon välein. Opintotilaisuudet kokoontuvat Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. **Järj. Kommunistien liitto ja DSL**

”Pyhäkoulu” jatkuu jälleen sunnuntaisin v. 2014 helmikuusta lähtien (tark. ajankoht. myöh.). Jatkamme **historiallisen materialismin** käsittelyä teemoilla: (1) **Strategia ja taktiikka** (2) **Uskonto ja sen funktio luokkayhteiskunnassa.** (3) **Sosialistisen ja kommunistisen yhteiskunta-muodostuman perusteet.** Opinto-aineistoksi sopivia perusteoksia ovat **Viktor Afanasjev: ”Filosofian alkeet”, Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti , sekä Viktor Afanasjev: tieteellisen kommunismin perusteet.**

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa **Juche-aatteesta!**
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT tiedottaa

SFT:n opintoillat jatkuvat seuraavasti: 14.1.14, 11. 2.14 ja 11. 3.14 sekä 13.5.14 alk. aina klo 17.00 Pitopaikaksi pyritään saamaan tuo kirjasto kymppin opintotila. Paikka varmistuu tammik. alussa. Jatketaan perehtymistä Vanhan Työväenpuolueen historiaan mm. Viaporin kapinaan ja siihen liittyviin tapahtumiin.

SFT kutsuu järjestöjä ja tovereita luokkasodan alkamisen vuosipäivänä su. 27. lippuineen kunniakäynneille seuraavasti:

-kello 12.00 Malmin hautausmaan pääportille josta siirrymme viime sotien aikana teloitettujen sodan ja fasisminvastustajien haudalle sekä Punaisten haudalle.

-kello 16.00 Helsingin Eläintarhaan Punaisten Valtakunnalliselle muistomerkillä. Pienimuotoiset tilaisuudet joka koostuvat puheesta ja kukkien laskusta.

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa

100,3 MHz

Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

SFT Lähiradiossa

Tuhotkaa fasismi

100,3 MHz

Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30 (kesä-heinäkuun kesätauolla)

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/pmm

TILI:
OP FI0855411420027966

PAINOPIIKKA:
Salon Lehtitehdas

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Muinainen ilmastonmuutos autioiti Pohjolan-entä nykyinen?

Matti Klinge kertoo uudessa ”Tuhoutuiko Rooma?” päiväkirjassaan (Siltala, Latvia 2013) mielenkiintoisesta Uumajan yliopiston emeritusprofessori Bo Gräslundin sinänsä ”aina” tunnetusta vuosien 536-537 jaa. ilmastokatastrofista (Kung. Skytteanska samfundens årsbok Thule, 2012). Kronikoitsijat ovat kirjoittaneet tästä vuodesta, jonka aikana aurinko musteni, menetti säteilyvoimansa eikä muodostanut varjoja, ja sen jälkeisistä kosteista, hyvin kylmistä katovuosis- ta, yleisestä kurjuudesta.

Ilmaston puolesta porukka on ollut aktiivisesti liikkeellä. Tämä iso ”Ihmistulva-tapahtuma” ilmastolain puolesta järjestettiin 2.9.2009

Ihmisistä riippumattoman ongelman pystyi luonto itse korjaamaan.

Moderni tutkimus on havainnut, että myös Kiinan lähteet kertovat ilmastokatastrofista tuona ajankoh- tana. Myös Grönlannin ja Antark- toksen jääkairaukset ovat tuoneet esiin tuon ajan vulkaanisen sulfaa- tin määrät. Nyt Gräslund liittää nä- mä tulivuorenpurkauksista tunte- mamme seikat niihin arkeologi- siin havaintoihin, joissa osoitetaan 500-luvun loppuun suuri kulttuuri- murros.

Monilla paikoin villiintyivät vanhat peltoalueet uudestaan ja tunnetaan tuhansittain autioi- tuneiden talojen kiviperustuksia Gotlannista, Öölannista, sekä su- urista osista Itä- Göötan- maata ja pohjoista Hälsinglandia. Nyt on havaittu, että samainen au- tioituminen koski koko Pohjolaa. Hetkessä vakituinen asutus supistui puoleen, keskisen rautakauden no- pea väestönkasvu kääntyi laskuun. Metsät peittivät jälleen viljelys- ja laidunmaita.

Gräslund sitoo tämän vai- heen sekä Eddan että Kaleva- lan kuvauksiin Auringon vangit- semisestä kiven sisään ”kolmek- si talveksi ilman kesää välissä”. Po- hjoiset kansat näyttävät uhran- neen kaiken kultansa ja hopeansa lepyttääkseen ”taivahan vallat”. Mi- ten laajalle tämä auringon vaiku- tus levisi, ei näytä olevan vielä tie- dossa. Ilmeisesti eteläisemmät al-

ueet selvisivät vähällä, kun poh- joisessa koettiin ankara ilmasto- ja nälkäkatastrofi. Kuitenkin tästä ihmisen toimista riippumattomasta vaiheesta toivuttiin aikanaan. Toi- sin on nykyisen ilmastonmuutok- sen uhkan kanssa, joka johtuu ih- misen toiminnasta.

Varsovan ilmastokokous: Ei tullut takkia, tuskin edes tuluskukkaro.

Varsovan ilmastokokous päättyi lai- hoin tuloksin. Tavoitteena oli ede- tä kohti sitovaa ja kunnianhimois- ta kansainvälistä ilmastositomus- ta. Näin ei tällä kertaa tapahtunut. Maat eivät saaneet sovittua kunnol- la edes siitä, miten ja milloin pääs- tövähennystavoitteet tulisi ilmoit- ta tulevaa ilmastositomusta var- ten.

Paikoin vaikutti siltä, että neuvotteluita kelataan taak- sepäin. Japani ilmoitti laskevasa päästövähennystavoitettaan. Aust- ralia päätti heikentää omaa ilmas- tolainsäädäntöään. Kanada ilmoit- ti irtautuvansa Kioton pöytäkirjas- ta. Ja samaan aikaan kokouksen puheenjohtajamaa Puola keskit- tyi puolustelemaan omaa kivihiilen käyttöään.

Ilmastonmuutos on kenties suurin ihmiskuntaa koskaan koh- dannut haaste. Ilmastonmuutos nostaa maapallon keskilämpötilaa. Lämpenemisen vaikutukset vaihtel- evat alueittain: merenpinta nou- see, luonnon monimuotoisuus kär- sii, sadot heikkenevät, trooppiset

taudit leviävät ja äärimmäiset sääil- miöt, kuten tulvat ja kuivuuskaudet, yleistyvät.

Ilmastonmuutos ei ole pelk- kä ympäristökysymys, vaan ennen kaikkea oikeudenmukaisuuskysy- mys. Suurin syy ilmastonmuutok- seen ovat rikkaiden teollisuusmai- den kasvihuonekaasupäästöt, mut- ta sen seurauksista kärsivät eniten kehitysmaiden köyhät.

Klassinen teollisuusmaiden ja kehitysmaiden välinen kui- lu syveni ja epäluottamus kas- voi. EU ei pystynyt tällä kertaa viemään neuvotteluita eteenpäin, eikä mistään muualtakaan löyty- nyt ilmastojohtajuutta. President- ti Obama ei ole onnistunut täyt- tämään häneen kohdistuvia odo- tuksia Yhdysvaltojen suhteen. Kii- na ja Intia estävät kehittyville maille esitetyt päästövähennystavoitteet. Pettymysten sarja on vuodesta toi- seen sama. Rahaa on, mutta on eri asia, mihin se laitetaan. Valtiot tuke- vat ympäristölle tuhoisaa öljy- ja hiiliteollisuutta moninkertaisesti il- mastorahoitukseen tai uusiutuvaan energiaan nähden.

Varsovan kokouksessa olisi pitänyt sopia askelmerkeistä ja aikatauluista kohti sitovaa ilmasto- sopimusta vuodelle 2020 Pariisin il- mastokokouksessa vuonna 2015. Mitään merkittävämpää ei saatu sovittua ja tie Pariisiin näyttää vielä aiempaakin vaikeakuluisemmalta. Päätäjät eivät ota vastuuta tämän vuosisadan suurimmasta uhasta.

Neuvotteluissa teollisuus- maat olisivat voineet saada asioi- ta eteenpäin, jos olisivat oikeuden- mukaisuuden nimissä sitoutuneet kunnianhimoisiin päästötavoitteisi- in ja varojen osoittamiseen köyhille maille ilmastonmuutoksen torjun- taan ja sopeuttamiseen. Vaan mitä tapahtuikaan jo heti aluksi: Austr- alia ilmoitti, ettei osallistu köyhien maiden rahoitukseen. Japani totesi, että eivät vähennäkään päästöjään aiemmin sovitusti, vaan lisäävät niitä vuoden 1990 tasosta. USA esti lopulta edistymisen monissa avainkysymyksissä tehokkaasti. Puola isännöi kokousta sponsoroi- neita energiayrityksiä hyvin, ilmas- tokatastrofin edessä haavoittuvim- pia maita hyvin heikosti.

Ilmastokatastrofia eivät pysäytä sellaiset päätöksentekijät, jotka alis- tuvat palvelemaan fossiiliteollisuut- ta.

Toimitti: Antero Nummiranta

Lähteet: Ilmasto.org, Maan ystävät, Ympäristöministeriö

WW-nuoret tuomitsevat Ukrainan uusfasistit

Yhdysvaltalaisen Workers World-puolueen nuoret tuomitsevat Ukrai- nan Svobodan järjestöjen uusfasististen ainesten kasvaneen aktiivi- sen roolin Kiovan mielenosoitusliikkeessä. ”Ukrainan varakkaimpien piirien johtamissa mielenosoituksissa vaaditaan maan poliittista ja ta- loudellista lähentymistä imperialistiseen Euroopan unioniin”, todetaan Workers World-puolueen nuorten kannanotossa.

Mielenosoituksia Kiovassa

Joitakin aikoja jatkuneiden mielenosoitusten osanottajamääriä on huomattavasti liioiteltu. Samoin kolmella läntisen Ukrainan alueella julistetusta yleislakosta ei ole tehty havaintoja. Mielenosoitukset alkoi- vat alun perin sillä perusteella, että Ukrainan johto ei suostunut allekir- joittamaan orjuuttavaa assosiaatiosopimusta EU:n kanssa.

Vandalismia

Kiovasta saatiin surullisia uutisia. Tuholaiset ovat raastaneet alas ja rik- koneet sodan jälkeen pystytetyn V. I. Leninin patsaan. Jos joku ei ole tähän mennessä ymmärtänyt, että tässä teossa edustaa itseään niin sanottu Vapaus-puolue, niin katsokoon vain sen kantajoukkoa ja pai- nakoon muistiin sen aktivistien tekemä ilkivalta. Tänäpä he hävittävät patsaita, huomenna on täysin mahdollista, että he hävittävät toisin- ajattelevia.

Omasta ja NKP:n johdon puolesta ilmaisen myötätuntoni kiovalai- sille ja ukrainalaisille kommunisteille sekä kaikille Ukrainan kansalai- sille, joille tiet aidon demokratian ihanteisiin ja sosiaaliseen oikeuden- mukaisuuteen ovat muisto yhteisestä historiastamme. Uskon, että Le- ninin muistomerkki tullaan piakkoin pystyttämään uudelleen entisel- le paikalleen. Häpeä vandaaleille!

Sergei Skvortsov, 9.12.2013
NKP:n pääsihteeri

Ukraina vaarassa

Ukraina on joutunut Euroopan Unionin ja Yhdysvaltojen hyökkä- yksen kohteeksi. Aseita ei ainakaan vielä uskalleta käyttää, mutta sekin lienee viimeisessä vaiheessa keinovalikoimassa. Yh- dysvallat sijoitti valtavia dollarimääriä oranssivallankumoukseen. Mielenosoittajille maksettiin palkkaa, propagandaa tuli tuutin täydeltä. Kaiken lopputuloksena oli kuitenkin fiasco,dollarit me- nivät Kankkulan kaivoon, vai olisiko parempi sanoa Kiovan kai- voon.

Yhdysvaltalainen imperialismi apunaan uskollinen EU eivät helpol- la tunnusta tappiotaan. Naton ja EU:n Venäjän ympärille suunnittele- maan saartorenkaseen pitäisi saada Ukraina mukaan keinolla millä hyvänsä. Eivät ns. lännen demokratiat ole huolissaan ukrainalaisten demokratiasta tai hyvinvoinnista. Lännen propaganda on harhautta- nut osan ukrainalaisia lähtemään kaduille ajattelemta seurauksia. Jokin vapaakauppasopimus EU:n kanssa luultavasti lopettaisi Ukrai- nan maatalouden. Seurauksena olisi maatalousvaltaisessa maassa val- tava työttömyys.

Suomalaiset voisivat kertoa miten käy kun uskotaan EU:n seireeni- lauluihin. Palauttakaamme mieliin mitä meille luvattiin ennen EU kan- sanäänestystä. Suomen piti olla nettosaaja jatkuvasti, viime vuonna maksoimme yli 600 miljoonaa euroa EU:lle, jotta saamme sieltä mi- tä lapsellisimpia direktiivejä. EU:n piti poistaa työttömyys Suomesta ja elämän piti olla pelkkää ruusuilla tanssimista. Hyvät satujen kerto- jat menestyvät joskus. Toivottavasti järkevyyt ja totuus voittavat Uk- rainassa.

Pahoja enteitä on ilmassa.

Yhdysvaltain varaulkoministeri Viktori Nuland uhka- si Ukrainan hallitusta torstaina Euroopan turvallisuus ja yhteistyö- järjestön kokouksessa. Nulandin mukaan koko maailma seuraa Ukrai- nan tapahtumia. Nuland sanoi että Ukrainan hallitus voi joko vastata kansansa odotuksia, tai saattaa maansa kaaokseen ja väkivaltaan. Tä- mä on törkeää itsenäisen valtion sisäisiin asioihin puuttumista. Kyllä Yhdysvallat on edelleen Israelin ohella maailman vaarallisin valtio. Ih- miskunnassa onneksi kummankin valtion vaikutusvalta supistuu kai- ken aikaa. Kohta ei Yhdysvaltain suuruudesta ole jäljellä kuin suuret velat ja turhissa sodissa kuolleet ja haavoittuneet kymmenettuhän- net sotilaat.

Reino Welling
Jämsänkoski

Olkiluoto 3 - uusi maailmanennätys?

Onko Olkiluoto uusi talvivaa- ra? Sen mahdottomuudesta muistutettiin jo 3.9.2010

Olkiluoto 3:sta voi tulla maail- man kallein rakennus. Tällä het- kellä Olkiluoto 3:n arvioidaan maksavan 8-8,5 miljardia euroa, kun alkuperäinen hinta-arvio oli vain 3 miljardia euroa. Jos ennuste toteutuu niin Olkiluo-

to 3 on kalliimpi, kuin yksikään ole- massa olevista hintavista rakennuk- sista. Nettisivusto The Richest arvi- oi, että maailman kallein rakennus on Marina Bay Sands Singapores- sa. Se tuli maksamaan 4,5 miljardia euroa.Toiseksi kallein oli myös Sin-

gaporessa sijaitseva Resort World Sentosa, joka myös valmistui 2010 ja rakentaminen maksoi noin 4 mil- jardia euroa. Olkiluoto 3:lla on pa- ha kilpailija - samanlainen EPR-re- aktori Ranskassa. Sen kustannuk- siksi arvioidaan 8,5 miljardia eu- roa. Mutta vielä kalliimpaa on tu- lossa. Britanniaan aiotaan ranska- lais-kiinalaisella rahoituksella ra- kentaa 19 miljardin euron ydinvoi- mala. Kiinan muuri saattaisi olla ti- laston kärkipäässä, mutta sen hin- noittelu on hankalaa.

En usko hankkeen uhkaavan lisakin kirkon ennätystä, koska maailmassa on meneillään ydinvoi- man alasajo hintasuhteen muutut- tua ydinvoiman tappioksi.

Juhani Tanski